

רשומות

הצעות חוק

הממש לה

11 ביוני 2013

768

ג' בתמוז התשע"ג

עמוד

הצעת חוק לשינוי סדרי עדיפויות לאומיים (תיקוני חקיקה להשגת ייעדי התקציב לשנים 2013 ו-2014), התשע"ג-2013	586
פרק א': מטרת החוק	586
פרק ב': תקינה	586
פרק ג': רשוויות מקומיות	611
פרק ד': בריאות	618
פרק ה': תקשורת	634
פרק ו': מסים	651
פרק ז': ביטוח לאומי	722
פרק ח': מים	733
פרק ט': שונות	757

הצעת חוק לשינוי סדרי עדיפויות לאומיים (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנים 2013 ו-2014), התשע"ג-2013

פרק א': מטרת החוק

חוק זה בא לתיקן חוקים שונים ולקבוע הוראות נוספות להביא לסתורת המצעב הפיסקלי במשק הישראלי ולהזיזו הכלכלי הכלכלי, תוך שינוי סדרי העדיפויות האומיים, צמצום פערים, הגדלת רמת התעסוקה ורמת הפריון במשק, הגברת התחרות והפחיתת יוקר המחייה, ייעול המגור העיבורי והעמוקת גביה המשים, ובמטרה לעמוד בתקרת הגירעון ובמגבלה הнецחאה המשאלתית בכל אחת מהשנים 2013 ו-2014, והכל בהתאם ליעדי התקציב וה מדיניות הכלכלית לשנות התקציב האמורות.

פרק ב': תקינה

תיקון חוק התקנים, התש"ג-1953¹ (בפרק זה – חוק התקנים) –

(1) לפני סעיף 1 יבווא:

"פרק א': הגדרות";

דברי הסבר

חקיקה אחרים או תנאים אחרים שנקבעו בצו יבווא חופשי או בחיקוק אחר ושלא מכוחו סמכותו של שר הכלכלה (להלן – תקן מחייב לעניין יבווא).

השימוש בתקינה כתנאי ליבוא טובין הוא שוכם לשם הבטחת בטיחות, בראותו של אדם ואיכות הסביבה ויש להמשיך לאפשר את קיומה לבני יבווא טובי שנימוש בו נדרש לשם הבטחה כאמור, עם זאת, השימוש בתקינה כתנאי ליבוא טובי ובמערך בדיקות התקינה לעניין יבווא טובין שאינו נדרש לשם הבטחת השימוש בו כאמור, עלול להוות חסם הפוגע ברוחות העוסקים והצרכנים במשק. מדיניות של דרישת התאמת המוצר לתקן רשמי כללו או קיבלת אישור התאמאה לתקן הרשמי האמור בפרט, היא מדיניות סבירה ומקובלת לשם הבטחת שלווה ובתיוחותן של ציבור המשמשים במצוור כאשר יש במצוור סיכון בטיחות או בראותו, אך לצדה ניתן להבחין גם במודול של מדיניות תקינה ליבוא טובי עם דרישות אחרות או נוספות לבדיקת התאמאה להוראות תקן رسمي. כך ניתן להבחין במודול של מדיניות תקינה ליבוא טובי במדינות מפותחות עם שוקים משמעותיים כדוגמת האיחוד האירופי, שבו במקומות חובת בדיקה או קיבלת אישור מגורם חיצוני לעניין טובין שאין לגבייהם סיכון בטיחותי או בראותו, די בהצהרת הייצן או היבואן על עמידה בדיקטיבה האירופית למצורף או בתנאי תקן שנכתב בהתאם לה. นอกจาก על כך בדיקותiae לאישור על עמידה בתקן הנשות בנסיבות שהוסכו על ידי מכוני התקינה, או על ידי גופי הסמכה אחרים, ללא הכרח שמעבודת אלה יפעלו באוטה מדינה. הגישה של רשות הפקוח על היבוא באירועה מסתמכת, בין השאר, גם על אחריות הייצן או היבואן לעמידה

פרק ב' מטרת התקון המוצע בחוק התקנים, כלליל התקין – חוק התקנים ופקודת (נוסח חדש) התשל"ט-1979 (להלן – פקודת הייבוא והייצוא) היא ליחס בחקיקה את המלצות הוועדה לשינוי כלכלי-חברתי שמניה בראש המשלה בראשות פרופ' מנואל טרכטנברג (להלן – ועדת טרכטנברג) בדבר ייבוא טובי למדינת ישראל,

ועדת טרכטנברג המליצה על הקלה הנטל הכלכלי המוטל על אזרח מדינת ישראל באמצעות עידוד התחרות, לרבות מקורות ייבוא, הפחית הבירוקרטיה והגברת הסחר בין ישראל לבין מדינות העולם.

המלצות ועדת טרכטנברג אומצו ביום 29 בינואר 2012 בהחלטת ממשלה 4191.

מדיניות התקינה ליבוא טובי לישראל מוסדרת מכוח שני דברי חקיקה עיקריים: חוק התקנים ופקודת הייבוא והייצוא. חוק התקנים מסמיך את מכון התקנים לקבוע מפרט תקנים ואת סמכותו של שר הכלכלה לקבוע את מפרט התקנים כתקנים רשמיים שימושם בתקנה בעלת פועל תחיקתי.

צו יבווא חופשי, התשע"ב-2012 (להלן – צו יבווא חופשי), שהותקן מכוח פקודת הייבוא והייצוא, קבוע לגבי טובין שקיים לגבים תקן רשמי כי הלווי חיבטים לעמוד בדרישות התקן כתנאי ליבואם לישראל. נוסף על כך הוסמך מכון התקנים בצו יבווא חופשי לבדוק את מידת התאמתם של הטובין לתקן הרשמי אם נקבע לגבי הטובין בצו כי הוא נדרש לאישור תקן רשמי לצורך ייבואו לישראל (להלן – אישור ת"ר). נוסף על התקנים הרשמיים ישבן מכוח דברי

¹ ס"ח התש"ג, עמ' 30; התשע"ב, עמ' 402.

- (א) בכותרת השולטים, במקומות "פירושים" יבואו "הגדרות";
- (ב) בהגדרה "מצרים", המילה "פירושו" – תומחה;
- (ג) אחרי הגדרה "מכירה" יבוא:
- ""עובד" – מי שמבצע אחת או יותר מהפעולות המנווית בסעיפים 9(א) ו-10(א);"
- "(ד) בהגדרה "מכירה", אחרי "לרובות" יבוא "שיעור";
- "(ה) בהגדרה "השר", במקום "התשישיה והמסחר" יבוא "הכלכלה";
- "(ו) אחרי הגדרה "השר" יבוא ""המשרד" – משרד הכלכלה";

דברי הסבר

**סעיף 2 לפקאות (1), (3), (4), (9), (12), (15),
(16), (17), (18) ו-(19)**

מושע חילק את התקן לפרקים לפי הנושאים המובאים בו.
להלן (2)

להגדרה "עובד" – סעיף 9 לחוק התקנים קבוע חובות שמירא על תקן רשמי. סעיפים קענים (א) ו-(ב) שבו קובעים לאמור:
(א) לא ייצר אדם מצרעה שມפרט שלו נקבע בתקן רשמי, ולא ימכרנו, ולא ייבאו ולא יצואו, ולא ישתמש בו בכל עבורה שהיא, ולא יבצע עבורה שהכללים התבנאים של תחילתה נקבעו בתקן רשמי, אלא אם התאימו המוצר או תחילך העבורה לדרישות התקן הרשמי, או אם נקבעה הוראה אחרת באכזריה שבה הוכרו התקן בתקן רשמי.

(א') נקבעו בתקן רשמי הוראות תחזקה, התקנה או הפעלה של מצרעה יבוצעו הפעולות שנקבעו כאמור על ידי מי שחייב בכך בתקן הרשמי, בהתאם לדרישות התקן הרשמי,

מהחר שרשימת הפעולות המפורטות בסעיפים התקנים האמורים חילה על עוסקים רבים מוצע לשימוש במונח אחד, "עובד", שיחול על כל האנשים העוסקים בפעולות מהפעולות המפורחות בסעיפים התקנים האמורים. לתיקון ההגדרה "מכירה" – מוצע להרחיב ולהחילה גם על שיעוק.

להגדרות "השר" ו"המשרד" – מוצע להתאים את ההגדרות לשם השר והמשרד שהסמכות נתונה לו.

בדרישות להבטחת בטיחות השימוש במכשיר כפי שנקבע בדיקטיב האירופית החלה על המוצר (להלן – דרישות חיוניות), גם ללא חובה בדיקת התאמת המוצר לתקן החל עליון. הדרישות החיוניות ורמת הבדיקה הנדרשת נקבעות בדיקטיבות השונות החלות על המוצרים השונים. כך קיימים באיחוד האירופי מוצרים שנדרשת לגיביהם רק הצהרה של היבואן כאמור על התאמת הדרישות החיוניות שנקבעו בדיקטיב הchallenge על המוצרים הנדרשים גם למוצרים של בדיקות התאמת לדרישות החיוניות. מדיניות זו של ניהול הסיכון מטילה על הייצור, על נציגו או על היבואן להצהיר על התאמת הוטובין לדרישות השונות שנקבעו בדיקטיב הchallenge על המוצר כתנאי לכניתו לשטח האיחוד האירופי ולסימונו (EC Declaration of Conformity) (הצהרת אימות).

כדי לפתח על העמידה בדרישות הדיקטיבות, מבצעות רשות הפיקוח באירופה ביקורת קבועות ואקריות בנמלים ובשוקים עצם.

עודת דוחש שבחנה בשנת 2002 את מערכ התקינה בישראל המליצה על יצירת מסלולים יקרים לייבוא חלק מן המוצרים לישראל. המלצה זו הביאה לשיפור תנאי הייבוא לגבי חלק קטן מן הטובין המויבאים לישראל באמצעות חלוקת המוצרים בייבוא לקבוצות סיכון בטיחותי וקבעת התנאים לייבוא לעצם, ואולם כדי להפחית את הנטל הבירוקרטטי על כלל הייבוא יש להרחיב את יישום המדיניות זו באמצעות התקנון המוצע בחוק זה, תוך שמריה על חובת בדיקות של טובין בהתאם לסיכון העצפי למשתמש בו, בהתאם לשיקול דעתו המוצעו של הממונה על התקינה, מחדר גיסא והגברת מערכ הפיקוח בשלב שיווקו של המוצר. מאידך גיסא.

(3) אחרי סעיף 1 יבוא:

"פרק ב': מבחן התקנים היישראלי והמומנה על התקינה";

(4) אחרי סעיף 5 יבוא:

"פרק ג': עיבוד תקן והכרזה על תקן רשמי";

(5) בסעיף 7(ב) –

(א) בפסקה (1), אחרי "תקינה ביינלאומית" יבוא "או התקינה" ואחרי "ברוב המדינות המפותחות" יבוא "עם שוקים בינלאומיים" (להלן – התקנים בין-לאומיים);

(ב) בפסקה (2), אחרי "קיימים התקנים" יבוא "ביינלאומיים" והמילים "במדינות המפותחות" – יימחקו;

(6) בסעיף 8(א), בראשיה, במקום "האללה" יבוא "המפורשות בפסקאות (1) עד (6), ובלבך שם היה התקן תקין שאינו תקין ביינלאומי כאמור בסעיף 7(ב), יהווה הממונה לשר את דעתו המנומקת בכתב כי אין תקין ביינלאומי מתאים שנייתן לאמציו ולקבועו אותו כתקין";

(7) אחרי סעיף 8 יבוא:

"פרק ד': שמירה על תקן رسمي ואחריות עסק

שינוי בתקן בין-לאומי 8א. השתנה תקן ביינלאומי שאומץ בתקן رسمي יהולו הוראות לאומי שאומץ בתקן רשמי אלה:

(1) המבחן יביא את השינוי בתקן הביןלאומי לאישורו בכתב של השור שלושה חודשים מיום כניסה לתוקף של השינוי בתקן הביןלאומי;

דברי הסבר

המושג את החסמים בסחר שבין ישראל לבין מדינות מפותחות עם שוקים בינלאומיים ובუיקר כאלה שמקורם בהבדלי התקינה.

פסקה (7)

סעיף 8 המוצע

קבעת התקנים ישראלים מקוריים, הנבדלים מתקנים במדינות גדרות אחרות (להלן – התקנים מקוריים) וקובעתם בתקנים רשיימים או מחייבים עלולה להוות חסם בסחר החוץ של ישראל.

עד לשנת 2007 היו רוב התקנים הרשיים והתקנים המחייבים התקנים מקוריים, מצב שהגביל יבוא של סחרות שעמדו בתקנים ביינלאומיים אך לא עדמו בדרישות הייחודיות של התקן הישראלי.

ימים כניסה לתוקף של חוק התקנים (תיקון מס' 5, התש"ס-2000 (ס"ח התש"ס, עמ' 99) (להלן – תיקון 2007).⁵) מוצע מבחן התקנים החלפה של התקנים רשיים מקוריים בתקנים ביינלאומיים, כפי שמנוחה סעיף 7 לחוק התקנים. עם זאת, התקנים רשיימים, טרם הוחלפו בתקנים ביינלאומיים או שהחלphant אוכdot זמן רב. לפיכך, מלבד התקן המוצע בסעיף 8 לחוק התקנים (וראה דברי הסבר בפסקה (6)), מוצע להוסף את סעיף 8 האקבוע מסלול ברור ומהיר לאימוץ

פסקה (5)

סעיף 7 לחוק התקנים מעודד אימוץ התקינה בין-לאומית בתקנים ישראליים. מוצע לתקן את סעיף 7טן (ב) שבו קר שמכון התקנים יכול לאומץ ככל התקינה ביינלאומית או התקינה הנוגאת בקרב המדינות המפותחות עם שוקים בינלאומיים. התקון האמור יגביר את האחדות בתקינה בין ישראל לבין מדינות עם שוקים בינלאומיים. הדבר יקטין את החסמים הנובעים מהבדלי התקינה בישראל לבין התקינה הנוגאת בקרב המדינות המפותחות עם שוקים בינלאומיים וכן יקרם את הסחר הביןלאומי בין מדינות ישראל לבין מדינות העולם עם שוקים בינלאומיים על ידי עידוד הסכמי הכירה הדדיים בדתורה התקן רשמי ובכך גם יגביר את הودאות בתוצאות בדיקה.

פסקה (6)

مוצע לתקן את סעיף 8 לחוק התקנים שלפיו תקן ישראלי שקבע מבחן התקנים ולא אימץ תקן ביינלאומי, שר הכללה יוכל להזכיר לעליו לתקן רשמי בהתאם לסמכוותה, רק אם הממונה על התקינה חיונה את דעתו בכתב לשח, כי אין תקן ביינלאומי מתאים שנייתן להכריז עליו כתקן רשמי. התקון המוצע מעודד אימוץ התקנים בתקנים רשיים ומחייבים את האפשרות לקביעת התקנים רשיים שאינם התקנים ישראלים מקוריים. בכך מוצמצם התקונים

(2) השר יאשר את השינוי בתקן הבין-לאומי אומי שהביא המבחן לשר ויבריו עליו בתקן רשמי לפי הוראות סעיף 8, אלא אם כן ביקש השר או המבחן את המלצת ועדת האימוץ שמנה השר לפי הוראות סעיף 8ב (להלן – ועדת האימוץ);

(3) ביקש השר או המבחן את המלצת ועדת האימוץ כאמור בפסקה (2) יחולו הוראות אלה:

(א) ועדת האימוץ תבחן את השינוי בתקן הבין-לאומי אומי ותמליץ למבחן על אימוצו, במילואו או בחלקו, וכן רשאית ועדת האימוץ להמליץ על דוחיתו של השינוי או על אימוצו תוך התאמות שתמליזן;

(ב) ועדת האימוץ תימנע, ככל האפשר, מהמלצתה למבחן על ביצוע התאמות לא הכרחות או על דוחית השינוי שנענה בתקן הבין-לאומי אומי, כולל או חלקו;

(ג) ועדת האימוץ תיתן את המלצתה למבחן בתוקף שלושה חודשים מיום פניה השר או המבחן, לפי העניין, ותפרסם באתר האינטראקטיבי של המשרד את המלצתה והnimוקים לה; ועדת האימוץ לא תפרסם בהמלצתה ובnimוקים לה מידע בהגדתו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981² (להלן – חוק הגנת הפרטיות);

(4) לא יוכל המבחן את המלצת ועדת האימוץ, כולל או חלקו, יודיע המבחן בהודעה בכתב לשר בתוקף 30 ימים מיום מסירת המלצתה על החלטתו, וכן יערף להודיעו לשר את nimוקיו להחלטתו ואת המלצת ועדת האימוץ.

דברי הסבר

לפי סעיף 8א(3) להמליץ למבחן התקנים על אימוץ השינוי הבין-לאומי במילואו או בחלקו, על דוחיתו או על אימוצו תוך קביעת התאמות נדרשות בשים לב שלא לקבוע התאמות שאינן הכרחיות. המלצת ועדת האימוץ כאמור תיתן בתוקף שלושה חודשים מיום פניה השר או המבחן התקנים לצורך בחינתה את השינוי בתקן הבין-לאומי והוא תפרסם בכתב הנימוקים לה לאחר האינטראקטיבי של משרד הכללה בסיגים שנקבעו לעניין אימסירות מידע כאמור בסעיף 8א(3)(ג), ע"ז זאת, מוצע לקבוע בסעיף 8א(4). כי מכון התקנים רשאי לדוחות את המלצת ועדת האימוץ כולה או חלקה, אך נדרש להעביר בתוקף 30 ימים את החלטתו המנומקת בכתב לשר הכללה ולפרסם באתר האינטראקטיבי של המבחן את החלטתו ואת nimokיו לדוחית המלצת ועדת האימוץ, בסיגים שנקבעו לעניין מידע כאמור בסעיף 8א(5). עוד מוצע לקבוע בסעיף 8א(4)(ב) כי כאשר החלטת מכון התקנים לקבל את המלצת ועדת האימוץ הוא ימשיך בעיבוד התקן ויעביר את השינוי לשר בתוקף 30 ימים מיום קבלת המלצתה. יודגש כי אין בהחלטת ועדת האימוץ

שינויים בתקנים בינלאומיים בתקנים רשיינים. המסלול שננקע בתקין 2007 מטרתו ליצור דרך מהירה וברורה לאימוץ שינוי בתקן בין-לאומי תוך שימוש האפשרות להסמי ייבוא טובי לתוכה ישראל בשל אקליפטת שינוי התקן הבין-לאומי בתקן הרשמי אשר נרשם ייבואן לעומת בו בשערו הכנסה לישראל, וזאת תוך הבחתה בטיחותה, שלומו וביריאותו של האדם ואיכות הסביבה. כך נקבע בסעיף 8(1) כי על המבחן להביא לאישורו שור הכללה את השינוי בתקן הבין-לאומי במילוי לצורך שלושה חודשים מיום כניסה לתוקף של השינוי בתקן הבין-לאומי אימוצו בתקן הרשמי, אלא אם כן השר או מכון התקנים ייקשו את המלצת ועדת האימוץ כאמור בסעיף 8א(2). תפקידה של ועדת האימוץ ממשמעתה בסעיף 8ב המוצע הוא לבחון את השינוי בתקן הבין-לאומי שנדרש השר לאשרו בתקן רשמי וכן האם נדרש השינוי האמור להתאמות לשוק הישראלי ותנאיו כאמור בסעיף 8א(3).

ביקש השר או מכון התקנים לקבל את המלצת ועדת האימוץ לשינוי בתקן בין-לאומי רשיין ועדת האימוץ

² ס"ח התשמ"א, עמ' 128; התשע"א, עמ' 758.

- (ב) קיבל המכוון את המלצת ועדת האימוץ, ימשיך בעיבוד התקן בהתאם להוראות חוק זה ויעביר את השינוי בתקן לשור בתוך 53 ימים מסירתה להמלצה;
- (5) הודיעו המכוון לשור על החלטתו כאמור בפסקה (4)(א), יפרנס המכוון את ההחלטה ואת הנימוקים לה באתר האינטרנט של המכוון; המכוון לא יפרנס בהחלטה ובニימוקים לה כל מידע בהגדתו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטויות.
- ובתகנים הבינלאומיים לפי סעיף 8ב. (א) השר ימנה ועדת אימוץ שתפקידה לבחון את השינויים
- (ב) ועדת האימוץ תהיה בת שלושה חברים ושני נציגי משקיפים, כמפורט להלן:
- (1) הממונה על התקינה (להלן – הממונה);
 - (2) נציג המכוון לפי המלצת המנהל הכללי של מכוון התקנים מבין עובדי המכוון;
 - (3) נציג ציבור שהוא נציג ארגוני צרכנים המייצג את הציבור, התשמ"א-1981³ (להלן – חוק הגנת הציבור), וועליו ימליץ הממונה על הגנת הציבור והסתור ההונן כמשמעותו בחוק הגנת הציבור, מתוך רשיונות שהוצעו לו על ידי ארגוני הצרכנים כמשמעותם בסעיף 3(ג) לחוק הגנת הציבור כאמור;
 - (4) נציג ציבור התעשיינים שעליו המליצה לשכת התיאום של הארגונים הכלכליים, שיישמש כمشקיף;
 - (5) נציג ציבור היובאים שעליו המליץ איגוד לשבות המסחר, שיישמש כמשקיף.
- (ג) לא ימונה לחבר ועדת האימוץ או לمشקיף בה מי שמתקיים בו אחד מלה:
- (1) הוא הורשע בעבריה שמאفات מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש חבר ועדת האימוץ;
 - (2) הוגש נגדו כתב אישום בשל עבריה כאמור בפסקה (1) וטרם ניתן לגבי פסק דין סופי;

דברי הסבר

לפניהם השר או מכוון התקנים. בסעיף קטן (ב) מוצע הרכב החברים והמשקיפים בוועדת האימוץ, כולל התקנסות הווועדה וישיותה וכן סדר יומה מוצעים בסעיף קטן (ד). הסדרת מינוי חברי ועדת האימוץ וכללי ניגוד העניינים של החברים מוסדרים בסעיף קטן (ג), הקובל את התנאים למינוי חבר הוועדה או משקיף וסעיף קטן (ה) קובל את תקופות כהונתם של חברי הוועדה.

לגורע מסמכות רשות מסוימת לפי סעיף 8(א)(ד) לחוק התקנים בטרם יכולו השר על התקן בתיקון רשמי.

הממונה ומכוון התקנים יפרנסו מידע אינטרנטלי לציבור כאמור בסעיפים 8(ג) ו-(ה).

סעיף 8ב המוצע

סעיף 8ב המוצע קובל בסעיף קטן (א) את סמכותו של שר הכלכלה למנות את ועדת האימוץ שתפקידה לבחון את השינויים בתקנים הבינלאומיים בהתאם

³ ס"ח התשמ"א, עמ' 248.

(3) הוא עלול להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כאמור לבין עניין אישי שלו או לבין תפקיד אחר שלו או של קרובו; לעניין זה – “unnyin aisiyi” – לרבות עניין אישי של קרובו של חבר ועדת האימוץ או של משקיף בה, לפי העניין, או עניין של גוף שככל אחד מآلה או קרובו של כל אחד מהם, מנהלים או עובדים אחרים בו, או של גוף שיש לכל אחד מהם חלק בהון המניות שלו, בזכות לקבל רווחים, בזכות למניות מהן או בוכות ההצעה;

“קרוב” – בן זוג, הורה, הרוי הורה, הורה של בן זוג, ילדה או אחות, או אדם אחר הסמור על שולחנו של חבר ועדת האימוץ או משקיף בה, לפי העניין, וכן בן זוג או ילד של כל אחד מהם.

(ד) יושב ראש ועדת האימוץ יהיה הממונה והוא יזמין את חברי הוועדה ואת המשקיפים, יקבע אתzman התכניתה של הועודה, את מקום ישיבתה ואת סדר יומה.

(ה) חברי ועדת האימוץ ומשקיפים שמוננו לפי סעיפים קענים (ב) עד (ה) יתמקדו לתקופה של שלוש שנים וניתן לשוב ולמנותם לתקופה נוספת בדרך שמווג.

(א) המניין החוקי לדינוי ועדת האימוץ ולהחלטותיה הוא שלושת החברים.

(ב) החלטות הועודה יתקבלו ברוב דעות של החברים הנוכחים בהצעעה ובלבך שি�שב ראש הועודה נמנה על הנוכחים בהצעעה; היו הדעות שקולות יכריע יושב וראש הועודה.

(ג) לא התקיים מניין חוקי כאמור תכנס ועדת האימוץ פעם נוספת בתוקף שבועיים מהמועד שנקבע להתקנסותה הקודמת; התקנסה הועודה בתוקף שבועיים כאמור, יתקבלו החלטות הועודה ברוב דעות הנוכחים ובלבך שישוב וראש הועודה נוכח בישיבה; היו הדעות שקולות יכריע יושב וראש הועודה.

ועדת האימוץ תקבע את סדרי עבודה והדינה, ככל שלא נקבעו בחוק זה והיא רשאית לשם ביצוע תפקידיה לשמעו כל אדם ולבקש מכל אדם הנוגע לדבר תפקידיה, למסור לה מידע ומסמך הנוגע לתפקידיה וכפיה שתבקש; לעניין זה –

סדרי הדין

аг.

ישיבות ועדת
האימוץ

ולחסמיכה לשמעו כל אדם ולבקש מכל אדם הנוגע לדבר תפקידה למסור לה מידע ומסמך לשם מילוי תפקידיה. סעיף 8ה המוצע קובע כללים שעל חבר ועדת האימוץ למלא כאשר הוא עלול להימצא במצב של ניגוד עניינים, סעיף 8ו המוצע, מסדריר את דרכו פיקעת חברותו של חבר

לסעיפים 8ג עד 8י המוצע

מושיע לקבע את סדרי הדין שיחולו על ועדת האימוץ והחלטותיה (סעיף 18).

בסעיף 8ד מוצע לאפשר לוועדת האימוץ לקבוע את סדרי עבודה והדינה בכל שלא נקבע בחוק התקנים

דברי הסבר

"מסמרק" – לרבות מידע הנוגע לתקן, תעודות או פלט כהגדתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995⁴ (להלן – "חוק המחשבים");

"מידע" – למעט מידע הגדתו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטויות.

8ה. (א) חבר ועדרת האימוץ או מskinip יימנע מהשתתפות בדיון ומהצבעה בישיבות הוועדה, אם הנושא עלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו לבין עניין אישי שלו או לבני תפקיד אחר שלו, ולא טיפול במסגרת תפקידו בנושא העולם לו להימצא במצב כאמור גם מחוץ לישיבות ועדת האימוץ.

(ב) התברר לחבר ועדרת האימוץ מskinip כי הנושא הנדון בישיבת הוועדה או המטופל על ידו עלול לגרום לו להימצא במצב של ניגוד עניינים כאמור בסעיף קטן (א), יודיעו ללא דיווחי על כך לושב ראש הוועדה או לשאר, לפי העניין, ויפעל על פי הוראותיו.

(ג) על אף האמור בסעיף זה, חבר ועדרת האימוץ או מskinip רשאי להביא בחשבון גם את עניינו של הגוף, או העיבור שהוא נציגם ולא יראו אותו במצב של ניגוד עניינים בשל כך בלבד.

(ד) בסעיף זה, "עניין אישי" ו"קרוב" – כהגדרתם בסעיף 8ב(ג)(3).

8ו. (א) חבר ועדרת האימוץ או מskinip יחול לבחן לפני תום תקופת כהונתו, בהתקיים, לגבי כל אחד מהם אחד מכל, לפי העניין:

(1) הוא התפטר בנסיבות כתוב התפטרות לשאר;

(2) הוא הורשע בעבירה שمفatta מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש חבר ועדרת אימוץ או מskinip, לפי העניין;

(3) התקיימה אחת הנسبות הפוסלות אותו מלהתמנות לחבר ועדרת האימוץ או מskinip, לפי העניין;

(4) הוא חדל ליעיגג את הגוף שמין אותו כמייצגו בוועדת האימוץ.

(ב) הוגש כתוב אישום נגד חבר ועדרת האימוץ או נגד מskinip, בשל עבירה שمفatta מהותה, חומרתה או נסיבותיה סבור השר כי אין הוא ראוי לבחן כחבר הוועדה או כמשיק, לפי העניין, רשיית השר להשעות מכחונתו עד לסיום ההליך בעניינו ולמנת לו ממלא מקום ממשר תקופת ההשעה.

דברי הסבר

הmoיען קובע כי תוקף פעולותיה של הוועדה לא ייפגע מלחמת שהתפנה מקומו של חבר או מskinip או מחתמת רשיית השר להעביר חבר או מskinip מכחונתו. סעיף 8ח

⁴ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

השר רשי לhubvir חבר ועדת אימוץ שמונה או משקיף מכוהנתו לפני תום תקופה כהונתו ולמנות חבר או משקיף במקומו אם מתקיים אחד מ אלה:

(1) נצבר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו;

(2) נעדר משלוש יישיבות רצופות של ועדת האימוץ או מחמש ישיבות בתקופה של שנה אחת; חבר או משקיף שהועבר מכוהנתו מסוודר כאמור, רשי השיר לשוב ולמנותו, מטעמים שיירשו תוק ציון העובדה שהוא מתמנה אף שהועבר מכוהנתו כאמור.

קיום ועדת האימוץ, סמכיותה ותוקף החלטותיה לא יפגעו מהמת שהתפנה מקומו של חבר ועדת האימוץ או משקיף, או מלחמת ליקוי במינו או בהמשך כהונתו, בלבד שרוב חברי ועדת האימוץ מכונים כדין.

дин חבר ועדת האימוץ ומשקיף שאינם עובדי המדינה כדין. דין חבר ועדת האימוץ ומשקיף שאינם עובדי המדינה כדין, לעניין חיקוקים אלה:

(1) חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ס-⁵ 1979;

(2) חוק העונשין, התשל"ז-⁶ 1977, לעניין ההוראות הנוגעות לעובדי הציבור;

(3) חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-⁷ 1969;

(4) פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-⁸ 1971.

(א) חבר ועדת האימוץ או משקיף לא יכול לקבל שכר بعد כהונתו.

(ב) חבר ועדת האימוץ שאינו עובד המדינה, עובד גופ ממשלה או עובד בגוף שאותו הוא מייצג בועדת האימוץ, זכאי לקבל גמול מהמשרד בעבור השתתפות בישיבות ועדת האימוץ, בלבד שאינו זכאי לקבל תמורה בעבור השתתפות מקורה אחר.

(ג) חבר ועדת האימוץ שאינו זכאי לקבל גמול לפי הוראות סעיף קטן (ב) זכאי לקבל מהמשרד החזר הוצאות שהוציא לצורך השתתפות בישיבות ועדת האימוץ, בלבד שאינו זכאי לקבל החזר הוצאות מקורה אחרת.

דברי הסבר

(מתנות), חוק העונשין לעניין ההוראות הנוגעות לעובדי ציבור, חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), ופקודת הראיות. סעיף 8⁹ קובע כי חבר ועדת האימוץ לא יכול לקבל שכר بعد כהונתו בועדה, אך חבר ועדת האימוץ שאינו עובד

ליקוי במינו או בהמשך כהונתו, בלבד שרוב חברי הוועדה מכונים כדין. סעיף 8 המוצע קובע כי דין חבר ועדת האימוץ ומשקיף שאינם עובדי המדינה כדין עובדי המדינה לעניין ארבעה חיקוקים והם – חוק שירות הציבור

⁵ ס"ח התש"ס, עמ' 2.

⁶ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

⁷ ס"ח התשכ"ט, עמ' 144.

⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 18, עמ' 421.

(ד) שר האוצר בהתייעצות עם שר השו, יקבע כלליים ותנאים שלפיהם ישולם גמול והחזר הוצאות לפי סעיף זה לחבריו ועדת האימוץ ואת שיעוריהם.

(ה) בסעיף זה, "עובד המדינה" ו"עובד גוף מתוקצב" – כהגדרתם בסעיף 32 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985⁹;

(8) בסעיף 9, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) (1) עסק יודיע בלא דיחוי לממונה בתיקים אחד או יותר מלאה;

(א) נודע לעוסק כי מצרך שייבא, יצח מכח בו בתחום עובדה, לא עמוד בדרישות התקן הרשמי החל על המctrך או שקיימת הסתירות לאי-עמידתו של המctrך כאמור בדרישות התקן הרשמי החל עליו, אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מחייבתו של עסק לעניין התאמת המctrך לתקן רשמי לפי הוראות סעיף קטן (א) או (א1);

(ב) נודע לעוסק על כל פגיעה שנגרמה לשולמו, בריאותו או בטיחותו של אדם, או לאיכות הסביבה, בשל מצרך שייצח מכח ייבא, תחזוק או השתמש בו בתחום עובדה וחלים על המctrך כאמור דרישות התקן רשמי, או נודע לעוסק על פגיעה כאמור אשר עלולה להיגרם בשל מצרך כאמור ואשר חלים עליו דרישות התקן רשמי.

בהתודעה לממונה לפי הוראות סעיף קטן (א), יודיע עסק לממונה גם על הפעולות שנקט, ככל שנקט, למניעת השימוש בctrך או מניעת יבואו, יצורו, מכירתו, תחזוקתו, אחסנתו או מניעת השימוש בו בתחום עובדה, לפי העניין.

עסק ישמר תלונות שהתקבלו אצלם ביחס לsicונים שנגרמו, או שעלהים להיגרם, לשולמו, בריאותו או בטיחותו של אדם מצרך שייצח מכח ייבא, תחזוק או השתמש בו בתחום עובדה, בלבד שחל עליו התקן רשמי; עסק ישמר רשותם של תלונות שהתקבלו כאמור כל עוד המctrך האמור נמכר או מוגז למכירה, בין על ידו ובין על ידי מי שהוא שיווק לו את המctrך ולהתקופה של שבע שנים לפחות מיום הפסקת מכירתו או העגתו למכירה כאמור;

דברי הסבר

קטן (א) המוצע. בהתאם לאמור יודיע עסק לממונה על ctrך שנודע שלא עמוד בדרישות התקן רשמי או שקיימת הסתירות זוatta. כמו כן, כאשר נודע לעוסק על פגיעה שנגרמה לשולמו, לביראותו של בטיחותו של אדם או לאיכות הסביבה בשל ctrך שהחולות עליו דרישות התקן רשמי או על פגיעה כאמור אשר עלולה להתחרש;

(ב) יודיע בהודעה האמורה על פעולות שנקט למניעת השימוש בctrך או מניעת הפעולות של עסק בסעיף קטן (ג) מוצע לקבוע את חובתו של עסק לשמר רשותם של תלונות שהתקבלו ביחס לsicונים שנגרמו או עלולים להיגרם לאדם מצרך בלבד שחל על המctrך גם התקן

המדינה, עובד גוף מתוקצב או עובד בגוף שאותו הוא מייצג זכאי לקבל גמול בעבור השתתפות בישיבות הוועדה אם הוא אינו זכאי לקבל תמורה בעבור השתתפות ממוקד אחר עוד נקבע כי חבר ועדת האימוץ שאינו זכאי לגמול זכאי לקבל החזר הוצאות.

לפסקה (8)

בסעיף 9(א2) מוצע לקבוע את אחוריותו של עסק לגבי שלושה מקרים בלבד: כי עסק –

(א) יודיע לממונה בלא דיחוי בתיקים אחד או יותר מהמקרים המפורטים בסעיף המשנה (1) עד (2) של סעיף

⁹ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

(9) לפני סעיף 10 יבוא:

"פרק ה': ביקורת והבטחת השמירה על תקן רשמי";

(10) בסעיף 10 –

(א) בסעיף קטן (א), אחרי "ביקורת" יבוא "ולקיים פיקוח";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) הממונה רשאי למנות מפקחים מקרוב עובדי המשרד או מפקחים מקרוב עובדי המדינה שאינם עובדי המשרד, שייהיו נתנות להם הסמכויות לביצוע פיקוח לפי סעיף קטן (ב), כולם או חלקם, לשם קיом פיקוח לפי חוק זה; הודעה על מינוי מפקח לפי סעיף זה תפורסם ברשותה.";

(ג) בסעיף קטן (ב) –

(1) ברישة, במקום "בעירicity בקורס" יבוא "קיום פיקוח" ובמקום "וכל אדם שהוסמרק לכך על ידי הממונה" יבוא "ומפקח";

(2) בפסקה (1), הסיפה החל במילים "הוראות הטעיפים 19–23" – תימחק;

(3) במקום פסקאות (3) עד (5) יבוא:

"(3) לדריש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודה זהות או תעודה רשמית אחרית המזהה אותו;

(4) לדריש מכל אדם הנוגע בדבר, לרבות מעסוק, להציג לפניו כל מידע או מסמך שיש בהם כדי להבטיח את ביצוען של הוראות לפי חוק זה או להקל על ביצוען; הממונה יהיה רשאי לדריש גם מידע או מסמך אף אם לא הודיע לו עוסק לפי הוראות סעיף 9(א), ובלבך שנוכח כי קיים טעם לדרישת המידע הנוסף כאמור; לעניין זה –

"מסמרק" – לרבות תעודות או פلت כהגדרתו בחוק המתחשבים;

"מידע" – לרבות כל מידע הנוגע לתקן החל על מצרך או בדבר ייבואו, ייצרו או מכירתו של המצרך או בדבר מאפייני המצרך ותכולתו, דרכי ייצרו, הוראות בדבר השימוש בו, תוכנות בדיקות שנערכו לגבי המצרך והמסכנות לגביו, מידע בדבר הפעצתו או מכירתו, והחותם החרכניים שריכשו אותה, או רשומות של תלונות שהתקבלו לגביו כאמור סעיף 9(א)(ג);

למעט מידע כהגדרתו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטויות.";

דברי הסבר

החוק. סעיף קטן (ב) מעגן את סמכותו של הממונה גם להסмир אדם לשם נר. מוצע לתקן את סעיף 10 ולהבהיר בו כי יש לקיים ביקורת ופיקוח על קיומ הוראות החוק. מוצע לקבוע בסעיף קטן (א) את הסמכות המפורשת של הממונה גם לפיקח על קיומ הוראות החוק ולמנות מפקחים מקרוב עובדי משרד או מקרוב עובדי המדינה שאינם מקרב עובדי משרד וזאת במקומות ההסדר שבהיה קבוע עד כה בדבר ביקורת באמצעות הסמבה שנแทน הממונה לאדם וביניהם לעובדי משרד ממשלתי אחר שהמצרך נמצא בתחום אחריותם כאמור בסעיף 10(ב) לחוק.

רשמי. כדי בתחום את משך הזמן בדבר חובהו של עוסק לשומר רשותות של תלונות כאמור;

(ג) ישמור תלונות שהתקבלו לגבי מצרך, כל עוד המצרך האמור נمبر או מוצג למזכיר בין על ידי ובין על שבע שנים לפחות מיום הפסקת מכירתו או העגתו למזכיר כאמור.

פסקה (10)

סעיף 10 קבוע את סמכותו של הממונה על התקינה לעורר ביקורות כדי לבדוק אם ממלאים אחרי הוראות

(ד) אחרי סעיף קטן (ב) יבואו:

"(ב') התעורר חשד לביצוע עבירה לפי הוראות חוק זה, רשיי הממונה

או מפקח –

(1) לחקור כל אדם הקשור לעבירה כאמור או שעשוות להיות
לו ידיעות הנוגעות לעבירה כאמור; על חקירה לפי פסקה זו יחולו
הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפוצעדורה הפלילית (עדות)¹⁰,
בשינויים המחויבים;

(2) להפוך כל חפץ הקשור לעבירה כאמור; על תפיסה לפי פסקה
זו יחולו הוראות הפרק הרובע לפקודת סדר הדין הפלילי [מעצר
וחיפוש] [נוסח חדש], התשכ"ט-1969¹¹ (בסעיף זה – פקודת המעצר
וחיפוש), בשינויים המחויבים;

(3) לבקש מבית המשפט צו חיפוש לפי סעיף 23 לפקודת מעצר
וחיפוש, ולבצעו; על חיפוש לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים
24(א)(1), עד 28 ו-45 לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחויבים.

(בב) מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנთונות לו אלא בעת מיידי
תפקידו ובתקדים כל אלה:

(1) הוא עונד באופן גלי תג המזהה אותו ואת תפקידו
ולובש מדי מפקח, בצער ובצורה שהורה הממונה לעניין זה,
ובבלבד שהמדובר כאמור נוחים להיות מדי משטרת;

(2) יש בידו תעודה החותמה בידי הממונה, המUIDה על
תפקידו ועל סמכויותיו שאotta הוא יציג לפי דרישת;

(3) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שייהיו
נתונות לו לפי סעיף 10(ב) ו-(ב1), כפי שקבע הממונה באישור
השה, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים;

(4) הוא עומד בתנאיishi שירות נספחים כפי שהורה השה
בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים.";

(ה) סעיף קטן (ג) – בטל;

דברי הסבר

ומפקח שמונה על ידו מהסמכויות המינימליות שנקבעו
בסעיף 10(ב). כך מוצע לקבוע בפסקה (ב)(3) כי בערכות
פיקוח תינתן גם הסמכות לפי סעיפים 26, 24 עד 28 ו-45
לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש].
התשכ"ט-1969, ובשינויים המחויבים וזאת כדי לחת
לממונה ולמפקח שמיינה את הסמכויות הנთונות על פי
דין לבצע את הפיקוח ולאכוף את הוראות חוק התקנים כפי
שקיים בהסדרי החקיקה אחרים והרלוונטיים לעת הזאת.
עוד מוצע לקבוע בסעיף את הסמכות להPsiת חפץ ואת
 הזכות לבקש מבית המשפט צו חיפוש.

עוד מוצע להוסיף את סעיף קטן (ב') אשר יתווה
מערכת כללים מסודרת להפעלת סעיפים 10(ב) ו-(ב1)
בביצוע פיקוח, ולפיו מפקח שמונה על ידו הממונה
תחול עליו חובת הזדהות באמצעות ענידה באופן גלי

מודיע לתיקן את סעיף 10(ב) ו-(ג) לחוק, בין השאר
למחוק את הסיפה בסעיף 10(ב). פסקה (1) החל בambilims
סעיפים 19 עד 23 וכן למחוק את פסקאות (3) עד (5) בסעיף
10(ב) לחוק לרבות מהיקת סעיף 10(ג) לחוק ובמוקם
לקבוע הסדר סמכויות פיקוח בהתאם לדין הרולוני
כיום לסמכויות פיקוח במישור הפלילי והמיןולי. כך את
הסמכות של הממונה או מפקח, לדרישת מודע לו
את שמו וממנו ולהציג לפניו תעודה זהות או תעודה מזהה,
להציג כל מידע או מסמך שיש בהם כדי להבטיח את
ביטחונו של הוראות חוק התקנים או להקל על ביצוען לרבות
מידע בדבר הנדרש לפי סעיף 9(א) המוצע כאשר מצא
כי קיימים טעם לדרישת המידע כאמור.

מודיע להוסיף אחרי סעיף קטן (ב) את סעיף (ב1) וליחס
באופן נפרד את הסמכויות הפליליות הנთונות לממונה

¹⁰ חוק א"י, ברק א', עמ' (ע), 439, (א).

¹¹ דין מדינת ישראל, נוסח חדש, 12, עמ' 284.

"הודעה בדבר
מסוכנות מצור"

10א. הממונה יהיה רשאי לעשות כל אחד מ אלה:

- (1) להורות לעסוק להודיעו או לפרסם, לכל אדם הנושא בדבר, כי מצור או תחлик עבודה אינה מתאימים לדרישות תקן רשמי הḥלמי עליון, וכי המצור או תחlik העבודה מסוכן לשולמו, בריאותו או בטיחותו של אדם או לאיכות הסביבה, או קיימת הסתרות למסוכנות כאמור; ההודעה תהיה באופן שюורה עליה הממונה; הממונה לא יורה לעסוק להודיעו כאמור, אלא לאחר שנתן לו הזדמנויות סבירה לטעון את טענותיו;
- (2) להודיעו או לפרסם הודעה מטעמו אם נכון כי העוסק סירב להודיעו, באופן שהורה עליו כאמור בפסקה (1), או סביר כי קיים חשש מיידי לשולמו, בריאותו או בטיחותו של אדם או לאיכות הסביבה, והוא הוא –
- (א) להודיעו או לפרסם הודעה מטעמו גם ללא שנtan לעסוק הזדמנויות סבירה לטען את טענותיו, ובלבך שהזדמנויות כאמור תינתק לעסוק בהקדם האפשרי לאחר מכן;
- (ב) לחיבר את העוסק בהוצאות ההודעה או הפוסט, כולם או חלקן; על הטלת הוצאות הפוסט כאמור תחול פקודת המסים (גביה)¹²;
- (3) להודיעו לכל אדם או לפרסם הודעה מטעמו על מצאי בדיקות שערך בהתאם לסטנדרטו לפי חוק זה, אם נכון כי נגרמה פגיעה לשולמו, בריאותו או בטיחותו של אדם או לאיכות הסביבה, או קיימת הסתרות שתיגרם פגיעה כאמור ובלבד שנתן לעסוק הזדמנויות סבירה לטען את טענותיו טרם מתן ההודעה או הפוסט כאמור; סביר הממונה כי קיים חשש מיידי לשולמו, בריאותו או בטיחותו של אדם או לאיכות הסביבה, רשאי הוא לפרסם כאמור בלי שנתן לו הזדמנויות לטען את טענותיו כאמור ובלבד שהזדמנויות כאמור תינתק לעסוק בהקדם האפשרי לאחר מכן.

דברי הסבר

מועצע לקבוע בפסקה (1) את סמכותו של הממונה להורות לעסוק להודיעו לכל אדם כי מצור או תחlik עבודה אינה מתאימים לדרישות תקן رسمي החל עליון, הוא מסוכן לשולמו, בריאותו או בטיחותו של אדם או לאיכות הסביבה או שקיים הסתירות למסוכנות כאמור. עוד מוצע לקבוע בפסקה (2) את הסמכות של הממונה לפרסם הודעה בדבר מסוכנות של מצור או תחlik עבודה, במקרה שהעובד סירב לפרסם הודעה מטעמו וככפי שהורה לו הממונה לפי פסקה (1) או שסביר הממונה כי קיים חשש מיידי המציג את פטומו. עוד מוצע לקבוע את סמכותו של הממונה להשיב בחוצאות הפוסט, כולם או חלקן, את העוסק שסביר

tag מזהה ותועדה החותמה בידי הממונה המUIDה על תפקוד וסמכויות שתוצג לפי דרישת (להלן – התועודה), ולבייש מדיהם.

פסקה (11)

מוצע להוציא את סעיף 10א לא חוק בדבר סמכותו של הממונה להורות לעסוק להודיעו בהודעה על מסוכנות של מצור זאת כדי לאפשר לממונה להציג את מודעות הציבור למקומות שקיים בהם סכנה או עללה להתקיים בהם סכנה בשל אי-התאמתם לדרישות תקן رسمي, או לפטום הודעה מטעמו במקרה של השעוסק סייר. ב'r

¹² חוקי אי', ב'r ב', עמ' (ע) 1374, (א).

הודעה על הפקת סובב. (א) הממונה רשאי להורות לעוסק, בהודעה בכתב, להפסיק ליצר מוצר או להפסיק את מכירתו או את העגתו לצורכי מכירתו, אם מעא שאין מותאים לדרישות תקן רשמי החל על המוצר, וכן להורות על איסופו של המוצר למקום שקבע, החזרתו לעוסק שממנו קיבל את המוצר והគול באופן שיורה ולאחר מכן לעסוק הדרוגות סבירה, בנסיבות העניין, לטען את טענותיו.

(ב) סבר הממונה כי קיים חשש לשולם, בראותו או בטיחותו של אדם, או לאיכות הסביבה, או עלול להתקיים חשש כאמור בשל מוצר שאינו מתאים לדרישות תקן רשמי החל עלייו ואין בתמן הזראות לעוסק כאמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע את החשש כאמור, יהיה רשאי הממונה להורות לעוסק גם להשמיד את המוצר, והគול באופן שיורה בהודעה, ולאחר מכן לעסוק הדרוגות סבירה, בנסיבות העניין, לטען את טענותיו.

(ג) סבר הממונה כי קיים חשש מיידי לשולם, בראותו או בטיחותו של אדם, או לאיכות הסביבה, או עלול להתקיים חשש כאמור, יהיה רשאי הממונה להורות לעוסק, בצו, לפי סעיף קטן (א) או (ב) בלי שניתן לו הדרוגות לטען את טענותיו, ובלבך שהודוגות כאמור ניתן לעסוק בהקדם האפשרי לאחר מכן:";

(12) אחרי סעיף 10(ד) יבוא:

"פרק ז':תו תקן";

(13) אחרי סעיף 11 א יבוא:

"פרק ז': "המודעות בדיקה להתקדמות לתקן ובידיקת מוצרים";"

(14) בסעיף 12 ג –

(א) בסעיף קטן (ב) –

(1) במקום "הoved הפועל" יבוא "המכון";

דברי הסבר

שניתנו לממונה לביצוע ביקורת לפי חוק זה לא מנעו את הסכנה. עוד מוצע בסעיף זה לאפשר לממונה להורות על איסופו של המוצר למקומות קבוע, להורות על החזרתו היוזמה לעוסק או על השמדתו והគול באופן שייקבע ולאחר מכן לעסוק את זכות הטיעון.

פסקה (14)

מושע לתקן את סעיף 12ג(ב) ולקבע כי השכר שישולם למכון התקנים بعد השירותים שהוא נזון ישולם בהתאם למחריו. ואולם השכר שישולם בהתאם למחרון בדבר בידיקת התקדמות מוצר לתקן רשמי ייקבע על ידי השה. עוד מוצע לקבוע הוראת מעבר לתיקון סעיף זה ולפיה שכר שקבע הoved הפועל של מכון התקנים באישור השר בדבר בדיקת התקדמות המוצר לתקן רשמי ערב יום התחילתה יעמוד בתוקפו שנה מיום תחילתו של חוק זה. נוסף ערך מוצע בשם זכות החיזיר למידע לקבוע את חובת המשרד ומכוון התקנים לפرسم באתר האינטרנט של

לפרנסת הדרעה. נוסף ערך מוצע בסעיף לאפשר לממונה לפרסם מידע בדיקות שערך בהתאם למכונות הקבוצה בחוק. מרבית האכיפה של הממונה מסתמכת על מידע נטולות ובדיקות שהוא עורך בדבר התקדמות מוצרים או תהליכי עבודה לדרישות תקן רשמי החל עליו. מתן האפשרות לפرسم מידע בדיקות במוגבלות של מזמן זכות טיעון בקבוע בסעיף המוצע, תגביר מצד אחד את מודעות הציבור לצננה הגלומה בשימושו ואף תמנע סכנה או תתריע על סכנה שכבר קרתה, ומצד שני תיתן כל בידיו הממונה לאכוף את הוראות חוק התקנים תוך שמירה על כללי מינימל תקין והמשפט המינהלי.

עוד מוצע להוסיף את סעיף סובב בדבר סמכותו של הממונה להורות לעוסק להפסיק לייצר או למכור מוצר או להפסיק להציג אותו למכוירה משום שאינו מתאים לדרישות תקן רשמי החל עליו. הפסקת הייצור או המכירה כאמור, חיונית להבטחת שלומו ובטיחותו של אדם או להבטחת איכות הסביבה ובעיקר במקרים ששאר הסמכויות

(2) במקומות "שר התעשייה, המסחר והתיירות" יבוא "שר הכלכלה"; למעט השכר בהתאם למחירון בדבר בדיקת התאמת מצרך לתקן רשמי שיקבע השר; לא יקבע השר את המהירון בדבר התאמת המצרך לתקן רשמי, אלא לאחר שניתן למכוון הודמנות סבירה להגיש את טיעונו ביחס לקביעת המהירון";

(ב) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) שבר שקבע המכוון באישור השר בדיקת התאמת מצרך לתקן רשמי עבר يوم תחילתו של פרק ב' לחוק לשינוי סדרי עדיפויות לאומניים תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנים 2013 ו-2014 (2014-ג' – 2013-ג' – יובלן – יום התחילת), יעמוד בתוקפו עד תום שנה מיום התחילת.";

(15) אחרי סעיף 12 ג' יבוא:

"פרק ח': איסורים ופטורים;"

(16) אחרי סעיף 16 יבוא:

"פרק ט': אמצעי אכיפה מינוחליים"

סעיף א': הטלת עיצום כספי

16. (א) הפר עוסק הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן רשיין המmonoה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום של 10,000 שקלים חדשים, ואם הוא תאגיד – בסכום של 25,000 שקלים חדשים:

(1) מייצח, מוכך, מיביא או מייצא מצרך שלא עומד בדרישות תקן רשמי, כמעט דרישות בדבר סימון המערה או משתמש במצבו כאמור בכל עבודה שהיא, או מבצע עבודה שהכללים הטכניים של תהליכייה לא עומדים בדרישות תקן רשמי, בגין ההוראות סעיף 9(א);

(2) מתחזק, מתקין או מפעיל מצרך שלא בהתאם לדרישות שחולות לגביו בתקן הרשמי, כמעט דרישות בדבר סימון המצהר, בגין ההוראות סעיף 9(א);

דברי הסבר

10,000 שקלים חדשים ואם העוסק אינו תאגיד בסך 15,000 שקלים חדשים.

הוספת סמכותו של המmonoה על התקינה להטיל עיצום כספי כאמור היא תוספת של כל אכיפה נוספת לסמכותו של המmonoה לביצוע ביקורת על ביצוע הוראות חוק זה, בין השאר לצד כל אכיפה מינוחלי נוסף של צו מינוחלי הנanton לו לפי הוראת סעיף 7ג לחוק.

עיצום כספי הוא כלפי ההוראות ייעיל, מהיר וחשיבות הרובה שלו היא בהיותו גם מرتיע שבן יש ביכולתו להקטין את שכיחות הפרות שנקבעו.

עיצום כספי לפי התקין המוצע מוטל על הפרות שקל פשוט וברור להיווכח בקיומו, והטלוינו אינה מחייבת בירור עובדתי מרכיב. הטלת העיצום הכספי גם נבדلت מהתלית

המשרד והמכוון את המהירון נוסף על החובה הקבועה כוון להעמיד את המהירון לעין הציבור במשרדי המכוון והmonoona על התקינה.

פסקה (16)

מומוצע להוסיף לסמכות המmonoה על התקינה גם אמצעי אכיפה מינוחליים מלבד צו מינוחלי. לפיכך אחרי סעיף 16 לחוק מוצע להוסיף את סעיף 16 ואלה בוגרת" פרק ט: "אמצעי אכיפה מינוחליים" ולקבוע בסימן א' את כל האכיפה של עיצום כספי. לפי פסקה (א) המומוצע היה המmonoה על התקינה רשיין להטיל על עוסק עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסך 25,000 שקלים חדשים ובמסגרת הטענה ייה רשיין המmonoה להטיל על עוסק עיצום כספי בסך 10,000 שקלים חדשים לגבי הפרה של ההוראות הקבועות בסעיף. ולפי פסקה (ב) המומוצע יהיה רשיין המmonoה להטיל על עסוק עיצום כספי בסך

(3) מייצר, מוכר, מייבא או מייצא מוצר שמשמעותו נקבע כתקן רשמי, או משתמש במשמעות כאמור כאמור בכל עבודה שהיא, בלי שנייתן לו היתר לסמנו בתו תקן או בלי שסימנו בהתאם לתנאי היהתה, בגיןוד להוראות צו שנייתן לפי סעיף 9(ב);

(4) לא הודיע על ממונה על פגיעה שנגרמה בשל מצור, בגיןוד להוראות סעיף 9(א)(2);

(5) לא הודיע או לא פרסם הודעה מטעמו לפי דרישת הממונה, כי מוצר או תהליך עבודה לא מתאים להוראות תקן רשמי החל עליו, בגיןוד להוראות סעיף 5(א)(1);

(6) מסמן חומר או מוצר בתו תקן ללא היהתה, בגיןוד להוראות סעיף 11(א).

(ב) הפר עוסק הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי, לפי הוראות פרק זה, בסכום של 10,000 שקלים חדשים, ואם הוא התגידי – בסכום של 15,000 שקלים חדשים:

(1) מייצר, מוכר, מייבא או מייצא מוצר שלא עומד בדרישות תקן רשמי לגבי סימון המוצר בגיןוד להוראות סעיף 9(א);

(2) מתחזק, מתקין או מפעיל מוצר שלא בהתאם לדרישות בדבר סימון המוצר שנקבעו לגביו בתקן הרשמי, בגיןוד להוראות סעיף 9(א);

(3) לא הודיע על ממונה כי מוצר לא עומד בהוראות תקן רשמי החל עליו, בגיןוד להוראות סעיף 9(א)(1);

(4) לא שמר תלונות שהתקבלו אצליו ביחס לסייענים שנגמרו או שעולמים להיגרם ממוצר שהל עליו תקן רשמי, בגיןוד להוראות סעיף 9(א)(ג);

(5) השתמש במילה מהמילים המוגנות כשם לעסקו או לפועלות עסקו, ללא היתר מהשה, בגיןוד להוראות סעיף 13(א)(2).

16ב. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי עוסק הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 16א, בנסיבות חמימות, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, שיעורו פי אחד וחצי מסכום העיצום הבסיסי שנייתן להטיל בשל אחת הפרה לפי סעיף 16א.

הפרה בנסיבות
מחימות

דברי הסבר

נסיבות חמימות. מוצע לקבוע כי נסיבות חמימות יהיו כאשר ההפרה נוגעת למספר רב במיוחדם של מוצרים. לעניין זה, יקבע הממונה בהallo מה יהיה מספר רב במיוחדם של מוצרים לגבי סוגים המוצרים השונים ויפרסם את hallo לאחר האנטיגנט של המשרה. בסעיף 16ג מוצע לקבוע את החסדר להטלת עיצום כספי על עסק.

سنצעיה פלילית בכר שאינה מלואה בקהלן החברתי שכרכוה בו הרשעה בפליליים ואינה גוררת אחריה רישום פלילי. בסעיף 16ב המוצע מוצע לקבוע את סמכותו של הממונה להטיל עיצום כספי בסך של פי אחד וחצי מסכום העיצום הבסיסי שנקבע בסעיף 16א המוצע ובמקרה של

(ב) בסעיף זה, "גסיבות מחמירות" – הפרה הנוגעת למספר רב במיוחד של מצרכים.

(א) היה למוניה יסוד סביר להניח כי עוסק הפה הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 16א (בפרק זה – המפר), ובគונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי סעיף 16א או 16ב, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יצין המוניה, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה), המהווה את ההפרה;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני המוניה לפני הוראות סעיף 16ד;

(4) הסמכות להוציא על סכום העיצום הכספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת לפני הוראת סעיף 16ח, וממועד שמננו יראו הפרה כהפרה נמשכת לעניין הסעיף האמור.

16. מפר שמנסраה לו הודעה על כוונת חיוב לפני הוראות סעיף 16ג, רשאי לטען את טענותיו בכתב, לפני המוניה, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולענין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת הודעה, ורשי המוניה להאריך את התקופה האמורה בתוקפה נוספת שלא תעללה על 30 ימים.

16ה. (א) המוניה יחליט, לאחר שشكل את הטענות שנטענו לפני סעיף 16ה, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפני הוראות סעיף 16ז.

(ב) החלטת המוניה לפני הוראות סעיף קטן (א) –

(1) להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישת, בכתב, לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום), שבה יצין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומו;

(2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על בנה בכתב.

הודעה על כוונת 16ג. חיוב

זכות הטיעון

החלטת המוניה
�דרישת התשלום

דברי הסבר

בסעיף 16ה המוצע נקבע ההסדר להחלטת המוניה לאחר שהחוצה לעסוק המפר את הודעה על כוונת חיוב וכן נתן לו את זכותו לטען לפניו על כוונתו להטיל עליו עיצום כספי ועל סכום העיצום שקבע. החלטת המוניה להטיל עיצום כספי ובסכום שקבע על העוסק המפר יהיה באמצעות מסירת דרישת תשלום לעסוק המפר ובתנאים שנקבעו בסעיף קטן (ב). עוד מוצע לקבוע בסעיף 16ז המוצע את סמכותו של המוניה להטיל סכומים מופחתים אם

בסעיף 16ד המוצע נקבע כי יש לאפשר לעסוק המפר את זכותו לטען את טענותיו לפני המוניה, בכתב, כפי שיורה המוניה לעניין כוונתו להטיל עליו עיצום כספי ולענין הסכום שהוטל וחאת בתוך 30 ימים ממועד מסירת הודעה. כמו כן מוצע לקבוע את סמכותו של המוניה להאריך את התקופה האמורה למבחן זכות הטיעון לתוקפה נוספת שלא תעללה על 30 ימים.

(ג) בדרישת התשלום או בהודעה, לפי סעיף קטן (ב), יפרט המוננה את נימוקי החלטתו.

(ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראת סעיף 16ה, בתוך התקופה האמורה בסעיף 16ד, יראו הודעה זו, בתום אותה תקופה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

116. (א) בהפרה נמשכת יווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמשים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה; לעניין זה, "הפרה נמשכת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 16א, לאחר שנמסרה למפר דרישת תשלום בשל הפרת אותה הוראה או לאחר שנמסרה למפר בנסיבות מינימלית כמשמעותה בסעיף 16יב, בשל הפרת אותה הוראה וההתראה לא בוטלה כאמור בסעיף 16יג.

(ב) בהפרה חוזרת יווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף 16א, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

117. (א) המוננה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמור מן הסכומים הקבועים בסימן זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב) השה, בהסכמה שר המשפטים, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשליהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמור מהסכום הקבועים בסימן זה, ובשיעורים שיקבע.

118. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני המוננה כאמור בסעיף 16ד – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיבור; הוגש ערעור לבית משפט לפי סעיף 16ט(א) ועודכנתו של העיצום הכספי בידי המוננה או בידי בית המשפט – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור או בערעור, לפי העניין.

(ב) סכומי העיצום הכספי הקבועים בסעיף 16א יתעדכו ביןואר בכל שנה (בסעיף קטן – יום העדכון), בהתאם לשינויו עלילתי שינוי המدد הידוע ביום העדכון לעומת המדר ש היה ידוע ביום העדכון בשנה שקדמה לו; הסכום החדש יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדר המחייבים לצרכן שיפורסתמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

הפרה נמשכת
והפרה חוזרת

סכום מופחתים

סכום מעודכן של
העיצום הכספי

דברי הסבר

את ההסדר לסכום מעודכן של עיצום כספי, ובסעיף 16
המושיע את ההסדר להטלת עיצום כספי לגבי הפרות

נקבעו המקרים, הנסיבות והשיקולים על ידי השה, ושר
המשפטים. נוסף על כך מוצע לקבוע בסעיף 16ח המוצע

<p>(ג) הממונה יפרנסם ברשותות הודעה על סכומי העיצום הכספי המודכנים לפי סעיף קטן (ב).</p> <p>16ט. המפר ישלם את העיצום הכספי בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 16ה.</p> <p>16י. לא שילם המפר עיצום כספי במועד, יווספו על העיצום הכספי, להקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדותם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961¹³ (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.</p> <p>16יא. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה)¹⁴.</p>	<p>המועד לתשלום העיצום כספי</p> <p>הפרשיות הצמדה וריבית</p> <p>גביה</p>
--	---

סעיף ב': התראה מינימלית

<p>16יב. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי עוסק הapr הוראה מהוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 16א, והתקיימו נסיבות שקבע הממונה, בנחלים, באישור היועץ המשפטי לממשלה, רשאי הוא במקומות להמציא לו הודעה על בניית חיוב ולהטיל עליו עיצום כספי, לפי הוראות סימן א', להמציא לו התראה מינימלית לפי הוראות סימן זה; בסעיף קטן (ז), "היועץ המשפטי לממשלה" – לרבות משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהוא הסמכו לעניין זה.</p> <p>(ב) בהתראה מינימלית יצין הממונה מהו המעשה המהווה את ההפרה, יודיע המפר כי עליו להפסיק את ההפרה וכי אם ימשיך בהפרה או יחוור עליה יהיה צפוי לעיצום כספי בשל הפרה נמנחת או חוזרת, לפי העניין, כאמור בסעיף 16ו, וכן יצין את זכותו של המפר לבקש את ביטול התראה לפי הוראות סעיף 16יג.</p> <p>16יג. (א) נסירה למפר התראה מינימלית כאמור בסעיף 16יב, רשאי הוא לפנוט לממונה בכתב, בתוך 30 ימים, בבקשת לבטל את התראה בשל אחד מטעמים אלה:</p>	<p>התראה מינימלית</p> <p>בקשה לביטול התראה מינימלית</p>
---	---

דברי הספר

זה כאמור בסעיף קטן (א) המוצע, במקרים שקבע בנחלי ואישור היועץ המשפטי לממשלה, בכלל, סעד זה מתאים לטיפול בהפרות ראשונות של המפר, או בהתייחס לנסיבות שייקבעו בנחליו של הממונה כמצדיות מותן "הזרדנות נוספת" לתיקון ההפרה, תוך יכולת להציג את המפר "למוטב". התראה מינימלית מותלת מקום שנינהה סמכות להטיל עיצום כספי והוא במקרה הודעה על בניית החיוב. בסעיף קטן (ב) מוצע לקבוע כי על הממונה יהיה לצין בהתראה המינימלית מהו המעשה המהווה את ההפרה, את דרישתו מהmpr להפסיק את ההפרה וכי אם ימשיך בהפרתו או יחוור עליה הוא יהיה צפוי לעיצום כספי בשל הפרה נמנחת או חוזרת כאמור בסעיף 16ו המוצע, כמו כן יצין הממונה את זכותו של המפר לבקש את ביטול התראה לפי הוראות סעיף 16יג המוצע. עוד מוצע לקבוע

נמשבות והפרות חוזרות. כמו כן בסעיף 16ט מוצע לקבוע כי העיצום הכספי ישולם בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום וזאת אם לא שולם העיצום הכספי במועד. כמו כן מוצע לקבוע בסעיף 16ו את הסדר להוספת הפרשי ריבית והצמדה ובסעיף 16יא המוצע את הכלל כי עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה).

עוד מוצע לקבוע את סימן ב' "התראה מינימלית" ובamar בסעיף 16יב המוצע. התראה המינימלית אף היא כמו העיצומים הכספי והצמדה המינימלי, כל אכיפה שאינו פלילי, כל אכיפה זה, הוא כל "מקדים", המידוע גם הוא לעודד את האציות של העוסקים להוראות החוק. כל התראה המינימלית המוצע הוא כל מקרים או מלחיף למסכוונו של הממונה להטיל עיצום כספי. הממונה יעשה שימוש בכל

¹³ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

¹⁴ חוק א"ג, ברך ב', עמ' (ע), 1374, (א).

(1) המפר לא ביצע את הפעלה;

(2) המעשה שביצע המפר, המפורט בהתראה, אינו מהו הפעלה.

(ב) קיבל הממונה בקשה לביטול התראה מינימלית, לפי הוראות סעיף קטן (א). ראשית הוא לבטל את התראה או לדוחות את הבקשה ולהתויר את התראה על כנה; החלטת הממונה תינתן בכתב, ותימסר למפר בכתב ניומיים.

הפרה נמשכת 161ד. (א) נסירה למפר התראה מינימלית לפי הוראות סימן זה והמפר המשיך להפר את ההוראה שבסלה נסירה לו התראה, ימסור לו המונה דרישת תשלום בשל הפעלה הנמשכת כאמור בסעיף 161ו(א).

(ב) נסירה למפר התראה מינימלית לפי הוראות סימן זה והמפר חזר והפר את ההוראה שבסלה נסירה לו התראה, בתוך שניםיים מיום מסירת התראה, יראו את הפעלה הנוספת כאמור כהפרה חוזרת לעניין סעיף 161ו(ב), והמונה ימסור למפר הודעה על בונת חיוב בשל הפעלה חוזרת.

סימן ד': שונות

161טו. על מעשה אחד המהווה הפעלה של ההוראה מההוראות לפי חוק זה המנווית בסעיף 161ו ושל ההוראה מההוראות לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.

יעיזום כספי בשל הפעלה לפי חוק זה ולפי חוק אחר

דברי הסבר

16 ואהוראות אחרות לפי חוק אחר לא יוטל עיזום כספי נוסף, אלא עיצום כספי אחד ווסף על כן, בסעיף 16 יוד מוצע לקבוע את ההסדר לערער על דרישת תשלום או על התראה מינימלית לפני בית משפט השלום שבו ישוב נשיא בית המשפט השלים שבאוור שיפוטו ניתנת הchallenge ואות בתוך 30 ימים מיום שנמסרה למפר הודעה על הchallenge.

עוד מוצע לקבוע בסעיף קטן (ב) באופן מיוחד כי אין בהגשת ערעור על דרישת תשלום כדי לעכב את התשלומים של העיצום הכספי, אלא אם כן הנסיבות לכך המונה או שבית המשפט הורה כן, כמו כן מוצע לקבוע בסעיף קטן (ג) שאם הchallenge בית המשפט קיבל את הערעור על דרישת התשלומים לאחר שלושם העיצום הכספי או הופך ערובון והוא על החוזה סכום העיצום הכספי או הפחתתו או על החוזה הערובון, יחוור העיצום הכספי בתוספת הפרשי הצמדה ויבית מותם תשלום או הפקרתו, עד יום החוזה.

וסף על כן מוצע לקבוע את ההסדר לפרסומו של הממונה את הודעה בדבר הטלת עיצום כספי על מפה, קר מוצע לקבוע בסעיף 161טו המוצע כי הודעה תתרטט באטרח האינטנט של משרד הכללה ובדרך נטפת את החלטת קר המונה וכן את כל הפרטים שנקבעו בפסקאות (1) עד (6) של סעיף קטן (א) המוצע ואות כאמור בסעיף לצורך הבחת שיקיפות של הפעלת שיקול הדעת בקבלת קביעו בסעיף קטן (ב) את סמכותו של המונה לפרסם בדבר הגשת תשלום ואות תוכנותיו ואות

בסעיף 161ויג את ההסדר לבקשו של מפר לבטל התראה מינימלית שנינתה לו על ידי המונה וזאת בתוך 30 ימים וממן הטעמים שנקבעו בפסקאות (1) עד (2) של סעיף קטן (א) המוצע באשר לא ביצע את הפעלה או שהמעשה שביצוע כפי שתיאר המונה בהתראה, אינו מהו הפעלה לדעתה. עוד מוצע לקבוע בסעיף קטן (ב) את סמכותו של המונה לבטל את התראה, לדוחות את הבקשה לביטולה. החלטת המונה כאמור תהיה בכתב ומונומקס.

עוד מוצע לקבוע בסעיף 161ויד את ההסדר שיתקיים לאחר שהזאהה למפר התראה מינימלית והוא המשיך להפר את ההוראה שבסלה נשלחה לו התראה מינימלית. בסעיף קטן (א) מוצע לקבוע כי מסירת המונה דרישת תשלום לעיצום כספי לפי הוראות סעיף 161ו(א) בשל הפעלה הנמשכת, לא תגרום מוכותו של המפר לטעון כאמור בסעיף 161ויד המוצע רק לעניין סכום העיצום הכספי בלבד. עוד מוצע לקבוע בסעיף קטן (ב) כי מפר שנמסרה לו התראה מינימלית וחזר על הפעלה של ההוראה שבסלה ניתנה לו התראה זו ואת בתוך שניםיים מיום מסירת התראה, יראו את הפעלה הנמשכת כאמור כהפרה חוזרת לעניין סעיף 161ו(ב) המוצע ולמוניה יש סמכות למסור למפר הודעה על בונת חיוב בשל הפעלה חוזרת.

בסימן ד' המוצע, מוצע לקבוע הוראות שונות. מוצע לקבוע בסעיף 161טו ולמען הסר ספק כי על מעשה אחד המהווה הפעלה לפי הוראות חוק זה המנווית בסעיף

16טז. (א) על החלטת הממונה לפי פרק זה ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית המשפט השלום שבאזור שיפוטו ניתנה ההחלטה; ערעור כאמור יוגש בתקופת 30 ימים מיום שבו נמסרה למפכ' הودעה על ההחלטה.

(ב) אין בהגשת ערעור לפי סעיף קטן (א), כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכימים לבך הממונה או שבית המשפט הורה על כך.

(ג) החלטת בית המשפט לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), לאחר תשלום העיצום הכספי לפי הוראות פרק זה, והורה על החזות סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי, יוחזר הסכום ששולם או כל חלק ממנו אשר הופחת, לפי העניין, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלוםם, עד יום החזרתו.

פרסום בדבר הטלת 16ז. (א) הטיל הממונה עיצום כספי לפי פרק זה, יפורסם לציבור באתר האינטרנט של המשרד וכן בדרך נוספת אמ' החלטת
כך לצורך אותו עניין, את הפרטים שלහן, בדרך שתבטיח
שיקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלה ההחלטה להטיל
עיצום כספי:

- (1) דבר הטלת העיצום הכספי;
 - (2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי
ונסיבות ההפרה;
 - (3) סכום העיצום הכספי שהוטל;
 - (4) אם הופחת העיצום הכספי – הניסיבות שבשלහן
הופחת סכום העיצום ושינויי ההופחתה;
 - (5) פרטים על אודות המפכ', הנוגעים לעניין;
 - (6) שמו של המפכ' – אם המפכ' הוא תאגיד.
- (ב) הוגש ערעור על דרישת תשלום לפי סעיף 16כא, יפורסם הממונה את דבר הגשת הערעור ואת תוכנותיה.

דברי הסבר

הפרה, אלא גם נקבעה כבעירה פלילית על חוק זה. כך מוצע לקבועו, כי במרקחה זה תשלום עיצום כספי, המלצה של הตราאה מינימלית למפכ' על לא יגרעו מאחריותו הפלילית. עם זאת מוצע לקבועו בסעיף קטן (ב) סייג מיוחד כי אם שלח הממונה למפכ' הודעה על בניית חיבור או המציג לו הตราאה מינימלית או הודעה על אפשרות להציג כתוב התחייבות ועירובן בשל הפרה לפי סעיף 16א המהווה גם עבירה, לא יוגש נגדו כתוב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן הtgtלו עובדות חדשות המצדיקות זאת. עוד מוצע לקבועו בסעיף קטן (ג) שאם שילם המפכ' עיצום כספי והוגש בכל זאת נגדו כתוב אישום בניסיבות האמורויות בסעיף קטן (א) המוצע, יוחזר לו הסכום ששילם ובמידת הצורך גם בהפרשי הצמדה וריבית.

בדרכ' שבה פורסם את דבר הטלת העיצום הכספי. עוד מוצע לקבועו בסעיף קטן (ג) את סמכותו של הממונה להפסיק את שמו של מפכ' שהוא ייחיה, אם סבר שהדבר נדרש לצורך אזהרת הציבור וכן בסעיף קטן (ד) את האיסור לפרסום מידע שרשות ציבורית מוגועה מלמסור לפי חוק חופש המידע או לפי שיקול דעתו מיידע שאינה חייבה רשות ציבורית למסור לפי סעיף (ב) לחוק האמור. עוד מוצע לקבועו בסעיף קטן (ה) כי פרסום בדבר הטלת עיצום כספי או בדבר ערעור עליו ותוואותיו יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובונגוע לעיצום כספי שהוטל על יחיד – והוא לשנתיים.

עוד מוצע לקבועו בטענה 16טו המוצע את ההסדר לשמרית האחריות הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מהוראות המפורטות בסעיף 16א המוצע שהוא לא רק בגדר

(ג) על אף הוראות סעיף קטן א⁽⁶⁾ו רשיי הממונה לפרסום את שמו של מפרק שהוא יחיד, אם סבר שהדבר נחוץ לצורן אזהרת הציבור.

(ד) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם הממונה פרטים שהם בוגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפוי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998¹⁵, וכן רשיי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה, שהם בוגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבה למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמו.

(ה) פרסומם באתר האינטרנט של המשרד כאמור בסעיף קטן (א) בוגר לעיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובוגר לעיצום כספי שהוטל על יחיד – שנתיים.

16. (א) תשלום עיצום כספי או המצתת התרבות מינימלית, לפי פרק זה, לא יגרעו מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה המנווית בסעיף 16א, המהווה עבריה.

(ב) שלח הממונה למפרק הודיעה על בניית חיוב או המזיא לו התרבות מינימלית, בשל הפרה מההוועדה עבריה כאמור קטן (א), לא יוגש בכתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות, המצדיקות זאת.

(ג) הוגש נגד אדם בכתב אישום בשל הפרה מההוועדה עבריה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגד הממונה החלטים לפי פרק זה בשל אותה הפרה, ואם הוגש בכתב אישום בסביבות האמורויות בסעיף קטן (ב) לאחר שהמפרק שילם עיצום כספי – יוחזר לו הסכום ששולם בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום הסכום, ועד יום החזרתו; ;

שמירת אחירות פלילית

(17) אחורי סעיף 16ויח יבו:

"פרק י": עונשין";

(18) אחורי סעיף 7ב יבו:

"פרק י"א: צוים והתחייבות";

(19) בסעיף 7ג, אחורי סעיף קטן (א) יבו:

"(א1) לא יינתן צו מינימי כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שניתנה למי שגורם לפגיעה או למי שעומד לעשות כן, הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו; לא ניתן לאחר בשkidah סבירה את מי שגורם לפגיעה או למי שעומד לעשות כן, תינתן לו ההודמנות כאמור לאחר שאותה, ככל שהיא ניתן לאחר בשkidah סבירה;

דברי הסביר

להוציא צו מינימי מכוח עקרונות המשפט המינימי לאחר שניתנה זכות טיעון או במקורה שיש אפשרות ממשית לפגיעה מיידית.

לפסקה (19)

מושע לתקן את סעיף 7ג המקנה לממונה סמכות להוציא צו מינימי ולהוסיף את הסעיפים הקטנים (1) ו-(2) המסדריים את סמכותו של הממונה על התקינה

¹⁵ ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

(א2) על אף הוראות סעיף קטן (א1), מצא הממונה כי יש אפשרות ממשית לפגיעה מיידית בבריאות הציבור, בנסיבות או באיכות הסביבה, רשיי הממונה לתת צו מינהלי למי שגרם לפגיעה או למי שעומד לעשות כן כאמור באתו סעיף קטן (א1), גם ללא שניתנה הזדמנות לטעון טענות, אם סבר שייתה בתמן ההזדמנות כאמור כדי לסקל את מטרת הצו, ובלבד שהזדמנות כאמור תינתן בהקדם האפשרי לאחר מכן;

(20) אחרי סעיף 7ו יבוא:

"פרק י'ב: שונות"

(21) בסעיף 24, אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

(ו) אדם שהוסמרק על ידי הממונה לעירicit ביקורת לפי הוראה סעיף 15(ב), עבר יום תחילתו של חוק זה, יראו אותו כאילו מונה למפקח לפי חוק זה ולתקופה שלא תעללה על שלוש שנים מיום פרוסומו של חוק זה או עד להסמכתו למפקח לפי סעיף 15(ב) לחוק, לפי המוקדם, ויהיו נתנות לו כל הסמכויות המפורטות בחוק זה.

- .3 תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינוחליים, התש"ס-2000¹⁶, בתוספת הראשונה, אחרי פרט משפטי לעניינים מינוחליים יבוא:
- .45. תיקנה – החלטה של רשות לפי חוק התקנים, התשי"ג-1953, ולמעט החלטה לפי סעיף 6 עד 8(א), 9(ב), 9(ג), 11(א), 12 או 16.
- .4. תיקון פקודת הייבוא והיצוא [נוסח חדש], התשל"ט-1979¹⁷ (להלן – פקודת הייבוא והיצוא) – בפקודת הייבוא והיצוא (1) בסעיף 2, במקומות "שר התעשייה, המסחר והתעשייה" יבוא "שר הכלכלה" והמילימ "להלן בעניף זה ובסעיפים 3 עד 6 – שר התעשייה" – יימחקו; (2) בסעיף 3, בכל מקום, במקום "שר התעשייה" יבוא "שר הכלכלה"; (3) בסעיף 4, במקומות "שר התעשייה" יבוא "שר הכלכלה"; (4) בסעיף 6, בכל מקום, במקום "שר התעשייה" יבוא "שר הכלכלה"; (5) אחרי סעיף 2 יבוא:

דברי הסבר

החלטה של רשות (השה הממונה או מכון התקנים) לפי חוק התקנים, למעט החלטה לפי סעיפים 6 עד 8(א), 9(ב), 9(ג), 11(א), 12 או 16 לחוק. כך, על ההחלטה לפי פרט זה, יהיה ניתן להגיש עתירה בהתאם להוראות חוק בתי המשפט לעניינים מינוחליים.

סעיף 4 מוצע לתקן את פקודת הייבוא והיצוא [נוסח חדש], התשל"ט-1979, ולהוסיף את סעיף 2 א' בדבר ייבוא טובין של עליו תקן רשמי בתנאי לייבואו לשירות. בתיקון סעיף זה מוצע לקבוע לראשונה הסדר ספציפי בחקיקה ראשית לעניין ייבוא טובין של עליו תקן רשמי, הסדר שפועל עד כה מותוקף סמכותו הכלכלית של הרשות לפי סעיף 2 לפקדות הייבוא והיצוא והוראות צו הפיקוח שהותקן מכוחו – צו ייבוא חופשי.

לפסקה (21)

מושצע לקבוע בסעיף 24 לחוק בהוראות המעבה, גם הוראה המסדרה את המעבר מאכיפה באמצעות הסמכה של אדם לפי הוראות סעיף 10 למינוי מפקחים, כך שאדם שהוסמרק על ידי הממונה לעירicit ביקורת לפי חוק סעיף 15(ב) עבר תחילתו של חוק זה, יראו אותו כאילו מונה למפקח לפי חוק זה ולתקופה שלא תעללה על שלוש שנים מיום פרוסומו של חוק זה או עד שימושה למפקח לפי הוראות סעיף 15(ב) לחוק המוצע, לפי המוקדם וכן יהיו לו כל הסמכויות המפורטות בחוק זה.

סעיף 3 מוצע לתקן את חוק בתי המשפט לעניינים מינוחליים, התש"ס-2011, ובתוספת הראשונה להוסוף פרט "תיקינה" ולכלול במסגרת הפרט בחוק המוצע כי

¹⁶ ס"ח התש"ס, עמ' 190; התשע"ג, עמ' 29.

¹⁷ דיני מדינת ישראל 32, עמ' 625; ס"ח התשנ"ב, עמ' 163.

"המומונה על התקינה" ו"תקן رسمي" – כמשמעותם בחוק

התקנים, התשי"ג-1953 (להלן – חוק התקנים);

"טוביין" – לרובות טוביין שהוא גם מכרך לפי חוק התקנים;

"מפר אמון" – כמשמעותו בסעיף קטן (א).

(ב) בלי לגרוע מכלויות הוראות סעיף 2, הואות שיקבע השר בצו פיקוח בדבר הסדרה של ייבורא טוביין אשר מחייבת בדיקת התאמנה לדרישות תקן رسمي, ככלן או חלון (להלן – צו פיקוח), יהילו חובה להגשה תצהיר בדבר התאמנת הטוביין לדרישות התקן الرسمي החל עליו, ובנוסח שיורה המומונה, ולא ייחלו חובה להמצאת אישור בדבר התאמנת הטוביין לדרישות תקן رسمي.

(ג) נוסף על חובת הגשת תצהיר כאמור בסעיף קטן (ב), רשיי השר, בהתייעצות עם המומונה, לקבוע תנאים נוספיםifs בצו הפיקוח להסדרה של ייבורא טוביין; המומונה רשאי להורות בהנחיותיו את אופן בדיקת התנאים הנוספים שקבע השה.

דברי הסבר

עוד מוצע לקבוע בסעיף קטן (ה) את ההסדר הנדרש לעניין ייבורא טוביין של עליו תקן رسمي חדש בראשונה ואת ההסדר הנוגע למי שהוא מפר אמון כפי המוצע בסעיף קטן (ו) המוצע לרבות סמכותו של השר לקבוע הוראות לעניין דרישת ערובה כאמור בסעיף קטן (ו).

בסעיף 2א המוצע נקבע לראשונה הסדר ספציפי בחיקאה וראשית לעניין ייבורא טוביין של עליו תקן رسمي, הסדר שעד כה התקיים מתוקף סמכותו הכלכלית של השר לפיקוח 2 לפיקודת הייבוא והייצוא והוראות צו הפיקוח שהותקן מכוחו, צו ייבורא חופשי. אשר על כן, נדרש לקבוע בהתקמה גם הוראות דבר החרולה והוראות מעבה. עוד מוצע לקבוע את סעיף קטן (ט) בדבר שמיירת סמכות של רשותו מוסמכות שהוגדרו או נקבעו בצו פיקוח בדבר הסדרה ייבורא טוביין למדיינת ישראל, וזאת כדי לשמר על יכולתן לד:rightה בדיקה של עמידה בדרישות תקן בתנאי לייבורא טוביין למדיינת ישראל לרבות לעניין המעצמת אישורו בדבר התאמתו לדרישות תקן رسمي החל עליו, ולקבעו אותו בהוראותיהן או בהוראות מכוח צו פיקוח בתנאי למתן אישור ייבורא או רישיון ייבורא על ידם לטוביין. יודגש כי אין בכך כדי למנוע מרשות מוסמכת לדריש תצהיר בדבר התאמנת הטוביין לתקן, ככלן או חלון כאמור בסעיף קטן (ב).

אשר על כן, מוצע לקבוע הגדרות ל"תקן رسمي" ול"מפר אמון" וכן לקבוע בסעיף קטן (ב) את הכלל לייבורא טוביין של עליו תקן رسمي ואת סמכותו של השר לקבוע תנאים נוספיםifs לפי סעיף 2ג המוצע. בסעיף קטן (ב) מוצע לקבוע כי בלי לגרוע מסמכותו של שר הכלכללה לפי סעיף 2 לפיקודה, הוראות שיקבע השר לעניין הסדרה של ייבורא טוביין לישראל שלחה עליו דרישת העמידה בדרישות תקן رسمي לא יכולו את החובה להמצאת אישור על התאמת מctrק לתקן رسمي החל עליו, אלא יחויבו בהגשת תצהיר בדבר התאמת המctrק לתקן رسمي החל עליו בנוסח שיורה עליו המומונה. הוראה זו תקל על ייבורא טוביין מctrק שנדרש לצורך תוך שמירה על סמכות השר לקבוע כי מctrק יחויבו בהגשת תצהיר כאמור היה נדרש גם לעמידה בתנאים נוספיםifs לצורך מכירתו בישראל כאמור בסעיף קטן (ג) המוצע.

נוסף על כן כדי להבטיח את שלומו, בטיחותה, בריאותו של אדם ואת השמירה על איכות הסביבה משימוש בטוביין שיובאו לישראל, מוצע לקבוע בסעיף קטן (ג) את סמכותו של השר לחיב בבדיקה התאמת המctrק המיובא להוראות התקן الرسمي החל עליו, אם נוכח כי מהטעמים האמורים כי יש לויב בבדיקה התאמת כאמור או שנוכח כי מי שייבא טוביין לישראל הוא מפר אמון מהגדתו בפסקת המשנה המוצעת ולהיביו גם בערובה כפי שקבע השה.

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי השר לקבוע בצו פיקוח חובה להמעצת אישור מעבדה על התאמת הטובין לתיקן רשמי החל עלייה, אם הודיעו לו הממונה כי מטעמים של שמירה על שלומו בריאתו או בטיחותו של אדם, או על איכות הסביבה, יש לדrhoש הוכחת עמידתו של הטובין בדרישות תקן رسمي לרבות בדיקת התאמתו לתקן رسمي ובאופן שהממונה הורה בהנחיות ובשים לב למידניות הנוגגת לגבי בדיקת התאמתה הchallenge על טובין דומה במדינות מפותחות עם שווקים בינלאומיים.

(ה) הנחיות לפי סעיף זה יתפרסמו באתר האינטרנט של המשרד.

(ו) נוכח הממונה כי מי שייבא טובין או מבקש לייבא טובין הוא מפר אמון; רשיי הוא נוטף על האמור בסעיף קטן (ג), לקבוע דרישות כדי הוכיח נסיפות או אחירות, ובכלל זה, דרישת ערוביה, ובכלל שחוודיע למי שנוכח לגבי כי הוא מפר אמון כי הוא מפר אמון, ונתן לו הזדמנויות סבירה לטען את טענותיו; בסעיף זה, "מפר אמון" – מי שייבא טובין או מבקש לייבא טובין שנוכח הממונה כי התקיים לגבי אחד או יותר מכל מהלך:

(1) ייבא טובין או בקש לייבא טובין על יסוד מידע כובע או שגוי לרבות באמצעות מסמכים כוחזים או שגויים;

(2) הפר לדעת הממונה תנאי מן התנאים שקבע הממונה לייבוא הטוביין לפי סעיף קטן (ג) או חドル מקרים תנאי כאמור והමונה סבר כי מפתח מהותה, חמורתה ונסיבותיה של ההפרה יש יסוד סביר לקבוע כי הוא מפר אמון;

(3) הפר הוראה מההוראות הפוקודה או צו פיקוח או של חיקוק אחר החל בעניין ייבוא של טובין או הפר הוראה על פי כל אחד מהם, וסביר הממונה לגבייה כי מפתח מהותה, חמורתה או נסיבותיה של ההוראה שהופרעה יש יסוד סביר לקבוע כי הוא מפר אמון; בפסקה זו, "הוראה שהופרעה" – מי שנקבע לגבי בהליך שיפוטי או מינהלי לפי דין שהפר הוראות דין, לעניין זה, "הליך" – לרבות סעיף 14 לפוקודה.

(ז) השר יקבע הוראות לעניין דרישת העורבה ממפר אמון לפי סעיף קטן (ו). ובין השאר, הוראות בדבר סוג העורבה, תנאייה, סכומה וחילתה.

(ח) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ד), הממונה רשאי להורות כי ייבוא טובין שחל עליו לראשונה תקן רשמי יחויב בבדיקה התאמה לדרישות תקן רשמי החל עליו לתוקפה שלא תעלה על שנה מיום תחילת תוקפה של ההוראות לפי סעיף 8(ג) לחוק התקנים, או עד שהממונה יורה על הגשת תצהיר כאמור בסעיף קטן (ב) עד (ג) לפי העניין, המוקדם מבין שניהם; על אף האמור, הממונה רשאי לקבוע כי טובין shall עליהם לראשונה תקן רשמי לא יידרש לבדיקה התאמתם לדרישות תקן רשמי החל עליהם, אלא בהגשת תצהיר כאמור בסעיף קטן (ב) ובתנאים שיקבע הממונה לפי סעיף קטן (ג), ככל שיקבע.

(א) דרישת אישור עמידה בתנאי שחזור הטובין שקבע הממונה ונקבעה בצו פיקוח לפי הוראות סעיף 2 שהותקן ערב יום תחילתו של פרק ב' לחוק לשינוי סדרי עדיפויות לאומיים (תיקוני חקיקה להגשת יעדיו התקציב לשנים 2013 ו-2014), התשע"ג-2013 (בסעיף זה – יום התחלתה), תumed בתקופה עד יום התחלתה, למעט לעניין טובין שהתקיים לביהם האמור בסעיף קטן (ב).

(ב) טובין שקבע הממונה בהוראותיו עבר יום התחלתה כי נדרש לגבייהם בדיקת מעברת של מכון התקנים הישראלי בדבר התקאמה לדרישות תקן רשמי לצורך קבלת אישור עמידה בתנאי שחזור הטובין שקבע לטובין הממונה, משין להידרשו בצו הפיקוח לבדיקה התקאמה כאמור, אלא אם כן קבע הממונה אחרת.

(ג) פרסם הממונה הנחיות עבר יום התחלתה כי נדרש ממשמיבא טובין או מבקש ליבא טובין לחתת תצהיר בדבר התקאמה להוראות תקן רשמי לפי סעיף זה, תumed הנחיה זו בתקופה וההתצהיר יינתן לממונה לפי הנוסח שירוחה עליו הממונה לפי סעיף 2א(ב).

תחולת סעיף 2א 2ב.

דברי הסבר

עוד מוצע לקבוע בסעיף 2ב כי במקרים שבו הממונה קבע כבר בהוראותיו עבר יום התחלתה של חוק מוצע זה כי המייבא טובין נדרש להגשת תצהיר לצורך כניסה של הטוביין לשער ישראל או לצורך שיוקו בישראל, תumed דרישתו של הממונה בתקופת, אך התצהיר יוגש לממונה ולא למכון התקנים הישראלי.

כמו כן מוצע להוסיף לפקודת סעיף 2ב, ולפיו צו פיקוח שהותקן לפי הוראת סעיף 2 עבר يوم התחלתה יעמוד בתקופו עד יום התחלתה של סעיף 2ב, למעט טובין שקבע הממונה כבר בהוראותיו עבר يوم התחלתה כי נדרש לגבייהם אישור התקאמה להוראות תקן רשמי או שקבע לביהם הממונה אחרת.

(ד) אין בהוראות סעיף 2 א' וסעיף זה כדי לגורע מסמכויות של רשות מוסמכת לעניין הסדרת ייבוא טובין אשר בתחום סמכותה מצוים הטובין הטעונים הסדרה; ואין בכך כדי למנוע מרשות מוסמכת לדורש תצהיר בדבר התאמת הטובין לתקן, ככלו או חלקו, כאמור בסעיף קטן (ב) ובשינויים המחויבים, לצורך מתן רישיון או אישור ייבוא; לעניין זה, "רשות מוסמכת" – כהגדרתה בצו פיקוח או רשות אחרת שנקבעה בצו פיקוח לעניין הסדרת ייבוא טובין אשר בתחום סמכותה מצוים הטובין הטעונים הסדרה או הענקת רישיון ייבוא או אישור ייבוא".

5. (א) תחילתו של פרק זה בחודשים מיום פרסוםו של חוק זה, ואולם תחילתם של פרק ב' – תחילת הוראות מעבר סעיפים 2(8), (11) ו-4 (16) ו-4 לפרק זה, חצי שנה מיום פרסוםו של חוק זה.
 (ב) שור הכלכלה ושר האוצר (בסעיף קטן זה – השרים) רשאים, בצו, לדחות את מועד תחילתם של סעיפים 2(8), (11) ו-4 לפרק זה לתוקפה אחת נוספת שלא תעלה על שישה חודשים, אם נוכחו הדברים כי לא מתקיים התנאים לביצועacciיה לפי הוראות פרק זה או שמערךacciיה כאמור טרם החל לפועל.

פרק ג': רשותות מקומיות

סימן א': הסדר רשותות מקומיות עצמאיות – הוראת שעה

6. מטרת סימן זה לעגן את מלאו ההיבטים הנוגעים לתשולם סכום מידי הרשותות מטרה העצמאיות כהגדרתן בסימן זה, העלאת שיעור הארנונה בתחום בשיעור הנוסף, כהגדרתו בסימן זה, וכל הוראה נוספת הכרוכה בעניינים אלה.

דברי הסבר

פרק ג' רשותות מקומיות

סימן א' בהמשך ליסכום עקרונות בין משרד האוצר לבין כללי נציגות של השלטון המקומי, לרבות מרכז השלטון המקומי, מרכז המועצות האזוריות ופומously הד' (בפרק זה – סיכום עם השלטון המקומי), החליטה הממשלה בסעיף 2 להחלטת ממשלה מס' 201 מיום ד' בסיוון התשע"ג (13 במאי 2013) (בפרק זה – החלטה 201) לקבוע בחקיקה, בהוראת שעה, הסדר מיוחד לרשותות מקומיות המאפשרות ביציבות כלכלית (בפרק זה – רשותות עצמאיות), שיעיריו – העברת סכום מטה הרשותות העצמאיות לאוצר המדינה, לצורך חילוקתו כמשמעותו ופיתוחה לרשותות מקומיות חלשות יותר מבהינה כלכלית, והעלאת ארנונה בתחום הרשותות העצמאיות בשיעור מינוחה לצורך מימון העברת הסכום האמור.

סעיף 6 מטרת הוראות השעה המוצעת היא לעגן את מלאו ההיבטים הנוגעים לתשולם סכום מידי הרשותות העצמאיות כהגדרתן בסימן זה, להעלאת הארנונה בתחום, וכל הוראה נוספת הכרוכה בעניינים אלה. מהברחה זו עולה כי הוראות השעה מישמת באופן מלא וסופי את הוראות הסכום עם השלטון המקומי, ואת האמור בהחלטה 201 בעניינו, ועל כן מונן כי הסכום וההחלטה האמורים אינם יוצרים זכות למאנן דהו, מעבר לאמור בהוראת השעה.

סעיף 5 מוצע לקבוע הוראה בדבר תחילת של חוק זה ולהפריד בין הוראות שנינן להחילה את קיומן לאחר חודשיים מיום פרסום חוק זה להוראות בדברacciיה לאחר מכן זמן התארגנות של חצי שנה. לפיכך מוצע לקבוע בסעיף קטן (א) כי תחילתו של פרק זה בחודשים מיום פרסום חוק זה, ואולם תחילתן של פסקאות (9) (12) ו- (17) לסעיף 2 שעניין "אחריות עוסק", "הודעה בדבר מסוכנות מctr" ו"אמצעיacciיה מנוהלים", בתאמה וסעיף 4 בדבר תיקון פקודת הייבוא והייצוא, חצי שנה מיום פרסום חוק זה. עוד מוצע לקבוע מגנון זהרכה בסעיף קטן (ב) ולפיו שור הכלכלה ושר האוצר (להלן – השרים) רשאים, בצו, לדחות את מועד תחילתן של פסקאות (9).
 (2) ו- (17) לסעיף 2 שעניין "אחריות עוסק", "הודעה בדבר מסוכנות מctr" ו"אמצעיacciיה מנוהלים", בתאמה, וסעיף 4 בדבר תיקון פקודת הייבוא והייצוא, לתוקפה אחת נוספת הכרוכה בעניין השרים כי לא מתקיים התנאים לביצועacciיה לפי הוראות תיקון והעליה על ישיבה חודשים אם נוכחו הוראות תיקון והעליה על ישיבה חודשה בהתאם, וסעיף 4 בדבר תיקון פקודת הייבוא והייצוא, לתוקפה אחת נוספת הכרוכה בעניין השרים כי לא מתקיים התנאים לביצועacciיה לפי הוראות תיקון והעליה על ישיבה חודשה כאמור טום חחל לפועל.

"הסכום המזערני" ו"הסכום המרבי" – במשמעותם בסעיף 9(א) לחוק ההסדרים 1992;

"הSHARE הנטשי" – 0.3%;

"השר" – שר האוצר;

"חוק ההסדרים 1992" – חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדיו התקציבי), התשנ"ג-1992¹⁸;

"סקלן כל חיוב הארנונה" – סך כל חיוב הארנונה بعد כולל הנכסים, לפני כל הנחה או פטו או ניתנה, כפי שפורסם בעמודה "חייב ארנונה סך הכל (באלאפי שקלים חדשים) 2011" בטבלת "הרשויות המקומיות 2011" שפורסמה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"סכום ההערכה" – סכום שעלה רשות עצמאית להעביר למدينة לפי סעיף 8;

"הרשות עצמאית" – רשות עצמאית ממופרט בסעיף 14;

"שיעור הערךון" – כהגדרתו בסעיף 7 לחוק ההסדרים 1992.

(א) על רשות עצמאית להעביר לאוצר המדינה סכום הערכה בגובה סך כל חיוב הארנונה של אותה הרשות, החלקי סך כל חיוב הארנונה של כולל הרשותות העצמאיות, כפול 450, במיליאוני שקלים חדשים.

(ב) רשות עצמאית תעבור את סכום ההערכה עד ל' בניסן התשע"ד (30 באפריל 2014) (בSIMן זה – המועד הקובל).

(ג) השר יפרסם, בתוך 30 ימים ממועד תחילתו של חוק זה, צו המפרט את סכום הערכה שעלה רשות עצמאית להעביר לאוצר המדינה לפי סעיף קטן (א).

המודיניה תקבע תקוצה סכום השווה לסך כל הסכומים שהעבورو לה לפי סעיף 8, או שקייםו לפי סעיף 12, או שהועבورو אליה לפי חוק זה בכל דרך אחרת, לצורך תשלום מענקים, באמצעות משרד הפנים, שມטרתם איזון תקציב שוטף או פיתוח ברשותות מקומיות, במהלך שנת 2014, וזאת בהתאם לאמותה המדינה שנקבעו בהחלטות ממשלה ובBORאות מינהל שלפיהם מועברים מענקים מהסוג האמור.

על אף האמור בסעיף 9 לחוק ההסדרים 1992 או בתקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשותות מקומיות), התשס"ז-2007¹⁹ –

שיעור הערךון
בשנת 2014

סכום שתעביר רשות 8.
עצמאית

תשלומים מענקים 9.

דברי הסבר

שהועבورو לה מעת הרשותות המקומיות לפי הוראת שעה זו, בין אם בדרך של העברה לפי סעיף 8 ובין אם בדרך של קיומו לפי סעיף 12 או בכל דרך אחרת, לצורך תשלום מענקים שມטרתם איזון תקציב שוטף או פיתוח ברשותות מקומיות, במהלך שנת 2014. מובהה כי מענקים אלה יחולקו בין הרשותות המקומיות לפי אמותה המדינה שנקבעו בהחלטות ממשלה ובBORאות מינהל שלפיהן מועברים מענקים מהסוג הנזכר בסעיף.

סעיף 10 סעיף 9(ב) לחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדיו התקציבי), התשנ"ג-1992 (בפרק זה – חוק ההסדרים 1992), קובע כי סכום הארנונה הכללית בשל מטר רביע שטטיל מועצת על כל אחד מסוגי הנכסים, בכל שנה כספים, יהיה הסכום שהגיע

סעיף 8 מוצע לקבוע בחוק את החובה של כל רשות עצמאית, להעביר למدينة, לא יותר מיום ל' בניסן התשע"ד (30 באפריל 2014) סכום בגובה סך כל חיוב הארנונה של אותה הרשות בשנת 2011, החלקי סך כל חיוב הארנונה של כולל הרשותות העצמאיות בשנת 2011, כפול 450, במיליאוני שקלים חדשים (בפרק זה – סכום ההערכה). נוסחת חישוב זו עולה בקנה אחד עם הסכומות שגובשו במסגרת הסיכום עם השלטון המקומי, ותוצאתה משקפת את הסכומים שנקבעו במסגרת הסיכום האמור ובמסגרת החלטה 2012. שר האוצר יפרסם צו המפרט את סכום ההערכה שעלה כל אחת מהרשותות העצמאיות להעבירה.

סעיף 9 מוצע לקבוע בהוראת השעה את חובתה של המדינה להקצות סכום השווה לסך כל הסכומים

¹⁸ ס"ח התשנ"ג, עמ' 10.

¹⁹ ק"ת התשס"ז, עמ' 429.

(1) שיעור העדכון לעניין הארנונה שתוטל על כל אחד מסוגי הנכסים ברשות עצמאית בשנת 2014, יהיה שיעור העדכון, בתוספת השיעור הנוסף;

(2) הסכום המזערוי והמורבי הקבועים לסטג נכס ברשות עצמאית יעודכו בسنة 2014 לפי שיעור העדכון, בתוספת השיעור הנוסף.

11. על אף האמור בסעיף 4ב לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-²⁰ 1985, ובסעיף 1(א) ג'וט אשראי לפקודת עיריות²¹ או בצו לפיו או לפי סעיף 13 לפקודת המועצות המקומיות²², ממועד תחילתו של חוק זה עד תום שנת 2014, רשות עצמאית רשאית לקבל אשראי מתאגיד בגיןאי, או מאדם אחר שעיסוקו, כולל או מڪצתו, במתחם אשראי, בגובה סכום שהעבירה לאוצר המדינה לפי סעיף 8, שלא לפי היתר מכוח סעיף 4(ב) לחוק האמור; קיבלה הרשות אשראי כאמור, לא ייחשב הסכום שקיבלה לפי סעיף זה חלק מיתרת האשראי של אותה רשות, כמשמעותו בסעיף 4ב закон.

12. לא העבירה רשות עצמאית כלשהי את הסכום שהוא עליה להעביר לאוצר המדינה עד קיומו המעוד הקבע תקוּן המדינה סכום בגובה הסכום האמור מהשתתפות המדינה בתקציב הרשות; לעניין סעיף זה, "השתתפות המדינה" – תמיכה, מענק, או השתתפות אחרת מתקציב המדינה.

דברי הסבר

סעיף 11 סעיף 4ב לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985
(פרק זה – חוק יסודות התקציב), קובע כללים אשר בהתקיים רשות מקומית המבקשת לקבל אשראי, במישרין או בעקיפין, מתאגיד בגיןאי או מאדם אחר שעיסוקו, כולל או מڪצתו, במתחם אשראי, חייבות לקבל לכך היתר מיוחד מאי יששר הפנים ושר האוצר הסמיכו לכך לצד זאת, נקבע בסעיף 1(א) לחוק העיריות כי עירייה רשאית ללוות כספים אך ורק מכוח צו של שר הפנים, ובהתאם לתנאים שנקבעו据此. הסדר דומה קבוע גם בסעיף 13 לפקודת המועצות המקומיות.

על ריק זה, כדי לאפשר לשויות עצמאיות לקבל אשראי בגיןה הסכום שחויבו למדינה לפי הוראות שעה זו בלבד היתר מיוחד רשות עצמאית של חוק זה עד תום שנת 2014 רשאית לקבל אשראי מתאגיד בגיןאי, או מאדם אחר שעיסוקו, כולל או מڪצתו, במתחם אשראי, בגובה סכום שהעבירה למدينة לפי סעיף 8, שלא לפי היתר לפי סעיף 4(ב) לחוק יסודות התקציב; בווקף, מוצע לקבוע כי אם קיבלה הרשות אשראי כאמור, לא ייחשב הסכום שקיבלה לפי סעיף זה כחלק מיתרת האשראי של אותה רשות, כמשמעותו בסעיף 4ב האמור. יובה, כי הגדלת הכנסתות המדינה מארכינה בשל הצלחת הארנונה בשיעור הנוסף, צפוייה להבטיח לרשות המקומית מקור מימון הולם לפירעון הלוואה, אם תזרק לה, לצורך ביצוע הוראות חוק זה.

סעיף 12 כדי להבטיח את העברת הסכומים הקבועים בהוראות השעה בידי כל הרשותות העצמאיות, מוצע לקבוע כי אם לא העבירה רשות עצמאית כלשהי את הסכום שהוא עליה להעביר לאוצר המדינה עד המועד

כדין בשל מטר רובע של אותו נכס בשנת הכספי הקורמת, ללא הנחה כלשהי אם ניתנה, בתוספת שיעור העדכון, וב└בד שסהוכם שיוטל כאמור לא יפתח מהסהוכם המזערוי ולא יעללה על הסוכום המרבי שקבעו השרים בתקנות. שיעור העדכון לעניין סעיף זה מוגדר בסעיף 7 לחוק ההסדרים 1992, עדכון בשיעור של שמותים אחוזים מהסהוכם המתkeletal מחייב של מחיצת שיעור עדכון המדי וממחית שיעור עדכון מדי השכר הציבורי, בהגדרת מונחים אלה באוטו סעיף. במקביל מוצע בסעיף 16 בסייעון' בפרק זה, לתכן את סעיף 7 האמור כך שישיעור העדכון לעניין סעיף 9 לחוק האמור היה הסקום המתkeletal מחייב של מחיצת שיעור עדכון המדי וממחית שיעור עדכון השכר הציבורי.

מושע לקבוע כי, למורת הוראת סעיף 9(ב) האמורה שיעור העדכון לעניין הארנונה שתוטל על כל אחד מסוגי הנכסים ברשות עצמאיות בשנת 2014, יהיה שיעור העדכון, בתוספת שיעור נוסף של 0.3% (פרק זה – השיעור הנוסף). הגדלת הארנונה בשיעור הנוסף אפשרה לשויות העצמאיות הגדלה של הבנטשיון העצמאיות, בשיעור שיאפשר להן לפחות סכום העבראה שעליהם להעביר למדינה לפי סעיף 8.

כהשלמה לכך, מוצע לקבוע כי הסקום המזערוי והמורבי הקבועים לסטג נכס ברשות עצמאיות, המעודכנים מדי שנה בשנה גבוהה שיעור העדכון לפי הוראת סעיף 8 לתקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשותות המקומיות), התשס"ז-2007, יעודכו בשנת 2014 לפי שיעור העדכון, בתוספת השיעור הנוסף.

²⁰ ס"ח התשמ"ה, עמ' .60.

²¹ דיני מדינת ישראל נספח חדש, 8, עמ' 197.

²² דיני מדינת ישראל, נספח חדש, 9, עמ' 256.

- תקנות
- רשות עצמאית
13. השר ממונה על ביצוע סימן זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, לרבות כללים לעניין אופן העברת הסכומים לפי סעיף 8 לאוצר המדינה.
14. רשות מהרשויות המקומיות המפורטוות להלן היא רשות עצמאית לעניין סימן זה:
- (1) אבן יהודה;
 - (2) אзор;
 - (3) אשדוד;
 - (4) אשקלון;
 - (5) באר טוביה;
 - (6) באר יעקב;
 - (7) באר שבע;
 - (8) בני שמעון;
 - (9) ברנה;
 - (10) גבעתיים;
 - (11) גוז;
 - (12) גן רווה;
 - (13) דרום השומרון;
 - (14) הוד השומרון;
 - (15) הרצליה;
 - (16) זכרון יעקב;
 - (17) חבל אילות;
 - (18) חבל מודיעין;
 - (19) חדרה;
 - (20) חולון;
 - (21) חוף הכרמל;
 - (22) חוף השומרון;
 - (23) חיפה;

דברי הספר

לביצועו, לרבות כללים לעניין אופן העברת הסכומים לפי סעיף 8 לאוצר המדינה.

סעיף 14 מוצע לקבוע את רשימת הרשותות העצמאיות שעיליהן יחול פרק זה כמפורט בסעיף.

הקבוע לפרק בסעיף 8, תקווי המדינה סכום בגובה הסכום שלא הועבר כאמור, מוחשתפות המדינה בתקציב הרשותות. סעיף 13 מוצע לקבוע כי שר האוצר ממונה על ביצוע פרק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע

- (24) יבנה;
- (25) יהוד-מורנויסון;
- (26) יואב;
- (27) כוכב יאיר;
- (28) כפר ורדים;
- (29) כפר סבא;
- (30) כפר שמריהו;
- (31) לב השרון;
- (32) להבים;
- (33) מגידו;
- (34) מודיעין-מכבים-רעות;
- (35) נס ציונה;
- (36) נשר;
- (37) נתניה;
- (38) סביון;
- (39) עומר;
- (40) עמק חפר;
- (41) עמק יזרעאל;
- (42) עמק לוד;
- (43) פתח תקווה;
- (44) קריית אונו;
- (45) קריית ביאליק;
- (46) קריית טבעון;
- (47) ראש העין;
- (48) ראש פינה;
- (49) ראשון לציון;
- (50) רחובות;
- (51) רמת גן;
- (52) רמת השרון;
- (53) רמת ישי;
- (54) רמת נגב;
- (55) רעננה;
- (56) תל אביב-יפו;
- (57) תמרה.

סימן ב': תיקוני חקיקה

16. בחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג-1992 –
 (1) בסעיף 7, בהגדירה "שיעור העדכון", במקום "שמוני אחו ממסוכם" יבוא
 "הסכום";
 (2) בסעיף 12(ב), בסופו יבוא "ובלבד שלא יקבע הנחה הבלתיה בגובה הבנסתו של
 מהזיך, אלא בכפוף למציאותו כושר השתבות של מהזיך; שר הפנים בהתייעצות עם
 שר האוצר יקבע תנאים למציאות כושר השתבות";
 17. בפקודת הערים²⁴, אחריו סעיף 300 יבוא:
 "מתן אישור תושבות 300. (א) בסעיף זה, "אישור תושבות לצורך הטבת מס" – אישור
 לצורך הטבת מס
 הנדרש לצורך קבלת הטבת מס, לפי סעיף 11 לפקודת מס
 הבנסה".
 (ב) רשות מקומית תיתן לתושב הרשות, לבקשתו, אישור
 תושבות לצורך הטבת מס, ובלבד שתושב שילם את תשלומי
 הארנוונה שהיא חייב בהם עד סוף שנת הכספי שקדמה
 למועד בקשה האישור.
 (ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), לא תימנע רשות מקומית
 מממן אישור תושבות לצורך הטבת מס לתושב שלא שילם
 את תשלומי הארנוונה כאמור בסעיף קטן (ב) –

תיקון פקודת
הערים

תיקון חוק הסדרים
במשק המדינה
(תיקוני חקיקה
להשגת יעדי
התקציב)

דברי הסבר

פסקאות (2) ו-(3)

סעיף 12(ב) לחוק ההסדרים 1992 מסמיך את שר הפנים
 לקבוע הנחות בתשלומי הארנוונה. ואכן תקנות הסדרים
 במשק המדינה (הנחה מארנוונה), התשנ"ג-1993 (להלן –
 תקנות (הנחה מארנוונה)), קובעות כמה הנחות, ובהן הנחה
 הבלתיה בגובה הבנסתו של מהזיך בנכס והמתגוררים
 עמו. הנחה זו ניתנת ביום שלא בכפוף למבחן של מציאות
 כושר השתבות, שכן שהיא ניתן גם לתושבים המטוגלים
 לעובד אך אינם עובדים.

הנחות לפי מבחן הכנסה, שאין כוללות מרכיב של
 מבחן מציאות כושר השתבות של האזרח, יוצרות תמיון
 שלילי מובהק ליציאה לשוק העבודה. הגדלת שיעור
 המשללה בסעיף 2 להחלטה 201 תקן את סעיף 7 לחוק
 הסדרים 1992 כך שהמקדם בשיעור הציבור הישראלי
 תביא לצמצום הפעורים בחברה הישראלית ותקל את
 ההתמודדות עם העוני שכן, לפי הנתונים, שיעור העוני
 בקרב משפחות עם שני מפרנסים נמוך משיעור העוני
 בקרב משפחות עם מפרנס אחד או ללא מפרנסים. מובן
 כי בנוסף ליתרונות החקיקה בהיבט של שוק העבודה,
 יביא התקין המוצע להגדלת הכנסות העצמאיות של

סעיף 15. הוראות סימן זה יוצרות הסדר היהודי בהערות
 סכומיים מהרשויות המקומיות העצמאיות
 לאוצר המדינה לצורך הקצאתו לרשותות מקומיות חלשות
 יותר ביחסם סימן זה ישנה התרבות שונה בין בין
 היתר לעניין הטלת ארנוונה, גיש אשראי ושיעור העדכון;
 מוצע לקבוע במפורש כי סימן זה מתגבר על הוראות כל
 דין הסותרות את ההסדרים שנקבעו בו.

סימן ב'

סעיף 16 לפסקה (1)

כאומר בדברי ההסביר בסעיף 10 בסימן א'
 לפיק זה, בהמשך לטיכום עם השלטון המקומי, החליטה
 המשללה בסעיף 2 להחלטה 201 תקן את סעיף 7 לחוק
 הסדרים 1992 כך שהמקדם בשיעור העדכון בהגדרת
 שיעור העדכון יבוטל, באופן ששיעור העדכון יהיה הכספי
 המתkeletal מהחבר ששיעור העדכון ומחייב ששיעור
 העדכון מدد השכר הציבורי. יצוין כי הסכמה כאמור הושגה
 בין הצדדים כבר בשנת 2011.

²³ ס"ח התשנ"ג, עמ' 10; התש"ע, עמ' 568.

²⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 8, עמ' 197.

²⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 6, עמ' 120.

(1) בשל תשלומי ארנונה שלא שולמו כאמור וטרם חלף המועד להגיש השגה לגביהם, או שהוגשה השגה כאמור וטרם ניתנה בעניין החלטה חלולה;

(2) למי שניthin בעניינו צו כינוס או צו לעיבוב הליים, במסגרת הליכי פשיטת רגל לפיקודת פשיטת הרגליים.
[נוסח חדש], התש"ס-1980²⁶.

(ד) שר הפנים, בהסכמה שר האוצר, רשאי לקבוע כי הוראות סעיף זה לא יחולו על סוגים חיצוניים שאין הצדקה בנסיבות העניין להימנע מלהתת להם אישור כאמור בסעיף (ב), על אף שלא שילמו את תשלומי הארנונה כאמור באותו סעיף קטן
ואת התנאים לכך.

18. בפקודת המועצות המקומיות [נוסח חדש]²⁷, בסעיף 34א, אחרי "בבב" יבוא "יבוא 300".
תיקון פקודת המועצות המקומיות

בסעיף 11 האמור, "תושב" יישוב מזוכה הוא מי שמוכרו חיוו באוטו היישוב. מוצע לקבוע בסעיף 33א בפקודת העיריות כנוסחו בסעיף 17 בסימן זה, כי רק תושב רשות מקומית שישלים את תשלומי הארנונה החללים עלייו, יוכל מאות הרשות המקומית אישור תושבות לצורכי מס הכלסה. במקביל, מוצע לתunken את הגדירה "תושב" שבסעיף 11 בפקודת מס הכלסה בפרק מסים שבוחק המוצע ולהוציא בה תנאי ולפיו "תושב" הוא מי שיש בידו אישור תושבות לצורכי הטבת מס, כמשמעותו בפקודת העיריות, מטעם היישוב המזוכה.

כחברג לכלל האמור, מוצע לקבוע מצבים מיוחדים שבhem הרשות המקומית לא תימנע ממתן אישור כאמור בשל חוב ארנונה. זאת, בשל חוב ארנונה שטרם חלף המועד להגיש השגה לבאי, או שהוגשה השגה וטרם ניתנה בעניין ההחלטה חלולה, וכן ממי שניתן בעניינו צו כינוס או צו לעיבוב הליים, במסגרת הליכי פשיטת רגל. בסופו, מוצע גם להסмир את שר הפנים, בהסכמה שר האוצר, לקבוע סוגים חיצוניים שאינן מלהתת למונע מהם אישור כאמור בשל חוב ארנונה, ושהעליהם לא יחולו הוראות סעיף זה.

סעיף 18 סעיף 34א בפקודת המועצות המקומיות קובע אילו סעיפים מפקודת העיריות יחולו אף על מועצות מקומיות. מוצע לקבוע כי ההסדר המוצע בסעיף 33א בפקודת העיריות כנוסחו בסעיף 17 בסימן זה, הנוגע לממן אישור תושבות לצורכי הטבת מס, יחול אף ביחס למועצות מקומיות.

הרשויות המקומיות. לפיכך מוצע לקבוע כי הנהחה הטליה בגובה הכלסה תינתן רק בכפוף לכך שהמחלה בגין והמתוגרים עמו עוברים בהיקפים שיקבע שר הפנים בהתייעצות עם שר האוצר.

יעזין כי בהחלטת הממשלה מס' 150 מיום ד' בסיוון התשע"ג (13 במאי 2013) נקבע כי סעיף 12(ב) לחוק ההסדרים יתוקן, באופן המוצע כאן. בנוסף הוחלט כי שר הפנים יתunken את תקנות (הנחה מאrnונה) ויקבע בהן שימוש בית שבו מפרנס אחד ייחשב מוצה כושר השתכרות אם אותו מפרנס מועסק ב-75% משארה מלאה לפחות, משק בית שבו שני מפרנסים ייחשב מוצה השתכרות אם הם מועסקים יחד ב-125% משארה מלאה לפחות, ו-50% נוספים משארה מלאה לפחות שאר שנים וסטודנט הרה ייחשבו ממצים כושר השתכרות. אם הם מועסקים ב-50% משארה מלאה לפחות. בנוסף, מכיוון שישנם מחזקים שאינם יכולים לעבוד בהיקפים האמורים, התייחסה החלטת הממשלה אף לקביעת מיזמי כושר השתכרות של זכאי למילת הבטחת הכלסה, מבקש UBודה וממי שוכאי לקביאות נוכחות מסוימות והכל במפורט בהחלטת הממשלה.

סעיף 17 לפי סעיף 11 בפקודת מס הכלסה, מוענקות הטבות במס הכלסה, בשיעור משתנה לתושביהם של שירותים יישובים במדינת ישראל, בעיקר באורי הרפיריה. תנאי לקבלת ההטבה הוא הוותם תושב הרשות המקומית המזוכה. לפי הגדירה הקיימת

²⁶ דין מדינת ישראל, נוסח חדש, 34, עמ' 639.

פרק ד': בריאות

סימן א': התחרשנות بعد שירותי בריאות בתי חולים ציבוריים כלללים

הגדירות

19. בסימן זה –

"**ביצוע** במחיר קבוע לשנת 2012" – סכום המכפלות של כל שירות ושירות שצרכו מבטחי קופת החוליםים בבית החולים ציבורי כללי בשנת 2012, במחיר ברוטו של כל שירות כאמור בשנת 2012;

דברי הסבר

(126) מאחר שהסדר זה עומד לפגג בסוף שנת 2013, עולה הצורך להאריךו.

על פי הסדר, רכישה של שירותי בריאות בבית החולים מעבר לתקרת הצריכה שנקבעה בחוק – נשנית במחלה מופחת. בדרך זו, נוצר תמיון לחולים לצמצם את משך האשפוז בו, אך לקופת החולים נותר תמיון שלא לעשות שימוש יתר ברכישת שירותי בית החולים, בשל העלות המשולמת בעקבות שירותי הנרשך, גם מעבר לתקרת הצריכה. בכך נוצר איוון שנועד להבטיח תשולם הון בעקבות שירותי הבריאות בבית החולים, תוך שמירה על גידול מובהק בהיקף הרחץ בבית החולים. הסדר זה הואר, מפעם לפעם, לעיתים תוך שינוי.

עוד יצוין כי גם במדינות רבות מקרב מדינות OECD קיימים הסדרי התחרשנות כמו גם במערכת התחרשנות בתוך קופת החוליםים הכללית בין בתי החולים שלא לבין המחוות.

בהתאם לחוק, לכל קופת החולים ולכל בית החולים עומדת האפשרות, לקבוע הסדר התחרשנות ביןין השונה מהקבע בחוק זאת, כדי להגדיל את חופש הפולה של בית החולים ושל קופות החולים היכולים לקבוע מראש ובհסכמה את שיטת התחרשנות ביניהם תוך יצור מתוגנים של חלוקת סיוכנים וואת בל' לבטל את היתרונות בשיטת התחרשנות הקבועה בחוק.

בפועל, מרבית קופות החולים ובתי החולים מתקשרים ביניהם בהסכם ולא פועל בהתאם להסדר התחרשנות הקבוע בחוק. כך למשל, בשנים האחרונות קופות החולים מתחשרות עם ממלה מ-85% מתבי החולים בהסכם התחרשנות המוסכמים על ידי הצדדים, והשנים מהסדר הקבוע בחוק. ההסכם התאפיינו במתן גבותות ל קופות החולים במקביל לגידול ב פעילות ולהיקף הרחץ של קופות בגין החולים. בתחום מההסכם אלה, אם בגין החולים לא ניתן להסדר ביניהם ויעבדו בהתאם להסדר התחרשנות הקבוע בחוק, משמעו גידול בהיקף התשלום שמעבירות קופות החולים לבתי החולים בגובה של מאות מיליון שקלים חדשים בשנה על הייק' פעילות דומה ומונע אפשרות ל קופות והospital לסייעו של עשות אחוזים מבתי החולים אשר עשויה לסכן את יציבותם.

פרק ד': בריאות

סימן א' התחרשנות של קופות החולים עם בתי החולים כלללי נערכת, בבסיסה, לפי מכפלת השירותים עם בתי החולים הנזכרים בידי קופת החולים בכל בית רפואי במחריו של כל שירות ושירות כאמור. מחרים אלה מוגבלים בצעוים מכוח חוק הפיקוח על מחרי מצרכים ושירותים, התשנ"ו-1996 (להלן – חוק הפיקוח). בעבר רוב הפעולות בבית החולים, המחרי המרבי שמשלמת הקופה קבוע לפי מחירו של יום אשפוז נתינת חבר הקופה בבית החולים ובאזור חלקה לפי תעריפים דיפרנציאליים הקבועים בצעוים. הוצאות ובות בתי החולים הם הוצאות קבועות אשר אין משתנות לפי מספר ימי אשפוזו המוצע בפועל ועל כן מחרי השירותים משקפים את העלות המומיצעת הגבוהה מהעלות השולית.

במצב זה, קיימים תמיון לאvit בתי החולים להגדיל את הכמות של ימי אשפוז ושל הפעולות המבוצעות בו, בעוד שלקופות החולים יכולת מועטה לשנות בנסיבות של השירותים הנתינים לחבריהם בהן בבית החולים. מכאן, שההדר הסדר חיקתי, תהיה נטיה לגדיל מתמיד בנסיבות ומילא גידול מתמיד בהוצאות הקופה לשירותי בריאות הנרכשים בתי חולים.

כדי למנוע גידול בלתי מובהק בהוצאות הקופה לשירותים הנרכשים בתי חולים, הוצאה שהוא מרכיב עיקרי בהוצאות קופת החולים, והוא חלק ב多层次 חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חיקיקה להשגת יעד התקציב לשנת 1997), התשנ"ז-1997, הסדר התחרשנות המובוס על תקנות צריכה.

על יקרו של הסדר זה ובקביעתו של תקנות צריכה במחיר מלא של כל קופת החולים בכל בית רפואי – כללי, בהתבסס על היקף הרכישה בפועל של אותה קופת בית החולים ערבית קביעת ההסדר (בשנים 1993 ו-1994).

בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חיקיקה להשגת יעדי התקציב והمدיניות הכלכלית לשנת הכספיים 2002), התשש"ב-2002 (להלן – חוק ההסדרים 2002 או החוק), הסדר הוואר שוב כמה פעמים עד לסוף שנת 2013 (ס"ח התשע"א, ע' 256).

"בית חולים ממשלתי כללי" – לרבות פעילות המתבצעת בו בידי תאגיד בריאות;

"בית חולים ציבורי כללי" – כל אחד מ אלה:

(1) בית חולים ממשלתי כללי;

(2) בית חולים כללי שבבעלות קופת חולים;

(3) בית חולים כללי שבבעלות רשות מקומית;

(4) בית חולים כללי שהוא תאגיד שהוא מוסד ציבורי בהגדרתו בסעיף 9 לפוקודת מס הכנסת²⁸;

(5) בית חולים כללי שאינו בית חולים כאמור בפסקאות (1) עד (3), שבתעודת רישומו לפי פקודת בריאות העם²⁹, כוללותedly לרפואה דחופה (מיון);

"הוראת מינהל" – הוראת מינהל שקבע המנהל הכללי של משרד הבריאות או מי שהוא הסמיך לעניין זה;

"הנחה מהוחר" – הנחה בעבר שירות בריאות קופות החולים ורכשות בתיהם החולים הממשלתיים הכלליים, שנקבעה בהוראת מינהל;

"הנחה תריעף" – הנחה בעבר שירות בריאות מסויים קופת חולים ורכשת בבית חולים ציבורי כללי;

"השרים" – שר הבריאות ושר האוצר;

דברי הסבר

נתו – במטרה ליצור תמריץ לקופות החולים להעביר פעילות שאינה הכרחית לביצוע בתיהם החולים להקללה;

– קביעה כי שיעור התשלום על גידול בפעולות מעבר לתקורת הצריכה הפרטנית ברוטו בשיעור של עד 2% מעבר לתקורת יהובת הקופה בתשלום מופחת בשיעור של 50% ממשיר שירות בריאות על הרשות הזה;

– קביעה כי שיעור התשלום על גידול בפעולות מעבר לתקורת הצריכה הפרטנית ברוטו בשיעור שמעבר ל-2% ועוד ל-12% מהתקורת ברוטו, תחייב את קופת החולים בתשלום מופחת בשיעור של 33% 33% מחHIR שירות בריאות. שיעור זה משקף בעוראה נוכנה יותר את העליות השונות של השירותים השונים הנרכשים מבתי החולים ומתקין את התמריץ של בתיהם החולים להגדלת פעילות נדרש;

– קביעה כי שיעור התשלום על גידול בפעולות מעבר לתקורת הצריכה הפרטנית ברוטו בשיעור שמעבר ל-12% מהתקורת, תחייב קופת החולים בתשלום בשיעור של 65% ממשיר שירות בריאות. וזאת, במטרה למנוע מ קופות החולים ביצוע יתר של פעילות בתיהם החולים כתוצאה מהתשלום בשיעור מופחת.

שינוי כאמור צפוי לשומר על הייציבות של קופות החולים ובתי החולים, להגדיל את הוודאות הפיננסית של קופות החולים ובתי החולים, ולהתאים את הקבוע בחוק לפעולות קופות החולים בתיהם החולים בשנים האחרונות.

סעיף 19 מוצע להוסף הגדרות הנוחות להוראות המוצעות בסימן א' בפרק זה.

בהתאם לאמור לעיל, מוצע לשנות את מתודולוגיית ההסדר הקיים היום, תוך שמירה על העקרונות של שיטם נקבע החסדר, במשמעותו לקביעו הסדר שיתאים להיקף הפעולות שרכשות קופות החולים מבתי החולים כוים והתשלים בעדים בפועל. המתודולוגיה החדשה תהיה מושתתת על העקרונות הבאים:

– לכל קופת חולים תקבע תקרת צריכה יהודית (תקרת צריכה פרטנית ברוטו) מל כל בית חולים השווה לערך הפעולות של קופת החולים בבית החולים בשנת 2012, בניכוי שירותים שמוחריים מוחסרו, שהוא מקודמת בתוספת ריאלית ובעדכון מחיר יום אשפוז;

– הסכום המרבי המשנתי לתשלום על קופת חולים לשיטם לבתי חולים بعد RCS שירותיים עד לגובה תקרת צריכה פרטנית נתו יהיה הסכום שהקופה שילמה לבתי החולים בשנת 2012, בניכוי השירותים שמוחריים מוחסרו שהוא מקודם בתוספת ריאלית ובעדכון מחיר יום אשפוז;

– הבטחת תשלום לבתי חולים בשיעור של 95% מתקרת הצריכה הפרטנית נתו (רצף צריכה פרטנית נתו) אם RCS קופת החולים באוטו בית חולים ירד מ-95% מתקנות הצריכה הפרטנית ברוטו;

– מונע אפשרות לkopft החולים לדנד בפעולות בתיהם החולים עד לגובה 95% מתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו במקביל ההפחתת התשלום בהתאם לתקרת הצריכה הפרטנית נתו בגובה של 50% מהמחיר השירותים הבריאותיים בNICI הנחות מחזור והנחות תריעף ולא פחות מרצף הצריכה הפרטנית

²⁸ דין מדינת ישראל, נוסח חדש, עמ' 120.

²⁹ ע"ד 1940, תוס 1, עמ' 191.

"חוק ביטוח בריאות ממלכתי" – חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994³⁰;

"חוק הפיקוח" – חוק פיקוח על מחירו מצרכאים ושירותים, התשנ"ו-1996³¹;

"חוק ההתחשבנות" – סימן ב' בפרק ה' בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חוקה להשגת יעדי התקציב והمدיניות הכלכלית לשנת הבudget 2002), התשס"ב-³² 2002;

"מחיר ברוטו" – המהיר המלא שמננו מנוכה שיעור הנחת המכזר והנחה הטעיר שניתנו בעבר אותו שירות בשנת 2012;

"מחיר מלא" – מהирו המרבי של יום אשפוז ושל שירות אמבולטורי ודיפרנציאלי בבית חולים ציבוריים כלליים, כפי שנקבע בצו לפי חוק הפיקוח;

"מטופל המיעוד להערכה" – מי שנקבע לגבי כי ניתן להעירו מחוץ לבית חולים ציבורי כלל, בהתאם להוראת מינהל ובהתחשב בכך שבסמירת הרცף הטיפולי, וזאת בעלי לגורען מהוות חוק ביטוח בריאות ממלכתי, ובכלל זה מהוות סעיף (ד) לחוק האמו, ומתקיים בו אחד מآلלה:

- (1) הוא בהנשמה ממושכת וממושפו בבית חולים ציבורי כללי יותר מאשר ימים ברציפות;
- (2) הוא מושפו בבית חולים ציבורי כללי ומוגדר כחוליה סיועי מרכיב או כחוליה שיקומי גרייטרי, בהתאם להוראת מינהל;

"מספר המבוקחים המשוקל" – כהגדרתו בסעיף 17 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי,

"ערך השירותים המוחרגים" – סכום ההחפתה, במחרי 2012, לתקרת הצריכה הפרטנית הרגילה, שקבעו השרים בצו לפי סעיפים 12(ב) ו-17(א)(8) לחוק ההתחשבנות, בשנת 2013³³;

"צריכה" או "רכישה", של שירותים רפואיים בידי קופת החולים בית חולים ציבורי כללי – לרבות צריכה או רכישה של שירותים כאמור בידי קופת החולים בית חולים ציבורי כלל שהוא תאגיד שבבעלות הקופה, ולמעט צריכה או רכישה כאמור בבית חולים ציבורי כללי הפעיל במסגרת אותה הקופה;

"רצפת צריכה פרטנית ברוטו", לשנה מסוימת – 95% מתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו באותה שנה;

"רצפת צריכה פרטנית נטו", לשנה מסוימת – 95% מתקרת הצריכה הפרטנית נטו באותה שנה;

"שיעור העדכון" – שיעור העדכון של מחיר يوم אשפוז שקבעו השרים בצו לפי חוק הפיקוח;

"שיעור הקפיטציה", של קופת החולים – שיעור חלקה של קופת החולים מתוך הסכום לחילקה שקבעו המוסד לביטוח לאומי לפי הוראות סעיף 18 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי;

"תאגיד בריאות" – כהגדרתו בסעיף 21 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985³⁴;

³⁰ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156; התשע"ב, עמ' .582.

³¹ ס"ח התשנ"ו, עמ' 192; התשס"ז, עמ' .79.

³² ס"ח התשס"ב, עמ' 146; התשע"א, עמ' .126.

³³ ק"ת התשע"ג, עמ' .1268.

³⁴ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60; התשע"ב, עמ' .454.

"תוספת ריאלית" – לרבות תוספת בשיעור שלילי;

החוק האמור שיעורי העדכון של המחיר המלא, ואם נקבעו לפि מעבר לשיעורו, שיפרסמו ברשומות השרים, שהוא מוצע משקלל של שיעור העדכון של המחיר המלא בהתאם למשקלם של השירותים הביריאוט;

"תקרת צריכה פרטנית ברוטו" – הסכום המרבי השנתי להשלום במחיר ברוטו, שעל קופת החולים לשלם לבית חולים ציבורי כלל, אשר יהיה לכל קופת החולים בכל בית חולים ציבורי כלל, קבוע בעסיף 2;

"תקרת צריכה פרטנית נטו" – הסכום המרבי השנתי להשלום שעלה קופת החולים לשלם לבית חולים ציבורי כלל בודר כיישת שירותים עד גובה תקרת הצריכה הפרטנית ברוטו, אשר יהיה לכל קופת החולים בכל בית חולים ציבורי כלל, קבוע בעסיף 3.

20. תקרת הצריכה הפרטנית ברוטו בכל אחת מהשנתיים האלה, תהיה כמפורט לעצך:
פרטנית ברוטו

(1) בשנת 2014 – הביצוע במחיר קבוע לשנת 2012 בהפחחת ערך השירותים המוחרגים, בתוספת ריאלית בשיעור 3.428% ובתוספת שיעור העדכון לשנים 2013 ו-2014;

(2) בשנים 2015 ו-2016 – תקרת הצריכה הפרטנית ברוטו בשנה הקודמת, בתוספת ריאלית בשיעור 1.4% ובתוספת שיעור העדכון לאויה שנה.

21. תקרת הצריכה הפרטנית נטו, בכל אחת מהשנתיים האלה, תהיה כמפורט לעצך:
פרטנית נטו

(1) בשנת 2014 – הסכום המתකבל מסך התשלומים שכל קופת החולים שילמה לכל בית חולים بعد רכש שירותים בשנת 2012 בגין השירותים המוחרגים, ובניכוי ההפרש שבין התשלום ששילמה הקופה בעבור מטופל המועד להערכה בשנת 2012 לבין התשלום שהוא עליה לשלם אלמלא הוראות סעיפים (3)(ד) ו-(6) לחוק התחשבנות באויה שנה, בתוספת ריאלית בשיעור 3.428% ובתוספת שיעור העדכון לשנים 2013 ו-2014;

דברי הסבר

לקבוע כי סכום זה יקודם בשנים 2015 ו-2016 בתוספת ריאלית בשיעור 1.4% ובתוספת שיעור העדכון לאויה שנה. הקידום בתוספת ריאלית בשיעור 3.428% משקף עדכון של 2% בין השנים 2012 ו-2013 ועדכון של 1.4% בין השנים 2013 ו-2014. הקידום בתוספת ריאלית בין כל אחת מהשנתיים עד 2016 בשיעור 1.4% משקף גידול של 0.6% בשל תוספת במיליות אשפוזו וגידול דמוגרפי של 0.8%.

היota שבתי החולים נותנים הנחות שונות לקופות החולים על מחيري שירותים הביריאוט שנקבעים על ידי השירותים בצו ימי. חוק ייקח הגדרו בפרט תקרות צריכה פטניות ברוטו ונתו לכל קופת החולים בכל בית חולים כך ש"תקרת הצריכה הפרטנית ברוטו" תבטא את שווי שירותים הביריאוט ב"מחיר ברוטו", שרכשה כל קופת החולים בכל בית חולים בשנת 2012 ותקרת צריכה פרטנית נטו שmbטאת את התשלומים بعد השירותים שרכשה כל קופת החולים בכל בית החולים.

טעיפים מוצע לקבוע מה היא "תקרת הצריכה הפרטנית", 20 ו-21 נטו, בכל אחת מהשנתיים 2014 עד 2016. ב-2016, כך שבשנת 2014 הוא החושב מהסכום המתකבל מסך התשלומים שכל קופת החולים שילמה לכל בית חולים بعد רכש שירותים בשנת 2012 בגין התשלומים ששילמה הקופה בעבור מטופל המועד להערכה בשנת 2012 לבין התשלום ששילמה הוראות סעיפים (3)(ד) ו-(6) לחוק התחשבנות אללא הוראות ביחס לתשלום שהוא עליה לשלם בעבור מטופל כאמור תשלום שילפהין קופת החולים של מוחרי מזרכונים ושירותים, במחירים שקבעו לכך שר הבריאות והאזור (להלן – השירותים) לפי חוק הפיקוח על מחירי מזרכונים ושירותים, התשנ"ו-1996 (להלן – חוק הפיקוח), לפי הסדר שקבע בחוק ובן קופות החולים ובתי החולים לא יכולו להנתנות על ההסדר הוותה בהטכמה. את הסכם שמתකבל מוצע על בתוספת ריאלית בשיעור 3.428% ובתוספת שיעור העדכון שמתעדכן מחיר יומם אשפוזו לשנים 2013 ו-2014. עוד מוצע

(2) בכל אחת מהשנים 2015 ו-2016 – תקורת העריכה הפרטנית נטו בשנה הקודמת בתוספת ריאלית בשיעור 1.4% ובתוספת שיעור העדכון לאותה שנה.

(א) השרים יודיעו לכל בית חולים ולכל קופת החולים, עד יום 1 במרס של כל שנה מהשנים 2014 עד 2016, מה היא תקורת העריכה הפרטנית ברוטו ותקורת העריכה הפרטנית נטו שלהם לאותה שנה, לפי סעיפים 2 ו-3 וכן מרצף העריכה הפרטנית ברוטו ורצף העריכה הפרטנית נטו כפי שנגזרה מכל אחת מהתקורות כאמור.

(ב) על אף האמור בסעיפים 2 ו-3, השרים רשאים לחשב לפחות לבני קופת חולמים ובית חולמים מסוימים, תוספת ריאלית לתקורת העריכה הפרטניות ברוטו ונטו, השונה משיעור 3.428% לשנת 2014 ומ-1.4% לשנים 2015 ו-2016, בהתאם, בהתחשב, בין השאר בשינויו בשיעור הקפיטציה של החולים, ובמיטות אשפוז נספנות שאושרו לבית החולים על פי כל דין ובعتוי הקצאתן או הפעלתן, ובבד שיתקיים התנאים האלה:

(1) לגבי שנת 2014 – היחס בין סך תקורת העריכה הפרטנית ברוטו ונטו, בהתאם, לשנת 2014, בגין שיעור העדכון לשנים 2013 ו-2014, לבין סך תקורת העריכה הפרטנית הבסיסית ברוטו ונטו, בהתאם, לא יעלה על 3.428%;

(2) לגבי השנים 2015 עד 2016 – היחס בין סך תקורת העריכה הפרטנית ברוטו ונטו, בהתאם, לכל אחת משלים האמור, בגין שיעור העדכון לכל אחת מהשנים האמור, בין סך תקורת העריכה הפרטנית ברוטו ונטו, בהתאם, לשנה הקודמת – לא יעלה על 1.4%.

(ג) שיעור התוספת הריאלית שיוחשב כאמור בסעיף קטן (א) לגבי קופת חולמים ובית חולמים מסוימים, יהיה אחיד ויחול על תקורת העריכה הפרטנית ברוטו ועל תקורת העריכה הפרטנית נטו.

(ד) בסעיף זה –

"תקורת עריכה פרטנית בסיסית ברוטו" – הביצוע במחיר קבוע לשנת 2012 שערבה כל קופת חולים בכלל בית חולים ציבורי כללי בהפחota ערך השירותים המוחוגים;

דברי הסבר

בחוק, ובבד שהתוספת זו תהיה זהה לגבי תקורת העריכה הפרטנית ברכישת ברוטו ותקורת העריכה הפרטנית נטו, השינוי כאמור יתחשב בשיעור הקפיטציה של קופת החולים, ובמיטות אשפוז נספנות שאושרו לבית החולים על פי דין ובעתיו הקצאתן או הפעלתן, לעניין זה, שיעור הקפיטציה הוא שיעור החלקה של כל קופה מסך הסכום שמהלך המודול לביטוח לאומי לקופות החולים בעבר מתן שירותי בריאות הנכליים לפי חוק ביטוח בריאות מלכתי התשנ"-ד 1994 (להלן – חוק ביטוח בריאות). שיעור זה מבטא את מספר המבוחחים המשוקל של קופת החולים ביחס לכל המבוחחים.

כדי שגימות זו לא תפגע באיזון הקיטים במערכת הבריאות הישראלית בישראל, מוצע כי שינוי בשיעור יתאפשר בלבד שהיחס בין סך תקורת העריכה הפרטנית ברוטו ונטו, בהתאם, לשנת 2014, בגין שיעור העדכון לשנים 2013 ו-2014, לבין סך תקורת העריכה הפרטנית הבסיסית ברוטו ונטו, בהתאם, לא יעל על 3.428% ולגבי השנה 2015 עד 2016 יותאפשר רק אם היחס בין סך תקורת העריכה הפרטנית ברוטו ונטו, בהתאם, לכל אחת מהשנים האמור, בגין סך תקורת העריכה הפרטנית

התקורות כאמור מנוכחות גם מ"עך השירותים המוחוגים", שהם שירותים שכברם כבר החלטו לגבייהם בעבר כי הסדר ההתחשבות לא יכול עליהם. ערך השירותים שהוורגו כאמור נקבע בסעיף 3 בצו הסדרים ממשק המדינה (קביעת שירותים מוחוגים קביעת הפקחות), התשע"ג-2013, במחייל 2012. כמו כן מוצע לקבוע כי התקורות יקודמו בתוספת ריאלית שנקבעה בחוק המוצע ובשיעור העדכון.

סעיף 22 מוצע להסביר את השרים להודיע לכל בית חולמים ולכל קופת חולים, עד יום 1 במרס של כל שנה מהשנים 2014 עד 2016, מה היא תקורת העריכה הפרטנית ברוטו, תקורת העריכה הפרטנית נטו, רצף העריכה הפרטנית ברכישת ברוטו ורצף העריכה הפרטנית נטו שלם. יובהה כי בהסדר ההתחשבות בשנים קודמות תקורת העריכה הפרטנית שהוורגו בראויים מהחר שבסדר השירותים היו מהפרטסמות בפועל של קופות חולים בבתי החולים, אין מקום לפוסס זה ביצירוף ורי בהזעה פרטנית לכל קופת חולים ולכל בית חולים.

עוד מוצע לאפשר לשרים גמישות ולהשב לבני קופת חולים ובית חולמים מסוימים, תוספת ריאלית לתקורת העריכה הפרטנית ברוטו ונטו, בהתאם, השונה מהשיעורים שנקבעו

תקרת צריכה פרטנית בסיסית נטו" – הסכום המתקבל מסך התשלומים שכל קופת החולים שילמה לכל בית חולים بعد רכש שירותיו בשנת 2012 בגין ערך השירותים הרפואיים, ובניכוי ההפרש בין התשלום ששילמה הקופה עבורו מטופל המועוד להעbara בשנת 2012 לבין התשלום שהוא עליה לשלם אלמלא הוראות סעיפים (ד)(3) ו-(6) לחוק ההתחשבנות, באotta שנה.

23. (א) בכל אחת מהשנים 2014 עד 2016, תשלם כל קופת החולים עבור שירותי שכחה בכל בית חולים ציבורי כלל, סכומים כאמור להלן:
- (1) אם קופת החולים רכשה שירותי עד לרצפת הצריכה הפרטנית ברוטו – רצפת הצריכה הפרטנית נטו באotta שנה;
 - (2) אם קופת החולים רכשה שירותי מעבר לרצפת הצריכה הפרטנית ברוטו ועד לתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו – תקרת הצריכה הפרטנית נטו בגין ההפרש שבין תקרת הצריכה הפרטנית ברוטו לבין מחיר הבוטו של השירותים שכחה כאמור, כשהוא מוכפל ב-70%, אך לא פחות מ-50% מרצפת הצריכה הפרטנית נטו באotta שנה;
 - (3) אם קופת החולים רכשה שירותי מעבר לתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו – תקרת הצריכה הפרטנית נטו באotta שנה בתוספת –
 - (א) בעבור שירותי מעבר לתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו ועד ל-102% מתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו – לא יותר מ-50% ממחיר הבוטו של השירותים;
 - (ב) בעבור שירותי מעבר ל-102% מתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו ועד ל-112% מתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו – לא יותר מ-33% ממחיר הבוטו של השירותים;

דברי הסבר

הצריכה הפרטנית ברוטו לבין המחיר ברוטו של השירותים שכחה כאמור, כשהוא מוכפל ב-70%, אך לא פחות מרצפת הצריכה הפרטנית נטו באotta שנה. כך קופת החולים מקבל החור בעבור שירותי שכחה בבית החולים בגין היקף הנמר מתקרת הצריכה ברוטו, אך בכל מקרה נשמר הכלל ולפיו הקונה תשלם לבית החולים לפחות לפחות את רצפת הצריכה הפרטנית נטו.

עוד מוצע לקבוע כי אם קופת החולים רכשה שירותי מעבר לתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו, היא תשלם בעבור השירותים שכחה מעבר כאמור, את תקרת הצריכה הפרטנית נטו באotta שנה כאמור להלן:

- בעבור שירותי מעבר לתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו ועד ל-102% מתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו, תוספת שלא עולה על 70% ממחיר ברוטו של השירותים;
- בעבור שירותי מעבר ל-102% מתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו ועד ל-112% מתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו, תוספת שלא עולה על 33% ממחיר ברוטו של השירותים;
- בעבור שירותי מעבר ל-112% מתקרת הצריכה הפרטנית הפרטנית ברוטו, תוספת שלא עולה על 65% ממחיר ברוטו של השירותים.

הצריכה הפרטנית ברוטו ונטו, בהתאם, לשנה הקודמת לא יעלה על 1.4%.

סעיף 23 הטעיף המוצע קובע את המחיר שתשלם קופת החולים בעבור שירותי רפואי בגין רכש שאותו רכשה ביחס לתקרת הצריכה הפרטנית. מוצע להגדיר את "רצפת הצריכה הפרטנית נטו" ו"רצפת הצריכה הפרטנית ברוטו", כ-95% מתקרת הצריכה הפרטנית, נטו או ברוטו, בהתאם. כמו כן מוצע לקבוע כי אם קופת החולים רכשה שירותי עד לגובה של 95% מתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו לאotta שנה היא תשלם בעבור השירותים 95% מתקרת הצריכה הפרטנית נטו לאotta שנה. האמור יבטיח לכל בית החולים הנקסה מנימולית כדי לשמר על יציבותו הפיננסית של בית החולים מוצע לקבוע כי הרואה זו תחול רק אם בית החולים מספק לקופה, באotta שנה, שירותי בגין וזמיןנות דומות לאלה שספיק בשנה שקדמה לה בשווי המוצה את סכום הרცפה הפרטנית נטו, ומוקמים תנאים נוספים שקבעו השירותים לעניין זה, אם קבועו.

כמו כן מוצע לקבוע כי אם קופת החולים רכשה שירותי מעבר לרצפת הצריכה הפרטנית ברוטו ועד לתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו היא תשלם בעבור השירותים את תקרת הצריכה הפרטנית נטו בגין ההפרש בין תקרת

- (ג) בעבור שירותים מעבר ל- 112% מתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו – לא יותר מ- 65% מחיר הברוטו של השירותים.
- (ב) לעניין סעיף זה יחוسبו השירותים שרכשה קופת החולים בית חולים ציבורי כללי לפי מחיר ברוטו.
- (ג) הוראות סעיף קטן (א)(1) יהולו רק אם בית החולים הסכים לספק לקופה, באותה שנה, שירותים בהיקף ובמועדון דומים לאלה שיפק בשנה שקדמה לה בשווי המוצה את סכום הרצפה הפרטנית נטו, ומתקיימים תנאים נוספים שקבעו השירותים לעניין זה, ככל שקבעו.
24. (א) השירותים רשאים לקבוע בצו, עד ליום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014), כי קופת החולים תשלם מוגדל בגובה המחיר המלא בעבור שירות רפואי אשפוז בבית החולים ציבורי כללי של מטופל המיעוד להעברה, החל מהמועד שקבעו השירותים לעניין זה ובההתאם לתנאים ולכללים שקבעו.
- (ב) קבעו השירותים כי לחול תשלום מוגדל כאמור בסעיף קטן (א), יהולו הוראות אלה:
- (1) על אף האמור בסעיפים 2 ו-3, יפחיתו מתקרת הצריכה הפרטנית את הסכום כמפורט להלן:
- (א) לגבי תקרת צריכה פרטנית ברוטו לשנת 2014 – הסכום שעיל קופת החולים היה לשלם במחיר ברוטו בשל מטופל מיעוד להעברה בשנת 2012 בתוספת ריאלית בשיעור 3.428% ובתוספת שיעור העדכון לשנים 2013 ו-2014;
- (ב) לגבי תקרת צריכה פרטנית נטו לשנת 2014 – הסכום שעיל קופת החולים היה לשלם אלמלא הוראות סעיפים (ד)(3) ו-(6) לחוק ההתחשבנות, בשנת 2012 בתוספת ריאלית בשיעור 3.428% ובתוספת שיעור העדכון לשנים 2013 ו-2014;

דברי הסבר

הפיוקה, בגיןו שיעור הנחות המפורטו להלן, שניתנו בעבור אותו שירות בשנת 2012:
 – הנחת תעירין – בגין החולים נהגים تحت הנחות תעירין מהמחיר המלא بعد שירות הביריאות בעד רבש שירותים מסוימים בהתאם לשיקול דעתם;
 – הנחת מחוזו – מעת לעת נקבעת בהוראות מיניהל מאט המנהל הכללי של משרד הבריאות הנחתה בעבור שירות בריאות שוכשות קופות החולים בתים המשלתיים הכלליים. ביום, קיימת הנחתה מחוזור בשיעור קבוע לכל השירותים.
 מחיר הברוטו מייצג את המחיר המקובל במערכת הבריאות הכוללת לשנת 2012 שהיא שנת הבסיס לחישוב התקורתamodel ההתחשבנות המוצע.

סעיף 24 שירותים מסוימים מסופקים בצורה עילאה יותר מביחינה ופואית מחוץ לבתי החולים הכלליים ועל כן מוצע לבנות מערכת תמריצים שתעודד את קופות החולים לטפק שירותים אלה בתמי חולים גרייטוריים שיקומיים. לפיכך מוצע להסמיד את השירותים לקבוע בצו, עד ליום א' באדר א' התשע"ד (1 בפברואר 2014), כי קופת החולים תשלם מוגדל בגובה מחיר השירותים שקבעו בעבור שירותים

קיבלה תשלום מופחת על פעילות נוספת מעבר לפעולתו שבוצעה בשנת 2012 שהוא מקודמת לשנת 2014, מפחית את התמരיך בבית החולים להגדיל את פעילותו באופן משמעותי ובכך מרסן את הרbesch של קופת החולים בבית החולים בהתאם למטרות החוק המוצע. כמו כן, הסדר זה משקף את פונקציית העולה של בית החולים שכן ייצור פעילות נוספת מעבר לפעולות שייזור בית החולים בשנים הקרובות עולה לבית החולים פחות שכן לפעולות זו הוצאה שולית בלבד ביחס לכל הפעולות בבית החולים. עם זאת, הסדר ההתחשבנות המוצע מעין זה ולפיכך מוצע קבוע כי בעבור פעילות מעבר ל- 112% מתקרת הצריכה הפרטנית ברוטו יש עלות את התשלום לגובה של 65% מהמחיר ברוטו וזאת כדי למנוע מקופת החולים לנצל את שיעור התשלום המופחת כאמור לעיל ולהעביר פעילות מהקילה לבתי החולים אשר תיצור עומס בבתי החולים.

ובהර ביחסוב התשלום בעוד שירותים אחרים שתהשלם בסופו של יום כל קופת החולים יתבסס על "מחיר ברוטו" אשר מוחשב על פי תקרות צריכה המבוססות על מחיר ברוטו, כך שהשירותים שרכשה קופת החולים בית חולים יחוسبו לפי המחירים שקבעו השירותים לפי חוק

- (2) בהסכם בכתב לפי סעיף 26 הקובל הסדר אחר להתחשבנות بعد רכישת שירותים בבית החולים, יכלול הוראות סעיף זה, וההסכם לא יתנה עליהן.
25. בית החולים משלתי כללי שבו פועל תאגיד רפואי בראיות, לא יפחח היקף החשבנות שבعدם משולם סכום מופחת כאמור בסעיף 23(א)(2) ור' (3) שיווק לתאגיד הבריאות מסכום השווה ל- 48.67% מכלל החשבנות שבعدם משולם סכום מופחת כאמור; הראים רשאים לקבוע, בצו, ביחס לבית החולים ולתאגיד רפואי בתוחמו, לכל אחת מהשנים 2014 עד 2016, שיעור אחר מכלל החשבנות שבعدם משולם סכום מופחת כאמור, לאחר שימוש עמדת בית החולים והתאגיד.
26. (א) על אף הוראות סימן זה, רשאים כל בית רפואי כללי וכל קופת החולים לקבוע בכתב ביןיהם הסדר אחר להתחשבנות بعد רכישת שירותים בבית החולים, ובלבך שההסדר יملא אחר התנאים אלה:
- (1) בית החולים وكופת החולים יתחייב בהסכם כי בית החולים יינטו לחברי הקופה שירותים ברמה נאותה ובאיכות זומנות כמתחייב מהוראות חוק ביטוח בריאות מלכתי;
 - (2) ההסכם יקבע כי אם יחול שינוי בסך היקף צריכת השירותים של קופת החולים בבית החולים, בכל שנה משנהו הסדר לעומת השנה שקדמה לה, מעבר לשינוי במספר המבוטחים המשוקל של הקופה ולשיור העדכון, בשיעור העולה על 6%, תהיה שיטת התחשבנות ביןיהם לפי הוראות סימן זה;
 - (3) ההסכם יכול מגנו לבירור הילוקי דעתו בין הצדדים לו ביחס להתחשבנות ביןיהם;
 - (4) תקופת ההסכם לא עלה על שלוש שנים או עד לתום התקופה שבה יחולו הוראות סימן זה כאמור בסעיף 27(ג), לפי המוקדם;
 - (5) ההסדר המוצע לא ייזור הפליה מצד בית החולים בין חברי שונים בקופה החולים שומה נחתם ההסכם או בין חברי בקופה רפואיים אחרות.

דברי הסבר

סעיף 25 במטרה להסדיר את התחשבנות בין בית החולים לתאגיד הרפואי הירואות ולמנוע ניצול לרעה של המרכיב באמצאות העסמה מוגברת של שיעורי תשומות מופחתים על בית החולים ובכך לגרום לו גינויוונות, מוצע לקבוע, בדומה להסדר שנקבע לעניין זה בחוק התחשבנות, כי בית החולים שבו פועל תאגיד רפואי, לא יפחח היקף החשבנות שבعدם משולם סכום מופחת שירותים לתאגיד הרפואי הירואות מסכום השווה ל- 48.67% מכלל החשבנות שבعدם משולם סכום מופחת כאמור. מוצע לאפשר לשרים גמישות ביחס לשינוי מכלל החשבנות שבعدם משולם סכום מופחת כאמור, שנקבע בחוק, ולהסמכים לקבוע בצו, ביחס לבית החולים ולתאגיד רפואי הפועל בתוחמו, לכל אחת מהשנים 2014 עד 2016, שיעור אחר כאמור, לאחר שימוש עמדת בית החולים והתאגיד.

סעיף 26 בהמשך להסדרי התחשבנות שנקבעו בחיקפה בעבר, מוצע גם הפעם, לחתם לקופות החולים ולבתי החולים סמכות, תחומה ומוגבלת בזמן, לקבוע בהסכם בכתב ביןיהם הוראות הרובאית הרובה של מונט טיפול מחוץ לבתי החולים הכלליים במטופלים אלה.

ашפוזו בית רפואי כללי מטופל המוגדר במועד להעברה, החל ממועד שיקבעו השרים לעניין זה ובהתאם לתנאים ולכללים שיקבעו. הראה והספקת את האזרחות של הקופה להעיבר מטופל שהוא חבר בה, המונAMES כרוני, חולה ריאורי מורכב או חולה שיקומי גריatory מבית החולים הכללי בבית החולים גריatory או למוסד שיקומי, לפי העניין.

כל שהשרים קבעו כי קופת החולים תשלם תשלומים מוגדר בעבור מטופל מיועד להעברה כאמור, הרי שיש להפחית בהתאם את תקנות הצעקה הפרטניות כדי למנוע תשלומים כפול بعد מטופלים אלה. לפיכך מוצע כי ככל שהשרים יקבעו כאמור, יופחתו מתקורת הצעקה הפרטנית הסכומים המפורטים בסעיף המוצע ביחס לשנים האמורות שם.

בדומה לקבוע בחוק התחשבנות, מוצע גם הפעם לקבוע כי בית החולים وكופת החולים לא יוכל להנתנות בהסכם בכתב ביןיהם על הסדר זה, וכי ההסכם בכתב ביןיהם ייחיל את ההסדר שנקבע בסעיף המוצע לעניין זה, וזאת בשל החשיבות הרופאית הרובה של מונט טיפול מחוץ לבתי החולים הכלליים במטופלים אלה.

(ב) הגיעו בית חולמים וקופת חולמים להסדר על שיטת ההתחשבנות בינם, יעבירו הצדדים העתק מההסכם שנחתם לעניין זה לשרים; סבר אחד השירותים כי ההסכם אינו עומד בהוראות סעיף קטן (א) יודיע על כך לצדרים להסכם ולשר האוצר, בתוך 60 ימים מיום שההסכם הועבר לידיו.

(ג) שר הבריאות רשייאי, בהתאם להתיעצות עם שר האוצר ולאחר ששמע את הצדדים להסכם, לבטל את ההסכם אם ראה שהדבר נחוץ לשם שמירה על בריאות הציבור, והכל מנינוקים שיירשםו; החליט שר הבריאות לבטל את ההסכם כאמור, ימסור לצדרים את החלטתו בצירוף הנימוקים לה.

(ד) השירותים רשאים לקבוע בצו הוראות לעניין מידית הצורך בפועל של קופת חולמים בבית חולמים ציבורי כליל שבו אושר הסכם בין הקופה לבית החולים לפי סעיף זה, ובכלל זה הם רשאים לקבוע כי יראו את הצורך באילו נушטה במקרים הנמנוכים מהמחיר המלא או מהמחיר ברוטו.

27. (א) הוראות סימן זה לא יחולו על – תחולוה על שירותי בראיות

(1) שירות הנitin לנפגע, כהגדרתו בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איובה, התש"ל-1970³⁵;

(2) שירות הנitin לקטין שאינו תושב, לפי הסכם בין המדינה לבין קופת חולמים או לפיה כל הסדר משפטאי אחר, לעניין זה, "תושב" – כהגדרתו בחוק ביטוח בריאות ממלכתי;

(3) שירות הנitin לעבוד זה, כמשמעותו בחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991³⁶, הכלול במסגרת השירותים שקבע שר הבריאות לפי החוק האמור, אך למעשה שירות הנitin לעבוד זו השווה בישראל לפיה אשרה ורישיון לישיבת ארעי (א-1), כאמור בתקנה 6(א) לתקנות הבנית לישראל התשל"ד-1974³⁷,

(4) שירות הנitin לחיליל לפי הסכם בין קופת חולמים לבין צבא הגנה לישראל, לעניין זה, "חיליל" – כהגדרתו בחוק השיפוט הצבאי, התשטו"ו-1955³⁸, למעט חיליל בשירות חובה בתקופת שירות ללא תשלום, כמשמעותו בסעיף 55 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי;

(5) שירות הנitin למטופל לפי הסכם בין קופת חולמים לבין גופו אחר האחראי למתן השירות למטופל, על פי חוק, הסכם או חוזה ביטוח;

(6) שירות בתחום בריאות הנפש שהלוות לגביו הוראות סימן ג' ;

(7) שירות נוסף שקבעו השירותים בצו בשנים 2011 עד 2013 עד 2013 לפי הוראות סעיף (א)(8) לחוק ההתחשבנות;

דברי הסבר

נמנים עם השירותים שקבעו הולמים מחויבת לספק מכוח חוק ביטוח בריאות ממלכתי, כגון שירות הנitin לעבוד זו או שירות הנitin לקטין שאינו תושב. כמו כן, מוצע להריגי מההסדר שירותים שהחרגו על ידי השירותים בצו בשנים 2011 עד 2013 מתוקף סמכותם לפי סעיף 19(א)(8) לחוק ההתחשבנות; כן מוצע להאריך את סמכות השירותים שהיתה קיימת בחוק כאמור להחריג מההסדר ההתחשבנות שירותים נוספים לשנים 2014 עד 2016.

בסעיף. מוצע, מתחת לשירותים סמכויות נדרשות כדי לוודא שאין בהסדרים אלו פגעה בשוויוניות, בבריאות הציבור או ביציבות הכלכלית של קופות החולמים ושל בית החולים.

סעיף 27 לסעיף קטן (א)

مוצע לקבוע כי הסדר ההתחשבנות לפי החוק לא יחול על השירותים, המנוים בסעיף המוצע, אשר קופת החולמים מספקת באמצעות RCS מבית החולים, אך אינם

³⁵ ס"ח התש"ל, עמ' 126; התשע"א, עמ' 992.

³⁶ ס"ח התשנ"א, עמ' 112; התשע"ב, עמ' 486.

³⁷ ק"ת התשל"ד, עמ' 1517.

³⁸ ס"ח התשטו"ו, עמ' 171; התשע"ב, עמ' 128.

(8) שירות נוסף שקבעו השרים בצו לשנים 2014 עד 2016; צו כאמור ייקבע לא יותר מיום 1 במרס בשנה שבה חל יום תחילתו.

(ב) קבעו השרים לפי הוראות סעיף קטן (א)(8) כי הוראות סימן זה לא יחול על שירותים מסוימים (בסעיף קטן זה – השירותים המוחוגים), לגבי שנה מהשנים 2014 עד 2016, יקבעו בצו עד יום 1 במרס באותה שנה שלבבה קבעו כאמור, את סכום הפחתה לתקנות הצריכה הפרטנית ברוטו ונטו לכל קופות חולמים בבית חולמים ציבורי כלל, שיתבסס, בין השאר, על כמה השירותים המוחוגים שצרכה קופת החולמים בבית החולמים הציבורי הכללי בשנה שקדמה לשנה שבה נקבע הצו ועל המחיר המלא של שירותים כאמור עבר קביעת הצו.

(ג) הוראות סימן זה יחול על שירותי שרכמה קופת חולמים בבית חולמים ציבורי כלל ערך ב' בטבת התשע"ז (31 בדצמבר 2016).

סימן ב': התשכבותן بعد שירותי בריאות הנפש

הגדרות

.28. בסימן זה –

"ביצוע במחיר קבוע" – סכום המכפלות של כל שירותי האשפוז הפסיכיאטרי שצרכו מבוטחי קופת חולמים בבית חולמים פסיכיאטרי במחיר המלא של כל שירות כאמור, אף אם שולם בעבורו סכום מופחת;

דברי הסבר

השניה והשלישית לחוק), התשע"ב-2012 (בפרק זה – צו ביטוח בריאות). בהתאם לצו זה מהמועד הקבוע, צפויים להויסף רוב השירותים הנפש לסל שירותי בריאות שבאחריות קופות החולמים.

מאחר שמדובר כנисתו לתוקף של הצו האמור, יהיה קופות החולמים אחראיות לאספקת שירותי בריאות הנפש לציבור המבוגדים, ובכלל זה ליכות שירותי מוסדות המסתפים שירותי בריאות נש, החליטה הממשלה כי עם מעבר האחריות הביטוחית ל קופות החולמים, יוכל הסדר התשכבותן בין חולמים לבני בתיהם חולמים פסיכיאטריים, בתם חולמים כלולים שבם פועלות מחלקות אשפוז פסיכיאטריות ורפואות לבリアות הנפש.

הסדר התשכבותן כפי שמצוע בסימן א' (בפרק זה – הסדר התשכבותן הרוגט) מותאם לרכש שירותי בריאות הגוף בגין קופות ציבוריים כלולים ואינו כולל את גושם רכש השירותים בתחום בריאות הנפש, וכן גובה האפונים הייחודיים של אספקה ורכש של שירותי בתחום זה, מוצע להויסף סימן נפרד לחוק המוצע, ולאחריו בו הסדר מפורט, נפרד לבלי התשכבותן בין קופות החולמים לבני בתיהם החולמים הציבוריים (כלולים שבם מחלקה פסיכיאטרית ופסיכיאטריים) וכן בין קופות החולמים לבין המרפאות לבリアות הנפש, לענין רכש שירותי פסיכיאטריים, כמפורט להלן: מוצע כי הסדר זה יחול לגבי שירותי בריאות הנפש בשנים 2015 ו-2016, כאשר, הלבנה למעשה, יהל הסדר בפועל רק במועד הקבוע. כל שינוי במועד הקבוע, ככל שיהיה, יביא לשינוי במועד תחילתו של הסדר המוצע, בהתאם.

סעיף 28 מוצע להויסף הגדרות הנחוצות להוראות המוצעות בסימן ב' בפרק זה.

לסעיף קטן (ב)

כל שיחלוו השרים להחריג שירות בריאות מהסדר ההתחשבות בהתאם לסמכותם כאמור לעיל, תהיה לכל השפעה ישירה על תקנות הצריכה הפרטניות שנקבעו על יום ועל הסדר ההתחשבות בכלל. לאחר שלגבי שירותי שהסדר ההתחשבות לא חל עליהם, יש להפחית את העד תשלום מוחץ להסדר ההתחשבות. לפיכך, מוצע כי ככל שהחורג שירות כאמור הוחרג השירות את סכום הפחתה בתקנות הצריכה הפרטניות ("נטו" ו-"ברוטו").

לסעיף קטן (ג)

סעיף זה קובע את משך תחולתו של הסדר עד ליום ב' בטבת התשע"ז (31 בדצמבר 2016).

סימן ב' בהחלטת הממשלה מס' 4611, מיום י"ח באيارי התשע"ב (10 במאי 2012) החליטה הממשלה שאל פרי העצעת שר הבריאות, בהסכמה שר האוצר, מתוקף סמכותה לפי סעיף 8(ב)(1) וסעיף 69(א) לחוק ביטוח בריאות את העברתה בצו של רוב השירותים מתחום בריאות הנפש, המפורטים בתוספת השלישייה לחוק ביטוח בריאות שבחירות משרד הבריאות, לסכל שירות הבריאות המפורטים בתוספת השלישייה לאותו חוק, שאספהק השירותים המפורטים בה היא באחריות קופות החולמים. ועד נקבע בהחלטה, כי הצו יכנס לתוקף ביום י"ד בתומו התשע"ה (1 ביולי 2015) (בפרק זה – המועד הקבוע). בהמשך לכך, ביום כ"ח באב התשע"ב (16 באוגוסט 2012) פורסם צו ביטוח בריאות ממלכתית (שינוי התוספת

"בית חולמים פסיכיאטרי" – בית חולמים פסיכיאטרי או מחלקה פסיכיאטרית בבית חולמים ציבורי כלל, שכלי אחד מהם הוא אחד מלאה:

(1) בית חולמים ממשלתי, לרבות תאגיד בריאות הפועל במסגרת;

(2) בית חולמים בבעלות קופת חולמים;

(3) בית חולמים בבעלות רשות מקומית;

(4) בית חולמים שהוא תאגיד שהוא מוסד ציבורי, כמשמעותו בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה;

(5) בית חולמים שאינו בית חולמים כאמור בפסקאות (1) עד (3), שבתעודת רישומו לפי פקודת בריאות העם³⁹ כלולות עדמות לפואה דחופה (מיון);

"השירים", "חוק ביטוח בריאות ממלכתי", "חוק ההתחשבנות", "חוק הפיקוח" ו"תאגיד בריאות" – כהגדרתם בסימן א';

"טיפול יום" – שירות של טיפול يوم הנitin ביחיד לטיפול ביום במרפאה לבריאות הנפש; "מחיר מלא" – מחירו המרבי של שירות בתחום בריאות הנפש, כפי שנקבע בצו לפי חוק הפיקוח;

"מספר המיטות המותוקן", בבית חולמים פסיכיאטרי – הסכום של שני אלה מחולק ב-365:

(1) מספר מיטות האשפוז או מיטות אשפו היום הרשומות בתעודת הרישום של בית החולים הפסיכיאטרי בתחילת השנה מוכפל ב-365;

(2) מספר מיטות האשפוז או מיטות אשפו היום, המתוכננות להיווסך לתעודת הרישום של בית החולים הפסיכיאטרי באותה שנה מוכפל במספר הימים שנפטרו באותה השנה מהמועד המותוקן להוספה;

לענין חישוב "מספר המיטות המותוקן", לעניין פסקאות (1) ו(2), ייספרו רק ימים שלאחר מועד תחילתו של סימן זה ועד לסוף השנה;

"מרפאה לבריאות הנפש" – אחת מלאה:

(1) מרפאה לבריאות הנפש הפועלת במסגרת בית חולמים פסיכיאטרי או בית חולמים ציבורי כלל, כהגדרתו בסימן א';

(2) מרפאה לבריאות הנפש המפעלת בידי משרד הבריאות או בידי קופת חולמים, לרבות מרפאה כללית של קופת חולמים הננתנת שירותים רפואיים בתחום בריאות הנפש;

(3) מרפאה אחרת שבה פועל צוות רב-מקצועי המספק שירותים רפואיים בתחום בריאות הנפש, שיקבעו השרים בצו;

"מרפאה ממשתית לבריאות הנפש" – מרפאה לבריאות הנפש שהיא אחת מלאה:

(1) מרפאה לבריאות הנפש הפועלת בבית חולמים פסיכיאטרי ממשלתי;

(2) מרפאה לבריאות הנפש הפועלת בבית חולמים ממשתית כללית כהגדרתו בסימן א';

(3) מרפאה ממשתית לבריאות הנפש שאינה פועלת במסגרת בית חולמים;

"צו ביטוח בריאות ממלכתי" – צו ביטוח בריאות ממלכתי (שינויי התוספת השנייה והשלישית לחוק), התשע"ב-2012;⁴⁰

³⁹ ע"ר 1940, תוס 1, עמ' 191.

⁴⁰ ק"ת התשע"ב, עמ' 1600.

- "**צרכיה**" או "**רכישה**", של שירותי אשפוז פסיכיאטריים בידי קופת החולים בבית חולים פסיכיאטרי – לרבות צרכיה או רכישה של שירותים כאמור בידי קופת החולים, בית החולים פסיכיאטרי שהוא תאגיד בעלות הקופה ולמעט צרכיה או רכישה כאמור בבית החולים פסיכיאטרי הופעל במסגרת אותה הקופה;
- "**צרכיה**" או "**רכישה**", של טיפול يوم בידי קופת החולים במרפאה לבריאות הנפש – לרבות צרכיה או רכישה של שירותים כאמור בידי קופת החולים, במרפאה לבריאות הנפש שהיא תאגיד בעלות הקופה או פועל בתחום בית החולים שהוא תאגיד שבבעלות הקופה ולמעט צרכיה או רכישה כאמור במרפאה לבריאות הנפש הפועלת במסגרת אותה הקופה;
- תקרת הצרכיה הבסיסית לשירותי אשפוז בבית החולים פסיכיאטרי**, בשנה מסויימת – הסכום של שני אלה:
- (1) הסכום הכלול שהתקבל מחישוב המחיר המלא, באותה שנה כפול 365 ימי אשפוז פסיכיאטריים, بعد תפוצה של 95% מספר המיטות המתוקן של מיטות האשפוז;
 - (2) הסכום הכלול שהתקבל מחישוב המחיר המלא, באותה שנה, כפול 252 ימי אשפוז يوم פסיכיאטרי מוכפל במספר המיטות המתוקן של מיטות אשפוז היום; לעניין הגדרה זו, יהושב מחירו המלא של יום אשפוז פסיכיאטרי ושל אשפוז يوم פסיכיאטרי, לפי סוג המיטה שלא הוא מיווה.
- תקרת הצרכיה הפרטנית לשירותי אשפוז של קופת החולים בבית החולים פסיכיאטרי, בכל אחת מהשנים 2015 ו-2016, תהיה הסכום המתקבל מהתיקל בתקרת הצרכיה הבסיסית לשירותי אשפוז בבית החולים פסיכיאטרי, בבחירה קבוע של חברות אותה קופת החולים באותו בית החולים באותה תקופה (בסיים זה – תקרת הצרכיה הפרטנית לשירותי אשפוז); השירותים יפרנסו, בהודעה ברשותם, עד يوم 1 במרס של כל אחת מהשנים 2015 ו-2016 את תקרת הצרכיה הפרטנית לשירותי אשפוז של כל קופת החולים בכל בית החולים פסיכיאטרי. 29
- (א) בכל אחת מהשנים 2015 ו-2016, תשלום כל קופת החולים בעבר שירותי אשפוז פסיכיאטריים שרכשה בכל בית החולים פסיכיאטרי, סכומים ממפורט להלן:
- (1) עד לתקרת הצרכיה הפרטנית לשירותי אשפוז – לא יותר ממחירים המלא של שירותי האשפוז הפסיכיאטריים;

דברי הסבר

חוק הפיקוח. "תקרת הצרכיה הפרטנית לשירותי אשפוז" שנקבעת לכל קופת מותאמת בר סכום התקורות כאמור בכל בית החולים, שווה ל"תקרת הצרכיה הבסיסית לשירותי אשפוז בבית החולים פסיכיאטרי".

סעיף 30 מוצע לקבוע את השיעור מהמחירים המרביים שתשלם כל קופת החולים בהתאם לצורcit שירותים אשפוז פסיכיאטריים עד לתקורת הצרכיה הפרטנית האמוריות והתשומות שישלם, לרבות פטור מתשלום, מעבר לתקורת אלה. בפרט מוצע לקבוע כי אם קופת החולים זרכה שירותים בהיקף עד לתקרת הצרכיה הפרטנית לשירותי אשפוז, היא לא תשלם יותר מהמחיר שקבעו השירותים בצו, לפי חוק הפיקוח (פרק זה – מחיר מלא), בעבר שירותים אלה.

סעיף 29 מוצע לקבוע את "תקרת הצרכיה הפרטנית לשירותי אשפוז", לכל אחת מ קופות החולים בכל אחד מבתי החולים הפסיכיאטריים, לשנים 2015 ו-2016, בהתאם על היקף הצרכיה של מボוטח כל קופת בכל אחד מבתי החולים האמורים, ערב תחילתו של ההסדר המוצע. סכום התקורות הצרכיה הפרטנית של כל קופות החולים בכל בית חולים שקבעה הבסיסית לשירותי אשפוז בית החולים, במספר מיטות האשפוז ומיטות פסיכיאטרי") יקבע בהתאם למספר מיטות האשפוז, נדרשת אשפוז היום שבתעודת הרישום של בית החולים, הנדרשת לצורך פעילותו של מוסד רפואי לפי פקודת בריאות העם, ולפי מחיר השירותים כפי שנקבעו על ידי השירותים בצו לפי

- (2) מעבר לתקורת הצריכה הפרטנית במחיר מלא לשירותי אשפוז ועד לביצוע במחיר קבוע בשיעור של 113% מהתקורת האמורה – סכום אפס;
- (3) מעבר לביצוע במחיר קבוע בשיעור של 113% מתקורת הצריכה הפרטנית לשירותי אשפוז – לא יותר מ-30% ממהירים המלא של שירותי האשפוז הפסיכיאטריים.
- (ב) לעניין סעיף זה, יוחשבו שירותי האשפוז שרכשה קופת חולים בביתחולים פסיכיאטרי לפי מחירם המלא.
31. בבייתחולים ממשלתי כללי שבו פועל התאגיד בריאות ואשר יש בו מחלקה פסיכיאטרית, לא יפחח היקף החשבונות שבudsם מושלים סכום אפס או סכום מופחת, כאמור בסעיף (2) או (3), שיווק לתאגיד הבריאות, מסכום השווה ל-95% מכלל החשבונות שבudsם מושלים סכום אפס או סכום מופחת כאמור.
32. (א) ההתחשבנות בין קופת חולים לבין מרפאה ממשלתיות לבריות הנפש, בכל אחת מהשנים 2015 ו-2016, בשל מנת שירותים נפש ברמפאה, למעט שירות טיפול יום ביחידה לטיפול יומי במרפאה (בסעיף זה – שירותי מרפאה), תיעשה בהתאם להוראות שיקבעו הרומים, והורמים רשאים לקבוע הוראות שונות לרופאות שונות.
- (ב) בתקנות לפי סעיף קטן (א) יקבעו הרומים, בין השאר, הוראות בעניינים אלה:
- (1) תקרות צריכה אשר بعد רכישת שירותי מרפאה עד לתקורות אלה, בידי קופת חולים, תשלם הקופה לא יותר ממהירים המלא של השירותים, ואם לא נקבע לשירותי מחיר מלא – ממה�始 שיקבעו הרומים;
 - (2) שיעור מהמחיר שנקבע כאמור בפסקה (1), שתשלם קופת חולים بعد רכישת שירותי מרפאה מעבר לתקורת הצריכה שנקבעו לפי פסקה (1);
 - (3) שיעור מהמחיר שנקבע כאמור בפסקה (1), بعد רכישת שירותי מרפאה מעבר לתקורת צריכה נוספת שיקבעו, ככל שיקבעו;

דברי הסבר

והvikosh לשירות מצד הקופה עליה בשיעור ניכר על התקורת שנקבעה, מוצע שבית החולים יקבל תשלום הולם את העלות השולית באספקת השירות הנוסף, שהוא גמור נוכחה באופן משמעותי מהמחיר המלא, וזאת בהתאם לרצינול העומד גם בסדר ההתחשבנות הרגיל (וואה גם דברי הסבר לסעיף 23).

סעיף 31 בדומה להסדר הנוגע לתאגיד רפואי בRICT המוצע בסעיף 25, ובהמשך לאמור בדברי ההסבר לאחרו סעיף, כדי למנוע עווות שעשו להיוזר בתזאה מחולקת הפעולות והחכניות בין בית החולים לבין תאגיד הרפואי הפעילים בסוגורם, מוצע לקבוע כי לפחות 95% מכלל הפעולות במחיר מופחת או במחרך אפס, בכל מרכז רפואי, תיוחס לתאגיד הרפואי וללא לבתי החולים. ככלומר 95% מכלל הפעולות שספק בית החולים מעלה תקורת הצריכה בכל מרכז רפואי ושנקבעה תיוחס לתאגיד כאמור.

סעיף 32 במסגרת היחסים בנושאי הרפורמה הביטוחית בין משרד הבריאות לבין משרד האוצר, שנחתם ביום כ"ד באול התשס"ז (17 בספטמבר 2006), נקבע כי גם לגבי המרפאות המשלתיות לבירוע הנפש ייקבע הסדר התחשבנות מול קופות החולים. לפיכך מוצע להסימך את הרומים לקבוע כללי התחשבנות בין קופות החולים לבין

כמו כן, מוצע לקבוע כי אם קופת החולים צרכה שירותים בהיקף העולה על תקרת הצריכה הפרטנית ועד לצריכת שירותים בשיעור של 113% מהתקורת האמורה לא תשלום כל בעבור השירותים שצרכה מעבר לתקורת כאמור בסוף, מוצע לקבוע כי אם קופת החולים צרכה שירותים בהיקף שמעבר לשיעור של 113% מתקורת הצריכה הפרטנית היא לא תשלום יותר מ-30% ממהירים המלא של שירותים אלה.

תכליתם העיקרית של המהירויות המרביים שנקבעו ביחס להיקף הצריכה השונים של קופת החולים בבית החולים, לעודד את בית החולים להציג שירותים לקופות השירותים הנורמיibi ביחס לגודל בית החולים, לידייק השירותים הדומות או הקוב, בכל האפשר, למספר וסוג השירותים שבעזרות הרישום של בית החולים. בדרך זו אף מצטמצמת האפשרות של גידול בהוצאות החולים בעבור השירותים המוצעים על ידי בת היחסים בהיקף החוגו בשיעור ניכר מהיקף השירותים המתובן וממסגרת המקורות העומדת לרשותן.

בכך שבעבור שירותים המבוצעים בבית החולים מעבר לתקורת הצריכה לא תשלום קופת החולים بعد קבלת שירותים אלה, נוצר תמריך לבית החולים שלא להגדיל את היקף הפעולות המוצעת מעבר לתקורת. עם זאת, היה

- (4) לעניין קביעת שיעור מהמחיר כאמור בפסקאות (2) ו-(3), רשאים השרים לקבוע גם פטור מלא מתשולם או תשלום המחיר המלא;
- (5) חלוקת התשלומים ששלימו קופות החולים מעבר לתקנות העriciaה שנקבעו לפי פסקה (1), בין קופות החולים ומשרד הבריאות, וכן השימושים בתשלומים כאמור ובבבד שהשימושים יישמשו לתוחום בריאות הנפש, ולובי משרד הבריאות – ישמש בחלקם גם לרופאות המஸלתיות לבריאות הנפש.

.33. (א) בסעיף זה –

התשכבות בין קופות החולים לבין
מרפאה לביריאות הנפש לעניין רכש טיפול יום

"הוצאה כספית ובעונית" – סך ההוצאה הכספייה שהיו מוציאות כלל קופות החולים, בربעון מסויים, بعد טיפול יום שערכו מボוטיחין באותו רבען בכל המרפאות לבריאות הנפש, אילו שולם בעדם המחיר הרבעוני המלא;

"היקף צריכה רבעוני" – סכום המתקבל מהכפלת מספר עמדות טיפול يوم בכל המרפאות לבריאות הנפש כאמור בסעיף קטן (ג), במחair המלא לאטיפול يوم כשהוא מוכפל במספר ימי הטיפול לרבעון שנקבע לפי סעיף קטן (ד);

"מחיר רבעוני מלא" –

- (1) ברבעון הראשון שבו חלות הוראות סימן זה – המחיר המלא לטיפול يوم;
 - (2) בכל רביעון אחר – המחיר המרבי לרכישת טיפול يوم בידי קופות החולים, שנקבע לאותו רביעון, לפי סעיף קטן (ב);
- (ב) (1) עלתה או פחתה ההוצאה הכספייה ברבעון מסויים, במהלך השנים 2015 ו-2016, על היקף הצריכה הרבעוני באותו רביעון, יפחית או יעללה המחיר הרבעוני המלא, ברבעון שלאחריו, על פי נוסחה שיקבעו לעניין זה השרים, בצו.

דברי הסבר

nicer מהיקף השירותים הנורומטיבי. הסדר זה מושג על ידי ייעוד חלק מהתשלים של קופות החולים בעבור שירות רפואי מרפאה שמעבר לתקנות הצריכה לשימושים אחרים בתחום בריאות הנפש ובמה פיתוח שירותים הנחוצים על ידי קופות החולים ומשרד הבריאות.

הסדר זה לא יחול על שירותים טיפול יום במרפאות, שהגביהם מוצע הסדר נפרד בסעיף 33 המוצע, שאמור לחול על כל המרפאות הציבוריות לבריאות הנפש ולא רק על המרפאות המஸלתיות.

סעיף 33 כדי למנוע הוצאה עדפתה של קופות החולים בעבור רכישת שירותים טיפול היום במרפאות לביריאות הנפש, מוצע לקבוע הסדר מיוחד עבורם בין קופות החולים לבין המרפאות. במשמעות זאת, מוצע לקבוע את היקף הצריכה לשנים 2015 ו-2016, על בסיס מספר עמדות טיפול היום הקיימות במרפאות לביריאות הנפש. היה והיקף צריכת שירות באוטן עמדות יגדל או יפחח בקצב אחד בין קופות השירות הנורומטיבי החווית, יותר מאשר שישולם בעבור השירות הנורומטיבי החווית, בנסיבות הסדר ההתחשבונות. כה השירות הקופות בעבור טיפול יום לא ייחרגו מהיקף צריכת השירות הנורומטיבית כאמור.

כיום יש 592 עמדות טיפול יום במרפאות לביריאות הנפש וככל שישתנה מספר העמדות האמור, יעדכן גם היקף הצריכה הנורומטיבי לכל רביעון, מוצע להסמן את השרים לקבוע מספר עמדות אחר לעניין זה.

הרופאות המஸלתיות לשנים 2015 ו-2016, באופן שיאפשר את עיגונה של הסכמה זו בתקנות, לרבות, קביעת תקנות לצריכה וכן מחיר מרבי שתשלם הקופה بعد צריכה בהיקפים ביחס לתקירה זו, בדומה להסדר ההתחשבנות הרגיל ולהסדר המוצע בסימן זה לגבי שירותים אשפוז פסיכיאטריים.

בשותה מערך האשפוז הפסיכיאטרי, רכישת השירותים מרופאות לביריאות הנפש על ידי קופות החולים צפואה לשנות שינוי מהותי את אופן אספקת השירותים במרפאות אלו. לפיכך, כדי לאפשר לשרים גמישות לקבוע הסדר ההתחשבנות, יישיל העונה על מטרות ההסדה, מוצע להסמן אותן לקבוע בתקנות, במסגרת כלל התחשבנות, הוראות בעניינים אלה:

– תקנות צריכה אשר بعد רכישת שירותים רפואיים אחד לתקנות אלה, בידי קופת חולים, תשלום הקופה לא יותר ממחרים המלא של השירותים;

– שיעור מהמחיר שנקבע כאמור (סעיף זה – המחיר שנקבע) שתשלם קופת חולים بعد רכישת שירותים רפואיים על צריכה מעבר לתקנות הצריכה;

– שיעור מהמחיר שנקבע, بعد רכישת שירותים רפואיים מעבר לתקנות צריכה נוספת שיקבעו, ככל שיקבעו.

הסדר ההתחשבנות המוצע, מאפשר לקבוע מחירי השירותים שונים לקופה ולנותן השירותים. זאת במטרה ליזמות, בעבר כל אחד מהצדדים, תමיך מיטבי שלא להרוג בשיעור

(2) קביעת הנוסחה לפי פסקה (1), תהיה כך שההצעאה הכספייה ברבעון שלאחריו לא עלה ולא תפחת ממהיקף העריכה הרבעוני שיחול באותו ובעון.

(3) המנהל הכללי של משרד הבריאות יפרנס הودעה, בדרך שיקבע שר הבריאות, סמור לאחר תחילת כל ובעון, בדבר המחייב הרבעוני המלא שיחול באותו ובעון.

(ג) מספר עמדות טיפול יום במרפאות לביריאות הנפש לעניין קביעת היקף העריכה הרבעוני יהיה 592 או מספר עמדות אחר שיקבעו השרים.

(ד) לצורך קביעת היקף העריכה הרבעוני יירו המנהל הכללי של משרד הבריאות והמנהל הכללי של משרד האוצר או מי שהם הסמיכו לעניין זה, על מספר ימי הטיפול לא יותר מאשר 252 ימים; הודעה על מספר ימי הטיפול בכל ובעון, בלבד שכך ימי הטיפול לשנה לא עלה על 252 ימים; הודעה על מספר

(ה) השרים רשאים לקבוע את דרך ואופן התחשבנות בין קופת החולים לבין מרפאה לביריאות הנפש שיחולו במקום הוראות סעיפים קטעים (ב) עד (ד), בכל אחת מהשנים 2015 ו-2016, בשל מנת שירות רפואי יום, והם רשאים לקבוע הוראות שונות למרפאות שונות; בתקנות לפי סעיף קטן זה, יקבעו השרים, בין השאר, הוראות בעניינים אלה:

(1) תקרות צריכה אשר بعد רכישת טיפול יום עד לתקנות אלה, בידי קופת החולים, תשלום הקופה לא יותר מחירים המלא של טיפול היום, שייקבעו בהתאם לכמויות עמדות טיפול היום שבתעודת הרישום של כל מרפאה לביריאות הנפש;

(2) שיעור מהמחיר המלא של טיפול יום שתשלם קופת החולים בעד רכישת השירות האמור מעבר לתקנות צריכה נוספת לפי פסקה (1);

(3) שיעור מהמחיר המלא של טיפול יום שתשלם קופת החולים בעד רכישת השירות, מעבר לתקנות צריכה נוספת שיקבעו, ככל שיקבעו;

(4) לעניין קביעת שיעור מהמחיר המלא כאמור בפסקאות (2) ו-(3), רשאים השרים לקבוע גם פטור מלא מתשלום טיפול יום או תשלום במחair מלא של טיפול יום.

34. (א) למורות הוראות סימן זה, רשאים כל בית חולים פסיכיאטרי או מרפאה לביריאות הנפש (בסעיף זה – נוتن שירותים) וכל קופת החולים, לקבוע בהסתמך בכתב ביניהם הסדר אחר להתחשבנות بعد רכישת שירות ביריאות הנפש, בלבד שהסדר ימלא אחר תנאים אלה:

(1) נוتن השירותים וקופת החולים יתחייבו בהסתמך כי נוتن השירותים ייתן לחבריו הקופה שירותים ברמה נאותה ובאיכות ובזמןנות ממתחיב מההוראות חוק ביטוח ביריאות ממלכתי;

דברי הסבר

- שיעור מהמחיר שנקבע כאמור (בסעיף זה – המחיר שנקבע), שתשלם קופת החולים בעד רכישת שירות מרפאה על צריכה מעבר לתקנות העריכה שנקבעו כאמור;

- שיעור מהמחיר שנקבע, בעד רכישת שירות מרפאה מעבר לתקנות צריכה נוספת שיקבעו, ככל שיקבעו.

סעיף 34 בדומה להסדר ההתחשבנות הרגיל כאמור בסימן א' המוצע, גם אין מוצע לאפשר ל קופות החולים ולמוסדות המספקים שירותים בתחום ביריאות הנפש (בתיהם החולים והמרפאות לביריאות הנפש) להגיע להסכמים בנושא ההתחשבנות ביניהם, שלא על פי הכללים המפורטים בסימן המוצע, וזאת בכפוף לאותם התנאים שנקבעו לעניין

עוד מוצע לאפשר לשרים גמישות לקבוע הסדר ההתחשבנות אשר החליף את ההסדר המעוגן בסעיף המוצע, אשר לפיו יוכל השירותים לקבוע בתקנות, במסגרת כלליה ההתחשבנות התחליפיים כאמור, הוראות בעניינים האלה:

- תקרות צריכה שיקבעו בהתאם לכמויות עמדות טיפול היום שבתעודת הרישום של כל מרפאה לביריאות הנפש, שקופה חולים תשלם בעד רכישת שירות מרפאה עד לתקנות אלה, לא יותר מחירים המלא של השירותים;

- (2) ההסכם יקבע כי אם יחול שינוי בסך היקף צריכת השירותים של קופת החוליםים אצל נוותן השירותים, בכל שנה משנות הסדר לעומת השנה שקדמה לה, מעבר לשינוי במספר המבוטחים המשוקלל של הקופה ומעבר לשיפור השינוי במחair המלא של השירותים, בשיעור העולה על 6%, תהיה שיטת ההתחשבנות ביניהם לפי הוראות סימן זה;
- (3) ההסכם יכלול מגנון לבירור חילוקי דעתם בין הצדדים ביחס להתחשבנות ביניהם;
- (4) תקופת ההסכם לא תעלה על שנה וחצי או עד לתום התקופה שבה יחולו הוראות סימן זה, לפי המוקדם;
- (5) הסדר שבהסכם לא ייצור הפליה מצד נוותן השירותים בין חברי שונים בקופה החוליםים שумаה נחתם ההסכם או בין חברי בקופה החוליםים האחרות.
- (ב) הגיעו נוותן שירותים וקופה החוליםים להסדר על שיטת התחשבנות ביניהם, יעבירו הצדדים שבבינם שטרת ממן לשרים; סבר אחד מהשרים כי ההסכם אינו עומד בהוראות סעיף קטן (א), יודיע על כך לצדים להסכם ולשדר האחר, בתוך 60 ימים מיום שההסכם הווער אליו.
- (ג) שר הבריאות, בהתאם לתקנות עם שר האוצר, רשאי, לאחר ששמע את הצדדים להסכם, לבטל אותו אם ראה שהדבר נחוץ לשם שמירה על בריאות הציבור, והכל מנימוקים שיירשו; החלטת שר הבריאות לבטל את ההסכם כאמור, ימסור לצדים את החלתו בעירוף הנימוקים לה.
- (ד) השירותים רשאים לקבוע בעו הוראות לעניין מדידת הצריכה בפועל של קופת החוליםים אצל נוותן שירותים, בקרה שבו נחתם הסכם בין הקופה לבין נוותן השירותים לפי סעיף זה, ובכלל זה הם רשאים לקבוע כי יראו את הצריכה כאיול נушתה בנסיבות הנמוכים ממחורי השירותים שנוצרו.
- (א) הוראות סימן זה לא יחולו על – 35. איתחוללה
- (1) שירות הנitin לנפגע, בהגדתו בחוק התגמולים לנפגעי פועלות אישפה, התשל"ל-1970⁴¹;
- (2) שירות הנitin לקטין שאינו תושב, לפי הסכם בין המדינה לבין קופת החולים או לפי כל הסדר משפטי אחר; לעניין זה, "תושב" – בהגדתו בחוק ביטוח בריאות כללתי;

דברי הסבר

ה החולים מחויבת לספק מכוח חוק ביטוח בריאות ממלכתי, כגון שירות הנitin לעובד זו או שירות הנitin לקטין שאינו תושב, כן, כאמור בדברי ההסביר בחלק הכללי לסימן זה, מוצע לקבוע כי תחילתן של הוראות יימן וזה ביום החילתו של צו ביטוח בריאות או במועד תחילתו של צו אחר שיבוא, במקומות ושידחה את מועד תחילתו של צו ביטוח בריאות, כך שתחילתו של סימן זה והחלתה הסדר התחשבנות המוצע בו יותאם למועד שבו קופות החולים אכנין יחולו לספק שירותי בריאות הנפש למボטחיהן.

זה בהסדר התחשבנות הרוגיל כאמור בסימן 'הmouseup', הבאים להבטיח כי ישמר האינטראס של המבוטחים בקבלה השירות רואי ושותוני.

טעיפים ברומה להסדר התחשבנות הרוגיל כאמור בסימן 'הmouseup', מוצע לקבוע כי הסדר התחשבנות בסימן 35 ו-36 המוצע, מוצע לקבוע כי הסדר התחשבנות בסימן זה לא יחול על השירותים המנויים בסעיף המוצע, אשר קופת החולים מספקת באמצעות רכש מבית החולים, ואולם הם אינם נמנים עם השירותים שקופה

⁴¹ ס"ח התשל"ל, עמ' 126; התשע"א, עמ' 992.

(3) שירות הנitin לעובד זה, כמשמעותו בחוק עובדים זרים, התשנ"א-1975⁴², הכלול במסגרת סל השירותים שקבע שר הבריאות לפי החוק האמור, אך לפחות שירות הנitin לעובד זו השווה בישראל לפי אשרה ורישון לישיבת ארעיה (א-1), כאמור בתקנה 6(א) לתקנות הכנסתה לישראל, התשל"ד-1974;

(4) שירות הנitin לחיל לפי הסכם בין קופת חולמים לבין צבאות הגנה לישראל; לעניין זה, "חיל" – כהגדרתו בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955⁴³, לפחות חיל בשירות כובה

בתקופה שירותם בלבד, כמשמעותו בסעיף 55 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי;

(5) שירות הנitin למטופל לפי הסכם בין קופת חולמים לבין גופו אחר האחראי למתן השירות למטופל, על פי חוק, הסכם או חוזה ביטוח.

36. תחילתן של הוראות סימן זה ביום תחילתו של צו ביטוח בריאות ממלכתי (שינוי התוספות השנייה והשלישית לחוק), התשע"ב-2012, או ביום תחילתו של צו אחר שיבוא במקומו, והן יחולו לגבי שירות אשפוז פסיביאטריים שרכשה קופת חולמים בבית חולמים פסיביאטרי וכן לגבי שירות בריאות הנפש שרכשה קופת חולמים במרפאה לריאות הנפש מיום תחילתן ועד יום כ"ד בטבת התשע"א (31 בדצמבר 2016).

תחילת

37. תיקון הפקת שידורים באמצעות תחנות שידור ספורטיות, התשע"ב-2012⁴⁴ –
בחוק הפקת שידורים באמצעות תחנות שידור ספורטיות, תיקון הפקת שידורים באמצעות תחנות שידור ספורטיות

דברי הספר

תשתיות דיגיטליות ושיפור השירות לאזרוח בתחום הטלוויזיה הרב-ערוצית, להטילן על משרד התקשורות ומשרד האוצר, יחד עם הרשות הדשנית והמעצה לשידורי כלים ולשידורי לוויין (בפרק זה – הוצאות). לבש המלצות בעניין הרחבת המערך וכן בעניין אופן הפעלתו, לרבות בעניין תיקון חיקיקה הנדרשים לצורך כך, ולהגישן לאישור הממשלה. ביום ב' באדר א' התשע"א (6 בפברואר 2011) אימצה הממשלה את המלצות הצעות, בהחלטת ממשלה מס' 2832 שעניינה ההחבות מערך השידור הדיגיטלי (בפרק זה – החלטת הממשלה).

במהמשך להחלטת הממשלה, חוק הפקת שידורים באמצעות תחנות שידור ספורטיות, התשע"ב-2012 (בפרק זה – חוק הפקת שידורים). חוק הפקת שידורים עין הפקה של שידורים נוטפים על גבי המערך – שידורים של ערוץ ייעודי כמשמעותו בחוק התקשות (זוק ושידורים). התשמ"ב-ב' 1982 (בפרק זה – חוק התקשות). שידורים של ערוץ נושא כמשמעותו בחוק הפקת שידורים, שידורים של רשות השידור בטכנולוגיות חדשות גוברה, שידורי הטלוויזיה הלימודית, שידורי רדיו ושידורי של מי שיקבל רישיון לשידורי טלוויזיה בהתאם לחוק הרשות השנייה. כמו כן הסדר חוק הפקת שידורים מיהו הגורם אשר יתכן, יקיים ויפעל את המערך וקבע בעניין זה הוראות שונות.

פרק ה' תשורת

סעיף 37 במהלך שנת 2009 החלה הפקת שידורי הטלוויזיה של רשות השידור (ערוץ 1 וערוץ 33), של בעלי הזכינות לשידורי טלוויזיה מכוח חוק הרשות הדשנית לטלוויזיה ורדיו, התשנ"ז-1990 (בפרק זה – חוק הרשות הדשנית) (קשת, רשות וישראל 10) ושל ערוץ הבנסת, באמצעות מערכת (DIGITAL) (בקיצור – המערך). קרי עט בטכנולוגיה ספורטית (Multiplexer) אחד (מרכז הואת העת כל מערכ זה מורכב מהטלוויזיה (SD) (Standard Definition – SD) הפעול בטכנולוגיות חמות ריגלה המשניה לטלוויזיה ורדיו (בפרק זה – הרשות השנייה). במימון אוצר המדינה מכסי התקשורת המשולמים לפי סעיף 100 לחוק הרשות השנייה. נכון להיום, המערך מופעל בידי הרשות השנייה ומציבי בעלותה.

במרבית מדינות האיחוד האירופי ובמדינות מפותחות אחרות, מספר הערוץים המועברים באמצעות מערכות הטלוויזיה הדיגיטלי הקרי עט גדול מספק הערוצים המשודרים בישראל באמצעות מצלמות מושדרים במאגרי הפעלה. ביום ד' באב התשע"ע (15 ביולי 2010) החליטה הממשלה, בהחלטת ממשלה מס' 2026 שעניינה ניצול

⁴² ס"ח התשנ"א, עמ' 112; התשע"ב, עמ' 486.

⁴³ ס"ח התשע"ג, עמ' 171; התשע"ב, עמ' 128.

⁴⁴ ס"ח התשע"ב, עמ' 286.

(1) בסעיף 1, אחרי הגדירה "שידורים" יבוא:

"שליטה" – כהגדורתה בחוק התקורת;

(2) בסעיף 2 –

(א) במקומות סעיפים קטנים (א) ו(ב) יבוא:

"(א) השר ושר האוצר ימנו את הגורם המפעיל.

(1) השר רשאי לקבוע תנאים והגבלות לעניין מינוי של הגורם המפעיל
ולעניין פעילותו, בעניינים אלה:

(1) החזקה ושילטה של אחר בגין הגורם המפעיל או של הגורם המפעיל
באחר;

(2) עיסוק אחר של הגורם המפעיל, תפקיד אחר שהוא מלא על
פי דין או שירות אחר שהוא מעניק;

(3) התנית מתן שירות הנינתן בידי הגורם המפעיל לפי חוק זה
ברכישת או בקבלת שירות אחר הנינתן בידי הגורם המפעיל או
בידי אחר או באיקבלת שירות כאמור;

(4) תכנון, הקמה או הפעלה של תחנות שידור ספרתיות כאמור
בסעיף 3(א), באמצעות אחר;"

(ב) בסעיף קטן (ג), במקומות "אישור מינוי" יבוא "МОנה הגורם המפעיל";

דברי הסבר

שידורים נקבעה רשיימה מוגדרת של גופים ציבוריים אשר אליהם רשאים שרי התקורת והאוצר להעביר את האחוריות להפעלת המערך והגבולות עליו (פרק זה – הגורם המפעיל). כדי לאפשר את בחירת הגוף היעיל והמקצועי ביותר להפעלת המערך ובהתאם לנעשה במדינות המפותחות בעולם, מוצע לתקן את סעיף 2 לחוק הפעטה שידורים ולבטל את המגבילות הקיימות בו ביום לעניין זהות הגורם המפעיל. לעניין זה יצוין כי קיימת חשיבותו לכך שהגורם המפעיל יהיה גורם שאינו מפקח על שידורי טלוויזיה. אם יירצחוشرים להעביר את הפעלת המערך לגורם פרטי, מובן מלאיו כי הדבר יעשה בהליך בחירה שוויוני.

אחר שלפי התקנון המוצע הגורם המפעיל יוכל להיות כל גוף במשק, מוצע להסмир את שר התקורת לקבוע תנאים והגבלות לעניין מינוי של הגורם המפעיל וכן תנאים והגבלות כאמור לעניין הפעלת המערך על ידי גופים אלו: החזקה ושילטה של הגורם המפעיל או אחר בגין הגורם המפעיל (למשל – גוף העוסק בשידורי טלוויזיה במסגרת המערך או בכל מסורת אחרת); תפקיד אחר שהוא מלא על פי דין (למשל – פיקוח על שידורים) או שירות אחר שהוא מעניק; התנית מתן שירות הנינתן בידי הגורם המפעיל לפי החוק ברכישת או בקבלת של שירותי אחר הנינתן בידי הגורם המפעיל או בידי אחר או באיקבלת שירות כאמור; תכנון, הקמה או הפעלה של המערך באמצעות אחד

סעיף (3)

כדי שייהי ניתן להפין על גבי המערך מגוון שידורים רחוב כל האפשר במספר רב ככל האפשר של צרכנים מכלל גונינה של החברה הישראלית, מוצע לתקן את חוק הפעטה שידורים בנוגע לכמה נושאים, כפי שיפורט להלן.

פסקה (1)

מומוצע להוסיף הגדירה של "שליטה", הנחוצה להוראות המוצעות בפרק זה. הגדירה למונח "שליטה" מפנה להגדירה "שליטה" בחוק התקורת – "היכולת לבון פעילותו של תאגיד, בין היתר ובייחד עם אחרים או באמצעותם, בין במישרין ובין בעקיפין, הנובעת מכוח החוק אמצעי שליטה בו או בתאגיד אחר לרבות יכולת הנובעת מתפקיד התאגיד, מכוח חוויה בכתב, בעל פה או באופן אחר, או יכולת הנובעת מכל מקור אחר, ולמעט יכולת הנובעת רק ממילוי תפקידו של נושא משרה בתאגיד; בלי לגרוע מכלליות האמונה יראו אדם בשלוט בתאגיד אם הוא מחייב חמישים אחוזים או יותר מסוג מסוים של אמצעי שליטה בתאגיד, או אם בידו יכולות למנוע קבלת החלטות עסקיות בתאגיד, למעט החלטות שעניין הנפקה של אמצעי שליטה בתאגיד, או החלטות שעניין מכירה או חיסול של רוב עסקיו התאגיד או שינוי מהותי בהם; חזקה וכי אדם שולט בתאגיד, אם בידו השיעור הגדול ביותר של אמצעי שליטה מסווג כלשהו".

פסקה (2)

הפעטה השידורים על גבי המערך מתבצעת ביום על ידי הרשות השנייה שהיא הגורם המסדר של השידורים המשחררים הפתוחים לציבור. בסעיף 2 לחוק הפעטה

- (3) בסעיף (א), הסיפה החל במיללים "ובלבך שלא יעשה כן" – תימחך;
- (4) בכוורת פרק ג', בסופה יבו"א "שהוקמו עד היום הקובלע";
- (5) בסעיף 4, אחרי "תחנות השידור הספרתיות" יבו"א "שהוקמו עד היום הקובלע";
- (6) בסעיף (ב)(ט), במקום "לפי סעיף 13(ב)" יבו"א "לפי סעיף 13(א)";
- (7) אחרי סעיף 7 יבו"א:
- 7א. על אף האמור בסעיפים (ב) ו-(ג), הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות המחייבת שימוש מרובה שער היום הקובלע לא נועה בו שימוש לשם הפצת שידורים כאמור, תיעשה רק לאחר שניתן לכך אישור של המועצה לשידורים בבלים ולויין; החלטת המועצה לפי סעיף זה ניתנת לאחר שימושה את עמדת הגורם המפעיל";
- (8) בסעיף 9, סעיף קטן (ב) – בטול;
- (9) בסעיף 10, במקום האמור בו יבו"א:
- "(א) היה הגורם המפעיל אחד מהמנויים להלן, ישמשו דמי ההפצת שישולם לו לכיסוי הוצאות הכרוכות במילוי תפקידיו לפי חוק זה בלבד:
- (1) גורם ממשלתי;
 - (2) תאגיד שהוקם בחוק;
 - (3) חברה ממשלתית, כהגדורה בחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-⁴⁵ 1975, שכלה מנויות ואמצני השיטה בה הם בידי המדינה.
 - (ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מההוראות סעיף 4.";
- בסעיף 13 –

(א) במקום סעיף קטן (א) יבו"א:

- "(א) המועצה לשידורי בבלים ולויין רשותה להעניק רישיון לשם שידורו של ערוץ נושא שיפוץ באמצעות תחנות השידור הספרתיות, למי שהברה

דברי הסבר

בחוק הפצת שידורים, מתוכננת השלמת הקמתם של שני מרבים נספחים אשר יאפשרו להפיץ באמצעותם את אוטם השירותים הנוספים שלפני החוק יופנו על גבי המערך מוצע להבהיר בסעיף 4 לחוק הפצת שידורים כי והוא פוצר מהרשותה על קביעות החקמה לצורך קליטתם וביצורם ישאר רק בעלותה החקמה מושך עד ליום הקובלע, כך של שידורים באמצעות המערך שהוקם עד ליום הקובלע, כך שגם יבחר הגורם המפעיל לרחריב את המערך לאחר מועד זה, הוא יוכל לעשות כן, אך לא במימון המדינה.

נסוף על כך לנוכח התקין המוצע בסעיף 4 כאמור לעיל, מוצע לתיקן את כתורת פרק ג' לחוק הפצת שידורים כך שתתייחס להוראות בעניין מימון עלות ההקמה של תחנות שידור ספרתיות שהוקמו עד היום הקובלע.

פסקאות (6) ו-(15) – כלליו

סעיף 13 לחוק הפצת שידורים מסמיך את שר התקשורת, בתתייעצות עם מועצת הבלתיים ולויין ומועצת הרשות

מושע לבטל את המגבלה הchlלה ביום בסעיף (א) לחוק הפצת שידורים שלפיה הגורם המפעיל לא יוכל להקים ולפעול את תחנות השידור הספרתיות באמצעות מי שמשדר שידור טלוויזיה או שידורי רדיו בישראלי, ואחת כדי להפוך את הבולטות על המערך והפעלתו לעניין בעל היתכנותו כלכלית אשר ימשוך אליו גופים בעלי ידע וניסיון בתחום. יובהר לעניין זה כי שר התקשורת יוכל לקבוע מגבלות לעניין תכנון, הקמה והפעלה של תחנות שידור ספרתיות בידי הגורם המפעיל באמצעות גורם אחר כאמור לעיל.

פסקאות (4) ו-(5)

בהתאם להחלטת הממשלה לסתעיף 4 לחוק הפצת שידורים, על המדינה לממן את הקמתו של המערך ובכלל זה את הקמתם ובניהתם של שלושה מרבים. בכך למועד פרסומו של תיקון זה הושלמה בניתו של מודול אחד שבאמצעותו מופצים ימים השידורים על גבי המערך, ועד יום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) (שהוא היום הקובלע כהגדרתו

⁴⁵ ס"ח התשל"ה, עמ' 132.

במכוון שפרסמה לעניין זה; בחירה כאמור תחבס על המחיר שייציע כל משתף במכרז לשלם עבור קיבולת שתוקצה לו בוחנות השידור הספרתיות לשם הפצת שידוריו של ערוץ נושא; בסעיף זה – נושא" – לרבות שפה;

"ערוץ נושא" – ערוץ טלוויזיה ש- 55% לפחות משוערת השידור שלו מוקדשים לנושא אחד, ושידוריו בנושא האמור מושדרים במהלך 90% לפחות משוערת צפיפות השיא;

"שעות צפיפות השיא" – השעות שבין 19:00 ל-23:00, בכל יום.;

(ב) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) זוכה במכרז כאמור בסעיף קטן (א) (בסעיף זה – מכזו לערוץ נושא) יהילט, לאחר בחירתו, לאיזה מהנושאים המפורטים להלן יקודש הערוץ הנושא:

(1) ספורט;

(2) שידורים לילדים;

(3) סרטים;

(4) טבע;

דברי הסבר

רמת המחרים שאותם משלמים הצרכנים, ומשכך בכך כי התקבל על ידי גורמים מڪצועיים. לפיכך מוצע לתקן את סעיף 13 לחוק הפצת שידוריים כפי שיפורט להלן.

פסקה (6)

לנוכח התיקונים המוצעים בסעיף 13 לחוק הפצת שידוריים כפי שיפורטו לעיל, מוצע לתקן את ההפנייה לסעיף 13 המופיעה בסעיף 6(ב)(5) לחוק הפצת שידוריים כך שתתאים לתיקונים המוצעים כאמור.

פסקה (10)

פסקאות משנה (א) ו(ב)

מושע לתקן את סעיף 13(א), כך שתוסר המגבלה להפצת שלושה ערוצים נושאים בלבד, ולקבע כי המועצה לשידורי כבלים ולשידורי לוויין (פרק זה – מועצת הcabלים והלוויין) רשאית לפרסם מכיו להענקת רישיון לשם שידוריו של ערוץ נושא (פרק זה – המכزو או מכזו לערוץ נושא). במכزو לערוץ נושא ייבחר זוכה בהתקבש על העצמת המחיר שלו בעבר הקצתה קיבולת להפצת שידוריו על גבי המערך.

כמו כן מוצע לתקן את סעיף 13(ב) ולקבע כי הזוכה במכزو יוכל לבחור לאחר זכייתו לאיזה נושא יקודש הערוץ הנושא, בהתאם לאחד משבעת הנושאים המוצעים בחוק או בנושא אשר שר התקשורות, בהתייחסות עם מועצת הcabלים והלוויין ומעצת הרשות השנייה ובאישור

השנייה ובאישור ועדת הכלכללה של הכנסת לקבוע רשותה של נושאים מוגדרים מסוימים שלגבי כל אחד מהם קיימת הדרישה שתיקיימו בעניינו שידורים במסגרת עוזן נושא שיפוץ באמצעות המערך בהקשר זה יזון כי מספר העורcovים הנושאים אשר ניתן להפיק את שידורייהם על גבי המערך, מוגבל כוון בחוק לשולחה בלבד ונקבע כי הפצתם על גבי המערך תחול באופן מוג�ג לשנים 2014, 2015 ו- 2016 בהתאם. בתוצאה מקביעה זו, בספי הציבור שהושקעו בהרחבת המערך להלכה למעשה מעשה מוצר שהותעלת הציבורית ממנו היא פחותה.

עם הפתוחות הטכנולוגיות והאפשרויות להפצת שידורי טלוויזיה על גבי רשת האינטרנט עולה חשבונות המערך בМОצר משלים למוצרים האינטראקטיביים אשר מתקשרים נוכן להיבום בהעברתו תוך אונליין על גבי רשת האינטרנט הקימית, וכן שיבתוו במסגרת שידוריים שיכול להוות חופה תחרותית לחבילות השידוריים המוצעות בידי חברות הcabלים והלוויין. הנחת התשתיות סטטוטוית למוגון ורחב ככל האפשר של ערוצים נושאים ומוגן גמישות באופן המימן של ערוצים אלה, יתרמו באופן מהותי לחיתונם הכלכלית של מיזמי אלה ובכך יעדדו את הפתוחות התחרות בתחום הטלוויזיה הרב-ערוצית.

נוכח הצורך הבירור בהוספת ערוצים בנושאים מגוונים במסגרת הרחבת המערך, ישנה חישובת מכרעת לאפשר למספר רב יותר של משרדי ערוצים נושאים להתחילה ולשדר את שידורייהם על גבי המערך מיד כאשר הדבר מתאפשר בידיים. למוגון ערוצים רחב ככל האפשר ישנה חישובת מכרעת על התחרות בתחום השידוריים ועל

- (5) סדרות;
- (6) דוקומנטרי;
- (7) חדשות;
- (8) כל נושא אחר שהשר, בהתייעצות עם מועצת הרשות השנייה והמועצה לשידורי כבלים ולויין, ובאישור הממשלה, קבע כי הוא נושא מוגדר ומוסמי שיש הצדקה שיתקימו בעניינו שידורים במסגרת ערוץ נושא שיפוץ באמצעות תחנות השידור הספרתיות.
- (בז) על אף האמור בסעיף קטן (ב) –
- (1) מי שմבקש להיות משדר ערוץ נושא בנושא חדש, יודיע למועצה לשידורי כבלים ולויין, כבר בעת הגשת העתתו במכרו לערוץ נושא, על כוונתו להיות משדר ערוץ נושא בנושא כאמור;
- (2) מצאו השר ושר האוצר כי בשל חוסר כדאות כלכלית לא הוגש העותה למכרו לערוץ נושא, רשיםם הם להורותamura לשידורי כבלים ולויין לפرسم מכרנו נסף שלפיו יהיה נושא הזוכה במכרו לשדר בערוץ נושא רק נושאים אלה המפורטים בסעיף קטן (ב), אשר עליהם ירו השרים.”;

דברי הסבר

“(א) השר, לאחר התייעצות עם מועצת הרשות השנייה והמועצה לשידורי כבלים ולויין ובאישור ועדת הכללה של הבנטש, רשאי לקבוע רשיימה של נושאים מוגדרים וממוסמיים, שלישה לכל היותר, שלאגי כל אחד מהם יש הצדקה שיתקימו בעניינו שידורים במסגרת ערוץ נושא שיופיע באמצעות תחנות השידור הספרתיות; קביעה כאמור תעשה בשים לב, בין השאר, למגון סוג שידורי הטלוויזיה ואופיים ולאפשרות הפעטה של שידורי טלוויזיה של גופים אחרים במסגרת הקיבולת של תחנות השידור הספרתיות; בסעיף זה –

”גופים אחרים – גופים המשדרים שידורי טלוויזיה, המפורטים בפסקאות (1) עד (6) של סעיף 6, ולגי התקופה שקדמה ליום הקובלע – גופים המפורטים בפסקאות (1) עד (5) של סעיף 65(א) לחוק הרשות השנייה, וכן בפסקה 20(1) לחוק זה;

”נושא – לרבות שפה;

”ערוץ נושא – ערוץ טלוויזיה שי-55% לפחות משעות השידור שלו מוקדשים לנושא אחד, ושידוריו בנושא האמור משוררים במוחלט 90% לפחות משעות צפיפות השיא;“

”שעות צפיפות השיא“ – השעות שבין 19:00 ל-23:00, בכל יום.

(ב) בכלל ברשימה הנושאים שנקבעה לפי סעיף קטן (א), רשאית המועצה לשידורי כבלים ולויין להעניק רישיון לשם שידורו של ערוץ נושא, בנושא האמור שיפוץ באמצעות תחנות שידור ספרתיות, למי שבחירה במכרו

הממשלה, יקבע כי קיימת הצדקה שיתקימו בעניינו שידורים במסגרת ערוץ נושא כאמור זאת, כדי לאפשר למפעלי הרוזן הנושא גמישות מרבית הנדרשת לצורך הצערתם למערך.

noch הריגשות המינוחית ממקום שבו מדובר בשידורי חדשות, מוצע להוסיף לסעיף 13 את סעיף קטן (ב) שלפיו מי שմבקש להיות משדר ערוץ נושא בנושא חדש, נדרש להודיע על כך למועצה לשידורי כבלים ולויין בעת הגשת העתתו במכרו, כדי שהמעצה תוכל לבחון האם גורם מתקיים תנאים ומגבילים להיותו גורם המשדר חדש בהתאם לסעיפים שאורתם מוצע להחיל על משדר ערוץ חדשות נושא, כאמור בסעיף 13(א) המוצעת.

עוד מוצע לקבוע כי במקרה שבו מצאו שר התקשרות ושר האוצר ש בשל חוסר כדאות כלכלית לא הוגש העותה למכרו, רשאים הם להורותamura לשידורי כבלים ולויין לפرسم מכרנו תקפן לרשיימה מצומצמת יותר לבחירתו של הזוכה במכרו תקפן לרשיימה מצומצמת (ב), של נושאים מתוך רשיימת הנושאים המופיעעה בסעיף 13(ב). וזאת כדי להגדיל את הזודאות בקבב מצע פוטנציאלי במכרו לערוץ נושא וליצור קרע נווה וכדאיות יותר להצערתם למערך.

مוצע להוסיף בסעיף בסעיף קטן (א) המוצע את ההגדורות הקיימות ביום בסעיף קטן (א), אשר עם החלפת הסעיף בטlot, ואשר עשו בהן שימוש גם במסגרת הסעיפים המתוקנים (“נושא”, “ערוץ נושא”, “שעות צפיפות השיא”).

זהו נוסחם של סעיפים קטנים (א) ו(ב) של סעיף 13 לחוק הפעטה שידורים, מוצע להחילם:

(ג) סעיף קטן (ג) – בטל;

(ד) בסעיף קטן (ד) –

(1) בפסקה (1)

(א) ברישיה, במקומות "במכוון" כאמור בסעיף קטן (ב)" יבוא "במכוון לעורוץ נושא";

(ב) אחרי פסקת משנה (ד) יבוא:

"(ה) בעל רישיון כללי לשידורי כבלים ובעל רישיון לשידורי לוויין כמשמעותם בחוק התקורת (פסקה זו – בעל רישיון לשידוריים);"

(ו) מי שהוא בעל עניין בבעל רישיון לשידוריים;

(ז) מי שבעל רישיון לשידוריים הוא בעל עניין בו;

(ח) מי שארם מסויים הוא בעל עניין בו וכן בעל עניין בבעל רישיון לשידוריים;"

(2) בפסקה (2), אחרי "בפסקה (1)(ב) עד (ד)" יבוא "ו(ו) עד (ח)"

דברי הסבר

השלום בעבור שידורייהם, כחלופה למימונם השידוריים שלא באמצעות פרסום. יובה, כי גביה תשלום כאמור תאפשר אם הגורם המשדר אינו מממן את שידוריו באמצעות פרטומו. לפיכך מוצע לבטל את סעיף 3(ג) בחוק הפצת שידוריים.

זהו נושא של סעיף 3(ג) לחוק הפצת שידוריים, שמצווע לבטל:

"(ג) פרסום מכון כאמור בסעיף קטן (ב) טען את אישור הרשות ועדת הכלכלה של הכנסת, ולא יינתן אישור כאמור אלא לאחר שהשר נוכח כי לא יהיה בהענתקת הרישיון כדי לסכן באופן ממשית את יציבותם של גופים מוסדרים אחרים או את המשך פעילותם של גופים אחרים הרשאים לשדר שידורי פרטומה".

פסקת משנה (ד)

مוצע להתחאים את נוסח סעיף 3(ד) לחוק הפצת שידוריים לשאר התקויניות המוצעות. כמו כן מוצע להוסף מגבלות נוספות על מי רשאי להיות להשתתף במכוון לעורוץ נושא, כך שבעל רישיון כללי לשידורי כבלים ובעל רישיון לשידורי לוויין וכן יכול לשתף פעולה אליהם כמפורט בסעיף המוצע, לא יכול להשתתף במכוון כאמור, בדומה למגבלות הקיימות כיום בחוק על מי שישדריוו כבר מופעים באמצעות המערך. זאת, בכפוף להציג המוני בסעיף 3(ד)(2) לחוק הפצת שידוריים המאפשר לשדר התקורת, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, לאפשר למי שמתיקים לגביו סיגס מהטיסיגים כאמור לעורוץ נושא, אם מצא כי יש בהם לטפל את קיומם שידורי העורוץ נושא; בהתאם לאמור שם.

শפרסמה, כך שתחלת השידוריים בהתאם לרישיון שיענק לזכוכה במכוון תוהיה במוועדים המפורטים להלן:

(1) לעניין משרד העורוץ הנושא הראושן – מועד שלא יקדם ליום כ' בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014);

(2) לעניין משרד העורוץ הנושא השני – מועד שלא יקדם ליום י' בטבת התשע"ה (1 בינואר 2015), ובладב של חלופה שנה מיום תחילת שידוריו של משרד העורוץ הנושא הראושן;

(3) לעניין משרד העורוץ הנושא השלישי – מועד שלא יקדם ליום כ' בטבת התשע"ו (1 בינואר 2016), ובладב של חלופה שנה מיום תחילת שידוריו של משרד העורוץ הנושא השלישי."

פסקת משנה (ג)

בהתאם לסעיף 3(ג) לחוק הפצת שידוריים, פרסום מכון לעורוץ נושא טען אישור של שר התקורת וועדת הכלכלה של הכנסת, ולא יינתן אישור כאמור אלא לאחר שהשר נוכח כי לא יהיה בהענתקת הרישיון כדי לסכן באופן ממשית יציבותם של גופים הרשאים לשדר שידורי המשך פעילותם של גופים אחרים הרשאים לשדר על ימינו פרטומה. כפי שנאמר לעיל, כדי לנצל באופן מטיבו את יכולת העברת השידוריים על גבי מערך השידור הדיגיטלי, יש לאפשר למספר ערוצים מוקמל לשדר על גבי המערך באופן המגביר את התחרויות ולהימנע ככל האפשר מהטלת חסמים על הגופים המודרכים. בהתאם לכך אין מקום להסדר האמור אשר מוסיף בירושטיה ומגביל את התחרויות.

בהקשר זה, יזכיר כי החשש לפגיעה בגופים הראשיים לשדר שידורי פרטומה יקטן עקב מטען אפשרות לעורוצים הנושאים לממן את שידורייהם גם באמצעות גביה

(ה) בסעיף קטן (ה), אחרי "את שידורי" יבוא "באמצעות גביה תשולם בעד קליטת שידורי או" ובסופו יבואו, ואולם משרד ערוץ נושא בקשר ילדים לא יהיה רשאי למן את שידורי באמצעות שידורי פרסום";

(ו) בסעיף קטן (ו), במקום "לענין רישיון לפי סעיף קטן (ב)" יבוא "לענין רישיון לפי סעיף קטן (א)" ובמקום הסיפה החל במילים "בשינויים המחויבים" יבוא "ולגבי ערוץ נושא בקשר חדשות – יהולו בעניינים כאמור גם הוראות פסקאות (1) עד (4), (5)(ד) ו(ה), (6) ו(7) שבסעיף קטן (ג) של סעיף 6 כב' לחוק האמור והוראות סעיפים (ד) עד (ו) ו(ח) של אותו סעיף, והכובל בשינויים המחויבים ובשינויים אלה: בסעיף 6הו לחוק התקורת –

(1) במקומות השימושים הקבועים בו רשותה המועצה לשידורי כבלים

ולוויין לקבע שימושים שענין שידורי של משרד ערוץ נושא;

(2) בסעיף קטן (א1), במקומות "מהכנסותיו השנתיות מדמי המנו" יקרהו "מהכנסותיו השנתיות".

דברי הסבר

פסקת משנה (6)

סעיפים (ב) ו(ג) לחוק הפצת שידורים, קבועים את מועד הפצת שידוריהם של מדרדי טלוויזיה ורדיו המנויים בטעיפים האמורים, על גבי המערך, קיומו השוטף של המערך, על העליות הרכוכות בהפעלה, תפעולו ותחזוקתו, ממון דמי הפצתה. בתשלום דמי הפצתה נושאים הגורמים אשר שידורייהם מופצים על גבי המערך בהתאם לשימוש היחסי של כל אחד מהם בקבולות על גבי המערך.

כאמור לעיל, עד סוף שנת 2013 אמורה להסתיים הרחבתו של המערך שבמסגרתה יוקמו שני מרבבים נוספים שבאמצעותם יהיה ניתן להפיץ את שידורייהם של ורומים נוספים. עלות ההפעלה של שני המרבבים הנוספים נאמרת בכ- 60 מיליון שקלים חדשים, וזאת נוספת נסף על התשלומים והעלויות השוטפות הרכוכות בהפעלתם ומהמערכות בכ- 24 מיליון שקלים חדשים לשנה, לכל מרובה. לפיכך להחלטה אם להפעיל מרובב נוסף במסגרת המערך השפעה כלכלית ישירה על הגורמים המופצים על גבי המערך והוא צריכה להתקבלabis בשים לב למוגון השידוריים על גבי המערך אל מול ההשפעה של הפעלת מרובב נוסף על סך התשלומים והעלויות שבהם נושאים שאור הגורמים המופצים באמצעותם.

לפייך מוצע לקבוע בחוק הפצת שידוריים כי הפעלה של מרובב נוסף, לרבות מדרדים ורקיבים אחרים הנדרשים לשם הפצת שידורים באמצעותו, לצורך הפצת שידורייו של גורם נוסף כאמור תבצע רק באישור המועצה לשידורי כבלים ולוויין לאחר שזו שמעה את עמדתו של הגורם המפעיל בעניין זה.

פסקת (8)

בהתאם להוראות סעיף 6(ב) לחוק הפצת שידורים, אם נוראה קיבולת פנואה בוחנות השידור הספרתיות,

פסקת משנה (ה)

מושע לתוך את סעיף 3(ה) לחוק הפצת שידורים כך שמשרד ערוץ נושא יהיה רשאי לבחור למן את שידוריו גם באמצעות גביה תשולם בעד קליטת שידורי, אם בחר שלא למינם באמצעות שידורי פרסום. מטרת המערך היא, בין השאר, לאפשר מגוון שידוריים רחב ככל האפשר. ישנים ערוצים בנושאים מגוונים אשר אין אפשרותם בלבד, כפי שמאפשר פעולות באמצעות שידורי פרסום בלבד, במקרה החוק בנסיבות הנקচה. לכן, כדי לאפשר את קיומם של שידורים אלה על גבי המערך, מוצע לאירוע מסוים לגבות תשלום ייחודי בעבר צפיה בשידוריו. בהקשר זה, מוצע לקבוע כי משרד ערוץ נושא בקשר ילדים לא יוכל לממן את שידוריו באמצעות שידורי פרסום, כפי שמקובל בכלל מועצת הרשות השנייה לעניין זה.

פסקת משנה (ו)

מושע לתוך את סעיף 3(ו) לחוק הפצת שידורים כך שיחולו על משרד ערוץ חדשות נושא הוראות מחוק התקורת לעניין מתן רישיון להפקה עצמאית של חדשות, חווותיו של מפיק חדשות עצמאי וסמכיותו של המועצה לשידורי כבלים ולוויין לעניין מפיק חדשות עצמאי, והכובל בשינויים המחויבים ובכפוף להוראות סעיף 3 לחוק הפצת שידורים.

עוד מוצע, כדי להימנע בכלל האפשר מהטלת חסמים על הגוף המשדרים ערוצים נושאים וכדי לאפשר להם לייצר מודל בעל היכולות כלכלית ריאלית, לאפשר למועדון לשידורי כבלים ולוויין לקבוע שימושים שונים מהשירותים הקבועים בסעיף 6הו לחוק התקורת לעניין הקצתה זמן שידור והשעת כספים לטובת הפוקת מקומות, שיחולו לעניין העוזרים הנושאים.

(1) בסעיף 4(ד)(3), אחרי "שירותים שונים" יבוא "ובכל זה הפרדה בין מתן שירותים ושידורים";
לבעל רישיון לבין מתן שירותים למוני";

דברי הסבר

יאפשר לשחקנים שהם חסרי תשתיות גישה בפרישה רחבה להתחרות בחברת בזק, החברה הישראלית לתחנות בע"מ (פרק זה – חברת בזק) ובחברת הוט טלkom שותפות מוגבלת, אשר להן רשות גישה בפרישה כלל ארצית (פרק זה – חברות התשתיות), באופן שיסיע לפיתוח התחרות בשוק הנិיה ויאפשר לשחקנים חסרי תשתיות גישה כאמור להציג לציבור חבילות שירותים הכוללות שירותים נספחים, גישה לחברת פס, שירות טלפוניה ושירותים נוספים.

במהמשך להמלצות ועדת גורנאו, 2008, ולצורך הכנסת התשתיות הרגולטורית וה坦מחרית לפיתוח שוק סיטונאי במgor הנិיה, מונתה ביום י"ג בניסן התש"ע (28 במרץ 2010) ועדת ציורית לבחינת מבנה תעשייתי חברת בזק וערכונים ולביקעת תעשייתי שירותים סיטונאים בתחום התקורת הנិיה (פרק זה – ועדת חיק). ועדת חיקég הגישה לשור התקורת דוח ובתשורי התשע"ב (4 באוקטובר 2011), בו המלצותיה, ביום כ"ב באיר התשע"ג (2 במאי 2013) אימץ שר התקורת את עיקרי המלצותיה של ועדת חיק, בשינויים כפי שפורסם במסמך מדיניות בנושא הרחבת התחרות בתחום התקורת הנិיה – שוק סיטונאי (פרק זה – מסמך המדיניות).

מדיניות שר התקורת כאמור מהווע צעד ממשמעותי נוספת בפיתוח התחרות של שירותי התקורת בישראל, בהמשך להמלצת הוועדות הציוריות, קובעת המדיניות כי לצד המשך התפתחות התחרות על גבי רשות עצמאיות, יונגה בישראל "שוק סיטונאי" כאמור.

כמו כן, לצד מסודר של שוק סיטונאי, קבוע מסמך המדיניות כי יבוטלו הഫדרות המבניות הקיימות היום, בתנאים שנקבעו במסמך, לשם קידומם של תהליכי התיעילות ושיפור מצבו של הצרך.

התפתחותו של שוק סיטונאי תליה ביכולתם של בעלי רישיון חסרי תשתיות להתחרות בחברות התשתיות, ולצורך כך נדרש, בין השאר, מרווח שיווקי הוגן, שהוא המרווח שבין המהיר הסיטונייני שמצוות חברות התשתיות לבין המחיר הקמעוני שכן מצויות. כדי לפתח על התחרות בעידן של שוק סיטונאי, ובכלל זה כדי לדוד את קיומו של מרוחה שיווקי הוגן, כל זאת תוך התמודדות עם ריבוי של הצעות שיווקיות הכוללות כמה שירותי בזק, נדרשת מסקגרת משפטית אשר תקנה למשרד התקורת סל של סמכויות, לרבות הסמכות לקבוע מחירים באופן ייחסי, ותאפשר לו להציג לשוק במgorוות.

באופן פרטני, המהלך מחייב שינוי מסוימים במסוגות ההסדרה, לרבות עיגון סמכותו של שר התקורת, בהסתמכת שר האוצר, לקבוע תעריפים מורכבים ומוגערים بعد שירותי בזק, והסדרת מתן מגנון פיקוח תעריפי שיאפשר

ישא אוצר המדינה בחלק מסך התשלומים והעלויות של קיבולות פניה זו, באופן המפורט שם. מוצע לבטל הסדר זה, אך שעלות הפעזה של קיבולות פניה במערך תושת על כלל הגופים ששידוריהם מופצים על גבי המערך, באופן יחסית למספר העוריצים שבהם מופצים שידוריהם, קבוע בסעיף 9(א) לחוק. שימושה ההוראה היא שהגופים ששידוריהם מופצים באמצעות מערך שהוקם במימון המדינה, הנהנים מהפעזה זו, יימנו את עלויות הפעזה. וזה נושא של סעיף 9(ב) לחוק הפעזה שידורים, שמוסע לבטול:

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), נותרה קיבולת פניה בתחנות השידור הספרתיות ישא אוצר המדינה בחלק מסך התשלומים והעלויות וישלם חלק זה לגורם המפעיל, כך, שחלקו של אוצר המדינה יהיה לפי מספר ערוצי הטלוויזיה – ומספר ערוצי הרדיו, ניתנת בהתחשב בסוג הטכנולוגיה – בהתאם להדריך הספרתיות".

פסקה (9)

בהתאם לסעיף 10 לחוק הפעזה שידורים, דמי הפעזה שיישולמו לגורם המפעיל יישמשו לו לכיסוי ההוצאות הכרוכות במילוי תפקידיו לפי החוק, וכן נקבע כי אין בהרוואות סעיף זה כדי לגורען מהוראות סעיף 4 לחוק שענינו מימון עלות הקמה של המערך, לאור התקין המוצע, המאפשר גם לגורמים פרטיים לשמש כגורם המפעיל, הרו שיש מקום ליצור מודל כלכלי אשר יאפשר לגורמים כאמור גם להרוויח מעצם הדווקים המפעיל לפיכך אין עוד מקום לקבעה המופיעה בסעיף 10 לחוק הפעזה שידורים שלפיה השימוש בדמי הפעזה יהיה אך ורק לצורך כיסוי הוצאותיו של הגורם המפעיל בכל שאין גופ ציבור. לפיכך מוצע לקבוע כי סעיף 10 יחול רק על גורם מפעיל שהוא גופ ציבור כמפורט בסעיף המוצע.

זה נושא של סעיף 10 לחוק הפעזה שידורים, שמוסע להחליפה:

"השימוש בדמי הפעזה"

10. דמי הפעזה שיישולמו לגורם המפעיל יישמשו לו לכיסוי הוצאות הכרוכות במילוי תפקידיו לפי חוק זה בלבד; אין בהרוואות סעיף זה כדי לגורען מהוראות סעיף 4.

סעיף 38 לפסקאות (1) ו(2) ו(5) עד (8)

כללי עוד בשנת 2008 המליצה הוועדה לגבוש המלצות מפורטות בדבר מדיניות וככללי התחרות בתחום התקורת בישראל, 2008, שמונתה בידי שר התקורת דאז, ביום ט' באדר התשס"ז (20 בפברואר 2007) (להלן – ועדת גורנאו 2008), על פיתוחו והסדרתו של שוק סיטונאי במgor הנិיה. שוק סיטונאי כאמור

⁴⁶ ס"ח התקורת"ב, עמ' 218; התקורת"ג, עמ' 48.

(א) בסעיף קטן (ב) –

(1) אחרי "הסדרים נלווים לימוש קישור גומלין" יבוא
זה – תלמידים בעד קישור גומלין יכולות שטיעה, בין השאר, בהתבסס על

(2) בפסקה (2), אחרי "למדר המחרים לצרכן" יבוא "או למדר אחר";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב') קביעת התלמידים או מתן ההוראות לפי סעיף קטן (ב) (בסעיף קטן זה – תלמידים בעד קישור גומלין) יכולות שטיעה, בין השאר, בהתבסס על נקודת יהוס הנגורות מאהר מלאה:

(1) תשלום بعد שירותים שננותן בעל הרישוון;

(2) תשלום بعد שירותים אחרים ברישיונוואה;

דברי הסבר

בתוצאה, בין השאר, מהפלית מהיריים, חסמי כניסה
גבוהים, חוסר שיקיפות או שימוש בפרקטיות אנטית
תחרותיות בגין "צמצום מרוחה" (margin squeeze) על
ידי חברות התשתיות.

פסקה (2)

mo'uz להבhor כי במסגרת הסמכות הקיימת בידיhor שור
התקרשות לפי סעיף 5(ב)(1) לחוק התקשורת, לעניין מתן
הוראות בדבר פעולות, הסדרים ושירותים נלוים (ברפק זה
– פעולות) לימוש קישור גומלין ולשימוש שמיושם כאמור
(בגון ארוח ציה, מיזוג אויר ואספקת חשמל, שירות)
מחשוב הקשורים בתהליכי הזמנה ואספקה של מוצריים)
נכלה גם סמכותו בדבר מתן ההוראות לעניין תלמידים
بعد פעולות אלה. הדבר נדרש כדי שלא לאפשר לחברות
התשתית ליצור חסם נוסף להפעלתו של שוק סיטונאי,
באמצעות הערמת קשיים תפעוליים או גיבית מחייבת
במנותק מעלהו בעבור פעולות אלה ובכך להקשוט על
גורמים אחרים להחרחות בהן.

עוד mo'uz להבhor כי במסגרת סמכותו של hor
התקרשות לקבוע תלמידים מכוח החוק, בגין קביעת
הערוף של קישור גומלין או של שימוש (סעיף 5(ב)(2)
לחוק התקשורת), או בעת הכרעה בחלוקת בין בעלי
רישון מקום שלא נקבעו בתיקנות הערופים בעד קישור
גומלין או שימוש (סעיף 5(ד) לחוק התקשורת), ראש hor הוא
עשורה זאת, נוסף על מודל מבוסס עלילויות הקאים והוים
בחוק, גם, בין השאר, לדרך של השוואת נקודת יהוס
שימצא לנכון. הניסיון האירופי מעד על כך כי נכון יותר
לקבוע שmarkets יהיו בעלי "אוירינטציית עלויות" (cost)
(oriented tariff) ולא רק "מבוסטי עלות" (cost based)
tariff. לפיכך, ביחס לשירותים שבהם אין מקום לבנות
מודל עלויות, מוצע להסתמך על נקודת יהוס השוואתיות
התקשורת המקרקמי, בשווקים מקומיים אחרים או בשוקים
מקבילים בעולם. כמו כן, ישנים מקרים שבהם נכון
בשיטת תמחור המבוססת על מחיר מוצר קמעוני, בגיןו

לשורת התקשורת לפחק, בין השאר, על קיומו של מרווה
שיוקו הוגן בין שירותיו הבוק שיסופקו לבני רישון חסרי
רשת גישה, בסיטונאות כאמור, בין השירותים שיסופקו
על ידי אותם גורמים באופן קמעוני. כמו כן מוצעים
שינויים שייחיבו בעלי רישון בדבר מתן הוועדה מוקדמת
על אוזות שיווק שירות או חבילות שירותים, כדי לאפשר
למשרד התקשורת לבחון חשש לפגיעה בתחרות, ולהציג
במהירות הנדרשת.

פסקה (1)

בהתאם למסרך המדיניות, עם התפתחותו של השוק
הסיטונאי בישראל צפוייה להתבטל בהדרגה ההפרדה
המבנה הנוגעת בשוק התקשורת הנינית, וזאת לפחות אם
ראה השר כי ביטול ההפרדה המבנית עלול לרום לפגיעה
ニיכרת בתחרות או בעניינו של הציבור. יובהה, כי ביטול
ההפרדה המבנית צפוי להביא לחיסכון ניכר למפעלים
וליעול הפעולות בענין.

הוראות סעיף 4(ד) לחוק התקשורת מסמוכות את
שר התקשורת לקבוע, בתקנות או ברישוון, ההוראות בעניין
קיום של תאגידים נפרדים בין בעל רישון לבין אחר
לצורך מתן שירותים שונים, וכך להזרות בדבר שימוש
ההפרדה. ביום נעשה שימוש בסמכות זו גם לצורך הפרדה
בין מגורי פעילותם שביהם על רישון שהוא מונופול,
שוק סיטונאי והתקשורתה של תחרות בו, צפוי להתבטל
בהדרגה ההפרדה המבנית כאמור.

עם זאת, מוצע להזכיר את הסעיף האמור באופן המבhair
את סמכותו של שר התקשורת להורות בדבר קיום של
תאגידים נפרדים כאמור, הכוללת גם סמכות להזרות בדבר
הפרדה מבנית "אנכית" כמשמעותה במסרך המדיניות:
кри, דרישת לקיומם של תאגידים נפרדים לצורך הפרדה
בין מתן שירותים לבני רישון לבין מתן שירותים למנוי.
שימוש בסמכויות אלה, צפוי להיעשות אם לא
יתפתח שוק סיטונאי כלול או שיתעורר בעיות בהתפתחותו

(3) תלמידים כאמור בפסקאות (1) או (2) או תלמידים بعد קיושו גומלין או שירות מקביל לו, במדינות אחרות.”;

(ג) בסעיף קטן (ד), במקום “ירוה השר על המחיר בהתבסס על עלות קישור הגומלין” יבוא “ירוה השר על המחירبعد קישור הגומלין”, במקום “בתוספת רוחם סביר” יבוא “יכול שהשיטה כאמור תיעשה, בין השאר, בהתבסס על נקודת ייחוס כאמור בסעיף קטן (ב1)”;

(ד) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא “ובשינוי זה: בסעיף קטן (ב1), במקום ”ולצורך גביית תלמידים בידי בעל רישיון אחד ממוניו של בעל רישיון אחר“ יקרה “או כל שהוא נדרש לצורך מתן שירותים בידי בעל רישיון אחר למונייו”;

(3) אחרי סעיף 6יאו יבוא:

”חייבת בסיס צרה 6יא2. (א) השר רשאי להורות לבעל רישיון כללי לשידורי כבלים להציג לכל דורש חבילת שידורים המונה מספר מצומצם של ערוצים במחיר קבוע (בסעיף זה – חיילת בסיס צרה); השר יורה בדבר מספר הערוצים בחבילת הבסיס הצרה ומחרה, ורשאי הוא להורות גם בדבר מאפייני חיילת הבסיס הצרה וסוגי הערוצים בה.

(ב) הוראות השר לפי סעיף קטן (א) יעדמו בתוקפן לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים; ואולם רשאי השר, בהתאם עums המועצה, להורות על הארכת תקופת תוקפן של ההוראות כאמור לתקופות נוספות על שלוש שנים כל אחת.

(ג) המועצה תינתן הוראות ליישום הוראות השר לפי סעיף קטן (א), ובכלל זה תורה בדבר מפרט הערוצים שייכללו במסגרת חיילת הבסיס הצרה, תוכן השירותים בערוצים הכלולים בחביבלה, רמתם והיקפם; כמו כן תינתן המועצה הוראות לעניין פרסום לציבור של חיילת הבסיס הצרה בידי בעל רישיון כללי לשידורי כבלים.

דברי הסבר

שינויים במחيري תשומות כפי שתפרטם מעת לעת, התפתחות השכר בענפי משקROLוננטים ושער חליפין של מט”ח שונים.

כמו כן, כדי שבעל רישיון שהוא חסר תשתית יוכל לחתן שירותים מובוסי תשתית למוניyo באיכות שימוש בתשתית של בעל רישיון בעל תשתית, נדרש כי בעל הרישיון בעל התשתית יעבור לבעל הרישיון חסר התשתית את המידיע הנדרש לצורך השימוש האמור באופן שיאפשר את מתן השירותים מובוסי התשתית. כדי להבטיח מעבר מידע כאמור,すべילדיו ישאר בעל הרישיון חסר התשתית בעמדת נחיתות קשה למול ההצעות השיווקיות של בעל הרישיון בעל התשתית, מוצע להבהיר את סמכות השר לחתן הוראות לבעל רישיון בדבר העברת המידע, וזאת באמצעות תיקון סעיף 5(א) לחוק התק绍ות, אשר תאפשרו מהירוי השירותים למדרדים נוספים מלבד למדד המחראים לצריך כפי שקבע ביום בחוק התק绍ות, אשר לא תמיד משקף באופן מדויק את השינויים בתעריפים של שירותים התק绍ות, ולאפשר את העמדתם גם למועדדים נוספים, כגון

רכיבים מסוימים (top-down, retail minus). כל זאת, כדי לאפשר לגורם המסדרן לקבוע תעריף בפרק זמן סביר ולספק וDAOות גגולטורית וכן כדי לוודא כי מערכ קביעת התעריפים יהיה בעל היגיון פיזי וקורנתטיות.

הטעמים לשינויים המוצעים ממפורט לעיל, נכונים הן לשירותים המספקים בידי בעל רישיון אחד ממשנהו (שכן) במקרים רבים, שירותים כאמור מהווים בסיס לאספקת שירותים למוניyo, וכן לשירותים המספקים בידי בעל רישיון למוניyo במישרין, ולפיכך מוצע לקבוע מגנון דומה גם ביחס לאופן קביעת התשלומים بعد שירותי בוק בקבוע בסעיפים 15 ור’לו להוק התק绍ות.

עוד מוצע בסעיף 5(ב)(2) לחוק התק绍ות לאפשר לשר התק绍ות לקבוע בתקנות לפי הסעיף האמור הצמדה של מהירוי השירותים למדרדים נוספים מלבד למדד המחראים לצריך כפי שקבע ביום בחוק התק绍ות, אשר לא תמיד משקף באופן מדויק את השינויים בתעריפים של שירותים התק绍ות, ולאפשר את העמדתם גם למועדדים נוספים, כגון

(ד) בעל רישיון כליל לשידורי כללים לא ידרוש ממוני הוראה השר לפ"ס סעיף קטן (א), בעבר שירותים נלוים לחבילה הצהה, ובכלל זה דמי התקנה או עלות התקנה ובעור ציוד קצה (בסעיף קטן זה – תשלומיים נלוים), ככל שאינו דרש תשלומיים נלוים ממוניים לחבילות אחרות; דרש בעל הרישוי תשלומיים נלוים ממוניים לחבילות אחרות, לא עלה תשלום כאמור שיגבה בעל הרישוי ממוני חבילת הבסיס הצהה, על התשלום שיגבה ממוני חבילות שידורות אחרות בעור אותו שירותים נלוים, אלא באישור המועצה.

(ה) הוראה השר כאמור בסעיף קטן (א) לא תהיה המועצה רשאית לחת הוראות בעניין חובות בעל רישיון להצעת חבילת בסיס צורה אחרת".

(4) בסעיף 6נג, אחרי "יאו" יבוא "יאז";

(5) אחרי סעיף 11 יבוא:

11א. (א) על אף האמור בסעיף 11(ב), ראה השר כי בשל פעולות בעל רישיון כאמור באוטו סעיף קיים חשש לפגיעה מיידית במתן שירות בזק באופן תקין וסדיר או בתחרות בתחום הבזק, רשייא השר להזור לבעל הרישוי בדבר פעולות שעליו לנ��וט או בדבר פעולות שעליו להימנע מלנקוט לשם מניעת הפגיעה כאמור, אף שלא שניתנה לבעל הרישוי הזדמנות להشمיע את טענותיו, וב└בד שיתינתן לבעל הרישוי הזדמנות להشمיע את טענותיו לפי הוראות סעיף 11(ב) (בסעיף זה – הליך השימוש).
בسمור בכל האפשר בנסיבות העניין לאחר מתן ההוראות.

"מתן הוראות
למניעת פגעה
מיידית"

דברי הספר

שירות בזק קמעוני. פרקטיקה זו מכונה לעיתים כ"צמצום מרוחה" (margin squeeze). כמו כן, אפשר כי בעל רישיון בעל כוח שוק ממשועורי ויריד את מחירו של שירות ספציאלי שבו מתקיים יתרון מובהק לגורלו, בניסיון להקששות על חידרתו של בעל רישיון מתחילה אחר שאינו מסוגל לספק את השירות האמור במחיר הנמוך שקבע. נוסף על כך חברות התשתיות עלולות לעורר שינויים הנדרשים כגון שינוי פרמטרים טכניים של שירות סיטונאי, שתווצאתם הפיכת השירותים לבתליים שימושיים לאספקת שירותים הקמעוניים.

במקרים כגון אלה ובשים לב לאינטנס הציבורי המהותי שבקיים התחרות בפיתוחה וכן במתן שירותים בזק תקנים, יש צורך בפועל מהירה ככל האפשר למול אותו בעל רישיון, לפיקר ודרי ולמנוע נזק תחרותי אפשרי, מוצע לאפשר לשר לתת הוראות מידיות לבעל הרישוי עד שימושו את טענותיו.

במטרה למנוע מצב שבו ייעשה שימוש בסעיף המוצע כדי לעקור את הוראות סעיף 11 לחוק התקשרות, ובכך להפוך את החירג לביל, מוצע לקבוע כי כל עד לא נתן שר התקשרות לבעל הרישוי הזדמנות להشمיע את טענותיו

סעיף 5(ב)(1) לחוק התקשרות, בהקשר של שימושו כאמור, רשאי שר התקשרות לתת הוראות בדבר העברת מידע בין בעלי רישיון, ככל שהדבר נדרש לצורך מתן שירותים בידי בעל רישיון חסר התשתית למוני. לפסקה (5)

מושע לקבע כי שר התקשרות יסמך לתת הוראות לבעל רישיון, שיחולו באופן מיידי ולהקופה מוגבלת, אם נוכח כי פעולותיו של בעל הרישוי מעוררות חשש לפגיעה מיידית בתחרות או במתן שירות בזק באופן תקין וסדיר, אף שלא שניתנה לבעל הרישוי הזדמנות להشمיע את טענותיו, וב└בד שיתינתן לו הזדמנות להشمיע את טענותיו בסמך, בכל האפשר בנסיבות העניין, לאחר מתן ההוראה.

פרקטיקות שמנוררות חשש לפגיעה מיידית בתחרות, המחייבות תוגבה מהירה מעד הרגולטור, כוללות, לדוגמה, קביעת מחיר بعد שירות בזק קמעוני בגין שירותים מרווח, שיוקרי בגין בין השירות הבזק הסיטונאי הנדרש לאספקתו, שקטן מלאפשר לבעל רישיון מתחילה לו של בעל הסיטונאי, להצעה העזה קמעונית מקבילה לו של בעל הרישוי בעל התשתיות המספק הן שירות בזק סיטונאי והן

(ב) הוראות الشر לפי סעיף קטן (א) יינתנו לתקופה שלא עלולה על ישנה חודשיים; ואולם אם לא הסТИם הליך השימוש בתום התקופה האמורה, רשאי الشر להאריך את תוקפן של ההוראות בתקופות נוספות ככל אחת מהן לא עלולה על שלושה חודשים, עד לסיוםו של הליך השימוש.

(ג) מצא الشر בתום הליך השימוש כי מתקיימים הטעמים לממן ההוראות לפי סעיף 11(ב), רשאי הוא לאשר את ההוראות לפי סעיף קטן (א) או לשנותן ויראו אותן כאילו ניתנו לפי סעיף 11(ב).";

(6) בסעיף 15 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) בפסקה (1), אחרי "תשלומיים" יבוא "תשלומיים רבים או תשלומיים מזעריים" ובסוף יבוא "קביעת התשלומיים לפי פסקה זו (בסעיף זה – תשלוםים بعد שירות הבקוק) יכול שתיעשה, בין השאר, בהתבסס על נקודת ייחוס הנגורות מכל אחד מלאה:

(1) תשלום بعد שירותים שונים בעל הרישוי;

(2) תשלום بعد שירותים אחרים ברייה השוואה;

דברי הסבר

קבעתו של תשלום קבוע (Fixed) לאחר שירות בזק קמעונאים, כפי שקיים היום, בשוק שבו פעולות כמה שחקנים, עשויה להוביל למכב שבו רמת המחריריםبعد השירותים תהיה אחידה ובוגבה התעריף המופיע, או קרוב לו. זאת, משום שהחברות המתחרות אין אינטראס להויר מחרירים הרבה מתחת לתעריף המופיע. בכך אפשר שהtariff המופיע גורם למחייבים גבוהים וללאוות שעודפות לציבור הזרים בישראל. קביעת tariff מובי על שירות הטלפוניה הקמעונאים של חברת בזק במקומ התעריף הקבוע, תאפשר מעדර הדרכות מחרירים בתנאי שוק השירותים. מצד שני, מגנון זה לא מאפשר עליית מחירים אם קיים ככל שוק שיביא לרמת מחרירים הגבוהה ממשמעותית מעלות הייצור.

זאת ועוד, לאחר כינונו של שוק סיטונאי, לא מן הנמנע כי רוב השירותים יספקו לצרכן בחבילות הכוללות כמה שירותים שונים במחירים קמעוניים אחד (בפרק זה – חבילת שירותים ("בנדל").)

כדי לאפשר לחברת בזק לשוק חבילת שירותים, יש לאפשר לה גמישות בקביעת tariffs קמעונאים בתחום הטלפוניה הנימית, באמצעות תיקון סעיף 5(א) לחוק התקשרות ומעבר לפיקוח מרבי על שירות הטלפוני. שיווק של חבילות שירותים תוך מתן גמישות בתחום השירות הטלפוני נייחת לצרכן צפוי להויל משמעותית את סל השירות התקשרות הנימית לכל משקי הבית בישראל תוך הבטחת חיסכון משקי המוערך בעשרות מיליון שקלים חדשים לשנה.

יחולו ההוראות לתקופה שלא עלולה על ישנה חודשיים, וכי כל עוד לא הסТИם הליך השימוש יהיה רשאי להאריך את תוקפן של ההוראות לתקופות נוספת על שלושה חודשים. מוצע כי במסגרת הליך השימוש יבדוק الشر את קיומם של תשלוםם לממן ההוראות לפי סעיף 11(ב), ובסיומו של הליך יוכל לאשר את ההוראות שניתנו טרם הליך השימוש, או לשנותן, ויראו אותן כאילו ניתנו לפי סעיף 11(ב).

לפסקה (6)

בישראל קיימים פיקוח על מחירי הטלפוניה הקמעונאים של חברת בזק בצוואה של מחרירים קבועים (Fixed), מכוח סעיף 5(א)(1) לחוק התקשרות. מגנון פיקוח זה היה חיוני בעת שבו השוק היה מונופוליסטי פעל/bevo, בו בעיקר חברות בזק, בהמשך לפחות במקרה המדיניות, נבחן הצורך לעדכן את מגנון הפיקוח הנוכחי על התשלומיים بعد שירות בזק הקמעונאים. הצורך האמור נובע מכמה טעמים: ההסתהויות הטכנולוגיות, לרבות טכנולוגיות VOB, המאפשרות שיחות טלפון באמצעות פרוטוקול האינטראנס; הירידה בנתוח השוק של חברת בזק בתחום הטלפוניה הנימית והתחזקות הקבוצות המתחרות; העובדה כי נכון להיום נעשה שימוש רחב בסלי תשלוםים חלופיים המוסדרים מכוח הוראות סעיף 5(א) לחוק התקשרות, לצורך מתן שירות טלפוני וכן בכיסים לב לכל חלק ממשוערי מנויי חברת בזק אינם משלימים בערך השירותים המופיעים את התעריפים הקבועים בתקנות. כי אם בהתאם לסלוי התשלומיים החלופיים.

- (3) תשלומיים כאמור בפסקאות (1) או (2) או תשלומיים بعد שירות הובק, במדינות אחרות;
- (ב) סעיף קטן (ג) – בטל;
- (ג) בסעיף קטן (ד), במקום הקטע החל במילים "ולגבי תשלומיים בשל שירות בוק בינלאומיים" עד המילים "עלות שירות הובק הבינלאומיים" יבוא "או למדד אחר";
- בסעיף 15 א – (7)
- (א) בסעיף קטן (א), בראשה, במקום "בידי בעל רישיון (בסעיף זה – שירות הבוק)" יבוא "בידי בעל רישיון, שאינם תשלומיים מרביים או מזעריים (בסעיף זה – שירות הובק בתשלומיים קבועים)" ואחרי "שירותי הובק" יבוא "בתשלומיים קבועים";
- (ב) בסעיף קטן (א), אחורי "שירותי הובק" יבוא "בתשלומיים קבועים";
- (ג) בסעיף קטן (ג), במקום "מכוח סעיף זה" יבוא "לפי סעיף קטן (א) או (א)";
- (ד) אחורי סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ד) נקבעו תשלומיים מרביים או מזעריים לפי סעיפים 5 או 15 بعد שירות בוק הניתנים בידי בעל רישיון לבעל רישיון אחר (בסעיף זה – שירות הובק בתשלומיים מרביים או מזעריים), רשאי בעל הרישיון להצעיר לבעל רישיון אחר סל תשלומיים חולפי למקבץ של שירותי הובק בתשלומיים מרביים או מזעריים ושל שירותי בוק הניתנים בידו אשר לא נקבע להם תשלום לפי סעיפים 5 או 15, בהתאם לאמור בסעיפים קטנים (א) עד (ג), בשינויים המחייבים ובשינויים אלה:
- דברי הסבר**
- הנitionם על ידי בעל רישיון לתקופה של שנה אחת, ונינתן להאריך את התקופה האמורה לתקופות נוספת וNSTOT שלא ילו במצטבר על שנה אחת נוספת באישור ועדת הכללה של הכנסתה.
- התיקון המוצע יאפשר את יישום האמור במסמך המדיניות, שכן שר התקורת יוכל לעדכן את מגנון הפיקוח הנוכחי על התעריפים הקמעונאים ולהפכו לתעריף מרבי. כדי לאפשר קביעת מחיר מרבי כאמור, מוצע לתקן את החוק באופן שיבוטל סעיף 5(ג) לחוק התקורת המצויט לעיל, כך שתתאפשר קביעת תשלום מרבי או מזערי بعد שירות בוק לפי סעיף 5(א) כנוסחו המוצע, אלא מגבלת הזמן הקבועה בסעיף 5(ג).
- בדומה לתיקונים המוצעים לסעיפים 5(ב), 5(ד) ו-17 לחוק התקורת, ובהתבסס על תכנית דומה, מוצע להבהיר כי שר התקורת רשאי לקבוע את התעריפים בתקנות, לרבות בדרך של חיבורם על נקודת ייחס וכן לאפשר הצמדה של תערIFI השירותים למדיינים נוספים מלבד למדד המחירים לצרכן.
- לפסקה (7)
- הוראות סעיף 5 א לחוק התקורת, נוגעות לקביעת סל תשלומיים חולפי לתשלומיים קבוע שר התקורת לפי
- סעיף 15(ג) לחוק התקורת קובע לאמור:
 "(ג)(א) הש, בהסכמה שר האוצר, ראש, מטעמים של קידום התחרות בתחום הובק –
 (א) להודיע יי' לגבי שירותו בוק הניתנים מעתה
 בעלי רישיון פלוני, יקבעו תשלומיים מרביים או תשלומיים מזעריים, לתקופה שלא תעלתה על שנה אחת;
 (ב) לקבע, לאחר מתן הודעה, את התשלומיים האמורים בפסקת משנה (א), לכל תקופה ההודעה או מעת לעת במהלך תקופה ההודעה.
 (ג) בטרם יקבע שר תשלומיים מרביים או תשלומיים מזעריים כאמור בפסקת משנה (א)(ב), ניתן לבעל הרישיון שלגביו מבקש שר לקבוע תשלומיים כאמור הזדמנות להשמיע את טענותיו.
 (ד) הש, בהסכמה שר האוצר ובאישור ועדת הכללה של הכנסתה, רשאי להאריך את התקופה האמורה בפסקה (א) לתקופות נוספות שלא ילו במקביל להנעה כי כן, בהתאם להוראות החוק היום מגבלת קביעת תשלומיים מרביים או מזעריים بعد שירות בוק

(1) בסעיף קטן (א) –

(א) בפסקה (2), במקומות "30 ימים" יקראו "14 ימי עבודה";

ובמקומות "15 ימים" יקראו "7 ימי עבודה";

(ב) בפסקה (3), במקומות "15 ימים" יקראו "7 ימי עבודה";

(2) בסעיף קטן (ג), במקומות היסיפה החל במילויים "בארבעה עיתונים יומיים" יבוא "באחר האינטראנט של בעל הרישון";

(8) בסעיף 17 –

(א) בכותרת השולאים, בסופה יבוא "קבוע";

(ב) האמור בו יוסמן "(א)" וגו, במקומות "סעיף 15" יבוא "סעיפים 5 או 15 או שנקבע לו תשלומים רבים או מוערי לפי סעיפים אלה";

(ג) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) בעל רישיון ידוח לשר או למי שהשר הסמיכו לך על התשלומים שבכונתו לדריש בעדר שירותים כאמור בסעיף קטן (א), וכן על כל שינוי בתשלומים כאמור, הכול כפוי לשירות הדשה,

דברי הסבר

חולפי לשירות בזק שנקבע לו תשלומים קבוע, כי אם באחר האינטראנט של בעל הרישון בלבד.

פסקה (8)

בהתאם לסעיף 17 לחוק התקשרות, שירות בזק שלא נקבע לו תשלום לפי סעיף 15, רשאי בעל רישיון לדריש בעדו תשלום סביר מוצע לתן את סעיף 17 בהתאם להוראות האחوات המוצעות בפרק זה, ולקבע בסעיף קטן (א) שבו, כי בעל רישיון יהיה רשאי לדריש תשלום סביר בעדר שירותים בזק במקומות שבו לא נקבע לו תשלום (כפי שהיא קודם לכך בחוק ביחס לתשלומים שלא נקבעו לפי סעיף 15 לחוק). וכן להוציא כי בעל רישיון יהיה רשאי לדריש תשלום סביר בעדר שירות בזק שנקבע לו תשלום מרבי או מוערי לפי סעיפים 5 או 15 לחוק התקשרות. מאוחר שעלה פי התקין המוצע יתאפשר לקבע תשלום מרבי או מוערי בעדר כל שירות בזק (קמעונאי סייטונאי). מוצע כי ההוראה לעניין דרישת התשלומים הסביר תחול גם על שירותים שנקבע لهم תשלומים כאמור לפי סעיפים 5 או 15 לחוק התקשרות, שכן גם במקרים שבו נקבע תשלום מרבי או מוערי נתון לבבעל הרישון שיקול דעת בדבר גובה התשלומים שידרוש בעבור השירות.

עוד מוצע לקבוע בסעיף 17(ב) כי בהקשר לשירות בזק שלא נקבע לו תשלום לפי סעיפים 5 או 15 לחוק התקשרות או שירות שנקבע לו תשלום מרבי או מוערי לפי סעיפים אלה, בעל הרישון יידרש לעדכן את שר התקשות או את מי שהשר הסמיכו לך על גובה התשלומים שידרוש בעדר שירות הבזק, וכן על כל שינוי בתשלומים, עד בטרם יחול לפסק את שירות הבזק או בטרם השינוי בתשלומים. מוצע לקבוע כי שר התקשות יורה לבבעל הרישון מהי מתוכנות הריווח הנדרשת.

הוראות סעיף 15(א)(1) לחוק התקשרות. קרי, סעיף 15 א לחוק קובע הסדר לקביעת סל תשלומים חולפי למקבץ שירותים בזק (חבילת שירותים) שלהם נקבע תשלום קבוע. בהמשך לתיקון המוצע לעיל לסעיף 15(א)(1) לחוק, שפטו היהינה ניתן לקבוע גם תשלומים רבים או מוערים בעבר שירות בזק, מוצע לקבוע כי הוראות סעיף 15 א לחוק התקשרות בדבר קביעת סל תשלומים חולפי, ימשכו לחול במקומות שבו נקבע תשלום קבוע בעבר שירות הבזק.

כמו כן מוצע כי אם נקבעו תשלומים רבים או מוערים לפי סעיפים 5 או 15 לחוק התקשרות, בעודם בזק רישוני או סיטונאי, רשאי בעל הרישון להציג לבבעל רישיון אחר (ולא למינויו) סל תשלומים חולפי הכלול הן שירות בזק שלא נקבע להם כל תשלום. או מוערי, והן שירות בזק שלא נקבע להם כל תשלום. במקרה, מוצע לאפשר לבבעל רישיון גמישות בהצעת חבילת שירותים (בndl) הכלולת כמה שירותים שונים במהלך סיטונאי לבבעל רישיון אחר, אשר יכולו הן שירותים שבבעורו נקבע תשלום מרבי או מוערי והן שירותים שבבעורו לא נקבע תשלום כלל (כלומר שירותים שאינם בפיקוח).

כדי לאפשר למשרד התקשרות לזרא כי חבילות כאמור לא ישמשו לצורך פגיעה בתחרות, מוצע לקבוע כי הצעת סל תשלומים חולפי כאמור כפוף לכך שהליך אישור סל התשלומים הenthal בדומה לקבע בהוראות סעיף 15(א) עד (ג) לחוק התקשרות. עם זאת, בשל הריבוי הצעוי בהצעות כאמור בשל הצורך לאפשר התנהלות של שוק תחרותי ודינמי, ניתן זמן פרק זמן קצר יותר לשר התקשות ולשר האוצר למתן עמדה. כמו כן מוצע לקבוע כי הצעת סל התשלומים כאמור אינה טעונה פרסום מסומן, ובארבעה עיתונים יומיים לפחות בעלי תפוצה ורחה, כפי שנקבע בסעיף 15(ג) לחוק, בהקשר לסל תשלומים

(ג) ראה השר כי בעל רישיון מתכוון לדרכו שירוט בזק כאמור בסעיף קטן (א) תשלום שאינו סביר או תשלום שמעורר חשש

דברי הסבר

מטרת התקין המוצע היא לקבוע בחוק התקשות הסדר שיקנה לשור התקשות סמכות לקבוע הוראות הנוגעות לחייבת שידורים בסיסית צרה, כפי שיפורט להלן.

ברקע של תיקון החוק המוצע עומדת החלטה מס' 1-19/2012 של מועצת הcabלים והלוויין מיום י"א בתשרי התשע"ג (27 בספטמבר 2012), במסגרתה מקבעו שידורים מצומצם, אשר חיבבה את חברת הcabלים וחברת הלויין לשוק למוניהן חבילת שידורים בסיסית צרה. ואולם נתונם שאספה המועצה מעלים כי ישעור העטרפות לחבילה הבסיס הצרה הוא נמוך, על כן, מוצע תיקון חוק זה, אשר כאמור לאפשר לשור התקשות לתת הוראות הנוגעות לחבילה בסיס צרה כפי שיפורט להלן. יצוין כי חלק מדיניות משרד התקשות בדבר יישום שוק סיטוני (ר' לעניין זה דבריו הסביר לסעיפים 1(ו) ו-2(ו)).

עד (9), יתכן שבבעל רישיון לשידורים יחויב למוכר חבילת בסיס צרה לבעל רישיון אחר באופן סיטוני.

לפסקה (3)

לסעיף 6יאז המוצע לסעיף קטן (א)

מומוצע להוסify את סעיף 6יאז לחוק התקשות ולהסמיך בסעיף קטן (א), את שור התקשות לתוהות לבעל רישיון כללי לשידורי cabלים להצעה לכל דורש חבילה – שידורים, המונה מספר מצומצם של ערווצים (פרק זה – חבילה בסיס צרה). חבילה הבסיס הצרה תעוז נוסף על מקבץ השידורים הבסיסי שאותו דיבר על הרישיון להצעה על פי כל דין. מוצע כי שור התקשות וורה מה יהיה מחיר החבילה ומה יהיה מסטר הערווצים שייכללו בה. עוד מוצע לקבוע כי השר הראשי להוותות דבר אפיקני חבילה הבסיס הצרה וסוג הערווצים בה. לעניין זה יובחן, כי סמכות השר תהיה לקבוע את מאפיקניה הcabלים של החבילה, בפני שביקעתו תדוע בערווצים המוסמיים שבבעל הרישיון ישלב חבילה הצרה.

לסעיף קטן (ב)

מומוצע לקבוע בסעיף קטן (ב), כי הוראות שקבע שור התקשות לפי סעיף קטן (א) יעדמו בתוקפן לתקופה שלآل עתלה על שלוש שנים, שכן בתום תקופה זו צפוייה להשתכלה התקורת בענין הטלוויזיה הברי'ונית אשר תביא ל葶ואהה של נידול בהצעה וקיים של חלופות תחרויות לחבילות השידורים שמספקות חברות הcabלים והלוויין או הפתוחות מחיימות בדרך שאינה בחתומות גגולטורית. כך למשל, בתום תקופה זו וצפויות טכנולוגיות השידורים הספרתי (המורכב "עדין+" וצפויות טכנולוגיות אחרות להעברת תכני שידור, עם זאת וכדי שנינתן יהיה להתאים את תוקף ההוראות למבצע הקיטם בשוק השידורים, מוצע להסמיך את שור התקשות, בהתאם עם מועצת הcabלים והלוויין, להוות על הארכת תקופת תוקפן של

בסעיף 17(ג) מוצע להסמיך את שור התקשות לתוהות לבעל רישיון בדבר תשלום לאחר שור התקשות שברצונו להצעה, אם יש חשש לפגיעה בתחרות או בשל חוסר סבירות התשלום. הוראה כאמור, יכול שתינתן בין השאר בתבוסס על נקודת ייחוס, וכי יכול שתינתן המוציאים בסעיפים 5 ו-15 לעיל, וכי יכול שתינתן לבני שירות אחר שמציע בעל הרישיון שמקדים קשור בוינו לבני אותו שירות כאמור, יובהר כי הוראות בדבר תשלום אין מוצמצמות רק בקידעה לגבי גובה תשלום אלא יכולות להתייחס גם להיבטים אחרים הנוגעים לתשלום, כגון משך הזמן שבו יוצע תשלום.

עוד מוצע לקבוע כי אם ראה שור התקשות כי יש חשש לפגיעה בתחרות או חוסר סבירות בתשלום, יוכל הווא לתת הוראות להפרדת שירות בזק כלשהו שנכלול בחבילה השירותים ("בנדל") שיכלול שתכלול גם שידורים, שבה נמצאת תשלום, ואשר העלה את החשש כאמור או שנדרש לגבי מחיר לא סביר כאמור, ויהיה לשירות שהופרד כאמור תשלום נפרד מחיר חבילת השירותים כולה (בפרק זה – ה הפרדת שירות).

סמכויות השר כאמור נדרשות, בין השאר לצורך מניעת צמצום מרוחק הוגן בין תשלומים بعد שירות קמעוני לבין תשלום לאחר תשלום לאחר שירות קמעוני יידי מתחילה. אספקתו של השירות הקמעוני יידי מתחילה.

עוד מוצע בסעיף קטן (ה) להגדיר את "שירותי הבזק" לעניין סעיף 17 באופן רחב, כך שייכללו כל שירות בזק שננות בעל רישיון למונוי או לבעל רישיון אחר, כולל קישור גומלין ושימוש כמשמעותם בסעיף 5, וכן את הפעולות, השירותים וההסדרים הנלווים לקישור גומלין ולשימוש כמשמעותם בסעיף 5. נוסף על כך מתיחסת ההגדירה למוניהם מכבץ שירותים בזק, כדי שההסדר הקבוע בסעיף יחול גם ביחס לשיווק חבילת שירותים ("בנדל") שיכלול שתכלול גם שידורים, למעט אם מדובר בהפעלת סמכות השר לצורך הפרדה שירות, וזאת מאחר שסמכות זו עניינה הפרדה שירות בודד מתוך חבילת שירותים ולא ניתן להתייחס אליהו.

לפסקאות (3) ו(4) – כלל

שם הגדלת התקורות בתחום הטלוויזיה הרב-ערוצית, ישנה חשיבות לשיווקה של חבילת שידורים הכלולת כמה ערוצים מצומצם במחיר שהיה אטרקטיבי לציבור המוניים, כך שיתאפשר למוני לבחור ולקלבל את השידורים שביהם הוא חפץ ולשלם ורק בעבור השירותים שביהם בחור. זאת, במתירה לשפר את רווחת המוני על ידי הגדלת אפשרויות הבחירה העומדות לפניו תוך תרף תשלום רק בעבור הערוצים שכחו, והוותת תשלומיים שימושיים ממוני بعد שידורי הטלוויזיה כאמור.

לפגיעה בתחרות בתחום הבזק, רשאי השר לחת לבעל הרישיון הוראות בכל אחד מלה:

- (1) בדבר התשלום שידורש بعد אותו שירות בזק;
- (2) בדבר התשלום שידורש بعد שירות בזק אחר;
- (3) בדבר הפרדת התשלומים بعد שירות בזק מסוימים מהתשלומיםبعد מקבץ של שירותים בזק, לרבות מקבץ שירותים הכלול שידוריים, שבו כלל אותו שירות.
- (4) (1) בחינת השר לפי סעיף קטן (ג) אם תשלום بعد שירות בזק כאמור בסעיף קטן (א) הוא התשלום שעינו סביר, יכול שתיעשה, בין השאר בהתבסס על נקודת ייחוס הנגזרת מכל אחד מלה:
 - (א) תשלום بعد שירותים שנוטן בעל הרישיון;
 - (ב) תשלום بعد שירותים אחרים בריבויוואה;
 - (ג) תשלוםם כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב) או תשלום بعد שירות בזק כאמור בסעיף קטן (א), בנסיבות אחרות.
- (2) הוראת השר לפי סעיף קטן (ג) לגבי שירות בזק שנקבע לו תשלום מרבי או מוערי לפי סעיפים 5 או 15 ניתן לתקופה שלא תעלה על שנה.
- (ה) בסעיף זה, "שירות בזק" – לרבות כל אחד מלה:
 - (1) פעולות, שירותים והסדרים נלוויים למימוש קישור גומלין או למימוש שימוש כאמור בסעיף 5;

דברי הסבר

ציבור כח וכיווץ באלה (פרק זה – שירותים נלוויים), מעבר למחיר החכילה לעלייה הרוחה שר התקשות ומעבר לחיבור שאותו מתייל בעל רישון על מנויין הרכשים חבילות אחרות שמצוות חברות הcablim והלוויין, מוצע להוסף בסעיף קטן (ד) הוראה שלפיה בעל רישון כולל לשינויו כבלים לא ידרוש מנויין לחכילת הבסיס הצראה התשלומים נספים מעבר למחיר החכילה, עבורו שירותים נלוויים ככל שאינו דורש תשלום עבורו שירותים אלה מנויינים לחבילות אחרות. ככל שעובל הרישיון גובה מנויין חכילת הבסיס הצראה תשלום עבורו שירותים נלוויים לא יעלה תשלום כאמור על התשלום שיגבה ממנויינים לחבילות אחרות. ואולם אם נתיקימה סיבה מיוחדת ומוצדקת לגביית תשלום נלווה بعد חכילת הבסיס הצראה שיתה גובה מהתשלום הנלווה בעקבות החרבות, יוכל בעל הרישיון לגבות תשלום זה באישור מועצת הcablim והלוויין.

סעיף קטן (ה)
מאחר שמועדצת חכילת הcablim והלוויין קובעת גם היא חבות בדף שיווק חבילות שירותים החלות על בעל רישון כולל לשינויו כבלים, מוצע להבהיר בסעיף קטן (ה) כי ככל אשר התקשות נתן הוראות בדבר חכילת בסיס צרה בהתאם

ההוראות כאמור לתקופות נוספות על שלוש שנים כל אחת.

סעיף קטן (ג)

מאחר שמועדצת כבלים והלוויין היא הרגולטור בתחום השירותים הרבי-عروצניים ומשמעותה תפקידה זה היא בעלת הדעת וההבנה בתחום האמונה, מוצע, בסעיף קטן (ג), להסביר את המועצה לצקת תוכן בחכילה הבסיסית הצראה עליה הוראה שר התקשות ולהוות בדבר מפרט הערכאים שייכללו בנסיבותה. במוגרת סמכות זו, יכול המועצה לקבוע את תוכן השירותים בערכאים שייכללו בחכילה, את רמתם ואת היקפם (לדוגמיה סכומי השקה בתכנים אשר ישודרו במסגרת החכילה או היקפי שעות השירות בערכאים שייכללו בה). כמו כן יכול המועצה לקבוע כי עורך מסויים יוכל בחכילת הבסיס הצראה. עוד מוצע להסביר את המועצה לתחת הוראות לעניין החובה של בעל רישון כולל לשינויו כבלים לפרנס לטיבור את דבר קומה של חכילת הבסיס הצראה ולענין אופן פרסום).

סעיף קטן (ה)

כדי למנוע ייקור עקייף של החכילה באמצעות חיבוב בעבור שירותים נלוויים כגון דמי התקינה או עלות התקינה,

(2) לעניין סעיפים קטנים (א), (ב), (ג)(1) ו(ד) – מקבץ של שירותים בזק, לרבות מקבץ שירותים הכלול שידוריים.”

39. בפקודת הטלגרף האלחוטי [נוסח חדש], התשל”ב-1972⁴⁷, בסעיף 5(א), בסופו יבוא ”או בתנאי הירושון שניתן לפי סעיף 5; בהיעדר תדרים והקצאות וכן בשינוי של תנאי הועדה והקצתה או בביטולן, יכול שיובאו בחשבונו, בין השאר, השיקולים המפורטים בסעיף 4(ב) לחוק התקשרות (בזק ושידורים), התשמ”ב-1982.”.

תיקון פקודת הטלגרף האלחוטי

אלחוטיות של בעלי רישיונות רט”ן וגורמים אחרים, לבין מערכות אלחוטיות של מדינות שכנות.

לנוכח האמור, צפוי כי בעיתיד הקروب ייווצר צורך בשינוי או בעוצמת הקצאות תדרים למי שכבר הוקטו לו תדרים בתהווים אלה או בתהווים אחרים, לבוט לבלי רישיונות רט”. שינויים בהקצאות התדרים יאפשרו, בין השאר, הפעלת המערכות האלחוטיות של בעלי רישיונות רט”ן בטכנולוגיית הדור הרביעי” בהתאם להועדות שנקבעו באורו 1 במקביל ובאופן מתואם למערכות רט”ן שיפעלן במדינות שכנות, יותר מאשר יותר של התדרים. הניצול הייעיל כאמור יאפשר מצויה של פוטנציאלית התקשרות המשקית והקרמה הטכנולוגית לטבות הציבור בישראל.

לצורך כך ובשים לב לאינטראס הציבורי כאמור, מוצע לתקן את סעיף 5ד לפקודה הטלגרף ולהסימן במפורש את הגוף המוסמך להודיע ולחקצות תדרים בישראל, בהתאם להחלטת ממשלה מס' 4228 מיום י’א בחשוון התשס”ט (9 בנובמבר 2008) (עודת התדרים), לשקל, במסגרת הבינלאומי לעניין הוועדה תדרי רדיו והקצאות ולענין השיקולים לעניין התקשרות תדרי רדיו והקצאות, גם שינוי של תנאי הועדה והקצתה כאמור או ביטולן, גם את השיקולים המפורטים בסעיף 4(ב) לחוק התקשרות. בשינויים המחויבים.

השיקולים המשוניים בסעיף 4(ב) לחוק התקשרות, הם אלה: מדיניות הממשלה בתחום הבזק; שיקולים שבוטבת הציבור; התאמתו של מבקש הרישון לבצע את פעולות הבזק ולתת את שירותיו הבזק שלגביהם הוא מבקש רישיון ותרומה מון הרישון לתחרות בתחום הבזק ולרמת השירותים בו.

לסמכוותו לפי סעיף 6יאק המוצע, לא תוכל המועצה לתת הוראות בעניין חבילת בסיס צרה אחרת.

לפסקה (4)

כדי להחיל את ההוראות הנוגעות לחבילת הבסיס הצרעה גם על בעל רישיון לשידורי לוויין, מוצע לתקן את סעיף 6ג לחוק התקשרות, המחייב הוראות שונות בחוק הנוגעת לבבעל רישיון כללי לשידורי כללים, גם על בעל רישיון לשידורי לוויין.

סעיף 39 בשל סיבות היסטוריות, פועלים חלק מעברי רישיונות שניתנו מכוח פקודת הטלגרף האלחוטי [נוסח חדש], התשל”ב-1972 (פרק זה – פקודת הטלגרף). – לרבות בעלי רישיונות רדיו טלפון נייד (סלולר) (להלן – רט”), בין השאר, בתחום תדרי רדיו אשר אין מותאם להיעדרות שנעשה באורו מספר 1 בידי ארגון התקשרות הבינלאומי (International Telecommunication Union – ITU – (פרק זה – הארגון). אולם מספר 1 כולל את אירופה, המזרח התיכון ואפריקה (להלן – אזור 1) ומבחןה גאוגרפיה אליו משוכנת גם מדינת ישראל.

כتوزאה מכך, ניתן תדרי הרדיו אשר אין הייעיל ביתה. ניתן בלתי ייעיל של תדרי רדיו יש בו כדי לפגוע באינטראס הציבור לשימוש בתדרי רדיו באופן ייעיל ובאפשרות של הציבור לקבל שירותים בזק מתקדמים באמצעות מערכות אלחוטיות שמשפעלים בעלי רישיונות רט”ן (مפעלים סלולרים) בתחוםים אלה.

נוסף על כך וכتوزאה מהאמורה, נוצרות הפרעות למדינות שכנות וצפויות הਪຽות הדדיות בין המערכות

פרק ו': מסים

סימן א': מס הכנסה

תיקון פקודה
מס הכנסה

40. בפקודת מס הכנסה⁴⁸ (בפרק זה – הפקודה) –

דברי הסבר

וזועז החזוני או מקומי. גירעון תקציבי דומה לזה שנרשם בשנה האחורה והמשר טיטה מכלל תקורת הגירעון הקבוע בחוק לא יאפשרו בשנים הבאות הפחתה של יחס החוב-חוצר ויביאו לפגיעה חמורה באמינותו הכספיית של הממשלה. לאור האמור, כדי לעמוד בתקורת הגירעון הקבוע בחוק ולשם קיום מדיניות פיסקלית אחראית, נדרשת הממשלה לבצע בשנים 2013 ו-2014 התאמות בצד הכנסה.

בנוסף, מדוח הוועדה לשינוי כלכלי-חברתי בראשות הפרופ' מנואל טרכטנברג (להלן – הוועדה) שומן על ידי הממשלה בהחלטה מס' 3756 מ'ז'ם י"א בתשרי התשע"ב (9 באוקטובר 2011). לעומת, כי קיים פער ממשמעות בין הפעולות הכלכליות המדוחות לבין הפעולות הכלכליות המתקיימות בפועל במדינת ישראל, נמצא, כי הפעולות הכלכליות המתיקיות בפועל בישראל גודלה בכ- 23% מהפעולות הכלכליות המדוחות.

הוועדה ראתה חשיבות רבה בהגברת האכיפה והתחמורות עם "బכללה השורורה" במדינת ישראל, לפי דוח הוועדה, עצום הփר בין הפעולות המדוחות לפעולות בפועל, לעד אכיפה עיליה יותר, צפויים להביא להגדלה משמעותית של בסיס המס בישראל ולפיקר גם להגדלת המוקומות שבידי הממשלה, כמו גם יצירת מרכיב מס צודקי ושותונית יותר, שכן בכך יצטמצם היתרון התחרותי של עסקים מעליימי המס על פני עסקים שומיי חוק.

עוד עולה מדורות הוועדה, כי לשם הגשמה המטרת האמורה יש להשתמש במערכות המידע הממוחשבות המצוויות בידי הממשלה, כדי לשדרג את האכיפה בלא הגדלה של החיכון בין רשותי המס לציבור בכללות.

בעקבות המלצותיה של הוועדה, הוקם צוות בראשות מנהל רשות המסים בישראל, ובהתפתחות נציגי רשות המסים, אגף התקציבים במשרד האוצר ומשרד המשפטים. מטרות הצעותיו היו לחזון את הטיפול בנוסח הxon השווה, אכיפת הגביה והועלמות המס. חלק מהמלצות הצעות היו בסיס להצעת חוק זו.

בחצעת חוק זו (להלן – ההצעה) מוצע לבצע תיקוני חקיקה במורביה חוקי המס, שעניינים הגברת אכיפת דיני המס, עצום היקף העולמות המסים בישראל, שיפור וייעול גיבית המסים, שיפור באיסוף המידע והDOIווח לרשות המסים, ומלחמה בהונן השווה.

סעיף 40 גביה המסים בישראל היה המקור העיקרי כלאי להכנסות המדינה. האופן שבו מבוצעת שומה, ביקורת, ואכיפת הגביה משפייע באופן ישיר על הכנסות המדינה. על כן, רמת הגביה קשורה לשירות יכולות המדינה לעמוד بعيد הגירעון בטוחה הקצר וביעד החוב בטוחה האורך.

לאחר המשבר העמוק בשנים 2001 עד 2003 שהביא לגידול חד בගirosות התקציבים ובחולו הציבורי, החל בישראל תהליך של קൺסילידציה פיסקלית ומצוות משמעותית של הגירעון התקציבי. הירידה בגירעון הביאו לכך שבשנת 2007 הגיעו ישראל לאיזון התקציבי צברה אמינותה הרבה אל מול השוקים העולמיים. שכיבות תהליכי זה ותרומתו לייציבות המשך התבאות באופן מלא במהלך המשבר הכלכלי העולמי שהחל לתוך את אותן אותן שנים. ביחסית השנייה של שנת 2008. כתוצאה מנקודות פתיחה זו עבר המשבר, הנהנתה ישראל ממרווח פעולח רחב ויכלה לאפשר למיניבים האוטומטיים (גידול של הגירעון בהתאם לירידה בהכנסות מסוימות כתוצאה מהמשבר) לפעול באופן מלא במהלך, ללא חשש מהגעת לנצח של חוסר יכולות למיומן עצמאי של הגירעון.

בתוצאה מהמשבר הכלכלי העולמי שפרץ בשנת 2008, ירדו הכנסות המדינה ממשים וכפועלים יוציאו זינק הגירעון התקציבי ל- 5.2%. תוצר בسنة 2009. ההתאוששות המהירה של הכלכלה הביאה לנידול מהיר בהכנסות ממשים ואפרשה ירידת של הגירעון בשנת 2010 ל- 3.7%. ואולם ההאטה בגין בוגר בוגר בעקבין השני של שנת 2011, עם האטת הצמיחה של המשק, הובילה לכך שבשנת 2011 הייתה ירידת שולית בלבד בגירעון והוא ירד ל- 3.3%. ב- 2012 הסתכם הגירעון התקציבי ב- 4.2%. מיליארדי שקלים חדשים) מתקרת הגירעון הקבוע בחוק לאוთה שנה. הופיע בין הגירעון המתוכנן לשנת 2012 לבין הגירעון בפועל נבע ווכיו כביכול מחותר בהכנסות המדינה לעומת התוצאות המקורית. לפי תוצאות ההכנות, הנגורות ממשטר המס הנווכחי, גם בשנים 2013 ו-2014 צפוי חוסר ניכר בהכנסות המדינה ממשים לעומת הוצאות הדירושות לעומדה בתקורת הגירעון הקבוע בחוק.

שמירה על מדיניות פיסקלית אחראית, הפועלת להגדלת היציבות הכספיית ולשפיר אוaminoth הכספיית של הממשלה היא תנאי הכרחי להמשך צמיחת המשק, להגברת יכולת הממשלה לספק שירותים איכוטיים לאזרוחה ולשפיר עמידותה של כלכלת ישראל במרקם של

⁴⁸ דין מדינת ישראל, נסוח חדש, 6, עמ' 120; ס"ח התשע"ג, עמ' .35.

(א) בהגדירה "תושב חוץ", בפסקה (א), בסופה יבוא "לענין פסקה זו, חלק מיום לא ייחשב ליום";

(ב) אחרי ההגדירה "חוק עידוד התעשייה" יבוא:

"חוק הפיקוח על הביטוח" – חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981; "

(א) בסעיף קטן (ג), במקום "ועל יתרת סכום ההכנסה – בשיעור" יבוא "ועל יתרת סכום ההכנסה – בשיעור הקבוע בסעיף 126(א), ואם הוא היחיד – בשיעור";

דברי הסבר

חישכון פנסיוני מעט, נקעה הממשלה במוחלט העשרוים האחרונים כמו מהלכים שמטורם להסדר היבטים שונים של החיסכון והגדרת היקפו. כך למשל, הוחל בשנת 2008 הסדר פנסיה כובוה לכל השכירים במשק באמצעות צו הרוחבה שהתקין שר התעשייה והמסחר והתעסוקה באשר להסכם קיבוצי כליל בדבר ביטוח פנסיוני במקביל בין לשכת החיאום של הארגונים הכלכליים לבין הסתדרות העובדים הכלכלית החדשנית ("יפ התשס"ח, עמ' 1736). אשר תוקן בחודש אוגוסט 2011 ("יפ התשע"א, עמ' 6938).

בנוסף, במסגרת חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קובופט גמל) (תיקון מס' 3, התשס"ח-2008) (ס"ח התשס"ח, עמ' 160), נקבע כי החל משנת 2008 ניתן יהיה להסרור חישכון פנסיוני רק בקופה גמל לקצבה. עד נקבע כי בקופה גמל משלמת לקצבה ניתן יהיה לבצע משיכת כספים באמצעות היון חלק מהקצבה לסכום חד-פעמי, בלבד שסכום הקצבה הזרחי שיוטר בידו של עמית לאחר ביצוע היון הקצבה עמוד על סך של 3,850 שקלים חדשים ביוםוני שנת 2008 (להלן – רובה קצבי מזער).

משמעות התקיון האמור היא כי ישנו סכום מסוים מתוך החיסכון הפנסיוני שצבר העמית, שהוא מחייב לקבל קצבי ולגבי כספים שצבורו לו בקשרו מעבר לשפטים שמקנים לו קצבה בסכום האמור, יהיה ראשי העמית לשכים קצבה או בסכום חד-פעמי, לפי בחירתו.

בהתאם להוראות פקודת מס הכנסה (להלן – הפקודה), כספים שהופקו בקופה גמל לקצבה זכאים להבטחת מס במועד ההפקודה. הבטות המס לחוסכים באוטוידי ביטוי בשלושת שלבי החיסכון: הבטות מס בשלב ההפקודה, הבטות מס בשלב ניהול הכספיים בקופה הגם וו והבטות מס בשלב משיכת הכספיים.

בשלב ההפקודה ניתנות הבטות המס בדרך של זיכוי מס ממופוט בסעיף 45 לפקודה (היינו: הבטות תשולות המס בגובה מכפלה של שיעור הזכוי בסכום ההפקודה) וניכוי מס ממופורת בסעיף 47 לפקודה (היינו: הפקחת סכום ההכנסה החייבת במס בגובה סכום ההפקודה). המודובר בהוראות מורכבות הכוללות תקנות שונות והתייחסות נפרדת להפקדת שכיר ולהפקרת עצמאו.

ביום י"א באב התשע"ב (30 ביולי 2012) אישרה הממשלה, בהחלטה מס' 160, את תיקוני החוקה המוצעים בהצעה זו, ובוים ה' בסיוון התשע"ג (14 במאז 2013) חזרה הממשלה ואישרה את החלטות האמורויות.

כמו כן, הצעה זו כוללת שינוי במנגנון הטבות המט להישכון פנסיוני, וזאת במטרה לפחות את מרכיבות המודול הקיימים, ולהפחית את הרוגטיביות ואידהשוון בחולוקת הבטבה. בנטוף, שינוי זה מהווה חלק מהצעדים להתחאמות הנדרשות בעד ההכנסה לשם קיום מדיניות פיסקלית אחראית במפורט לעיל.

לפסקה (1)

הגדירה "תושב-חוץ" בפקודת מס הכנסה (להלן – הפקודה) קבועה מבחן דמותי, שלפיו מי ששאה מחוץ לישראל 183 ימים לפחות במהלך עמידה במקומות הקיימים בתנאים מסוימים בחוץ, מוצע לתושב חוץ. הימים ייכללו רק ימים מלאים.

לפסקה (2) ולפסקאות (14), (15), (16)(א)(4), (19) ו-(43)

לפסקה (2)(א)

סעיף 3(ג) (להלן – לפקודה) קובע כי יראו כהכנסה סכומים שקיבל אדם מפדיין של מניות הניתנות לפדיין, במפורט בסעיף. הסעיף קובע שישלם מס בשיעור של 35% על חלק מסכום ההכנסה שעד למועד הקובל, ועל יתרת סכום ההכנסה – מס בשיעור של 25%. הוואיל ומוצע בחוץ זה לתוקן את שיעור מס החברות משיעור של 25% לשיעור של 26.5%, מוצע להתאים את שיעורו המס על יתרת סכום ההכנסה כאמור לשיעורו המס החדש שיחול על חברה.

לפסקאות (2)(ב), (14), (15), (16)(א)(4), (19) ו-(43)

לנוכח ביטולו המוצע של סעיף 47 לפקודה במפורט להלן בדברי הסביר לסעיף 40(13), מוצע להתאים את ההוראות בפקודה אשר מתיחסות לסעיף האמור ולתוקן בהתאם.

לפסקאות (2)(ג), (10), (12) ו-(13)

לנוכח חשיבותו של החיסכון הפנסיוני, ובהתחשב בנסיבותיו של העדר חישכון פנסיוני או קיומו של

דברי ה ס בר

להוביל לכך שחווסכים רבים יבחרו לנצל את הטבות המוטמעות להם ולהגידו לאת החיסכון ה眾ור לובותם לגיל פרישה. כך הידול בהכנסות המדינה כתוצאה מהמהלך צפוי לפחות כבל של חוותיכים רבים יותר יבחרו להגידו את הפדריותיהם לקופות גמל, וזאת, המדינה צפיה לשאת בעליות שנות הרכבות בהגדלת ההכנסה החיבית במשתמכותם של עוברים ושל ציבור השכירים בכלל, המשתכמת בpsi מיליאן שקלים חרדים.

באמור, בסעיף (12) ו(13) להצעת החוק מוצע להחלף את ההוראות בדבר מתן ניכוי ומתן זיכוי להפקדת היחיה, בין אם מדובר בהפקדה במועד שכיר ובין אם מדובר בהפקדה במועד עצמאי, כך שהפקדת היחיד לקופת גמל לצבאה בעבור עצמו תהיה זכאייה להטבת זיכוי בשיערו של 35% מההפקדה. מוצע כי האמור יחול הן לגבי הפקדות לחיסכון פנסיוני והן לגבי רכישת כסומים ביוחדים לביטוח חיים ולביטוח אוברן כושר עבודה. הפקדות כאמור יכולות להתבצע לפחות גמל לצבאה או למבטחה, ובבד שביבתו כאמור מותקינמים תנאים שנקבעו לפי סעיף (6) להוק פיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה-2005 (להלן – חוק קופות גמל). בהתאם לסעיף האמור נקבעו תנאים לעניין ביטוח כאמור בתיקונות הפקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל) (כיסויים ביטוחיים בkopot gaml, התשע"ג-2013 (ק' התשע"ג, עמ' 500).

במילים אחרות, בהתאם למוצע חבות המט של העובד תקען בסכום השווה ל- 35% מהסכום שהוא הפיקד לקופת הגמל. בנוסף, מוצע כי הטבה זו תינתן להפקדה שסכום המובי יהודה 15% מהכנסותיו החיבית של העובד, עד להכנסה שנתית השווה לפי 20 השכר הממוצע במשק (כ"ם, כ- 180,000 שקלים חרדים לשנה, או כ- 15,000 שקלים חרדים לשנה). מהסכום האמור יופחת הסכום שהפקיד המudy לкопות גמל בעבור העובד שזכה להטבות מס על פי סעיף (ה) להפקודה. עוד יופחת שווייה של הפקדה שהיא מפקיד מעביר בעבור עובד בהסדר פנסיה תקציבית אילו היה חל עליו הסדר פנסיה עצורה.

כך למשל, שכיר ששכרו החודשי לפני פנסיון הוא 10,000 שקלים חדשים בחודש ומעיסקו הפיקד בעבורו 5% משכירו לקופת גמל (הינו: 500 שקלים חדשים). יהירה ראשית להפקיד עד 1,000 שקלים חדשים נוספים לפחות גמל ולאחר מכן הסכום שיפיקד זיכוי במס הכנסה השווה ל- 35% מהסכום שיפור. בנוסף, מוצע כי בגין הכנסה של עמיית במועד עצמאי עסק או משלה יד, הוא יהיה זכאי להפקדה של 5% נוספים משכירו, עד התקורת כאמור. התוספת האמורה נועדה להחליף חלק מההטבות הנוטפות שניתנו לעצמאים לפי סעיף 47 להפקודה בכל הקשור להשלים בעוד רכישת כיסוי ביטוח, ואשר כפוי שפורט לעיל ניתן יהיה לקבל בשלהם הטבה לפי סעיף 45 לאחר התקון המוצע.

ככל שיואשר התקון המוצע לסעיף 45 תא תידרש התאמתם של תקנות לפי סעיף 22 לחוק קופות גמל בדבר

בנוסף, ניתנת בטעיף (ה) לפקודה הטבת מס למועד בדרך של התורת הזוצאה, שלא תיחס כהכנסה חיבית, בגין הסכום שVILLE בעבור עובדו לקופת גמל, בכספי תתקה שנקבעה בסעיף האמור.

מטרת הטבות אלה היא, בין השאר, לעודד הפקודה של חלק מההכנסה השוטפת לחיסכון המယוד לצבאה בגיל הפרישה. ואולם במתוכנן הנוchein את הטבות המשותקינים כמה כשלים:

1. מוכבות – כאמור מודול הטבות המט בעית הפקודה לקופת גמל מוכבר כייתר באופן המקשה על היציר הרחוב, לרבות אנשי מקצוע מתחום המסים והיחסון הפנסיוני, להבינו כראוי. מוכבות זו מאينة את יכולת תמרץ את היציר לחסוך לחיסכון פנסיוני.

2. רוגסיביות – חלק מההטבות המט לחיסכון פנסיוני קבועות כך שהטבה בעבור סכום הפיקדה נתן גודלה יותר ככל שהכנסתו של היחיד גודלה יותר, וזאת מאחר שהן תלויות בשיעור המט השולי שבו היחיד, וכן מאחר שתקרת ההטבות גבואה ביותר ולבן ניתן להגידו את סכום הפקודה בכל שהכנסתו של היחיד עולה.

3. אישיותוון בחלוקת הטבה – מתוך סך עולות הטבה, המוערכות בכ- 11.5 מיליוןardi שקלים חדשים, כ- 5 מיליוןardi שקלים חדשים מונצחים על ידי שכירים בשירותן העליון, שהכנתם החודשית למעלה מי- 20,000 שקלים חדשים.

בשל כשלים אלה, ולאחר בחינת תלופות שונות, מוצע לת匿名 את מגנון הטבות המט כמפורט להלן, בהתאם למוצע וחילפו הטבת היזובי והטבת הניבו בחלוקת אחת, שתהייה לה תקרת שכיר אחת ושיעור הטבה קבוע. השינוי המוצע יפתחת את הרוגסיביותה בהטבות המט הקיימות בכך שיצומצמו הטעות הניבו, שיופיעו הלו בשיעור המט השולי של היחיד, ותופחת תקרת השכיר שמננו נגור שסכום הפקודה המובל. בנוסף, התקון המוצע יפתחת את אי-השווון במתן הטבות המט לחיסכון פנסיוני בכך שהוא יביא להפחיתה הטעות המוקצת למשתכנים מעלה סכום של 18,000 שקלים חדשים בחודש במלعلاה מיליוןardi שקלים חדשים, בעוד שהמשתכנים מעלה השכיר המוצע במשק ומתחת לסכום של כ- 5,000 שקלים חדשים יכול להינota המגדלה בחלוקת המוקצת להם.

בנוסף, השינוי המוצע נכלל כחלק מגוון צדדים שיינקטו במהלך השנים 2013 ו-2014, וזאת כדי לעמוד בחלוקת התקון הקבועה בחוק ולשם קיום מדיניות פיסקלית אחרואית, והכל כפי שפרט לעיל, אם ימשיכו שהחווסכים לחיסכון פנסיוני להפקיד בкопות גמל את אותם הסכומים המופקדים ביום, צפיפות הכנסות המדינה לגדול בסכום שנאמד ב- 1.2 מיליוןardi שקלים חדשים בתוצאה ממשטי הפקודות המעביר בעבור שכירים בעלי רמות שכיר גבוהות. ואולם השינויים בחלוקת ההפקודה בעוד תגמול העובה, יחד עם פישוט ניכר של המנגנון, עשויים

(ג) במקום סעיף קטן (ה3) יבואו:

"(ה3) (1) תשולומי מעביה, העולמים על השיעור המרבי להפקרת תגמולי מעביד כשהוא מוכפל בהכנסתו של העובד לפי סעיף 2(2) או בסכום התקירה השנתית, לפי הנמור מביניהם, יראו אותם כהכנסת עבודה של העובד, במועד שבו שולמו על ידי המעבד; תשולמי מעביד אשר אינם עולמים על השיעור המרבי להפקרת תגמולי מעביד כשהוא מוכפל כאמור, יראו אותם כהכנסת עבודה של העובד, במועד שקיבל אותו.

דברי הסבר

הगמל הקיימים כיום. כך למשל, יחד הנהנה מגיל צער מהסדר פנסיה תקציבית המנקה לו קצבה לכל ימי חייו, יוכל להשוך חלק מהקצבה ולקבל בגין אותו חלק הטבת מס, ולאחר מכן, בגין הפרישה, למשך המשיכת הוניה חד-פעמית את מלאו הכספי ששוחרר כשהוא פטור מס, וזאת בכפוף להגבלות בדבר קצבה מוערית.

בנוסף, לאחר שמטරתו העיקרית של חיסכון פנסיוני היא חיסכון לגיל פרישה, ובשים לב לעלות הכרוכה ברישות כסיסיים בטוחים, מציע להגביל את מתן הטבת המס بعد רכישת הביטוחים האמורים לשיעור של עד 5% מהכנסתו החיה של היחיד, או מהתקירה השנתית, הנמור מביניהם.

באמורו בסעיף 3(ה3) לפוקודת ניתנה הטבה עבור הפקדרת המעבד לדוקופת גמל בעבורו. כמו, לא רואים כהכנסת עבודה של עובד הפקדר שהפקדר מעבידו בעבורו לקופת גמל לקצבה בסכום שאינו עולה על שיעור של 7.5% שהוא השיעור המרבי בו לפקדרת תגמולי מעביד לקופת גמל לקצבה) משכרו של העובד וב└ר שאיינו עולה על ארבע פעמים השכר המוצע בשוק. בסעיף 40(ג)(ג), מוצע להחליפן את סעיף 3(ה3) האמור ולקובע, כי ההצעה האמורה תוגבל לשיעור המרבי להפקדרת תגמולי מעביד כאמור מותך הכנסתו של עובד או מותך תקרת השכר שנקבעה לעניין סעיף 45 (הינו: 15,000 שקלים חדשים בחודש כיום). בנוסח, מוצע כי במגבלות האמורות ניתן יהיה לכלול גם תשולמי מעביד לרכישת כסוי ביטוח לסייע מוות ואבדן כושר עבודה בעבור העובד, אשר מתקיימים בהם התנאים שפורטו לעיל.

זה נוטחו של סעיף 3(ה3) לפוקודת שמוצע להחליפן: "(ה3) (1) סכומים שלילמו כל מעבידיו של עובד, בעבורו, לקופות גמל לקצבה, על חשבון מרביב תגמולי המעבד, העולמים על השיעור להפקדרה כשהוא מוכפל במשכורתו של העובד או בסכום התקירה, לפי הנמור מביניהם, יראו אותם כהכנסת עבודה של העובד, במועד שבו שולמו לקופות הגמל; סכומים שלולמו כאמור, לקופות הגמל, אשר אינם עולמים על שיעור ההפקדרה כשהוא מוכפל כאמור, יראו אותם כהכנסת עבודה של העובד, במועד שקיבל אותו;

(2) בסעיף קטן זה –

השיעוריים המרביים לתשלום בשל עמידת קופת גמל לקצבה.

בקשר זה יצוין כי ביום יחיד וכיahi להטבות מס بعد הפקדרתו לחיסכון פנסיוני שמקורן בחכשנה חייבת מכל סוג, וזאת בהבחנה בתקנות בין הכנסה מעבודה להכנסה שאינה הכנסה מעבודה. בהתאם למוציא, הכנסה שלאהו תינתן הטבה לחיסכון פנסיוני תוגדר בחכשנה מעבודה או מעסק ומשליח ד. משמעוות התקון זה היא כי הכנסתו של יחיד ממוקורת שאנים קשורים בעבודתו לא תהיה נזאית להטבות אם יפקיד ממנה לחיסכון פנסיוני. הכנסות אלה כוללות הכנסה שמקורן בקצבאות, לרבות פנסיה תקציבית, הכנסה ממשכירות, הכנסה מדיבידנד או ריבית וכן הכנסות ממוקורות שונות, כגון: פטנטים והగROLות. התעם לМОץ מתבסס, בין השאר, על אלה:

1. אדם זוקק למקורות הכנסה ממשך כל חייו, או למצער ממשך כל חייו הבוגרים. הכנסתו של אדם מעבודה צפואה להיפסק בהגיעו לגיל פרישת כוהה לפי חוק גיל פרישה, החשש"ד, 2004, או לאחר מכך בהתחם להסתכם של העובד עם מעבידו. לעיתים הכנסתו כאמור עשויה להיפסק עוד קודם לכן אבדן בדורו. בהתאם לכך, על הפרט להזכיר חלק מהכנסתו לשימוש בתוקפה שבה לא יוכל עוד לעבוד. מנגד, הכנסתו של אדם מנכסים אחרים, כגון: הכנסה ממשכירות, נכסים פיננסיים מניבים או קצבה ימשכו להניב הכנסה גם לאחר שלא יוכל לעבוד. בהתאם לכך, אין מקום ליתן הטבות מס לחיסכון מהכנסות קבועות שצפויות להימשך גם בגיל הפרישה.

2. הטבות המס הנינתנות ביום בשל הכנסות שאינן מעבודה שכיר או מעסק ומשליח יד זו הטבות מסווג ניכוי הכנסה, שמשמעותן היא שהסכום המופקדים לחיסכון פנסיוני אינם חיילים במס שבו היו חיברים אל מללא הפקדר לחיסכון. כך למשל, הכנסה שמקורה בשכר דירה חייבת במס בחלוקת של 10%, ואם תופקד לחיסכון פנסיוני לא תהיה חייבת בו, על פי המוצע, ההפקדרה לחיסכון פנסיוני תזוכה את החוטף בהטבת זיכוי בשיעור של 35%, וכך שההכנסה האמורה תהיה חייבת במס בשיעור של 10% ותהיה זכאית להחזר מס בשיעור של 35%, ההינו: "מענק" מס בגובה 25% מהתוסם המופקד.

3. מתן הטבות מס כנגד הכנסות שאינן מעבודה עשוי לשמש מתוכנות להכינוי מס אגב כליל המשיכת מקופות

(2) בסעיף קטן זה –

"מרכיב תגמולי המעבד" – כמשמעותו לפי סעיף 21 לחוק הפיקוח על קופות גמל;

"סכום התקווה השנתית" ו"תשולם לרכישת כסוי בייחודי" – כהגדרתם בסעיף 45א;

"השיעור המרבי להפקדה תגמולי מעביד" – השיעור המרבי להפקודה קופת גמל למרכיב תגמולי המעבד, לפי סעיף 22 לחוק הפיקוח על קופות גמל;

"תשולם מעביד" – סכומים ששילמו כל מעבידיו של עובד בעבורו קופת גמל לקצבה על חשבן מרכיב תגמולי המעבד וכן תשולם לרכישת כסוי בייחודי ששילמו כל מעבידיו של עובד בעבורו.;

דברי הסבר

בעבור המעבד והכנסה חייבת בעבור העובד, בכפוף להטבה שניתנה לפי סעיף 3(ה) לפקודה.

זהו נושא של פסקת משנה (ב) בסעיף 32(14) שמצווע להחליפה:

"(ב) על אף הוראות פסקת משנה (א), היתה ההכנסה שבשל רכישת ביטוח מפני אבדן כושר עבודה, הכנסה לפי סעיף 2(1) או (2), והביטחון הוא מוטח מודרך, יותרנו ניכויים בשל הוצאה לרכישת הביטוח המודרך שהיא באסום של עד 3.5% מההכנסה לפי סעיף 2(1) או ממשכורתו של העובד, לפי העניין, שהיא הכנסה חיבת, ובכלל שנתיים לפי פסקה משנה זה לא יותרו בשל הכנסה כאמור העולה על סכום השווה לפחות בכל השכר המוצע במשק בשנת המשם שהוא מחולק ב-3; ואולם אם שילם המעבד בעבורו עובדו לקופת גמל, על חשבון מרכיב תגמולי המעבד סכום בשיעור העולה על 4% ממשכורתו של העובד יופחת מהשיעור הנקבע ברישאה, לגבי הכנסה לפי סעיף 2(2). ההפרש שבין השיעור שה寐ם המעבד כאמור, לבין 4%; לעניין פסקה זו –

"ביטחון מודרך" – ביטוח מפני אבדן כושר עבודה, ואם רוכש הביטוח בטרם מלאו למבוטה 60 שנים,

התיקימו לבי הביטחון גם שני אלה:

(1) תקופת הביטוח, לפחות ביטוח קבוצתי, נמשכת עד שימלאו למבוטה 60 שנים לפחות;

(2) אם יקרה מקרה הביטוח בטרם י滿לאו למבוטה 60 שנים, ישתלמו הכספיים על פי הביטוח ממועד קירוי מקרה הביטוח ועד תום תקופת אבדן כושר עובודתו או עד שימלאו למבוטה 60 שנים לפחות, לפי המודרם;

"ביטחון מפני אבדן כושר עבודה" – כהגדרתו בסעיף 3(א);

"השכר המוצע במשק" ו"רכיב תגמולי המעבד" – כהגדרתם בסעיף 3(ה)(3);

"הכללים" – (נמחקה);

"השכר המוצע במשק" – השכר המוצע כפי שהוא מחושב לצורך גמלאות ודמי בטוח לפי סעיף 2(ב) לחוק הביטוח הלאומי גנויס משולב, תשנ"ה-1995, כפי שפורסם המוסד לביטוח לאומי;

"סכומים לפיצויים" – (נמחקה);

"השיעור להפקודה" – השיעור הקבוע לפי סעיף 22 לחוק הפיקוח על קופות גמל, להפקודה על חשבון מרכיב תגמולי המעבד, או השיעור ממשכורתו של העובד שאותו הפיקד המעבד בקובת הגמל, על חשבון מרכיב תגמולי המעבד, לפי הנמור מביניהם;

"רכיב תגמולי מעביד" – כמשמעותו בכללים; "משכורת" – כמשמעותה לפי סעיף 22 לחוק הפיקוח על קופות גמל, שבסלה שילם המעבד לקופת גמל;

"סכום התקווה" – סכום השווה לאربع פעמים השכר המוצע במשק בחודש;

"תקרת הכנסה מזוכה" – הסכום הנקבע בפסקה (1) שהגדירה "הכנסה מזוכה" שבסעיף 47, לפי העניין".

בסעיף 32(14) לפקודה נקבע כי אין מתיירים הוצאה לרכישת ביטוח מפני אבדן כושר עבודה, למעט ניכויים בשל רכישת ביטוח אבדן כושר עבודה שמתקיים בו תנאים כמפורט בסעיף האמור, לנוכח השינויים המוצעים ולפיהם ניתן זיכוי بعد הוצאה לרכישת ביטוח מפני אבדן כושר עבודה שמתקיים בו התנאים לפי סעיף 16(ד)(6) לחוק קופות גמל, מוצע, בסעיף 40(10), לבטל את הורתה הניכוי לפי הסעיף האמור עם זאת, מוצע לקבוע כי סכומים שילם המעבד לצורך רכישת ביטוח סיכון מוות ואבדן כושר עבודה בעבור העובדו ייחסבו הוצאה המותרת בגיןו

- (א) במקומות כוורתה השולאים יבוא "הוראות מיוחדות לעניין חכירת כל שיט או כל טיס";
 (ב) הרישה – תימחך;
 (ג) פסקה (5) – תימחך;

דברי הסבר

- (1) לגבי חברת משלח יד זורה שהיא תושבת מדינה גומלת כמשמעותה בסעיף 196 (בסעיף זה – מדינה גומלת) וMSG ישנה דוח על הבנטוסיטה או שנישומה, המדינה כאמור – דיני המס באוטה מדינה;
- (2) לגבי חברת משלח יד זורה שלא מתקיים בה האמור בפסקת משנה (1) – עקרונות החבונאים מקובלים בישראל, כמעט עקרונות MSG ירוחוי או אקווייט או הפסדי חבונאים לעניין רוחוי אקווייט או MSG אקווייט, ולענין שינויים בערכם של ניירות ערך.
- (ד) על אף הוראות חלק י', פרק שלישי, סימן ב', לעניין הזיכוי מסויים חוות, יראו את המסים ששילמה החברה משלח יד זורה לרשותה המס של מדינה מחוץ לישראל, על הכנסתה כאמור בפסקת משנה (א) בשל הכנסות שעלה סעיף 44 הופקו מחוץ לישראל, אליו הם מסויים חוות כהגדרתם בסעיף 199, ואת הכנסה כאמור כאילו היא הכנסה בחו'ז כהגדרתה באותו סעיף.
- (ה) לענין פסקה זו – חברת בני אדם תושב בחו', שמתkimים בו כל אלה:
- (1) אם הוא חברה – הוא חברת מעטים כמשמעותה בסעיף 76(א);
- (2) 75% או יותר באחד או יותר ממוצעו של השליטה בו מוחזקים, במישרין או בעקיפין, בישראל תושבי הארץ כהגדרתו בסעיף 3א; לעניין זה ייחשב שיעור ההחזקה בעקבותם באמצעות השיטה, בהתאם לאמור בסעיף 76(א)(1)(ד)(2) ולא יובא בחשבון שיעור זכות, במישרין או בעקיפין, של יחיד שהיה לתושב ישראל לראשו או לתושבchor ותיק, כאמור בסעיף 14(א), וטרם החלו עשר שנים ממועד שהיה לתושב ישראל כאמור;
- (3) בעלי השליטה או קרוביהם, המוחזקים יחד או לחוד, במישרין או בעקיפין, ב-50% או יותר באחד או יותר ממוצעו של השליטה, עסקים בעבר החברה ממשלח יד מוחזק במישרין או באמצעות החברה שבה הם מוחזקים במישרין

"մשבורת" – הכנסת עבודהמעט שוויה של שימוש ברכב שהועמד לרשותו של העובד;

"קופת גמל" – (נמחקה);".

פסקה (3)

פסקאות משנה (א) עד (ד)

סעיף 5 לפוקודה נושא את כוורתה השולאים "הוראות מיוחדות לעניין מקום הכנסה".ensusיף בוטל ברוכו ופסקאות

(4) (5) שנתרו בו לא נוגעות למקום הכנסה אלא קובאות הוראות מיוחדות לעניין המייסדי של דמי שכירות מהנטוטה כל שיט או כל טיס מסויימים ולענין מיסוי הכנסותה של החברה משלח יד זורה (להלן – חמ"ז). מוצע להתאים את מודל המיסוי של חמ"ז למודל המייסדי לגבי חברה נשלטת זורה, תוך התאמאה לכך, מוצע לבטל את של הכנסה מתן שירותים. בהתאם לכך, מוצע לבטל את ההסדר הקיים בסעיף 5(א) לפוקודה לעניין חמ"ז, ולקבוע את ההסדר החדש בפרק רביעי 1 שבחלק ד' לפוקודה, שבו קבועו הימס הסדר בדבר חברה נשלטת זורה, וזאת כפי שיפורט להלן בדברי ההסבר לסעיף 40(22).

אחר שלפי התקיון המוצע תיווך בסעיף 5 רק פסקה (4), מוצע למחוק את הרישה של הסעיף העוסקת במקרים הפקת הכנסה ואינה רלוונטי עוד לסעיף, ולתקן את כוורתה השולאים בהתאם לפסקה (4) שנותרה.

זה נוסחו של סעיף 5(א) לפוקודה שמצוע לבטלו:

5. על אף האמור בכל דין בדבר מקום הכנסה יראו הכנסה מופקת בישראל. [...]

(א) הכנסה שהפיקה חברת משלח יד זורה, הנובעת מפעולות במשלח יד מיוחד – בגובה ההכנסה של בעלי המניות תושבי ישראל.

(ב) לענין הכנסה לפי פסקה זו ודיבידנד המוחלך ממנו לבעלי מנויות כאמור בפסקת משנה (א), יראו את חברת משלח יד זורה כאילו השליטה על עסיקה וניהולים מופעלים בישראל.

(ג) הכנסה, הכנסה החייבת ורוחה של חברת משלח יד זורה כאמור בפסקת משנה (א), יחוшибו בהתאם לדיני המס החלים; לעניין זה, "דיני המס החלים" – אחד מלאה, לפי העניין:

(4) בסעיף 6(א)(4), אחרי "מוחוקים" יבוא "במישרין או בעקיפין";

(5) בסעיף 9(א) –

(א) בפסקת משנה (א)(4), אחרי פרט משנה (ד) יבוא:

"(ד) על אף הוראות פרט משנה (א) עובד שעם פרישתו מעובידו עמדו לזכותו בקופה גמל לפיצויים או במרכיב הפיצויים בקופה גמל לפחותה בספים המיעדים למען פרישה או שקיבל מענק פרישה, לא יראו את הסכומים שהשאר בקופה גמל כאמור או שהפקיד מיד עם פרישתו במרכיב הפיצויים בקופה גמל לפחותה, עד לסכום האמור בפסקת משנה (ב)(2), באילו נתקבלו בידיו, וזאת גם אם לא מתקיים בו האמור בפרט משנה (א); לעניין זה יחולו הוראות פרטיה משנה (ב) ו-(ג), בשינויים המחויבים, וכן הוראות אלה:

(1) נפטר העובד יחולו הוראות אלה, לפי העניין:

(א) נפטר במהלך תקופה עבודתו אצל מעוביד אחר – יחולו לגביו הוראות פסקת משנה (ב) בכפוף להוראות (I) ו-(II) של

פרט משנה (ב) ובשינויים המחויבים לפי העניין;

(ב) לא עבר העובד, ערב פטירתו, אצל מעוביד אחר, יחולו לגביו הוראות פרטיהם (1) ו-(2) בכפוף להוראות (I) ו-(II) של

פרט משנה (ב);

(2) העובד רשאי, כל עוד לא החל לקבל קצבה פטורה ממש או היון קצבאות פטור ממש בסעיף 9א, לבקש כי הוראות פרט משנה זה לא יחולו לגביו; הגיש בקשה כאמור יחולו לגביו הוראות פרט משנה (ד), בשינויים המחויבים;"

דברי הסבר

לפסקה (4)

mo'utz להזכיר את סעיף 6(א)(4) לפוקודה, כך שההוראות הרישה של סעיף 7 המשミニכות את המנהל להחיל על נישומים, לביקשתם, תקופה שווה מיחדרת, יחולו גם על חברה המוחזקת בעקביפין על ידי חברה תושבת בחו"ל.

לפסקה (5)

בהתאם להוראות סעיף 9(א) לפוקודה בעת שהסתימה העסקתו של עובד מסוימת הוביך על מענק פרישה שקיבל מעובידו, וזאת בכפוף לזכאותו לקבל פטור לפי פסקת משנה (א), אשר עומד על סכום השווה למחלוקת האחזונה של העובד בעבור כל שנת עבודה, ולא יותר מתקרה שנקבעה (כיקום סכום של 12,120 שקלים חדשים) בעבור כל שנה כאמור. בנוסח, זכאי העובד לפרוס את תשלום המש לפיו שנים בהתאם להוראות לפי סעיף 8(א) לפוקודה.

כמו כן, במועד סיום ההעסקה זכאי העובד לבחור בשתי חלופות אפשריות. החלופה הראשונה, המוגנת בסעיף 9(א)(4) לפוקודה, היא בחירה במסלול של רצף פיצויים, ולפיה לא יראו את הסכומים שעמדו לזכותו בקופה גמל במרכיב הפיצויים וכן מענק פרישה נוספת

או בעקביפין, באמצעות שליטה בשיעור של 50% לפחות;

(4) מרבית הכנסתה או רוחה של החברה בשנת המס, למעט רוחו והפסדי אקווטי ושינויים בערכם של ניירות הערך, מקרים בלבד ייחודיים;

"משלח ייד מיווחד" – עיסוק או מקצוע שנקבע על ידי שר האוצר, באישור ועדת הכספיים של הכנסתה; "הכנסה של בעלי המניות תושבי ישראל" – הכנסתה החייבת של חברת משלח ייד זורה הנובעת מפעילות במשלח ייד מיווחד, כשותיא מוכבלת בשיעור וכותם, במישרין או בעקביפין, של בעלי מניות תושבי ישראל או אזרח ישראלי תושבי האזור בהגדתו בסעיף 3א, ברוחו החברה; לעניין זה, לא וובה בחשבון שיעור כותה, במישרין או בעקביפין, של יחיד שהיה להושב ישראל לרשותה או להושב בחו"ל ותיק, כאמור, בסעיף 14(א), וטרם חלפו עשר שנים מהמועד שהיה לתושב ישראל כאמור; "אמצעי שליטה", "בעל שליטה" ו"קרוב" – בהגדותם בסעיף 75ב.

(ב) אחרי פסקת משנה (ה) יבוא:

"(ה1) מעביר המעסק עובדים שבשליהם הוא חייב בהגשת דוח לפי סעיף 166(א) ידועה על פרישה של עובדו למנהל, בטופס שקבע המנהל, ורשאי השר לקבוע כי דיווח כאמור מוקון";

(ג) בפסקת משנה (ז), ברישאה, במקום "בפסקת משנה (א)(4)(א)" יבוא "בפסקאות משנה (א)(4)(א) ו(ד)" ואחריו "אם בעת פרישתו" יבוא "ולענינו עובד שהגיש בקשה לפט פרט משנה (ד) שבפסקת משנה (א)(4) – אם בעת בקשתו כאמור";

(6) בסעיף 9(א), במקום ההגדירה "תשלומיים פטוריים" יבוא:

"תשלומיים פטוריים" – כל אחד מלאה:

דברי הסבר

תיקון זה מחייב לבצע התאמות בסעיף שמתייחסות לכך שברירת המחדל בדבר רצף פיצויים כאמור תחול גם במקרה שהיחיד איינו עובד. כך למשל, במקרה של פטירה של היחיד כשהוא אינו עובד תחול לגבי תקורת הפטור הקיימת בפסקת משנה (א), שכן הפטירה בשלעצמה אינה מזוכה בתשלומים מענק, במקרה התקורת הקיימת במרקחה של פטירה בשיחיד עובד כאמור (וזאת בהתאם למצב כפי שהוא בעבר במקרה של רצף פיצויים), שהיא גבואה יותר ונקבעה בפסקת משנה (ב).

מאחר שרצף הפיצויים המוצע נקבע כברירת מחדל ללא בקשה של העובדה, מוצע לאפשר לעובה לבקש כי ברירת המחדל האמורה לא תחול לגבי, וזאת בין אם הוא עובד בעת הגשת הבקשה כאמור ובין לאו. מאחר שימושה של כספי הפיצויים בסכום חדי-פערمي משפיע על גובה הפטור שניתן לקצבה, מוצע לקבוע כי ניתן היה להגיש בקשה כאמור כל עוד היחיד לא החל לקבל קצבה פטורה ממש או היון קצבות טror ממש. מועד הגשת הבקשה האמורה הוא המועד שבו הוכנסה התקבלה בידי העובד לצורך חישוב המס Schul עליה. במועד זה ייקבע הפטור שהעובד זכאי לו בהתאם למשכורותיו האחזרונה אצל מעבידו האחרון כשהיא צמודה לממד המחרירים לצרכן.

בנוסף, מוצע כי עובד שביבש כי ברירת המחדל לדעתם הפיצויים לא תחול לגבי יהה רשאי לבקש במועד הבקשה כאמור ליעיד את הכספיים למטרת תשלומים קצבה לפי סעיף 9(א)(ז) לפודרה.

כדי שייהי אפשר לבצע התחשבות מדויקת לאחר דחיתת המס כאמור מוצע (166(א) לפודרה, כי ידועה על פרישתו של העובד למנהל רשות המסים בטופס שקבע המנהל, עד מוצע להסימך את שר האוצר לקבוע כי דיווח כאמור יעשה באופן מוקון.

פסקה (6) ולסעיף 48

סעיף 9א לפקודת קובע את גובה הפטור ממש בעת משיכת כספיים בדרך של קצבה מקופת גמל, בהתאם להוראת הסעיף האמור, כפי שתוקן במסורת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 190 והוראת שעה), התשע"ב-2012 (להלן – תיקון מס' 190), הזכאות היא בגובה שיעור שנקבע

שקיים, Caino נתקבלו בידי, בכפוף לכך שהחל לעבוד אצל מעביד אחר בתוך שנה מפרישתו מעבידתו. כל האמור חול עד לסכום השווה לנארבע פעמים השבר המוצע במשק כשהוא מוכפל במספר שנות עבודהו של העובד אצל המעביד שמננו פרש וביצירוף הסכום הנדרש לכיסוי התהותיביות של אותו מעביד בעבורו לפי חוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963.

לאחר שייפורש העובד מעבודתו אצל המעביד הנוסף, ולא יהיה ניתן להיחיל רצף פיצויים נוספים, יראו את הסכומים האמורים Caino נתקבלו בידי, והזאת Caino עבר במסך כל שנות עבודתו אצל המעבידים שהחול לגיביהם רצף פיצויים, אצל המעביד האחרון; וכן, רשאי העובד להתחייבת מחלוקת רצף הפיצויים בתוך שנתיים ממועד בחירתו כאמור.

חולופה נספח היא בקשה של העובד בעת פרישתו מעובידה כי הכספיים העומדים לזכותו של העובד בקובת גמל לקצבה ייוועדו למטרת תשלומים קצבה ובקרה זה לא יראו אוטם במענק שנתקבל בידי העובד, העובד רשאי לחזור בו מבקשתו כאמור בכל עת. החולפה האמורה מכונה רצף קצבה והיא מעוגנת בסעיף 9(א)(ז) לפודרה.

החולפות של רצף פיצויים וrzcf קצבה מוגנות בהגשת בקשה לפקיד השומה, אשר חלק מהעובדים אינם מודעים לה. לנוכח האמור, ובמטרה לאפשר ליחידים לדוחות את ההחלטה בדבר משיכת כספי הפיצויים כחלק מקצבה או בסכום חדי-פערמי,abisim lab lechishivuto shel chiscon הפסינוי, מוצע לקבוע שחלק מהכספיים כאמור שנמצאים בקובת הגמל ייוועדו לרצף פיצויים. לאחר הפרישה מהעובד האחרון וככל שהעובד לא משך את הכספיים בסכום חדי-פערמי, ניתן יהה למשכם בדרך של קצבה, והכול ללא צורך בקשה של העובד. כך במקרה שהעובד לא ביצע בחירה כלשהו לפקי סעיף 9(א)(ז) לא יראו בסכום המינויים לפקודת קובע כמשמעותו של ההחלטה בידוד, והוא גם אם לא החל לעבוד בעובודה אחרת בתוך שנה מפרישתו. מוצע כי האמור יהיה מוגבל לסכום הפטור על מענק הון שנתקבל עקב מותו (כיוון עומד על סכום של 24,260 ש"ח), והוא כדי למנוע דחיתת מס שאינה לתכליות הגדלת החיסכון הפסינוי.

- (1) סכומים ששולמו ל��בה בתקופה שמויום כ"ג בטבת התש"ס (1 בינואר 2000) עד יום ה' בטבת התשע"ב (31 בדצמבר 2011) שמתקיים בהם אחד מאליה, בגיןו הסכם המתබל ממכפלת מכפיף ההמרה להון בשיעור של 35% מתקורת הקצבה המזוכה:
- מקבל הקצבה חוויב בשליהם בתשלום מס כאמור בסעיף (הז), כנוסחו במועד תשלומם;
 - הם שולמו בידי מקובל הקצבה והוא לא היה זכאי בשליהם לניכוי לפי סעיף 47, כנוסחו במועד תשלומם;
- (2) סכומים ששולמו ל��בה בתקופה שמויום כ"ה בטבת התשע"א (1 בינואר 2012) עד יום כ"ח בטבת התשע"ד (31 בדצמבר 2013) –
- על ידי מעמידיו של עובד, בעבורו העובה, על חשבונו מרביב תגמולי המועבה, העולים על השיעור המרבי להפקדה של תגמולי מעביה, כשהוא מוכפל במשכורתו של העובד או בסכום השווה לארבע פעמים השכר הממוצע במשק בחודש, לפי הנמור;

דברי הסבר

מוזער. בנוסף, התקון האמור כולל הוראה שמשמעותה עידוד הפקדות חדשות לחיסכון הפנסוני של ייחידיים שנובע מכפסים שלא ניתנו בשליהם הטבות מס, ועל כן נקבע כי ייחידיים יהיו זכאים לקבל פטור מסגובה השיעור שנקבע מהקצבה המזוכה בתוספת הקצבה המוכרת.

לנוכח התקון המוצע להגדירה "תשולםים פטוריים", והבהרה כי מדובר בהפקות שבוצעו ממועד תחילתו של חוק זה איילך, מוצע להבהיר כי ההגדירה "תשולםים פטוריים", לגבי הפקדות שבוצעו עבור לתקון זה, אינה כוללת הפקדות ל��בה גמל ל��בה לגבי סכומים ששולמו ל��בה לפני פניהים כ"ג בטבת התש"ס (1 בינואר 2000), הוא מועד תחילתו של תיקון 120, שבסוגרתו הוספה ההגדירה "תשולםים פטוריים".

לגי תשלומים ששולמו ל��בה גמל ל��בה בתקופה שמויום כ"ג בטבת התש"ס (1 בינואר 2011), היינו לפני תיקון מס' 190, מוצע להבהיר כי יהלו ההוראות עבר תיקון מס' 190 לפקוודה, אך שהיחס יהיה זכאי ל��בה מזוכה בשיעור של 35% מתקורת הקצבה המזוכה או למלאו הקצבה המוכרת, לפי הגובה מביניהם. הבהרה זו גדרת לאור התקון המוצע בעת, והוא עולה בקנה אחד עם תכליתה של ההוראה לעודד הפקדות חדשות כאמור. בנוסף, יש לציין, כי בכל הקשור להפקות שבוצעו לפני תחילתו של תיקון מס' 190 קיימים קושי ניכר בזיהוי הכספיים שלא ניתנו בשליהם הטבות מס, וזאת בשל העובדה שלן שагונים המנהלים קופות גמל ל��בה לא היו חיילים בסיסיים של הכספיים האמורים, והו באמור ברוך בשעת עבורה רבתו של אנשי רשות המסים נגייל כל ייחיד ויחיד. לאור תיקון מס' 190 צפיה להתפרנסם בימיים אלה הסדרה בכל הקשור לסימונם של כספים כאמור. מודל התובות שקדם לתיקון מס' 190 לא חייב יהוי של כל הכספיים האמורים, ואולם תיקון מס' 190, שהגדיל את גובה הפטור בגובה הקצבה המוכרת, מהייב יהוי כאמור, לנוכח האמור לעיל, הרי כי קיימים קושי רב, מבחינה יישומית, בהחלפת ההוראות תיקון מס' 190 על הפקדות שבוצעו לפני תחילתו,

מהקצבה המזוכה, בתוספת מלאו הקצבה המוכרת. קצבה מזוכה היא סך כל הקצבות שמקובל היחיד, למעט קצבה מוכרת. קצבה מוכרת היא קצבה מקופת גמל ל��בה שאינה קרן ותיקה, שמקורה בהפקות שלא ניתנו לביהן הטבות מס ואשר נכללות בהגדירה "תשולםים פטוריים". לאור שינוי מודל התרופות המס כאמור, יש להתאים את ההגדירה "תשולםים פטוריים" לסקומים שאנים זכאים להטבות מס בעת הפקודה. מוצע להחל את התקון האמור לגבי הפקות גמל שנעשה ממועד תחילתו של תיקון זה. במשמעותו של נכלול במסגרת ההגדירה "תשולםים פטוריים" לגבי הפקודה שנעשה עד למועד תיקון זה, בשים לב לכל אחד מתיקוני החקיקה ולתכליתם, והכל כפי שיפורט להלן.

בחוק ההסדרים במשק מדינת ישראל (תיקוני החקיקה להנגנת ידי התקציב והAMD) הכלכלי לשנת התקציב התש"ס-2000, נערך תיקון מס' 120 לפקוודה. בתיקון האמור, שתחילתו נקבעה ביום כ"ג בטבת התש"ס (1 בינואר 2000), נקבע כי הפטור על קצבותו של חדיד והוא גבוהה 35% מתקורת הקצבה המזוכה או למלאו הקצבה המוכרת, לפי הגובה מביניהם. שמקורה בכיספים שחויבו כי קצבה מוכרת היא קצבה שמקורה בכיספים שחויבו בנסיבות מס לפי סעיף (הז) או שלא ניתן לביבה לטבות מס לפי סעיף 47 לפקוודה. עוד יצוין כי בהתאם להוראות הדין הקיימות ניתן למשור הפקות שהפקדו ל��בה גמל ל��בה לפני המועד האמור בסכום חד-פעמי ללא תשלום מס בעניין. ראו לעניין זה תקנה (ד)(2) לתקנות מס הכנסת (כללים לאישור ולניהול קופות גמל), התש"ד-1964.

בתיקון מס' 190 לפקוודה, שתחילתו נקבעה ליום ו' בטבת התשע"ב (1 בינואר 2012), תוקן סעיף 9א לפקוודה. בהתאם לתיקון האמור יוגדל בהדרגה השיעור מתקורת הקצבה המזוכה עד לשיעור של 67%, וזוatz בשים לב ליטול החלוקת של חיסכון הוני בכספיות גמל לתגמלים כפי שנעשה בתיקון מס' 3, ולאפשרות של הפרט למשור הון מקופת גמל ל��בה בכפוף לכך שהיא לו רובד קצבי.

(ב) על ידי העובד על חשבון מרכיב תגמולי העובד, העולמים על השיעור המרבי להפקדה של מרכיב תגמולי העובד, כשהוא מוכפל במשכורתו של העובד או בשכר הממוצע משך לחודש, לפי הנמור;

(ג) על ידי יחיד بعد עצמו, ללא תשלום מקביל מטעם מעביה, והיחיד לא היה זכאי בשליהם לזכיון או לניכוי לפי סעיפים 45 וא' 47, בנוסחם במועד תשלוםם;

(3) סכומים שלולמו לקופת גמל לказבה בתקופה שמיום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) וαιילך ומתקיים בהם אחד מלאה:

(א) הם תשלומי מעביד שאינם מוטבים;

(ב) הם שלולמו בידי מרכיב הקזבה והוא לא היה זכאי בשליהם לניכוי לפי סעיף 45א;

(4) כספים שהעביר יחיד לחשבון חדש כאמור בסעיף 23(א)(2א) או (בב) לחוק הפיקוח על קופות גמל ובלבד שהוא מקבל בשליהם קזבה, לעניין זה –

"מרכיב תגמולי המעבד" ו"מרכיב תגמולי העובד" – כמשמעותם לפי סעיף 21 לחוק הפיקוח על קופות גמל;

"שיעור המרבי להפקדה", של מרכיב תגמולי המעבד או של מרכיב תגמولي העובד – השיעור המרבי להפקדה לקופת גמל למרכיב תגמולי המעבד או למרכיב תגמולי העובד, לפי העניין, לפי סעיף 22 לחוק הפיקוח על קופות גמל, כפי שהיא במועד ההפקדה של אותו מרכיב;

"השכר הממוצע משך", ו"תשלומי מעביד מוטבים" – כהגדרתם בסעיף 45א; "תשלומי מעביד שאינם מוטבים" – תשלומי מעביד כהגדרתם בסעיף (3), שאינם תשלומי מעביד מוטבים; "

(7) בסעיף 11(א), בהגדירה "תושב", בסופה יבוא "ובלבד שהציג לפקיד השומה או למעבד אישור תושבות לצורך הטבת מס כהגדרתו בסעיף 500א לפקודת העיריות, בטופס שקבע המנהל";

דברי הסבר

בイトוח ישנה), לא יוכלו בגדר תשלוםם פטורים, וזאת לנוכח ההפניה להגדירה "קרן ותיקה" כאמור בחוק קופות גמל, לנוכח כל האמור לעיל, מוצע לתקן את ההגדירה קרן ותיקה בחוק האמו, כך שיהיה לא תחול לגבי קופת בטיחות ישנה, ולביב הפקדות לקופה כאמור יחולו הוראות תשלוםם פטורים בהתאם למועד הפקודתם כאמור, ובשים לב לכל התקיונים האמורים ולהכלילות. תיקון זה נקבע לצורך השימושים שנעשה בהגדירה האמורה בחוק קופות גמל.

לפסקה (7)

מומוצע לתקן את ההגדירה "תושב" שבסעיף 11(א) לפקודה, שענינו הטבות מס ביישובים, באופן שייחייב את הנישום להציג אישור תושבות לצורך הטבת מס, כהגדרתו בסעיף 500א לפקודת העיריות. התקון האמור משלים

זו כמובן לא הייתה כוונתו מלכתחילה. מוצע לבטא את התקין האמור במסגרת ההגדירה "תשלומיים פטורים" ולא להותיר הוראות שונות בנוגע לגובה הפטורה. לשם המרת הסכום האמור להון ייעשה שימוש מכפיל ההמרה שנקבע בסעיף 9א לפకודה, שעומד על 180 או מכפיל אחר שיקבע שר האוצר בהחלטה הרווחה והבריאות של הכנסתת המכפיל האמור משמש לצורך השוואה בין הון לקצבה בסעיף 9א. באשר לכפסים שהופקדו בתקופה שבין יום כ"ה בטבת התשע"א (1 בינואר 2012) עד יום כ"ח בטבת התשע"ד (31 בדצמבר 2013) תחול ההגדירה כפי שהיא בנוסחה בתיקון מס' 590 ועל כן מוצע להבהיר את האמור במפורש בהגדירה "תשלומיים פטורים".

במסגרת תיקון מס' 190 נקבע גם כי הפקודות לкопfat גמל לказבה שהיא קופת בטיחות שאושרה לראשותה לפני יום כ"ט בטבת התשנ"ה (1 בינואר 1995) (להלן – קופת

(א) בסעיף קטן (ב)(2), פסקאות משנה (ג), (ד), (ז) ו(ח) – יימחקו;

(ב) אחורי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) על אף הוראות סעיף 4(א)(10), לעניין סעיף זה יראו דיבידנד באילו הופק או נצמה מחוץ לישראל רק אם מקורו ברוחים שהופקו או נצמה מזו נצמה בישראל או בנסיבות שמקורם מחוץ לישראל";

(ג) בסעיף קטן (ד)(1), פסקאות משנה (ג), (ד), (ז) ו(ח) – יימחקו;

(9) בסעיף 29(5), בסוףיו יבוא "או 133";

דברי הסבר

לפסקת משנה (ב)

סעיף 4(א)(10) לפוקוד קובע כי לגבי דיבידנד המקיים נצמה או הופקה הוכנסה, הוא מקום מושבו של חבר בני האדם משלם הדיבידנד. הסעיף אינו מחייב, לעניין קביעת מקום הפתקה הוכנסה, בין דיבידנד שחולק מתוך רווחים שהופקו מפעילות בישראל לבין דיבידנד שחולק מרוחקים שהופקו מחוץ לישראל. לאור האמור, הוכנסה מדייבידנד ששילמה החברה תושבת חוץ ליחיד שהיא לתושב ישראל בראשונה או תושב חוץ ותיק, לחברה זהה, פטורה ממשך עשר שנים מיום הגעתו לישראל, ובמשך חמישה שנים לתושב חוץ, בין אם מקור הוכנסה ברוחים שהופקו לישראל ובין אם מקורה ברוחים שהופקו בישראל, או שההוכנסה נצמה מחוץ לישראל ומוקורה בנסיבות מחוץ לישראל.

על כן, מוצע לקבוע כי הוכנסה מדייבידנד תהיה פטורה ממשך עשר שנים מיום הגעתו לישראל ומוקורה גם הוא מחוץ לישראל.

לפסקת משנה (ג)

סעיף 14(ד) לפוקוד מסמיך את שור האוצר להאריך בתוקנות, את תקופת התบทבות הניננת לעולים ולהשכבים חזרות ותיקים, כמפורט בסעיף האמור. כאמור לעיל בדברי ההסביר לפסקת משנה (א), לאור ביטולם של סעיפים 134(ב) ו-135(ב) לפוקוד, שענינים פטו מדויקו לחיד עולה חדש ולתושב חוץ ותיק, ואורו התקופה המוציא של סעיפים 134(ב) ו-135(ב) לפוקוד, שענינים בחברה נשלהן זהה ובחברה משלה יד זהה, מוצע למחוק את פסקאות משנה (ג), (ז) ו(ח) שבסעיף 14(ד)(1), המתיחסות לסעיפים אלה.

לפסקת (9)

סעיף 29 לפוקוד קובע כי הפסד הון יהיה לדאם מחוץ לישראל יותר בקיומו בתנאים הקבועים באוטו סעיף. לפי פסקה (5) לסעיף האמור, הפסד מחוץ לישראל יותר בקיומו רק אם הוגש לפקיד שומה דוח לשינוי המס שבנה נוצר החפסה, כאמור בסעיפים 131 ו-132 לפוקוד, שקובעים את החובה להגיש דוח ואת המועד להגשתו. סעיף 9(ב) לפוקוד מאפשר לקוז את הפסד ההון בשנים הבאות, וב惟ב שהגוש דוח לפי סעיפים 131 ו-132 לפוקוד.

את התקופה המוצעת לפקודת הערים, אך שלא ניתן לפקודת הערים, כאמור לתושב שלא שילם את חובות הארונותה שלו.

לפסקה (8)

לפסקת משנה (א)

סעיף 14 לפוקוד עוסק בהטבות מסוימות לעולים חדשים או לתושבים חווורים. הסעיף קובע פטור ממס בישראל, לפחות תקופה של עשר שנים מהמועד שבו לתושבי ישראל, על הכנסות שנצמה או הופקו מחוץ לישראל. סעיף 14(ב)(1) מאפשר לדוחות בשנה את המועד שבו ייחשבו העולח החדש או התושב החוזר לתושבי ישראל, אם הם ביקשו זאת והודיעו על כך לפקיד השומה.

סעיף 14(ב)(2) מסיים את האמור בסעיף 14(ב)(1) וקובע כי אם בתום אותה שנהבחר היחיד להיחשב לתושב ישראל, תבואו שנת ההסתגלות מבניין התקופה לצורן מן הטבות לפי הסעיף. הויל ומומע לבטל את סעיפים 134(ב) ו-135(ב) לפוקוד, שענינים פטו מדויקו לחיד עולה חדש ולתושב חוץ ותיק, כאמור בסעיף 40(48) ו-49(ז) לחוק המוצע, מיצע לבטל גם את סעיפים (ג) ו(ח) של סעיף 14(ב)(2). המתייחסים לנסיבות אלה.

בנוסף, מוצע לעורך באוטו סעיף התאמות לאור התקופה המוצעת של סעיפים (ז) ו-5(ב) לפוקוד, בנוסחם בסעיף 21(40) ו-22(ז) לחוק המוצע, ובלבד את פסקאות (ג) ו(ד) שבו, כמפורט בהסביר להגדירה לסקופ 14(40).

והו נועzan של פסקאות משנה (ג), (ד), (ז) ו(ח) בסעיף 14(ב)(2) שמוסצע לבטל:

... (2)(14)"

(ג) התקופה האמורה בפסקה (2) להגדירה "חברת משלח יד זהה, ובהגדירה "הוכנסה של בעלי המניות תושבי ישראל", שבסעיף 5(ה);

(ד) התקופה האמורה בהגדירה "תושב ישראל" שבסעיף 75(ב)(א);

(ז) התקופה האמורה בסעיף 134;

(ח) התקופה האמורה בסעיף 135(ב).

(10) בסעיף 32(14), במקום פסקת משנה (ב) יובא:

"(ב) על אף הוראות פסקת משנה (א), יותרו ניכויים בשל הוצאות המעבד בעבור עובדו بعد תשלום לרכישת כסוי ביטוח, בהתאם בסעיף 45א";

(11) סעיפים 40ג עד 50ה – בטלים;

(12) במקום סעיף 45א יובא:

45א. (א) יחיד יזוכה ממס ב-35% מההכנסה מבין סכומים אלה:

"זיכוי بعد חיסכון פנסיוני"

(1) סך הסכומים ששילם היחיד או בן זוגו, בשנת מס, לקופת גמל לказבה, והתשלומיים ששילם, בשנת מס, לרכישת כסוי ביטוח.

(2) סכום השווה ל-15% מההכנסה המזוכה, בתוספת 5% מההכנסתו החייבת לפי סעיף 2(1), בגין תשלומי מעיביד מוטבים, ובניכוי סך שווי ההפקדות בהסדר פנסיה תקציבית אותה שנת מס.

(ב) לעניין סעיף קטן (א), לא יובאו בחשבון תשלומיים לרכישת כסוי ביטוח בסכום העולה על 5% מההכנסה המזוכה.

(ג) בסעיף זה –

"הכנסה מזוכה" – הכנסה החייבת לפי סעיף 2(1) או (2), וקצבות או כאמור בפסקאות (3) ו(4) להגדירה "הכנסה מגיעה אישית" שבסעיף 1, והכול עד לסכום התקראה השנהית; "סכום התקראה השנהית" – סכום השווה לעשרות פעמים השכר המוצע ממשך לחודש;

"שכר מוצע ממשך" – השכר המוצע כפי שהוא מוחוש לצורכי גמלאות ודמי ביטוח לפי סעיף 2(ב) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995⁴⁹, כפי שפורסם המוסד לביטוח לאומי;

"שווי הפקדה בהסדר פנסיה תקציבית", בחודש מסויים – סכום השווה ל-60% מרכיבי המשכורת המשולמים ליחיד, שהיו מובאים בחשבון לצורכי חישוב הקצבה בהסדר פנסיה תקציבית בהתאם בסעיף 9(16). אילו אותו יחד היה פורש لكצבה באותו חודש;

דברי הסבר

שנות הלימוד לתואר השני, לפי סעיף 40ג לפוקודה תינתן הטבת מס ליחיד שסייע לימודיו מוצע בדמות מחיצית נקודת זיכוי במס. סעיף 40ה לפוקודה קובע כי לא יהיה כפלי בטבות המס האמורות בסעיפים 40ג ו-40ה.

ההטבה האמורה ניתנת לבני הscalar גבוהה או לבני מוצע אשר נמנים עם שכבת מקובל שכר גבוהה יחסית, והוא ניתנת לכלם באותה אופן, בלי להתייחס לנתחים נוספים. ההטבה אינה מייצרת תמרץ חיובי

הואיל ובמקרים רבים ניתנת ארכה להגשת הדוח, מוצע להתריר קיומו כאמור אם הוגש דוח שהמועד להגשתו נדחה בידי פקיד שומה בהתאם לסעיף 133 לפוקודה.

לפסקה (11) ולסעיף 42(ב)(5)

סעיף 40ג לפוקודה קובע הטבות מס ליחיד שסייע תואר אקדמי ראשון ושני או לחילופין לבוגרי מסלול ישירות לתואר שלישי, בדמות נקודת זיכוי אחת במס בגין שנות הלימוד לתואר הראשון נקודת זיכוי במס בגין

⁴⁹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210.

"תשלומי מעביר מוטבים" – תשלומי מעביה, כהגדרותם בסעיף 3(ה3), אשר לפי הטעיף האמור יראו אותם כהכנסה של העובר במועד שקיבל אותם;

"תשלום לרכישת ביסוי ביוטחי" – סכומים بعد רכישת כסויו ביוטחי לסייע נכות או לטיכוני מוות, שבו יבוטח היחיד בкопת גמל או במבחן כהגדרתו בחוק הפיקוח על הביטוח, ובלבך שהתקיימו בביטחון כאמור התנאים לפי סעיף 16(ד)(6) לחוק הפיקוח על קופות גמל.;"

דברי הספר

(2) למד היחיד במלול לימודים ישיר לתואר אקדמי שלishi תובה בחשבון נקודת זיכוי אחת בעבורו לימודי תואר ראשון, החל בשנת המסלש לאחר שנתה הסתiemו לימודיו לתואר הריאשון, ובמספר שנים מס כאמור בסעיף קטן (ב) לעניין לימודי תואר אקדמי ראשון; כמו כן, תובה בחשבון ממחזית נקודת זיכוי שנייה לתואר אקדמי שני; ומשך שתי שנים מס, החל בשנתה המסלש לאחר שנתה הסתiemו לימודיו לתואר אקדמי שלישי.

(ה) נקודת זיכוי אחת או ממחזית נקודת זיכוי כאמור בסעיף זה, לפי העניין, תובה בחשבון בעבור לימודים לתואר אקדמי ראשון אחד או לתואר אקדמי שני אחד, לפחות, ולאחר שהיחיד המצעיא לפיקוד השומה אישור על סיום לימודיו וכאותו לתואר כאמור.

(1) בסעיף זה –

"חוק המועצה" – חוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958;

"מוסד להשכלה גבוהה" – כמשמעותו בחוק המועצה;

"תואר אקדמי" – תואר מוכר כמשמעותו לפי חוק המועצה.

40. (א) בהישוב המסלש של יחיד תושב ישראל תובה בחשבון ממחזית נקודת זיכוי אם סיים לימודי מקצוע וධיה זכאי לתעודת מקצוע, ובלבך שהמציא לפיקוד השומה אישור על סיום לימודיו וכאותו לתעודת מקצוע כאמור.

(ב) ממחזית נקודת זיכוי כאמור בסעיף זה תובה בחשבון במספר שנות מס במספר שנות לימודי המקצוע, ובלבך שתובה בחשבון בלבד במשך שלוש שנות מס.

(ג) ממחזית החל בשנתה המסלש לאחר שנתה הסתiemו לימודיו.

(ד) בסעיף זה –

"לימודים מקצוע" – לימודים לרכישת מקצוע מסוים, בהיקף שעות לימוד הזזה ל-1,700 שעות לימוד הנוהגות במוסד להשכלה גבוהה, כהגדרתו בסעיף 340, לפחות;

לרכישת השכלה אקדמית או לימודי מקצוע, שכן היא מוענקת ליחיד בתום הלימודים, אינה משפיעה על מצבו הכלכלי בזמן הלימודים, ואינה תורמת לממשק ברמה הכלכלית. לפיכך מוצע לבטל את סעיפים 50 ג' עד 54ה לפחות, שהוא נוסח:

"40. (א) בהישוב המסלש של יחיד תושב ישראל (בסעיף זה – יחיד) תובה בחשבון נקודת זיכוי אחת אם הוא זכאי לקבלתואר אקדמי ראשון וממחזית נקודת זיכוי אם הוא זכאי לקבלתואר אקדמי שני, ממוסד להשכלה גבוהה.

(ב) נקודת זיכוי אחת או ממחזית נקודת זיכוי כאמור בסעיף זה, לפי העניין, תובה בחשבון במספר שנים מס שהן במספר שנים לימודיו האקדמיות, ובלבך שתובה בחשבון בלבד יותר משלוש שנים מס בעבורו לימודי תואר אקדמי ראשון ובלא יותר משתי שנים מס בעבור לימודי תואר אקדמי שני.

(ג) נקודת זיכוי אחת כאמור בסעיף זה בעבור לימודי תואר אקדמי ראשון תובה בחשבון החל בשנתה המסלש לאחר שנתה הסתiemו לימודיו לתואר אקדמי ראשון, וממחזית נקודת זיכוי כאמור בסעיף זה בעבור לימודי תואר אקדמי שני – החל בשנתה המסלש לאחר שנתה הסתiemו לימודיו לתואר אקדמי שני.

(ג') על אף האמור בסעיף קטן (ג), היחיד שזכה לקבל תואר אקדמי ראשון או שני בתחום עסקוק שנדרשת בו התמחות והשלמות היא תנאי להתחממות, זכאי לבחר אם נקודת זיכוי כאמור בסעיף קטן (א) יובאו בחשבון החל בשנתה המסלש שללאחר שנתה הסתiemו שבה הסתiemו לימודיו לתואר האקדמי האמור או החל בשנתה המסלש שללאחר שנתה הסתiemו שבה סימן את ההתחממות, ובלבך שתיקופת ההתחממות תחול לא יאוחר משנתה המסלש שללאחר שנתה הסתiemו לימודיו לתואר האקדמי האמור.

(ד) על אף האמור בסעיפים קטן (א) עד (ג)

(1) היה היחיד זכאי לקבלתואר אקדמי שלישי ברפואה או ברפואת שיניים תובה בחשבון נקודת זיכוי אחת, בשלוש שנים מס, וממחזית נקודת זיכוי, בשתי שנים מס, החל בשנתה המסלש שללאחר שנתה הסתiemו שבה הסתiemו לימודיו לתואר האקדמי השלישי;

(13) סעיף 47 – בטל;

(14) בסעיף 47ג(א), במקומות "יבוא" ו- "יבוא" (17)(א) ו- "יבוא" (17)(א);

(15) בסעיף 57(א), במקום "46 יבוא" ו- "47 יבוא", והסיפה החל במילויים "ואולם לעניין התורת ניבויים" – תימחק;

– בסעיף 64 (16)

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) בראשה, במקרים "הכנסתה החייבות של חברה" יבו"א "הכנסה חייבות", לרובות שבה כמשמעותו בחוק מיסויי מקרקעין (בטעיף זה – הכנסה חייבות) והഫסדים, שהחברה תושבת ישראל שחתאגודה בישראל", במקרה "והפסדיה ייחשבו" יבו"א "ייחשבו", במקרה "לא יאוחר מהחודש לפני תחילת השנת פלונית", או תוך שלושה חודשים לאחר התאנחותה, הכל לפי העניין" יבו"א "בתוך שלושה חודשים לאחר התאנחותה" ובמקרה "ואשר הסכמתו" יבו"א "ובבלבד שהוא תושב ישראל והסכמתו";

(2) בפסקה (1), אחרי "עליה בסעיף זה – תקופת החטבה" יבוא "וכן רוחוחים שמקורם בדייבידנד החביב במס לפ' סעיף קטן (א3)" ובסופה יבוא "לענין זה, רוחוחים שחולקו מהתכנסות החברה" – רוחוחים שחולקו מההתכנסות החביבה בתוספת ההכנסה הפטריה ממש, ובഫחתה הטעם החל על הנישום בשל ההכנסה החביבת אממו, אם שולם על ידי החברה והיא לא חייבה את הנישום בהתאם";

דברי הסבר

הכוּנוֹן מס' רבים מתבצעים בתפר ובמעבר בין חברה משפחחתית לחברה גילה ולהיפך, וכן מוצע בהצעת חוק וו לטפל בנסיבות אלה.

כמו כן מוצע לקבוע הוראות מעבר לעניין חברות משפחתיות, כאמור להלן בדברי ההסבר לסעיף 42(ה).

לפסקת משנה (א)(1) ו-(2)

מוצע לתקן את סעיף 64 לא פקودה ולקבוע כי חברה תושבת ישראל שהתאגדה בישראל החל ביום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013), תוכל לבחרו בתורו שלושה הודשים ממועד התאגדותה, אם ברצוניה להיות חברה משפחית לצורכי מס. עוד מוצע לקבע כי הנישום המציין בחברה יידרש להיות תושב ישראל. היה וחברה בחברה שלא להיות חברה משפחית, היא לא תוכל להפוך לחברה משפחית בשלב מאוחר יותר.

בנוספּ, סעיף קטן (א) קובע מהם הרוחות שחולקו ממהנכשות החברה שיראו אותם כאיילו לא חולוקו. מוצע להגדיר רוחות אלה כrhoוחים שחולקו מההכנסה החזיבת של החברה בתוספת ההכנסה הפטורה ממש ובഫחתת המשך החל על הנישום המיציג, אם שולם על ידי החברה המשפחתיות והיא לא חייבה אותן בהתאם. כמו כן מוצע לקבוע כי יראו כרוח שלא חולק גם דיבידנד החביב במס' לפ' סעיף קטן (א) המוצע, במפורט בדברי ההסביר על טעיף זה.

"תעודת מקצוע" – תעודה הניתנת בסיום לימודי מקצוע, המוכרת על ידי משרד ממשתי.

40. ייחיד שמתוקניים בו התנאים הקבועים בסעיף 40
ובסעיף 40, יהיה זכאי לבחור אם יבואו בחשבון
בחישוב המס שלו נקודת זיכוי אחת או מחצי
נקודת זיכוי, לפי העניין, לפי סעיף 40 ג או מחצי
נקודת זיכוי לפי סעיף 40 ג'.

מוצע קבוע כי ביטולם של הסעיפים האמורים יחול מיום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014).

לפסקה (16) ולסעיף 42(ה)

מושע לבצע היקונים במודל המיסוי של חברה משפחתייה, המוגדרת בסעיף 64א לפΚודו, וזאת כדי למלואucker ל Kunot ha-Kiymot ha-Yom be-Chukka, לשגור פרצות ולמנוע תכונני מס שהמדינה מפסידה בשללם סכומי כסף ניכרים. לעתים ל Kunot ופרצות אלה נסגרות בהכרעה שיפוטית (ראו למשל ע"א 6742/97 פקיד שומה למפעלים גדולים ב- ב' – יוג' – גוד 3319/04 ליאור שקלרש ואח' נ' פקיד שומה רמלה, ע"א כ- 4/ミスイム (אוגוסט 2006) ה-2, ע"מ 1183/05, ע"מ 1184/05 ו-ע"מ 1185/05 דוד קלילימן ואח' נ' פקיד שומה פתח תקווה, מיסים כ- 5 (אוקטובר 2010) ה-29). אך לעיתים לשון החוק מאפשרת את אותו תכונני מס לא נאותים ולא צודקים.

- (3) פסקה (2) – תימחך;
 (4) בפסקה (3), במקום "47" יבוא "45A";
 (5) במקום פסקה (7) יבוא:

(7) במכירת מנתה של חברה משפחתייה, יהולו הוראות אלה:

(א) לעניין סעיף 88, יופחת מהתמורה לגבי מוכר המניה ומהמוחרר המקיים לגבי הרוכש, סכום השווה לחילק מסכום הרוחחים שהצטברו בחברה בשנות ההטבה ולא חילקו, שייחסו לכל הרוחחים שלא חולקו הוא כייחס חילקה של המניה בנסיבותיו לרווחי החברה המשפחתייה לכל היותר להזיהה; לעניין זה – "רווחים" – רוחחים שמקורם בהכנסה החיבית, בתוספת ההכנסה הפטורה ממיס ובഫחתת המס החל על בעל המניה בשל ההכנסה, אם שולם על ידי החברה והיא לא חייבה אותו בהתאם, והיכול לרבות רוחחים שמקורם בדיבידנד שחוויב במס לפי סעיף קטן (א3);

"רוכש" – לרבות מי שרchs מנתה מהחברה המשפחתייה;

(ב) הוראות סעיף 96 לא יהולו בשל שנות ההטבה;

(ג) לעניין חישוב רוחה הון, ייווסף לתמורה של מוכר המניה סכום בגין הפסדים שייחסו לו בתקופת ההטבה; לעניין זה, "הפסדים" – סכום השווה להכנסה החיבית שייחסה למוכר המניה בגין הפסדים שייחסו לו ובלבד שהוא סכום שלילי;

(8) זכאי הנישום להטבות לפי הוראות סעיפים 9(א), 14(א) או (ב). ולענין נישום שאינו תושב ישראל החבר בחברה משפחתייה שתאגידה לפני יום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013) – להקלות ממש או לפטורם הנינתנים לפי פקודת זול湧 השולץ בשל דתו וחשיבותו וחייב, יינתנו ההטבות רק לפי חלקו היחסני של הנישום ברוחו הכספי;

דברי הסבר

אותו בהתאם, ולרבות רוחחים שמקורם בדיבידנד שחוויב במס לפי סעיף קטן (א3).

זהו נושא של פסקה (7) שמצווע להחליפה:

(7) במכירת מנתה של חברה משפחתייה יופחת מההתמורה, לעניין סעיף 88 הן לגבי המוכר והן לגבי הקונה, סכום השווה לחילק מסכום הרוחחים שהצטברו בחברה בתקופת ההטבה והוא לא חילקה אותם, ככלקה של המניה בנסיבות ההטבה והוא לא חילקה אותם, ככלוקם שייחסוו להם לא יראו אותם כרוחחים הרואים לחילוקה לעניין סעיף 96ב".

כמו כן מוצע להגדיר "רוכש", לרבות מי שרchs מנתה מהחברה המשפחתייה. בנותו, מוצע לקבוע בו בעית מניות מהחברה המשפחתייה. ייווסף לחומרת מכירת המניות על ידי בעל מניות, סכום עוזף הפסדים על הרוחחים שייחסוו לנישום המיצג, בהתאם לחילוקו של בעל המניות המוכר, כדי שלא תהיה כפלה הטבה בשל הפסדים אלה.

עוד מוצע להוסיף לסעיף לסעיף 64(א) האמור את פסקה (8), ש לפניה הטבות מסוימות הניתנות באופן אישי, לפי הוראות סעיף

לפסקת משנה (א)(3)

לאור ביטולו של מס המעסיקים מוצע למחוק את פסקה (2) של סעיף 64(א), שנוסחה מובה להלן:

(2) שילמה החברה משכורות או שכר עבודה לחבריה, לא תחול עליה לגבים חובת תשלום מס מעסיקים ומילואה חסכון המוטל על מעסיקים".

לפסקת משנה (א)(5)

פסקה (7) של סעיף קטן (א) עוסקת במכירת מנתה של חברה משפחתייה וקובעת כי מתמורה המכירה יופחת סכום השווה לחילק מסכום הרוחחים שהצטברו בחברה בתקופת ההטבה והוא לא חילקה אותם, זאת, כדי שלא יהיה כפלה מס בעית מכירת המניה בשל אותן רוחחים שכבר שולם בשליהם מס. מוצע להחליפה את פסקה (7) האמורה ולהגדיר מהם הרוחחים שייחסוו מהתמורה, ברוחחים שמקורם בהכנסה החיבית של החברה בתוספת ההכנסה הפטורה ממש ובഫחתת המס החל על בעל המניות בשל ההכנסה, אם שולם על ידי החברה המשפחתייה והוא לא חייבה

(ב) בסעיף קטן (א1), במקומות "יחד עם הגשת הדוח על פי סעיף 131 לאותה שנה" יבואו "בתוך 60 ימים מיום שחרול להתקיים התנאי האמור" ובסיומו יבואו "מתחלת שנת המשך שהה דל להתקיים בנסיבות התנאי האמור";

(ג) אחרי סעיף קטן (א1) יבואו:

"(א2) אם בתוך שנת המשך שהה דל להתקיים בחברה תנאי כאמור בסעיף קטן (א), תחרול החברה להיות חברה משפחתיות וכיait מתחלת שנת המשך שהה דל להתקיים בה התנאי האמור.

(א3) דיבידנד שהתקבל בשנת המשך שהה דל בחברה להיות חברה משפחתיות וכיait לפי הוראות סעיפים קטנים (א1) או (א2), יהיה חייב במס בהתאם להוראות סעיף 125(ב)(3), ולא יהולו הוראות סעיף 126(ב).";

(ד) בסעיף קטן (ב) –

(1) בפסקה (1), במקומות "עד למועד להגשת הדוח על פי סעיף 131" יבואו "לא יאוחר ממועד לפני תחילת שנת מס פלונית", המילים "לשנת המשם שאליה מתיחס הדוח" – יימחקו, ובמקומות הסיפה החול במילים "ותהא חייבות לשלם" יבואו "מתחלת שנת המשם שלאחר שנת המשם שהה הדועה כאמור";

דברי הסבר

נחשב לבן משפחה), תחרול להיות חברה משפחתיות וכיait מתחלת שנת המשך שהה דל להתקיים בחברה משפחתיות וכיait בתנאי האמור. כמו כן מוצע להוסיף לסעיף 64 את סעיף קטן (א3), הקובע כי דיבידנד שהתקבל באוטה שנת מס שבנה החדרה להחברה להיות חברה משפחתיות וכיait לפי הוראות סעיפים קטנים (א1) או (א2), יהיה חייב במס ככלו החדרה נשארה במעמד של חברה משפחתיות, קרי לפי סעיף 125(ב)(3) לפוקודה, ולא יהולו הוראות סעיף 126(ב) לפוקודה.

פסקת משנה (ד)

סעיף 64(ב)(1) לפוקודה קובע כי חברה משפחתיות וכיait רשותה להודיע לפוקודר השומה עד למועד הגשת הדוח לפי סעיף 131 לפוקודר, כי היא חומרה שבנה מבקשתה להיחשב לחברה משפחתיות וכיait לשנת המשם שאליה מתיחס הדוח. הוואיל ומדובר בתקופה ארוכה בין שנת המשם ניתנת לחברה אפשרות להודיע באופן רטראקטיבי כי היא חדרה להיות חברה משפחתיות וכיait ובכך מתאפשר לרשותה מרחב תמרון רב המיציר תכוני מס, מוצע כי החברה תודיע לפוקיד השומה לא יאוחר ממועד לפני תחילת שנת המשם כי היא מבקשת להודיע מלאהות חברה משפחתיות וכיait, ומשהודעה כאמור תחרול להיות חברה משפחתיות וכיait החל בשנת המשם שלאחר שנת המשם שהה ניתהה ההודעה.

כמו כן מוצע לקבוע כי חברה משפחתיות שחרולה להיות חברה משפחתיות וכיait, בין אם בשל אי-התקימות הנאים כאמור בסעיף קטן (א) ובין אם בשל בחירתה, לא תוכל עוד להיחשב לחברה משפחתיות בעתייה.

9(5)(א) או (ג) או 7(ב) או פטור ממשם או הקלות לתושב חוץ, יינתנו רק אם מקבל ההטהה והוא הנישום המייצג של החברה המשפחתיות ורק לפני חלקו זכויות להווחה החברה, זאת כדי למנוע מצב שבו מוקמת חברה משפחתיות אך ורק במטרה לנצל את הטבות המשם האישיות בשל כל הכנסת בני המשפחה שאינן זכאים להטבות.

פסקת משנה (ב)

סעיף קטן (א1) קובע היום כי אם בתוך שנת המשך שהה דל להתקיים בנשים תנאי כאמור בסעיף קטן (א), יהיה הנישום השני לפני הדועה ייחד עם הגשת הדוח השני לפני סעיף 131 לאותה שנה. אם לא הדועה החברה, היא תחרול להיות חברה משפחתיות וכיait. הוואיל ומדורב בתקופה ארוכה בין שנת המשם לבין מועד הגשת הדוח לאוותה שנה בה החברה לא מודיעה על הנישום המייצג המחלף, מוצע לקבוע, כי החברה תידרש להודיע על נישום מייצג אחר בתוך 60 ימים מיום שהניסיונות הקויים חドル לקיים את התנאי. כן מוצע לקבוע כי אם לא הדועה החברה כאמור, היא תחרול להיות חברה משפחתיות וכיait החל מתחלת שנת המשם שהה דל להתקיים בנשים התנאי האמור.

פסקת משנה (ג)

מוצע להוסיף לסעיף 64 לא לפוקודה את סעיף קטן (א2), ולקבע כי חברה שחרולה להיות חברה משפחתיות, לאחר שהפסיקה לעמדת תנאים לחברה כאמור בסעיף קטן (א) (לדוגמא, בשל הקצעאה או מכירה של מנויות למי שאינו

(2) בפסקה (2), הסיפה החל במיללה "לפנִי" – תימחק.

(ה) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) הוראות חלק ה'ג, למעט סעיפים 104(א)(א) ו-104(ב)(א), לא יהולו על
חברה משפחיתת";

(17) סימן ה' לפרק שני בחלק ד' – בטל;

דברי הסבר

- (6) זכותו של בעל מניות לרוחחים זהה לזכותו
לנכסי החברה בעת פירוקה;
(7) החברה אינה מוסד כספי, בהתאם בחוק מס
ערף מוסף;
(8) החברה בקישה להיחשב כחברה שקופה,
בהודעה שלילה החתו כל בעלי מנויותה, שנמשרה
לפקיד השומה בתוך 60 ימים מיום התאנדרותה;
שנות הטעבה – שנות המס שהן היתה החברה
שקופה.

(ב) לצורך חישוב הדמס, שיעור המס וקיום הפסדים וכן לעניין
פטורים מסמך, תיחסב המכנסה החיבת של החברה שקופה,
לרבות המכנסה מודיעינר והפסדריה, המכנסתם או כഫיסיהם
של בעלי מנויותה, בהתאם לחוליקם בOURCES לרוחחים בחברה,
ויהולו הוראות אלה:

- (1) רוחחים שホールקו מהמכנסה החיבת של החברה
השקופה, לא יראו אותן כמכנסה;
(2) לעניין זה, "רווחים שחולקו" – המכנסה החיבת,
בתופעת המכנסה הפוטורה מס' ובהתחת המס החל
על בעל המניה בשל המכנסה, אם שולם על ידי
החברה והיא לא חייבת אותו בהתאם;

(3) (א) הפסדים של החברה השקודה בשנות המס
אשר ייחסו לבעל מניות יקווזו תחילת נגד
המכנסתו של בעל המניות מהחברה השקופה,
בהתאם להוראות לפודרה;

(ב) הפסדים אשר ייחסו לבעל מנויותיה
בשנות המס הקודמות יותרו בקיווז רק נגד
המכנסתו החיבת של אותו בעל המניות,
ולא יותרו בקיווז כלפי המכנסה של החברה
השקופה;
(ג) (נומחקה);

(4) סיוגם של המכנסה החיבת או של ההפסה,
לפי העניין, שייחסו לבעל מניות כאמור בסעיף זה,
למקור המכנסה, יהיה בהתאם למקור המכנסה שמננו
הופקה או נצמחה בידי החברה השקופה, ואולם
המכנסה זו לא תיחסב כמכנסה מיועה אישית, אלא
אם כן מילא בעל המניות תפקיד פעיל בחברה;

(5) לעניין הזיכוי בשל מסי חזץ, בהתאם
בסעיף 199,ocabi בעל המניות לחולקו היחסים במשת
החוון ששילמה החברה השקופה;

(6) לעניין מקומות של בעל מניות, כאמור בסעיף
175, יצורף חלקו היחסי בהמכנסה החיבת של

לפסקת משנה (ה)
כדי למנוע תכוני מס, מוצע לקבוע כי הוראות חלק ה'ג
לפודרה לא יהולו על חברה משפחיתת, למעט סעיף 104(א)(א)
לפודרה, העוסק בהעברת מלאה הזכויות בנכש לחברה וסעיף
104(ב)(א) לפודרה, העוסק בשותפים המעבירים את מלאה
זכויותיהם בנכש לחברה שהוקמה במיוחד לצורך כן.

לפסקה (17)
مוצע לבטל את הסדר בדבר חברה שקופה הקבוע
בסעיף 104(א) לפודרה, וטרם נקבע לתוקף משנת 2003
המנוגן האמור נקבע במסגרת הרפורמה במס הכנסה
שבאה לידי ביטוי בחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס'
132), התשס"ב-2002, ואמור היה להחליף את מגנון החברה
המשפחיתת. בגלל שעוד היום לא נחקקו תקנות מכוח סעיף
64(א) האמור, ונוכח הקשיים התפעוליים הנוגעים ליישום
מודל החברה השקופה וכן החשש שמנוגנון החברה השקופה
עלול לגרום לאבדון מס ממשמעתי, ההוראות לעניין חברה
שקופה לא נקבעו עד היום וכעת מוצע לבטל.
זהו נוסחו של סימן ה' לפרק שני בחלק ד' שמצוין
בלטלה:

סימן ה': חברה שקופה

1. (א) בסעיף זה –

"בעל מניות" – חברה השקופה;

"הכנסה חיבת" – לרבות שב כמשמעותו בחוק מיסוי
מרקיעי;

"חברה השקופה" – חברה תושבת ישראל שהתקיימו בה
כל אלה:

(1) היא אינה חברת ציבورية בהתאם בסעיף
1 לחוק החברות, ולא ניתן לפי תקוננה לשנות את
סיווגה לחברת ציבורות;

(2) מספר בעלי מנויותה אינם עולה על 50, או על
מספר גובה יותר אם אישר זאת המנהל, בתנאים
שקבוע, ולענין זה יראו בני זוג וילדיהם, יורשים של
בעל מניות, או רוכשים מבעל מניות במכירה שלא
מרצון, בעלי מניות אחד;

(3) כל בעלי מנויותה הם יחידים תושבי ישראל;

(4) מנויותה הן מאותו סוג, למעט מנויות המינות
זכויות הצעבה, ואין לבעל המניות אפשרות לשנות
את הזכויות המוקנות מכוח המניות, למעט שינוי
זכויות הצעבה;

(5) הזכות לרוחחי החברה מוקנית מכוח המניות
 בלבד;

(18) בסעיף 64א(א)(4)(ג), במקום "25%" יבוא "שיעור הקבוע בסעיף 126(א)".

(19) בסעיף 66(ג), בפסקה (1), במקום "יבוא" 45א, 47א, 47, נקבעו "יבוא" 45א, 47א, 47;

דברי הסבר

באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשי
לקבוע מקרים שבהם לא יהול פטור מהמסים
לפי פסקת משנה זו בפרק החיבורה, בתנאים
שיקבע; לענין זה, "מס שבח" ו"מס רכישה" –
במשמעותם בחוק מסויים מקרים:

(ב) שר האוצר, באישור ועדת הכספי של הכנסת, ראש לקבוע תנאים, הוראות ומגבלות לעניין פסקה זו, לרבות לעניין קביעת המהיר המקורית של נכסי החברה השקופת המסתפקת, יום הרכישה ושווי הרכישה כהגדרות בחוק מיסטי מקרקעין, וכן הוראות לעניין הפטדים וחולוקת הכספיות וכן מקרים שבהם תחויב במסעליות ערך של נכסיים.

(1) שר אוצרה, באישור ועדת הכספי של הכנסת, הראשי לקבוע כללים לעניין חברה שקופה שהפסיקה למלא אחר התנאים וההוראות הקבועים בסעיף זה, ובכלל זה לקבוע כי החברה תחדל לחיות חברה שקופה; קבוע כאמור לא תכלולחוור ולהיחס בחברה שקופה.

(2) חברה שחרדה להיות שקופה, כתועאה מהפהת הוראה מוחראות סעיף זה, רשותית, באישור המנהל ובתנאים קבוע, לבקש להתפרק, בהתאם להוראות סעיף קטן (ב)(11), תוך שנה מתום שנת המשכה בוצעה הפרה כאמור; לעניין זה, יראו את יום ההפרה ביום שבו החלו הליכי הפירוק.

(ד) על אף הוראות פקודה זו, יהולו לעניין שומה, השגה וערעוה הוראות אלה:

(1) נקבעה לחברת השקופה שומה, רשיין פקיד השווה, על אף הוראות פקודה זו, לקבע את שומו של בעל המניות או לתנקן, בהתאם, תוך שתווים מותם שנתנו המש שבנה נקבעה שומרת החכירה או במעט שבו רשיין הוא לשוט את הכנסתו של בעל המניות. לפי המאמרים:

(2) החברה השוקפה רשאית להציג או לערער על השומה שנקבעה לה בהתאם להוראות סעיף 150 או 153, לפי העניין; בעל המניות רשאי להציג או לערער כאמור על ייחוס הכנסה החיבית או הפסדיה של החברה השוקפה, ועל השפעת השומה שנקבעה לחברה השוקפה על הבנסתו, אך לא על השומה שובצתה לחרבה.

החברה השקופת לרבות בהכנסתה מדייבידנד או בהפסדיה, למחזר המהווה בסיס למקומות;

(ג) ניתן לבודת את המט על הכנסת החברה השקופה, לרבות המקומות, זה מיהרבה והן מעבלי מנויותיה, בוגובה המט החל על חלוקם הייחסי ברוחה של החברה השקופה;

(8) במכירת מניה של חברה ש קופפה, יחולו הוראות אלה:

(א) לעניין סעיף 88, יופחת מהתמורה לבני המוכר ומהמיהר המוקורי לבני הרוכש, סכום השווה לחלק מסכום הרוחים שהצטברו בחברה בשנות ההטבה ולא חולקו, שייחסו לכלל הרוחים שלא חולקו הוא כיחס חלקה של המניה, בזיכוי לרווחי החברה השקופה - לכלל הוצאות להויה: לעניינו זה

רוווחים" – הכנסתה החייבת של החברה השקופה בשנות ה开头ה, בגין הפסדים שהיו לה באותן שנים, וב└בד שהרווחאה המקבלת לא תהיה בסכום שיללן.

רוכש – לרבות מי שרכש מנויות מהחברה השופפת;

(ב) לא יחולו הוראות סעיף 94ב בשל שנות ההטבה;

(ג) לעניין חישוב רווח ההון, יופחת מהמחיר המקורי המוקורי המתוואם סכום בגובה הפסדים שיוחסלו למוכר המניה בשנות הנטביה, עד גובה המחיר המקורי המוקורי המתוואם; לעניין זה, "הפסדים" – סכום השווה להכנסה החביבת שווחסה לבעל המניות, בנסיבות ההפסדים שיוחסלו, ובגלבד שהוא סכום שליל:

(9) בעל מנויות שמכיר מניות בחברה ש קופפה יודיע לחברה השקופה, על המכירה בתוך 90 ימים מיום המביבה.

(10) הוראות חלק ה' למעט פרק שלישי שבו, לא יחולו על חרבנה שbowה.

(11) העברת נכסים מחברה שקופה שהוחול בפיוקה לבני מניותיה, בהתאם לשיעור זכויותיהם בה, לא חוויב במס לפ' פקודה זו או לפ' חוק מיסוי מקרקעין (בפסקה זו – המיסים), וב惟ך שהנכס המועבר לא שניה את ייעודו אגב ההצעה, כאמור בסעיפים 85 ו-105 ובסעיף קב' לחוק מיסוי מקרקעין; ואולם מוקם שבו לא מתחייב המכירה במס שכח בשל האמור בפסקה זו, והתחייב המכירה במס רכישה בשיעור של 0.5% שר האוצר

(20) בכותרת פרק רביעיו לחלק ד', בסופה יבוא "וחברת משלח יד זורה";

(21) בסעיף 57ב –

(א) בסעיף קטן (א)

(1) בפסקה (1), בהגדירה "חברה נשלטת זורה" –

(א) בפסקת משנה (א), במקומות "הוציאו יבוא 'הונפקו' ובסופה יבוא 'לענין זה, לא יובאו במניין מנויות או זכויות שהונפקו, המוחזקות בידי בעל השליטה בחבר בני האדם';"

(ב) בפסקת משנה (ב), במקומות "רוב הכנסתו" יבוא "שליש מהכנסתו לפחות", במקומות "שרוב רוחיו" יבוא "שליש מרוחחים לפחות", במקומות "רביתה הכנסותיה או רוחיחת הכללים" יבוא "שליש לפחות מהכנסותיה או רוחיחת הכללים", במקומות "נובעת" יבוא "נובע" ובמקומות "בהתאם לדינן המס החלים, כהגדרתם בסעיף 5(ג)" יבוא "כאמור בסעיף 57ב(ב);"

דברי הסבר

קרן נאמנות פטרוה. פסקת משנה (ג) של הסעיף האמור קובעת, כי מיהכנסה חיבת אחרה ינוכה מס בשיעורו 25%. לאחר העלאת שיעור מס החברות בסעיף 126(א) לפוקודה, בתיקונו המוצע בסעיף 40(4) להוק זה, מוצע להחליפ את שיעור המס הקבוע בפסקת משנה (ג) בהפניה לשיעור המס הקבוע בסעיף 126(א) האמור.

פסקה (20)

כאמור לעיל בדברי הוסבר בסעיף 40(3), מוצע לאגד את ההסדר בדבר חברה נשלטת זורה (להלן – חנ"ז) ובדבר חברה משלח יד זורה תחת פרק רביעי 1 לפוקודה. לשם כך מוצע לת匿名 את בנותה הפרוק האמור ל"חברה נשלטת זורה וחברת משלח יד זורה".

פסקה (21)

פסקת משנה (א)(א)(א)

סעיף 57ב(ב)(א)(א) לפוקודה קובע כי חברה שמנויותיה רשומות למסחר בבורסה לא תיחס לחנ"ז, אלא אם כן נשמרו רף חלק ממהמנויות באמור, ופחות מ-30% ממנויותיה הוצע לציבור. בנסיבות שבהם מנויות מוצעות לציבור אך בסופו של דבר לא מונפקות, נשמעה טענה כי יש להחריג את החברה מהגדרת חנ"ז, על אף שאין זו כוונת המחוקק. לאחר האמור, מוצע לת匿名 את פסקת משנה (א) שבסעיף 57ב(א)(1) ולחברה כי מהחוקך התכוון להחריג החברה מהגדרת חנ"ז רק בשאותו חלק ממנויותיה כאמור הונפק. כמו כן מוצע להבהיר כי בעל השליטה, במישרין או בעקיפין, לפני ההונפקה לא ייחשב לציבור לענין ההנפקה.

פסקת משנה (א)(ו)(ב)

לפי סעיף 57ב(ב)(א)(1)(ב) לפוקודה, אחד התנאים לקיומה של חנ"ז הוא שרוב הכנסה תהיה הכנסה פסיבית או שרוב רוחיחה יהוו רוחחים פסיביים. מתרת דרישת זורה זו במקור היהת לאחר דרישת זורה או הרוחחים שלחן הוא פסיבי, שאז ברור יותר כי השימוש בחברות זרות נועד בעיקרו

(ה) שר האוצר אישור ועדת הכספים של הכנסה, ראשי לקבוע כללים, הוראות, תנאים ומגבלה לענין סעיף זה, ובכלל זה –

(1) קביעת מחיר מקורי;

(2) תמורה;

(3) הליכי שומה;

(4) זכות ערעור והליך ערעור;

(5) קביעת מוקדמת לחברה, על אף הוראות סעיף קטן (ב)(6), לפי בסיס המקומות המחוسب של החברה, בשיעור שיקבע, ככלים ל以习近平 מוקדמת כאמור לבני המניות, וככלים לקיזו בפסקה 181ב:

(6) ייחוסה של הכנסה וחילוקה בהתאם לזכות לרוחחים, ככלים לעיגול חלקם היחסי של בעלי המניות בזכויות רוחחים;

(7) חברות ותשולם המס בנסיבות שבוחן; נמכרות מנויות החברה במהלך השנה;

(8) דוחות שיגשו החברה השקופה ובעלי מנויותיה;

(9) הוראות בדבר הגבלת קיזוז הפסדים;

(10) הוראות לענין בעל תפקיד פעיל בחברה, כאמור בסעיף קטן (ב)(4).

פסקה (18)

סעיף 64א(א)(4) עוסק בניכוי מס על ידי קרן להשעות במוקיען, מיהכנסה חיבת שהעbara לבעל מנויות שהוא

- (ג) בפסקת משנה (ג), במקומות "20%" ו"בואר" "15%";
 (ד) בפסקת משנה (ד) –

(1) בפסקת משנה (1), בסיפה, בהגדירה "קרוב", במקומות "כאמור בסעיף 76(ד)" יבוא "כאמור בסעיף 88";

(2) בפסקת משנה (2)(ב), במקומות "פחט שייעור החזקה באחד מוחברי בני האדם בשירות החברות המחזיקים בו בעקביפין מ-50%" יבוא "היה שייעור החזקה באחד מוחברי בני האדם בשירות החברות המחזיקים בו בעקביפין 50% או פחות";

(2) בפסקה (5), בהגדירה "הכנסה פסיבית" –

(א) בפסקת משנה (2), בסופה יבוא "לענין זה לא יובא בחשבון דיבידנד שמקורו בהכנסה ששולם עליה מס וושיעור העולה על 15%, ובclud שייעור החזקה, במישרין או בעקביפין של החברה מקבלת הדיבידנד בחברה משלמת הדיבידנד הוא 25% לפחות";

(ב) אחורי פסקת משנה (א) יבוא:

"(א) תמורה ממכירת נייר ערך, בהגדרתם בסעיף 88, אלא אם כן נייר הערך הוחזק בידי החברה פחות משנה והוכן להנחה דעתו של פקיד השומה כי שימוש בידי החברה בעסק או במשלח ייחד; "

דברי הסבר

פסקת משנה (א)(1)(ד)(2)
 בסעיף 57(ב)(א)(1)(ד)(2) לפוקודה, בחישוב שייעור החזקה בעקביפין בחבר בני אדם מסוימים הנמצא בשירות החברות, אין התייחסות להחזקה של 50% בחבר בני האדם המטויים, אלא יש התייחסות רק לשיעור החזקה העולה על 50% ולשיעור החזקה הנמוך מ-50%. מוצע על כן תקון את הסעיף האמור לפוקודה, כך שיכלול התייחסות להחזקה בשיעור של 50% או פחות.

פסקת משנה (א)(2)(א) ו(3)
 כיוון, בהגדירה "רווחים שלא שולמו" בסעיף 5(ב)(א)(12) לפוקודה, ממוינות הכנסות מדיבידנד שמקורו בהכנסה של חבר בני אדם)tושב חוץ ששולם בשלה מס זור בשיעור העולה על 20%. הסדר זה נובע מכך שלכלאורה בגין רווחים אלה לא נעשה תכנון מס, שכן ממילא שולם בשלם מס זור בשיעור גבוה. ואולם אוטם דיבידנדים כן נחשבים להכנסה פסיבית בהגדורתה בסעיף 57(ב)(א)(5), והتوزעה היא שיוור חברות נחשות לחנין, אף שלא מתקיים בהן הרצינול שבביסיס ההסדר. לאור האמונה מוצע כמעט מהഗדרה "הכנסה פסיבית" שבסעיף 57(ב)(א)(5) דיבידנד שמקורו בהכנסה ששולם בשלה מס זור בשיעור העולה על 15%, כך שדיבידנד כאמור לא יילך בחשבון בחישוב שייעור הכנסות הפסיביות מתווך כלל הכנסות – לא לעניין חישוב הכנסות הפסיביות ולא לעניין חישוב כלל הכנסות.

להימנעות או לדחיתת תשלומי מסים בישראל עם זאת, יתרכנו מקרים שבהם נתה משמעות מהכנסות החברה, שלא מהוות את רוב הכנסותיה או רוחויה, יהיה פסיבי. לפיכך מוצע לתקן את סעיף 57(ב)(א)(ב) ולקבוע כי כדי לקיים את התנאי האמור לקיומה של חנין די בכר של שלישי מהכנסותיה או רוחויה של החברה יהיה פסיבי.

פסקת משנה (א)(1)(ג)

סעיף 57(ב)(ג) לפוקודה קובע תנאי נוסף לקיומה של חברה בשליטה רהה, והוא שייעור המס הכספי לארכן על הכנסותיה הפסיבית הוא 20% או פחות. שייעור זה נקבע בשנת 2003, כאשר מס החברות בישראל היה אף הם 36% ושיעורי מס החברות במדינות העולם היו אף הם גבוהים יחסית. כיוון, לאחר שייעור מס החברות בישראל ירד לאורך השנים לרמה של 25% ובמקביל גם שיעור מס החברות במדינות העולם ירד, יש מקום להatta את שייעור המס המהווה תאזר להיכללות בהגדרת חנין, כאשר מדובר כאמור בסעיף 5(א)(ד)(1).

פסקת משנה (א)(1)(ד)(1)

סעיף 57(ב)(א)(1)(ד)(1) לפוקודה מגדר קרוב תוך הפניה להגדירה "קרוב" בסעיף 76(ד) לפוקודה. לעומת זאת, סעיף 57(ב)(א)(11) לפוקודה מפנה להגדירה "קרוב" לפי סעיף 88 לפוקודה. כדי שייהיו הגדרות זהות בסעיף, מוצע לתקן את ההגדירה קרוב שבסעיף 57(ב)(א)(1)(ד)(1) לפוקודה ולהפנותה לסעיף 88 לפוקודה, שבו הגדרה רחבה ומתאימה יותר.

(3) בפסקה (12), בהגדירה "רווחים שלא שולמו", במקרים הקטוע החל במילויים "למעט רווחים עד במחלה אחרת שנה" יבוא "אשר לא שולמו לבעלי הזכיות בה במחלה אחרת שנה, למעט רווחים שמקורם בדיידנד שהתקבל מחבר בני תושב חזן ואשר הוכח להנחת דעתו של פקיד השומה כי מקורו בהכנסה ששולם עליה מס זר בשיעור העולה על 15% וזהה מתקבלת הריבידנד בחבר בני האדם משולם הריבידנד הוא 25% לפחות" ובמקרה "בהתאם לדיני המס החלים, כהגדרתם בסעיף 5(ג)" יבוא "כאמור בסעיף 5(ב)(ב)".

(4) בפסקה (15), בהגדירה "תושב ישראל", הסיפה החלה במיליה "ולמעט" תימחק;

(ב) סעיף קטן (א) – בטל;

דברי הסבר

ולקבוע הסדר חדש בסעיף 5(ב) המוצע, מוצע להפנות לאמרו בסעיף 5(ב)(ב), לעניין חישוב סכומי הרווחים, המס הור וסכומי ההפסדים כאמור.

פסקת משנה (א)(4)

בהתאם לסעיף 14 לפקודה, תושב ישראל לרשותו ותושב חוץ וזכאים לפטור ממס בשל הכנסותיהם מחוץ לישראל מהמקורות המנויים בסעיפים 2 ו-3 לפקודה, וזאת לתקופה הקבועה בסעיף (תקופת ההטבות). סעיף 5(ב)(א)(1)(א)(ד) לפקודה קובע, כי כדי שחברה תוגדר חחנאי נדרש, בין השאר, כי למלעה מ-50% לפחות השליטה בה יוחזקו בידי תושבי ישראל. הואיל ותושבי ישראל לרשותו ותושביהם הותקפים החווורים אינם צריכים לצורך החישוב בתושבי ישראל (לפי סעיף 5(ב)(א)(5) לפקודה) אך עם זאת יש פטור בגין הכנסות מדיידנד מחווץ בארץ המיחוסות להם, מוצע כי החזקה במנויות חחנאי בידי עולה חדש ותושב חוץ ותיק תיחס להחזקה בחחנאי של תושב ישראל, ומאיידנד תושבים אלה לא חייבו במס בשל הוראות הפטור החלות עליהם בפקודה.

פסקת משנה (ב)

סוגיית הזיכוי הרעוני המוסדרת בסעיף 5(ב)(ב)(ג) לפקודה ולפיה בעית מיסויי חחנאי יילחו בחשבון לצורכי זיכוי מהמס הישראלי מיסים אשר היו משולמים במדינה הוראה אילו חולק הריבידנד בפועל, היא אחת מסוגיות המס שסבירן התפתחו תכוננו מס ריבים ואגרסיביים. כך למשל, הוקמו מבני החזקות שככל מטרתם ליצור זיכוי רعيוני על בסיס המס הור שחייב משולם אילו היה מוחלק דיבידנד, וזאת בשעה שאין כל כוונה נראית לעין להקל את הרווחים כדיבידנדים ולשלם את דמס לאוון מדרניות וות. בסופו, במדיניות אחרות שבhan קיימים הסדר של חחנאי אין הוראות של זיכוי רعيוני, לאור האמור לעיל, מוצע לבטל את סעיף 5(ב)(ג) לפקודה. עם זאת בשינויים מאוחרים שבhan הדיבידנד חולק בפועל או שמנויות חחנאי נמכרו, ניתן זיכוי ממשור לפי הכללים הרגילים החלים בעניין זה.

בנוסף, מוצע לקבוע כי החлага זו תחול רק מקום שבו שעיר החזקה, במישרין או בעקבותיו, של החנאי בחברה שהפקה את הכנסה הוא 25% לפחות, וזאת מושם שאישר מודרך בחזקה ונicha בחברה (כגון שברירiac אחוזים בחברה ברוסאית ורבה), מבחינת החנאי מודרך בהשעיה פסיבית לקבל השואה בלבד, בעוד שהמוחוק הוכחן להחריג רק דיבידנדים שהתקבלו מחברות שלחנאי יש שליטה על החלות הדיבידנד בהן, וששולם בהן מס זו גבוה כך שכן חשש לתchanון מס.

במקביל, מוצע לתקן את ההגדירה "רווחים שלא שולמו" בסעיף 5(ב)(א)(12) לפקודה ולמעט מהם את אוטם דיבידנדים שכבר שולם עליהם מס זה.

פסקת משנה (א)(ב)(ב)

במסגרת הליבי השומה נתגלו לא פעם מבני החזקות של פרויקטים בחווץ לארץ (להלן "הndl") המוחזקים באמצעות תאגידים נפרדים, קרי כל פרויקט מוחזק באמצעות תאגיד נפרד. באוטם מקרים נטען שה汇报ות הגורלה של התאגידים האלה גורמת לכך שמכירת מנתות בחברות המוחזקות תאגידים כאמור, במישרין או בעקבותיו, מהווה הכנסה מעסיק (לפחות לצורכי מס בישראל) ולכן אין מדובר בהכנסה פסיבית שהיא תנאי לקיומו של חחנאי. מושם שמדובר בחזקה פסיבית של תאגידים, שעל פי רוב, גם מוצגת כך באופן מדיניות זרות וזכאה בשל כך גם להבטות המשמרות להחזקה פסיביות (למשל פטור השתתפות במדיניות הרלוונטיות, או פטור מס זוחה הון למשקיעים זרים במדיניות אחרות וכיו"ב), מוצע לקבוע חזקה שלפיה מכירת נייר ערך תיחס להכנסה פסיבית לעניין הוראות חחנאי, אלא אם כן שוכנע פקיד השומה אחרות, וב└בד שמכירה של נייר ערך שהחזק שנה לפחות תיחס בכל מקרה הכנסה פסיבית.

פסקת משנה (א)(3)

פסקת משנה (א)(3) קובעת כי סכומי הרווחים, המס הור וסכומי ההפסדים יוחשבו בהתאם לדיני המס החלים, כהגדרתם בסעיף 5(ג). הואיל ומוצע לבטל את סעיף 5(5)

(22) אחורי סעיף 57ב יבוא:

"בעלי מנויות ישראלים בחברת משלחת יד זהה" עמצעי שליטה, "בעל שליטה" ו"קרוב" – כהגדרתם בסעיף 57ב;	(א) בסעיף זה – חברת משלחת יד זהה – חבר בני אדם תושב חוץ, שמתיקיים בו כל אלה:
---	--

(1) אם הוא חברה – הוא חברת מעטים כמשמעותה
בסעיף 76(א);

(2) 75% או יותר באחד או יותר מאמצעי השליטה
בו מוחזקים, במישרין או בעקיפין, בידי יהודים תושבי
ישראל או בידי אזרחי ישראל תושבי הארץ כהגדרתו
בסעיף 3; לעניין זה יחוسب שיעור ההחזקה בעקיפין
באמצעי השליטה, בהתאם לאמור בסעיף 57ב(א)(א)(2);

(3) בעלי השליטה או קרוביהם, המוחזקים יחד או
לחודו, במישרין או בעקיפין, 50% או יותר באחד
או יותר מאמצעי השליטה, עוסקים בעבור החברה
במשלחת יד מיווחה, במישרין או באמצעות חברה שבها
הם מוחזקים במישרין או בעקיפין, באמצעות שליטה
בשיעור של 50% לפחות;

דברי הסבר

ኖצרת סתריה בין מגנון החמי"ז לבין המנגנון שבammenות
המס. מאחר שהוראות החמי"ז נועדו להתמודד עם תכונן
מס פשט של הקמת חברה זהה ומתן שירותים משלחת יד על
ידי יהודים תושבי ישראל באמצעותה, ובדרך זו דוחית
תשלומי המסים עד למועד חלוקת הכספיים כדיידיננו
מוחץ להתחאים את מודל המיסוי של החמי"ז למודל המיסוי
הקיים לגבי חברה בשלות זהה, הממסה את הכנסתו של
תושב ישראל, תוך התאמת לכך שמדובר במיסוי של
הכנסה ממון שירותים.

פסקת משנה (א)

מושע לקבע את אותן הגדרות לגבי חמי"ז שהו
קבועה בסעיף 5(ט) לפકודה, ולהוטף עליהם הגדירה למונח
"רווחים ממשלחת יד מיוחד שלא שלוו", שהם רווחים
שמקורם בהכנסה חיובית של חברה משלחת יד וזה, שהופקה
בשנת המס והנובעת מפעוליה של משלחת יד מיוחד, אשר לא
שולוו לבעלי הזכיות בה אותה שנה, וכן הגדירה למונח
"חלק ייחסי של בעל מנויות ברוחם ממשלחת יד מיוחד
שלא שלוו", שה חלק היחסי של בעל מנויות תושב
ישראל בזכויות רווחים בהכרח משלחת יד וזה, ביום
האחרון של שנת המס שלא. זאת, בדומה למנגנון הקבוע
היום בchanzi, שפוי בעל המניות הושאל מנוסה בגין
דיידנד רעוני, בשל חלקו היחסי בהכנסת chanzi שלא
חולקה לבני המניות.

בנוסף, מושע לקבע כי "תושב ישראל" הוא לרבות
אורח ישראל תושב הארץ כהגדרתו בסעיף 3 לפוקודה.
לעוניין חישוב שיעור ההחזקה בחמי"ז, נקבע בסעיף
5(ט)(ה)(2) לפוקודה כי לא יובא בחשבון שיעור זכותו

לפסקה (22) – כלל

כאמור לעיל בדברי הוסבר לסעיף 40(ט) ו(ט)(21), מוצע
لتaken את ההסדר בדבר חברה משלחת יד זהה, הקבוע היום
בסעיף 5(ט) לפוקודה, ולקבעו אותו בפרק רביעי 1 לפוקודה,
הקובע היום את ההסדר בדבר chanzi. במקומות סעיף 5(ט)
לפקודה שומצע לבטולו, מוצע להוסיף לפוקודה את סעיף
5(ט) שבו יקבעו ההסדר החדש בדבר מיסוי חמי"ז. לעניין
זה יובהר, כי צו מס הכנסה (קביעת משלחת יד מיווחה),
התשס"ג-ג' 2003, אשר הותקן מכוח סעיף 5(ט) בנוסחו לפני
ביטולו בחוק המוצע, ימשיך לעמוד בתקופו מכוח סעיף
57ב(ט) המוצע.

החמי"ז היא חבר בני אדים תושב חוץ שאמצעי השליטה
בו מוחזקים בעיקר בידי יהודים תושבי ישראל, בעלי
השליטה בו או קרוביהם המוחזקים ברוב אמצעי השליטה,
uosisks בעבור החברה במשלחת יד מיוחד ואוטו משלחת יד
הוא המקור למרבית הכנסה או רווחיה של החברה.

בהתאם לסעיף 5(ט) לפוקודה, רואים את הכנסה של
החמי"ז הנובעת משלחת יד, בהכנסה שהופקה בישראל
משמעות הדבר היא שהכנסות אלה משלחת יד הייחיבו במס
בישראל (על בסיס טירוטרייאלי) באילו הופקו בישראל, וכן
שבמועד חלוקת הדיידינון, הוא ייחשב לדיבידנד שמקורו
בהכנסה שהופקה בישראל והתחייבה במס בישראל לעניין
סעיף 126(ב) לפוקודה (בדומה לדיבידנד מחברה תושבת ישראל).

ההסדר המתואר לעיל קובע שישראל ממשה הכנסות
של חברה זהה שהופקו בחו"ז הארץ. במקרה שהחברה
זהה התגדרה במדינה החותמה עם ישראל על אמנה מס,

(4) מרבית הכנסתה או רוחיה של החברה בשנת המס, כמעט רוחחי והפסדי אקווטי ושינויים בערכם של ניירות הערך, מקרים במשלח יד מיוחד;

"חלק ייחסי של בעל מנויות ברוחים משלח יד מיוחד שלא שולמו" – חלק ייחסי מכל הרוחים משלח יד מיוחד שלא שולמו בהתאם לשיעור חלקו במישרין ובעקיפין, של בעל מנויות תושב ישראל בזכויות לרוחים בחברת משלח יד מיוחד;

"משלח יד מיוחד" – עסקוק או מקצוע שקבע שר האוצר באישור ועדת הכספיים של הכנסת;

"רוחים משלח יד מיוחד שלא שולמו" – רוחים שמוקרים בהכנסה חייבות של חברת משלח יד זורה שהופקה בשנת המס והנובעת מפעילות במשלח יד מיוחד, אשר לא שולמו לבני הזכויות בה במהלך אותה שנה;

"תושב ישראל" – לרובות אורח ישראל תושב הארץ כהגדרתו בסעיף 3א.

(ב) לעניין סעיף זה, יחושו הכנסה, הכנסה החייבת ורוחיה של חברת משלח יד זורה בהתאם לדיני המס החלים; לעניין זה, "דין המס החלים" – אחד מכללה, לפי העניין:

- (1) לגבי חבר בני אדם שהוא תושב מדינה גומלת כמשמעותה בסעיף 196 (בסעיף זה – מדינה גומלת) המגישי דוח על הכנסותיו או הנישום במדינה כאמור – דין המס באותה מדינה;
- (2) לגבי חבר בני אדם שלא מתקיים בו האמור בפסקה (1) – דין המס בישראל.

ואולם בחישוב ההכנסה, הכנסה החייבת והרוחים של חברת משלח יד זורה שהיא חבר בני האדם תושב מדינה גומלת כאמור ייכללו גם אלה:

דברי הסבר

שאלות רבות לגבי סוג הכנסות וסיווגן במדינה זורה, והואיל והdagש במנגנון החמ"ז המוצע הווא מיסוי התושב הישראלי, מצע, בסעיף 57בוב(ה) המוצע, לשוטה הגדרה זו, שתחולן הן לגבי חמ"ז והן לגבי חנ'ז, אך שלגביה חברה כאמור שהיא היא תושבת מדינה שאינה מדינה גומלת, יחולו דין המס בישראל.

בנוספ', מוצע כי לגבי חברות כאמור (חנ'ז וחמ"ז), שכן תושבות מדינה גומלת, בחישוב הכנסה, הכנסה החייבת והרוחים ייכללו גם דיבידנד או רווח הון גם אם הם פטוריים ממש או שאינם מהווים הכנסה לפי דין המדינה זורה, וכן סכומים שנוכו לצורך מס באותה מדינה שאינם מוכרים כחוצאה או ניכוי לפי כלל חשבונאות מקובלים.

במישרין או בעקיפין, של ייחיד שהייה תושב ישראל בראשונה או לתושב חזרה ותיק, וטרם חלפו עשר שנים מהמועד שהייה לתושב ישראל כאמור. יובה כי בדומה לתקוימים המוצעים לגבי חברה נשלה רוחה, בסעיף 40(21) (א)(4) להצעה זו, שייעור כמותו של עולה חדש או תושב חזרה ותיק יילך בחישובו לצורכי חישוב שייעור החזקה של תושבי ישראל בחמ"ז, לגבי חלקים ברוחים שלא שולמו יחולו ההוראות הרגילות בפקודת.

לפסקת משנה (ב)

סעיף 5(ג) לפkorde, שחל הן על חנ'ז והן על חמ"ז, קבוע כי "דין המס החלים" הם לגבי חברה כאמור שהיא תושבת מדינה גומלת – דין המס באותה מדינה, ולגבי מדינה שאינה גומלת – עקרונות השבונאים מקובלים בישראל. הואיל וסביר סוגית דין המס החלים מתעוררות

- (1) דיבידנד או רווח הון גם אם הם פטורים ממס או שאינם מהווים הכנסה לפי דין המס באוטה המדינה; לעניין זה יחוسب רווח ההון בהתאם להוראות חלק ה;
- (2) סכומים שנוכו לצורך מס באוטה מדינה שאינם מוכרים כהוצאה או בגין לפי כללי חשבונות מקובלם.

(ג) בעל מנויות תושב ישראל בחברת משלח יד זורה שיש לה רווחים ממשלח יד מיוחד שלא שלו, יראו אותו כאילו קיבל לדיבידנד את חלקו היחסי באוטם רווחים, ויהול עליו מס בשיעור הקבוע בסעיף 126(א).

(ד) (1) חלה במדינת המושב של חברת משלח היד הזורה חובת תשלום מס חברות זו, יינתן זיכוי כנגד המס החל לפיקטן (א), בגין המס הור ששולם בפועל בידי החברה, כשהוא מוכפל בשיעור הזכיות של בעל המניות תושב ישראל ברוחם משלח יד מיוחד של חברת משלח היד הזורה.

(2) סכום הזיכוי כאמור בפסקה (1) לא יעלה על המס שבבעל המניות חייב בו בישראל על הבנטחו החייבת על פיקטן זה.

(ה) שלום דיבידנד בפועל לבעל מנויות או להליפתו בחברת משלח יד זורה מתוך רווחים שעיליהם שילם מס, הוא או הליפתו, לפי הוראות סעיף קטן (ג), יחולו הוראות אלה:

(1) היה בעל המניות חברה תושבת ישראל שאינה חברת בית כמשמעותה בסעיף 64, חברת משפחתיyah כמשמעותה בסעיף 64א, או חברה להחזקה נכסית נאמנות כהגדרתה בסעיף 57ג, יחויב הדיבידנד במס בהתאם להוראות סעיף 126(ב);

(2) היה בעל המניות חברת בית, חברת משפחתיyah או חברה להחזקה נכסית נאמנות כמשמעותה בסעיף 64, או ייחיה, יחויב הדיבידנד במס לפי הוראות סעיף 57ג, ויהולו הוראות סעיף 204.

דברי הסבר

יינתן זיכוי כנגד המס החל לפיקטן (ג) האמור בגובה המס הור ששולם בפועל על ידי החברה, ובהתאם להללו של בעל המניות תושב ישראל בחמי"ז, כאשר סכום הזיכוי לא יעלה על המס שבבעל המניות חייב בו בישראל על הבנטחו החייבת על פיקטן זה.

לפסקת משנה (ה)
ומוצע, כי במודע חלוקת הדיבידנד בפועל לבעל מנויות שהוא חברה תושבת ישראל, שאינה חברת בית או חברה משפחתיyah או חברה להחזקה נכסית נאמנות, יחויב הדיבידנד במס בהתאם להוראות סעיף 126(ב) לפקודה. לעומת זאת, בחלוקת דיבידנד ליחיד, חברת בית, חברה משפחתיyah או

לפסקת משנה (ג)
לפי סעיף 57ב(ב) המוצע, ובהתאם למודול המתואר לעיל, בעל מנויות תושב ישראל בחמי"ז שיש לה רווחים משלח יד מיוחד שלא שלו, יראו אותו כאילו קיבל דיבידנד את חלקו היחסי באוטם רווחים, ויהול עליו מס בשיעור הקבוע בסעיף 126(ב) לפקודה.

לפסקת משנה (ד)
בהמשך כאמור בסעיף 57ב(ג) המוצע, אשר קובע את החיבור במס על בעל המניות בחמי"ז, מוצע כי אם חלה במדינת המושב של החמי"ז חובת תשלום מס חברות זו,

לענין סעיף קטן זה, "חליפו", של בעל מנויות – מי שקיבל מניה מבעל המניות במכירה פטורה ממס או בהורשה.;

– (23) בסעיף 25 ג –

(א) במקומות ההגדירה "חברה להחזקת נכסים נאמנות" יבוא:

"חברה להחזקת נכסים נאמנות" – חברה המחזיקה בנכס הנקמן בעבר הנקמן שמהתקיימים בה שניים אלה:

(1) היא הוקמה לשם החזקת נכסים הנקמן בלבד, ועל התאגדותה נמסרה הורעה לפקיד השומה בתורן 30 ימים מיום התהאגדות;

(2) הנקמן מחיק בכל מנויותיה.;

(ב) ההגדירה "תושב חוץ" – תימחק;

(ג) בהגדירה "תושב ישראל", הסיפה החל במילים "ולענין יוצר" – תימחק;

(24) בסעיף 27ד(א)(5), במקומות "בNAMEנות יוצר תושב חוץ" יבוא "בNAMEנות נהנה תושב ישראל";

(25) בסעיף 27ה(3), אחרי "שרשת NAMEנות" יבוא "או באמצעות נהנה אחר באוטה NAMEנות";

דברי הסבר

"תושב חוץ", לענין יוצר – לרבות יוצר שבמועד פטירתו היה תושב חוץ.;

לפסקה (24) – כלל,

NAMEנות יוצר תושב חוץ היא NAMEנות לכל היוצרים שלא הם תושבי חוץ, הן בשנת יצירה הנקמן והן בשנת המס, או בשנתה המשם לכל היוצרים וכל הנהנים שלא הם תושבי חוץ. כולם, NAMEנות יוצר תושב חוץ פטרוה ממש על הכנסתותיה שהופקו מוחוץ לישראל גם אם הנהנים בNAMEנותם תושבי ישראל, העת החוק מבקשת לשנות מצב זה ולקבוע הסדרים מיוחדים לנכסים שיווצרו הוא תושב חוץ ושהנהנים בה הם תושבי ישראל לשם כך מוצע לצמצם את האגדרת NAMEנות יוצר תושב חוץ לנכסים בשנתה המשם כל יוצירה ובכל הנהנים בה הם תושבי חוץ. על NAMEנות זו ימשיך לחול הפטור ממש הקים בחוק כולם. בהתאם, כדי למנוע הטעיה, מוצע לשנות את שמה של NAMEנות זו ל"NAMEנות תושבי חוץ".

בנוסף, מוצע לקבוע בסעיף 27ח המוצע, כנוסחו בסעיף 40(29). סוג חדש של NAMEנות שתיקרא "NAMEנות נהנה תושב ישראל", שהיא NAMEנות שMOVED יצירה ועד שנת המשם כל יוצירה הם תושבי חוץ ובשנת המשם יש בה נהנה אחד לפחות שהוא תושב ישראל, ממופרט בדברי הסביר לאוטו סעיף.

לאור האמור בו יחול על NAMEנות נהנה תושב ישראל, שכן NAMEנות תושבי חוץ, לפי התקון המוצע בהצעה זו, לא יהיו נהנים ישראלים.

לפסקה (25)

סעיף 2הה לפקודת קובע כי נהנה NAMEנות הוא מי שזכה ליהנות מנכס הנקמן או מהמכנת הנקמן, במישרין

חברה להחזקת נכסים NAMEנות, יובי הדיבידנד במס נסף, לפי הוראות סעיף 25 לב לפקודה, והואלו הוראות סעיף 204 לפוקודת לענין זיכוי מס בשל מס ורשותם על דיבידנד כאמור. מנגנון כאמור יבטיח מנייעת התהממות מס וכן יבטיח כי על הכנסה משירותים שננתן תושב ישראל, יהול שיעור המש חלק על הכנסה כאמור בישראל.

לפסקה (36) עד (23) ו(60)

לפסקה (23)

חברה להחזקת נכסים NAMEנות היא חברה ייעודית שמצויה את נכס הנקמן במישרין או בעקביפין. החברה היא שקופה לצורכי מס בגין איגוד היבית בהגשת דוח. החוק כיים איננו מסדרי את הקיריטוריונים הנדרשים לשם סיוג החברה כחברה להחזקת נכסים NAMEנות. התקנים המוצעים נועדו למגוון תכונוני מס כגון: הפיכתה של חברה לחברה להחזקת נכסים NAMEנות, אלא איזור מס, או במרקם ההפוך, שינוי סיוגה של חברה להחזקת נכסים NAMEנות לחברה רגילה בעלי שלוחות הוראות סעיף 104 לפקודת. לאור האמור, מוצע להגדיר חברות להחזקת נכסים NAMEנות כחברה שהוקמה לשם החזקה NAMEנות לבלה, והנקמן מחזק ככל מටווהיה.

כמו כן מוצע לבטל את ההגדירה "תושב חוץ" שבסעיף 25ג לפקודת, והואור הסדרת נושא פטירתו של היוצר בהוראות הכלליות תחול הגדרת "תושב חוץ" שבסעיף 1 לפוקודת.

זהו נוסח ההגדירות שמצוע לבטלן:
"חברה להחזקת נכסים NAMEנות" – חברות-בני-אדמת המחזק בNAMEים הנקמן בעבר הנקמן, במישרין או בעקביפין;

(26) בסעיף 57ו(ב), אחרי "75 יבוא "71 ח'";

(27) בסעיף 75 ז'

(א) בסעיף קטן (א)(2), במקומות "שaina נאמנות יוצר תושב חוץ ואינה נאמנות נהנה תושב חוץ" יבוא "שaina נאמנות תושבי חוץ, אינה נאמנות נהנה תושב חוץ ואינה נאמנות נהנה תושב ישראל";

(ב) בסעיף קטן (ה), אחרי "כאמור בסעיף 14(א) או (ג)" יבוא "(בסעיף קטן זה – תושב זכאי)" ובתוספתו יבוא "ובלבד שגם הנה הוא תושב זכאי אשר חלות עליו ההוראות האמורות";

(28) בסעיף 57ה, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) חלה נאמנות ליהות נאמנות תושבי ישראל בשל פטירתו של אחרון היוצרים בנאמנות שהוא תושב ישראל, יהולו על הנאמנות הוראות סעיף 57יב, בשינויים המחייבים."

(29) אחרי סעיף 57ח יבוא:

"נאמנות נהנה תושב ישראל היא נאמנות שמדובר יצרתה ועד שנת המס כל יוצריה הם תושבי חוץ ובשנת המס יש בה נהנה אחד לפחות שהוא תושב ישראל.

דברי הסבר

הויל ומוועץ לקבוע שנאמנות נהנה תושב ישראל, אשר בה יוצר תושב חוץ וננהה תושב ישראל, תחוויב במעט מהתייר החוץ בפטור הקבוע בסעיף 57ו(ה) האמור לבן, מוצע להגביל את החתובה הקבועה בסעיף למקרים שבהם גם הנהנה הוא תושב החוץ להטבות המס הניננות לתושב ישראל לראשונה, לתושב חוץ ותיק או לתושב ותיק.

לפסקה (28)

לפי הוראות החוק היום, נאמנות תושבי ישראל נשמר על מעמדה ככו גם לאחר פטירתה כל היוצרים בנאמנות זוatzת מכוח הגדרת תושב ישראל בסעיף 57ג לפוקדה, הקבועה כי ימשיכו לראות ביוצר תושב ישראל ביצוע בנאמנות גם לאחר מועד פטירתו.

מכיוון שמצוע לשנות את הגדרת תושב ישראל ולא לזראות בייצור בתושב ישראל לאחר פטירתו יש צורך לקבוע הוראות לעניין בנאמנות תושבי ישראל בכל יוצריה תושב ישראל נפטרו. מוצע כי ב牟ות אחרון היוצרים שהוא תושב ישראל יהולו על הנהנות הוראות סעיף 57יב, הקבועות את מיסוי הנהנות לפחות לפי הנהנה, בשינויים המחייבים. תוצאת המס תהיה כי מקום שבו הנהנים הם רק תושבי החוץ, לא תהיה חבות על הכנסות שהופקן או נצמחו מחוץ לישראל.

לפסקה (29)

סעיף 57ח(א) המוצע

כאמור לעיל, מוצע לקבוע סוג חדש של נאמנות, "נהנות נהנה תושב ישראל", שהוא נאמנות שמדובר יצרתה ועד שנת המס כל יוצריה הם תושבי חוץ ובשנת המס יש בה נהנה אחד לפחות שהוא תושב ישראל. לפני

או בעקביפין. מוצע להבהיר כי נהנה בעקביפין, שייחשב לפיקדוק האמור למי שזכה אליהו מנכסי הנהמן או מהכנסת הנהמן, כולל גם נהנה בעקביפין באמצעות נהנה אחר אותה נהנות. זאת, כדי למנוע העברות נכסים למי שאינו רשום נהנה בנאמנות, אבל למעשה משלם משלם לידו חלק מהנכסים או הכנסות של הנהמן בנאמנות.

לפסקה (26)

مוצע להוסיף לסעיף 57ו(ב) לפוקדה הקבוע את הוראות המיסוי לגבי הכנסת הנהמן, הפניה לסעיף 57ח המוצע בסעיף 50(א). אשר קבוע סוג חדש של נאמנות ממופרט לעיל.

לפסקה (27)

מוצע להוסיף לסעיף 57ח(א)(ב) לפוקדה, שהוא סעיף סל הקבוע מתי נהנות תחישב לנאמנות תושבי ישראל, את נהנות נהנה תושב ישראל, כך שיראו בנאמנות תושבי ישראל גם נהנות שאינה נהנות נהנה תושב ישראל.

לפסקה משנה (ב)

סעיף 57ו(ה) לפוקדה קבוע כי בנאמנות שהפכה נהנות תושב ישראל לאחר שיוצר אחד בה היה לתושב ישראל לראשונה, לתושב חוץ ותיק או לתושב ותיק, כאמור בסעיף 14(א) או (ג) לפוקדה, יהולו על הכנסת הנהמן גם ההקלות במס הניתנות לתושבים אלה. ההצעה להסדר המתואר נבעה מהסדר הקיימים של מיסוי נהנות של פוקודיה מס פטורה ממשרשל. זאת, כדי שלא לייצר תמיין שלילי לייצר עלות לארץ מכיוון שעלייתוbia למיסוי הנהנה בנאמנות שיצרה.

(ב) נאמנות קרובים היא נאמנות הננה תושב ישראל שבין כל היוצרים בה לבין כל הננים תושבי ישראל מתקיימים יחס קרבה כמפורט בפסקאות (1) או (2), והנאמן הדוע על כך לפיקד השומה בתוך 30 ימים מיום הקמתה:

(1) היוצר הוא הורה, הורה הורה, בן זוג, ילד או נכד של הננה;

(2) בין היוצר והננה מתקיימים יחס קרבה כאמור בפסקאות (1) או (2) של הגדירה "קרוב" שבסעיף 88, שאינם כאמור בפסקה (1), ופיקד השומה שוכנע כי הנאמנות הוקמה בתום לב וכי הננה לא נתן תמורה בעד זכותו בנכסי הנאמנות.

(ג) על נאמנות הננה תושב ישראל שאינה נאמנות קרובים יהולו ההווארות החלות על נאמנות תושבי ישראל, ואולם על אף האמור בסעיף 57(ז)(ב) בנאמנות כאמור יראו את הכנסת הנאמן כהכנתו של הננה ואת נכסי הנאמן בנכסי הננה.

(ד) על נאמנות קרובים יהולו הוראות אלה:

(1) חלוקה מהנאמן לננה תושב ישראל תחוי במס שיעור של 30%; ואולם אם הוכיח הנאמן כי החלקה לננה, כולל או חלקה, היא של נכס שהקנה לנאמן ושайлוי היה מועבר מהיווץ לננה במישרין היה פטור ממיס (בסעיף זה – הkrן), תהיה החלקה של אותו נכס פטורה ממיס; לעניין זה –

דברי הסבר

הגבלת הסדר המס המיוחד בנאמנות הננה תושב ישראל לנאמנות קרובים נובעת מהחשש שתושב ישראל יעשה שימוש להעה בכללי וזה של הנאמנות על אף שמדובר במקרה שישיר לו במישרין או בעקיפין, המחוקק היה עיר לבעה ועל כן חוקק סעיף 57(א)(ז) לפקודה הדן בסיגוג של נאמנות מקור הכספי שהוא בגיןה שהוא תושב ישראל. עם זאת, ישומו של החוק בלתי אפשרי לאמת את מקורות המימון והחון של אוטן נאמניות ואת הסיבה האמיתית להכבלת הננה הירושאי ברשימת הננים של הנאמנות.

סעיף 57(ז)(ג) המוצע

מומוצע, כי על נאמנות הננה תושב ישראל שאינה נאמנות קרובים, יהולו ההווארות החלות על נאמנות תושבי ישראל, ואולם יראו את הכנסת הנאמן כהכנתו של הננה ואת נכסי הנאמן בנכסי הננה. ראיית הכנסת הנאמן כהכנתה הננה נדרשת הוואיל ומיסוי לפי היוצר הקבוע בנאמנות תושבי ישראל יביא, שוב, לפטור ממיס אשר מוצע, כאמור, לבטלו.

סעיף 57(ח)(ד) המוצע

פסקה (1)(א) ו(ב)

מומוצע כי בנאמנות קרובים, חלוקה מהנאמן לננה תושב ישראל תחוי במס שיעור של 30%. שיעור המס

התיקון המוצע נכללה נאמנות זו בגין נאמנות יוצר תושב חזק, שאליה מתיחס סעיף 57 לפוקודה. לאור הימייני בהסדר המס המוצע בחוק והלובי נאמנות שיש בה יוצר תושב חזק וננה תושב ישראל, כך שנאמנות כזו תמושת, מוצע לקבוע נאמנות זו בסוג נפרד של נאמנות שיחול אליה הסדר הנוכחי.

סעיף 57(ח)(ב) המוצע

מומוצע לקבוע בסעיף 57(ח)(ב) המוצע, כי נאמנות הננה תושב ישראל תפוץ לנאמנות קרובים ולנאמנות שאינה נאמנות קרובים, המוסדרת בסעיף קטן (ג) המוצע. נאמנות קרובים היא נאמנות שבה מתקיימים בין כל היוצרים בה לבין הננים תושבי ישראל יחס קרבה מדרגה ראשונה, כאמור בפסקה (1) של סעיף קטן (ב) המוצע (בן זוג, הורים), הרוי הורים, ילדים, וכן נכדים), או שמתקיים יחס קרבה מדרגה שנייה ראשונה, כאמור בפסקאות (1) או (2) של הגדירה "קרוב" בסעיף 88 לפוקודה, ופיקד השומה שוכנע כי הנאמנות הוקמה בתום לב וכי הננה לא נתן תמורה בעד זכותו בנכסי הנאמנות.

על נאמנות הננה תושב ישראל שאינה נאמנות קרובים כאמור יהולו ההווארות החלות על נאמנות תושבי ישראל, בהתאם המפורטות להלן. על נאמנות הננה תושב ישראל שהיא נאמנות קרובים יחול הסדר מיסוי מיוחד כמפורט להלן.

- (א) יראו את החלוקה שאינה של הקרן, באילו נועשתה לפני חלוקת הקרן:
- (ב) נועשתה החלוקה לכמה הנהנים, יראו באילו חלוקת הקרן לננה תושב ישראל נועשתה בהתאם להלכו היחסי בחלוקת;
- (2) על אף הוראות פסקה (1) הנאמן רשאי לבחוח בהודעה שיגיש לפקיד השומר בתוך 30 ימים מיום הקמת הנהנות או מיום צירופו לראשונה של נהנה תושב ישראל לנאמנות, לפי המאוחר, כי הכנסת הנהנות המיעודת לחלוקת לננה תושב ישראל, כפי שיופיע בהודעתו, תחויב במס בשנת המס שבה הופקה או נצמה, כהכנסה של תושב ישראל, ויחול עליה מס בשיעור של 25%; שולם המס כאמור על הכנסת הנהנות המיעודת יהיה חלק החלוקה בגובה הכנסה המיעודת פטור מהמס כאמור בפסקה (1) במועד החלוקה; הוודע הנאמן על בחירה כאמור, לא יוכל לחזור בו כל עוד הנהנות היא נהנות קרובים.
- (ה) נהנות תיחסן לנאמנות נהנה תושב ישראל בין אם היא נהנות הדירה ובין אם היא נהנות בלתי הדירה.
- (ו) לעניין הוראות חלק ה', בהקינה לנאמן בנאמנות נהנה תושב ישראל יראו את הנכס כאילו הועבר במישרין מהויצר לננה.
- (ז) הייתה הנהנות לנאמנות נהנה תושב ישראל לאחר שננה אחד בה היה לתושב ישראל לראשונה, לתושב חזר ותיק או לתושב חזר כאמור בסעיף 14(א) או (ג) (בסעיף קטן זה – נהנה זכאי), יהולו על הכנסת הנהנה ההוראות לפי סעיפים 14(א) או (ג).

דברי הסבר

תחוויב במס בשנת המס שבה הופקה או נצמה, שאו תהיה חייבת הכנסת זו במס בשיעור של 25%. היה והנאמן בחר באפרות זו, ושילם את המס, חלק הכנסת ששולם עליו מס, יהיה פטור בחלוקת.

סעיף 57ח(ה) המוצע

מושצע, כי בדומה לנאמנות תושבי ישראל, נהנות נהנה תושב ישראל תיחסן לבזו בין אם היא נהנות הדירה ובין אם היא נהנות בלתי הדירה.

סעיף 57ח(ו) המוצע

מושצע לקבוע, כי לעניין הוראות חלק ה' לפקודה, בהקינה לנאמן בנאמנות נהנה תושב ישראל יראו את הנכס כאילו הועבר במישרין מהויצר לננה, ככלומר המיסוי שייחול הוא המיסוי שהיא חל לו לא היתה הנהנות קיימת.

סעיף 57ח(ז) המוצע

מושצע, כי אם היה הנהנה הנהנות לנאמנות נהנה תושב ישראל לאחר שננה אחת בה היה לתושב ישראל בראשונה, לתושב חזר ותיק או לתושב ותיק, כאמור,

של 30%, הגובה משיעור מס של 25% החל בימיוט נהנה ישראל בנהנות תושבי ישראל, נועד לפחות על דוחית המס הניתנת לנאמנות קרובים ממועד הפתקה הכנסתה למועד החלוקה. עד מוצע לקבוע, כי אם הוכיח הנאמן כי החלוקה לננה, בולה או חלקה, היא של נכס שאילו היה מועבר מהנאמן לננה במישרין היה פטור מס (קרי, קרי, קרן). תהיה החלוקה של אותו נכס פטורה ממש. תכליתה של הוראה זו למנוע מצב שבו תומסה החלוקה מקרן הנהנות, אשר דומה, במשמעותו, למתנה מהויצר לננה. לעניין זה, תחול חזקה כי החלוקה שאינה של הקרן נועשתה קודמת, וכי החלוקה בוצעה באופן ייחסי (פרו רטה) לפי חלקו של הנהנה בנאמנות.

פסקה (2)

מושצע, כי על אף הוראות פסקה (1) של סעיף 57ח(ד) המוצע, הנאמן יוכל לבחוח, בהודעה שיגיש לפקיד השומר בתוך 30 ימים הקמת הנהנות או מיום צירופו לראשונה של נהנה תושב ישראל לנאמנות, לפי המאוחר, כי הכנסת הנהנות המיעודת לחלוקת לננה ישראל

(ח) נפטר אחד היוצרים בナンנות נהנה תושב ישראל, התפרק הנאמנות לנאמנות תושבי ישראל מיום הפטירה ואילך; ואולם על אף האמור בסעיף 57(ב) בנאמנות כאמור יראו את הכנסתה הנאמן כהכנסתו של הנהנה ואת נכסיו הנאמן בכנסי הנהנה.

(ט) חדרה נאמנות להיות נאמנות קרובים שחולות עליה הוראות סעיף קטן (ד)(1) והפכה לנאמנות נהנה תושב ישראל שאינה נאמנות קרובים או לנאמנות מסווג אחר כאמור בפרק זה, יהולו על חלוקות שמקורן ברוחים שהופקו לפני היום שבו חדרה הנאמנות להיות נאמנות קרובים, לנמהנה שהיה תושב ישראל במועד הפקת אותן רוחים, הוראות סעיף קטן (ד)(1), בשינויים המחויבים, יראו כל חלוקה כאילו מקורה ברוחים שהופקו לפני היום האמור, אלא אם כן הוכחה אחרת. (י) המנהל רשאי לקבוע טפסים לעניין סעיף זה וכן הוראות לעניין אופן חישוב חלק הקרן בחולקה.”;

– (30) בסעיף 57ט –

(א) במקומות כוורת השולאים יבו “נאמנות תושבי חוות”;

(ב) בסעיף קטן (א), במקומות הרישה עד המילים “תושבי חוות”, או יבו “נאמנות תושבי חוות”;

(ג) בסעיפים קטנים (א1) עד (ג), בכל מקום, במקום “יוצר תושב חוות” יבו “תושבי חוות”;

(31) בסעיף 57(א)(3), בסופו יבו “לענין זה יראו יוצר תושב ישראל גם יוצר שבמועד פטירתו היה תושב ישראל”;

דברי הסביר

לסעיף 57ח(ט) המוצע

מושצע, כי אם חדרה נאמנות להיות נאמנות קרובים, יהולו על חלוקות שמקורן ברוחים שהופקו לפני היום שבו חדרה להיות נאמנות כאמור הוראות סעיף 57ח(ד)(1) המוצע, בשינויים המחויבים.

פסקה (30)

כמפורט בדברי החסר לסעיף 50(24), מוצע לקבוע לגבי נאמנות יוצר תושב חוות, כי היא תהיה נאמנות שבשנתה המשם כל ייצוריה וכל הנהנים בה הם תושבי חוות, שאו ימישר ויחל הפטור ממש הקיקם בחוק כיוום.

פסקה (31)

לאור תיקון הגדירה “תושב ישראל” ומוחיקת הסיפה שלפיה יראו בתושב ישראל גם את מי שבמועד פטירתו היה תושב ישראל, מוצע לקבוע כיナンנות נהנה תושב הייתה ישרה, יראו כיוצר תושב ישראל גם יוצר שבמועד פטירתו הייתה תושב ישראל. תיקון זה גועד להביא לכך ששינוי הגדירת תושב ישראל בסעיף 57ג לפקודה לא יביא לשינוי הדין הקיקם ביחס לנאמנות נהנה תושב חוות.

בסעיף 14(א) או (ג), יהולו על הכנסתה הנהנה החקלאות במס הניתנות לתושבים אלה.

לסעיף 57ח(ח) המוצע

לפי הוראות החוק עבר תיקונו המוצע, ההגדירה “תושב חוות” שבסעיף 5ג לג לפקודת קבועה כי תושב חוות הוא לרבות יוצר שבמועד פטירתו היה תושב חוות, הגדרה זו מביאה לתוצאה בעיתית ולפיה הסדר המשם המוצע הקבוע בחוק לנאמנות שבה היוצר הוא תושב חוות מקובע לעולם. لكن מוצע לבטל את הגדירה “תושב חוות” בסעיף 5ג הקובעת כי יוצר תושב חוות ייחשב ככה גם לאחר מותו.

במהמשך לשינוי זה, מוצע לקבוע הסדר לגבי סיוג נאמנות נהנה תושב ישראל לאחר מות היוצר תושב חוות, מוצע, כי אם נפטר אחד היוצרים בנאמנות נהנה תושב ישראל, התפרק הנאמנות לנאמנות תושבי ישראל מיום הפטירה ואילך, ואולם בדומה לאמור בסעיף 57ח(ג) המוצע לגבי נאמנות שאינה נאמנות קרובים, ובשונה מנאמנות תושבי ישראל, יראו את הכנסתה הנאמן כהכנסתו של הנהנה כדי שלא ליתן פטור ממש להבנשות הנהנה הישראלית.

- (32) בסעיף 57(א), במקומות "נאמנות יוצר תושב חוץ" יבוא "נאמנות תושבי חוץ";
 (33) בסעיף 57(ה), במקומות "בנאמנות יוצר תושב חוץ" יבוא "בנאמנות תושבי חוץ";
 (34) בסעיף 57(ג)(1), במקומות "בנאמנות יוצר תושב חוץ" יבוא "בנאמנות תושבי חוץ";
 (35) סעיף 57טז – בטל;
 (36) בסעיף 57(ד), במקומות "נאמנות יוצר תושב חוץ" יבוא "נאמנות תושבי חוץ";
 (37) בכותרת פרק שביעי ובסעיף 87א, במקומות "עד 2011" ו"עד 2013" –
 (38) בסעיף 92 –
 (39) (א) בסעיף קטן (א)(4)(ב), במקומות "25%" ו"26.5%" יבוא "%";
 (ב) בסעיף קטן (ב), אחרי "בסעיפים 131 ו-132" יבוא "או 133";
 (40) בסעיף 96, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:
 (ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יהולו לגבי רוח הון ממכירת נכס שהוא אחד
 מלאה:
 (1) רכב נסיעים פרטיה בהגדתו בתקנות התעבורה, התשכ"א-1961⁵⁰,
 ששימש להחכלה או להשכלה אחרת;

דברי הסבר

- לפסקה (38)**
לפסקת משנה (א)
 מוצע בהתאם הוראות סעיף 92(א)(4)(ב) לשינוי
 בשיעור מס החברות המוצע בסעיף (א). כך שגם חברה
 תוכל לקו הפסד הון כנגד המכנה מריבית או מדיבידנד
 בשל ניירות ערך אחרים, המכנה אשר עצם חברה
 בשיעור מס חברות.
- לפסקת משנה (ב)**
סעיף 92(א)(3) לפוקודה קבוע כי הפסד הון שהיה
 לאדם מחוץ לישראל, יותר בקיומו בתנאים הקבועים
 בסעיף. סעיף 92(ב) קבוע כי תנאי להתרת הפסד בקיומו
 בשנים הבאות הוא הגשת דוח לפחות המט
 שבה נוצר הפסה, כאמור בסעיפים 131 ו-132 לפוקודה,
 אשר קובעים את החובה להגשת דוח כאמור ואת המועד
 להגשתו. במקביל, סעיף 29 לפוקודה קבוע את דרך הקיוו
 של הפסד שהיה לאדם מחוץ לישראל סעיף 29(5) לפוקודה
 קבוע כי הפסד שמקורו מחוץ לישראל יותר בקיומו רק אם
 הוגש דוח לשנת המט שבו נוצר הפסה, כאמור בסעיפים
 131 ו-132 לפוקודה.
- הויל ובמקרים רבים ניתן ארכה להגשת דוח
 כאמור מוצע להזכיר קיוו כאמור אם הוגש דוח שהמועד
 להגשתו נדחה בידי פקיד שומה בהתאם לסעיף 133
 לפוקודה.
- לפסקה (39)**
סעיף 96 לפוקודה מאפשר לדחות את רוחה ההון
 ממכירת נכס בר פחת אם נרכש נכס חלופי, וזאת בהתאם

לפסקאות (32) עד (34) (עד 1-ו)
 כמפורט בדברי הסביר לסעיף (40), הויל ולפי
 התקין המוצע הוגש אנו על מבחן היוציא, אלא על הייצור
 והנחה, בדומה לנאמנות תושבי ישראל, ועל מנת למונע
 הטעיה, מוצע לשנות את שמה של נאמנות יוצר תושב חוץ
 ל"נאמנות תושבי חוץ".

לפסקה (35)
 כמפורט בדברי הסביר לסעיף (40) מוצע לבודע,
 בסעיף (א)(5) לפוקודה, חובת דיווח על נהנה שקיביל
 חלקה מנאמן, גם אם אינה חייבות במס בישראל. לאור
 האמור, מתייתר הצורך בסעיף 57טז לפוקודה, ועל מוצע
 לבטלו, וזה נוסחו של סעיף 57טז שמוצע לבטול:

"**57טז.** (א) נהנה תושב ישראל שקיביל מנאמן בחילוקה
 נכס שאינו כסף, גם אם החלוקה אינה חייבות במס
 בישראל, חייב בהגשת הודעה למנעל עד יום 30
 באפריל בשנת המט שלאחר שנת המט שבו הייתה
 החלוקה כאמור, ואולם אם הלה על הנחנה חובה
 להגיש דוח לפי סעיף 131 – ביום העת הדוח."

(ב) הודעה כאמור בסעיף קטן (א) תוגש בטופס
 שקבע המנהל, והנחה יפרט בה את פרטי הנכס
 שקיביל בחילוקה ואת מועד החלוקה."

לפסקה (37)
 מוצע להאריך את איתהחולתו של תקן חשבונאות
 מס' 29, בקביעת המכנה החיבור, עד לשנת המט
 2013.

⁵⁰ ק"ת התשכ"א, עמ' 1425.

(2) זכות במרקען המצוים מחוץ לישראל;

(3) נכס שנמכר במכירה רגונית כאמור בסעיף 500א.1.";

(40) בסעיף 6(ב), בפסקה (2), במקומות "הם זכויות במרקען או זכויות באיגוד מקרקעין" יבוא "מרקורי אחד או יותר מלאה:

(א) זכויות במרקען או זכויות באיגוד מקרקעין כהגדרתן בסעיף 1 ולרבות כל

זכות אחרת במרקען כמשמעותו בחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969⁵¹;

(ב) זכות שימוש במרקען או בכל נכס המחוור למרקען;

(ג) זכות לניצול משאבי טבע בישראל;

(ד) זכות לפירות מקרקעין הנמצאים בישראל.:

דברי הסבר

הסיג האמור חוק כדי לשמור את זכויות המיסוי של מדינת ישראל במדינת מקור במקומות שנוהוג לעשות כן בדיון הבינלאומי בכלל, ובהתאם לאמנת המודל של ארגון OECD (להלן – אמנה המודול) בפרט.

לפי סעיף 6(2) לאמנת המודול, "למונח "מרקען" יהיה המשמעות שיש לו לפי דיני המדינה המתארת שהבה נמצאים המקרקעין הנדונים. בכל מקרה, כולל המונח נכסים הנלווה אל מקרקעין, משק חי וציד המשמשים בחקלאות וייעור, זכויות שלוחות עליהם הוראות החוק הכללי הדן במקרקעין, זכויות ההנהנה מפירות מקרקעין וזכויות לתשלומים משתנים או קבועים כתמורה בעד ניצול, או הזכות לנצל, מרבצי מוחזבים, מקרות ואוצרות טבע אחרים; ספינות, סירות, וככל טיס לא ייראו במקרקעין".

מכאן, שהגדרת מקרקעין באמנה המודול ורבה מהגדרת מקרקעין בסעיף 6(ב)(2). ובכללת מקרקעין כמשמעותו בדיון הכללי, משק חי וציד המשמש בחקלאות, זכויות להנהנה מפירות המקרקעין, וזכויות לתשלומים משתנים או קבועים כתמורה בעד ניצול, או הזכות לנצל, מרבצי מוחזבים, מקרות ואוצרות טבע אחרים.

לאור האמור, סעיף 6 לאמנת המודול, שומר את זכות המיסוי למדינת המקור (בקרה זה ישראל) גם ביחס למימוש זכויות שאינה מגיעה כדי "זכות במקרקעין" לפי חוק המקרקעין, התשכ"ט-1969 (להלן – חוק המקרקעין), אלא היא מוגבלת להנאה מפירות המקרקעין ולזכות לניצול משאבי טבע.

לפיכך, מוצע להתקן את סעיף 6(ב)(2) לפוקודת, כך שהזראות פסקה (1) לא יהוו גם על רוחה הון במכירת נייר ערך של חברה שעיקר שוויים של הנכסים שהיא מחזיקה מקורו בזכות במקרקעין או זכויות באיגוד מקרקעין כהגדרתן בסעיף 1 לפוקודת, ולרבות כל זכויות אחרות במקרקעין כמשמעותה בחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969, זכויות שימוש במקרקעין או בכל נכס המחוור למרקען, זכויות לניצול משאבי טבע בישראל, וכן זכות לפירות מקרקעין הנמצאים בישראל.

תנאי הסעיף. סעיף 27 לפוקודת מתיה, בתנאים מסוימים הקבועים בו, ניכוי מיוחד בגין חילוף מכונות וציוד, למעט רבב פרטימי מוצע להתקן את סעיף 96 לפוקודת ולהחריג מתחולתו כל רבב פרטימי, דומה לאמור בסעיף 27 לפוקודת, ששימשו להחכרה או להשכרה אחרת. עוד מוצע להחריג מתחוללת הסעיף האמור מקרקעין בחוץ לארץ ונכס שנמכר במכירה רגונית אגב חלוקת נכס שערקה, במפורט להלן בודרי הסביר לטעיף 40(4).

מטרת התקין האמור לעניין רבב מנوعי פרטיז היא למנוע את דחיתת רוחה בגין חילוף כל רבב מנועי פרטיז כהגדרתו בתקנות התעבורה, ששימש להחכרה או להשכרה אחרת. זאת הוואיל והשימוש בסעיף 96 לפוקודת לחילוף רבבי השכרה או החכרה (לייגינג) נעשה במרקירים רבים לצורך החלפת ציידי רבב שלמים, אשר מכירתם מהווה למעשה שנמכה כאשר לא לבך ביוון העשיף.

מכיוון שסעיף 96 האמור לא גודע, לפי תחילהתו, לעומת חילוף מקרקעין בחוץ לארץ, ודאי שלא ניתן לגבי מקרקעין בחוץ לארץ הסדר מיטיב יותר מזה הקיים לגבי מקרקעין בישראל, שאינם יכולים לחילוף לפי חוק מיסוי מקרקעין, מוצע להחריג מתחוללת הסעיף מקרקעין בחוץ לארץ, בהמשך לאמור יצוין כי הגדרת "נכס" בסעיף 88 לפוקודת מעמת זכויות במקרקעין בישראל, ומכאן שחילוף מקרקעין בישראל מלכתחילה לא יכול היה להכנס לוגורי סעיף 96 לפוקודת.

פסקה (40)

סעיף 6(ב)(3) לפוקודת קובע כי תושב חוץ פטור מסrhoות הון במכירת נייר ערך של חברה תושבת ישראל, או במכירת זכויות בחבר בני אדם תושב חוץ שעיקר נכסיו הם זכויות, במישרין או בעקיפין, בנכסים הנמצאים בישראל, סעיף 6(ב)(2) לפוקודת קובע כי הפטור האמור לא יהול במכירת נייר ערך של חברה, שבויום רכישתו ובשותפותם שקדמו למכירתה, עיקר שוויים של הנכסים שהיא מחזיקה החברה, במישרין או בעקיפין, הם זכויות במקרקעין או זכויות באיגוד מקרקעין.

⁵¹ ס"ח התשכ"ט, עמ' 259.

(41) אחרי סעיף 100א יבו:

"חלוקת רוחה שערור" – חלוקת דיבידנד מרווחי
שערור; – בסעיף זה – 100א.(א)

"חלוקת רוחה שערור" – חלוקת דיבידנד מרווחי שערור;

דברי הסבר

הקבועים בסעיפים 100 ו-100א לפוקודה, הוא כי רוחה הונצבר במועד שבו "יצא הנכס מרשותו של אדם". ככלומר עלית הערך של הנכס במהלך השנה לא תהא חיבורת במס, אלא במועד מימוש הנכס בפועל, בהתאם לעיקון זה, ניתן שיהיה פער ומנים משמעותיים בין רישום מעליות ערכו של הנכס לצורכי חשבונאות בין רישום הרוחה לצורכי מס ותשולם המט בתאתם.

עיקון נוסף בפקודה הוא "עקרון המיסוי הדורי שלבי", ולפיו בשלב הראשון, תאגידים בישראל, למעט חריגים שלגביהם נקבעו הוראות מיוחדות, חיבים במס חיבורת לפי שיעור המס הקבוע בסעיף 126(א) לפוקודה על הכנסתם החיבורת (למעט הכנסתות לבגין קיים פטור בדיני המט), ובשלב השני, בעת חלוקת רוחה התאגיד לבני המניות כדיבידנה, יהיה הדיבידנד חייב במס נוסף לפי סעיף 125 לפוקודה בשיעור של 25% או, אם מדובר בערך מניות מהותי בהגדתו בסעיף 88 לפוקודה. בהתאם לשיטת המיסוי הדורי-שלבי, דיבידנדים בגין-חברותים שמוקרמים בהכנסות שהופקו בישראל על ידי תאגידים החיבורת במס חברות, לא יהיו חיבים במס נוסף, וזאת בהתאם להוראות סעיף 126(ב) לפוקודה, והם יחויבו במס בשלב השני ורק בעת חלוקתם לבני המניות הסופיים – ייחידים, תושבי חוץ ותאגידים מיוחדים, שלא חל לגבים ההסדר הקבוע בסעיף 126(ב) לפוקודה.

לפי שיטת המיסוי הדורי-שלבי שייעור המס האפקטיבי החל על ייחיד שהוא בעל מניות מהותי, הפועל באמצעות התאגיד החיבור במס חברות (כלומר מס החיבורת החל על ההכנסה החיבורית יהדר עם המס החל על הדיבידנד המורקל מאותה הכנסתה) יהיה שקול לשיעור המס השولي הגובה לפי סעיף 121 לפוקודה שהיא חל על הכנסתו החיבורת אילו לא היה פועל באמצעות התאגיד כאמור.

בהתאם לחוק החברות, התשנ"ט-1999 (להלן – חוק החברות), דיבידנד הוא "כל נכס הנינתן על ידי החברה בעל מניה זכויות כבעל מניה, בין במזומנים ובין בכל דרך אחרת, לרבות העברה ללא תמורה שורה ערך ולמעט מנויות הטבה". על חלוקת דיבידנד לעמוד בכללי החלוקת הקבועים בסעיף 302 לחוק האמור, שלפיו החלוקת מתווך רוחה החברה (מבחן הרוחה) היא החלוקת מותרת, אם קיימים חשש סביר שהחלוקת תמנע מן החברה את היכולת לעמוד בחובותיה הקיימות והצפויות (מבחן יכולת הפירעון). רוחה של החברה בהתאם לאותו סעיף הם, בין השאר סכומים הכלולים בהון העצמי של החברה ושמורות ברוחה הנקי שלא כפוי שנקבע על פי כללי חשבונאות מקובלים הכלולים, כאמור לעיל, את תקני IFRS. תחולת תקני IFRS ה-IFRS מאפשרת מצבים שבהם החברה רשאית לחלק דיבידנד שלא מותך הרוחה הממוסים, אלא למשל

לפסקה (41)

תקני דיווח בינלאומיים (IFRS) (להלן – תקni ה-IFRS) כוללים חלק מהמקירים הוראות בדבר אפשרות להערכת שווי של נכסים לפי מודל הערכה מחדש, קרי מדידה לפי שוויו ההוגן של הנכס (הסכום שבו ניתן ניחן במהלך קיומו קשור), נכס, בין קונה מרצון לבין מוכר מרצון שאינם קשורים, הפעילים בצד שמונה (לפחות מושכלת). במקרים שבهم בחר תאגיד להעריך את הנכס הנזכר בידו לפי שוויו ההוגן לרוחה והפסד או לרוחה הון, לפי סוג הנכס (להלן – רוחה שערור).

משמעות רישום הנכסים לפי שוויו הון היא הכרה בעליית ערכו של הנכס כרווח ואות Bali שהנכס נמדד בפועל. כך למשל, בהתאם להוראות תקן 39IAS, שינוי בשוויו ההוגן של ניירות ערך המוחזקים במסחר יזקף לרוחה והפסד של התאגיד בעוד שזההפרשים גאנן ניירות ערך שההתאגיד סיוגם בקבוצת "זמינים למכרה", יזקפו לקרן הון. בנוסף, בהתאם לתקן 40IAS, הפרושים בשוויו ההוגן של נדל"ן להשקעה יזקפו בכל שנה לרוחה והפסד, ובהתאם לתקן 16IAS הפרושים בשוויו ההוגן של נדל"ן המשמש את התאגיד כרכוש קבוע יזקפו לקרן הון.

לפי תקן חשבונאות מס' 29 בדבר אימוץ תקני דיווח בינלאומיים (IFRS) (להלן – תקן מס' 29), יהלו הוראות תקן ה-IFRS, ובכללן הוראות בדבר רישום נכסים בהתאם לשינויו ההוגן, על חברות הכספיות לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968, ומודוחות לפוי, וכן על חברות פרטיות שבחורו, בהתאם לתקן 29, לעורר את דוחותיה הכספיים לפי תקני ה-IFRS.

ווער, כי לגבי חברה פרטית שלא עברה ליישום תקני IFRS חלים כלל החשבונאות המקובלים בישראל, לרבות תקני החשבונאות של המוסד הישראלי לתקינה השבונאיות. בשל העובדה שעובדת שטחית תקני החשבונאות של המוסד הישראלי לתקינה השבונאיות מבסיסים על תקני השבונאיות בינלאומיים, ועל מנת מחדל תקן הערכה מחדש של נכסים לפי שוויו ההוגן (להלן, "תקן IASC חשבונאות מס' 27 – רכוש קבוע", המבוסס על תקן מס' 16, "תקן חשבונאות מס' 30 – נכסים בלתי מוחשימים"), – תקן 38 IASC – תקן חשבונאות מס' 16 – המבוסס על תקן 38 IASC – תקן 40 IASC (IASCA 40), גם חברות נדל"ן להשקעה, המבוסס על תקן 40 IASC. פרטוט אללה ירשמו בחולק מהמקירים את נסחיתן לפי שוויים ההוגן ולא לפי עלותם בפועל, ככלומר, יכירות ברוחה טרם מכירת הנכס בפועל.

לעומת כלל החשבונאות המתוארים לעיל, שיטת המס בישראל בהקשר לרוחה הון מובוסת על עיקון המימוש. הכלל שנקבע בסעיף 88 לפוקודה, בכפוף לחריגים

"רווחי שערוך" – ועדפים שלא נתחייבו במסחרות, מהסוג שקבע שר האוצר, באישור ועדת הכספיים של הכנסת; לעניין זה, "עדפים" – סכומים הכלולים בהון העצמי של חברה שאינם הון מניות או פרמיה כהגדרתה בחוק החברות, והכול על פי הדוחות הכספיים המבוקרים או הסקרים שערכה החברה בהתאם לעקרונות חשבונאיים מקובלים.

(ב) ביצעה חברה חלוקה מרוחחי שערוך, יראו את הנכס שבשלו נרשם בדוחות הכספיים של החברה המולקלת רווחי השערוך, כאילו נמכר ביום החלוקה (בסעיף זה – מכירה ריעונית) ונרכש מחדש ביום האמור (בסעיף זה – רכישה ריעונית); על מכירה ריעונית ורכישה ריעונית יהולו הראות חלק זה בשינויים אלה:

(1) התמורה בשל המכירה הריעונית תהיה סכום החלוקה המגולמת בתוספת המחיר המקורי של הנכס הנמכר; לעניין זה, "סכום החלוקה המגולמת" – סכום החלוקה מרוחחי שערוך בתוספת סכום החלוקה מרוחחי שערוך כשהיא מוכפלה בשיעור מס החברות לפי סעיף (א);

דברי הסבר

בסכומי כסף המותקים בידי בעלי המניות ללא מיסוי בשלב הראשוני – במסחרות – ובנוסף זכמים לשיעורי מס מוגבלים המשמורים לדיבידנדים שמקורם ברוחחים שמוסו במישור החברה המחלקת. עמדה זו מנוגדת לעקרון המיסוי הדורישלי שהוא עיקרונו מרכז ביישות מיסוי התאגידים הנהוגה בפקודת, ופוגעת בו.

ובאה כי עצם רישום השערוך אינו משנה את מצב החברה אלא הוא רישומי בלבד ואין בו כדי ליזור אירוע מס לפידין הקיימים. ואולם רישום השערוך וחולקו בסוף לבני מניות החברה שקול למצב שבו הנכס היה ממומש והרווח היה מחולק לבעל המניות כדיבידן.

לפיכך, מוצע לקבוע, בסעיף 100א המוצע, כי כאשר חברה מחלקת רווח שערוך, כהגדרתם באוטו סעיף, בעלי המניות, יראו את הנכס שבגינו נרשמו רווחי השערוך בדוחות הכספיים של החברה המחלקת, כאילו נמכר על ידי החברה מחלקת הרוחחים כאמור ביום החלוקה, ובהתאם לכך על המכירה הריעונית האמורה ההוראות הרלוונטיות בחלק ה' לפקודת, כאשר התמורה בשל המכירה הריעונית תהיה סכום החלוקה המגולמת בתוספת המחיר המקורי של הנכס הנמכר. הרווחה ומטרתה "לחלץ" את רווח ההון מהמכירה הריעונית כי שהיא אילו היתה החברה מוכרת את הנכס בפועל ומחלקת דיבידנד לבעל המניות לאחר תשלומים מס חברות.

בנוסף, כדי למנווע בפל מס בעית מכירת הנכס בפועל, מוצע לקבוע כי במקביל לאיורע המכירה של הנכס, יראו

מתוך קרנות הון שמקורן ברווחי שערוך שנרשמו כנגד קרן הונית ולא כנגד רווח והפסה.

בהתאם למפרט לעיל, רווחי שערוך (בין שנרשמו בוגדים וכגון שערוך שנרשמו כנגד קרן הון) הם רוחחים שנגבו ונפסדר ובין..

נוסף על כן, דיני החברות וואים ברוחי שערוך רוחחים מחלוקת לדיבידנה, וככאותו, אם החברה עומדת בהגדירה "חלוקה" בחוק החברות, היא אף לא נזקמת לאישור בית משפט לצורך חלוקתם. בהתאם לכך, חברות ובעלי השילטה אף שמדובר ברוח ריעוני בלבד, רוח ריעוני השילטה בהן אינם מחכים לIMPLEMENT הנכסים בפועל ומחלקים את הרוחחים שמקורם בשערוך כדיבידנה, תוך לקיחת הלוואות לשם כך.

ההסדר המוצע נועד להתמודדר עם הטענה של פניה לצורכי מס, חלוקת דיבידנד מרוחחי שערוך זהה לחולקת דיבידנד מרוחחים אחרים, ששולם בגיןם מס חברות בשלב הראשוני. לפי עמדת זו, היחיד המקבל דיבידנד שמקורו ברוחי שערוך חייב במס בשיעור המס הקבוע בסעיף 125ב לפקודת (קרי 25% או 30%) ואילו חברה פטרורה ממש בשילוט הוראות סעיף (ב) לפקודת. לעומת זאת, מדובר

(2) נember הנכס לאחר המכירה והרכישה הרעונית
(בטעוף זה – מכירת הנכס בפועל), יראו את יום
החלוקת מרווחי השורך כאמור בראשה כיום רכישה
חדש של הנכס ומהיריו המקורי יהיה התמורה כאמור
בפסקה (1).”.

– בסעיף 119א – (42)

(א) בסעיף קטן (א)(2), אחרי “העבר את פעילותו” יבוא “למי שהוא, במישרין או בעקיפין, בעל השליטה בו, או” ובמקום “מהחברה الآخر” יבוא “בעל השליטה או מהחברה האחת, לפי העניין”;

(ב) בסעיף קטן (ב), אחרי “העבר את נכסיו” יבוא “או את פעילותו”, אחרי “Miami שקיבלה את הנכסים” יבוא “או הפעולות” ואחרי “שבה הווערו הנכסים” יבוא “או הפעולות”;

(ג) בסעיף קטן (ג), בסופו יבוא “, ואולם אם הועברה פעילות של חבר בני אדם אל חבר בני אחר כאמור בסעיף קטן (א)(2) וסביר פקיד השומה כי אחת ממטרותיה העיקריות של העברת היא הימנעות מתשלום מס, רשאי פקיד השומה לראות בחבר אחר כחליו של החבר המעביר, ולהיזבו בכל חוב המס של החבר המעביר.”;

(43) בסעיף 120א, בהגדירה “הנחות סוציאליות”, המילים “הסכומים הנקובים בסעיף 47 – ימחקו;

– בסעיף 121 – (44)

דברי הסבר

הפעולות. מוצע לקבוע, כי ההוראות הקבועות בסעיף האמור יחולו גם על בעל שליטה המעביר פעילות לחברה ועל החברה המעבירת פעילות בעל השליטה, זאת, כדי לכלול בוגדר הסעיף גם העברות מסווגים נוספים ובכך למנוע דרישים נוספים להברחת נכסים.

פסקת משנה (א)

סעיף 119א(ג) לפוקודה קובע סיג שלפי לא יגבו ממי שקיבל את הנכסים או הפיעילות יותר משויי הינו הנכסים או הפעולות שקיבל ללא תמורה או מה הפרש בין התמורה החיליקית ששילם לבין שווי הנכסים או הפעולות להתחמود עם תופעת “אלגולן חברות”, שפירושה פתיחת החברה, צבירת חבות ופתיחה חברת חדש אשר זהה במתהווה הפעילה לחברה הקודמת. וכל זאת תוך התחמקות מתשלום החובות של החברה הישנה, מוצע לקבוע, כי במקרים שבهم הועברה פעילות של חבר בני אדם אל חבר בני אדם אחר שיש בו, במישרין או בעקיפין, אותם בעלי שליטה או קרוביהם, וסביר השומה כי אחת ממטרותיה העיקריות של העברת היא הימנעות מתשלום מס, יהיה פקיד השומה רשאי לראות בחבר الآخر כחליו של החבר המעביר, ולהיזבו בכל חוב המס של החבר המעביר.

פסקה (44)

מוצע לתוך את סעיף 121 לפוקודה הקובע את שייעורי המס על יחיד, כך ששיעור המס יעלה ב-1.5% לגבי כל

בנכס באילו נרכש מחדש על ידי החברה המחלקת בו החילוק, ומהיריו המקורי החדש יהיה התמורה שנקבעה לגבי המביבה. לאחר מכן מכון יחולו על החברה ועל הנכס הנרכש מחדש הוראות הפוקודה הרגילות. יובהה כי הסדר זה יחול גם על חלוקת רוחויי “אקווטיטי” על ידי החברה, שנרשמו בשל שורך שבוצע בחברת בת, באשר הנכס הנember בגין החלוקה בחברה המחלקת, היה מנתה החברה הבת.

כאמור, לנכס שנember ונרכש מחדש במסגרת התקיון המוצע, ייקבע מחיר המקורי חדש ויחולו ההוראות הרגילות, קרי אם מדובר בנכס ברוח, לפי תקנות והפטת יחולו ההוראות גם לגבי הנכס האמור. סעיף 96 לפוקודה מאפשר דחיהה של הווחה ההונן במרקחה של חילוף נכסים. הוואיל ובמרקחה של שערוך מדורב במכירה ורכישה מחדש של אותו נכס, באפזודיעוני בלבד ובעקבות חלוקת הווחים לבועל המניות, מוצע לקבוע כי הוראות סעיף 96 האמור לעניין חילוף נכסים לא יחולו במרקחה זה.

פסקה (42)

פסקאות משנה (א) ו(ב)

סעיף 119א לפוקודה קובע, כי במרקחה שבו חברה בעלת חוב, העבירה לחברה אחרת פעילותם ללא תמורה או בתמורה החליקת, בלי שינויו בחברה אמצעים לכיסוי החוב, וחברה זו נשلت בידי אותם בעלי שליטה, במישרין או בעקיפין, ניתן לגבות את החוב מהחברה שקיבלה את

(א) בסעיף קטן (א) –

- (1) בפסקה (1), במקומות "31%" יבו"א "32.5%";
- (2) בפסקה (2), במקומות "34%" יבו"א "35.5%";
- (3) בפסקה (3), במקומות "48%" יבו"א "49.5%";

(ב) בסעיף קטן (ב)(1) –

- (1) בפסקת משנה (א), במקומות "10%" יבו"א "11.5%";
- (2) בפסקת משנה (ב), במקומות "14%" יבו"א "15.5%";
- (3) בפסקת משנה (ג), במקומות "21%" יבו"א "22.5%";
- (4) בפסקת משנה (ד), במקומות "31%" יבו"א "32.5%";

(45) בסעיף 124, במקומות "25%" יבו"א "30%";

(46) בסעיף 126(א), במקומות "25%" יבו"א "26.5%";

(47) – 131

(א) בסעיף קטן (א) –

- (1) בפסקה (5ב), אחרי פסקת משנה (4) יבו"א:

(5) ננהה שקיבל חלוקה מנאמן, גם אם אינה חייבת במס בישראל; הוראות פסקה זו לא יחולו על חלוקה של נכס שמקورو אינו בישראל לננהה בナンנות תושבי חוץ, לננהה בナンנות נהנה תושב חוץ או לננהה בナンנות לפי צוואה שכל הנוהנים בה הם תושבי חוץ;

(6) נאמן בナンנות נהנה תושב ישראל שחיל עלייה סעיף 75ח(ד)(2);

(2) בפסקה (5ד), במקומות הסיפה החל במילה "פעולה שנקבעה" יבו"א "פעולה החייבת בדיוח בהגדרתה בסעיף קטן (ז)";

(3) בפסקה (6), במקומות "לפי פסקאות (1) עד (5)" יבו"א "לפי סעיף קטן זה";

דברי הסבר

לפסקת משנה (א)(1) ו-(3)

בהתאם לסעיף 57טוז אשר מוצע לבטלה, נהנה תושב ישראל חייב בהודעה לרשות המסים רק על חלוקה של נכס שקיבל מנאמן שאינו כספ, ואני חייב בהגשת דוח שנתי בשל חלוקה כאמור. הסעיף האמור אינו מאפשר לפיקד השומה לבחון האם מדובר בחלוקה שאינה חייבת במס בישראל.

לאור האמור, מוצע לתקן את סעיף 131(א)(5b) לפקודה להטיל חובות דיווח על כל נהנה ישראלי שקיבל חלוקה (כספ או בשווה כספ), גם אם החלוקה מננות אינה חייבת במס בישראל, ואית ביחס לכל חלוקה החל מביבשת חוק זה לתוקף. נוסף על כך, מוצע להטיל חובות דיווח על נאמן בナンנות נהנה תושב ישראל שחיל עלייה סעיף 75ח(א)(2) המוצע.

עוד מוצע לתקן את נוסחו של סעיף 131(א)(6) לאור הוספת פסקאות משנה (א), (ב), (ג) ו(ד) לאותו סעיף.

המודГОות. זאת, מן הטעמים שצויינו בחלק הכללי להצעה חוק זו.

לפסקה (45)

מוצע לתקן את סעיף 124ב לפקודה הקובע את שייעור המס החל על הכנסתה מהימיורים, מהగROLות או מפרסיטים, כך שבמקרים שייעור של 25% יumed שיעור המס כאמור על 30%, וזאת, מן הטעמים שצויינו בחלק הכללי להצעה חוק זו.

לפסקה (46)

מוצע לתקן את סעיף 126(א) לפקודה הקובע את שייעור מס החברות, כך ששם החברות יumed על שייעור של 26.5%, וזאת, מן הטעמים שצויינו בחלק הכללי להצעה חוק זו.

לפסקה (47) – כלל

סעיף 131 לפקודה קובע מי חייב בהגשת דוח לפקיד שומה, כללים לעניין אופן הגשת הדוח ולענין תוכנו.

(ב) בסעיף קטן (ב), במקומות הściיפה החל במיללים "פעולה שנכבהה" יבוא "פעולה החייבת בדיווח כהגדרתה בסעיף קטן (ז);"

(ג) בסעיף קטן (ג)(א), ברישיה, במקומות "או (4)" יבוא "או (6) או (4);"

(ד) במקומות סעיף קטן (ז) יבוא:

"(ז) (1) לעניין סעיף זה, "פעולה החייבת בדיווח" – כל אחת מלאה:

(א) פעולה מסווג שקבע שור האוזע, באישור ועדת הכספיים של הכנסת; לעניין זה, "פעולה" – עסקה או אירוע הקשורים להכנסה החייבת של הנישום, להוציאותו, להפדריו או לנכסיו, או המשפיעים על הכנסתו, הוצאותיו או תומם פעילות של הנישום, עסקאות או אירועים כאמור או תום פעילות של הנישום, ולרבות אם חלות לגבייהם הוראות חוק מיסוי מקרקעין;

(ב) חריגת מהוראות שפרסמה רשות המסים לעניין פירוש ויישום הוראות הפקודה וחוק מיסוי מקרקעין; הוראות כאמור וכל שינוי בהן יפורסמו באתר האינטרנט של רשות המסים בעיון מועד תחילתם.

(2) שר האוצר רשאי לקבוע הוראות לעניין אופן הדיווח על פעולה החייבת בדיווח והיקפו;"

סעיף 134 ב – בטל; (48)

סעיף 135(1), פסקת משנה (ב) – תימוחק; (49)

דברי הסבר

בדיווח, המוגדרת בפסקת משנה (א) כפעולה מסווג שהאוזע, באישור ועדת הכספיים של הכנסת, קבע בפעולת החייבת בדיווח, כאשר פעולה מוגדרת באופן רחב יותר מכפי שהיא בסעיף (ז) בנוסחו לפני התקנון המוצע, בעסקה או אירוע הקשורים להכנסה החייבת של הנישום, להוציאותו, להפדריו או לנכסיו, או המשפיעים על הכנסתו, הוצאותיו או תום הפעילות של הנישום לרבות הפעילה על שווים, ולרבות אם חלות לגבייהם הוראות חוק מיסוי מקרקעין, ולרבות אם חלות לגבייהם הוראות חוק מיסוי מקרקעין, וכמפורט בסעיף (ב), בנסיבות מיוחדת העדרה על ידי הנישום ("פוזיציה") המהווה חריגת בנסיבות מיוחדת העדרה על ידי הנישום לעניין פירוש ויישום הוראות הפקודה וחוק מיסוי מקרקעין, כשההוראות כאמור וכל שינוי בהן יפורסמו באתר האינטרנט של רשות המסים בעיון מועד תחילתם. על ידי דיווח בגין פעולה כאמור יחול עיצום בסעיף לפי סעיף 195 לפקודת רשות המסים לעניין זה יובהר כי תקנות מס הכנסת (תקנון מס החיבב בדיווח) התשס"ז-2006, אשר הותקנו מכוח סעיף (ז) בנוסחו לפני תיקונו בחוק המוצע, יושכו לעמוד בתוקפן מכוח אותו סעיף.

פסקאות (48) ו-(49)

סעיף 134 ב לפקודת מס הכנסת, שתחלתו ביום י"א בטבת התשס"ז (1 בינואר 2007) קבוע פטור מריווח לחידך עליה חדש ולחותוב חזר ותיק (להלן – "העלומים). הפטור חל על הכנסתותיהם של העולמים שנצמכו מוחץ לישראל או

לפסקת משנה (א)(2) ו-(ב)

בנסיבות האחראוניות גובר בארץ, כמו גם בחו"ל, השימוש בתכינויים מס אגרסיביים לשם הפתחת חבות הממ, באופן שאינו תואם את מטרת המחוקק, כאשר המטרה העיקרית, אם לא הבלעדית של תכנון המס היא הפתחת מס בלתי נאותה או הימנעות מתשולם מס.

במסגרת חוק לתיקון פקודת מס הכנסת (מס' 147), התשס"ה-2005, נוסף לפקודת סעיף 131(א)(ד), הקובל חובת דיווח בגין פעולה שנקבעה בתקנות לפי סעיף (ז) לפקודה בתכנון מס דרייב בדיווח. במסגרת התקנות שהותקנו מכוח הסעיף האמור נקבעה רשימה של שלושה עשר תכינויים מס החיבבים בדיווח. ברם, רשימה סגורה של תכינויים מס החיבבים בדיווח, לוקה בוחר ואינה משמשת כמעט בכל תכינוי מס הרשימה היא קבועה, אינה דינמית, אינה תואמת את המיציאות המשנה, וממשמת פתח מיילוט בעבר נישומים באשר ישנו שינוי בדיון או בנסיבות העסקה.

לפיכך מוצע להרחיב את הגדרת פעולה בסעיף 131(ז) לפקודת ולהתאים במקביל את חובת הדיווח בסעיפים 131(א)(ד) ו-131(ב) בגין פעולה כאמור עוד מוצע להן, בהתאם לתיקון האמור את סעיף 145 לפקודה שענינו שומה חלקית לעניין תכנון מס החיבב בדיווח.

לפסקת משנה (ד)

כאמור לעיל, מוצע להרחיב את חובת הדיווח על פעולה בסעיף (ז) לפקודת ולקבוע חובת דיווח בגין פעולה החייבת

"חובת דיווח של
נותני שירותים מطبع"

(א) נוthen שירותים מطبع כמשמעותו בסעיף 11ו(א) לחוק אישור הלבנת הון, התש"ס-2000⁵² (בסעיף זה – נוthen שירותים מطبع), ידוחה למנהל, במועד שיקבע שר האוצר, על כל פעולה שביצע בסכום של 50,000 שקלים חדשים ומעלה, לרבות פרטי הזיהוי של הצד שעמו התקשר כדי לבצעה, ואם קיימים נהנה שאינו הצד שעמו התקשר נוthen שירותים מطبع – גם פרטי הזיהוי של הנהנה; לעניין זה, "פעולה" – כל אחת מכללה:

(1) המרת מطبع של מדינה אחת במדינה של מדינה אחרת;

דברי הסבר

לתושב ישראל כאמור, הוראות סעיף זה לא חולו על הכנסתות שלביבן בבקשת היחידה, לפי הוראות סעיף קטן (א) של סעיף 14, כי לא יהולו הוראות הסעיף הקטן האמ�ו, ולביב הכנסתות שמקורם בנכס שהגיע לידי היחיד בפטור מס מס לפי סעיף 97(א)(5) – החל ביום י"א בטבת התש"ז (1 בינואר 2007). ...

(ב) על אף הוראות פסקת משנה (א), יהיה שהייה לתושב ישראל לרשותה או לתושב חוץ ותיק, כאמור בסעיף 14(א), לא יהיה חייב בהגשת דוח על הונו ונכסיו שמקורם לישראל; במקרה, במקרה, הוראות שניהו לחזור לתושב ישראל כאמור; הוראות פסקת משנה זו לא יהולו על הון ונכסים שלגביה הכנסתות שנבעו מהם, כולל או חלקן, בבקשת היחידה, לפי הוראות סעיף קטן (א) של סעיף 14, כי לא יהולו הוראות הסעיף הקטן האמ�ו, ועל נכס שהגיע לידי היחיד בפטור מס לפי סעיף 97(א)(5) – החל ביום י"א בטבת התש"ז (1 בינואר 2007)."

פסקה (5)

במטרה להילחם בהון השחורה, להעמיק את גביהית המס ולצמצם את תופעת העלמת הכנסתות בידי עברייני מס באמצעות פעילותם של נוthen שירותים פיננסיים מיוחדים, מוצע לקבוע חובת דיווח מיוחדת על האחרוניים, כך שתנתונים בגין פעילותם ידוחו באופן שוטף לרשות המסים. לשם כך מוצע להוסיפה לפקודה את סעיף 141א שקובע חובת דיווח על נוthen שירותים מطبع כמשמעותו בסעיף 11ו(א) לחוק אישור הלבנת הון, התש"ס-2000, רף דיווח 14(א) למשך 50,000 שקלים חדשים ומעלה, וכן את מיידי הדיווח, סוג הפעולות שדרוגו, פרטי הפעולה, אופן קבלת ואגירת המידע בונישא, לרבות המורשים לשימוש בו, בשים לב לצמצום הפגיעה בפרטיות נושא הידע, ואופן השימוש במידע זה בפן האורחី וכן בפן הפיליל. כמו כן מוצע בסעיף האמור להסмир את שר האוצר לקבוע תקנות נוספות בנושא.

שםקורן בנסיבות מיוחד לישראל, המשך עשר שנים מהמועד שבו עלו לישראל. החקלאות לעולים קבועות פטור ממס להכנסות אלו במשך עשר שנים.

פטור זה עשו לגבי כל מה בעיות. ראשית, פטור מדיוח על הכנסתות שלביבה פטור ממס בישראל אין דוחה עומדת בכלל הפטור שנקבעו בהבטחות לעולים. שנית, הפטור לעולים מנסה על ערך שווה אמת על הכנסתותיהם החיבירות במס, בישראל, של העולים בתוקופת הפטור כמו כן, לאחר גמר תקופת הפטור מודיעו אפואים קשיים בעריכת שווה אמת לעולים, ובקביעת סכומי הכנסתות שנעמדו בידייהם לאחר תקופת הפטור, וכך זה עפוי להיווצר מושום שמדובר סיום תקופת הפטור, לא ניתן יהיה לעשות בקרה על ההון ההתחלתי של העולים, וכן לא ניתן יהיה לעורוך "השוואת הון" נאותה לתקופה שלאחר גמר הפטור.

בנוסף, פטור מודיעו על הכנסתות מהוועה פגיעה חמורה. בנסיבות הבין-לאומיים של שקייפות וחילופי מידע. בעניין זה, ישראל נמצאת בעת בהליך ביקורת של הפורום/global לשquotות וחולופי מידע, והסוקרים של הפורום ומסרו לרשות המסים, כי פגיעה זו בנסיבות הבין-לאומיים מרכזיז בדוח על ישראל. הדוח על ישראל צפוי להתפרסם במהלך יוני 2013, ובעקבותיו תיאלח ישראל, ככל הנראה, לבטל מיליא את הפטור. לפיכך מומלץ לעשות זאת בהקדם האפשרי, ולהימנע מפרסום דוח בעיתוי כאמור שהשלבוטו חמורות.

לאור האמור לעיל, מוצע לבטל את סעיפים 134 ו-135(ב) לפקודה שבהם מעוגן הפטור, וזאת בתחולתה לגבי עולים ותויסמים חזורי או ישובו לישראל לפחות מיום כניסה חוק זה להזפק. וזה נוסח הטעיפים ש谟וצע לבטלם:

134. על אף הוראות סעיף 131, ייחיר שהיה לתושב ישראל לרשותה או לתושב חוץ ותיק, כאמור בסעיף 14(א), לא יהיה חייב בהגשת דוח כאמור בסעיף 131, לגבי כל הכנסתות שהופקו או שנעמדו ממקור לישראל או שמקורן בנכסים מיוחד לישראל, במשך עשר שנים מהמועד שהיה

⁵² ס"ח התש"ס, עמי' 293.

- (2) מכירה או פדיון של המחאות נסועים בכל סוג של מטבע;
- (3) קבלת נכסים פיננסיים במדינה אחת כנגד העמדת נכסים פיננסיים במדינה אחרת;
- (4) החלפת מטבע;
- (5) ניכוי שקים, שטרוי חליפין ושטרוי חוב;
- (6) שירות ניכוי כהגרותם בסעיף לא לחוק הבנקאות (שירות לקוחות), התשמ"א-⁵³ 1981;
- (7) מסירת נכסים פיננסיים כנגד מטבע;
- (8) כל פעולה אחרת שקבע שר האוצר בהסכמה שר המשפטים.
- (ב) שר האוצר, בהסכמה שר המשפטים, רשאי לקבוע מקרים שבהם יראו במה פועלות המבוועדות בסמכותן עצמן אותו נוטן שירות מטבע, פעולה אחת לצורך חישוב הסכום הקבוע בסעיף קטן (א).
- (ג) במידע המפורט בדוח לפי סעיף קטן (א) ייאגר במאגר במידע במשמעותו בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-⁵⁴ 1981 (סעיף זה – חוק הגנת הפרטיות), שוזא מאגר יודוי, בנפרד מכל מאגר מידע אחר (סעיף קטן זה – מאגר המידע), לתקופה שיקבע שר האוצר, בהסכמה שר המשפטים; בתום התקופה האמורה יימחק המידע.
- (ד) מאגר המידע ומרכז האיסוף וקליטת הדיווחים המקומיים אליו יועצבו בדרך שתמוך את הסיכון לפגיעה בפרטיותם של נושאי המידע, בשים לב, ככל האפשר להלופות הטכנולוגיות המקובלות.
- (ה) המנהל יסמייך מבין עובדי רשות המסים בישראל מורשי גישה למאגר המידע שהיאו אחראים לניהול המאגה לשימוש במידע שבמאגר ולהעברת מידע מן המאגר למי שרשאים לעשות בו שימוש לפי סעיף קטן (ו); מוסרשה גישה שהוסמן כאמור (סעיף זה – מוסרשה גישה) לא ימלא תפקיד אחר מלבד תפקידו האמור.
- (ו) המנהל או מוסרשה גישה, לא יעשה שימוש במידע כאמור בסעיף קטן (ג) ולא יעבירו לאחיה, אלא כמפורט להלן, ואם נדרש:
- (1) לעובד רשות המסים בעל סמכויות חקירה, לשם קיומו של הлик פלייל – אם התעורר חשד לביצוע אחת או יותר מהעבירות המפורטוות להלן:
 - (א) עבירה לפי סעיף 220 לפקודה;

⁵³ ס"ח התשמ"א, עמ' 258.
⁵⁴ ס"ח התשמ"א, עמ' 258.

(ב) עבירות לפי סעיף 9(ג) לחוק מיסוי

מקרקעין;

(ג) עבירות לפי סעיף 11(ב) לחוק מס ערץ

מוסף;

(2) לפקיד שומה – לצורך שומה כאמור בסעיף 145, אם יש לפקיד השומה יסוד סביר להניח כי לא דוחה הנסיבות בסכום העולה על הסכום שקבע שר האוצר בהסכמה שר המשפטים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת; התקבל מידע לצורך שומה כאמור, שיש בו כדי לעורר חשד לעבירה לפי פקודת זר, לפי חוק מס ערץ נוסף לפי חוק מיסוי מקרקעין, רשאי פקיד השומה להעביר את המידיע האמור לעובד רשות המסים בעל סמכויות חקירה, לשם קיומו של הליך פלילי.

(ז) אדם שהגיע אליו מידע לפי סעיף זה, תוך כדי מיilio תפקידו או במהלך עבודתו ישמרנו בסוד, לא יגלה אותן לאחר מכן יעשה בו כל שימוש אלא לפי הוראות סעיף זה או לפי צו בית משפט.

(ח) המגלה לאחר מידע שהגיע אליו לפי סעיף זה או העישה בו שימוש, בגין ההוראות סעיף (ז). דין – מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשיין; הגורם ברשלנות לגלוי מידע לאחר, בגין ההוראות סעיף (ז), תוך הפרת הוראה מההוראות שנקבעו לאבטחת מידע לפי סעיף זה, דין – מאסר חצי שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשיין.

(ט) אשר בהסכמה שר המשפטים יקבע הוראות לעניין אישופו של המידע לפי סעיף זה, שמירתו וabetחתו וכן הוראות לעניין קביעת המורשים לקבל מידע מהמנהל או ממורשה הגישה לפי ההוראות סעיף (ז).

(י) שר האוצר, בהסכמה שר המשפטים, רשאי לקבוע כי נotonin שירוטי מطبع החיבב בהגשת דוח לפי סעיף (ז), יגיש את הדוח באופן מקוון, ורקאי הוא לקבוע כי החובה תחול לגבי נotonin מطبع מסוימים; נקבעה חובה להגשת דוח מקוון כאמור, רקאי המנהל להורות על דרך הגשת הדוח, וב└בד שההוראות לעניין הגנה על המערכות המשמשות לאיסוף ולייבוד המידע בהגדרתו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות אצל נotonin שירוטי המطبع ייקבעו בהתאם; עם רשם מאגרי מידע כמשמעותו בחוק הגנת הפרטיות; נקבעה חובה להגשת דוח מקוון לפי סעיף (ז), רקאי את מי שלא הגיש דוח באופן מקוון, לעניין ההוראות לפי פקודת זוג, כמו שאלה הגיש דוח.”;

(א) בគורתה שלולים, במקומות "תכנון מס החייב בדיווח" יבוא "פעולה החייבת בדיווח";

(ב) בסעיף קטן (א), במקומות "פעולה שנקבעה לפי סעיף קטן (ז) של הסעיף האמור בתכנון מס החייב בדיווח" יבוא "פעולה החייבת בדיווח כהגדרתה בסעיף קטן (ז) של הסעיף האמור" והמלים "בתכנון המס החיב בדיווח" – יימחקו;

(52) בסעיף 188(א), במקומות "פעולה שנקבעה לפי הסעיף האמור בתכנון מס החייב בדיווח" יבוא "פעולה החייבת בדיווח כהגדרתה בסעיף קטן (ז) של הסעיף האמור";

– 191 (53)

(א) במקומות סעיפים קטנים (ב) עד (ג) יבוא:

"(ב) נישום שלגביו נקבע גירעון העולה על 50% מהמס שהוא חייב בו ומתקיים אחד מלאה, יהיה חייב בנקט בשיעור של 30% מסכום הגירעון;

(1) הגירעון נובע בשל אחד או יותר מלאה:

(א) הנישום לא דיווח על פעולה החייבת בדיווח כהגדרתה בסעיף (ז);

(ב) הנישום פעל בניגוד לעמלה מפורשת ומונומכת של רשות המסים שניתנה לנישום, במסגרת החלטת מיסוי כהגדרתה בסעיף 158 או שומה סופית, בחמש השנים שקדמו להגשת הדוח לפי סעיף 131 או לקביעת שומה לפי סעיף 145(ב), והנישום פעל בניגוד לעמלה האמורה, בנסיבות החלטת מיסוי כהגדרתה בסעיף 158 או שומה סופית, בחמש השנים שקדמו להגשת הדוח לפי סעיף 131 או לקביעת שומה לפי סעיף 145(ב). לפי העניין, והניסיונות לא דיווח, בטופס שקבע המנהל, עלvr שפועל בניגוד לעמלה האמורה, או שמדובר בתכנון מס שנקבע לגביו כי הוא מוהה עסקה מלאכותית או בדויה לפי סעיף 86, וכן גירעון הנובע מכך שמספריו של הנישום נמצאו בלתי קבילים לפי סעיפים הקבועים בפסקה (2).

בנוסף מוצע לקבע בסעיף (ג) המוצע, קנס של 50% על גירעון חזור בתקופה של חמיש שנים ממועד הגשת הדוח לפי סעיף 131 או לקביעת השומה לפי סעיף 145(ב). כמו כן מוצע לקבע כי אם הוגש כתוב אישום כנגד הנישום בשל ניהול ספרים בלתי קבילים לא יהויב בשל אותו מעשה בקנס על הגירעון.

זהו נוסחם של של סעיפים 191(ב) עד (ג) שמצווע לבטלים.

"(ב) נישום שלגביו נקבע גירעון העולה על 50% מהמס שהוא חייב בו ולא הוכחה להנחה דעתו של פקיד השומה

לפסקאות (51) ו-(52)

מומצע לתקן את סעיפים 145(א)(א) ו-188(א) לפוקודה ולהתאים לתיקון המוצע לסעיף (ז), בנוסחו בסעיף 40(ד) להצעה זו.

לפסקה (53)

ההוראות פקודת מס הכנסה וחוק מס ערך מוסף מבוטטות על עקרון השומה העצמית, כאשר הנישום מדווח בעצמו על היקף פעילותו החייבת במס. סעיף 191 לפוקודה נועד להקטין את התמרץ להימנע מדרוח מלוא ומדוק, ובמהמשך לכך, להימנע מתשולם מלאה במס על בסיס אותו דיווח, וזאת בשל התחרושה שהסבירו להתıp נמור.

הסעיף האמור מטיל קנס על הנישום במקרים שבهم הגירעון (ההפר בין המיס ששלים נישום לפי השומה העצמית לבין המיס שהנישום חייב בו) עולה על 50% מהבות המיס של הנישום, בהתאם לתנאים הקבועים בסעיף. מוצע לעדכן את התנאים להטלת קנס גירעון בפקודה ובחוק מיסוי מקרקעין, ובמקביל לקבע סעיף זהה בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975.

לאור האמור, מוצע להחליף את סעיפים (ב) עד (ג) שבסעיף 191 לפוקודה, אשר קבועים בהם מבחנים של התרשלות וודין, אותן מוצע להחליף, ולבצע במקומות כי

(ג) תכנון מס שנקבע לגביו כי הוא מהווע עסקה מלאכותית או בדוחה לפי סעיף 86;

(2) ספריו של הנישום נמצאו בלתי קבילים לפי סעיפים 50(ב), (א) או 145(א) או 130(ב)(א)(2).

(ג) הוטל על נישום לפי סעיף קטן (ב) קנס על גירעון ובתוך חמיש שנים ממועד הגשת הדוח לפי סעיף 131 או קבועה השומה לפי סעיף 145(ב), לפי העניין, שבשליהם נקבע הגירעון, נקבע גירעון נוסף, יהה הנישום חייב בקנס לפי הוראות סעיף קטן (ב) בשל הגירעון הנוסף בשיעור של 50% מסכום הגירעון הנוסף.

(ג') הוגש כתוב אישום נגד הנישום בשל ניהול ספרים שנמצאו בלתי קבילים כאמור בסעיף קטן (ב)(2), לא יהויב בשל אותו מעשה בקנס על הגירעון, ואם שילם קנס על הגירעון – יוחזר לו סכום הקנס ששילם, בתוספת הפרשי העמלה וריבית כהגדרותם בסעיף 159(א)(א) מיום תשלומו עד יום החזרתו;

(ב) בסעיף קטן (ה), במקום "לפי סעיף קטן (ב) או (ג)" יבוא "לפי סעיף זה";

– (54) בסעיף 195ב

(א) האמור בו יסומן "(א)" ובו –

(1) בראשה, במקום "בסכום כמפורט להלן, בשל כל חודש מלא של פיגור בהגשת הדוח:" יבוא "בסכום 600 שקלים חדשים בשל כל חודש מלא של פיגור בהגשת הדוח; ואולם לא יוטל עיצום כספי לפי סעיף קטן זה על היפה שהוטל בשל קנס על גירעון לפי סעיף 191(ב)(1)(א)",

(2) פסקאות (1) ו-(2) – יימחקו;

(ב) אחורי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) היה למנהל יסוד סביר להניח כי נותן שירותி מطبع לא הגיע דוח לפי סעיף 141א רשייא הוא להטיל על המפרט עיצום כספי בסכום של 5,000 שקלים חדשים, בשל כל חודש מלא של פיגור בהגשת הדוח".;

דברי הסבר

גבויים המוטלים מדי חודש ובנוסף סכומים אלה גבויים משמעותית מלאה המוטלים לפי סעיף 188 לפוקודה על מי שמנגש דוח ידני, בשל קביעת סכום אחד מופחת כאמור, מוצע למחוק את פסקאות (1) ו-(2) שבסעיף 195ב, שווה נוסחן: "(1) ייחיד שלא הגיע דוח עצמאי מוקון לפי סעיף 131(ב)(ב) – 1,140 שקלים חדשים;

(2) מעביר שלא הגיע דוח מעביר מוקון או מנכח שלא הגיע דוח מנכח מוקון, לפי סעיף 166 – 1,715 שקלים חדשים".

פסקת משנה (ב)

בהתאם לתיקון המוצע בפסקה (50), מוצע לאפשר למנחל להטיל עיצום כספי בסכום של 5,000 שקלים חדשים לחודש על נתוני שירותி מطبع, כהגדרותם בסעיף 141א המוצע, אם היה לייסוד סביר להניח כי לא הגיעו דוח בהתאם לחובות הדיווח החלות עליהם לפי הסעיף המוצע האמור.

שלא התרשל בעריכת הדוח שמסר או באי מסירת דוח, יהא חייב בקנס בשיעור של 15% מסכום הגירעון.

(ג) היו למנהל או למי שהוסמרק לכך על-ידי טעםם סבירים להאמין, כי הגירעון נוצר בזמיד ומזהר כוונת הנישום להתחמק מתשלום מס, יוסף לסכום המס אותו נישום חייב בו, ככל הנקודות הנקובים בסעיף קטן (ב).

(ג') ככל שומה סופית שאינה ניתנת עוד לעורור קביעה, לעניין פעלה שנקבעה לפי סעיף 131(ז) בתכנון מס החיבור בדוחות, כי יש להתעלם ממנה בהתאם להוראות סעיף 86. יהיה הנישום חייב בקנס בשיעור של 30% מסכום הגירעון שנוצר בשל תכנון המס האמור, הוטל קנס כאמור, לא יוטל בשל אותו גירעון קנס לפי הוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ג).

פסקה (54)

פסקת משנה (א)

مוצע להפחית את סכומי העיצומים הקבועים בסעיף 195ב לפוקודה ולקבוע סכום אחיה, שכן מדובר בסכומים

- (55) בסעיף 195(ד), במקומות "במשמעותם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 (ביסמן זה – חוק פסיקת ריבית)" יבוא "כהגדרתם בסעיף 159(א)" ;
- (56) סעיף 119ו – בטל;
- (57) בסעיף 195ז, המילים "זוטופת הפיגורום" – יימחקו;
- (58) בסעיף 195(ב), במקומות "במשמעותם בחוק פסיקת ריבית" יבוא "כהגדרתם בסעיף 159(א)" ;
- (59) בסעיף 195(ב), במקומות "במשמעותם בחוק פסיקת ריבית" יבוא "כהגדרתם בסעיף 159(א)" ;
- (60) בסעיף 196, בסופו יבוא:
- "(ד) לעניין הסכם לפי סעיף זה, חברה להחזקה נכסי נאמנות כהגדرتה בסעיף 7ג לא תיחס כתושבת ישראל";
- (61) בסעיף 216(8), במקומות "שהיא תכנון מס החיב בדיוח" יבוא "החייב בדיוח".
- (א) על אף הוראות סעיף 120(ב)(א) לפוקודה, ב-1 בינואר של שנת המס 2014 לא תואמו סכומי נקודת הזכיון, ב-1 בינואר של שנת 2015, יתואמו לפי הוראות הסעיף האמור סכומי נקודת זיכוי כפי שהוא ב-1 בינואר של שנת 2014, לפי שיעור עליית המدد בשנת המס 2014.
- .42. (א) הוראות סימן זה יחולו על הכנסתה שהופקה או נצמחה ביום תחילתו של חוק זה (בסעיף זה – יום התחלתה) ואילך, אלא אם כן נקבע אחרת בסעיף זה.
- (ב) תחילתן של הוראות כאמור להלן, ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014), והן יחולו על הכנסתה שהופקה או נצמחה ביום האמור ואילך:
- (1) סעיף 3(א)(1), (ד)(1) ו-(ה)(3) לפוקודה, בנוסחו בסעיף 40(2) לחוק זה;
- (2) סעיף 11 לפוקודה, בנוסחו בסעיף 40(7) לחוק זה;
- (3) ביטולן של פסקאות משנה (ג) ו-(ד) בסעיף 14(ב)(2) ו-(ד)(1), בסעיף 40(8) (א) ו-(ג) לחוק זה;
- (4) סעיף 32(14) לפוקודה, בנוסחו בסעיף 40(10) לחוק זה;

דברי הסבר

תייחס בתושבת ישראל לצורך אמנה למניעת מסי כפל.
לפסקה (61)
 מוצע לה汰ים את נוסחו של סעיף 216 לפוקודה לסעיף 131(ז) בנוסחו הנוכחי בסעיף 40(47)(ד) לחוק המוצע.
סעיף 41 מוצע לקבוע הוראת שעה לעניין סעיף 216(ב)(א) ולדוחות בשנה את תיאום סכומי נקודת הזכיון שאמור להתבצע ב-1 בינואר 2014, כך שההתאים הבא של סכומי נקודת הזכיון יתבצע ב-1 בינואר 2015, ביחס לשנת 2014 בלבד.
סעיף 42 לסעיף קטן (ג)
 מוצע כי תחילתו של התקיון המוצע לסעיף 9(א) לפוקודה בדבר ברירת מחדל לרצף פיצויים, בהעדר בקשה כלשהו של עובד, בנוסחו בסעיף 40(5) לחוק (להצעה זו, תהיה ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014), ותחול גם לגבי מענק פרישה שניינו לפני אותו מועד.

לפסקאות (55), (56) ו-(59)
 מוצע לקבוע כי הפרשי הצמדה וריבית בין עיצומים כספי שהוחוו, יהיו כהגדרתם בסעיף 159(א), במקומות "במשמעותם בחוק פסיקת ריבית, שכן זה המנגנון המוכר שליפוי פועלת רשות המסים".
לפסקאות (56) ו-(57)
 בהמשך לתיקון המוצע לסעיף 195(ב) לפוקודה לעניין גובה העיצומים הכספי, כאמור בפסקה (54) לעיל, מוצע גם לבטל את סעיף 19ו לפוקודה הדקובה הפרשי הצמדה וריבית לעיצומים כספי שלא שולם במועד:

95. לא שולם עיצומים כספי במועד יתוסףו עלייה, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בחוק פסיקת ריבית, עד לתשלומו (בסעיף זה – "תוספת פיגורום").

לפסקה (60)
 מוצע לקבוע כי חברה להחזקה נכסי נאמנות לא

שם הכנסה – הוראת 41.
 שעיה לעניין סעיף
 120

- (5) ביטולם של סעיפים 40 עד 44 לפוקודה, בסעיף 40(11) לחוק זה;
- (6) תחילתם של סעיף 45 א, ביטול סעיף 47, וסעיפים 47ג(א), 57(א) ו-64א(א)(3) לפוקודה, כנוסחים בסעיף 40(12) עד (15) ור' (א)(4) לחוק זה;
- (7) סעיף 64א(א)(4)(ג) לפוקודה, כנוסחו בסעיף 40(18) לחוק זה;
- (8) סעיף 66(ג)(1) לפוקודה, כנוסחו בסעיף 40(19) לחוק זה;
- (9) פרק רביעיו לחלק ד' לפוקודה, כנוסחו בסעיף 40(20) עד (22) לחוק זה;
- (10) סעיף 92(א)(ב) לפוקודה, כנוסחו בסעיף 40(38)(א) לחוק זה;
- (11) סעיפים 120א, 121, 124ב ו-126(א) לפוקודה, כנוסחים בסעיף 40(43) עד (46) לחוק זה;
- (12) סעיף 141א לפוקודה, כנוסחו בסעיף 40(50) לחוק זה;
- (ג) תחילתו של סעיף 9(א) לפוקודה, כנוסחו בסעיף 40(5) לחוק זה;
- התשע"ד (1 בינואר 2014), והוא יחול גם על עובד שפרש לפני המועד האמור.
- (ד) תחילתו של הפרק השביעי לפוקודה, כנוסחו בסעיף 40(37) לחוק זה, ביום ו' בטבת התשע"ב (1 בינואר 2012).
- (ה) (1) על אף הוראות הרישה של סעיף 64א(א) לפוקודה, כנוסחו בסעיף 40(16) לחוק זה, חברה שערוב יום התחלתה חבריה היו בני משפחחה שלפי סעיף 76(ד)(1) לפוקודה רואים אותם כאדם אחד (סעיף קטן זה – חברה משפחתית), אך לא הגישה עד המועד האמור בקשה לפקיד השומה לפי אותה רישה כנוסחה באותו מועד, רשאית להגישה לפקיד השומה בתור שלושה חודשים מיום התחלתה, ובלבך שמתקיימים בה התנאים שבסעיף 64א(א) לפוקודה, כנוסחו בסעיף 40(16) לחוק זה; והגישה חברה משפחתית בקשה כאמור יחולו לגבי הוראות אלה:
- (א) יראו את החברה המשפחתית בחברה משפחתית זכאיות, החל בשנת המס שלאחר הגשת הבקשה;
- (ב) יראו את כל העודפים ממשמעותם לפי סעיף 93א לפוקודה שנוצרו בחברה עד יום כ"ח בטבת התשע"ד (31 בדצמבר 2013) (בפסקה זו – יום הסיום) כאשר חולקו כדיבידנד לבני המניות;
- (ג) מכירה החברה המשפחתית נס蒂ים שהיו בעלות החברה ביום הסיום, יחויב הנישום במס בשיעור כמפורט להלן:
- (1) על רוח ההון הריאלי שההוא מוכפל ביחס שבין התקופה שמיום הרכישה עד יום הסיום לבין התקופה שמיום הרכישה ועד יום המכירה (בפסקה זו – ריווח הון ריאלי עד יום הסיום) – מס בשיעור הגובה ביותר הקבוע בסעיף 121 לפוקודה;

דברי הסבר

ריגילה לחברת משפחתית, בהודעה לפקיד השומה, ובלבך
שמתקיימים בה התנאים שבסעיף 64א(א) לפוקודה, כנוסחו
בסעיף 40(16) לחוק זה.

חברה משפחתית שהגישה בקשה כאמור, תיחס
לחברה משפחתית זכאיות החל משנת המס שלאחר שנת
המס שבה נמסרה הודעה כאמור לפקיד השומה, קרי,
משנת 2014.

לסעיף קטן (ה)
לפסקה (1)

מועץ לחתילה בקשה לפקיד השומה שלא הגישו עד
יום התחלתה בקשה לפקיד השומה להיחשב בחברה
משפחתית, תקופה מעבר של שלושה חודשים מיום
התחלתה, שמהלכה יכולים חברות לבחור להפוך לחברה

- (2) על ההפרש שבין רוחה היריאלי לבין רוחה היריאלי עד יום הסיום – מס בשיעור הקבוע בסעיף 64(ב)(1) או (2), לפי העניין.
- (2) הוראות סעיף 64 לפקודה, בנוסחו בסעיף 40(16) לחוק זה והולו גם על מי הייתה חברה משפחתיות זכאיות כמשמעותו באותו סעיף ערב תחילתו של חוק זה (בסעיף קטן זה – חברה זכאית קיימת), בשינויים אלה:
- (א) חברה זכאית קיימת תהسب לחברה משפחתיות זכאיות גם אם ערביום תחילתו של חוק זה לא הייתה חברה תושבת ישראל שהתאגדה בישראל;
 - (ב) נישום שערבי יום התחיליה לא היה תושב ישראל ושאי להמשיך ולהיחשב לנישום לעניין אותה חברה זכאית קיימת;
 - (ג) חברה זכאית קיימת שלפני יום התחיליה חREL להתקאים בנישום תנאי כאמור בסעיף 64(א)(1) לפקודה בנוסחו ערבי יום התחיליה, וטרם הודיעעה על כך לפקידי השומה לפי הסעיף האמור רשאית למסור הודעה לפי סעיף 64(א)(1) לפקודה, בנוסחו בסעיף 40(16) לחוק זה, בתוך 60 ימים מיום התחיליה;
 - (ד) חברה זכאית קיימת רשאית להודיע לפקידי השומה שהיא חוותה בה מבקשתה להיחשב לחברה משפחתיות זכאית, לפי סעיף 64(ב)(1), בנוסחו בסעיף 40(16) לחוק זה, בתוך 60 ימים מיום התחיליה; הודיעעה כאמור יחולו לגבייה הוראות הסעיף האמור, בנוסחו ערבי יום התחיליה.
 - (ו) הוראות פרק רביעי 2 לפקודה, בנוסחו בסעיף 40(23) עד (36) לחוק זה, יחולו גם על נאמנותה שהוקמה לפני יום התחיליה, לגבי הכנסתה הנאמן שהופקו או שנמצמו ביום התחיליה ואילך, ואולם התקופה למן הודיעעה לפי סעיף 57 לחוק(ב) לפקודה, בנוסחו בסעיף 40(29) לחוק זה, תהיה לעניין נאמנות כאמור – 60 ימים מיום התחיליה.
 - (ז) ביטולים של סעיפים 134 ב' ו-135(ב) לפקודה, בסעיף 40(48) ו(49) לחוק זה, ובוטלן של פסקאות משנה (ז) ו(ח) בסעיף 14(ב)(2) ו(יד)(1), בסעיף 40(8)(א) ו(ג) לחוק זה, יחולו לגבי מי שהיה לתושב ישראל לראשונה או לתושב חזר ותיק ביום התחיליה ואילך.
 - (ח) סעיף 191 לפקודה, בנוסחו בסעיף 40(53) לחוק זה, יחולו לגבי גירושון שנקבע בשל דוח שהוגש לפי סעיף 131 לפקודה או שומה שנקבעה לפי סעיף 145(ב) לפקודה, לשנת המס 2013 ואילך.

דברי הספר

המכירה בפועל, מס בשיעור הקבוע בסעיף 64(ב)(1) או (2) לפקודה, לפי העניין.
פסקה (2)

מוצע לקבוע כי חברה משפחתיות זכאית תמשיך להיחשב בכזו גם אם ערביום תחילתו של חוק זה לא הייתה חברה תושבת ישראל שהתאגדה בישראל, וכי נישום מייצג שערבי יום התחיליה לא היה תושב ישראל ימישך להיחשב לנישום כאמור לעניין אותה חברה זכאית קיימת. בנוסף, חברה זכאית קיימת שלפני יום התחיליה חדל להתקאים בנישום המייצג תנאי כאמור בסעיף 64(א)(1) לפקודה בנוסחו ערבי יום התchalיה, וטרם הודיעעה על כך לפקידי השומה לפי הסעיף האמור, תהיה רשאית למסור הודיעעה

בנוסף, לחברה שתבקש התקופה זו להפסיק לחברה משפחתיות, יבוצע מעין פירוק רעוני לצורכי מס, ערבי המפורט להלן:

יראו את כל העודפים כמשמעותם בסעיף 93 לפקודה העודפים בידי החברה עד ליום כ"ח בטבת התשע"ד (31 בדצמבר 2013) (להלן – יום הסיום) כאמור; חולקו כדיבידנד לבבעלי המניות והם יתחייבו במס בהתאם; לגבי הנכסים שהיו בבעלות החברה ביום הסיום, במועד מכירתם בפועל הרוחח יפותץ בצוורה לינארית בין שתי תקופות: בשל התקופה שמיoms רכישתם ועד ליום השנהו יחויב הנישום במס בשיעור הגובה ביוטר הקבוע בסעיף 121 לפקודה, ושל התקופה שמיoms הסיום ועד למועד

סימן ב': מיסוי מקרקעין

43. תיקון חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963⁵⁵ (בפרק זה – חוק מיסוי מקרקעין) –

(1) בסעיף 1 –

(א) בהגדירה "פולה באיגוד", במקום "אך למעט" יבוא "אך לעניין מס שבח – למעט";

(ב) בסופו יבוא:

"תושב ישראל" – כהגדרתו בסעיף 1 לפוקדה, בשינוי זה: בכל מקום, במקום "

"פקיד השומה" יקראו "המנhall".";

(2) בסעיף 5, בסופו יבוא:

"(ה) ביצעה חברה חלוקה מרוחבי שערוך כאמור בסעיף 1005 לפקודה, יראג, לעניין מס שבח, את הזכות במרקען או הזכות באיגוד מקרקעין, שבסלה נרשמו בדוחות הכספיים של החברה המחלקת רוחבי השורה, כאשרו נמכרה ביום החלוקה ונרכשה מחדש ביום האמור, ויחולו לעניין זה הוראות סעיף 1005 לפקודה, בשינויים המחויבים.";

(3) בסעיף 9 –

(א) בסעיף קטן (ג) –

(1) בפסקה (1), ברישיה, במקום " שנעשתה ביום " יבוא " שנעשתה מיום " ובמקום "או לאחריו" יבוא "עד יום כ"ה באיר התשע"ג (5 במאי 2013)" ;

דברי הסבר

זה הן בחוק והן בפקודת מס הכנסה.
פסקה (2)

סעיף 5 לחוק מיסוי מקרקעין עניינו בקביעת פעולות נוספות שייחסבו זכות במרקען, מוצע להוציאן לצד הפעולות האמורות, בסעיף קטן (ה), מכירה ריעונית של זכות במרקען או זכות באיגוד מקרקעין, שמייחסת לחברה המחלקת רוחבי שערוך שנרשמו בגין אותה זכות, כאמור בסעיף 1005 המוצע לפוקודת מס הבנסה, כמפורט בדברי ההסבר לסעיף 40(41).

פסקה (3) – בלאי

בחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) (תיקון מס' 75 והוראות שעה), התשע"ג-2013 – תħall – תיקון מס' 75, נוסף סעיף 9(גב) לחוק כהוראת שעה שעינינה קביעת שיעורי מס וכישמה מוגדים ברובישת דירית מגוריים וקבעת שיעורי מס וכישמה מוגדים ברובישת דירית מגוריים ייחידה, והכל בתקופה שמשום כ"ז באיר התשע"ג (6 במאי 2013 עד יום ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014)).

בחלק מדיניות הממשלה להקטין את הגירושון, להתמודד עם עלילתי מחירות הדיירות ולהביא להגדלת היצע הדיירות ולצמצום נתח השוק של רוכשי דיירות להשקעה, מוצע לקבוע כי בתקופת הוראת השעה שמונים תחילתו של תיקון זה עד יום ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014) להלן – תקופת הוראת השעה) וכן בתקופה שלאחריה

לפי סעיף 64א(א) לפקודה, כנוסחו בסעיף 40(ב) לחוק זה, במשך 60 ימים מיום התחיליה, לחברה זכאיות קיימת תהיה רשאית להודיע לפקיד השומה שהיא חוותה בה מבקשתה להיחס בחברה משפחתיות זכאיות, לפי סעיף 64א(ב) לפקודה, כנוסחו בסעיף 40(ד) לחוק זה, במשך 60 ימים מיום התחיליה, שאנו יחולו לגבייה הוראות הסעיף האמורו, כנוסחו ערב יום התחיליה.

סעיף 43 לפסקה (1)

מומוצע לתקן את ההגדירה " פולה באיגוד ". ביבום, הקצתה זכויות באיגוד לא נחשבת ל" פולה באיגוד ". כהגדרתה בסעיף 1 לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963 (להלן – חוק מיסוי מקרקעין), ולכן לא כבה במס שבח ובמס רכישה. הוואיל והמניות באיגוד משקפות גם זכויות במרקען, והואיל והנקצתה מدلלת את זכויותיהם של בעלי המניות הקיימים במרקען. הבעלים המניות שהוקצו לו מוניות למשעה רכש, בעקביפנים, זכויות במרקען. לאור האמור, מוצע לתקן את ההגדירה " פולה באיגוד ", כך שרק לעניין מס שבח הקצתה לא תיחס לארוע מס. ואולם לעניין מס רכישה, כל הקצתה של זכויות באיגוד מקרקעין, לרבות באוטם מקרים שבהם הדילול במניות בעקבות ההקצתה אינו מהותי, תיחס לאירועים ותחייב במס רכישה.

כמו כן מוצע להוציאן לסעיף 1 לחוק מיסוי מקרקעין את ההגדירה "תושב ישראל" ולקובע הגדירה איחודית למונח

⁵⁵ ס"ח התשכ"ג, עמ' 156; התשע"ג, עמ' 64.

- (2) בפסקה (2)(א), ברישה, במקום "ביום יבוא מיום" ובמקום "או לאחריו" יבוא עד יום כ"ה באיר התשע"ג (5 במאי 2013);
- (ב) בסעיף קטן (ג'ב) –
- (1) הרישה – תימחץ;
- (2) בפסקה (1), ברישה, במקום "ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014) יבוא "כ"ד באב התשע"ג (31 ביולי 2013), במקום הקטע החל במילים "בפסקה זו – הדריה" עד המילים "ישלם מס רכישה בשיעור משויי הזכות הנכרת בקבוע להלן"; יבוא "והתקאים בו אחד התנאים כאמור בפסקאות (1) או (2) של סעיף קטן (ג'א)(2)(א)."
- (3) בפסקה (2) –
- (א) בפסקת משנה (א), במקום "ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014) יבוא "כ"ד באב התשע"ג (31 ביולי 2013)", במקום הקטע החל במילים "בפסקה זו – הדריה" עד המילים "ישלם מס רכישה בשיעור משויי הזכות הנכרת בקבוע להלן"; יבוא "והתקאים בו אחד התנאים כאמור בפסקאות (1) או (2) של סעיף קטן (ג'א)(2)(א)."
- (ב) במקומות פסקת משנה (ב) יבוא:
- (ב) לעניין פסקה זו יחולו הוראות סעיף קטן (ג'א)(2)(ב) ו-(ג')."

דברי הסבר

לרשותנו או לתושב חוץ ותיק, כמשמעותם בסעיף 14(א) לפוקודת מס הכנסה.

פסקת משנה (א)

מאחר שמצוע לשנות את שיעורי מס הרכישה שיחולו כהוראת קבע בתוקפה שלאחר תום הוראת השעה שנקבעה בתיקון מס' 57, מוצע לקבוע כי הוראות סעיף 9(ג'ג)(1) ו-(2) בנוסחו ערב יום תחילתו של חוק זה (להלן – יום התחיליה), יחולו רק עד יום תחילתה של הוראת השעה, קרי, עד יום כ"ה באיר התשע"ג (5 במאי 2013). כמו כן מוצע להוטסף לטעיף 9 לחוק מיסטי מקרקעין את סעיף קטן (ג'ד), שבו תקבע הוראת הקבע מחדש שתחלתה בתום תקופת הוראת השעה, קרי, החל ביום י' בטבת התשע"ה (1 בינואר 2015).

פסקת משנה (ב)

مוצע לקבוע כי סעיף 9(ג'ג) לחוק מיסטי מקרקעין, שנוסך כאמור לעיל בהוראת שעה בתיקון מס' 57, יחול במכירת זכות במרקען כאמור באתו סעיף קטן שנעשה עד יום כ"ד באב התשע"ג (31 ביולי 2013), וכי ביתרת תקופת הוראת השעה, דהיינו מיום כ"ה באב התשע"ג (1 אוגוסט 2013) עד יום ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014) יחולו הוראות סעיף 9(ג'ג) המוצע.

עוד מוצע לתקן את סעיף 9(ג'ג) לחוק האמור, על דרך של הפניה לתנאים הקבועים בסעיף 9(ג'ג)(א), בפסקאות (2)(א)(1) ו-(2)(ב) ו-(3) של אותו סעיף, וזאת במקום כתובות מוחדר בסעיף 9(ג'ג)(ב) האמור.

(להלן – תקופת הקבע), יוגדל שיעורי מס הרכישה החילם על רוכשי דירות יokersה שווון מעלה חמישה מיליון שקלים חדשים. בין אם מדובר בדירה נספת ובין אם מדובר בדירה יחידה.

בנוסף, מוצע לקבוע כי בתקופת הוראת השעה יגדל שיעור מס הרכישה המוטל ביום על רוכשי דירה יחידה שהם משפר דירות, הרוכשים דירה יחידה במקומות הקודמת, אך הם יחויבו במס רכישה בשיעורים נמוכים מלאה שיחיבו בהם רוכשי דירות להשקשה.

כמו כן מוצע לקבוע כי בתקופת הוראת השעה ולאחריה קרי, בתקופת הקבע, ייקבעו שיעורי מס רכישה מופחתים רק למי שרכש דירה יחידה לרשותה בחו"ל.

עוד מוצע לקבוע, הן לגבי תקופת הוראת השעה והן לגבי תקופת הקבע, כי שיעורי מס הרכישה המוטבים לרוכשי דירה יחידה ואשונה ולמשפרי דירות שזו דירותיהם היחידה, לפי העניין, לא יחולו על תושבי חוץ, שכן שיעורי המס המופחתים כאמור ברכישת דירת מגורים היחידה נועדו להקל על מצוקת הדיור של צעירים הושבי ישראל שאין בעליותם דירות מגורים, ולא לנודד הש��ות של תושבי חוץ בשוק הדיור. מערכת ההקלות מנוצלת, כמובן להיום, גם לרכישת דירות רפואיים, שכיסותן תורמת לעליית מחيري הדירות לפיקט מוצע לקבוע כי שיעורי המס אשר יחולו על תושבי החוץ יהיו והם לאלה החלים על משקיעים.

על אף האמור, מוצע לקבוע כי שיעורי המס המופחתים לרוכשי דירה יחידה ואשונה ולמשפרי דירות שזו דירותם היחידה, יחולו גם על תושב חוץ, אם בתוך שנתיים ממועד רכישת הדירה הוא היה לתושב ישראל

(ג) אחורי סעיף קטן (ג'ו'ב) יבוא:

"(ג'ו'ג) (1) במכירת זכויות במרקעין, שהם בניין או חלק ממנו שהוא דירת מגורים, שנעשתה מיום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013) עד יום ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014), ישולם מס רכישה בשיעור משווי הזכות הנמכרת קבוע להלן:

(א) על חלק השווי שעדר 1,089,350 שקלים חדשים – 5%

(ב) על חלק השווי העולה על 1,089,350 שקלים חדשים ועד 3,268,040 שקלים חדשים – 6%

(ג) על חלק השווי העולה על 3,268,040 שקלים חדשים ועד 5,000,000 שקלים חדשים – 7%

(ד) על חלק השווי העולה על 5,000,000 שקלים חדשים – 8%

(2) על אף הוראות פסקה (1), היחיד תושב ישראל שרכש דירת מגורים מיום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013) עד יום ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014) (בפסקת משנה זו – הדירה), והתקיים בו אחד מכל:

דברי הסבר

כى ברכישת דירת מגורים יחידה, לראשונה, בידי יחיד תושב ישראל חולץ שיעורי מס רכישה מוטבים בשיעורים הקבועים להלן משווי הזכות הנמכרת:

על חלק השווי שעדר 1,470,560 שקלים חדשים – לא ישולם מס;

על חלק השווי העולה על 1,470,560 שקלים חדשים ועד 1,744,270 שקלים חדשים – 3.5%

על חלק השווי העולה על 1,744,270 שקלים חדשים ועד 5,000,000 שקלים חדשים – 5%

על חלק השווי העולה על 5,000,000 שקלים חדשים – 8%

בפסקה (4) של סעיף 9(ג'ו'ג) המוצע, מוצע קבוע את ההגדרות והנתנאים הנוספים לעניין סעיף, כאמור להלן.

מומוצע לתקן את ההגדרה "דירה יחידה" כך שרכוש יחישב לבעל דירה היחיד גם אם יש לנו, בנוסף עליה, דירת מגורים אחרת אם חלקו בזכויות הדיירה האחרת אינו עולה על שליש. זאת, לעומת התנאי המקורי, שליפוי נדרש שחלקו של המוכר בדירה האחרת יהיה מ-25% לפחות. המוצע מתחשב בחקלים בזכויות הדיירה המעניינים לאדם בדרך של ירושה או מתנה מקרובי. נוסף על כן מוצע להשאר את ההוראה הקיימת שלפיה גם דיירה בשכירות מוגנת שהושכרה כאמור לפני יום כ"ב בטבת התשנ"ז (1 בינואר 1997) לא תיחסה לדירה נוספת נספת בידי הרוכש.

מומוצע קבוע, בהגדרה "תושב ישראל", כי לעניין סעיף 9(ג'ו'ג) ייחסם לתושב ישראל גם מי שבתוך דירת המגורים היה לresident לראשונה או לתושב חזר ותיק כמשמעותו בסעיף 14(א) לפקודת מס

לפסקת משנה (ג)
לסעיף 9(ג'ו'ג) המוצע

МОוצע קבוע כי מיום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013) ועד ליום ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014) יסוגו רוכשי הדיירות לשולש קטגוריות, שיחולו עליהם בהתאם האמורה שיעורי מס רכישה שונים: משלקעים, משפרי דירות תושבי ישראל הרוכשים דירה יחידה חולפת לדירותם הקודמת ורוכשים תושבי ישראל הרוכשים דירת מגורים יחידה לראשונה בהיותם.

МОוצע קבוע, בפסקה (1) של סעיף 9(ג'ו'ג) המוצע, כי ברכישת דירת מגורים בידי מי שזו אינה דיירתה היחידית (משקיע) יהול מודרגות מס רכישה שנקבעו בתקן מס' 75, בשינוי זה: על חלק השווי של הזכות הנמכרת העולה על 3,268,040 שקלים חדשים ועד 5,000,000 שקלים חדשים (בערךים של נובמבר 2013) ישולם מס רכישה בשיעור של 7%, ועל חלק השווי העולה על 5,000,000 שקלים חדשים (בערךים של נובמבר 2013) תיווסף מדרגה חדשה ויישולם מס רכישה בשיעור של 8%.

МОוצע קבוע, בפסקה (2) של סעיף 9(ג'ו'ג) המוצע, כי ברכישת דירת מגורים יחידה בידי יחיד תושב ישראל (משפר הדיור) ישולם מס רכישה בשיעורים הקבועים להלן משווי הזכות הנמכרת:

על חלק השווי שעדר 1,744,270 שקלים חדשים – 3.5%

על חלק השווי העולה על 1,744,270 שקלים חדשים ועד 5,000,000 שקלים חדשים – 5%

על חלק השווי העולה על 5,000,000 שקלים חדשים – 8%

МОוצע קבוע, בפסקה (3) של סעיף 9(ג'ו'ג) המוצע,

- (א) הדירה שרכש היא דירתו היחידה;
- (ב) בעשרים וארבעה החודשים שלאחר רכישת הדירה, מכיר דירת מגורים אחרת שהיתה הדירה היחידה עד למועד רכישת הדירה; ואולם אם רכישת הדירה הייתה מבל – בשנים עשר החודשים מהמועד שבו הייתה החזקה בדירה שרכש אמורה להימסר לידיו על פי ההסכם עם הקבלן, מכיר דירת מגורים אחרת שהיתה דירתו היחידה עד למועד רכישת הדירה, ואם חל עיבוב במסירת החזקה בשל נסיבות שאינן בשליטתו של הרוכש – בשנים עשר החודשים מהמועד שבו נמסרה לידיו החזקה בדירה בפועל, מכיר את דירת המגורים שהיתה דירתו היחידה עד למועד רכישת הדירה;
- (ג) הדירה שרכש היא דירה חלופית במשמעות בסעיף(א);

ישלם מס רכישה בשיעור משויי הזכות הנמכרת קבוע להלן:

- (א) על חלק השווי שעד 1,744,270 שקלים חדשים – 3.5%;
- (ב) על חלק השווי העולה על 1,744,270 שקלים חדשים ועד 5,000,000 שקלים חדשים – 5%;
- (ג) על חלק השווי העולה על 5,000,000 שקלים חדשים – .8%.

דברי הסבר

لسעיף 9(ג1ד) המוצע

מושצע לקבוע כי לאחר תום תקופת הוראת השעה והחל ביום י' בטבת התשע"ה (1 בינואר 2015), יהיהו הוראות הקבע בוגר לשיעורי מס הרכישה לשתי קטגוריות של רוכשיים: הרוכשים לראשונה בחיהם דירת מגורים – אלה יהנו משיעורי מס רכישה מותבים – ושאר הרוכשים, שייחסבו בשיעורי מס רכישה רגילים.

מושצע לקבוע, בפסקה (1) של הסעיף המוצע, את שיעורי מס הרכישה הרגילים שיחולו בתקופה האמורה ברכישת דירת מגורים בידי כל רוכש שאינו רוכש לראשונה דירת מגורים כאמור לעיל, וזאת בשיעורים הקבועים להלן כמפורט:

על חלק השווי שעד 1,055,935 שקלים חדשים – 3.5%;
על חלק השווי העולה על 1,055,935 שקלים חדשים ועד 5,000,000 שקלים חדשים – 5%;
על חלק השווי העולה על 5,000,000 שקלים חדשים – .8%.

מושצע לקבוע, בפסקה משנה (2) של הסעיף המוצע, שיעורי מס רכישה מותבים ליחיד תושב ישראל הרוכש לראשונה בחיו דירת מגורים ייחידה, וזאת בשיעורים הקבועים להלן משווי הזכות הנמכרת (בערכיהם של חודש ינואר 2013). כמפורט:

הכנסה, כך שלגביה תושב חוות שרכש דירה ייחידה בישראל ובתוך שנתיים עליה לארץ או חזר כאמור כתושב בחו"ל ויחולו עליו השיעורים התקון שמות מס הרכישה שלו ויחולו עליו השיעורים הקבועים לייחיד תושב ישראל הרוכש דירה ייחידה, לפי העניין.

מושצע לקבוע, בפסקה (4)(ג) של סעיף 9(ג1ג) המוצע, כי הוראות הדומות להוראות לעניין התא המשפחתי הקבועות בסעיף 9(ג1א) לחוק מיסוי מקרקעין יחולו גם על סעיף קטן (ג1ג), ויראו רוכש ובן זוגו, לפחות בן זוגו הגר בדרך קבע בפרק, וילדיהם שטרם מלאו להם 18 שנים, לפחות ילד נשוי – ברובש אחד.

כמו כן מוצע לקבוע, בפסקה (4)(ד) של סעיף 9(ג1ג) המוצע, הוראה מקילה לעניין רוכש דירה לראשונה בחיו, כך שיראו כרוכש כאמור גם רוכש שבמועד הרכישה לראשונה יש לו דירות מגורים אורת שותקבליה בירושה או במתנה מקרוב כהגדרתו בסעיף 62(א) לחוק מיסוי מקרקעין ננוסחו בתיקון זה, וshallquo בה אין עולה על שליש.

מושצע לקבוע, בפסקה (4)(ה) של סעיף 9(ג1ג) המוצע, כי ההוראות בדבר אופן קביעת השווי של הזכות הנרכשת בידי רוכש בקבוצת רכישה כדירות מגורים בנייה, הקבועות היום בסעיף 9(ג1א)(3), יחולו בדומה גם על סעיף קטן (ג1ג).

(3) על אף הוראות פסקאות (1) ו(2), יחד תושב ישראל שרכש לראשונה דירת מגורים בתקופה שמיום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013) עד יום ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014), והדירה היא דירתו היחידה, ישלם מס רכישה בשיעור משויי הזכות הנמכרת קבוע להלן:

(א) על חלק השווי שעדר 1,470,560 שקלים חדשים – לא ישולם מס;

(ב) על חלק השווי העולה 1,470,560 שקלים חדשים ועד 1,744,270 שקלים חדשים – 3.5%;

(ג) על חלק השווי העולה על 1,744,270 שקלים חדשים ועד 5,000,000 שקלים חדשים – 5%;

(ד) על חלק השווי העולה על 5,000,000 שקלים חדשים – 8%.

בסעיף קטן זה – (4)

(א) "דירה ייחידה" – דירת מגורים שהיא דירתו היחידה של הרוכש בישראל ובאזור בהגדתו בסעיף 16א; לעניין הגדרה זו יראו דירת מגורים כדירה ייחידה גם אם יש להרכש, נוסף עליה, דירת מגורים שהושכרה למגורים בשכירות מוגנת לפני יום כ"ב בטבת התשנ"ז (1 בינוואר 1997), או דירת מגורים שהחלקו של הרוכש בה איינו עולה על שלישי;

(ב) "תושב ישראל" – לרובות מי שבתוך שנתיים מיום רכישת הדירה היה לתושב ישראל בראשונה או לתושב חזרה ותיק, כמשמעותם בסעיף 14(א) לפוקודה;

(ג) יראו רוכש ובן זוגו, למעט בן זוג הגר בדרך קבע בנפרד, וילדייהם שטרם מלאו להם 18 שנים, למעט ילד נשוי – ברוכש אחד;

(ד) יראו רוכש באילו רכש דירות מגורים לראשונה גם אם יש לו, נוסף עליה, דירת מגורים שנתקבלה בירושה או במתנה מקרוב בהגדתו בסעיף 62(א), ושהחלקו של הרוכש בה איינו עולה על שלישי;

(ה) שווי הזכות הנמכרת במכירת זכות במרקען לרוכש הנמנה עם קבוצת רכישה שהיא שווי המכירה של הנכס הבני שמדובר דירה המועדת לשמש למגורים; לעניין זה, "קבוצת רכישה" – כמשמעותה בפסקה (2) בהגדה "דירות מגורים" בסעיף קטן (ג).

דברי הסבר

על חלק השווי שעדר 1,241,110 שקלים חדשים – לא ישולם מס; עד חלק השווי העולה על 1,241,110 שקלים חדשים – 8%.

עוד מוצע לקבוע כי לעניין סעיף 9(ג1), יהול הדירות והתנאים הקבועים בסעיף 9(ג1)(4) המוצע.

על חלק השווי העולה על 1,241,110 שקלים חדשים – 3.5%; ועל חלק השווי העולה על 1,744,270 שקלים חדשים – 5%; ועל חלק השווי העולה על 5,000,000 שקלים חדשים – 5%.

(ג'ו) (1) במכירת זכות במרקעין, שהם בניין או חלק ממנו שהוא דירת מגורים, שנעשתה ביום י' בטבת התשע"ה (1 בינואר 2015) או לאחריו, ישולם מס רכישה בשיעור משווי הזכות הנמכרת בקבוע להלן:

- (א) על חלק השווי שעד 1,055,935 שקלים חדשים – 3.5%;
- (ב) על חלק השווי העולה על 1,055,935 שקלים חדשים ועד 5,000,000 שקלים חדשים – 5%;
- (ג) על חלק השווי העולה על 5,000,000 שקלים חדשים – .8%.

(2) על אף הוראות פסקה (1), היחיד תושב ישראל שרכש לראשונה דירת מגורים ביום י' בטבת התשע"ה (1 בינואר 2015) או לאחריו, והדירה היא דירתו היחידה, ישלים מס רכישה בשיעור משווי הזכות הנמכרת בקבוע להלן:

- (א) על חלק השווי שעד 1,241,110 שקלים חדשים – לא ישולם מס;
- (ב) על חלק השווי העולה על 1,241,110 שקלים חדשים ועד 1,744,270 שקלים חדשים – 3.5%;
- (ג) על חלק השווי העולה על 1,744,270 שקלים חדשים ועד 5,000,000 שקלים חדשים – 5%;
- (ד) על חלק השווי העולה על 5,000,000 שקלים חדשים – .8%.

(3) לעניין סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיף קטן (ג'ו)(4);

(ד) בסעיף קטן (ג'ו) –

(1) ברישת, במקום "ו'(ג'ו(ב)" יבוא "(ג'ו) ו'(ג'ד)";

(2) בהגדירה "המדד הבסיסי", במקום "בסעיף קטן (ג'ו(ב)" יבוא "בסעיפים קטנים (ג'ו(ג) ו'(ג'ד)";

(ה) בסעיף קטן (ג'ו), במקום "ו'(ג'ו(ב)" יבוא "(ג'ו(ג) ו'(ג'ד)";

(ו) בסעיף קטן (ג'ו), במקום "ו'(ג'ו(ב)" יבוא "(ג'ו(ג) ו'(ג'ד)";

(4) בסעיף 16א(א), במקום ההגדירה "חבר-בני-אדם" ו"תושב ישראל" יבוא:

"חבר בני אדם" – כהגדרתו בסעיף 1 לפוקודה; "

דברי הסבר

לפסקה (4)

לאור התקיון המוצע בסעיף (1) והוספת ההגדירה "תושב ישראל" לסעיף 1 לחוק מיסוי מקרקעין, מוצע למחוק את ההגדירה "תושב ישראל" שבסעיף 16א(א) לחוק.

לפסקת משנה (ד)

مוצע לקבוע, כי ההוראות בדבר העמדת הסכומים הקבועים בסעיף (ג'ו) למدد יחולו על הסכומים הקבועים בסעיפים קטנים (ג'ו(ג) ו'(ג'ו(ד) של סעיף 9, אך לא יחולו על סעיף קטן (ג'ו(ב) של אותו סעיף, מהטעם שלאחר תיקון זה תחולתו מוגבלת לתקופה של כמה חודשים בלבד.

(5) בסעיף 47, בסופו יבוא:

"דירת מגורים מזוכה" – כהגדرتה בסעיף 49(א);

"יום המעבר" – ב"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014)";

"שבח ריאלי עד יום המעבר" – לעניין מכירת דירה מגורים מזוכה שנעשתה לאחר יום המעבר, כשהזכות במרקען נרכשה לפני יום המעבר – החלק מהשבח הריאלי שיחסו לכל השבח הריאלי הוא ייחס שבין התקופה שמינום הרכישה ועד ליום המכירה;

"יתרת שח ריאלי לאחר יום המעבר" – והפרש שבין השבח הריאלי ליום המכירה;

(6) בסעיף 48 א –

(א) בסעיף קטן (ב) –

דברי הסבר

עוד מוצע כי הפטור מכירת דירה ייחידה לא יינתן במקרה דירות יוקרה ששוין עליה על חמשה מיליון שקלים חדשים (להלן – תקורת הפטור), אך שבמקרים הבאים יחול חוב במס שבח על ההפרש שבין שווי המירה לתקורת הפטור.

מומוצע כי לגבי דירות מגורים מזוכות שווים וכיוון לפניו יום ב"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) (להלן – דירות ישנות) יחויב מס השבח לצורכי לינאיות, אך שבח שיוחס לתקופה שעוד יום ב"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) יהיה טoor ממיס שבח, ואילו שבח שיוחס לתקופה שמיומם זה ואילו יחויב במס בשיעור של 25% (שיעור המיס החל היום על שח בידי ייחידי).

עוד מוצע לקבוע הוראות לעניין מכירתן של דירות ישנות בתקופת המעבר של ארבע השנים הראשונות מיום ב"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014), זאת כדי לאפשר במהלך תקופה זו שימוש מבוקר של דירות מגורים בחוב המש הלינאי, אשר משמעו בטוחה הקוצר פטור ממיס על רובו המכירע של השבח שנצמך בדירות שווים וכיוון לפניו יום ב"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014).

פסקה (5)

הואיל ובמקרה דירות ישנות מוצע לפצל את השבח לשבח פטור ושבח חייב באופן לינאי, בהתאם ליחס שבין התקופה שעוד יום ב"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) לבין כל תקופת הבעלות, קרי, מיום הרכישה ועד יום המכירה, מוצע לתיקן את סעיף 47 לחוק מיסוי מקרקעין ולהוסיף בו הגדרות הקובלות את אופן הפיצול כאמור.

פסקה (6)

הואיל ומוצע להחיל לגבי מכירתן של דירות ישנות חישוב לינאיו שונה מזה הקבוע בסעיף 48(ב) לחוק מיסוי מקרקעין, מוצע בהתאם לתקן את הסעיף האמור כך שהוראותיו לא יהולו במכירת דירה מגורים מכה.

לפסקאות (5) עד (13) – כלל

בשל העלייה הניכרת במחיר הדיורו בשלושת האחرونויות עקב המהסס בהיצוע דירות למגורים, וכידי להשות את מסלול המיסוי של השקעה בנדלן למלאי המיסוי של אפיקי השקעה אחרים, מוצע לתקן הוראות שונות בפרק חמישי לחוק מיסוי מקרקעין שענינו סכום המס, ולשנות את הסדר המיסוי החול במכירת דירות בידי מי שיש לו כמה דירות, החל משנה 2014 ואילך.

לפי הוראות חוק מיסוי מקרקעין כנוסחו היום, בכלל, אפשר למכור דירות מגורים מזוכה שאינה דירה ייחידה בעלותה המוכחת, בכל ארבע שנים, ללא יחויב במס שבח. מ丑ב חוק זה מעכב כניסה דירות לשוק משיקולי מיסוי ואף יוצר אפיק השקעה פטור לנדלן, במובן מסלולים אחרים (כגון השקעה בשוק ההז).

לאור האמור, מוצע לבטל את הוראות הפטור הקבועה בסעיף 49(ב)(1) לחוק ולבטל את הפטור ממש שבח הקיים ביום סמבעלי כמנה דירות המוזיקים בדירות להשקעה, אך שחוק יבחן בין מוכרים שבבעלותם כמה דירות, מגוריים (להלן – מ羅בי וירוח), ביום אין הבחנה בין מוכרים שבבעלותם דירה ייחידה. ביום אין הבחנה משמעותית בין מ羅בי דירות לבין בעלי דירה ייחידה, שכן גם דירות המוזיקות להשקעה נהנות במכירתן מפטור ממיס שבח אחת לאבע שנים.

מומוצע לתקן את סעיף 49(א) לחוק מיסוי מקרקעין ולהעניק פטור ממיס שבח רק למי שבים המכירה הוא תושב ישראל ובעליה של דירת מגורים מזוכה ייחידה, (2) והכל בתנאים המפורטים בתיקון המוצע בסעיף 49(ב)(2) לחוק האמור, ובכללן החזקה בדירות כדיית מגורים ממש תקופה של 18 חודשים לפחות. אך מוצע כי בעליים של כמה דירות מגורים יחויב במס שבח בגין כל מכירת דירה, וזאת עד שיופיע לבעליהם של דירת מגורים מזוכה ייחידה בשלה יהיה זכאי לפטור לפי סעיף 49(ב)(2) לחוק, כנוסחו המוצע בסעיף 43(ב).

- (1) בריישה, אחרי "במכירת זכות במרקען" יבוא "למעט במכירת דירת מגורים מזוכה";
- (2) בפסקה (3), במקום "פסקה (ב)(2)" יבוא "סעיף קטן (ב)(2)";
- (ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב2) (1) על אף האמור בסעיף קטן (ב)(1) במכירת דירת מגורים מזוכה שיום רכישתה יהיה לפני יום המעבר יהויב השבח הריאלי בהתאם להוראות אלה:

- (א) השבח הריאלי עד יום המעבר יהיה פטור מס;
- (ב) על יתרת השבח הריאלי לאחר יום המעבר יהול מס בשיעור הקבוע בסעיף קטן (ב)(1);
- (2) הוראות סעיף קטן (ב)(2) יחולו, בשינויים המחייבים, על חיוב במס של יחיד לפי סעיף קטן זה;"

בסעיף 49א – (7)

(א) בסעיף קטן (א), במקום "מוכר" יבוא "תושב ישראל";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) על אף האמור בסעיף 49ב, עלה סכום שווי המכירה על 5,000,000 שקלים חדשים (בסעיף קטן זה – סכום התקורתה), יהיה המוכר זכאי לפטור מס על חלק השווי שעדי סכום התקורתה, ויראו את סכום ההפרש שבין שווי המכירה לסכום התקורתה כדמי מכר של זכות אחרת במרקען אשר שווי רכישתה הוא חלק ייחסי משוי הרכישה של הזכות כולה, כייחס חלק שווי המכירה המתיחס לזכות זו ולמלוא שווי המכירה, ובהתאם לכך ייחוסו גם הניכויים והתוספות; הסכום הנקבע בסעיף קטן זה יתואם בתחילת כל שנה מס לפחות שיעור עליית המדרד, לעומת המדרד שפורסם לאחרונה לפני יום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014), ויעולג ל-5,000,1 שקלים החדשים הקרובים".

(ג) במקומות סעיף קטן (ב) יבוא:

דברי הסבר

במכירת דירה כאמור התקורתה של חמישה מיליון שקלים במכירת דירה שווה על חמישה מיליון שקלים. כך במכירת דירה שווה על חמישה מיליון שקלים חדשים, תמסה ההפרש שבין שווי המכירה לבין התקורת הפטור במכירת זכות אחרת במרקען, ובהתאם לכך שבדין סכום ההפרש לשווי המכירה ייקבע שווי הרכישה, הניכויים והתוספות. יצין כי התקikon המוצע נעשה במקביל לתקון המוצע במס רכישה על דירות ויקרה, שלא פורסם מדרגה נספח של 8% בגין רכישת דירות ויקרה בסכום העולה על חמישה מיליון שקלים חדשים.

לפסקת משנה (ג)

מושע להחליף את סעיף קטן (ב) שבסעיף 49א לחוק מיסוי מקרקעין ולקבע מגננון שונה לחישוב השבח הפטור בעסקת קומבינציה כאשר החלק הנמכר בעסקה כולל חלק מהזכויות בדירת מגורים. עסקת קומבינציה היא מכירה של חלק מהמרקען בתמורה לקבלת שירותי בנייה על יתרת המקרקעין. כדי לאפשר את ניצול הפטור לדירות מגורים

לפסקה (ד)
לפסקת משנה (א)
מושע להוסיף תנאי נוסף לתנאים לצכאות לפטור מס שהבב במכירת דירת מגורים מזוכה בידי יחיד, שלפיו היחיד המוכר הוא תושב ישראל, באופן זה, בתוטל הזכאות לפטור מס שהבב במכירת דירת מגורים מזוכה בידי תושב חזן, תושבי חזן מחזיקים לרוב בדירות נוספת בחו"ז ולפיכך מוצדק להשות את מעמדם המיסויי למעמד של מרובי הדירות. נוסף על כן בהתאם למורבית האמננות למשמעות מסו כפל שעלייהן חתומה מדינת ישראל, למידניות התושבות של אותם תושבי חזן יש זכות מיסוי שיורית, וכן בכל מקרה הפטור בישראל מאוין, שכן ממשלא תקום בין המכירה האמורה חובות במס מדינת תושבותם.

לפסקת משנה (ב)

מושע קבוע מיסוי מיוחד לדירות ויקרה, הגם שמדובר בדירה יחידה, ולהגביל את הפטור מס שהב

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), אך בכפוף לסעיף 49ב, מוכר המוכר חלק מזכויותיו בדירות מגורים מזכה שתמורתה היא שירוטי בניה בבניין שייבנה על הקרקע שעליה נמצאת דירת המגורים המזכה, וכי עלי פי בקשתו, שתוגש במועד האמור בסעיף קטן (א), לפטור ממס על החלק הנמכר בדירה המגורים המזכה".;

(8) בסעיף 49ב –

(א) פסקה (1) – תימחך:

(ב) בפסקה (2), במקרים "והמוכר לא מכר" יבו"א "והמוכר הוא בעל הזכות בה במשך 18 חודשים לפחות מיום שהיתה לדירת מגורים, ולא מכר", הקטוע החל במילים "ובארבע השנים" עד המילים "אחד כאמור" – יימחך, במקרה "שהוא פחות מ-25% ממנו" יבו"א "שאינו עולה על שליש ממנו" ובסופו יבו"א "אם בשל החלק או הדירה האמורים הוחלה החזקה שבסעיף 49ג מכירת דירת מגורים אחרת בפטור ממס לפי פסקה זו";

דברי הסבר

הרכישה של הזכות כולה, כייס חלк שווי המכירה המתיחס לזכות או למלא שווי המכירה, ובהתאם לכך ייחוסו גם הנכויות והתוספות;

(2) תשלום מלאה המס בשל תמורות כל הזכויות הנמכרות.

לפסקה (8)

לפסקת משנה (א)

מוזע לבטל את הפטור הקבוע היום בסעיף 49ב(ב) למכירת דירות מגורים, הנינת אחת לארבע שנים, ואשר ניתן היום גם לדירות ההשקשה, ולאחר מכן הפטור שתכליתו סוציאלית רק למי שבבעלותו דירה יחידה. כך מי שבבעלותו יותר מדירות מגורים יחידה יהיה חייב במכירת דירותיו אלה במס שבח עד אשר יփוך לבאים של דירה יחידה, שرك אותה יוכל למכור בפטור בהתקדים התנאים הקבועים בסעיף 49ב(ב) (כמפורט להלן בפסקת משנה (ב)).

זהו נושא של סעיף 49ב(1) שמצוע לבטול:

(1) המוכר לא מכר באربع שנים שקדמו למכירה האמורה דירות מגורים אחרות בפטור מס; לענין זה, מכירה בפטור מס – לרבות מכירה בפטור חלקי, אך למעשה –

(א) מתנה פטורה על פי סעיף 62ليلו או לבן זוגו של נון המתנה;

(ב) מתנה פטורה על פי סעיפים 60 או 61;

(ג) מכירה פטורה לפי סעיפים 1149, 65, 64, 65, 67 או 69;

(ד) מכירה פטורה לפי פסקה (5);".

לפסקת משנה (ב)

מוזע להסיקת תנאי ליכוי לפטור מס שבבמכירת דירות מגורים יחידה, שלפיו המוכר היה בעל הזכות בדירות המגורים במשך תקופה של 18 חודשים לפחות מיום

בעסקאות מסווג זה, גם כאשר על המקרקעין הנמכרים קיימים בית מגורים, נקבע הוראה מקילה בחוק שלפיו מרשות שלא נמכרו כל הזכויות בדירות המגורים ונדרש בסעיף 49א(א). אלא מדובר במכר חלקי בלבד, ניתן פטור בגין מלא שווי דירת מגורים.

בע"א 02/8789 מנהל מס שבמחוקין חיפה נ' נפתח שדמי (פורסם בבנו, נקבע, כי בשל נוסחת הפטור הקבועה היום בסעיף האמור, יקבע שווי רכשה ויום רכשה חדש לדירות התמורה שמקבל בעל המקרקעין על החלק הנוטר בבעלותו, וזאת אף שלא רכש דירות אלה ולא שילם בשלהן מס רכשה, אלא רק קיבל שירות בניה על קרקע שנותרה בבעלותו. החלטה האמורה ממשמעה פגעה ברכף המס על החלק הנוטר בידי בעל הקרקע וקבעה גם רכשה חדשה (step up) בלבד ורכשה חדשה. מוצע לתקן את נוסח הטעיף ולקיים כי מאוחר שעסקת קומבינציה היא מכר חלקי של הזכויות במקרקעין, אף הפטור בשל מכירת הזכויות בדירות המגורים ניתן בגין החלק הנמכר בלבד, וזאת על אף האמור בסעיף 49א(א).

זהו נושא של סעיף 49א(ב) שמצוע להחליפו:

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), אך בכפוף לסעיף 49ב, במכירת דירת מגורים מזכה שתמורתה היא זכויות במקרקעין בגין שייבנה על הקרקע שעליה נמצאת הדירה, רשאי המוכר לבחור באחת מכל:¹

(1) קבלת פטור לגבי חלק משווי התמורה, כולל שווי הדירה הנמכר, ובאשר התמורה הושפעה אפשרותיות קיימות או צפויות לבנות שטח גדול יותר מהשטח הכלול הנמכר (להלן – זכויות לבניה ועודפת) – בסכום כאמור בסעיף 49ג; את יתרת סכום שווי התמורה יראו כדמי מכר של זכויות אחרות במקרקעין אשר שווי רכשה והוא חלק יחסית משווי

(א) בפסקה (3), במקרים "פחות מ-25%" יבוא "אינו עולה על שלישי";

(ב) אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) היא דירה שנתקבלה בירושה והתקיימו בה תנאי סעיף 49(5)"

(א) ו-(ב).";

(10) בסעיף 49, במקרים "פחות" יבוא "חלק העולה על שלישי";

(11) בסעיף 49ה –

(א) במקרה סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) על אף הוראות סעיף 49ב, המוכר דירת מגורים מזוכה (בסעיף זה הדירה הראשונה), יהיה זכאי לפטור ממס נמכתה, אם התקיימו כל אלה:

(1) במועד המכירה של הדירה הראשונה יש בעלותו, דירת מגורים נוספת בלבד (בסעיף זה – הדירה הנוספת);

דברי הסבר

شبשות בשבריר דירות היא, לרוב, תוצאה של ירושות או מתנות פנים משפחתיות, מוצע להקל ולקבוע בפסקה (3) של סעיף 49ג בחוק, כי בעלות בשליש או פחות משליש בדירת מגורים נטפה על זו הנמכתת לא תמן את הזכאות לפטור לפי סעיף 49ב(2) במכירת הדירה העקרית.

כמו כן מוצע להוסיף לסעיף 49ג את פסקה (4), שפיה גם דירה שנתקבלה בירושה ונתקיימו בה תנאי סעיף 49ב(5) (א) ו-(ב) בחוק לא תמן את הזכאות לפטור בדירה הנמכתה, אשר תיחס מבוק החזקה כאמור לדירה יחידה. זאת, בהתחשב בכך שקיים פטור עצמאי וכן לדירות ירושה כאמור בסעיף 49ב(5) בחוק, ובכך שטרם ביטולו המוצע של סעיף 49ב(1) היה ניתן למוכר את הדירה העיקרית בפטור על אף קיומה של דירת ירושה, וזאת מכוח הפטור הקבוע בסעיף 49ב(1). בהתחשב בכך שמדובר, כאמור, בדירה נוספת שנתקבלה בירושה ואצלל המוריש זו הייתה דירה יחידה, ככלו מדורר בדירה אשר אפשר היה לקבל בשלה בזמן זה או אחר פטור יהודי ועצמאי מכוח סעיף 49ב(5), מוצע לקבוע כי דירה זו לא תבוא במנין הדירות של המוכר.

פסקה (10)

סעיף 49ד קובע חזקת דירת מגורים נוספת כאשר למוכר יש במשירין או בעקיפין, באמצעות זכויות באיגוד, חלק של 25% לפחות בדירה נוספת. בהתאם לתיקון המוצע בסעיף 49(9), המתקן את סעיף 49ג(3) בחוק, מוצע לקבוע בסעיף 49ד בחוק, באמצעות זכויות באיגוד חלק העולה על יש, בעקיפין, באמצעות זכויות באיגוד הדירה על שלישי בדירה הנוספת.

פסקה (11)

סעיף 49ה לחוק מיסוי מקרקעין בנוסחו טרם תיקונו בחוק זה, מעניק פטור יהודי לתושבי ישראל המונינאים למוכר שני דירות קטנות ולכבותן תחתן דירה אחת (להלן – מספרדי דירות). הפטור מוגבל בתקרה ונitin פעם אחת

שהיתה לדירת מגורים בהגדרכה בסעיף 1 לחוק מיסוי מקרקעין, משמע, מיום שהסתימה בנייתו והוא משמש או מיועד לשמש למגורים לפני טיבת הדירה האמור נועד למנוע ממשקיעים לעשות שימוש בפטור לדירת מגורים יחידה, כך שלא יהיה ניתן למוכר דירה שהתקבלה בשללה טופס 4 במסוק לקבתו, כפי שנעשה, לדוגמה, בקבוצות רכישה שהבנה נרכשות דירות לצורכי השקעה ונמכרות מיד לאחר קבלת טופס 4. בהתאם לתיקון המוצע, הידרש תקופה מינימלית של בעלות בדירה מיום שהיתה לדירת מגורים כדי לנצל את הפואר.

נסוף על כך כדי שיפורט להלן בדברי ההסבר לסעיף 49ג, מוצע לקבוע, בסעיף 49ג לחוק, חזקה שלפיה לעניין הזכאות לפטור לפי סעיף 49ב(2), ולעניין דירה יחידה, לא יבואו בחשבון בעלות בדירה שהושכרה למגורים בשכירות מוגנת לפני יום כ"ב בטבת התשנ"ז (1 בינוואר 1997) וכן בעלות בחalk מדירה שהוא שליש או פחות (לפני התיקון – 25% –), כך שדירה או חלק מדירה כאמור לא ישלו את הפטור במכירת הדירה שהיא בມהותה דירת המגורים העיקרית. עם זאת מוצע לקבוע בסעיף זה כי הדירה בשכירות המוגנת או החלק כאמור שбалם הוחלה החזקה בסב�עיף 49ג ייחשבו לחיבטים מסוימים, משמע לא יחולו לגבייהם הוראות סעיף 49ב(2) לחוק ולא יהיה ניתן למיכר בפטור.

פסקה (9)

סעיף 49ג קובע חזקת דירת מגורים יחידה, שלפיה גם אם בעלותו של מוכר נוסף על הדירה הנמכתה, דירות מגורים נוספות מהסוגים הקבועים בהאותו סעיף (דירות חיליפית, דירה שהושכרה בשכירות מוגנת לפני יום כ"ב בטבת התשנ"ז (1 בינוואר 1997) וחלק בדירה בשיעור של פחות מ-25% מהזכויות בה), הדירה הנמכתה תיחס לדירותו היחידה לעניין הפטור לפי סעיף 49ב(2) לחוק. בשל ביטולו המוצע של סעיף 49ב(1) לחוק, בהתחשב בכך

(2) המוכר מכיר את הדירה הנוספת בפטור ממס, במשך 12 חודשים מיום מכירת הדירה הראשונה;

(3) סכום השווי של הדירה הראשונה ושל הדירה הנוספת, יחד, לא עלה על 1,986,000 שקלים חדשים;

(4) המוכר רכש בשנה שלפני מכירת הדירה הנוספת או ירכוש בשנה שלאחר מכירתה, דירת מגורים אחרת כהגדرتה בסעיף 9(ג), בישראל או באזורי כהגדתו בסעיף 16 (בטעוף זה – הדירה החלופית), בסכום השווה לשולשה ובעיטם לפחותו משווי הדירות כאמור בפסקה (3); הדירה החלופית לא תבוא במניין הדירות כאמור

בפסקה (1)."

(ב) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) על אף הוראות סעיף 49ב, התקיימו במוכר דירה ראשונה הוראות סעיף קטן (א)(1), (2) ו-(4), וסכום השווי של הדירה הראשונה והדירה הנוספת, יחד, לא עלה על 3,303,000 שקלים חדשים, יהיה המוכר זכאי לפטור מס מס מכירה של הדירה הראשונה, על סכום השווה להפרש שבין 1,986,000 שקלים חדשים לבין סכום השווי של הדירה הנוספת; את יתרת סכום השווי של הדירה הראשונה יראו כדמי מכר של זכות אחרת במרקען אשר שווי רכישתה הוא חלק ייחסי של הזכות כולה, כיחס שבין חלק שווי המכירה המותיחס לזכות זו לבין מלאה שווי המכירה, ובהתאם לכך ייחסו גם הניכויים והתוספות".

(ג) בסעיף קטן (א2), במקום "י"ג בטבת התשנ"ט (1 בינואר 1999)" יבוא "י"ט בטבת התשע"ג (1 בינואר 2013)"

– (12) בסעיף 149(א)

(א) בפסקה (1), המילים "וכשנותן המתנה הוא הורה – שלוש שנים" – יימחקו;

(ב) בפסקה (2), הסיפה החל במילים "וכשנותן המתנה" – תימחק;

דברי הסבר

ובהර כיו על רוכשי הדירה החלופית בנסיבות המתוירות לעיל ניהול התקין המוצע לעניין מס הרכישה שיטול על משפרי דיוור הדירה החלופית היחידה הנרכשת, תקים חבות במס רכישה כדירה יחידה ויחולו עליה, בתוקפת הוראות השעה, הוראות סעיף 9(ג)ג) המוצע, ולאחר מכן הוראות סעיף 9(ג)ד) המוצע, בנוסחם בסעיף 9(ג) 43(3)(ג) להצעה זו.

לפסקה (12)

סעיף 149 לחוק הוא בסיסו הוראה אניינטי תכניתית, שומרת למנוע שכפול פטורים במכירת דירות מגורים בידי מרובי דירות. מוצע לפשט את הסעיף ולהתאים לרצינול החדש במשמעות דירות מגורים, כך שההבחנה היחידה לעניין תקופת הצינון הקבועות בסעיף תtabס על מגוריו מקבל המותנה לדירה שהתקבלה במתנה. אם התגורר בדירה, תקופת הצינון לעניין זכאותו לפטור לפי סעיף 9(ב) 49(ב) לחוק תהיה שלוש שנים ואם לאו – ארבע שנים.

בחיים. בשל השינוי המוצע בהוראות הפטור הנוגע למ羅בי הדירות, מוצע לתיקן את סעיף 49ה האמור כך שיתאים לדין החדש המוצע. יובהר כי הפטור המוצע לפי סעיף זה יחולך על תושב ישראל, וזאת בשל התקין המוצע בסעיף 49א(א) חוק מיסוי מקרקעין, כתיקונו בסעיף 43(7) חוק המוצע.

לאור האמור, מוצע שהפטור היחודי לפי סעיף 49ה המוצע יינתן במכירת הדירה הראשונה, ואילו מכירת הדירה השניה מהפטור לפי סעיף 49ב(2). כמו כן, מוצע לקבוע כי הפטור יינתן רק כאשר בעלות המוכר שתי דירות בלבד (למעט המקרה שבו הדירה החלופית נרכשה טרם מכירת שתי הדירות הישנות).

בשל התקין המוצע של תנאי הזכאות בסעיף 49ה(א) לחוק, מוצע לתיקן בהתאם את סעיף 49ה(א) לחוק ולהתאים את הוראותינו לעניין החיבור במס מקרה שבו שווי המכירה של שתי הדירות הישנות עולה על סכום התקירה בסעיף 49ה(א), אך לא על הסכום שבסעיף 49ה(א).

(13) בסעיף 49כז, במקרים "ואולם מכירת" יבוא "ואולם הפטור לפי סעיף 49כב לא יהול על תמורה כספית נוספת, אם ניתנה, ובמכירת";

(14) בסעיף 62 –

(א) בסעיף קטן (א), במקרים הסיפה החל במילה "לקרובו" יבוא "לקרובו – יהו פטורים ממש; לעניין זה, "קרוב" – קרוב כאמור בפסקאות (1) ו-(2) להגדרה "קרוב" שבסעיף 1;";

(ב) סעיף קטן (ב) – בטל;

(15) אחרי סעיף 76 יבוא:

67א. (א) שר האוצר רשאי לקבוע כי הצהרות לפי סעיפים 77 עד 76, כולל או חלקן, יושמו באופן מכוון, בדרך שיורה המנהל.

(ב) קבוע שר האוצר כאמור בסעיף קטן (א), יראו את מי שלא הגיש הצהרה באופן מכוון, לעניין ההוראות לפי חוק זה, כמו שלא הגיש הצהרה.";

דברי הסבר

אפשר לחתוך לבן זוג, הורה, הורי הורה, עצצא, עצראי בן זוג ובן זוגם של כל אחד מלאה, אך לא לאחים.

פסקת משנה (ב)

ההוראות סעיף 62(ב) לחוק נקבעו כהוראות מיוחדות לעניין העברות בין בני זוג ידיעים彼此. בעקבות החלטה בעניין ע"א 2622/01 מנהל מס שח נגד עליזה לבנון (פורסם בבג"ד 29.7.2002) שבה נקבע כי לעניין מס שח ומיס רכישה ומכוון עיקרין השווינן יש לפרש את המונח "בן זוג" שהגהו רשות קרוב בסעיף 1 לחוק ככל גם ידיעים彼此 ובעקבות חוות דעתו של הוועוץ המשפטי למשללה ולפיה יש לפרש את המונח ככלל גם בני זוג מאותו מין, מוצע לבטל את סעיף קטן (ב), כך שההסדר הקבוע בסעיף קטן (א) יחול גם על ידיעים彼此, לרבות בני אותו מין. וזה נוסחו של סעיף 62(ב) שモוצع לבטול.

(ב) מכירת זכות במרקעין בידי מגורים, ללא תמורה, מייחד לבן זוג המתגורר יחד אליו בדירה, פטור מהמס; לנין זה, "בן זוג המתגורר יחד אליו בדירה" – מי שעשו לחול עלייו סעיף 55 לחוק הירושה, התשכ"ה-1965, וכי ביחיד עם בן זוגו חי משפחה המשתקב בבית משק בית בדיירת המגורים הנמברת, שנה לפחות לפניפני המכירה".

פסקת (15)

כדי ליעיל את הליכי הדיוח על מכירת זכות במרקעין ופעולה באיגוד מקרקעין מוצע להסמן את שר האוצר לקבוע כי הצהרות לפי סעיפים 77 עד 76 לחוק מיסוי מקרקעין יושמו באופן מכוון בדרך שיורה המנהל.

פסקה (13)

פרק חמישי 4 בחוק מיסוי מקרקעין מעניק הקלות מסוומית במכירת יחידות מגורים ויחידות שאינן יחידות מגורים במתחמי פינוי בגין מוכרים. ההוראות הפרק נקבעו ביחס ליחידת מגורים. סעיף 49 לחוק קובל כי ההוראות חולול, בשינויים המהווים, גם על מכירת יחידות ליום שאינן יחידות מגורים ומוגדרות בפרק האמור כ"יחידה אחרת". עוד מוסיף וקובע הסעיף בפטור ממיס שנתקהלה חלהופת ליחידה אחרת לא תימכר בפטור ממיס או בהקלת מס. הריציון העומד בבסיס הבדיקה זו הוא שההקללה שנינתה לדירת מגורים היא פטור מוחלט, בעוד שההקללה הנינתה ליחידה אחרת (שהיא לרוב השימוש עסק) היא דחיתין מס.

בחוק מיסוי מקרקעין (שבה, מכירה ורכישה) תיקון מס' 55, התשס"ה-2005, נוספה הקללה לדירות בפרויקט פינוי – בנייתם לвладimir כדירות חלהופת דירה קטנה יותר מזו שהיתה בידיהם, וזאת בשל עלויות אחזקקה, ארנונה וכדומה, הקללה המאפשרת, למעשה, לקלל נוסף על הדירה החלהופת גם תמורה במזומנים, כל עוד סך התמורה בכפס וובשווה כפס לא יעלה על התקורת הקבועה בחוק. מאחר שהקללה זו אינה רלוונטית כאשר הנכס המפונה אינו דירת מגורים, מוצע לתקן את סעיף 49כו לחוק ולהבהיר כי הקללה זו אינה חלה בנסיבות האמורויות, בדומה לשילית הפטור כאשר בתמורה לפינוי יחידה אחרת מתקבלת דירת מגורים.

פסקה (14)

פסקת משנה (א)

כדי למנוע עסקאות מלאות או בדירות, מוצע לקבוע, בסעיף 62(א) לחוק, כי מתנה בפטור ממש שב יהיה

(16) בסעיף 96ד'(א), בפסקה (1), במקומות "דין החזר" יבוא "דין מס שנוכה במקור לפי סעיף 164 לפקודת ולא קזו לפי סעיף 177 לפקודת דין החזר";

(17) בסעיף 95 –

(א) במקומות סעיפים קטנים (א) ו(ב) יבוא:

"(א) נישום שלגביו נקבע גירעון העולה על 50% מהמס שהוא חייב בו והגירעון נבע בשל אחד או יותר מכללה, יהיה חייב בכנס בשיעור של 30% מסכום הגירושין:

(1) הנישום לא דיווח על פעולתה החייבת בדיווח כהגדרתה בסעיף

(2) לפקודת:¹³¹

(2) הנישום פעל בוגדור לטעם מפורשת ומונמקת של רשות המסים שניתנה לנישום, במסגרת החלטת מיסוי כהגדרתה בסעיף 158 לפקודת או שומה סופית, בחמש השנים שקדמו להגשת הצהרה או שומה סופית או לקביעת שומה לפי סעיף 82, לפי העניין, והניסיונות לא דיווח, בטופס שקבע המנהל, על כך שפעל בוגדור לטעם האמורה;

(3) תכנון מס שנקבע לגבייו כי הוא מהווה עסקה מלאכותית או בדיווח לפי סעיף .84.

דברי הסבר

הסעיף האמור מטיל קנס על הנישום במקרים שבהתאם הגירושין (הupper בין המס ששילם נישום לפי השומה העצמית לבין המס שהנישום חייב בו) עולה על 50% מחבות המס של הנישום, בהתאם לתנאים הקבועים בסעיף. מוצע לעדכן את התנאים להטלת קנס גירעון בפקודת ובחוק מיסויי מקרקעין, ובמקביל לקבע סעיף זהה בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975.¹³²

לאור האמור, מוצע להחילף את סעיפים קטנים (א) ו(ב) שבסעיף 95 האמורו, אשר קובעים בהם מבחנים של התרששות וודין, שאוותם מוצע להחליף, ולקבוע במקומות כי גירעון העולה על 50% מהמס שנישום חייב בו, יהיה חייב בקנס של 30% מסכום הגירושין, וזאת אם הגירושון נבע מאיתת מלאה: פולחחה החייבת בדיווח לפי כהגדרתה בסעיף (2), הנישום פעל בוגדור לטעם מפורשת ומונמקת של רשות המסים שניתנה לנישום, במסגרת ההחלטה מיסוי כהגדרתה בסעיף 158 או שומה סופית, בחמש השנים שקדמו להגשת הצהרה לפי סעיף 82, לפי העניין, והניסיונות לא דיווח, בטופס שקבע המנהל, על כך שפעל בוגדור לטעם האמורה, או שמדובר בתכנון מס שנקבע לגבייו כי הוא מהווה עסקה מלאכותית או בדיווח לפי סעיף .84.

נוסף על כך שפעל לקבע בסעיף קטן (ג) המוצע, קנס של 50% על גירעון חורז בתוקפה של חמישה שנים ממועד הגשת ההצהרה לפי הפרק השביעי או לקביעת שומה לפי סעיף .82.

לפסקה (16)

סעיף 164 לפקודת קובע חובה ניכוי במקור מהנכסה ששר האוצר באישור ועדת הכספיים של הכנסתה, קבוע בצו מס הכנסת (קביעת תשלומים בעד שירותים או נכסים כהכנסה), התשל"י-1977, קובע חובה ניכוי מס במקור במכירת נכס, לרבות מקרקעין, בהתאם לזה, בעסקאות מקרקעין החוסות תחת צו זה יש לנכונות מס הכנסת החובות במס לצו. נוסף על כך באותה עסקת מקרקעין ניכוי החובות במס גם מכוח חוק מיסויי מקרקעין.

כיוון, לא קיים סעיף המאפשר לקזו בין התשלומים האמורים, ועל כן עד לבירור חבותה המס הסופית של המוכר הוא חשוב לשלוטם של כפל מס. לאור האמור, מוצע לתקן את סעיף 96ד' לחוק מיסויי מקרקעין כך שתאפשר קיזוז של ניכוי מס במקור שנוכה בעסקת מקרקעין מכוח הפקודה והתקנות לפיה, מחבות מס השבח של המנכיה לפי חוק מיסויי מקרקעין.

לפסקה (17)

כאמור בדברי ההסבר לפסקה 40(53), הראות פקודת מס הבנחה, חוק מיסויי מקרקעין וחוק מס ערך מוסף מבוססת על עיקרון השומה העצמית, כאשר הנישום מדווח בעצמו על היקף פעילותו החייבת במס. סעיף 95 לחוק מיסויי מקרקעין נועד להקטין את התמരיך להימנע מדיווח מלא ומודוק, ובמהמשך לכך להימנע מתשלום מלאה המס על בסיס אותו דיווח, וזאת בשל התהוושה שהטיסובי להיתפס נ摹ה.

(ב) הוטל על נישום לפי סעיף קטן (א) קנס על גירושון ובתווך חמיש שנים ממועד הגשת ההצעה לפני הפרק השביעי או קביעת השומה לפני סעיף 82, לפני העניין, שבשלם נקבע הגירושון, נקבע גירושון נוסף, יהיה הנישום חייב בכנס לפיה הוראות סעיף קטן (א) בשל הגירושון הנוסף בשיעור של 50% מסכום הגירושון הנוסף.”;

(ב) סעיף קטן (ב') – בטל;

- (ג) בסעיף קטן (ג), בהגדירה “גירושון”, המיללים “לפי סעיף 72” – יימחקו;
- (ד) בסעיף קטן (ג'), במקום “לפי סעיפים קטנים (א) או (ב)” יבוא “לפי סעיף קטן (א)”;

44. (א) (1) בסעיף זה –
מיסוי מקרקעין – תחילת בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) ועד יום והוראות מעבר

”תקופת המעבר“ – התקופה שמיoms כ”ט בטבת התשע”ד (1 בינואר 2014) ועד יום יג בטבת התשע”ח (31 בדצמבר 2017);

(2) לעניין סעיף זה יחולו הוראות סעיף 49(ב) לחוק מיסוי מקרקעין.

(ב) הוראות סימן זה יחולו על מכירת זכות במסלול מקרקעין או פעולה באיגוד מקרקעין שנעשו ביום תחילתו של חוק זה (סעיף זה – יום התחלתה) ואילך, אלא אם כן נקבע אחרת בסעיף זה.

(ג) תחילתם של סעיפים 47, 48, 49(א) ו-49(א) ועד 49 למועד מיסוי מקרקעין, כמפורט בסעיף 43(ט) עד (ט) לחוק זה, ביום כ”ט בטבת התשע”ד (1 בינואר 2014) (בסעיף זה – יום המעבר), והם יחולו על מכירת זכות במסלול מקרקעין ביום האמור ואילך.

דברי הסבר

בכל מכירה נוספת של דירות ישנות בתקופת המעבר, יהוב מוכר כאמור במסלול כל תקופת השבח לפני החישוב הליניארי הישן הקבוע בסעיף 48(א)(ב) לחוק מיסוי מקרקעין, כנוסחו טרם התקיון המוצע בהצעה זו. כמו כן מוצע למנוע בתקופת המעבר העברות בין קרובים, בין בתמורה ובין שלא בתמורה, מהטעם שההעברות האלה, אשר אינן משחררות דירות לשוק אלא נשמרות בתוך המשפחה, עשויות רק לצורך יצירת יום רכישה ושוווי רכישה חדשים (step-up) ולשחיקת החלק החביב במסלול פǐי החישוב הליניארי המוצע.

עוד מוצע לקבוע הוראות מיוחדות בתקופת המעבר לעניין מתנות פטורות וכן לעניין ניצול הפטור בשל דירה יהודה לפי סעיף 49(ב)(ט) כנוסחו המוצע בהצעה זו.

סעיף קטן (ד)
לפסקה (1)

לאור האמור, מוצע לקבוע כי בתקופת המעבר, וכאים אלה שבבעליהם יותר מדיירה אחת, ושהדירות שבבעליהם נוכשו לפניה يوم כ”ט בטבת התשע”ד (1 בינואר 2014) (להלן – מרובי דירות ישנות), לנצל את החישוב הליניארי החדש המוצע בסעיף 48(ב)(ט) בנסיבות של שתי דירות מנוגדים מוכחות בלבד, וזאת בהתאם שני תנאים מצטברים:

סעיף 44 מוצע לקבוע הוראות מעבר לעניין מכירתן כלל, של דירות מנוגדים מוכחות שנרכשו לפני יום כ”ט בטבת התשע”ד (1 בינואר 2014) (להלן – דירות השקעה ישנות) ואת תקופת של ארבע שנים מהתאריך האמור ועד ים יג בטבת התשע”ח (31 בדצמבר 2017) (להלן – תקופת המעבר), הויאל ובוטוח הקצר מכירה של דירות השקעה שioms רכישתן הוא לפני כ”ט בטבת התשע”ד (1 בינואר 2014), משמעה הענקת פטור מלא או במעט מלא, וזאת בשל החישוב הליניארי של השבח הפטור והשבה החיב, כקבע בסעיף 48(א)(ב) המוצע (להלן – החישוב הליניארי החדש).

בלא קביעת הוראות מעבר לגבי מכירת דירות מנוגדים מזכות בטוחה הקצה, ניתן הטבה ממשמעותה את כל לעומת הדין הקיים היום, שכן אלה יוכל למשמש את כל השקעותיהם בדירות מוגרים מיד לאחר יום כ”ט בטבת התשע”ד (1 בינואר 2014) (להלן – מזערית), וזאת ללא מגבלתכמות או פרק זמן כלשהו בין מכירה למכירה, דבר שאף עלול לגרום לירידת מחירים דרסטית ובלתי מבוקרת.

לאור האמור מוצע לקבוע כי מי שהיה ביום כ”ט בטבת התשע”ד (1 בינואר 2014) בעליים של יותר מדיירה אחת יכול להיות מחויב במס בתנאים שיפורטו להלן, לפי החישוב הליניארי החדש, רק במכירת שתי דירות ישנות.

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ג), במכירת דירת מגורים מזכה התקופה המעבר יחולו הוראות אלה:

(1) סעיף 48א(ב2) לחוק מיסוי מקרקעין, כנוסחו בסעיף 43(6)(ב) לחוק זה, יחול על מוכר אחד לגבי מכירת שתי דירות מגורים מזוכות, בלבד, ובלא שמתיקיימים כל אלה:

(א) במכירה הראשונה של דירת מגורים מזכה התקופה המעבר, המוכר היה זכאי לפטור ממס לפי סעיף 4ב(1) לחוק מיסוי מקרקעין, כנוסחו ערב יום המעבר, אילו הסעיף האמור עומד בתוקפו ביום המכירה כאמור;

(ב) במכירה הראשונה ובמכירה השנייה של דירות מגורים מזוכות, התקופה המעבר מתיקיים התנאים הקבועים בסעיף 49 לחוק מיסוי מקרקעין, כנוסחו ערב יום המעבר;

(ג) המכירות אינן קרובות כהגדתו בסעיף 1 לחוק מיסוי מקרקעין, בין בתמורה ובין שלא בתמורה;

(2) על מכירת דירת מגורים מזכה התקופה המעבר, אשר לא חלות לגביה הוראות פסקה (1), יחולו הוראות סעיף 4א לחוק מיסוי מקרקעין, כנוסחו ערב יום המעבר;

(3) במכירת דירת מגורים מזכה התקופה המעבר על ידי מוכר שקיבל את הדירה כמתנה פטורה ממס לפי סעיף 62 לחוק מיסוי מקרקעין התקופה שמיום התחלתה עד תום התקופה המעבר, יראו את נוتن המתנה, לעניין פסקאות (1) ו(2)awaiו הוא המוכר;

(4) במכירת דירת מגורים מזכה התקופה המעבר לא יחול סעיף 4ב(2) לחוק מיסוי מקרקעין, כנוסחו בסעיף 43(8)(ב) לחוק זה, על מי שביהם המעביר הייתה לו יותר מדירות מגורים אחת בישראל ובאזור כהגדתו בסעיף 16א; לעניין מנתין הדירות כאמור תחול החזקה שבסעיף 4ג לחוק מיסוי מקרקעין.

דברי הסבר

פסקה (3)

כדי למנוע, התקופה המעבר שכפול של השימוש בחישוב הליניארי החדש במכירת דירות השקעה ישנות מעבר לשתיים כפי שנקבע בסעיף 44(ד)(1), וזאת בדרך של מתנות פטורות לקרובים, מוצע לקבוע כי במכירת דירת מגורים מכיה, שיטות וכישתה לפחות יומם כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014). בידיו מוכר שקיבל את הדירה כמתנה פטורה לפי סעיף 62 לחוק מיסוי מקרקעין התקופה המעבר יראו את נוتن המתנהawaiו הוא המוכר לעניין פסקאות (1) ו(2) (של סעיף 44(א)). קרי, לעניין מנתין המכירות והזאות במכירה של דירת המתנה לחישוב הליניארי החדש, וכן לעניין תחולת החישוב הליניארי הישן.

פסקה (4)

תחילתו של סעיף 49(ב) לחוק מיסוי מקרקעין, הקובל את הפטור במכירת דירת מגורים יחידה, ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014). עם זאת מוצע לקבוע כי הוראות סעיף זה יחולו התקופה המעבר במכירת דירה נשנה, רק אם ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) הדירה זו דירתו היחידה של המוכר. כך, אם המוכר היה בעלים

האחד, כי במכירה הראשונה היה המוכר זכאי לפטור לפי סעיף 49(ב1) כנוסחו טרם ביטולו המוצע בהצעה זו, ואם אחת הדירות הנמכרות או שתיהן התקבלו במתנה – הושלמו לגבי כל אחת מהן התקופות היצנון הקבועות בסעיף 49 כנוסחו טרם תיקון המוצע;

השני, כי אף אחת מהדירות אינה נמכרת הקרוב, בין בתמורה ובין שלא בתמורה. תכליתו של התנאי האמור היא למנוע העברות מלאכותיות בתוך המשפחה, שאין תוצאתן הגדלת ההיצוע באופן אמיתי, אלא הן נועדו רק לニיצול החישוב הליניארי החדש, קרי, קבלת פטור מלא או כמעט מלא, כדי ליצור יום וכישה ושוויה וכישיה חדשים (step-up) בידי הקרוב.

פסקה (2)

مוצע לקבוע כי מי שלא עמד בתנאים האמורים בסעיף 44(ד)(1), קרי, מי ש管理办法 למכור דירה נספת ישנה מעבר לשתיים שמכר התקופה המעבר או שלא מתיקיים בו התנאים בפסקאות משנה (א) (ב) או (ג) של סעיף 44(ד)(1) האמור, יחול חיוב מלא במס שבב לחישוב הליניארי הישן הקובל בסעיף 48(ב1), כנוסחו טרם תיקון המוצע.

סעיף ג': מס ערך מוסף

45. בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975⁵⁶ (בסיימון זה – חוק מס ערך מוסף) –

(1) בסעיף 12 –

(א) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א') קיבל עסק תמורה בשל הנפקת מסמך סחיר המקנה זכות לרכישת נכס או לקבלת שירות, יראו את התמורה כחלק ממחריך עסקאותיו, במועד פקיעת הזכות או בעבר שנתיים מיום הנפקת המסמך הכספי, לפי המועד המוקדם".

(ב) בסעיף קטן (ב), אחרי "התקבולות" יבוא "והתמורה כאמור בסעיף קטן (א)":

(2) בסעיף 67, במקומ סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ה) (1) לעניין סעיף זה, "פעולה החייבות בדיווח" כל אחת מלאה:

(א) פעולה מסווג שקבע שר האוצר, באישור ועדת הכספיים של הכנסתת; לעניין זה, "פעולה" – עסקה או אירוע הקשורים לחבות במס' לפי חוק זה או משפיעים עליה, לרבות סדרת עסקאות או אירועים כאמור;

(ב) חריגת מהוראות שפרסמה רשות המסים לעניין פירוש ויישום הוראות החוק; הוראות כאמור וכל שינוי בהן יפורסם באתר האינטרנט של רשות המסים בעזין מועד תחילתם.

(2) שר האוצר רשאי לקבוע הוראות לעניין אופן הדיווח על פעולה החייבות בדיווח והיקפו";

(3) בסעיף 67א, במקומ סעיף קטן (ח) יבוא:

"(ח) (1) לעניין סעיף זה, "פעולה החייבות בdeoוח" כל אחת מלאה:

(א) פעולה מסווג שקבע שר האוצר, באישור ועדת הכספיים של הכנסתת; לעניין זה, "פעולה" – עסקה או אירוע הקשורים לחבות במס' לפי חוק זה או משפיעים עליה, לרבות סדרת עסקאות או אירועים כאמור;

דברי הסבר

משמעותם אלה אינן ממומש על ידי מקבליהם, וכחותה מכך נוטרים בקופה העסק תקבולות אשר אינם חיברים במעטם. כדי לתקן מצב זה מוצע לקבוע כי דין של תקבולות אלה יהיה דין תקובלית תרומה, תמייקה או סיוע אחד, אשר לפי סעיף 12 לחוק מס ערך מוסף נחשבים כחלק ממחריך עסקאותיו של העוסק. מועד החיבור במס' במרקחה זה יהיה מועד פקיעת הזכות שנקנה המסמך או בחלוף שנתיים מיום הנפקתו, לפי המוקדם.

לפסקאות (2), (3), (6) ו(10)

בדומה להיקן המוצע בפסקה מס הבסופה בסעיף 40 לחוק זה מוצע להרחיב את חובת הדיווח בגין פעולה שהוגדרה בסעיף 67(ה) "תכנון מס החיבר בdeoוח", גם לעסק או אירוע הקשורים לחבות במס' או משפיעים עליה, כפי שקבע שר האוצר באישור ועדת הכספיים של הכנסתת וכן להריגת מהוראות שפרסמה רשות המסים לעניין פירוש

של דירה ייחידה בתקופה המעבר בעקבות מכירת דירות אחרות שהוא בעלתו ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1) ביןואר 2014, הוא לא יוכל למכוור דירה זו ובפרט לפי סעיף 49(2). אלא רק לפי סעיף 44(ד)(1) לחוק המוצע, אם מתקיימים בו תנאי הסעיף האמור לא התקיימו במכוור כאמור תנאי אותו סעיף, יחויב במס' לפי החישוב הליניاري היישן בסעיף 48(א)(ב) כנosocho עבר התיקון המוצע בהצעה זו. זאת, כדי לא לאפשר בתקופה המעבר מכירה של יותר משתי דירות ללא חיבור במס' או כמעט ללא חיבור במס'.

סעיף 45 לפסקה (1)

הנפקת מסמכים המעניינים זכות לרכישת נכס או לקבלת שירות, כגון תווים שי ו קופונים, בידי עסק, אינה חייבות כוים במס' היות והם בגדר "מסמך סחיר", אשר הורג מההגדה "טובין" שבסעיף 1 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן – חוק מס ערך מוסף). חלק

⁵⁶ ס"ח התשל"ו, עמ' 52; התשע"ב, עמ' 317.

(ב) חrigה מהוראות שפרשמה רשות המסים לעניין פירוש ויישום הוראות החוק; הוראות כאמור וכל שינוי בהן יפורסם באתר האינטרנט של רשות המסים בז'יון מועד תחילתם.

(2) שר האוצר רשאי לקבוע הוראות לעניין אופן הדיווח על פעולה החייבת בדיווח והיקפו;

(4) בכותרת פרק י"ב, במקומות "וערעור" יבוא "ערעור והחזר יתר";

(5) אחרי סעיף 87 יבוא:

68א. הוכח להנחת דעתו של המנהל כי חייב במס שילם סכום יותר על הסכום שהיה חייב בו, יהי החייב במס זכאי להחזר הסכום כאמור בתוך חמישה שנים מהיום שבו שולם.";

(6) בסעיף 96א –

(א) במקום כתורת השולמים, יבוא "קנס בשל פעולה החייבת בדיווח";

(ב) במקום "פעולה שנקבעה לפי סעיף 67(ה)" כתכנון מס החייב בדיווח" יבוא "פעולה החייבת בדיווח כהגדرتה בסעיף 67(ה)", ובמקומות "בשל תכנון המס האמור" יבוא "בשל הפעולה כאמור";

(7) אחרי סעיף 96א יבוא:

"קנס על גירושון" 96ב. (א) חייב במס שלגביו נקבע גירושון כמשמעותו בסעיף 96 בסכום העולה על 50% מן המס שהוא חייב בו ומתקיים אחד מآلלה, יהיה חייב בקנס בשיעור של 30% מסכום הגירושון:

(1) הגירושון נובע בשל אחד או יותר מלאה:

(א) החייב במס לא דיווח על פעולה החייבת בדיווח כהגדרתה בסעיף 67(ה);

(ב) החייב במס פעל בנייגוד לumedה מפורשת ומונמקת של רשות המסים שניתנה לו, בנסיבות החלטת מיסוי כהגדרתה בסעיף 158 לבן לפקודת מס הכנסה או שומה סופית, בחמש השנים שקדמו להגשת הדוח לפי סעיפים 67 ו 66 או יותר לקביעת מס לפי סעיף 76, לפי העניין, והחייב במס לא דיווח, בטופס שקבע המנהל, על כך שפעל בנייגוד לumedה האמורה;

דברי הסבר

רשויות המסים. נוכחות האמונה ובנהנה שRAWI יקבע תקופת התשיותות להגשת בקשה להחזר מס, מוצע לקבוע שהיא תהיה חמישה שנים מיום תשלום היתה, בדומה לתקופה הקבועה בסעיף 67(ב) לחוק, בעניין הסמכות להוציא שומות. במקביל מוצע להוסף את החורי המס לכותרת פרק י"ב לחוק, שבו נמצאת סעיף זה. הכותרת כיום היא "פרק י"ב: קביעה, שומה, השגה וערעור".

פסקה (2)

הוראות חוק מס ערך נוסף מבוססת על עקרון השומה העצמית – הנישום מדווח בעצמו על היקף פעילותו

וישום הוראות החוק. מוצע לקבוע בסעיף 67א(ח) כי הרחבות חובת הדיווח כאמור תחול גם על עסקים הקיימים בדיווחים מסוימים. כמו כן מוצע לקבוע כי קנס הגירושון הקבוע בסעיף 96 יחול לגבי שומות שהן בכלל קביעה לעניין פעולה החייבת בדיווח כאמור. כדי להטימע את התקין בנוסח סעיף הענישה, מוצע לתקן את סעיף 117(א)(א) בהתאם.

לפסקאות (4) ו(5)

ככלל, המועדר להגשת תביעה להחזר מס ערך נוסף איינו מוגבל ביום בזמנם, זאת בכספי להוראות המסדריות הקובעות מגבלת זמן במקרים שונים. מצב זה מביא לפגיעה במידה הودאות התקציבית ולהכבדה בנטול המינאי על

(2) החייב במס לא ניהל פנסיס חשבונות או רשותות כפי שנקבע, או שניהלם בסטייה מהותית מוחראות חוק זה או התקנות על פיו.

(ב) הוטל על חייב במס לפי סעיף קטן (א) קנס על גירעון ובתווך חמיש שנים ממועד הגשת הדוח לפי סעיף 67 או 67 או קביעת מס לפי סעיף 67, לפי העניין, שבשליהם נקבע הגירעון, נקבע לו גירעון נוסף, יהיה החייב במס חיב בכנס לפי הוראות סעיף קטן (א) בשל הגירעון הנוסף בשיעור של 50% מסכום הגירעון הנוכחי.

(ג) הוגש כתוב אישום נגד חייב במס בשל אי-ניהול פנסיס חשבונות, או רשותות אחרות שהיה עליו לנחל, או בשל ניהולם בסטייה מהותית מן ההוראות, לא יחויב בשל אותו מעשה בכנס על הגירעון ואם שילם קנס על הגירעון – יהוזר לו סכום הכנס ששילם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו; "

(8) בסעיף 105, במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) סכום ששולם ביותר כאמור בסעיפים 87, 87 או 88(ב) והוראות סעיפים קטנים (א) או (ב) אינןחולות לבבו, והוחזר לאחר 30 ימים מיום תשלום, ייווסף עליו הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלוםו; "

(9) בסעיף 106 –

(א) בסעיף קטן (א), בהגדורה "קרוב", במקום "105יא" יבוא "88";

(ב) בסעיף קטן (ב1) –

(1) האמור בו יסומן בפסקה "(1)" ובה, אחרי "העביר את פעילותו" יבוא "למי שהוא, במשרין או בעקביפין, בעל שליטה בו, או" ובמקום "מהחבר לאחר" יבוא "בעל השליטה או מהחבר الآخر, לפי העניין";

(2) אחרי פסקה (1) יבוא:

דברי הסבר

לפסקה (9)

סעיף 106 החוק מס ערך נוסף מוסף קבוע, כי במקרה שבו חברה בעלת חוב, העבירה לחברה אחרת פעילותם ללא תמורה או בתמורה חלקית, בלי שנותרו בחברה אמצעים לכיסוי החוב, לחברה זו נשלחת בידי אותן בעלי שליטה, במישרין או בעקביפין, ניתן לגבות את החוב מהחברה שקיבלה את הפעילות. מוצע לקבוע, ברומה לתיקון המוצע לסעיף 111א לפניה, בסעיף 40(42) להצעת החוק, כי ההוראות הקבועות בסעיף האמור יחולו גם על בעל שליטה המעביר פעילות לחברה ועל חברה המעבירת פעילות לבבעל השליטה, זאת, כדי לכלול בגדר הסעיף גם ההוראות מסווגים נוספים ובכך למונע דרכיהם נספות להברחות נכסים. כמו כן, ובדומה למוצע בסעיף 40(42) להצעת החוק, כדי להתמודד עם תופעת "גלאגול החברות" מוצע לקבוע, כי במקרים שבהם הועבירה פעילותם של חבר בני אדם אל חבר בני אדם אחר שיש בו, במישרין או בעקביפין, אותם בעלי

חביבת במס. כדי לפגוע בתמryץ להימנע מתשלום מס, תוך הנחה שהסבירו להיתפס הוא קטן מוצע להטיל קנס גירעון במקרים שונים שבהם התקיים גירעון העולה על 50% מהחובות במס, זאת ברומה לתיקון המוצע בפוקוד מס הכנסה בסעיף 53(40) לחוק וזה (וראו דברי הסבר לסעיף האמור).

לפסקה (8)

مוצע לקבוע בסעיף 105 כי במקרה שבו יש להחזיר לעוסק מס ששלים ביתה, לרבות שיעור מס בגין על פי דוח ארכי, וכן כל סכום ששלים בגין ואשר אינו בגין מס תשומות, והסכום כאמור לפחות 30 ימים מיום תשלוםו, מחול חובת תשלום הפרשי הצמדה וריבית החל מיום התשלום ועד ליום ההחזר. כמו כן מוצע לבטל את התקופה שנקבעה בסעיף 105(ג)(2) לנוכח סעיף 67 א המוצע בחוק זה.

"(2) היה ליחיד חוב סופי והוא העביר את פעילותו ללא תמורה או בתמורה חלקית לקרכובו או לחבר בני אדם שהוא בעל שליטה בו, בלי שנורטו לו אמצעים בישראל לסילוק החוב האמור, ניתן לגבות את החוב שהוא חייב בו ממי שקיבל את הפעילות בנסיבות כאמור, כל עוד לא עברו שלוש שנים מותום שנתה שבה היה החוב לטופי, או שבת הועברה הפעילות, לפי המאוחר";

(ג) בסעיף קטן (ג), בסופו יבוא "ואולם אם הועברה פעילות של חבר בני אדם אל חבר בני אדם אחר כאמור בסעיף קטן (ב1)(1) וסביר המנהל כי אחת ממטרותיה העיקריות של ההעברה היא הימנעות מתשולם מס, רשאי המנהל לראות בחבר الآخر כחליפו של החבר המעביר, ולהיזבו בכל החוב של החבר המעביר";

(10) בסעיף 117, בסעיף קטן (א), בפסקה (א), המילה "תקופתי" תימחק ובמקום המילים כתכנון מס החיבר יבוא "בפועל החייבת";

(11) בסעיף 129(ב), בהגדירה "חשבונית או תעודה משלוח", בפסקה (1), בסופה יבוא "ולענין טובין המובלים לאזר או לשטחי עזה ויריחו – חשבונית שהוצאה כדין בידי עסק הרשות לפי חוק זה, הכוללת פרטים שקבע המנהל";

(12) אחרי סעיף 131 ב יבוא:

דין נכסי עסק 131ג. נכס שנרכש בידי עסק שניכה את מס התשומות בשל רכישתו או ייבואו, והנכס ישמש לאחר מכן בעסקה הפטורה מס, יהיה דין נכס שנעשה בו שימוש לצורך עצמי ביום שינוי השימוש".

46. תחילתם של סעיפים 67 א ו-129(ב) לחוק מס ערך נוסף, כמפורט בסעיף 45(3) ו-12(1) לחוק מס ערך נוסף – זה, ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014).

סימן ד': בל'

תיקון חוק הבלתי על דלק

47. בחוק הבל' על דלק, התשי"ח-1958⁵⁷ –

(1) בסעיף 1 –

דברי הסבר

שהעברת טובין מעוסק הרשות לפיקוח מס ערך נוסף, לעוסק, מוסדר כספי או מלכ"ר הרשותים באזר או לשטחי עזה ויריחו תלולה אף היא בחשבונית הכוללת פרטים שקבע המנהל, ולא בתעודות משלוח.

פסקה (12)

במקיריים שבם יוציא ניכה תשומה בגין רכישת נכס והנכס הפ███ לשמש אותו בעסקו, נוצר מצב שבו מס העסקאות בגין רכישת הנכס לא ישולם. מוצע לבו, כי דין של הנכס יהיה דין נכס שנעשה בו שימוש לצורך עצמי עם שינוי השימוש כאמור, וכן במועד שנינו השימוש יחויב העוסק במס ערך נוסף בשל מכיר רעוני.

סעיף 47 לפסקאות (1), (4)(א), (6) עד (9), (10)(ג), (11) ו-(15)

סעיף 1 לחוק הבל' על הדלק, התשי"ח-1958-1958
(להלן – חוק הבל'). קובל כי "ייצור" דלק כולל כל שלב בהליך הייעוץ, לרבות: "זיהוק", עיבוה, פיצוח והחזקת דלק לשם מסחר בו בסיטוניות". סעיף 15 לחוק הבל' קובל כי

שליטה או קרכובים וסביר פקיד השומה כי אחת ממטרותיה העיקריות של ההעברה היא הימנעות מתשולם מס, יהיה פקיד השומה רשאי לראות בחבר الآخر כחליפו של החבר המעביר, ולהיזבו בכל חוב המס של החבר המעביר.

פסקה (11)

סעיף 129(ב) לחוק מס ערך נוסף קבוע כי טובין מובלים ילו במסגר בהתאם למקום הרישום של העוסק. לענין טובין המובלים מעוסק הרשות באזר או לשטחי עזה ויריחו לפיקוד החלט שם והמקביל לחוק מס ערך נוסף, על העוסק להציג חשבונית, הכוללת פרטים שקבע המנהל. ואולם לענין טובין המובלים מעוסק ישראלי ניתן להזכיר בין הגזgvת המבוקש משלוח.

שם ייעול האכיפה והגבורת הדרידות בהעברת טובין בין שטחי ישראל והרשויות הפלשתינית, ובמטרה להגביר את הוראות עניין תחשבות המסים בין ישראל והרשויות הפלשתינית, מוצע לתקן את סעיף 129(ב)(1) לחוק כך

⁵⁷ ס"ח התשי"ח, עמ' 160; התשס"ח, עמ' 232.

(א) לפני ההגדירה "המנהל" יבוא:

"אחר אחסון" – מקום שבו מוחזק דלק לשם מסחר בו בסיטונאות, או שבו מוחזק דלק全面落实 לשעת חירום;

"בעל רישיון בלו" – כל אדם שניתן לו רישיון לפי סעיף 15;";

(ב) אחרי ההגדירה "דלק חב בלו" יבוא:

"חוק מס ערך מוסף" – חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975⁵⁸;";

(ג) אחרי ההגדירה "יצרן" יבוא:

"מקום ייצור" – מקום שבו דלק מיוצר, מופק, מופרד, מזוקק, מחודש, מפוץ או מעובד בכל דרך אחרת.;"

בסעיף 4 – (2)

(א) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) יצרן המוציא דלק ממוקם ייצור, ישלם את הבלו בעת היצאת הדלק ממוקם הייצור ובשיעור שיחול אותה שעה; המנהל רשאי לקבוע כי אם הורם הדלק בצנרת תתקרכעית לאחר אחסון שאת מקומו אישר המנהל כאמור בסעיף 16, ישלם יצרן הדלק המוציא את הדלק מתוך האחסון את הבלו בעת היצאת הדלק מתוך האחסון האמור";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) נעשה שימוש בדלק בתוך מקום ייצור או אחר אחסון, ישלם את הבלו מי שעשה בו שימוש ביום השימוש בדלק.;"

דברי הסבר

ייצור". מטרת הפרדה היא לאפשר פיקוח אפקטיבי על מפעלי אחר אחסון, בין אם הוא "יצרן" (סוחר בדלק) ובין אם לאו.

לאורך חוק הבלו ישנן כמה הפניות לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן – חוק מס ערך מוסף), ולפיכך מוצע להוסיפה את ההגדירה "חוק מס ערך מוסף" ולתקון את חוק הבלו בהתחאם.

לפסקה (2)

סעיף 4 לחוק קובע ביום הסדר בלבד בלבד לבעלי סחורה במס וחותמת החיבטים במס, סעיף קטן (א) קובע: "הבלו ישולם על ידי היצרן בעת היצאת הדלק ממוקם הייצור ובשיעור שיחול אותה שעה. היה הייצור במיקומות שונים – ישולם הבלו בעת היצאת הדלק על ידי היצרן ממוקם הייצור שיקבע המנהל".

כדי להבהיר את מועד החיבור במס מוצע לקבוע כי בכלל, יצרן דלק ישולם את הורם הדלק בצנרת תתקרכעית לאחר אחסון שאישר המנהל לפי סעיף 16. המנהל רשאי לקבוע כי הבלו ישולם בעת הוצאותיו מאתר האחסון כאמור.

נעשה שימוש בדלק בתוך מקום ייצור למעט שימוש בדרך של עיבוד הדלק לסוג אחר של דלק חב בלו – ישולם הבלו ביום השימוש בדלק על ידי מי שעשה בו שימוש.

לא ניתן ליצר דלק אלא אם כן מנהל רשות המסים (בפרק זה – המנהל) נתן רישיון לכך. סעיף 16 לחוק הבלו קובע את הצורך לאישור מקום הייצור חברות המאחסנות דלק בלבד, והוא נדרש בו, החזקתו ברישיון "יצרן דלק" ובאישור על מיתקון הייצור במסך שנים רבות ומדווחות עד היום לרשות המסים על אספקת הדלק למיתקנים. בqrtת הרשות על אחזקת מלאי הדלק במיתקנים אלה חיונית לצורכי הפעלת פיקוח ייעיל על ביבית מס אמת במודיע. הוראות רבות בחוק הבלו נועדו לקיים פיקוח על מלאי דלק חב בלו המוחזק באחורי אחסון, שמשמעותיהם סוחרים דלק. בפועל, אותן הוראות הוחלו גם על מפעלי אחורי האחסון, שאינם סוחרים דלק. למרות הפרטיקה הקיימת عشرות שנים, נוסח חוק הבלו אינו בהיר לחולטן בכל הנוגע למיסכיות הפיקוח של רשות המסים באחורי האחסון, שמשמעותיהם אינם סוחרים דלק. לאור האמור מוצע לתקן את סעיפים 1, 15, 16, 17, 18, 21(ד) ו-31 לחוק הבלו, כדי להסדיר את חובת הרישון, חובת הדיווח, הוראות האכיפה וסמכויות הביצוע בין כדי לפשט חלק מההוראות החוק, מוצע לתקן את סעיף ההגדירות לחוק הבלו ולקבוע כי "בעל רישיון בלו" הוא כל אדם שניתן לו רישיון לפי סעיף 15 לחוק הבלו.

כמו כן מוצע להגדיר מקום ייצור ואחר אחסון. ביום, אחורי האחסון שבהם מוחזק דלק מאושרים כ"מקומות

⁵⁸ ס"ח התשל"ו, עמ' 52, התשע"ב, עמ' 317

(3) אחרי סעיף 4 יבוא:

על אף האמור בסעיף 4(ב), היה חשש כי הבלתי לא ישולם במועד שנקבע, רשיין המנהל לאסור הוצאת דלק ממקום ייצור ומאתר אחסון, בדוחית תשלום הבלתי, עד להסרת החשש כאמור באמצעות הוראה לבعلي רישיון בלו – יצורן דלק או מפעיל אחר אחסון; הוטל איסור כאמור, התאפשר הוצאה דלק רק לאחר שהמנהל אישר כי הוسر החשש להנחת דעתו.”

(4) בסעיף 9 –

- (א) בסעיף קטן (ג)(2), המיללים ”התשל”ו-1975” – יימחקו;
(ב) בסעיף קטן (ד), במקום ”ששה חודשים” יבוא ”שנה”, המיללים ”התשל”ו-1975” – יימחקו והטיפה החל ב”המנהל ראשי” – תימחק;

(5) אחרי סעיף 12 יבוא:

לא יוכרו חובות 12 א שולם בלו על דלק שהוציאו ממקום ייצור ולא נמכר או שנמכר בלבד שולמה עלייו תמורה – לא יינתן עליו החור בלו”

דברי הסבר

פסקה (4)(ב)

סעיף 9(ד) לחוק הבלתי קובע כי היישובן בלו כאמור בסעיף 9(ג) לחוק הבלתי יינתן אם הוגשה בקשה בתוקף ישירה וחודשים מיום הוצאת חשבוניות מס כמשמעותה בסעיף 47 לחוק מס ערך מוסף וכי המנהל רשאי להאריך תקופה זו בשישה חודשים נוספים מעתם בנסיבות מהירותם שיירשמו. כדי לאפשר לעוסקים המציגים בקשה להיישובן בלו באיחור, לדננו מפרק זמן נוסף להגשת הבקשות, זאת kali לפגוע בבודדותות התקציבית ובחליכו הביקורת שמתיקיים בתחום זה בשגרה, מוצע להאריך את התקופה להגשת בקשה כאמור בשישה חודשים נוספים. בשל האריכת התקופה כאמור, מתיירח לצורך בתוקפה נוספת לבקשת בקשה, שתוארש ”מטיעמים מיוחדים”, ועל כן מוצע למחוק את הסיפה של סעיף 9(ד) הקובעת כי ”המנהל ראשי, מטעימים מיוחדים שיירשו”, להאריך את המועד להגשת בקשה כאמור לתקופת נוספת תולה על שישה חודשים.”

פסקה (5)

הבלתי הוא מס המוטל על ייצור דלק המועד לצריכה בישראל. בדומה למכס, חל אירוע המ, לפי חוק הבלתי, בעת הוצאת הדלק למקום האחסון. הן התכנית ה fisikilit המאפיינית שיטת מס זו והן הצורך בהפנות ההשפעות החיצונית שלילית הנגרמות בשל צרכית הדלק מהיבטים מיסטי לפי הצריכה בפועל. לפיכך ובדומה למורוונות המקובלות גם במדינות רבות נספחו, מוצע להבהר בחוק כי לא יוכרו חובות אבודים לעניין החבות בבלתי.

פסקה (3)

סעיף 4(א) לחוק הבלתי קובע כי הבלתי ישולם בעת הוצאת הדלק ממשום היצוא סעיף 4(ב) לחוק הבלתי קובע כי בסמכותו של המנכול לדוחות תשלומים בלו בעבורו או בעלעדיה לתקופת שלא תעלה על עשרה ימים. גובה העורבויות נקבע לפי חבות הבלתי של יצורן הדלק. אם יצורן שנדרש להפקיד ערביות חורג מהיקף חבות הבלתי שעיליה הצעירה נדרש היזרין להגדיל את סך כל העורבויות, לפי פיעולו הכספי בפועל, כוון לא קיימים בידי רשות המשיכות דלק שלא הובתו בעורבות ניתן למנוע בזמנם אמת משיכות דלק והובתו בעורבות כפי שקבע המנכול. האכיפה בעניין זה נעשית בדרך כלל רק בדין. מצב זה ביעייתי לאור העובדה כי משיכות הדלק בתוקף הדוחיה עשויה להגיע להיקפים אדירות. בפועל יוצאי, נשאת המדינה בסיכון ממשמעותי לאבדן הכספיות ממשים. חשיפה זו לא נוצרת ורק במקרים שבהם כמות הדלק המוצאת בפועל ממשום היצוא עולה על הכמות שששולחה ניתנה ערבות, אלא גם במקרים נוספים, דוגמת קיומה של חקירה המצביעת על העדר יכולת של יצורן הדלק לשלם את הבלתי במועד שנקבע. לאור האמונה, מוצע לקבוע כי במקרים מסווג ה רשיין המנכול לאסור הוצאות דלק ממשום ייצור או אתר אחסון בדוחית תשלום הבלתי, עד להסרת החשש, באמצעות הוראה לבعلي רישיון בלו – יצורן דלק או מפעיל אחר אחסון.

- (א) בכורתת השוליים, אחרי "יצור" יבוא "ולהפעלה אחר אחסון";
- (ב) בסעיף קטן (א), במקום "עסק במכירתו" יבוא "פעיל אחר אחסון" ובקום
"אלא אם" יבוא "אלא אם כן";
- (ג) בסעיף קטן (ג), במקום "בעבור שלושה חודשים" יבוא "בעבור שנה";

- (א) בכורתת השוליים, לאחר "יצור" יבוא "ומקום אחר אחסון";
- (ב) אחרי "לא יציר אדם" יבוא "ולא יפעיל אחר אחסון" ואחרי "מקום הייצור"
יבוא "או מקום אחר האחסון";
- (8) בסעיף 17, במקום "יצנים או סוגים של יצנים וכן סוגים של מחזיק דלק לשם
מסחר בו שלא בסיטונאות או סוגים מוחזקים כאמור" יבוא "יצנים ומפעלי אחר אחסון";

- (א) בסעיף קטן (א), במקום "מקום הייצור" יבוא "מקום יצור או אחר אחסון";
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום "הוצאה" יבוא "הורמת" ואחרי "למקום יצור דלק
אחר" יבוא "או אחר אחסון";
- (ג) בסעיף קטן (ג), אחרי "מקום הייצור" יבוא "או אחר האחסון", במקום "יצן"
יבוא "בעל רישיון הבלתי שקיבול אישור לפי סעיף 16 למקום הייצור או אחר
החסון שמננו הוצאה הדלק" ובמקום "אלא אם" יבוא "אלא אם כן";

- (א) בסעיף קטן (ג), המילים "לפי פנסוי העסק" – יימחקו;
- (ב) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ג') חייב לדיווח יודיע למנהל או למי שהורשה על ידיו על כל שינוי
שחל במידע שמסר לפי סעיף קטן (ג).";
- (ג) בסעיף קטן (ד), במקום "יצן" יבוא "בעל רישיון בלו";

דברי הסבר

לפסקה (10)

לפסקה (10)

לפסקה (10)

סעיף 21(ג) להוקם הבלתי נועד להרתו מעשי הוצאת דלק
מקום ייצור או אחר אחסון ללא דיווח לרשות המסים.
לאור העזרה שhortorsים באטר אחסון יכולם להתקיים
בלי שייחו מתחודדים בפנסוי העסק, מוצע למחוק את
המילים "לפי פנסוי העסק" מלשון הטעיף.

לפסקה (10)

יצן דלק (ובתיקון המוצע לפסקה (10) לעיל –
בעל רישיון בלו) מי שמשתמש בדרך שניית עליו פטור ומי
שמשתמש בדרך שניית עלייו היישוב מגישים בקשות שונות
בהתאם להוקם הבלתי, ובמסגרותן מצהירים על פרטיים שונים,
לפי מהות פעילותם ואופי הבקשה (למשל בקשה לבקשת
רישון לייצור דלק, בקשה לקבלת דלק בפטור מבלו, בקשה
לקבלת היישובן בלו, דוחות תקופתיים וכיוואצ באלה). מוצע

לפסקה (6)(ג)

רישון לייצור דלק הנitin בתאתם לחוק הבלתי מאפשר
 לחברה לרכוש דלק מבתי הזוקן אלא מרכיב הבלו,
ולהעבירו לרשות המסים עצמו, במועד שנקבע לכך
פליליות המנהלה בחשד לעברות על דיני הבלתי
מורכבות ומסועפות, לעיתים נגד ארגוני פשיעיה, ומעורבות
בهن בדרך כלל גם עברות על חוקים אחרים.

בהתאם, תקופה של שלושה חודשים להגשת תובענה
פלילית אינה מספקה, ומנגד אין לאפשר לחברה שמתנהלת
חקירה נגדה בחשד לביצוע עברות על חוק הבלתי להמשיך
וליהנות מרישיון לייצור דלק. לאור האמור מוצע להאריך
את התקופה עד להגשת תובענה פלילית, לשנה.

(11) בסעיף 22א, המילוי "התשל"ו-1975" – יימחקו;

(12) בסעיף 23(ב), אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) לעורך חיפוש בכל בית או מקום, לפי צו חיפוש, כמשמעותו בסעיף 23 לפוקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), התשכ"ט-1969⁵⁹ (להלן – פקודת מעצר וחיפוש), על חיפוש כאמור יהולו הוראות סעיפים 24(א), 26 עד 28 ו-45 לפוקודת מעצר וחיפוש בשינויים המוחיבים".

(13) במקום סעיף 23 א יבוא:

"תפיסה חפצם 23א. על תפיסה חפצם יהולו הוראות הפרק הרבעי בפקודת מעצר וחיפוש".

(14) סעיפים 24 ו-25 – בטלם;

(15) בסעיף 31 –

(א) בפסקה (3), אחרי "למקום יצור" יבוא "או אחר אחסון";

(ב) בפסקה (4), במקום "יצרן" יבוא "בעל רישיון בלו" והמילים "בהתחם לכל סוג של יצור דלק" – יימחקו.

סימן ה': חוקים נוספים

48. תיקון חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה-2005⁶⁰, בסעיף 1, בהגדה על שירותי פיננסיים קופות ביטוח וAŞורה. "קרן ותיקה", במקום "AŞורה" יבוא "שאינה קופת ביטוח וAŞורה".

דברי הסבר

(א) על החלטת בית המשפט המחויז לפי סעיף קtan
(ב) ניתן לעורך לפני בית המשפט העליון, שידון בערר בשופט אחד, אם ניתנה רשות לכך מאות שופט בבית המשפט העליון.

לחיב בחוק הבלו את החיבים כדיווח להודיע למנהל על כל שינוי בכל פרט מהותי שלוו הצהיר.

פסקה (2)

כיוון חסורת הוראות בחוק הבלו המאפשרות להפעיל סמכויות חיפוש בסיסיות הקימות בחוקים אחרים. כדי לתוך מעב זה מוצע לקבוע הוראות כאמור.

פסקאות (13) ו-(14)

תפיסה וחסימה 24. (א) כל דבר שהנהל רשאי לחתוף רשיין הוא לחסמו, לאחר נטילת ערכיה או בלעדיה, בידי האדם שאצלו נמצאה הדבר, אם אותו אדם מסכים לכך.
(ב) לא יעילים אדם דבר שנחחס כאמור ולא יגרום לו נזק.

סיג לתפיסה ולחסימה

לא הוגשה תוקן שלושה חדשים מיום התפיסה או החסימה תובעה פלילית על העבירה שבגילה נתפס או נחסם הדבר יוחזר התפוס או ישוחרר החסום".

כדי להתאים את הוראות חוק הבלו עם סדר הדין המקובלים בענין תפיסה וחילוץ חפצם, מוצע להחיליך את סעיף 23 הקיים, ולמוחק את סעיפים 24 ו-25 הקיימים ולקובע כי על תפיסה וחילוץ חפצם יהולו הוראות סעיפים (א)(1), 26 עד 28 ו-45 לפוקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), התשכ"ט-1969.

תפיסה וחילוץ מוסדרים הווים בחוק הבלו בסעיפים 23 עד 25. לשונם של סעיפים 23, 24 ו-25 בעניין תפיסה וחילוט הוא כדלקמן:

"ערר על תפיסה"

23. (א) נתפס חף לפי סעיף 23, רשאי מי שהחפץ נתפס מנתו לפני משפט שלום כדי שיוורה על החזרתו לידי.

(ב) המנהל או מי שהחפץ נתפס מנתו, ראשיהם לעורר על החלטת בית המשפט לפי סעיף קtan (א) לפני בית המשפט המחויז, אשר ידן בערר בשופט אחד.

⁵⁹ דין מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

⁶⁰ ס"ח התשס"ה, עמ' 889.

<p>49. תיקון חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 186), התשע"ב-2011⁶¹, בסעיף 2, הסיפה החל במילה "ואשר" – תימוך.</p> <p>50. תיקון חוק המדיניות הכלכלית לשנים 2011 ו-2012 (תיקוני חוקה), התשע"א-2011⁶², בסעיף 38(ב), במקומות "בשנות המס 2013 ו-2014" יבוא "בשנת המס 2013".</p>	<p>תיקון חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 186) – תימוך.</p> <p>תיקון חוק המדיניות הכלכלית לשנים 2011 ו-2012 (תיקוני חוקה)</p>
<p>51. תיקון חוק לעידוד השקעות הון – חוק לעידוד השקעות הון – ב顺序 1. בסעיף 47(ב)(2)(א), במקומות "יבוא" 20%; 2. בסעיף 51(ב)(ג)(1), במקומות "יבוא" 20%; 3. בסעיף 51ט – (א) בפסקה (1), במקומות "יבוא" 10%; (ב) בפסקה (2), במקומות "יבוא" 15%; 4. בסעיף 51ח, במקומות "יבוא" 20%; 5. פרק שנייעי 2 – בטל.</p> <p>52. חוק לעידוד השקעות הון – תחליהם של סעיפים 47(ב)(2)(א), 51(ב)(1), 51ט ו-51ח, לחוק עידוד השקעות הון, כמפורט בסעיף 51(1) עד (4) לחוק זה, ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014).</p>	<p>תיקון חוק לעידוד השקעות הון – תחליהם ותחוללה</p>

דברי הסבר

בין השאר, ליצירת רוח פיננסי ל佗וח קצר כתוצואה מפערו הריבית בין ישראל להוזן לארץ, במצב זה מתקיים ייסוף של השקל העולול לפחות בקשר לתחרות ארוֹר ה佗וח של המשק הישראלי.

בשל החחש כי הפטור מנוצל על ידי משקיעים בשוק המטו'ח למטרות עשיית רוחה לטוח קצה, ואת עיקר כאשר מדובר ברכישה של מילולה קצר מועד ואיגרות חוב לטוח קצה, מוצע לבטל את הפטור על הווחי הון מכירמת איגרת חוב או מילולה של המדינה או איגרת חוב או מילולה עתידית שנכס הבסיס שלו הוא איגרת חוב או מילולה כאמור, הרשותם למסחר בבורסה בישראל, והשモוע לפידונים אינו עולה על 13 חודשים מיום הוצאתם, ולפידונים אינו עולה על 13 חודשים מיום הוצאתם, וזאת כהוראה קבועה.

סעיףם 52 עד 55 בתחילת שנת 2010, מינו שר האוצר ושר התעשייה, המסחר והתעסוקה, ועדה לבחינת מדיניות הטבות המס והמענקים הנדרנים לפי חוק עידוד השקעות הון, התשיש"ט-1959-1961 – החוק או חוק לעידוד השקעות הון, במטרה לגash את הדריכים למצות באופן מיטבי את התקציב המזער לעידוד השקעות בתעשייתם. ביום כ"ב בטבת התשע"א (29 בדצמבר 2010) התקבל בכנסת חוק המדיניות הכלכלית לשנים 2011 ו-2012 (תיקוני חוקה), התשע"א-2011, בஸגנון, בין השאר תוכן החוק להלן – תיקון מס' 68. תיקון מס' 68 כלל תיקון נרחב בהוראות החוק, שבמסגרתו נקבעו ועודכנו,

סעיף 49 סעיף 96(ב) שבחילק ה' לפוקורה, שענינו "רווחי הון" קבוע כי משקיעים הושבי חוץ פטורים מתשלום מס על הווחי הון הנובעים מכירמת של ניירות ערך הנדרנים בבורסה בישראל. סעיף 88 לפוקורה מגדר "נייר ערך" לעניין חלק ה' האמור בכול גם איגרת חוב או מילודה של מדינת ישראל פטור זה ניתן במטרה לעודד פעילות של משקיעים זרים בשוק ההון הישראלי, אלמלא הפטור האמור היו אוטם וווחי הון חיבטים במס, בהתאם להוראות סעיף 91 לפוקורה, בשיעור של 25%-15% בידיו היחידה ובשיעור מס החברות הקבועה בסעיף 126(א) לפוקורה בידם חבר-בני אדם.

בימים כ' בכסלו התשע"ב (16 בדצמבר 2011) נקבע לתוקן תיקון מס' 186 לפוקורה, אשר חורייג מן הפטור הקבוע בסעיף 96(ב) איגרת חוב או מילודה מדינה של מדינת ישראל או בערכותה, הרשותם למסחר בבורסה בישראל ושהמווער לפידונים אינו עולה על 13 חודשים מליימים מיום הוצאתם, ועל עסקה עתידית שנכס הבסיס שלו הוא במישרין או בעקיפין מלודה מדינה קצר מועה, וזאת לגבי הווחי הון מכירמת ניירות ערך כאמור שייכמרו החל מיום התחלתה, ואשר נרכשו לפני יום התחלתה או בשנתיים שמiamsה התחלתה.

בבסיסו של התיקון עומדת העבודה כי נוסף על השקעות זרות וצויות במשק הישראלי, התקימה עלייה משמעותית בכניסה מטבע חוץ (להלן – מט"ח) המוועה

⁶¹ ס"ח התשע"ב, עמ' 23

⁶² ס"ח התשע"א בעמ' 138

⁶³ ס"ח התשיש"ט עמ' 234; התשע"ג, עמ' 12

(ב) סעיף 47(ב)(2)(א) לחוק לעידוד השקעות הון, כנוסחו בסעיף 51(1) לחוק זה, יחול לגבי דיבידנד שיחולק ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) או לאחריו, מהכנסה של חברה ממופרת להלן:

(1) חברה שהייתה בעלת מפעל תיירותי בהגדרתו בסעיף 40 לחוק לעידוד השקעות הון, שקיבלה מענק בשל הקמת מפעל לראשונה או שקיבלה מענק בשל הרחבה קדומה של, והתכנית להקמת המפעל או התכנית להרחבת הקומות שילו או שורה בידי המנהלה ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) או לאחריו;

(2) חברה שהיא בעלת מפעל חקלאי מאושר, בהגדרתו בחוק לעידוד השקעות הון בחקלאות, התשמ"א-1980⁶⁴ – לגבי הכנסה שהושגה בתקופת ההטבות המשמעותית בסעיפים 34 או 35 לחוק האמור שתחילתה בתכנית שאושרה, כאמור, בסעיף 18 לחוק, ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) או לאחריו;

(ג) סעיף 51(ב)(1) לחוק לעידוד השקעות הון כנוסחו בסעיף 51(2) לחוק זה, לגבי דיבידנד שיחולק החל ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014), מהכנסה של חברה מوطבת שהיא בעלת מפעב מוטב בהגדרתם בסעיף 51 לחוק האמור, שהושגה בתקופת ההטבות שתחילתה בשנת בחירותה, כמשמעותה בסעיף 55 לאותו חוק, שהיא שנת המס 2014 ואילך;

(ד) סעיפים 55 ו-56 ו-57 לגבי חוק עידוד השקעות הון, כנוסחים בסעיף 51(3) ו-51(4) לחוק זה, לגבי הכנסה שהופקה או נעמזה, ודיבידנד שיחולק, לפי העניין, ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) או לאחריו.

דברי הסבר

מטיעמים פיסקליים כפי שהוסבר לעיל, מוצע לבטל את מתווה ההפחתה שנקבע בסעיף 38 לחוק המדרניות הכלכלית לשנים 2011 ו-2012 (תיקוני חוקיקה). התשע"א-2011, וכן לתקן את סעיף 55 לחוק לעידוד השקעות הון, כך ששיעור המס שיחולן החל משנה המס 2014 על הכנסה של חברה מועדף יהיה 15% מרוכזו הארץ ו-10% בפריפריה, כפי שהוא בשנים 2011 ו-2012.

בנוסף, לאור העלאת שיעור המס על דיבידנד שאינו בחוק, עדוד השקעות הון מ-20% ל-25%, מוצע להעלות את שיעור המס על דיבידנד שמקורו בהכנסה מועדף, מ-15% ל-20%, לגבי דיבידנד שיחולק החל מיום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014), וכן את שיעור המס החל על דיבידנד כאמור בסעיף 47(ב)(2)(א) לחוק, וזאת לגבי דיבידנד שיחולק החל במועד האמור לגבי חברה שהיא בעלת מפעל מאושר שהוא מפעל תיירותי בהגדרתו בסעיף 40 לחוק לעידוד השקעות הון, שקיבלה מענק בשל הקמת מפעל לרשותה או שקיבלה מענק בשל הרחבה קדומה של, והתכנית להקמת המפעל או התכנית להרחבת הקומות שילו או שורה בידי המנהלה ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) או לאחריו, לחברה שהיא בעלת מפעל חקלאי מאושר, בהגדרתו בחוק לעידוד השקעות הון בחקלאות, התשמ"א-1980, לגבי הכנסה שהושגה בתקופת ההטבות המשמעותית בסעיפים 34 או 35 לחוק האמור שתחילתה בתכנית שאושרה, כאמור בסעיף 18 לאותו חוק, ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) או לאחריו.

בין השאר, מטרתו של החוק; בוטלה האפשרות לתוקפה שבנה נוין פטור מס והוגבלו מספר שנים ההטבות, לגבי מפעלים מאושרים או מפעלים מוטבים בהגדרתם בחוק; נקבעו שיעורי מס מועדרים שיחולו על כל הכנסה של המפעל המודרך מפעליות הייצור בישראל, בהתאם למיקום המפעל ובלא צורך בחישוב "יחס המוחזרים", כפי שהיא קבעו בסעיף 74 לחוק; וכן בוטלה הדרישת להשכעה מוערת מובאה "ולהדרעה על" "שנת בחירותה" בתנאי ללביעת הטבות המס.

שיעור המס שחל על החברה המועדרת, נקבע לפי שיעור מס החברות בהתאם לסעיף 126(א) לפוקדה, אשר קבוע נכון לאותה תקופה מתווה של הפחתה שיעור מס החברות עד 18% החל משנת המס 2015. כדי לשמור על התחרויות של המשק הישראלי, הוועדה החליטה להמליץ על שיעורי מס מועדרים של 15% מרוכזו הארץ ו-10% בפריפריה, תוך אימוץ מתווה ההפחתה, כך שהחל משנת המס 2015 שיעורי המס על הכנסה של חברה מועדרת יהיו 12% מרוכזו הארץ ו-6% בפריפריה. שיעורי המס כאמור, נקבעו בהתאם לצורכי שימור התחרויות של המשק הישראלי ביחס למדינות העולם ובשים לב למתווה ההפחתה המס כאמור. יצוין כי בחוק לשינוי נטול המס (תיקוני חוקיקה), התשע"ב-2011, הוחלט לבטל את ההצעה החברות בשיעור מס החברות לפי סעיף 126(א) לפוקדה לגבי כל החברות משק.

⁶⁴ ס"ח התשמ"א, עמ' 996.

תיקון חוק יידור התעשייה (מסים) 53. בחוק יידור התעשייה (מסים), התשכ"ט-1969⁶⁵, בסעיף 1(2), בהגדירה "חברה תעשייתית", אחרי "תושבת ישראל" יבוא "שותת אגדה בישראל" ואחריו "شبבעלותה" יבו"א "הנמצאת בישראל".

תיקון חוק אוור סחר חופשי באילת חוק אוור סחר חופשי באילת (פטורים והנחהות מסוימים), התשמ"ה-1985⁶⁶ –

(1) בסעיף 5(ב), אחרי "בשיעור אפס" יבוא "ובלבד שלא תוצע, לגבי אותם טובין, חשבונית על מס בשיעור אפס, בכינסה לאילת, בלי שהטופין נושא החשבונית נמצאים עם מציג החשבונית";

דברי הסבר

הטבות לחברה ולבעלי מנויותיה

55. שר האוצר רשאי, על פי המלצה המינהלה, לפטור ממשס, ככל או מڪתו –

(1) הנטהה של חברה למסחר בין-לאומי, שמקורה במסחר בין-לאומי ושוראים אותה כሞפקת בישראל רק לפי סעיף 5(1) לפודה; פטור זה יכול להינתן לתוקפה שלא עלה על 10 שנים משנת המס הראשונה שבה הייתה לחברה הנטהה חיבת;

(2) דיבידנד שחולק לתושב בחו"ל ידי חברה למסחר בין-לאומי מוחרך הנכסה שנייתן עליה פטור לפי פסקה (1); כללה הנטהה של החברה גם הנכסה אחרת, כולל הפטור ורק על אותו חלק מהדיבידנד ששיעורו כיחס הנטהה של החברה ממשור בין-לאומי לכל הנטהה; פטור זה יכול להינתן לתוקפה שלא עלה על 20 שנה משנת המס הראשונה שבה הייתה לחברה הנטהה חיבת.

פטור מס רוחזון

55. משניתן פטור לפי סעיף 55, יהיה גם ריווח הון פטור ממשס אם –

(1) הוא נבע לחברה המכירות נכסים שMahon' לישראל בתקופת הפטור שנייתן לגבי הנטהה החברה;
(2) הוא נבע לתושב בחו"ל מכירות מנויות בחברה בתקופת הפטור שנייתן לגבי הדיבידנד.

סעיף 55 מוצע להבהיר כי "חברה תעשייתית" תוגדר כחברה שהנטהה נמצאת בישראל, וזאת כדי למנוע פרשנות או תכונן מס שימושתו ייבוא הפסדים מוחוץ לאرض על ידי חברות שהנטהה בחו"ל הארץ ושמהפעל שלחן מוצי בחו"ל הארץ וביקשות להשות בModelProperty הדחוק, בניגוד למטרותיו.

סעיף 54 חוק אוור סחר חופשי באילת (פטורים והנחהות מסוימים), התשמ"ה-1985⁶⁷ (להלן – חוק אוור סחר חופשי באילת), קובל בשיעור אפס (ב), מס ערך מוסף בשיעור אפס על מכירת טוביןידי עסק שאינו תושב אוור אילית לעוסק שהוא תושב בארץ עורך עסק באיזור אילית. הוראה זו אינה חלה על טובין המפורטים בתוספת השניה לחוק האמור החוק מעניק גם פטור ממשס ערך מוסף על מכירת טובין המצוויים באיזור אילית,

מווצע גם להעלות בשיעור דומה את המס על דיבידנד כאמור בסעיף 1(ב)(ג) – חוק לעידוד השקעות הון, וזאת לגבי דיבידנד שיחולק החל ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014). מהנכסה של חברה מوطבת שהיא בעלת מפעל מוטב בהגדותם בסעיף 55 לחוק האמותה שהושגה בתוקוף הנטהה שתחלילה בשנת בחירה, כמשמעותה בסעיף 55 לחוק, שהיא שנת המס 2014 ואילך.

פרק שנייעי 2 לחוק לעידוד השקעות הון, חלקו השני – חוק יידוד (להלן – חוק יידוד), קובל הנטהה במסחר בין-לאומי ובעלי מנויותיהם. סעיף 55 שבפרק האמור קובל הנטהה ל לחברה ממושך פטור ממשס ולבעלי מנויותיהם וסעיף 55 שבפרק האמור קובל פטור ממשס על רווח הון, בתנאים הקבועים באותו סעיף. לאור ביטולו של סעיף 5(א) לפוקודת מס הנטהה בחוק לתקון פקודת מס הנטהה (תיקון מס 132), התשס"ב-2002 (ס"ח התשס"ב, עמ' 77). שתறילתו ביום כ"ז בטבת התשס"ג (1 בינואר 2003) אין עוד ממשמעות לפיקדון סעיף 2 לחוק יידוד השקעות הון ועל כן מווצע לבטל.

זהו נושא של פרק שנייעי 2 שמוצע לבטל:

"פרק שנייעי 2: הנטהה במסחר לחברות למסחר בין-לאומי ובעלי מנויותיהם"

הגדרות

55. בפרק זה –

"מסחר בין-לאומי" – מסחר המתנהל ככלו מחוץ לישראל ואניו כולל יצוא מישראל או יבו"א אליה;

"חברה למסחר בין-לאומי" – חברה הרשמה בישראל כחברה נכנית, ואשר כל עיסוקה הוא במסחר בינלאומי; לעניין זה לא יראו בעיסוקה של החברה עוסוק אחר שהוא טפל למסחר הבינלאומי וושאור מראש על ידי המינהלה;

"תושב בחו"ל" – לרבות מי שהיה תושב בחו"ל שרכש מנויות בחברה למסחר בינלאומי;

"מס" – מס הנטהה לרבות מס על רווח הון וכל מס אחר המוטל על הנטהה;

שאר המונחים – כמשמעותם בפקודת מס הנטהה (להלן – הפקודה).

⁶⁵ ס"ח התשכ"ט עמ' 322; התשנ"ח, עמ' 4

⁶⁶ ס"ח התשמ"ה, עמ' 204; התשע"ב, עמ' 35

(2) אחרי סעיף 8 יבוא:

טובין שהוחל עליהם מס ערך נוסף בשיעור אפס לפי סעיף 5(ב), לא יועברו מאזרו אילת למקום אחר בישראל בידי העוסק שקיבל את ההצעה כאמור, אלא אם כן בידו מסמך המעיד על ביטול העסקה בהתאם להוראות לפי חוק זה.”;

(3) לפני פרק ה' יבוא:

פרק ד' 1: עונשין

הצעת חשבונית מס 31א. מי שהציג חשבונית על מס בשיעור אפס בכניסה לאלית בעלי שהיו עמו הטובין נושא החשבונית, בנגד להוראות סעיף 5(ב), דינו – מאסר שנה.

מי שהעביר טובין שהוחל עליהם מס ערך נוסף בשיעור אפס, מאזרו אילת למקום אחר בישראל, בלי שבידיו מסמך המעיד על ביטול העסקה, בנגד להוראות סעיף 8א, דינו – מאסר שנה.

מי שניתן לו פטור ממיסים עקיפים או ממס ערך נוסף לפי סעיפים 3 עד 6 ועשה בטובין שלגבייהם ניתנת לו הפטור שימושו שלא בהתאם למטרה שבסלה הוונך הפטור, או שלא בהתאם לתנאים שנקבעו לפי חוק זה למתן הפטור, דינו – מאסר שנתיים.

55. בחוק קייזו מסים, התש”מ-1985⁶⁷, בסעיף 2 –

(1) הרישה עד המילוי “על סכום החוב” תסומן“(א);

דברי הסבר

سنכיה לגבי שימוש לרעה בפטור, שלא בהתאם לתקנון החוק.

מוצע על כן לתקן את חוק אוצר סחר חופשי באילת כך שייקבע בו, כי מס ערך נוסף בשיעור אפס יינתן רק אם החשבונית המס בשיעור אפס מוצגת בעת הבניסה לאלית, והטובין נושא החשבונית נמצאים עם מציג החשבונית. כן מוצע לקבוע, כי טובין שהוחל עליהם מס בשיעור אפס כאמור, לא יועברו מאזרו אילת למקום אחר בישראל בידי העוסק שקיבל את ההצעה, אלא אם כן בידו מסמך המעיד על ביטול העסקה (ר' תקנה 11 לתקנות אוצר סחר חופשי באילת (פטורים והחותמות מסים), התש”ו-1985).

בנוסף, מוצע לקבוע עבירות פליליות בגין הפרת הוראות אלה. יצוין כי תיקון זה נדרש בעקבות דוח מבקר המדינה מס' 56 ב’ לשנת 2009.

עוד מוצע לקבוע עבירה פלילתית שעונייה שימוש בפטור שלא לתקנון אשר לשמה הוא ניתן.

סעיף 55 חוק קייזו מסים, התש”מ-1980, קובע את הזכות לקו החוור מס כנדח חוב מס סופי ואולם בהתאם לחוק האמור, ביצוע הקייזו מותנה במתן הדעה בכתב לנישום. לאור חובת מסירת ההודעה כאמור הועלתה

בידי עוסק תושב אזור אילת לצריכה באזורה זה או לשימוש בו (למעט לטובין המפורטים בתוספת השניה לחוק), ועל מכיריהם של מקרקעין המצוים באזורה אילת. אשר למתן שירותים, החוק מעניק פטור ממיסים ערך נוסף על מתן שירותים באזורה אילת כדי תושב האזורה, למעט השירותים המפורטים בתיקנות אוצר סחר חופשי באילת (פטורים והחותמות מסים), התש”ו-1985, שחל עליהם מס ערך נוסף בשיעור אפס.

עלות ההצעה שנקנה חוק אוצר סחר חופשי באילת מוערכות על ידי רשות המסים בכ-500 מיליון שקלים חדשים בשנה. אף על פי כן, בחוק לא נקבע סנקציה שתינקט כלפי עסקים או מוביילים המבקשים בעת המעבר במסוף הבניסה לאלית לקבל חותמת אישור של פקיד המכס על השבוניות המס, בלי שהטובין ברשותם. בדרך זו ניתן לנצל לרעה את ההזדמנויות שנקנה החוק, שכן עסקה כזו מדוחחת בחיבת במס ערך נוסף בשיעור אפס. ככלומר, העוסקים יכולים לדוח על הבניסה לטובין החיביכים במס ערך נוסף בשיעור אפס בלי שאלה הוכנסו לאלית בפועל. בדומה, ניתן גם לדוח על הבניסה הטובין החיביכים במס ערך נוסף בשיעור אפס לאילן, ולאחר מכן להוציאם מאזור אילת ללא שנקרכו באילת. זאת ועוד, לא נקבע בחוק

⁶⁷ ס”ח התש”מ, עמ’ 50.

- (2) הסיפה החל במיללים "רשות מס רשאית" תסומן "(ב)" ;
 (3) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) זכות הקיוו לפי סעיף קטן (א) תהא קודמת לעיקול שהוטל, ובלבך שלא נתפסו בשלו בספים בטרם התקיימו התנאים הקבועים באותו סעיף קטן, והכוון אף אם טרם ניתנה הודעה כאמור בסעיף קטן (ב); הוטל עיקול כאמור תינתן ההודעה האמורה בהקדם האפשרי לאחר מכן";

פרק ז': ביתוח לאומי

תיקון חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995⁶⁸ (בפרק זה – חוק הביטוח הלאומי) –

- (1) בסעיף 1, בהגדירה "הסכום הבסיסי" –
 (א) בפסקה (2), הקטוע החל במיללים "למעט קצבה" עד המיללים "של ההורה" – יימחק, ובמקומו "144 שקלים חדשים" יבוא "140 שקלים חדשים";
 (ב) פסקה (2א) – תימחק;
 (ג) בסיפה שתחליתה במיללים "הסכום הבסיסי יעדכן כמפורט להלן" –
 (1) בפסקה (2), הקטוע החל במיללים "بعد הילד" עד המיללים "של ההורה" – יימחק;
 (2) בפסקה (3), הקטוע החל במיללים "بعد הילד" עד המיללים "של ההורה" – יימחק, ובמקומו "משנת 2013" יבוא "משנת 2015";
 (2) בסעיף 66, אחרי "הורה מבוטח" יבוא "שאין לו הבנה החיה בתמסנו";
 כמשמעותה בסעיף 121 ב' לפוקודת מס הכנסה";

דברי הסבר

במסגרת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חוקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010), התשס"ט-2009 (להלן – חוק ההתייעלות) הוגדרו שיעורי קצבות הילדות באופן הדרגתי בעבור הילד השני, השלישי והרביעי במשפחה. סך ההוצאה על קצבות הילדות גורלה בכ- 1.5 מיליארד שקלים חדשים, כך שהוצאה הכלכלית על קצבת ילדים בשנת 2012 עמדה על סך של כ- 7 מיליארד שקלים חדשים.

הڪבה ביום מרכבת מסכום בסיסי בעבור הילד הראשון והחמיישי ואילך, העומד ביום על סך של 175 שקלים חדשים בחודש. בעבור הילדים השני, השלישי והרביעי, משתלמת תוספת של כ- 50% מהקצבה הבסיסית, ושיעור הקצבה בעבור כל אחד מילדים אלה הוא 263 שקלים חדשים בחודש. יצוין ששיעור הקצבה בעבור ילדים שנולדו לפני חודש יוני 2003 גבוהים אף יותר.

פסקה (1)(א) ו-(ג)

בשל מדיניות הממשלה להרחיב השירותים המשותפים הנינתנים לילדים בישראל ובכלל זה מנקה חינוך מגיל שלוש, הרחבת מערך התמיכה במעוננות היום לכל הורה מבוטח בעדר ילדיו.

הטענה, כי זכות מעקל, שהטיל עיקול על זכותו של הנישום קיבל החור מס בטם ניתנה הורעת הקיוו, קודמת לזכות הקיוו של רשות המסים. התווצהה של פרשנות כאמור היא שרשوت המסים תידרש לשלם לנושא של הנישום את כספי החור המס, אף שלא הייתה לה כל חובה לשלם את הסכום לנישום עצמו עקב קיומו של חוב מס סופי שלו.

כדי למנוע את הפגיעה האמורה בהכנסות המדינה ממשם ולמורח השיבות גיבית המסים למשכ, מוצע להבהיר ולקבע במפורש, כי חובת מסיקת ההורעה לנישום אינה תנאי קונסטיטוטיבי לקיומה של זכות הקיוו, אלא זכות זו נוצרת עם קיומו של חוב מס סופי מול זכות לחזור מס. עם זאת, יובהה, כי לצורך ביצוע הקיוו תידרש רשות המסים למסור ההורעה לנישום.

**סעיפים 56, 58 ו-59(א) עד (ד) ו-(ט) עד (יב)
 לפסקאות (1) עד (3) ו-(ט) – כלל**

קצתן ילדים משתלמת לפי חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן – חוק הביטוח הלאומי). על ידי המוסד לביטוח לאומי (להלן – המוסד) לכל הורה מבוטח בעדר ילדיו.

⁶⁸ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשע"ב, עמ' 755.

(א) סעיף קטן (ב) – בטל;

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב)" יבוא "כאמור בסעיף קטן (א)":

(ג) סעיפים קטנים (ד) עד (יא) – בטלים;

דברי הסבר

לפסקאות (3) ו(10)

סעיף 68(ב) לחוק הביטוח הלאומי קובע לאמור:

"(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), קצבת הילדים לאחר שילד נולד לפניה יום א' בסיוון התשס"ג (1 ביוני 2003), והוא הילד השלישי ואילך שבמנין ילדיו של ההורה, תהיה בסכום כמפורט להלן:

(1) לגבי ילד כאמור שהוא הילד השלישי במניין ילדיו של ההורה – סכום השווה לסכום הבסיסי הקבוע בפסקה (2) בリישאה שהגדירה "הסכום הבסיסי" כשהוא מוכפל ב-2.2 – בתוספת הסכום כדלקמן:

(א) בתקופה שמיoms ט' בתמוז התשס"ט (1 ביולי 2009) ועד ליום י"ח בטבת התשע"ג (31 בדצמבר 2012) – ההפרש שבין הסכום הבסיסי הקבוע לגבי הילד השלישי בפסקה (2) בリישאה שהגדירה "הסכום הבסיסי", לבין¹⁵⁹:

(ב) בתקופה שמיoms י"ט בטבת התשע"ג (1 בנואר 2013) ואילך – סכום של 100 שקלים חדשים, שיודכן בשיעור ובמועד שבו מתעדכנת קצבת הילדים לפי פסקה (3) שבຕיפה שהגדירה "הסכום הבסיסי";

(2) לגבי ילד כאמור שהוא הילד הרביעי ואילך במניין ילדיו של ההורה – סכום השווה לסכום הבסיסי הקבוע בפסקה (2) בリישאה שהגדירה "הסכום הבסיסי" כשהוא מוכפל ב-2.22, ולגבי הילד הרביעי בלבד – בתוספת הסכום כדלקמן:

(א) בתקופה שמיoms ט' בתמוז התשס"ט (1 ביולי 2009) ועד ליום י"ח בטבת התשע"ג (31 בדצמבר 2012) – ההפרש שבין הסכום הבסיסי הקבוע לגבי הילד הרביעי בפסקה (2) בリישאה שהגדירה "הסכום הבסיסי", לבין¹⁵⁹:

(ב) בתקופה שמיoms י"ט בטבת התשע"ג (1 בנואר 2013) ואילך – סכום של 100 שקלים חדשים, שיודכן בשיעור ובמועד שבו מתעדכנת קצבת הילדים לפי פסקה (3) שבຕיפה שהגדירה "הסכום הבסיסי".

כאמור לעיל, מוצע לבטל את הבדיקה הקימית בסכום קצבת הילדים بعد ילדים שנולדו לפני חודש יוני 2003 לבן ילדים שנולדו אחר מועד זה, כפי שקבע בסעיף 68(ב) לחוק הביטוח הלאומי וזאת החל מיום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013).

ומימן מסגרות בשעות אחר הצהרים, ובמטרה לאפשר לממשלה לעמוד במסגרת התקציב לשנים 2013 ו-2014, מוצע לתקן את מבנה קצבת הילדים ולקבוע כי הקצבות המשתלמות בעבור כל ילד במשפחה יהיו אחידות, אלא תלות במיקומו הסידורי של הילד במשפחה ובמועד הלידה שלו, כך שתבוטל האבחנה בקבוצה בין ילדים שונים לפניה חדש יוני 2003 לבן ילדים שנולדו אחריו מועד זה, וכך ששיעור הקצבה יהיה אחיד וימודע על סך של 140 שקלים חדשים בחדש בעוד כל ילד, במקום 144 שקלים חדשים כפוי שקבע ביזום.

הगמלאות לפי חוק הביטוח הלאומי מתעדכנות ב-1 בינואר של כל שנה לפי שיעור עליית המדר שיפורסם לאחרונה לפני אוטו יום ולעומת המדר שיפורסם לאחרונה לפני יום 1 בינוואר של השנה הקודמת.

מומוצע לקבוע כי הסכום הבסיסי האמור יעמוד על 140 שקלים חדשים עד יום י' בטבת התשע"ה (1 בינוואר 2015). וכי ביום זה הוא יעדכן לפני מגנון העדכן של הגמלאות לפי חוק הביטוח הלאומי בהתאם לשיעור עליית המדר בתוקפה בין נובמבר 2013 לבין נובמבר 2014.

לפסקה (1)(א)(ב)

פסקה (2) להגדירה "הסכום הבסיסי" שבסעיף 1 לחוק הביטוח הלאומי קובעת את הסכום הבסיסי לקצבת הילדים بعد הילד השני עדר הרביעי שבמנין ילדיו של ההורה ונוסחה הוא:

"(א) לעניין קצבת הילדים המשתלמת לפי הוראות סימן ב' בפרק ד' بعد הילד השני, השלישי והרביעי שבמנין ילדיו של ההורה – 259 שקלים חדשים."

לאור קביעת סכום בסיסי אחד לקצבת הילדים כמפורט לעיל, מוצע לבטל פסקה זו אשר קובעת את סכום הקצבה השונה המשולם بعد הילד השני, השלישי והרביעי במניין ילדיו של ההורה.

לפסקה (2) וסעיף 65(ב)

לפי הוראות חוק הביטוח הלאומי, הורה מבוטח זכאי לקצבת ילדים بعد כל אחד מילדיו ללא קשר להכנסותיה. מוצע לקבוע כי הורה מבוטח שיש לו הכנסה החיבית במס נוסף כמשמעותה בסעיף 121 לפיקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, לא יהיה זכאי לקצבת ילדים بعد ילדיו. מוצע כי תחילתו של התיקון האמור תהיה ביום 1 בנואר 2014 וזאת כדי לאפשר למוסד לביטוח לאומי להיערך ליישום התיקון.

- (א) בהגדרה "נכח", אחרי "עקרת בית" יבוא "נכח";
 (ב) בהגדרה "עקרת בית נכח"
 (1) אחרי "שהיא" יבוא "את מלאה" והסיפה החל במילים "עקרת בית"
 (2) בסוף "(1), במקום "שבתווצה" יבוא "שבתווצה";
 (2) בפסקה (1)

דברי הסבר

- (3) לגבי הורה שמנין ילדיו עולה על שלושה – 300 שקלים חדשים;
- הסכום האמורים בסעיף קטן זה וסעיף קטן (ד) יעודנו משנה 2013 ואילך – ב-1 בינואר של כל שנה, לפי השיעור שבו מתעדכנים הסכום הבסיסי לעניין קצתב ילדים.
- (ז) הופחתה קצתב הילדים לפי סעיף קטן (ד), תחובש קצתב הילדים חדש, לפי אותו סעיף קטן, החל ב-1 בחודש לאחר המועד שבו משרד הבריאות הודיע למוסד כי הילד קיבל את כל החיסונים הנדרשים על פי תכנית החיסונים כאמור בסעיף קטן (ד), בהתאם לגילו ולמצבו הבריאותי, או כי על תכנית החיסונים חלף המועד האחרון שבו היה ניתן לקבל את החיסון שבשלו ניתנה הורעה כאמור בסעיף קטן (ד), וכי הילד קיבל את יתרת החיסונים בהתאם לגילו.
- (ח) (1) הורעה למוסד כאמור בסעיפים קטענים (ד) ו(ח) תימסר באמצעות מסר אלקטרוני בהתאם להוראה בחוק חתימה אלקטרוני, התשס"א-2001 – מסר אלקטרוני;
- (2) כל הורעה לפי סעיפים קטענים (ה) ו(ט), תישלח ברואר רשות לפי מענו של הורה הילד, כפי שהוא מופיע במרשם האוכלסוני; נשלה הורעה כאמור, יראותה כהורעה שהומצאה ביום השישי שלאחר יום המשלוח, ולהוכחת המזאה בדרך זו דיה הוכחה שהמחטב המכיל את ההורעה נשלח כראוי ומצוין כראוי; הורעה שנשלחה כאמור והنعمן סירב לקבללה; יראותה כאילו הומצאה כדי:
- (3) הורעה לפי סעיפים קטענים (ד) ו(ח) תישלח להורה הילד כאמור בפסקה (2) ותחול עליה הוראת פסקה (2);
- (4) הורעה שנמסרה למוסד ולהורה הילד לפי סעיף קטן (ד), עמוד בתקופה עד למתן הורעה אחרת לפני הוראות סעיף קטן (ז).
- (ט) הוראה את עצמה נגע מההורעה שניתנה לפי סעיף קטן (ד). רשאי להשיג אליה לפניפני עובד משרד הבריאות לשר הבריאות הסמיכו לכך בתוך 14 ימים מיום המזאתה ההורעה לפי סעיף קטן (ח)(3); החלטה בהשגה ניתנת בתוך 30 ימים מיום הגשתה ותיתן עליה ההורעה להורה הילד; ההורעה בדבר הופחתה קצתב הילדים תעמור בתקופה עד מתן החלטה בהשגה; נתנה החלטה – תימסר על כך ההורעה למוסד באמצעות אלקטרוני.

- סעיף (ב) ו(ד) עד (יא) לחוק הביטוח הלאומי קובע כאמור:
 (ד) (1) התקיים הילד האמור בפסקה (2) הופחת קצתב הילדים לחודש המשтельמת בעדו, בסכום של 100 שקלים חדשים (בסעיף זה – סכום ההפחתה), ובכלל שנותנה הורעה כאמור בסעיף קטן (ה) והלפה תקופת 14 ימים כאמור באתו סעיף קטן מיום המזאתה ההורעה לפי הוראות סעיף קטן (ח)(2); הופחתת תחול ב-1 בחודש שלאחר מסירת ההורעה למוסד כאמור בפסקה (2);
 (2) משרד הבריאות הודיע למוסד כי חלפו שישה חודשים הנדרשים בהתאם לגילו ולמצבו הבריאותי ועל פי תכנית החיסונים שעליה הורה המנהל הכללי של משרד הבריאות; הורעה כאמור תישלח למוסד לא יותר מתום שבעה ימים מהיום שבו חלפו שישה חודשים כאמור;
 (3) תכנית כאמור בפסקה (2) תפורסם ברשומות והיא תכלול הוראות בדבר סוג החיסון, מועד החיסון, ומועדים נוספים שבהם ניתן להשלים חיסון שלא ניתן במהלך שנקבע לו, ואת הגיל המורי שבו ניתן לקבל כל חיסון (בסעיף זה – תכנית החיסונים);
 (ה) עובד משרד הבריאות, שור הבריאות הסמיכו לעניין זה, ישלח הורעה להורה שלו לא קיבל חיסון בהתאם לנדרש בתכנית החיסונים; ההורעה תישלח להורה בתום ארבעה חודשים לאחר המזאתה ההורעה על ידו לקבלת את החיסון האמור; בהורדתו יציגו הוראות סעיפים קטענים (ד) ו(ח); הורה הילד יוכל לפנות לעובד משרד הבריאות בתוך 14 ימים מיום המזאתה ההורעה לפי סעיף קטן (ח)(2) ולהוכיח כי הילד קיבל את החיסון בנדרש או כי בשל מצבו הבריאותי של הילד לא ניתן להכנסו; הוכחה הורה הילד כאמור לא תישלח ההורעה למוסד בדבר הופחתת קצתב הילדיים לפי הוראות סעיף קטן (ד).
 (ו) על אף האמור בסעיף קטן (ד), סכום ההפחתה לא עלתה על אלה:
 (1) לגבי הורה שמנין ילדיו אינו עולה על שניים – 100 שקלים חדשים;
 (2) לגבי הורה שמנין ילדיו הוא עולה על שלושה – 200 שקלים חדשים;

(2) לגבי מבוטחת שנולדה ביום ט'ז בטבת התשכ"ד (1 בינוואר 1964) ואילך – היא הייתה זכאית לגמלה בעקרת בית נכה לפי הוראות פרק זה כנוסחן ערב יום תחילתו של חוק לשינוי סדרי עדיפויות לאומיים (תיקוני חוקה להשת楫 עידי התקציב לשנים 2013 ו-2014), התקופה של שנים עשר חדשניים בתכום 2013 ו-2014). התקופה של שנים עשר חדשניים בתכום לפניה יומם כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינוואר 2014) או בחולק ממנו – כל עוד מתקיים לגבייה אי-יכור לרתקף וכן האמור בפסקה (1) להגדירה "עקרת בית" שבסעיף 238 ובלבך שלא חלה הפסקה בזוכאותה לגמלה כאמור למשך התקופה העולה על שנים עשר חדשניים;

דברי הסבר

הלאומי באישה נשואה, שבן זוגה מבוטחת, שאינה עובדת ואנייה עובדת עצמאית. יצוין, כי דמי ביטוח בשיעורים שונים נגבים מכלל האוכלוסייה, לרבות נשים חדי-הירות ואלו שאינם עובדים כגון סטודנטים ומכללי צבאות שונות. עקרות הבית, על אף הייחון פטורות מתשלום דמי ביטוח כאמור, זכויות לשירותי בריאות מלאים ולזכויות חלקיים לפי חוק הביטוח הלאומי. בהתאם לנוהני המוסד לביטוח לאומי והלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, ישן כ-450,000 עקרות בית הפטורות מתשלום דמי הביטוח.

מושע לחיב עקרות בית שנולדו ביום ט'ז בטבת התשכ"ד (1 בינוואר 1964) (להלן – היום הקובלע) ואילך בתשלום דמי ביטוח בהתאם להכנסותיהם, ואילו לגבי עקרה בית שנולדה לפני היום הקובלע יחול חוק הביטוח הלאומי במתחכונו הקיים.

כמו כן מושע לחיב עקרות הבית, בכל הגילאים עד גיל פרישה, בתשלום דמי ביטוח בריאות בהתאם להכנסותיהם.

פסקאות (4) ו-(8)(א) וסעיף 59(ד)

מושע לתוךן זאת הגדירה "יכבה" ואת הגדירה "עקרה" בית נכה" קר שתהיה הבחנה בין מבוטחת שנולדה ביום הקובלע ואילך שהיתה זכאית לגמלה בעקרת בית נכה לפי הוראות פרק ט' לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחן ערב יום תחילתו של חוק זה, התקופה של שנים עשר חדשניים בתכוף לפני יומם כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינוואר 2014) (להלן – יום תחילת החוקה) או בחולק מהתקופה האמורה (להלן – מבוטחת קודמת), בין מבוטחת שנולדה ביום הקובלע ואילך שלא הייתה זכאית לגמלה לפי הוראות פרק ט' לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחן ערב يوم תחילתו של חוק זה (להלן – מבוטחת חדשה).

לפי המושע רק מבוטחת חדשה לא תיבחן כ"עקרה בית" בעבור הזכאות לקצבת נכות, אלא כולל תובעי קצבת נכות וחאת מיום י' בטבת התשע"ה (1 בינוואר 2015).

לענין פרק ביטוח זקנה ושארים, מבוטחת חדשה תהיה זכאית לתוספת ותק על קצבת הquina בהתאם לציבורת הוותק בתנאים הקבועים בחוק הביטוח הלאומי.

(י) על החלטה של עובד משרד הבריאות, שניתנה לפי הוראות סעיף קטן (ט), ניתן לערער לפני הדין האזרחי לעובדה; ערער לפני סעיף קטן זה יוגש בתוך 45 ימים ממועד המעצת החחלה לפני סעיף קטן (ח); אין בהגשת ערעור כדי לעכב את ההחלטה בדבר הפקחת קצבת הילדים אלא אם כן הורה בית הדין אחרת.

(יא) הוראות סעיפים קטענים (ד) עד (ו) יחולו על ילד שהוא עולה או תושב חוץ, רק בתום שלושה חודשים מיום שבו נעשה עולה ואם הוא תושב חוץ – מיום חזרתו ארעה; בסעיף זה –

"עליה" – בהגדתו בסעיף 197(ו);
"תושב חוץ" – יחיד שב והוא לתושב ישראל לאחר שהיא תושב חוץ במשך שלוש שנים רצופות לפחות.
סעיף 384 לחוק הביטוח הלאומי קבוע לאמור:

(א) משרד הבריאות יעיר למוסד את רשיימת מספרי הזהות, תאריכי הלידה והמין של ילדים אשר לא חסנו בהתאם לנדרש בתכנית החיסונים, והכל לשם ביצוע הוראות סעיף .68.

(ב) העברת המידע כאמור בסעיף קטן (א), תהיה לא יאוחר מהמועד הנקבע בסעיף 68(ד).

נוסע על התוספות אשר נקבעו בחוק ההתייעלות כמפורט לעיל, נקבע בו הסדר שליפוי אם הורה לא ייחסן את יaldo במועד בהתאם לתוכנית החיסונים שתיקבע על ידי משרד הבריאות, יופחת סכום קצבת הילדים שמשתלמתם بعد הילד בתנאים ובשיעורים הקבועים בחוק הביטוח הלאומי.

מושע לבטל את הסדר האמור אשר קבוע בסעיפים 384(ד) עד (יא) ואת סעיף 59 בחוק הביטוח הלאומי.

פסקאות (4) ו-(8) – כלליו
חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן – חוק הביטוח הלאומי) וחוק ביטוח בריאות מלכתי, התשנ"ד-1994 (להלן – חוק ביטוח בריאות מלכתי), פוטריים עקרות בית מותשלום דמי ביטוח לאומי ודמי ביטוח בריאות. עקרה בית מוגדרת בסעיף 238 בחוק הביטוח

(א) לפני ההגדירה "גמלת סייעוד" יבו:

"בן משפחה" – הורה, בן זוג, ילך, אח או אחות, וכן בן זוגו וילדו של כל אחד מהם; ;

(ב) אחרי ההגדירה "גמלת סייעוד" יבו:

"היום הקובל" – יום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014); ;

(ג) אחרי ההגדירה "מוסד סייעודי" יבו:

"מטפל" – מי שנוטן שירותים סייעוד בעצמו, תמורה לכך, ומתקיימים בו שני אלה:

(1) הוא אינו בן משפחה של הזובי לגמלת סייעוד;

(2) הוא אינו שווה שלא כדין בישראל, במשמעותו בסעיף 324(ב);

"עובד זר" – כהגדירתו בחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991⁶⁹; ;

(א) בסעיף קטן (ג), בתחילתו יבו "בלי לגרוע מהוראות סעיף 225(א) ו-225(ב)" ;

(ב) אחרי סעיף קטן (ג) יבו:

"(ג') קיבל זכאי לגמלה את הגמלה לידו כאמור בסעיפים 225 ואו 222 וסבירה הוועדה המקומית המקצועית כי המטפל אינו בשיר או אינו מותאים לטפל בזכאי או כי שירותים הסייעוד הנינתנים לו זכאי אינם עוני על צרכיו, או שמצובו הרופאי של זכאי אינו מאפשר לו את הטיפול הרואי בעבורו או אינו מסוגל לו למלא את חובותיו במסעיק, תוכל במרקם המתאים להמליץ למוסד להפעיל את סמכותו לפי סעיף 304 לחוק.";

(7) אחרי סעיף 225 יבו:

"תשלים גמלת 225. (א) על אף ההוראות סעיף 225(ב), גמלת הסייעוד תשולם לידי זכאי או לבן משפחתו המתגורר עמו, שירותים סייעוד שנינתנים לו או לבן משפחתו מתגורר עמו, ברוב שעות היממה, בידי מטפל שהוא עובד או המועסק בהתאם להיתר שנינתן לו זכאי או לבן משפחתו המתגורר עמו, בשישה ימים בשבוע לפחות, ובכלל שהזובי או בן המשפחה החלו לראשונה להעסיק את העובד הזר כאמור ביום הקובל או לאחריו.

דברי הסבר

הוראות שעה (להלן – התכנית הניסיונית). בMSG (להלן – התכנית הניסיונית ניתנה לזכאי לגמלה סייעוד – כהגדירתו בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 – חוק הביטוח הלאומי), אפשרות לבחור בגמלת סייעוד בספקיה במקומות גמללה הנינתנה כשירות באמצעות חברות הסייעוד (להלן – גמללה בעין). התכנית הניסיונית לעומת זאת מחייבת שגורלה במחקר של "המרכז לחקר הזקונה" במכוון ברוקדייל. להוותה בchodosh אפריל 2013 הסטיימה התכנית ניסיונית שהופעלה על ידי המוסד לביטוח לאומי (להלן – המוסד)

מועצע לקבוע כי תחילתו של התקנון האמור לסעיף 195 לחוק הביטוח הלאומי, בנוסחו בסעיף 9(ד) לחוק זה, ביום י' בטבת התשע"ה (1 בינואר 2015) והוא יחול על קצבת נבות המשתלמת بعد יום זה ואילך.

לפסקאות (5) עד (7) – כלל

בchodosh אפריל 2013 הסטיימה התכנית ניסיונית שהופעלה על ידי המוסד לביטוח לאומי (להלן – המוסד)

⁶⁹ ס"ח התשנ"א, עמ' 112.

(ב) סכום גמלת הסיעוד לפי סעיף קטן (א) יהיה כאמור בסעיף 225(1), ולגבי מי שזכה לगמלאה לפי הוראות סעיף (א)(1) – 73% מתקציב יחיד מלאה.

(ג) אין כאמור בסעיף זה כדי למונע מזוכה כאמור בסעיף קטן (א) לבקש לקבל שירותים סיעוד, למעט שירותים סיעוד הנחוצים בידי עובד זה, ממי שבעה ועד מהצומעת מקומית.

(ד) קיבל הזוכה שירותים סיעוד כאמור בסעיף קטן (א). יהיה זכאי לגמלאה בשווי 80% מהגמלאה המלאה לאחר שנוכו ממנו שווי שירותים סיעוד שאותם קיבל הזוכה.

תשולם גמלת סיעוד 225(ב). (א) על אף הוראות סעיף 225(ב), תשולם גמלת סיעוד לשיעורים המפורטים בסעיף 225(ב) לידי זכאי לגמלאה סיעוד שמתkimים בו התנאים המפורטים להלן, אם חבר לכך:

(1) ניתנים לו או לבן משפחתו המתגורר עמו, שירותים סיעוד בידי מטפל, ברוב שעות היום, ישנה ימים בשבוע לפחות;

(2) מתקים בו אחד מלאה:

(א) הוא זכאי לגמלת סיעוד כאמור בסעיף (א)(1) ו-(2) ומהטפל אינו עובד זר;

דברי הסבר

בהתאם לאמורו מוצע לתקן את חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן – חוק הביטוח הלאומי), כפי שיפורט להלן:

פסקה (5)

مוצע להוסיף כמה הגדרות בסעיף 223 לחוק הביטוח הלאומי שבהם נעשה שימוש בכמה סעיפים בפרק י' בחוק הביטוח הלאומי.

פסקה (6)

מוצע לקבוע כי זכאי לגמלת סיעוד שקיבל את הגמלאה לידי כאמור בסעיפים 225(א) או 225(ב) המוצעים והוועידה המקומית המקצועית סקרה כי המטפל אינו כשיר או אינו מתאים לטפל בזכאי או כי שירותים סיעוד הנחוצים לזכאי אינם עווים על צרכיו, תובל במקרים המתאים להמליץ לווסד להפעיל את סמכותו לפי סעיף 304 לחוק הביטוח הלאומי.

פסקה (7)

מוצע להוסיף את סעיף 225א לחוק הביטוח הלאומי, שכותרתו "תשולם גמלת סיעוד לידי זכאי" ולקבוע כי זכאי לגמלאת סיעוד אשר יחול להעסיק עובד זר בוים כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) (להלן – היום הקובל) וайлך ושותקימים בו התנאים כאמור בסעיף המוצע יקבל את גמלת הסיעוד ישרות לידי.

עוד מוצע לקבוע כי זכאי כאמור יוכל לקבל שירותים סיעוד שאינם כוללים העסקת עובד זר, לפי המוצע אם

המחקר בחן מגוון רחב מאוד של נושאים, בין השאר, שביעית רצנים של הוקנים, הטיפול שנייה על ידי בני המשפחה והעומס המוטל עליהם והיבטים שונים בגישות ובתנאי העבודה של המטפל. וכך המכירע של הוקנים (84%) קיבלו את גמלת הסיעוד בענין לפני המעבר לגמלאה כספית, וכן משפחותם התחבקו לדוחה על השינויים שהלכו בעקבות המעבר לגמלאה כספית. 98% דיווחו שהם מוציאים מהגמלאה הכספייה, ו-97% ממליצים לישם את התכנית באופן קבוע בכל הארץ. ב-67% אמרו שהמעבר לגמלאה כספית חסר מהם הצעאות מטפל, הסכום שעליו דוח נע בין 400 ל-600 שקלים חדשים בחודש. יתרון בולט שעלו דיווחו המשפחות, והוא שסידור זה מעניק להן החושש שליטה טובה יותר בכל הנוגע לטיפול בגין המשפחה וכי הסידור מקל عليهم מבחינה הإدارية והירוקרטית של התשלומים למטפל.

במצב הנוכי מילא הקשייש מעסיק בפועל את המטפל הזר ונושא בחובות הנגזרות מכך, ועל כן העסקה באמצעות חברת הסיעוד אינה מקנה ליתרון מחייבת הסדרי התשלומים הכרוכים בכך, עובדה הנתמכת בתוצאות המחקرك בנוסא. מتوزצות המחקרך עליה, כי לא זו בלבד שההעברת הגמלאה בעבר עובד זר דרך חברות הסיעוד מייקרת את עלות הגמלאה ביותר מר' 64%, אלא גם הזקאי לגמלאה מפסיד שעות סיעוד לעומת המציב שבו הגמלאה הייתה משולמת לו בסוף. גם הטענה晁ילו העברת הגמלאה באמצעות חברות הסיעוד מבלאת את הנטול הירוקרטי התגלתה כשגואה, וכי ההפר הוא הנכון.

(ב) הוא זכאי לגמלת סייעוד כאמור בסעיף 2224(א)(1) ו(2) והטפל הוא עובד זה בהתאם להיתר שניתן לו בזכאי או לבן משפחתו המתגורר עמו, וב└בד שהזכאי או בן המשפחה כאמור החולו לראשונה להעתק את המטפל לפני היום הקובלע;

(ג) הוא, המבקש להתמנות למקבל גמלת לפי סעיף 304 או מי שמויה למקבל גמלת כאמור הגישו למוסד בקשה לקבלת גמלת לפי הוראות טיעף זה, בטופס שעליו חורה המוסד.

(ב) אין כאמור בסעיף זה כדי למנוע מזכאי כאמור בסעיף קטן (א), לבקש לקבל שירותים סייעוד, למעט שירותים סייעוד הנחוצים נידי עובד זה,भמי שקבעה ועדת מקצועית מקומית.

(ג) קיבל הזכאי לגמלת שירותים סייעוד כאמור בסעיף קטן (ב) יהיה זכאי לקבל לידיו גמלת בשווי 80% מהगמלת המלאה, ואם אין בידו של הזכאי היהת או שהחויר הוחלה, והוא אינו מעסיק עובד זר – 80% מהגמלת המלאה בתוספת השיעורים לפי סעיף 2225(2), והכל לאחר שנוכו ממנו שווי שירותיםesiיעוד שקיבל הזכאי בהתאם לסעיף קטן (ב).

שיעור גמלת סייעוד 2225. על אף הוראות סעיף 224, גמלת סייעוד המשולמת לוזכה לפי המשולמת לידי זכאי הוראות סעיף 2225 תהייה בשיעורים המפורטים להלן: שבחן בכר

דברי הסבר

בשנים האחרונות מוגשות תביעות מרובות מצד עובדים זרים נגד בני משפחתייהם ויורשיהם של קשיים אשר העסיקו עובד זה ולא הפרישו את הכספיים הנדרשים. כדי להקל על מבעלי גמלת הסייעוד בכך, המעסיקים עובדים זרים, בעמידתם בחובותיהם על פי חוק לעניין ההפרשה לפנסיה ולפיוצוי פיטורים וכדי ליתר את האפשרות של תביעה מעך המעסיקים, מוצע לתן את חוק הביטוח הלאומי ולהוציא את סעיף 2225, שנינו ניכוי דמי ביתוח והפישוט סוציאליות מגמלת סייעוד.

במסגרת הסעיף המוצע האמור, ניתן לו כדי אפשרות לבקש שהמוסד לבתו לאומיIFIיש בשם, מתוך הגמלת בכיס אשר אמרתו להוות מעוררת לוזכה, סכום חודשי בגובה מכפלת שיעור ההפרשה הנדרש על פי חוק צו הרחבה לעניין זה בשבר המינימום, כהגדתו חוק שבר מינימום, התש"ז-1987. אם ההפרשה תבוצע החל מהחדש הראשון להעסקתו של העובד הור ינוכה מהשיעור האמור אחד לחלי שנים עשר מהשיעור זה, ואל משך שש שנים הראשונות לשתייתו של העובד הור בחוק בישראל.

כמו כן מוצע לקבוע, כי בזכאי אשר יבחר לעשות כן יהיה פטור מחובתו לעניין הפרשות המעסיק על פי חוק, אלא אם כן נקבע בחוזה העבודה של המטפל הור שבר רגיל הגובה משבר המינימום.

בחור הזכאי לגמלת לקבל שירותים כאמור או יהיה זכאי לגמלת בשווי 80% מהגמלת המלאה לאחר שנוכו ממנו שווי שירותים סייעוד שאותם קיבל הזכאי.

כמו כן מוצע להוסיף את סעיפים 22ב ו-22ג לחוק הביטוח הלאומי שנוצעו לקבע את הוראות התכנית הניסיונית כך שתהיה הוראת הקבע אשר תחול על זכאים לגמלת סייעוד המעסיקים עובדים זרים בכל תלקי הארץ. בדומה למוצע במסגרת סעיף 22א לחוק הביטוח הלאומי לעניין קבלת שירותים סייעוד, מוצע לקבוע כי בזכאי סייעוד יוכל לקבל שירותים סייעוד שאונים כוללים העשクト עובד זה, ואם בחור הזכאי לגמלת לקבל שירותים כאמור או יהיה זכאי לגמלת בשווי 80% מהגמלת המלאה לאחר שנוכו ממנו שווי שירותים סייעוד שאותם קיבל הזכאי.

בהתאם לצו הרחבה לפנסיית חובה בישראל, מחייב כל מעסיק בישראל בהפרשת סכומים, מעבר לשכרו של העובד, בעבור HISICOON לפנסיה ולפיוצוי פיטורים (להלן – הפרשות המעסיק). השיעור הקבוע בצו הרחבה החל משנת 2014 קבוע חובת הפרשה של 6% בעבור פנסיה ושל 6% נוספים בעבור פיטוריים. צו הרחבה חל גם על העסקים של עובדים זרים בכפוף כאמור בסעיף ציא לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991, ומScar מחייבים גם מעסיק עובדים זרים בענף הסייעוד לביצוע הפרשות המעסיק כאמור.

(1) לגבי מי שזכה לगמלאה לפי הוראות סעיף 224(א)(1) – 120% מ阖צת יחיד מלאה, ולגבי מי שזכה לגמלאה לפי סעיף 224(א)(2) – 135% מ阖צת יחיד מלאה;

(2) על השיעוריים האמורים בפסקה (1) תינתן תוספת בשיעור של 22% מ阖צת יחיד מלאה לגבי מי שזכה לגמלאה לפי הוראות סעיף 224(א)(1), ובשיעור של 29% מ阖צת יחיד מלאה לגבי מי שזכה לגמלאה לפי הוראות סעיף 224(א)(2), והכל אם אין בידו היתה, או שההיתר הותלה, והוא אינו מעסיק עובר ור' כמותו.

ניכוי דמי ביטוח
והפרשנות סוציאליות
וגמלת סייעוד – סעיף זה –

"חשבון בנק", "פיקדון" – חשבון הבנק או הפיקדון במשמעות סעיף ויא(ב) לחוק עובדים זרים;
"שיעור ההפרשה לפי צו הרחבה או הסכם קיבוצי" – השיעור הגובה מבין אלה:

(1); 12%

(2) האחוז משביר העבודה שחווצה על מעסיק בענף הסיעוד, לפי הסכם קיבוצי או צו הרחבה, תשלום לקופת גמל לказבה עד עובדו בעבר מרכיב הפיצויים וב吃过ור מרכיב התגמולים בגין חלקו של המעבד;

דברי הסבר

להשתלים על ידי המוסד לניזוק בתאות דרכם או באירוע נזקי אחר, מקום שבו עולחה כי ישתלמו מאוחר יותר מתוך הפיצויים המשתלים לניזוק על ידי הצד השילishi, וזאת בין אם הגמלאות כבר משתלמות בפועל באותו מועד ובין אם לאו ("ניכוי ריעוני").

משבר, הצד השילishi, באמצעות חברות הביטוח, מכנה ביום הפיצויים המגיעים לניזוק את סכומי הגמלאות ששולמו או שעתידות להשתלים על ידי המוסד או במקורה שבו הנזוק טרם פנה למוסד, הוא מkapפיא חלק מן הפיצוי שעליו לשלים לניזוק, בגין המשוער של הגמלאות שהיא מקבל הנזוק לו היה פונה לביטוח הלאומי, וזאת עד שיישלמו הלהלכים מול המוסד. לצד זכות זו של הצד השילishi לניכוי הגמלאות, אין לו הזכות לדוח למוסד על הניכוי. מצב זה מוביל לכך שבחלק מהקרים הסכומים שנוכו לא מגיעים לידי הנזוק או למוסד.

לפיכך מוצע לתקן את הוראות חוק הביטוח הלאומי ולקבע בכך כי הצד השילishi אשר ניכוי או ראשי היה לנכונות סכום בלבד מפייעים שהוא חייב לשלים לוvaei, בשל גמלה שלמים המוסד או שהוא עתיד לשלים לפוי חוק הביטוח הלאומי, ואשר המוסד רשאי היה לתבוע מהצד השילishi, בין לפי הסכם בין הצד השילishi והזקאי ובין לפי פסק דין ידוח למוסד על ביצוע הניכוי או על כך שהוא רשאי לבצע את הניכוי, תוך שישים ימים מיום ההסכם כאמור או מיום מתן פסק הדין, לפי המוקדם.

במהמשך לאמור לעיל, מעסיק נדרש על פי חוק הביטוח הלאומי להפריש למטפל דמי ביטוח לאומי. בדומה לאמור לעיל לעניין ההפרשנות בעבר פנסיה ופיצויי פיטוריהם, כדי להקל על החזאי במילוי חובותיו כמשמעות סעיף חוק, מוצע לאפשר גם במקורה זה של הפרשת הסכומים הנדרשים בעבר דמי ביטוח לאומי שהגירה נוכה את הסכומים המשיק עובד זו בהיתר מחייבתו לעניין זה.

פסקה (ב) וסעיף 5ט

מושיעת לתקן את ההגדירה "עקרה בית" שבחוק הביטוח הלאומי, כך שהחל מיום התחילת תיחס בערך בית רק מבוטחת שנולדה לפני יום ט"ז בטבת התשכ"ד (1 בינואר 1964). לפי המוצע תיקון האמור יחול על דמי ביטוח ועל גמלה המשתלמת بعد יום התחילת ואילך.

פסקה (ט)

ולסעיף 5(ט)(י) סעיף 328 לחוק הביטוח הלאומי מנקה למוסד זכות לתבע מעד שילishi שאינו מעביר (המוני). פיצוי על הגמלאות שלמים ועתיד לשלם לפחות למボוטח שנפטר (לדלן – הנזוק). זכות זו הוכרה בפסקה כזכות השיבור (קרי – המוסד נכנס בנעל הניוק ותובע את המזוק).

הסעיף האמור והפסקה, העניקו לצד השלישי זכות לנכונות את הגמלאות המשתלמות ואת הגמלאות שעתידות

"שיעור ההפרשה" – שיעור ההפרשה לפי צו הרחבה או הסכם קיבוצי, ואולם משיעור ההפרשה לפי צו הרחבה או הסכם קיבוצי, יופחת אחד חלקי שנים עשר משיעור ההפרשה האמור בהתקנים כל אלה:

- (1) המעבדיד הוא זכאי לגמלת סייעוד שמקבל את גמלת הסייעוד לידיו לפי הוראת סעיף 225א(א);
- (2) המעבדיד התחליל להעביה, באמצעות המוסת, את הפיקדון החל בחודש הראשון שלאחרת תחילת העסקת העובה לחשבון הבנק, והעברת הפיקדון לחשבון הבנק לא הופסקה לבקשתו של המעבדיד לפי הוראות סעיף קטן (א);
- (3) טרם חלפו 22 חודשים מהיום שבו ניתנה לרואהונה לעובד הזר אשרת עבורה מסוג ב/1 לפי תקנה 5 לתקנות הכנסיה לישראל, התשל"ד-1974.⁷⁰
- (ב) מזכאי לגמלת סייעוד שהחל לרואהונה לקבל לידיו גמלת סייעוד החל ביום הקובל או לאחריו כאמור בסעיף 225א(א), ינכה המוסד מגמלת הסייעוד דמי בייטוח שאותם חיבר הזכאי, לפי השיעור הקבוע לגבי עובד זר בטור ג' בלבד י', כשהוא מוכפל בשכר המינימום, לחודש, כמשמעותו בסעיף 1 בחוק שכיר מינימום (סעיף זה – שכיר מינימום), אלא אם כן ביקש הזכאי שלא לעשות כן.
- (ג) מזכאי לגמלת סייעוד שהחל לרואהונה לקבל לידיו גמלת סייעוד החל ביום הקובל או לאחריו כאמור בסעיף 225א(א), ינכה המוסד סכום השווה לשכר המינימום כפול סייעוד ההפרשה ויעבירו בשם הזכאי לחשבון הבנק, אלא אם כן ביקש הזכאי שלא לעשות כן.
- (ד) זכאי לגמלת סייעוד המעסיק עובד זר שהחל לרואהונה לקבל לידיו גמלת סייעוד לפני היום הקובל, יהיה רשאי לבקש מהמוסד לנכונות בשם את הניכויים האמורים בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג).

דברי הסדר

לפסקה (11) ולסעיף 58 ו-59(יב) ו-(יג)⁷¹
לוח ב' לחוק הביטוח הלאומי קבוע את הקצבות אוצר המדינה בשל גביית דמי הביטוח הלאומי מהציבור בענפי זקנה ושארים, נכות וילדים. בהחלות מסוימות' 194 ו-218 ימים ד' בסיוון התשע"ג (3 במאי 2013) נקבע כי השתתפות אוצר המדינה כאמור תפחת בגובה מלאה דמי הביטוח בקצבאות הילדים, ובגובה מלאה הגידול בגביית הנובעת מהגדלת הגבייה כאמור.
 בהתאם לכך מוצע להקים את שיעורי הקצבות המדינה בשל גביית דמי הביטוח הלאומי בענף ילדים כך

כמו כן מוצע לקבוע כי אם הצד השלילי לא עדmad בחובת הדיווח למוסד, ייחשב הדבר כהונאה לעניין סעיף 7 לחוק ההתיישנות, התשי"ח-1958, בשינויים המהיבטים. כך שתחלת תקופת ההתיישנות תהיה ביום שבו קיבל המוסד את הדיווח או ביום שבו נודיע לו על החלטים בין הנזוק לבין הצד השני של חלוף. וכך אוצר המדינה שוריב את המוסד לשלם את הנמללה. 15 שנים מיום התקראתו שוריב את המוסד לשלם את הנמללה. עוד מוצע להסмир את שר הרווחה, באישור שר האוצר, לקבוע הוראות, כללים ותנאים לעניין חובת הדיווח כאמור, לרבות קביעת מועדים לדיווח השוניים מלאה שבסעיף קטן (א) המוצע, בנוסחו בסעיף 56(ט) לחוק זה.

⁷⁰ ק"ת התשל"ד, עמ' 1517.

(ה) בוצע ניכוי כאמור בסעיפים קטנים (ב) עד (ד). יראו את הוכאי, בתקופה שבuda בוצע הניכוי, כאילו ביצעת את חובתו על פי דין לשלום דמי ביטוח ואת חובתו לפי הסכם קיבוצי או צו הרחבה לשלום לקופת גמל לrzבה, לפי העניין; הוראה זו לא תחול לגבי הפרש שבין השבר המחוושב לפי הוראות סעיף 13 לחוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963⁷¹ (בסעיף זה – חוק פיצויי פיטורים), שזכה לו המטפל לבן שכר המינויים, ובלבך שנקבע במפורש בהזזה העבודה שבין הוכאי לבין מטפל שהוא עובד זה, שכר המחוושב כאמור הגובה משבר המינויים.

(ו) אין בהוראות סעיף קטן (ה) כדי לפטור זכאי מההוראות חוק פיצויי פיטורים, אם התקיימו התנאים הקבועים בו לשלום פיצויי פיטורים, והכל לגבי השלמת תשלום פיצויי הפיטורים העולה על מרכיב הפיצויים שעל המעבד להפריש לkopft גמל rzבה לפי צו הרחבה או הסכם קיבוצי;

(8) בסעיף 238, בהגדה "עקרת בית" –

(א) לפני "אשה נשואה" יבוא "מי שהתקיימו לגבייה שניים אלה:", הקטע החל בamilim "אשה נשואה" עד המילים "עובדת עצמאית" יסומן "(1)" וכן, לפני "אשה נשואה" יבוא "היא";

(ב) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(2) היא נולדה לפני יום ט"ז בטבת התשכ"ד (1 בינואר 1964);"

(9) בסעיף 328, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) צד שלישי, אשר ניכה או רשייה היה לנכונות סכום כלשהו מפיצויים שהוא חייב לשלם לנוכה כאמור בסעיף קטן (א). בשל גמלה שלם המוסד או שהוא עתיד לשלם לפי חוק זה, ואשר המוסד רשאי היה לתבוע מהצד השלישי לפי סעיף קטן (א), בין לפי הסכם בין הצד השלישי והוכאי ובין לפי פסק דין ידועה למוסד על ביצוע הניכוי או על בר שראי הוא לבצע ניכוי נכות, בתוך שישים ימים מיום ביצוע הניכוי, מיום ההסכם כאמור או מיום מתן פסק הדין לפי המוקדם.

דברי הסבר

גמלת סייעוד המשתלמת بعد יום זה ואילך וכי תחילתם של סעיפים 225 א' ו-225(ב), (ד) ו-1(ה) לחוק הביטוח הלאומי ב-1 בנובמבר 2014 (בינואר 2014) והם יחולו על גמלת סייעוד המשתלמת بعد יום זה ואילך.

עוד מוצע לקבוע כי תחילתו של סעיף 225(א), (ג) ו-1(ו) לחוק הביטוח הלאומי ב-2013 (במאי 2013) לאחר מכן יהיה ביום תחילתן של התקנות שיוקנו לפי סעיף 1(א) לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991.

שהשתפותה אוצר המדינה בביטוח הלאומי תפחת בהתאם לקבע בחלותות האמורויות וזאת מיום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013).

לסעיף 9(ה) עד (ח)

מושיע לקבוע כי תחילתם של סעיפים 223, 225(ב)(א) ו-225(ב) לחוק הביטוח הלאומי, כמפורט בסעיף 56(5) ו-1(ה) לחוק זה, ביום כ"ה באיר התשע"ג (5 במאי 2013) שהוא יום פקיעת תוקפה של הוראת השעה לעניין התקנית הניסיונית אשר מוצע להחיל כהוראת קבוע בחוק זה, והם יחולו על

⁷¹ ס"ח התשכ"ג, עמ' 136; התשע"ב, עמ' 177.

(א2) לא עמד צד שלישי בחותמת הדיווח כאמור בסעיף קטן (א1), וייחסב הדבר אונאה לעניין סעיף 7 לחוק ההתישנות, התשי"ח-1958⁷², והוראות הסעיף האמור יחולו בשינויים המחייבים, כך שתחילה תקופת התישנות של תביעת המוסד נגד צד שלישי תהיה ביום שבו קיבל המוסד את הדיווח או ביום שבו נודע לו על החלטים בין הזכאי לבין הצד השלישי, לפי המקורם, וב└בד שלא חלפו 15 שנים ממועד המקורה שהייב את המוסד לשלם את הגמללה.

(א3) השה, באישור שר האוצר רשיי לקבע הוראות, כללים ותנאים לעניין חותמת הדיווח כאמור בסעיף קטן (א1), לרבות קביעת מועדים לדיווח השונים מלאה שבאותו סעיף קטן:;

(10) סעיף 384 ב – בטל;

(11) בלוח ב', בטור שכותרתו "שיעור", בפרט (4), במקום "210%" יבוא "175%".

בתקופה שמיoms כ"ה באיר התשע"ג 5 (במאי 2013) ועד יום כ"ח בطبת התשע"ד (31 בדצמבר 2013) יקרוואת פסקה (2) בסעיף 2225(ב)(א) לחוק הביטוח הלאומי כך:

"(2) הוא זכאי למילת סיוע לפוי הוראות סעיף 224(א)(1) ו-(2)."

בתקופה שמיoms התחלתה עד יום כ"ח בطبת התשע"ד (31 בדצמבר 2013) (בסעיף זה – תקופת הוראת השעה) יקרוואת לוח ב' לחוק הביטוח הלאומי, כך שבטור שכותרתו "שיעור", בפרט (4), במקום 210% יבוא "166%".

(א) סעיף 1 לחוק הביטוח הלאומי בנוסחו בסעיף (5) לחוק זה, יחול לעניין קצבתILDים המשתלמת בעד יום תחילתו של חוק זה (בסעיף זה – יומם התחלתה) ואילך.

(ב) תחילתו של סעיף 66 לחוק הביטוח הלאומי בנוסחו בסעיף (5) לחוק זה, ביום כ"ט בطبת התשע"ד (1 בינואר 2014) והוא יחול על הורה מבוטחת הזכאי לקצבתILDים המשתלמת בעד היום האמור ואילך.

(ג) סעיף 68 לחוק הביטוח הלאומי בנוסחו בסעיף (3) לחוק זה, יחול על קצבתILDים המשתלמת בעד יום התחלתה ואילך.

(ד) תחילתו של סעיף 195 לחוק הביטוח הלאומי, בנוסחו בסעיף (4) לחוק זה, ביום י' בطبת התשע"ה (1 בינואר 2015) והוא יחול על קצבתNCות המשתלמת בעד יום זה ואילך.

(ה) תחילתם של סעיפים 223, 225(ב)(א) ו-2225(ב)(ב) לחוק הביטוח הלאומי, בנוסחים בסעיף (5) ו-(7) לחוק זה, ביום כ"ה באיר התשע"ג (5 במאי 2013) והם יחולו על גמלת סייעוד המשתלמת בעד יום זה ואילך.

(ו) תחילתם של סעיפים 225(א) ו-225(ב)(ב), (ד) ו-(ה) לחוק הביטוח הלאומי, בנוסחים בסעיף (5) לחוק זה, ביום כ"ט בطبת התשע"ד (1 בינואר 2014), והם יחולו על גמלת סייעוד המשתלמת בעד יום זה ואילך.

(ז) סעיף 2225(ב)(ב) ו-(ג) לחוק הביטוח הלאומי בנוסחו בסעיף (7) לחוק זה, יחול על גמלת סייעוד המשתלמת בעד יום תחילתו של חוק זה ואילך.

(ח) תחילתו של סעיף 225(א), (ג) ו-(ו) לחוק הביטוח הלאומי, בנוסחו בסעיף (7) לחוק זה, ביום תחילתן של התקנות שיותקנו לפי סעיף ויא(א) לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991.

חוק הביטוח הלאומי 57.
– הוראת שעיה
לענין סעיף 2225

חוק הביטוח הלאומי 58.
– הוראת שעיה
לענין לוח ב'

ביטוח לאומי –
תחילה ותחליה

⁷² ס"ח התשי"ח, עמ' 1112; התשס"ג, עמ' 385.

(ט) תחילתו של סעיף 238 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף (8) לפרק זה, ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) והוא יחול על חיוב ברדי ביוטח ועל גמלה המשתלמתה, بعد יום זה ואילך.

(ו) סעיף (א) עד (ז) לחוק הביטוח הלאומי כנוסחו בסעיף (9) לחוק זה, יחול על ביצוע ניכוי או על ניכוי שצד שלישי רשאי היה לבצע לפי הסעיפים האמורים, ביום התחילה ואילך.

(יא) תחילתו של לוח ב' לחוק הביטוח הלאומי כנוסחו בסעיף (11) לחוק זה, ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) והוא יחול על הקצבות אוצר המדינה המשתלמותה לאחר היום האמור ואילך.

(יב) לוח ב' לחוק הביטוח הלאומי כנוסחו בסעיף 58 יחול על הקצבות אוצר המדינה המשתלמותה بعد תקופת הוראת השעה.

פרק ח': מים

תיקון חוק תאגידי
מים וביוב

63. בחוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001⁷⁵ (פרק זה – חוק תאגידי מים וביוב) –

דברי הסבר

בקביעת פרישת החברות האזריות יובאו בחשבונות בין השאה, שיקולים אלה: הבטחת היציבות הכלכלית של החברות, יכולתן לספק שירותים לתושבים,יעילות הפרישה על בסיס גאוגרפי, פרישה מיטבית של מערכות המים והבוב, ניצול אגני היקרות הידROLוגיים, וקיים של קשרים קיימים בין רשותות מקומיות לעניין אספקת שירותי המים והבוב.

לאחר המועד שייקבע להקמת חברות אזריות, תופחת נורמת התפעול המוכרת לתאגידים, באופן שיישקף את החתיכיאות הצפוייה בתוצאה מן המיזוג. הפחתת נורמת החפעול צפואה להוביל להפתחה של תעירף המים לצרכן.

עוד מוצע לאפשר מתן פטור מהקמת חברות אזריות או מיזוג לתוכה לחברה או לבמה אשר בחרו להתקשר עם חברה אחרת לשם ביצוע כל פעילותן על ידה אחת ובלחברה, ואשר יעדמו בתנאים המוצעים בהצעת החוק ובשל עוזן עמדות בתנאים אלה. נורמת התפעול שתיקבע על ידי מועצת הרשות לגבי חברות אלה תבסס על הנורמה שהיתה נקבעת להן לו היו עבורות לחברה אזרחית, ועל כן תחייב אותן, הילכה לילכה למשעה, לעמוד ברמת ההתייעלות שתידרש מן החברות האזריות.

ובהר כי רשות מקומית שלא העבירה את משק המים והבוב שבתchromה לחברה, תהא מחויבת לפחות לפעול להברתו, בהתאם לשלי ההקמה המפורטים בהצעת החוק, החל מיום 31 בינואר 2014, לחברה אזרחית. לרשות מקומית כאמור לא ניתן פטוח

בהצעת חוק זו מוצע גם לישם את החלטת ממשלה מס' 3798 מיום 6 בנובמבר 2011, שענינה הסדרת יחסיו של השלטון המקומי ותאגידיו המים והבוב, אשר אימצה את עיקרי המלצותיה של ועדת בראשות הממונה על התקציבים, שמנתה ראש הממשלה בינואר 2011, לבחינות ההתאמות הנדרשות ביחסו של השלטון המקומי ותאגידיו

סעיף 63 חוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001 (בסעיף כללי זה – החוק), מחייב את הרשותות המקומיות לנחל את משק המים והבוב בתחוםן באמצעות חברת שוקמה לפי הוראות החוק. חובה זו החל החל מחודש يول' 2007. ביום קיימים 55 חברות המספקות שירותי מים וbijob לבשישה מיליון תושבים, ואולם חקל מן הרשותות המקומיות לא הקימו חברת אזרחית בלבד או יחד עם אחרות. החוק נועד לחת מענה לכללים המבנינים במשק המים המוניציפלי ובפרט להשיקות חסר בתשתיות מים וbijob. הגיironן בהשיקות, אשר עמד על כ-150 מיליוןර שקלים חדשים, נבע בעיקר ממשווש בכפסים שנגבו בעבור מים לצרכים אחרים של הרשותות המקומיות. בכר נגרמה פגיעה קשה במשק המים הן בשל אל איבוד כמיות מים רבות כתוצאה מדליפות מתשתיות המים, וכן בשל דיליפה מהבויב המאיימת להן את מקורות המים לטבעיים. החברה מנהלות את משק המים והבוב ממשק כספי סגורה ומובייחות כי ככל הכהנסות מצוכני המים יופנו להפעלת משק זה ולהשיקות הנדרשות בו. המטרה העומדת בבסיס הקמתן וועלן של חברות היא ניהול יעיל של משק המים והבוב בתחוםיהם.

לאחר המועד שייקבע להקמת חברות אזריות, תופחת נורמת התפעול עלילות החפעול המוכרת לחברות אזריות, בהתאם לכללים בדבר חישוב עלות שירותי המים והbijob, באופן שיישקף את החתיכיאות הצפוייה בתוצאה מן המיזוג. הפחתת נורמת התפעול צפואה להוביל להפתחה של התעריפים לשירותי מים וbijob לצרכן.

בשל יתרונות ברורים לגודל בניהול החברה, הגדלת מקורות המימון העומדים לרשותה והגברת ההשיקות בתחום המים וbijob, מוצע לצמצם את מספר החברות על ידי מיזוגן לחברות אזריות, שספקו שירותי מים וbijob בתחוםיהן של כמה רשותות מקומיות.

⁷⁵ ס"ח התשס"א עמ' 454; התשע"ג, עמ' 35.

(א) בהגדרה "בן משפחה", "החזקת" ו"רכישה", אחרי "בחברה אחת" יבוא "או בחברה אזרחית";

(ב) אחרי ההגדרה "בעל המקרקעין" יבוא:

"המוועדר הקובלע" – לגבי רשות מקומית בלא חברה يوم ג' בסיוון התשע"ד

1 ביוני 2014) ולABI חברה – י"ד בסיוון התשע"ה (1 ביוני 2015);

"הקמה", של חברה אזרחית – לרבות מיזוג לחברה אזרחית;

(ג) אחרי ההגדרה "המומנה" יבוא:

"הצטרפות לחברה" – הказאה של מנויות בחברה פעליה לרשות מקומית

عقب העברת שירותי המים והביוב של הרשות המקומית להפעלה

בידי החברה; ;

(ד) בהגדרה "חברה", בסופה יבוא "וכן חברה אזרחית, למעט לעניין סעיפים 2, 3, 5, ו-6 עד 6ט";;

(ה) אחרי ההגדרה "חברה" יבוא:

"חברה אזרחית" – חברה למתן שירותים וביבוב שהוקמה לפי סעיף 6ג;

"חברה מנהלת" – חברה שמספקת לחברה אחרת שירותים ניהול שוטף של ענייני החברה האחרת ושירותי鄙 יוציאו של תפקידה לפי חוק זה, במסגרת המידיניות שקבע הדירקטוריון של החברה האחרת וכפוף להנחיותיו ולפיקוחו; ;

(ו) בהגדרה "יום תחילת פעילות החברה", בסופה יבוא "לABI רשות מקומית שהצטרפה לחברה או לחברה אזרחית או הקימה חברה אזרחית ולABI חברה שמוגזה לחברה אזרחית, יהיה יום תחילת פעילות החברה היום שנקבע, באישור הממונה, להעברת שירותים המים והביוב של להפעלה בידי החברה או החברה האזרחית, או מועד המיזוג שצוין בתעודת רשם החברות לפי סעיף 3(5) לחוק החברות, לפי העניין";;

דברי הסבר

מיזוג ביןיהן ובהתאם למידיניות שקבע דירקטוריון החברה האחרת. לעניין זה ראו גם את התקון המוצע לסעיף 68 לחוק, בפסקה (18).

ההגדרה "הצטרפות לחברה" והתיקון להגדרות "יום תחילת פעילות החברה" ו"תחום חברה" נועדי, בין השאר, להבהיר כי אחת הדרכים לתייגר משק המים והביוב של רשות מקומית היא הצטרפותה של הרשות המקומית כבעל מנויות לחברה שהוקמה בעבר על ידי רשות מקומית אחרת או במה רשות מקומית, וההעברה משק המים והביוב שללה לאחת החברה כדי שתשפיעלו. במקרה של צירוף רשות מקומית לחברה קיימת, יחולו הוראות הנוגעות להעברת הנכסים והזכויות והחוויות של הרשות המקומית לחברה, החל ממועד העברת תפעול משק המים והביוב של הרשות המקומית לחברה, ותחום החברה שאליה היא מועדת.

המים והביוב. התקיונים המוצעים במסגרת זו נועדים להבטיח אינטגרציה בעצמאות המוצעות של חברות וביבולתן להפעיל את משק המים והביוב ממשק בספירים סגור וב的日子里 חובה תיאן לפי כל דין.

לפסקה (1)

מושע להוסיף לסעיף 2 לחוק כמה הגדרות חדשות, הנדרשות לתיקון המוצע, וכן לתקין כמה הגדרות כך שיחולו גם לגבי חברה אזרחית. ההגדרה "המוועדר הקובלע" כוללת שני מועדים להצטרפות לחברה אזרחית, האחד לרשות מקומית אשר לא העבירה את ניהול משק המים והביוב בתחומה לחברה, ונדרש לפי הוראות החוק, והשני נוגע לחברה קיימת. ההגדרה "חברה" תוקנה כך שלABI רוב הוראות החוק היא נכלול גם חברה אזרחית. "חברה מנהלת" היא חברה אשר מספקת לחברה אחרת שירותים ניהול וביצוע של כל פעילותה לפי החוק, בלי שיטקיים

(ז) בהגדירה "פועלות חינונית", בפסקה (1), אחרי "חברה שהוקמה לפי סעיף 3 יבוא" או לפי סעיף 6ג";

(ח) אחרי ההגדירה "קולחים" יבוא:

"קיום שלב משלבי החקמה" – קיומ החובה להגיש מסמכים כאמור בפסקה מן הפסיקות (1) עד (3) שבסעיף 6(ג) או להשלים החקמה של חברה אזורית או העברת שירותים וביבוב לחברה אזורית, לפי העניין, במועד שנקבע לכך בסעיף 6ו; "

(ט) בהגדירה "רשות מקומית", במקומות "סעיפים 3 ו-6 ולענין הוראות סעיף 151א" יבוא "סעיפים 3, 6 ו-6ב ולענין חברה אזורית";

(י) אחרי ההגדירה "רשות מקומית" יבוא:

"רשות מקומית ללא חברה" – עירייה או מועצה מקומית שעד יום ל' שבט התשע"ד (31 בינוואר 2014) לא העבירה את הפעלת שירותים והביבוב שבתחומה לידי חברה או לידי חברה אזורית";

(יא) בהגדירה "תחום חברה", בפסקה (1), בסופה יבוא "ובחברה רשות מקומית הצעירה אליה – גם כל השטח שבתחום הרשות המקומית שהצעירה, כפי שהיא ביום תחילת פעילות החברה לגבייה" ובמקרים שהקימו את החברה יבוא "שחן בעלות אמצעי שליטה בחברה או בחברה האזורית";

(2) במקומות סעיף 6 יבוא:

"חווב להקים חברה 6. (א) על אף האמור בסעיף 3, החל בתום שש שנים מיום תחילתו של חוק זה לא תפעיל רשות מקומית את שירותים והביבוב שבתחום חברה אלא באמצעות חברה.

(ב) לא הפעילה רשות מקומית את שירותים והביבוב באמצעות חברה עד המועד האמור בסעיף קטן (א), תורה לה מועצת הרשות להקים חברה או להצעף לחברה קיימת, ולהעביר אותה לחברה את הפעלת משק המים והביבוב שלה

דברי הסבר

מועצת הרשות להורות לרשות המקומית להקים חברה למטרת שירותים וביבוב, ולהעביר את משק המים והביבוב של הרשות המקומית להפעלת החברה.

(ב) ניתנה הוראה לפי סעיף קטן (א), תגיש הרשות המקומית למוניה את הצעתה בתוך 6 חודשים; להצעה יצורופ טוויות של תקנון החברה ושל הסכם להעברת נכסים, זכויות וחובות, כאמור בסעיפים 9 עד 11.

(ג) המוניה בראשי, לאחר שמייעת עמדת הרשות המקומית, להורות על שינויים בתקנון ובנסיבות האמורים בסעיף קטן (ב).

(ד) אישרה מועצת הרשות את הקמת החברה, ואישר המוניה את התקנון והנסיבות האמורים בסעיף קטן (ב), בשינויים או בלי שינויים, תוקם החברה ותוגש בקשה לרשומה לפי חוק החברות בctrine התקנון כפי שאושה, וייחתם הנסיבות האמורה, כפי שאושה הכל בתוך 60 ימים מיום האישום, והוראות חוק זה יחולו על החברה.

על ההצעופות יחולו כל הוראות החוק החלות על הקמת החברה, בשינויים המחויבים. כך לדוגמה יחולו הוראות סימן ב' בפרק ב' לחוק, המסדריות את אופן העברותם של עובדים, נכסים והתחייבויות מהרשות המקומית לחברה.

פסקאות (2) ו(3)

בתיקון מס' 3 לחוק, התשס"ד-2004, נוסף סעיף 6 אשר קבע כי לאחר שיחלפו שש שנים מתחילה החוק (משם ע' החל משנה 2007) החלה על הרשות המקומית חוות להקים חברה למטרת השירותים והביבוב, ובהתאם ישתו הוראות החוק לבני רשותות שלא התאנדרו, ויהולו ההוראות הקבועות בסעיף 6 בשינויים הקבועים בסעיף 6. זה נוסח סעיפים 6 ו-6א בחוק הקיים:

"חווב הקמת חברה

6. (א) לא החלטה רשות מקומית כאמור בסעיף 3 בתוך שלוש שנים מיום תחילתו של חוק זה, רשאית

עד המועד ובתנאים שה모ועצה תפרט בהוראותה; המועצה רשאית גם להורות למספר רשותות מקומיות כאמור להקים חברה במשותף ולהעביר אותה לחברת את הפעלת מימיים והbijob שלhn עד המועד ובתנאים שה모ועצה תפרט בהוראותה; הצעפה רשות מקומית לחברת כאמור, יראו את ההצעפות כಹקמת חברת לפי הוראות חוק זה, בשינויים המחויבים.

(ג) שר הפנים, בהסכמה שר האוצר ושר האנרגיה והמים ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לפטור רשות מקומית מהוראות סעיף זה, אם נוכח כי קיימים טעמים מיוחדים לעשורת כן:";

סעיף 6 – בטל;

דברי הסבר

תחילתו של חוק זה, אלא באמצעות החברה.

(ב) לא הקמה חברת עד תום שש השנים האמורות בסעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף (ב) עד (ז), בשינויים אלה:

- (1) בסעיף קטן (ב). במקום הרישה עד "6 חודשים" יבוא "הרשות המקומית תגיש למוניה את העטה להקמת חברת בתוך 6 חודשים מתום שש שנים מיום תחילתו של חוק זה";
- (2) בסעיף קטן (ז), במקום "רשות מקומית רשות", בacz, להורות" יבוא "תורה מועצת הרשות";
- (3) בסעיף קטן (ז), המילים "כאמור בסעיף קטן (א)" – יימחקן.

(ג) לפטור רשות מקומית מהוראות סעיפים קטענים (א) ו(ב), אם נוכח כי קיימים טעמים מיוחדים לעשורת כן." נוכח העובדה שההצעה שש השנים מתחילהו של החוק כבר חלפה וקיים שנדרשים תיקונים נוספים לסעיף 6, כפי שיפורטו להלן, מוצע להחלף את סעיף 6, ולהתמיע בעסיף 6.

על פי האמור בסעיף (א) ו(ז) לחוק, בשינוי האמור בסעיף 6, מועצת הרשות רשאית להורות לרשות מקומית להקים חברת, אם לא הקימה – תורה מועצת הרשות, בacz, כי משק המים והbijob של הרשות המקומית יופעל בידי חברת שהקימה רשות מקומית אחרת לפי החוק. מוצע לקבוע כי מועצת הרשות תוכל גם להורות על ההצעפות לחברת קיימת ועל הקמת בידי כמה רשותות מקומיות במשותף, ואם הדבר לא נעשה – תורה, בacz, כי משק המים והbijob של רשות מקומית יופעל בידי חברת שהקימה רשות מקומית אחרת.

עוד מוצע בסעיף 6 שלמן פטור מהקמת חברת או הצעפות לחברת תידרש גם הסכמה שר האנרגיה והמים.

(ה) מועצת הרשות רשאית, לבקשה מנומתקת של רשות מקומית, להאריך לגבי הרשות המקומית את המועד האמור בסעיף קטן (ב), לתקופה שתקבע, ורשאית היא להתנוט את הארכת המועד בתנאים שעל הרשות המקומית לקיים בענין ניהול משק המים והbijob שלה בתוקף ההארכה, שנועד להכינו להעברתו לחברת והשגת מטרותיו של חוק זה.

(ו) לא הגישה רשות מקומית הצעה להקמת חברת במועד האמור בסעיף קטן (ב) או במועד שהוארך לפי סעיף קטן (ה), רשאית מועצת הרשות, בacz, להורות כי משק המים והbijob של אותה רשות מקומית יופעל בידי חברת שהקימה רשות מקומית אחרת לפי חוק זה.

(ז) מועצת הרשות רשאית להורות כאמור בסעיף קטן (א) גם לממה רשותות מקומיות, שיקימו חברת במשותף, והוראות סעיף זה יחולו, בשינויים המחויבים ובהתאמות אלה:

(1) בכל מקום שבו מדובר בהסכם להעברת נכסים, זכויות או עבודות, ייערכו הסכמים נפרדים כאמור בין כל רשות מקומית לבין החברה;

(2) ההצעה לפי סעיף קטן (ב) תוגש בידי הרשותות המקומיות ייחדיו;

(3) שמיית העמדה לפי סעיף קטן (ג) תהיה לגבי כל רשות מקומית בנפרד;

(4) הבקשה לפי סעיף קטן (ה) יכול שתהיה של רשות מקומית אחת או יותר, והנתנאים שניתן להתנוט יכול שייחיו שונים לגבי כל אחת מן הרשותות המקומיות;

(5) ההוראה לפי סעיף קטן (ו) יכול שתהיה אחת לגבי כל הרשותות המקומיות או שונה לגבי כל אחת מהן.

איסור הפעלה עצמאית של שירותי המים והbijob

6א. (א) רשות מקומית לא תפעיל בעצמה את שירותי המים והbijob שבתחומה החל בתום שש שנים מיום

(4) לפני סעיף 7 יבוא:

- (א) החל במועד הקובל רשות מקומית או חברה לא יבצעו פעילות חיונית אלא באמצעות חברה אזורית.
- (ב) חברה העוסקת בפעילויות נוספות נספחת תעביר אותה לחברה אזורית לא יותר מן המועד הקובל.
- (ג) הוראות סעיף זה יהולו בכפוף להוראות סעיפים 6(ג), 16 ו-16.
- (א) מועצת הרשות, לפי המלצת הממונה, תקבע חלוקה של הרשויות המקומיות בישראל והחברות הפועלות בתחוםיהן לבוצצות, במטרה שככל קבוצה כאמור תהיה חברה אזורית אחת.
- (ב) הרשויות המקומיות ללא חברה והחברות שבכל קבוצה יקימו חברה אזורית או יעבירו את שירותים והbijob שבתחוםן לחברה אזורית, לפי העניין.
- (ג) הקמת חברה אזורית טעונה אישור מועצת הרשות לפי המלצת הממונה; מועצת הרשות תקבע, לפי המלצת הממונה, כללים לעניין הקמה ולענין עמידתה של חברה אזורית בהוראות חוק זה, לרבות כללים בעניינים אלה:
- (1) המידע והמסמכים שעל רשות מקומית או חברה להעביר לעיונו של הממונה, לבריקתו או לאישורו, ומהודיעם להעברתם;

דברי הסבר

עוד מוצע לקבוע כי הממונה יהיה רשאי לאשר הקמת חברה אזורית או מיזוג שמו החברה הקולטת היא חברה אזורית, לפני המועד הקובל, לפי בקשת רשות מקומיות שלאה העבריה את ניהול משק המים והbijob בתחוםה לחברה או לפיה בקשת חברה, ובכלל שתחייבו שהקמתה או בהליך המיזוג באותו מועד אין כדי לנורע מהזכויות והחוויות של שאר הרשויות המקומיות הלא מתואדרות או חברות האחרות שתפקידן אזרחית, כפי שנקבע בהחלטת מועצת הרשות, וכן שהתקיימו התנאים לשאר השויות והחברות שבתחום אותה חברה אזורית, וננתן להן הזכמנות להצטראף אליה.

עוד מוצע להסמיך את מועצת הרשות לקובל, לפי המלצת הממונה, כללים לעניין הליכי הקמתה של חברה אזורית ועמידתה בהוראות החוק ובכלל והכללים הנוגעים לקיום השלבים להקמת חברה אזרחית ככלים ביחס לכך, מוסמך הממונה להקבע לחברה קיימת ככלים ביחס להתקשרות דרישות כך שכן יתייחסו באופן מפורש לאפשרות שבמהלך תקופת ההתקשרות תתמוג החברה עם חברה אזרחית, זאת לשם הגנה על האינטרסים של האדם עמו התקשרה החברה.

לפסקה (4)

לסעיף 6 המוצע

"פעילויות חיונית" על פי הגדرتה בחוק היא מתן שירותים ובירוב לצרכנים יחד עם מתן שירותים בווב לצרכנים. מוצע לקבוע כי החל במועד הקובל, פעילות חיונית שbowצעה על ידי חברה או רשות מקומית הבוצעת על ידי חברה אזרחית. והוראה זו לא תחול על חברה שקיבלה פטור לפי סעיף 16 המוצע, כל עוד הפטור בתוקף.

"פעילויות נוספת" היא אחד מآلיה: הפחת מים, השבה, הולכה וכירה של קולחים, ניצול בוצה ומכירתה, ניקוז ותיעול מי גשמים, ופעולות אחרות שנקבעה בצו. מוצע לקבוע כי חברה שהוקמה לפי החוק וביצעה פעילות נוספת, תעביר את ביצועה של אותה פעולה לחברה אזרחית, עד למועד הקובל.

סעיף 6 המוצע

مוצע לקבוע כי הרשויות המקומיות שייהיו בעלות המניות בכל חברה אזרחית, ושהצרכנים בתחוםיהן יקבלו את שירותים והbijob מוחברת האזרחית, ייקבעו על ידי מועצת הרשות לפי המלצת הממונה.

(2) מינויו נושא מירה ובעלי תפקידים אחרים בחברה אזרחית, תקופת כהונתם ועילוות להשעותם ולסיטום כהונתם, בכפוף להוראות פרק ד'.

(ד) הממונה רשאי לחתם הוראות נוספות לעניין ביצוע ההוראות לפי סעיף זה, שיחולו לגבי כל החברות האזרחיות או לגבי חלון, וכן רשאי הוא לחתם הוראות לעניין התקשרות של חברה החל ביום כ"ד באב התשע"ג (31 ביולי 2013) עד מועד החקמה, במטרה להבטיח כי הן מביאות בחשבון את הקמת החברה האזרחית והשלכויותיה.

(א) מועצת הרשות רשאית, לפני המועד הקובלע, לאשר בקשה להקים חברת אזרחית בידי חלק מן הרשות המקומית בלבד חברה והחברות שבקבוצה שנקבעה לפי סעיף 6(א), ובבדוק שהמבקשות התחייבו מושאי כי יפעלו לאפשר את המיזוג וההצטרפות העתידית של שאר הרשות המקומית בלבד חברה והחברות שבקבוצה, וכי לא יפגעו בזכויות מהותיות שלחן; ההתחייבות תהיה לפי כללים שבקרה המועצה ותינתן באופן שעליו שהורה הממונה.

(ב) הוגשה בקשה לפי סעיף קטן (א), יודיע הממונה על כך לשאר הרשות המקומית בלבד חברה והחברות הכלולות בקבוצה, ויתן להן הזדמנות להציגך בקשה עד למועד שיצין בהודעתו.

הוראות החלק הראשון בפרק השמיני לחוק החברות, למעט סעיפים 314, 315 ו- 321 ר' שבו, יחולו על מיזוג של חברה אזרחית לאחר המועד הקובלע ובנסיבות שבהם לא חל פטור לפי סעיף 6(ב), בשינויים אלה:

(א) סעיף 316 ייקרא Caino במקומות הרישה עד המילוי "את המיזוג" נאמר "החברות המתמזגות";

(ב) סעיף 317(א) ייקרא Caino בסיפה המתחללה במילוי "בתוך שלושה ימים";

הקים חברת אזרחית 6ה
לחיל מקובוצה לפני
המועד הקובלע

החלת הוראות על 6ה.
מיוזג

שבחוק החברות, ובפרט ההוראות הנוגעות לקבלת אישור האסיפה הכללית והדיקטוריון של החברות השונות, לא יחולו לגבי מיזוג בגין לפי הוראות חוק זה. לאור העדים המפורטים בסעיף 6 המוצע לשם הגנה על גושי חברה מתמזגות, מוצע לקבוע כי חלקו הראשון הראהון סעיף 319, שעניינו עיכוב או מניעה של המיזוג לפי בקשת נשאה, לא יהול לגבי מיזוג כאמור הקטע שיימחק על פי הצעעה מורה כי בית המשפט הראשי, לבקשת נשאה של חברה מתמזגות, להורות על עיכוב או מניעת ביצוע המיזוג, אם מצא כי קיים חשש סביר ש עקב המיזוג לא יהיה ביכולתה של החברה הקולטת לקיים את התהתייביותה של החברה המתמזגת". עם זאת, לא תבוטל סמכות בית המשפט "لتת הוראות להבטחת זכויותיהם של נושאים", הקבועה בסיפה של הסעיף.

סעיף 6 המוצע

מומוצע לאפשר לחיל מן החברות או החברות המזומות הכלולות בקבוצה שנקבעה מועצת הרשות לפי סעיף 6 להקים חברת אזרחית לפני המועד הקובלע, ובבדוק שהן התחייבו שלא יהיה בכך כדי לפגוע בזכויות של חברות או רשותות מקומיות אחרות שבאותה קבוצה, או בחובתן להתמזג אליה או להעביר את שירותיהם והbijob אליה.

סעיף 6ה המוצע

מאחר שימושה של חברה להבראה אזרחית הוא חיל מצער משקי נרחב שלו יתרונות רבים לחברה עצמה, לצרכנים ולמשק בכלל, ומאהר שהמהלך האמור נעשה בתיאום עם מרכזי השלטון המקומי, ולשם ייעול הליך המיזוג, מוצע לקבוע כי חלק מההוראות הפרק הדן במיזוג

- (ג) סעיף 317(ב) יוקרא ללא המילים "על החלטת האסיפה הכללית, תוך שלושה ימים ממועד קבלת ההחלטה, תודיעו";
- (ד) סעיף 319 יוקרא ללא הקטעה החל במילים "להורות על" עד המילים "וכן רשאי הוא";
- (ה) סעיף 323 יוקרא ללא המילים "שלושים ימים ממועד קבלת ההחלטה האסיפה הכללית בכל אחת מן החברות המתמזגות".

16. (א) על אף האמור בסעיף 6, מועצת הרשות לפטור חברה מהחובה להתמזג לחברה אזרית, אם החברה בקשר זה, והמומנה קבע כי התקיימו לגבייה כל אלה:

- (1) ביצעה את מלאה תכנית הפיתוח השנתית שאישר המומנה לפי סעיף 112;
 - (2) קיימה את ההוראות, שקבעה מועצת הרשות בכללים, לפי סעיף 2(ד) לעניין יחס המינוף המרבי ויחס כיסוי החוב;
 - (3) היא מקיימת את ההוראות ואמותה המידה שקבעה מועצת הרשות לפי סעיף 99;
- בדיקת המומנה לגבי קיום התנאים האמורים תיעשה מדי שנה לגבי השנה הקודמת.
- (ב) בקשה לפטור לפי סעיף זה תוגש עד יום 1 בינואר והפטור, אם יינתן, יהיה למשך שנה שתחלתה ביום 1 ביוני שאחריו; מועצת הרשות רשאית להאריך פטור שנתי, בהתאם מיזודות, לתקופות שלא יULLו יחד על 30 ימים.
- (ג) החלטה שלא לחת לחברה לפטור לא תתקבל אלא לאחר שמועצת הרשות נתנה לחברה הזדמנויות להשמע את טענותיה בעניין קיום התנאים לפטור.

פטור מהצטרופות
לחברה אזרחית

דברי הסבר

פעילותה לפי החוק, העומדת בתנאים שפורטו, ולא לרשות מקומית.

במקרה שבו מצא המומנה כי חברה אינה עומדת בתנאים המפורטים בסעיף זה, תחיליט מועצת הרשות עלAIMMAN פטור, שימושוותה חיוב והחברה להתמזג לחברה אזרית.

על אף האמור, ובמטרה לאפשר לחברות להתאים את פעילותן לנורמת התפעול החדש ולבצע הליכי החיעולות בתומם, מוצע לקבוע בהוראת המ עבר שבסעיף 6(א) כי התנאים לבחינות מתן פטור לשנה הראשונה לאחר המועד הקבוע, ולענין זה בלבד, היו מקרים יותר, ויכללו רק עמידה בתכנית פיתוח שנייה בשיעור שלא יפחט מ-65% ועמידה במוצע יחס כיסוי חוב שלא לא יפחט מ-1.

סעיף 16 המוצע ולסעיף 6(א)

מושען לקבוע כי חברה תהיה פטורה מלחתמווג לחברה אזרחית, למשך שנה בכל פעם, אם המומנה קבע כי היא קיימה באופן מלא את תכנית הפיתוח השנתית שאושירה לה לפי סעיף 112 לחוק, מבחינת הנהון שברשותה עולה כי היא קיימת את ההוראות שתקבע מועצת הרשות לגבי יחס המינוף המרבי ייחס כיסוי חוב, וכן היא מקיימת את ההוראות ואמותה המידה שקבעה מועצת הרשות לעניין הרמה, הטיב והאיכות של השירותים שעל החברה לחת עלרכניה. יצוין כי תנאים אלה מבטיחים שההפקה של נורמת התפעול לא תפגע ברמת השירותים שאוטו מחייבת החברה לספק לצרכניה.

יובהר כי פטור כאמור יינתן אך ורק לחברה, לרבות חברת שהתקשרה עם חברה מנהלת לשם ביצוע כלל

<p>(א) רשות מקומית בלא חברה וחברה שאין לה פטור לפוי סעיף 16 תגיש לאישור הממונה את המסמכים האמורים בפסקאות (1) עד (3) שבסעיף קטן (ג) בתוקף התקופות הקבועות בהן, ותשלים את הקמת החברה האזוריית או את העברת שיורתי המים והבוב שבחותומה, לפי העניין, לחברת האזורית, בתוקף תקופה של 120 ימים.</p> <p>(ב) התקופות לביצוע כל אחד מארבעת שלבי הקמה האמורים בסעיף קטן (א), יימנו לגבי רשות מקומית בלא חברה – מיום ל' בשבט התשע"ד (31 בינואר 2014), ולגבי חברה שאין לה פטור לפי סעיף 16 – מיום י"א בשבט התשע"ה (31 בינואר 2015) אם לא בקשה פטוח ומיום פקיעת פטור שנייה לה או מיום מתן החלטת מועצת הרשות שלא לסת לה פטוח, לפי העניין, אם בקשה פטוח.</p> <p>(ג) המסמכים שייגשו לממונה, והתוקופות להגשתם שיימנו כאמור בסעיף קטן (ב), הם אלה:</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) חישוב שווי הנכסים המועברים על ידה לחברת האזורית – 30 ימים; (2) ההסתכם שבינה לבין החברה האזורית בדבר העברת נכסיה, זכויותיה וחובותיה לחברת האזורית ותנאי העברותם, כאמור בסעיף 11(ב) – 75 ימים; (3) חלוקת הבעלות בחברה האזורית לפי סעיף 37(ב) וכל הסכם ביןיה לבין החברה האזורית או ביןיה לבין חברת אחרת או רשות מקומית בלא חברה בעניינים הנוגעים להקמת החברה האזורית – 100 ימים; <p>הממונה יבחן את התאמת המסמכים שייגשו לו להוראות לפי חוק זה ולמטרותיו, ויתן את ההחלטה בדבר אישורם בתוך 30 ימים מיום הגשתם.</p> <p>(א) היה הממונה סבור כי רשות מקומית בלא חברה לא קיימה שלב משלבי ההחלטה, ישלח לה הודעה; על הודעה יחולו הוראות סעיף 115, כאשר הרשות המקומית הייתה מינוי מנהל מורשה 6.ח. לרשות מקומית בלא חברה</p>	<p>שלבי ההחלטה של חברת אזורית בידי חברה מקומית בלא חברה ובידי חברת שלא ניתן לה פטור מייזוג לחברת אזורית</p> <p>סעיף 6 המוצע</p> <p>רשות מקומית שלא העבירה את ניהול משק המים והבוב בתחום עד ליום ל' בשבט התשע"ד (31 בינואר 2014) תהיב לעשות כן בתוקף 120 ימים מן המועד האמור, וחברה אשר מעצצת הרשות החליטה שלא לאשר לה פטור מייזוג לחברת אזורית, תהיב להשלים את העברת ניהול משק המים והבוב שבחותומה או המייזוג לחברה אזורית בתוקף 120 ימים מהיום שבו ניתנה ההחלטה מועצת הרשות. בתוקף תקופה זו זו יהיה לחזקם בשלבי ההחלטה המפורטים בסעיף קטן (ג), בתוקף פרקי הזמן הקבועים בו לכל שלב, שיימנו החל מן המועדים האמורים.</p>
---	---

חברה; חלפה התקופה שנקבעה בהודעה, רשיי שר האוצר, בהסכמה שר הפנים, למנות מנהל מורשה מטעמו שיופיע לשם הבטחת קיום שלבי החקמה; לא התקבלה הסכמה שר הפנים להצעת שר האוצר בדבר מינוי כאמור בתוך 30 ימים, וoba המינוי לאישור הממשלה.

(ב) למנhal מורשה שנחטמנה לפי סעיף קטן (א) יהיו כל הסמכויות והתקידיים שיש לראש הרשות המקומית, למועצה הרשות המקומית ולמושאי משרה בה בכל הנוגע לקיום שלבי החקמה; כל עוד מלא המנהל המורשה את תפקידו לא ימלאו כל אלה את תפקידיהם ולא ישמשו בסמכויותיהם לעניין קיום שלבי החקמה.

(ג) הממונה רשאי להורות לרשות המקומית לשלם למנהל המורשה שבר והוצאות שהוציאו לשם ביצוע תפקידו כפי שיקבע, ואם היה המנהל המורשה עובד המדינה, רשאי הממונה להורות כי השבר ישולם לאוצר המדינה.

(ד) מנהל מורשה יהיה רשאי לגבוט את שברו והוצאותיו, כפי שקבע הממונה כאמור בסעיף קטן (ג), מחשבון הרשות המקומית, והוא יבוא לעניין זה במקומ הרשות המקומית, לפי העניין, והגורמים המוסכמים מטעם.

(א) מועצת הרשות תקבע, בהתאם עם הממונה, ככלים לשם הבטחת יציבותן הפיננסית של חברות אזוריות ועמידתן בהתחייבויות שהועברו אליה מחברה מתמוגות, זכאים נושי חברה מתמוגות לסיוע מאוצר המדינה בשיעור שיקבע שר האוצר, בהסכמה שר המשפטים.

(ג) נושא חברת מתמוגות המבקש סיוע לגבי התחייבות כלפיו יגיש את בקשתו למי שר האוצר הסמיך לכך, לאחר שחלפו 60 ימים מן היום שנקבע לפירעון התחייבות ו-30 ימים מן היום שבו פנה לחברה האזורית בדרישה לקיום התחייבות; שר האוצר רשאי לקבוע הוראות לעניין הגשת בקשה כאמור.

דברי הסבר

הфинנסית של חברות אזוריות ועמידתן בהתחייבויות שהועברו אליהן על ידי חברות המתמוגות. כמו כן, מוצע לקבוע כי נושי חברה כאמור יהיו זכאים לסיוע מאוצר המדינה, במקרה שבו לא יהיה ביכולתה של החברה האזורית לקיים את התחייבויות החברה כלפי אותם נושים שהועברו לחברה האזורית.

סיוע כאמור לא ניתן אם מי שהסмир שר האוצר לעניין זה החליט, לאחר התייעצויות עם הממונה, שאירוע יחולתו של החברה האזורית לקיים את התחייבויותainer איןנו נובע מהמיוזג.

ראש הרשות המקומית, למועצה ולמושאי משרה בה בכל הקשור לקיום שלבי החקמה וכי אלה לא ישמשו בסמכויותיהם לעניין זה.

סעיף 6 המוצע ולסעיף 64

מומוצע לקבוע הוראות לשם הגנה על נושאים, שאינם רשות מקומית או חברת מקורות, אשר התקשו עם החברה לפני תחילתו של חוק זה, אך שבמועד ההתקשרות לא ידעו שיש אפשרות שהתקשרותם תוסב להתקשרות עם החברה האזורית. אך מוצע לקבוע כי מועצת הרשות תקבע, בהתאם עם הממונה, ככלים לשם הבטחת יציבותן

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ב), לא ניתן סיווע אם מי ששר האוצר הסמיר לכך החלטתי, לאחר התיעיצות עם הממונה, כי אייכולתה של החברה האזרית לקיים את התchiebioiyotihia איינו נובע מהמיוזג.

(ה) ניתן סיווע לפי סעיף קטן (ב) יראו את החוב לנושא החברה המתמזגת, בסכום הסיוע שניתן, במקרה הומחה למדינה, וזאת אף אם בהסכם שבינו לבין החברה המתמזגת נקבעה הוראה המונעת המכחאה כאמור.

(ו) בסעיף זה, "נושא חברה מתמזגת" – נושא שהתקשר עם חברה המחויבת במיזוג לפי הוראות חוק זה או עם חברת בת של חברה כאמור, לפני מועד תחילתו של חוק לשינוי סדרי עדיפויות לאומיים (תיקוני חוקה להשגת יעדיו התקציב לשנים 2013 ו-2014, התשע"ג-2013, בהסכם לתקופה הנמשכת עד לאחר המועד הקובלע, ואיינו רשות מקומית או מקורות חברת מים בעמ"ז;

(5) בסעיף 9(א), בסופו יבוא:

"(6) מאגרי מידע הכלולים פרטיז צרכניים.";

(6) בסעיף 11 –

(א) בסעיף קטן (א), אחרי "לחברה" יבוא "או מן החברה המתמזגת אל החברה האזרית";

(ב) בסעיף קטן (ב), אחרי "לבין החברה" יבוא "או בהסכם בין החברה המתמזגת לבין החברה האזרית";

(7) בסעיף 13 –

(א) בסעיף קטן (א), אחרי "לבין החברה" יבוא "והסכמים בין החברה המתמזגת לבין החברה האזרית";

דברי הסבר

בהתוותם חינויים לחברה לצורך מתן שירותים והביבו
וגביית התשלומים בעברום.

לפסקה (6)

מצוע לתקן את סעיף 11 לחוק, שעניינו תנאי העברה של נכסים וזכויות מן הרשות המקומית לחברה, כך שיחול גם על העברת נכסים וזכויות במיזוג בין חברה לחברת אזרית.

לפסקה (7)

מצוע לתקן את הוראות סעיף 13 לחוק שעניינו פטור ממש בולטים על הסכמים בין רשות מקומית לחברה בדבר הקמת החברה לפי החוק והעברת נכסים אליה, וחישוב מסים לגבי נכס שהועבר מרשות מקומית לחברה, כך שהן יהולו גם על הסכמים וההעברה נכסים, זכויות וחובות מחברה לחברת אזרית.

סעיף 64 המוצע יאפשר הגשת עתירה לבית המשפט לעניינים מינוחליים נגד החלטה כאמור.

במקרה שבו ניתן סיווע כאמור, יראו את החוב לנושא החברה המתמזגת, בסכום הסיוע כאמור, במקרה הומחה למדינה, וזאת אף אם בהסכם שבין החברה האזרית לאותו נושא הייתה תניה המונעת המכחאה כאמור. כך תיכנס המדינה בנעלוי הנושא ביחס לגביית חובו מהחברה האזרית.

לפסקה (5)

סעיף 9 לחוק כי רשות מקומית שהקימה חברה תעביר לחברה את כל זכויותיה בנכסים הכספיים הרשות ששים ערב הקמת החברה את משק המים והביב של הרשות המקומית, לרבות אלה המפורטים בפסקאות (1) עד (5) באוטו סעיף. מוצע להוסיף לרשימת הנכסים שיש להעביר גם את מאגרי המידע הכלולים את פרטי הצרכנים,

(ב) בסעיף קטן (ב), ברישיה ובפסקה (4), אחרי "מהרשות המקומית לחברה" יבוא "או מהחברה המתמזגת לחברת האזורי", ובסייפה המתחלפת במילים "לעתין זה", בסופה יבוא "או יום החתימה על הצעת המיזוג לפי סעיף 316 לחוק החברות, לפי העניין";

(8) בסעיף 25(א) –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "תאגיד כאמור בסעיף קטן (ב)" יבוא "תאגיד שמתיקיים בו התנאים האמורים בסעיף קטן (ב) או חברה מנהלת" ובמקום "לו" יבוא "להם";

(ב) בסעיף קטן (ב), אחרי "בסעיף קטן (א)" יבוא "עם תאגיד";

(ג) בסעיף קטן (ג), אחרי "ייתן לתאגיד" יבוא "או לחברת מנהלת" ובמקום "עמו" יבוא "עםם";

(9) בסעיף 26, במקום סעיפים קטענים (א) ו-(ב) יבוא:

"(א) בסעיף זה ובסעיף 26א, רשות מקומית" – לרבות תאגיד בשליטת הרשות המקומית שאינו חברה.

(ב) חברה לא תקשר בעסקה עם רשות מקומית שבתחומה היא פועלת אלא מטעמים של עיילות כלכלית לחברה ושיפור השירות לצרכנים, ובלבד שהעסקה היא אחת מלאה המנווית בסעיף קטן (ב1) והתקיימו התנאים הקבועים בו לגיביה.

(ב1) העתקאות חמורות לחברה לעניין סעיף קטן (ב) והתנאים לגיביה הם אלה:

(1) התקשרות לשכירת נכס מטעם הרשות המקומית לפי כללים קבועה המועצה ובאישור הממונה מראש ובכתב; הממונה יאשר את ההתקשרות אם מצא כי השימוש בנכס לא יפגע באיכות השירות שהחברה נותנת ודמי השכירות הם בתנאי שוק; החלטת הממונה תהיה מנומקת;

דברי הסבר

השירות לצרכני החברה. מעבר לסוגי העסקאות המפורטים בפסקאות (1) עד (4) בסעיף קטן (ב1) ובסעיף קטן (ב2) המצועים או לעסקה המאורשת באופן חריג ומרASH לפיסקה (5) שבסעיף קטן (ב1), לא תותר כל עסקה בין הרשות המקומית לחברה.

להלן סוג העסקאות שאולם מוצע להתייר:

(1) התקשרות לשכירת נכס – מוצע לקבוע כי חברה תהיה רשאית לשכור נכסים מעת הרשות המקומיות שבתחוםן היא פועלת לפי כללים שתקבע המועצה ובאישור הממונה. לגבי כל התקשרות הממונה יבחן אם ההתקשרות היא בהתאם לכללים שתקבע המועצה וכן אם אין בשימוש בנכס כדי לפגוע באיכות השירות שנוננתה החברה ואם דמי השכירות הם בתנאי השוק;

(2) התקשרות לתהיה רשאית להתקשר עם הרשות המקומית כי חברה לצורך עבודות פיתוח – מוצע לקבוע שבתחוםן היא פועלת לצורך עבודות פיתוח, לפי כללים שתקבע המועצה. לדוגמה, אפשר שהכללים יקבעו תנאים שבהם החברה ורשות המקומית יוכל להתקשר יחדיו עם קבלן אשר יסולב כבישים ומדרכות ויינה בהם צנרת של מים ובובו;

לפסקה (8)

סעיף 25 לחוק מאפשר לחברה להתקשר עם תאגיד בעל ניסיון ממופרט בסעיף לביצוע כל תפקידיה בפעולות חיונית או עיקרי, וזאת באישור הממונה, אשר ייתן לתאגיד האמור רישיון משנה. מוצע לתקן את הסעיף כך לחברה תהא רשאית להתקשר באופן דומה גם עם חברה מנהלת.

לפסקה (9)

סעיף 26 לחוק קובע כי בתקופה של שלוש שנים מיום הקמת החברה היא "לא תרכוש שירותים מעת הרשות המקומית שבתחוםן היא פועלת, ולא תעשה עמן עסקאות, לרבות שאילת עובדים, אלא אם כן הם מסוימים ובתנאים שנקבעו לעניין זה ברישיון החברה", ולאחר מכן ייאתracosh מזמן שירותים ולא תקשר עמן בעסקאות היא לא באישור מיהדר של הממונה, שיינתן לתקופות שלא יULLO על שירותי בכל פעם". מוצע להחlijf הוראות אלה בהוראות שיתירו התקשרות בסוגים מסוימים בלבד של עסקאות, וזאת בהתאם לכללים שתקבע המועצה ובכפוף לתנאים המפורטים בסעיף המוצע לגבי כל סוג עסקה. עוד מוצע לקבוע כי התקשרות בעסקאות מסוימות האלה, תיעשה רק מטעמים של עיילות כלכלית לחברה ושיפור

- (2) התקשות לצורך עבודות פיתוח, לפי כללים שקבעה המועצה;
- (3) התקשות לצורך רכישת טובין, לפי כללים שקבעה המועצה;
- (4) התקשות לקבלת שירות גביה מאית הרשות המקומית, לפי כללים שקבעה המועצה ובאישור הממונה מראש ובכתב;
- (5) כל עסקה אחרת, באישור הממונה והמועצה מראש ובכתב.
- (ב2) נוסף על האמור בסעיף קטן (ב1), חברת רשאית לשאול, ביום תחילת פעילות החברה, עובדים ממעלות המים והביוב ברשות המקומית שבתחומה היא פועלת, ובבלבד שהתקיימו כל אלה:
- (1) הממונה יאשר שאילתה כאמור מראש ובכתב לגבי כל אחד מן העובדים האמורים, לאחר שיבחן, בין השאר, טעמים של יעילות כלכלית לחברה ושיפור השירות לצרכנים;
 - (2) שאלות העובדים תהיה לתקופה שלא תעלתה על עשר שנים מיום תחילת פעילות החברה; החברה רשאית להמשיך את שאילתם, כולל או חלקם, לתקופה נוספת, באישור הממונה בכתב ומראש לאחר שבחן שיש צורך בכך כאמור בפסקה (1), ובתנאים שיקבע;
 - (3) החלטות הממונה לפי סעיף קטן זה יהיו מנומקות.”;

דברי הסבר

המקובלים, באישור הממונה על התאגידים, ובכפוף לכללים שיקבע;

(4) ממונה גביה ופקיד גביה ימונו מבין עובדי החברה. חברת תוכל לעשות שימוש בשירותי גביה של רשות מקומית שבתחומה היא פועלת לפי הכללים כאמור ובאישור מראש ובכתב מהມמונה.

עסוקאות אחרות – הויאל ולא ניתן לצפות את כל סוגיהם שבינם הרשות המקומית, מוצע להשאיר פתח לאישור חריג של עסקאות. בשל העובדה שעובדה שמודור בחרג לעומת מה שיתור בחוק, מוצע כי לכל עסקה מיוחדת כאמור יידרש אישור מראש ובכתב, הן מאית הממונה והן מאית המועצה.

מומוצע להאריך את התקופה שבה רשאית החברה לשאול העובדים ממעלות המים והביוב מהרשות המקומית, משלוש שנים לעשר שנים מהתחלת החלה החברה לפועל, וזאת בכפוף לבחינת הממונה ואישורו לגבי אחד מהמעודדים, ובתנאים שיקבע. מוצע כי אישור הממונה יינתן לאחר ישיקול טעימים של יעילות כלכלית לחברה ושיפור השירות לצרכני החברה, וכן שיקולים נספחים כפי שיימצא לנוכח, כן מוצע לקבוע כי הממונה יהיה רשאי לאשר את שאילת העובדים, כולל או חלקם, לתקופה נוספת, לאחר שיבחן את הצורך בהמשך השאילה ובתנאים שיקבע.

(3) התקשות לצורך רכישת טובין – מוצע לקבוע כי החברה תהיה רשאית להתקשר עם הרשות המקומית שבתחומה היא פועלת לצורך רכישת טובין, לפי כללים שתקבע המועצה. לדוגמה, אפשר שהכללים יקבעו תנאים שבהם החברה ורשות המקומית יוכל לעזור במשותף מכיוון לרכישת טובין הדורושים לשתייהן, כדי להציג תנאים טובים יותר בשל התדרון לנודל של העסקה.

יש לציין כי לצורך התקשות כאמור בפסקאות (2) ו(3) לסעיף 26 המוצע לא די בתיקון סעיף 26 לחוק, שכן התקשות במכוון משוחף מחייבת לטוטות מהחובה הקבועה בחוק חובת מכרזים לפרסום מכרזים נפרדים של החברה ושל הרשות המקומית. לצורך כך מוצע, בסעיף 9 להלן, תיקן גם את חוק חובת המכרזים.

(4) התקשות לקבלת שירותי גביה – מוצע לאפשר לחברה לרוכש מהרשות המקומית שירותי גביה זואת לפי כללים שתקבע המועצה. בהחלטת הממשלה הנזכרת מבואו להצעת חוק זו נקבעו לכך תנאים כלהלן:

(1) הרשות המקומית תעביר את החובים השוטפים שגבתו מ\ucrcani החברה בעבור צrichtת מים וביוב לשירות לחשבון הבנק של החברה;

(2) סך התשלומים השנתי המועבר אל החברה לא יפתח מכפפלת סך החובים השוטפים שהוצעו על ידי החברה באחוות הגביה הנורמטיבי כפי שמוכר בכללי תערופי המים;

(3) החברה תשלם לרשות המקומית עמלת גביה כפי שתיקבע בהתאם לאחווי עמלת הגביה

(10) אחרי סעיף 26 יבוא:

רכישת שירותים מספק משותי 26. חברה לא תתקשר בעסקה לרכישת שירותים ממילוי שנותן שירותי לשות המקומית שבתחומה היא מספקת שירותי מים וביוב, אלא אם כן השירותים הנרכשים הם שירותי מינהלה מסווגים שקבעה המועצה בכללים, וההתקשרות אינה מעמידה את נווטן השירותים במצב של חשש לניגוד עניינים; כללי המועצה לפי סעיף זה יכלול תנאים להתקשרות עניינים; והסדרים למניעת ניגוד עניינים.";

(11) בסעיף 54, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) חברה תערוך ליום האחרון של חודש יוני של כל שנה (להלן – יום הדוח) דוח בגיןים, מסוקר בידי רואה חשבון, ותגישיו לשות ולמונוה עד תום חודשיים מיום הדוח (בחוק זה – דוח בגיןים)."

(12) בסעיף 55, בסופו יבוא:

"(ג) "הוועדה למינויי דירקטוריים" או "הוועדה" – הוועדה שמונתה לפי סעיף 63.א";

(13) בסעיף 60 –

(א) בסעיף קטן (ב), אחרי "חבר מועצה" יבוא "רבות בראש רשות מקומית";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) מבקר של רשות מקומית לא יכהן כדירקטור בחברה שאויה רשות מקומית היא בעלת אמצעי שליטה בה".

דברי הסבר

במبدأ, התעוררה שאלת לגבי היכולת למנות את ראש הרשות המקומית, וחילק מנושאי משרה בכירים בראשות המקומית, לדירקטוריון של החברה, וכוכב הוראות הסעיף כאמור. מדיניות הממונה ועמדת הוועדה לביקורת בגיןים שהוקמה לפי סעיף 18 ב לחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975 (להלן – הוועדה לביקורת בגיןים), הייתה כי לא ניתן לאשר בגיןים אלה עקב חשש לניגוד עניינים. בתקונים המוצעים בהמשך העצת החוק ישנים הסדרים לצמצום החשש לניגוד עניינים כאמור. הסדרים אלו כוללים הגדרת מספר הדירקטוריונים החיצוניים המכחניים בחברה, קביעת הגבולות על התקשרות בעסקאות עם הרשות המקומית או שלרשויות המקומית עניין מיוחד בהן, ובקביעת רוב מיחור שנדרש לאישור עסקאות כאמור. נוכחות הדירקטוריונים המוצעים, מוציע לקבוע כי עצם כהונתו של אדם בראש רשות מקומית או כנושא משרה בה, לא תיקשב ביצירת ניגוד עניינים. בכך כמובן, לבדיקה פרטנית אלה כדים כדים רשות מקומית או יתרה מכך מינויים של של הוועדה לביקורת בגיןים, במקרה, לבדיקה פרטנית של שאר הוראות החוק לפי התקנון המוצע, אשר נועד להבטיח שלא יהיה בגיןים אלה כדי לפגוע ביכולת החברה להתנהל באופן עצמאי ומקצועי.

עם זאת, בפסקת משנה (ב) מוצע להבהיר כי מבקר של הרשות המקומית לא יכהן כדירקטור בחברה.

לפסקה (10) מוצע לאפשר לחברה לרכוש שירותי מינהלה, בגין הנהלת חברותנו, אדם שמספק שירותי גם לשויות מקומיות שבתחומן היא פועל, וב└בד שההתקשרות אינה מעמידה את אותו אדם במצב של חשש לניגוד עניינים. מוצע להסмир את מועצת הרשות לקבוע כללים לעניין סעיף זה, לרבות לעניין הסוגים של שירותי המינהלה המודולים כאמור והסדרים למניעת ניגוד עניינים.

לפסקה (11)

סעיף 54(ב) לחוק מורה כי חברה תערוך ותגישי לרשות ולמונוה דוחות כספיים לכל רבונן. מוצע להסתפק בדוחות חצי שנתיים, וזאת משום שהניסיון הראה שבפועלות חברה אין שינוי מהותי בתוכפים ולפיכך אין תולעת רבה בדוח רבונני, כמו כן, הכנות דוחות רבוניים ברוכחה בעליית ניכרת.

לפסקה (13)

סעיף 60(ב) רישה לחוק קובע כי אדם אינו יכול לכחן כדירקטור בחברה אם עיסוקו الآחרים עלולים ליזור ניגוד עניינים עם תפקידו כديرקטו.

בשנים שקדמו להקמת הוועדה לבחינת ההתאמות הנדרשות ביחסו השלטן המקומי ותאגידי המים הנוצרת

(14) בסעיף 61, בסופו יבוא:

"(ו) מינויי דירקטוריים בחברה אзорית ייעשה בהסכמה של כל בעלי המניות;
לא מונו דירקטוריים עד המועד הקובל, תמנה אותן הוועדה למינוי דירקטוריים
לפי סעיף 63א.;"

(15) בסעיף 63 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) בפסקה (1), בסופה יבוא "על אף האמור, מספר חברי הדירקטוריון בחברה אзорית שבתחומה 200,000 תושבים לפחות או שאלתיהם של בעלי המניות בה מוחזקים בידי עשר רשותות מקומיות לפחות, לא עליה על אחד עשר אם הסכימו בעלי המניות כי ככלם יהיו דירקטוריים חיצוניים כמשמעותם בסימן ה' בפרק הראשון לחלק השישי בחוק החברות (להלן – דירקטוריים חיצוניים).";

(2) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(1א) מספר הדירקטוריום החיצוניים בendirקטוריון לא יפחית משלשה, ובendirקטוריון שמספר חבריו עולה על שבעה – לא יפחית ביותר מאחד ממספר הדירקטוריום שאינם חיצוניים;";

(3) במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) לא יותר מרבע מחברי הדירקטוריון יהיו חברי מועצה בראשות מקומיות;";

(4) אחרי "אישור המונונה" יבוא "זהו לאIASR יאשר ייעוד רוחחים לחולקה אם החברה לא קימה שלב משלבי ההקמה";

(5) בסופו יבוא:

"(6) עסקה כאמור בסעיפים 26 ו-26א וכן עסקה של חברת עם אדם אחר שלרשות מקומית המחייבת אמצעי שליטה בחברה יש עניין בה, טעונה אישור ועדת הביקורת של החברה ולאחריו אישור הדירקטוריון ברוב של הדירקטוריום החיצוניים הנוכחים והשתתפים בהצעעה, בלבד שביישיבה נוכחה לפחות דירקטור חיצוני אחד; הוראות אלה לא יחולו לגבי עסקה שענינה חלוקת דיבידנד או עסקה אחרת שענינה של הרשות המקומית בה נובע מעצם החזקת אמצעי שליטה בחברה;

דברי הסבר

לפסקה (15)

סעיף 63(א)(1) לחוק מורה כי "מספר חברי הדירקטוריון של החברה יהיה לפחות חמישה ולא יותר מותשעה". מוצע לתקן את הסעיף כך שנינתן היה להגדיל את מספר חברי הדירקטוריון לאחר עשר תושביםUm 200,000 תושבים לפחות או שמנויותיה מוחזקות בידי עשר רשויות מקומיות לפחות, אם הן הסכימו למונות בחברה ורק דירקטוריים חיצוניים.

סעיף 63(א)(2) לחוק קובל כי כל עוד החברה היא בשליטת רשויות מקומיות, לא יותר מאשר שלשים חברי הדירקטוריון יהיו חברי מועצה ועובדים ברשותות מקומיות

לפסקה (14)

סעיף 61 לחוק קובל כי דירקטוריום מטעם רשות מקומית בחברה ימונה בידי מועצת הרשות המקומית, לאחר התיעוזות עם הוועדה לביקורת מינויים ומחלוקת עליהם הוראות שנותן של חוק החברות הממשלתיות. מוצע לקבוע כי מינוי דירקטוריום בחברה אзорית ייעשה בהסכמה של כל בעלי המניות בחברה, ואם הם לא מונו עד למועד הקובל או אם פחות מספרם מהמספר המזרחי הנדרש לפי הוראות סעיף 63(א), הם ימונה על ידי הוועדה למינוי דירקטוריום לפי סעיף 63א המוצע בפסקה (16) להלן.

(7) יסיבה או חלק מישיבה שבהם יושב ראש הדירקטוריון מנوع מהשתתף עקב ניגוד עניינים, ינהלו בידי דירקטור חיצוני שהדיקטוריון יבחר;"

(ב) בסופו יבוא:

(ג) (1) פחת מספר הדירקטורים מן המספר המזרע הקבוע בסעיף קטן (א) או פחת מספר הדירקטורים החיצוניים מן המספר המזרע הקבוע בסעיף קטן (א)(א), יורה המונה לרשות המקומית למנות דירקטורי לשם השלמה החסר בתוך שלושה חודשים מזמן הוראותו, או בתוך תקופה קצרה יותר שלילה יורה, אם סבר לנשיבות העניין מצדיקות זאת, ובלאו לפחות מוששים ימים;

(2) לא מונה דירקטורי או דירקטורי חיצוני כנדרש לפי הוראות המונה בתוך התקופה כאמור בפסקה (1), תמנה אותו הוועדה למינוי דירקטוריים;

(3) תקופה כהונתו של מי שמנתה הוועדה לפי פסקה (2) תהיה עד שימושו דירקטוריים או דירקטוריים חיצוניים במספר ובארכט הנדרש לפי סעיפים קטנים (א)(1) או (א)(א), לפי העניין, או עד תום שנה ממועד מינויו, לפי המאוחר;

(4) הוראות סעיפים 60 עד 63 יחולו על מינוי וכיהונה של מי שמנתה הוועדה למינוי דירקטוריים לפי פסקה (2), בכפוף להוראות פסקאות (1) עד (3);

(16) אחורי סעיף 63 יבוא:

"ועדה למינוי דירקטוריים מועצת הרשות תמנה ועדה למינוי דירקטוריים בחברות.

דברי הסבר

עוד מוצע לקבוע כי כאשר יושב ראש הדירקטוריון מנוע מהשתתף בישיבה עקב ניגוד עניינים, ינהל דירקטורי חיצוני את הישיבה.

סעיף קטן (ג) ש谟וץ להוסיפו לסעיף 63 לחוק נועד לטפל במקרה שבו מספר הדירקטוריים או מספר הדירקטוריים החיצוניים בחברה נמוך ממספר המזרע הנדרש בחוק לקיום ישיבות. מצב זה עשוי לבוא, בין השאר, מחלוקת בין בעלי מינויים בחברה או מהעדיר יכולת של רשות מקומית שיש לה כוח למנות דירקטוריים למגוון מיסיבות פוליטיות או אחרות. אימיניו דירקטוריים כאמור מוגן מהדיקטוריון להמשיך ולפעול, ופוגע במעמד התאגידី בחברה. מוצע לקבוע כי במקרה זה ועדה חיצונית, שתוקם על פי 63 א' המוצע בפסקה (16) להלן, תהיה רשאית, בהתאם, לחייבת דירקטוריים חיצוניים במספר הדרוש להשלמת הדיקטוריון, כדי לאפשר לו לחזור ולפעול, וזאת עד למינוי דירקטוריים במינוי הנדרש על ידי בעלי המינוי.

פסקה (16)

谟וץ להקים ועדה ציבורית בראשות שופט מזרע בדיםוס, שלא תוקנה הסמכות למנות דירקטוריים במקורה שהרשויות המקומיות אין עשות זאת, כאמור בפסקה (15) לעיל. חברי הוועדה האחרים יהיו שני חברים מהם

ובלאו יותר מרבע מחברי הדירקטוריון יהיה חבר מועצה בשרות המקומית". מוצע לבטל את המגבלה בדבר המספר המרבי של חברי הדיקטוריון שהם חברי מועצה וعبادים בשרות מקומיות, וחולף זאת לקבוע, לצד המגבלה שלפהila לא יותר מרבע חברי הדיקטוריון יהיו חברי מועצה, כי מספר הדיקטוריים החיצוניים בדיקטוריון לא יפחית משלושה, ובDİకטוריון שמספר חברי עולה על שבעה, מספר הדיקטוריים החיצוניים לא יפחית ביותר מ加倍 מספר הדיקטוריים שאינם חיצוניים.

סעיף (א)(5) לחוק קובע כי "חוללות החברה בדרך ייעוד ורוחה טענות אישור הממונה; חלק הממונה על החלטות החברה, תובא המחלוקת להכרעת מועצת הרשות. מוצע לתקן את הטעון כך שהחומר לא קיבל פוטו ממיוזג לחברת אזרחית, ולא קיימה שלב משלביה ההקמה הקבועים בסעיף 60 המוצע, לא תוכל להגיש לחלוקת דיבידנה.

כמו כן, מוצע לקבוע כי עסקה של החברה עם הרשות המקומית או עסקה של רשות המקומית יש עניין בה שאינו נובע מעצם החזקת מנתה בחברה, כגון חלמת דיבידנה, טעונה אישור של ועדת הביקורת לאחריה אישור של הדיקטוריון, ברוב של הדיקטוריים החיצוניים הנוכחים והמשתתפים בהצעעה, ובלאו שלפחות דיקטורי חיצוני אחד המשתתף בהצעעה.

- (ב) הוועדה תהיה בת שלושה חברים, ואלה הם:
- (1) שופט בדימוס של בית המשפט המחווי, שיציע שר המשפטים והוא יהיה יושב ראש הוועדה;
 - (2) שני חברים, שיציע יושב ראש הוועדה שהם בעלי מומחיות בתחום המים והbijוב ומתקיים בהם האמור בסעיף 16א לחוק החברות הממשלתיות או שהם אנשי סגל אקדמי בכיר במוסדות להשכלה גבוהה בתחוםים הנוגעים לעניין או מי שהיו אנשי סגל כאמור.
- (ג) חבר הוועדה יתמנה לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים ונינתן לשוב ולמנותו לתקופת כהונה נוספת.
- (ד) על הוועדה ועל חברי הוועדה יחולו הוראות סעיפים 36א(ג) ו-36ב ו-36ד עד 36ז לחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981⁷⁴, בשינויים המחוויים, ולענין סעיפים אלה במקום בנק ישראל תבוא הרשות ובמקום המפקח או הנגיד תבוא מועצת הרשות.;

– (17) בסעיף 66(א) –

- (א) בסעיף קטן(א), הסיפה החל במילים "ואולם בדיקטוריוון" – תימחק;
 (ב) בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא "ובهم לפחות דיקטור חיוני אחד";

– (18) בסעיף 68

- (א) בסעיף קטן (א), אחרי "מנהל כללי" יבוא "ואולם רשותה החברה לקבוע כי לא ימונה בה מנהל כללי, וכי תפקיד המנהל הכללי, שירות הניהול השוטף של ענייני החברה האחרת ושירותי הביצוע של תפקידה יוצעו באמצעות חברת ניהולת".;

דברי הסבר

שנתכנסה בשל העדר מנתן חוקי בישיבה קודמת, יהיה מנתן חוקי שלושה חברי הדיקטוריוון, ובهم לפחות דיקטור חיוני אחד.

סעיף 66(א)(2) לחוק קובל כי המניין החוקי האמור נדרש בפתחת היישיבה, וסעיף 66(ב) קובל כי המניין החוקי קיבלת החלטות הדיקטוריוון והוא שלושה דיקטוריים. לאור הכוונה שבידיו שיטת החק זע, לייצר איזונים ובמלטים בניהול החברה באופן שיטתי את עצמאות ניהולו, ובכלל זה חיזוק כוחם של הדיקטוריים החיצוניים בחברה, ובdomina להסדר הקבוע בסעיף 116א לחוק החברות לעניין המניין החוקי לקבלת החלטה בועדת הביקורת, מוצע לקבוע כי המניין החוקי לצורך לקבל החלטה יכול לפחות דיקטור חיוני אחד.

פסקה (18)

בסעיף 68(א) לחוק נקבע כי הדיקטוריוון ימנה לחברה מנהל כללי. מוצע לתקן את הסעיף כך שדיקטוריוון יהיה רשאי לקבוע כי ניהולו השוטף של החברה וביצוע כל פעילותה לפי חוק זה יבוצעו באמצעות חברה מנהלת. לפי

על מומחיות בתחום משק המים והbijוב, אשר באים לשדרה המעשה או מהאקדמיה ואשר יוצאו על ידי יושב ראש הוועדה בתתייעצות עם מועצת הרשות. הרכבת כזה נועד להבטיח שהדיקטוריים יימנוו יהיו אנשי מקצוע אשר יוכל למלא את תפקידם באופן מיטבי.

הסדר דומה קיים בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981 (להלן – חוק הבנקאות רישוי), לעניין מינוי דיקטוריים בתאגדים בנקאים. מוצע לקבוע, כי הוראות חוק הבנקאות, רישוי לעניין תקופת כהונתה, הפקסת כהונה, סדרי עבודה, תוקף פועלות הוועדה, הייתה הוועדה גוף מבוקר ומוביל לחברי הוועדה, יהולו גם על הוועדה שתוקם לפי חוק זה, בשינויים המחוויים.

פסקה (17)

סעיף 66(א)(1) לחוק קובל כי המניין החוקי לישיבות הדיקטוריוון הוא רוב חברי הדיקטוריוון, ובם לפחות דיקטור חיוני אחד. מוצע לモוחק את ההוראה המכללה הקבועה בסיפה של פסקה (1), שפה לשונה: "ואולם, בדיקטוריוון שמספר חברי שבעה או יותר, בישיבה

⁷⁴ ס"ח התשמ"א, עמ' 232; התשע"ב, עמ' 206.

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) המנהל הכללי ימונה לתקופה שלא תעלה על ארבע שנים ובתום תקופת כהונתו הראשונה ניתן למנהתו לתקופה כהונה אחת נוספת.

(א2) המנהל הכללי הראשון של החברה ימונה לא יותר מトום שלושה חודשים ממועד מתן הרישיון לחברה.";

(ג) בסעיף סל(א), בסופו יבוא "ורוב חבריה, ובhem יושב ראש הוועדה, הם דירקטוריים חיצוניים";

(ד) בסעיף 73, האמור בו יסומן (א), ואחריו יבוא:

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), חלוקת הבעלות בחברה אזרחית בין הרשותות המקומיות תהיה באישור הממונה, לפחות בקרים שתקבע מועצת הרשותות בהחלטה עם הממונה; כללים כאמור ייקבעו בהתאם לשוו הנקדים שבבעלויות כל אחת מהן."

(ה) אחרי סעיף 73 יבוא:

"החלוטות של חברת 73א. (א) החלטות הדירקטוריון והאסיפה הכללית של החברה אזרחית בנסיבות אלה יתקבלו ברוב של שני שלישים: רוב מיוחד

(1) החלטה על ייעוד רווחים; החלטה כאמור התקבל על ידי האסיפה הכללית, לאחר החלטת הדירקטוריון על ייעוד רווחים כאמור;

(2) אישור עסקה לפי סעיף 271 לחוק החברות על ידי הדירקטוריון.

דברי הסבר

שרוב חברי ועדת הביקורת ובhem היושב ראש שלה יהיו דירקטוריים חיצוניים.

לפסקה (20)

סעיף 20 לחוק קובע כי "במועד הקמתה תהיה חברה בשליטה ובבעלות מלאה של רשות מקומית שבתורמה היא פעולת; הוקמה החברהידי יותר מרשות מקומית אחת, תהיה החברה בשליטה ובבעלות מלאה שלהן, החלוקה ביןין תשקבע מועצת הרשותות בהתאם עדותם עם הממונה. מוצע או בחלוקת אחרית שנותכם בגיןן באישור הממונה". מוצע על האמור ולקבוע כי הבעלות בחברה אזרחית תהיה לפי כללים שתקבע מועצת הרשותות, בהתאם עדותם עם הממונה, אשר ייקבעו בהתאם לשוו הנקדים שבבעלויות כל אחת מהרשותות המוקניות השותפות בה וכמוהן צריכה המים שבתחום כל אחת מהן.

לפסקה (21)

שם שמירת האינטרסים של בעלי מנויות שלהם חלק קטן יחסית בחברה, מוצע לקבוע שהחלוטות בחברה אזרחית בנסיבות של ייעוד רווחים ואישור עסקאות עם נושא משרה בה או עסקאות עם אדם אחר שלושה משרה בחברה יש בה עניין אישי, יידרש רוב של שני שלישים לפחות בדירקטוריון או באסיפה הכללית, לפי העניין. מוצע לקבוע כי מועצת הרשותות, לפי המלצת הממונה ובהתאם עדותם עם שר

סעיף 25 בנוסחיו המתוכנן לפי חוק זה, התקשרות עם החברה מנהלת תעינה את אישור הממונה.

בהתאם להוראות הממונה נקבע בתקנות של חברות פרטיות כי כהונת המנהל הכללי של החברה לא תעלceed על ארבע שנים ונitin להאריכה לתקופה אחת נוספת מטרתה של הוראה זו היא להבטיח חילופים בתפקיד המנהל הכללי של החברה, שכן יש בכך כדי לסייע להתרפתחות החברה ולמנוע קיפאון. תקופה של שמונה שנים היא, מצד אחד, ארכאה דיה כדי לבצע מדריניות ארכוכת טווח, ומצד שני היא מבטיחה חשיבה מחדש ומדריניותה של החברה מדי תקופה. מוצע לעגן הוראה זו בחוק. עוד מוצע לקבוע כי יש למונota את המנהל הכללי הראשון של החברה בתוך 3 חודשים ממועד מתן רישיון לחברה לפי החוק, כדי למנוע מצב שבו חברת מתחילה לפעול ובמשך זמן רב לא מתמנה לה מנהל כללי, מצב שאינו תקין, מיוחד לגבי חברה בתחלת דרכה.

לפסקה (21)

סעיף סל(א) לחוק קובע כי על הדירקטוריון של החברה בשליטת רשות מקומית למונota ועדת ביקורת מס' 115 בחירה לא יפחח משלושה. בדומה לקובע בסעיף 271 לחוק החברות לעניין חברה ציבורית, החל גם על חברה לפי החוק שאינה בשליטת רשות מקומית, מוצע לקובע

(ב) מועצת רשות המים, לפי המלצת הממונה, ובהתיעצות עם שור המשפטים, רשאית לקבוע הוראות לעניין אופן קבלת החלוטות ונוספות של חברת אוזורית, לשם שמירת ענייניהם של בעלי אמצעי שליטה בה שאחזוקותיהם מצמצמות ייחסית לאחזוקותיהם של בעלי אמצעי שליטה אחרים בה או לשם מניעת פגיעה ברמת שירותים והכיבוב הניטנים לצרכניה".

– (22) בסעיף 130

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) הפר הוראות לפי סעיפים 26 או 26א";

(2) אחרי פסקה (4) יבוא:

"(4) הפר הוראות סעיף (2א)";

(ב) בסעיף קטן (ב) –

(1) בפסקה (4), במקום "דרישה או צו שנייתנו לפי סעיפים 56" יבוא "דרישה, הוראה או צו שנייתנו לפי סעיפים (ב), 56";

(2) אחרי פסקה (4) יבוא:

"(4) הפר הוראות סעיף (א); הסמכות להטיל עיצום לפי פסקה זו

תחול החל מיום ג' באדר א' התשע"ד (3 בפברואר 2014)";

(ג) בסופו יבוא:

"(ג) היה לממונה יסוד סביר להניח כי רשות מקומית או חברת לא-קיימה של משלבי החקמה, רשאי הוא להטיל עליה עיצום כספי בסכום שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים במספר התושבים המתגוררים בתחוםה".

(23) אחרי סעיף 130 יבוא:

"אחריות המנהל 130א. (א) המנהל הכללי של חברת חיב לפקח ולנקוט את כל האמצעים הסבירים הנדרשים לשם קיומם כל שלב משלבי ההקמה.

דברי הסבר

הרישויון לחברת, וכן המשך הפעלת משק המים וביווב על ידי רשות מקומית בגין סעיף 6(א) החל מיום ג' באדר א' התשע"ד (3 בפברואר 2014) או אימיליו דרישת או צו בדבר הקמת החברה, העצופות לחברה או צירוף את משק המים והביווב של רשות מקומית לחברת קיימת, שניינו לפי סעיף 6(ב). יהו אף הם הפרה שבגינה ניתן להטיל עיצום כספי.

מצוע לקבוע עוד כי במקרה שבו היה לממונה יסוד סביר להניח כי רשות מקומית או חברת לא-UMB בשלב מסוימי החקמה הקבועים בסעיף 6 ז' למיזוג לחברה אוזורית, רשאי הוא להטיל עליה עיצום כספי בסכום שהוא מכפלה של 10 ש"ח במספר התושבים המתגוררים בתחוםה.

פסקה (23)

מצוע להטיל אחריות על המנהל הכללי של חברת פפק ולנקוט את האמצעים הדורושים למניעת או עיכוב

המשפטים, תהא רשאית לקבוע הוראות לעניין אופן קבלת החלוטות ונוספות של חברת אוזורית לשם הבטחת שמירת עניינים של בעלי מנויות כאמור או מניעת פגיעה ברמת שירותים והכיבוב הניטנים על ידה.

פסקה (22)

בסעיף 130 נקבעו הוראות החוק, הדרישות והឧומות מכוח החוק, שהפרתם מאפשרת הטלת עיצום כספי על ידי הממונה.

מצוע להוסיף כי הפרת הוראות סעיפים 26 ו-26א, שעוניין סוג העיסקאות שהחברה רשאית לעשות עם הרשותות המקומיות שתבחומן היא פועלת ורכישת שירותים מספק משותף, הפרת ההוראה הקבועה בסעיף 68(א2) המוצע, שלפיה המנהל הכללי הראשון של החברה ימונה לא יותר מתום שלושה חודשים ממועד מתן

(ב) לא קיימה חברת שלב משלבי ההקמה או הפраה הוראות שניתנו לעניין זה לפי כל דין, רשיי הממונה לשולח למנהל הכללי של החברה הטראה ולפיה עליו לפפק על נקיות אמצעים בידי החברה כך שהוא תקיים את שלבי ההקמה או שתופסק ההפראה של ההוראות המפורטות בתארה, בתוקם המועד הנקבע בתארה.

(ג) לא נקבעו אמצעים כאמור בתארה או לא הופסקה הפרת ההוראות שיפורטו בתארה, חזקה היא שהמנה הכללי של החברה הפך את חובתו לפי סעיף קטן (א), והມמונה רשאי להטיל עליו עיצום כספי בסכום של 50,000 שקלים חדשים, אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו".

130ב. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפך הוראה מההוראות המנווית בסעיפים 130 ו-130א (בSIGN זה – מפר) ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף, ימסר לו הودעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי.

(ב) בהודעה לפי סעיף קטן (א) יצין הממונה, בין השאר את אלה:

- (1) המעשה או המחדל (בSIGN זה – המעשה) המהווה את ההפראה;
- (2) שיורר העיצום הכספי והמועד לתשלומו;
- (3) זכותו של המפר להגיש את טענותיו לפי הוראות סעיף 130ג;
- (4) שיורר התוספת על העיצום הכספי בהפראה נשכת או חוזרת לפי הוראות סעיף 131.

130ג. מפר שנסמරה לו הודעה על כוונת חייב רשיי להגיש את טענותיו, בכתוב, לממונה, לעניין הכוונה להטיל את העיצום הכספי ולענין שיורר, בתוקן שלושים ימים ממועד מסירת ההודעה.

130ה. (א) הממונה יחליט, לאחר שקל את הטענות שהוגשו לו לפי סעיף 130ג, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשיי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 131א.

הודעה על כוונת
חייב

זכות טיעון

דרישת תשלום

דברי הסבר

עוד מוצע לעדכן את מגנון העיצומים הכספיים הקבוע בחוק כך בדומה למנגנון שעוננו בחקיקה עדכנית. כך, מוצע להסדיר את מגנון ההודעה על כוונת החיבור ומרכיביה, זכות הטיעון של מפר לפני הממונה בטרם הטלת העיצום, ומסירת דרישת התשלום למפר, לאחר שנשמעו טענותיו.

של ביצוע שלבי ההקמה או למניעת הפרת ההוראות שניתנו לעניין זה ושיפורטו בתארה. במקרה שבו חברת שלבי והקמה או הפראה הוראות שניתנו לעניין זה לפי כל דין, הממונה יהיה רשאי לשולח למנהל הכללי התארה ואם הדבר יקרה, ניתן יהיה להטיל על המנהל הכללי עיצום כספי בשיעור של 50,000 ש"ח, אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

(ב) החלטת הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) להטיל עיצום כספי, ימסור למפר דרישת תשלום את העיצום הכספי (בSIMן זה – דרישת תשלום); בדרישת תשלום יציג הממונה, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן כאמור בסעיף 132 והמועד לתשלומו;

(ג) ההחלטה הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) שלא להטיל עיצום כספי, ימסור הודעה על כך למפר

(ד) לא הגיע המפר את טענותיו לפיה הוראות סעיף 501ג, בהתאם שלושים ימים מיום שנמסרה לו הודעה על כוונת חיבור, יראו הודעה זו, בתום שלושים הימים האמורים, בדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור;"

(24) בסעיף 131, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) בהפרה חוזרת יווסוף על העיצום הכספי הקבוע לאלה הדרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרה הוראה מההוראות המנוירות בסעיפים 130 או 131א, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע"."

(25) אחרי סעיף 131 יבוא:

"סכומי מופחתים 131א. (א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מסהcumים הקבועים בסימן זה, אלא לפיה הוראות סעיף קטן (ב).

(ב) מועצת הרשות, בהסכמה שר המשפטים, רשאית לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשליהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהקבע בסימן זה, בשיעורים שתקבע".

(26) במקום סעיף 132 יבוא:

"סכום מעודכן של 132. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת תשלום, ולגבי מפר שלא הגיע את טענותיו כאמור בסעיף 501ג – ביום מסירת הוראה על כוונת החיבור; הוגש ערעור, ובית המשפט הורה על עיבוב תשלוםם של העיצומים הכספי – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בעתריה.

(ב) סכומי העיצום הכספי כאמור בסעיפים 130(ג) ו-131א יעדכנו ב-1 בגין כל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכו).

דברי הסבר

לפסקה (26)

מועצע לתקן את סעיף 132 את סעיף 131(ב) כר' שסכום העיצום סכום העיצום בהתאם לסטטוטר של הפרה חוזרת יהא בגובה העיצום

הכספי ולא בגובה מחציתו.

לפסקה (25)

מועצע להסмир את מועצת הרשות, בהסכמה שר המשפטים, לקבוע מקרים שבהם ניתן יהיה להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מזה הקבוע בסימן זה.

בהתאם לשיעור עליית המדר הידוע ביום העדכון לעומת המדר שהיה ידוע ביום העדכון לשנה שקדמה לו, ולענין יום העדכון הראשון – לעומת המדר שהיה ידוע ביום כ"ד באב התשע"ג (31 ביולי 2013); הڪום האמור יوغול לסקום הקרוב שהוא מכפלה של שורה של סקלים חדשים; בסימן זה, "מדר" – מדר המוחרים לצרכן ש幡רsumaת הלשכה המרכזית לטטיטטיקה.

(ג) הממונה יפרנסם ברשותות הودעה על סכום העיצום הכספי המעודכן לפי סעיף קטן (ב).⁷⁵

– 133 (27)

(א) בסעיף קטן (א), במקום "סעיף 130" יבוא "סעיפים 130 או 131" והסיפה המתחילה במילים "הדרישה תוצאה" – תימחק;

(ב) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) הטיל הממונה עיצום כספי לפי סימן זה, יפרנסם באתר האינטרנט של רשות המים את דבר הטלת העיצום, את שמו של המפר אם הוא תאגיד, את מהות ההפרה בשללה הוטל ונסיבותה ואת סכום העיצום.";

(28) בסעיף 147(א), במקום "לפי סעיפים 36, 43, 48 ו-51" יבוא "לפי סעיפים 16(ב) ו-(ג), 48, 43, 36, 48 ו-51".⁷⁶

.64. תיקון חוק בתיקון חוק לעניינים מינהליים, התש"ס-2000⁷⁷, בתוספת הראונה, בסופה יבוא: משפט לעניינים מינהליים 46. החלטה של משרד האוצר לפי סעיף קטן ט' חדק) לחוק תאגידים מים וביבוב, התשס"א-2001".

.65. בסעיף 5(ב) לחוק חובת המכירות, התשנ"ב-1992⁷⁸, בסופו יבוא "ולגבי עסקאות של תאגיד מוקמי שהוא חברה בהגדורתה בחוק תאגידים מים וביבוב, התשס"א-2001, תבוא לעניין סעיפים 3 ו-4, במקום שר האוצר, מועצת הרשות בהגדורתה בחוק האמו, בהתייעצות עם שר האוצר".

דברי הסבר

לפסקה (27)

סעיף 65 כדי לאפשר לחברה לבצע עבודות פיתוח או רכישת טובין יחד עם הרשותות המקומיות שבתחום היא פועלת, לא די בתיקון סעיף 26 לחוק שענינו עסקאות מסווגות לחברה ולרשות המקומית, כמוzeitig בעסקה (10) לעיל. יש להסדיר גם את נושא חובת המכירות ופטור מחוות המכירות לחברה, שכן התקשרות במכוון מחייבת פטור מהחובה הקבועה בחוק חובת מכירות. צורך זה כדי להסדיר את נושא המכירות ביחס לחברה לפי חוק תאגידים מים וביבוב, מוצע לתקן את סעיף 5 לחוק חובת המכירות, התשנ"ב-1992, באופן שיסמיך את מועצת הרשות, בהתייעצות עם שר האוצר, לקבע כללים בדבר חובת מכירות ופטור מחוות מכירות לגבי עסקאות של חברה כאמור.

סעיף 133 לחוק דין בדרישת הממונה לכלם עיצום כספי, מוצע להחיל את הוראותיו גם על הפרה של נושא מושרה לפי סעיף 131 המוצע.

לפסקה (28)

סעיף 147 לחוק דין בדרכים להמעאת מסמכים לפי סעיפים שונים בחוק, מוצע לקבוע כי הוראות הסעיף יחולו גם על המצעאה של הודעה על מתן פטור ממיזוג או הודעה שלא ניתן פטור ממיזוג.

סעיף 64 מוצע לקבוע כי עתירה על החלטה של מי שסמייך שר האוצר לפי סעיף 6(ט' חדק) המוצע לעיל תתרבר לפני בית המשפט לעניינים מינהליים.

⁷⁵ ס"ח התש"ס, עמ' 190; התשע"א, עמ' 1047.

⁷⁶ ס"ח התשנ"ב, עמ' 114; התשע"א, עמ' 136.

66. בחק התקיילות הכלכלית (תיקוני חוקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2015), התשס"ט-2009⁷⁷, בסעיף 76 –

(1) ב寵תת השולים, במקומם "חוק הרשותות" יבוא "פקודת הערים", פקודת המועצות המקומיות וחוק הרשותות;

(2) בסעיף קטן (א), אחרי הגדירה "חוק הרשותות המקומיות (ביב)" יבוא: "חוק שינוי סדרי העדיפויות" – חוק לשינוי סדרי העדיפויות הלאומיים (תיקוני חוקה להשגת יעדי התקציב לשנים 2013 ו-2014), התשע"ג-2013⁷⁸;

(3) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) בל' גראע מהראות חוק תאגידי מים וביב, התעריפים بعد שירותים בתחום המים שנותנת רשות מקומית ולא תאגיד, למעט איגוד ערים למים או לביב, שנקבעו לפי כל דין ושהיו בתוקף ערב תחילתו של חוק זה, ימשיכו לחול לעניין שירותים בתחום המים שנותנת רשות מקומית שלא תאגיד לאחר יום תחילתו של חוק שינוי סדרי העדיפויות, ורקאית מועצת רשות המים והביב לקבוע עדכונים לתעריפים אלה לפי מדד המחרירים לצרכן שmpsרטת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה או לפי מדד אחר שייראה לה הולם, וזאת עד שייכנסו לתוקפם תעריפים שבעה מועצת רשות המים והביב לגבי אותה רשות מקומית לפי סעיף 112(א) לחוק המים, התשי"ט-1959⁷⁹.

דברי הסבר

מכוח הוראת המעבר האמורה, רשותות מקומיות שלא הקיימו תאגידי רשויות לגבות היטלי ביב ואוקף אורות ביב שוטפות מכוח חוק עוזר שם בתוקף כאמור, נוכח השוואות הקיימת היום בין חוקי העוזר השוניים, אגראות או היטלים כאמור עשוים להיות שונים ביחס לרכיב הביב בתעריפים הקבועים היום לצרכני החברות או ביחס לתשולמי הפתחה החל מימי החיבור אשר בכוננות רשות המים לקבוע לחברות, לפי העניין.

לנוכח העובדה שנוצר עקב השוואות כאמור ובידי למגנו את התמරיך לרשותות מקומיות להמשיך את המ丑ב הקיים ולא להקים חברה כמתחייב לפי חוק, מוצע לבטל את סמכות הרשותות המקומיות המחויבות להקים חברה ואשר טרם הקימו אותה להטיל ולגבות כל תלותם בעד שירותים מים וביב מכוח חוק העוזר האמורים החל מיום 31 בדצמבר 2013 ולהעביר את סמכות קביעת היטלים למועצה רשות המים והביב. ביחס לרשות אשר העבירה את שירותים המים והביב בתחומה לחברה, ימשיכו לחול הוראות סעיף 139(ב) לחוק תאגידי מים וביב, התשס"א-2001, כפי שהיא.

סעיף 66 במסגרת השלמת המהלך של ריכוז כל הסמכויות בתחום משק המים והביב בידי רשות המים, נקבעו בחוק ההתיעולות הכלכלית (תיקוני חוקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2015), התשס"ט-2009⁷⁷ (להלן – חוק ההתיעולות), הוראות שענינן העברת הסמכויות בתחום זה, בפרט נוגע למשק המים והביב המוניציפלי, מגופים שונים לידי מועצת רשות המים. במסגרת זו, בוטלה, בין השאר, הוראות בתחום השוניים המשניות לשויות מקומיות ולאיגודי ערים בתחום המים או הביב, סמכויות להתקין חוק עוזר בנוגע למים ולביב. במקביל נקבעה בסעיף 6 לחוק ההתיעולות הוראת מעבר שלפיה רשות מקומית שטרם התקאגדה תחא רשאית להמשיך ולגבות היטלי ביב بعد שירותים בתחום הביב, שהיא מספקת מכוח חוק עוזר שהיו בתוקף ערב החוק. ביום נותרו קרוב ל-50 רשותות מקומיות החייבות להקים חברה למתן שירותים מים וביב וטרם הקימו אותה אף שהן מחויבות לעשות כן כבר משנת 2008.

⁷⁷ ס"ח התשס"ט, עמ' 220.

⁷⁸ ס"ח התשע"ג, עמ' 586.

⁷⁹ ס"ח התשע"ט, עמ' 394; התשע"ע, עמ' 169.

(ב') בלי לגורוע מהוראות חוק תאגידי מים וביוב, התעריפים بعد שירוחמים בתחום הביווּב שנותנת רשות מקומית بلا תאגיד, למעט איגוד ערים למים או לביווּב, שנקבעו לפי כל דין ושהיו בתוקף עבר תחילתו של חוק זה, והסמכות לגבוט תשלום לפי אותן תעריפים, ימשיכו לחול לעניין שירוחמים בתחום הביווּב שנותנת רשות מקומית بلا תאגיד לאחר אותו יום, ורשאית מועצת רשות המים והביווּבucker ערכונים לתעריפים אלה לפי מדר המחוירים לצרכן שפרסמה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה או לפי מדר אחר שיוראה לה הולם, וזאת עד שיבנסו לתוקפם תעריפים שקבעה מועצת רשות המים והביווּב לגביה אותן רשות מקומית לפי סעיף 5(א)(ב) לחוק הרשות המקומיות (bioo), בנוסחו בסעיף 5(א) לחוק זה.

(ב') בלי לגורוע מהוראות חוק תאגידי מים וביוב, התעריפיםبعد שירוחמים בתחום המים והביווּב שנותנת רשות מקומית שאינה רשות מקומית כלל, תאגיד ואשר טרם העבירה את שירותים המים והביווּב בתחוםה לחברה, שנקבעו על ידה לפי כל דין ושהיו בתוקף עבר תחילתו של חוק שנייני סדרי העדיפיות, והסמכות לגבוט תשלום לפי אותן תעריפים, יבוטלו החל ביום כ"ח בטבת התשע"ד 31 בדצמבר 2013; מועצת רשות המים והביווּב תקבע עד למועד האמור תעופים בעקבות שיפוטים בתחום המים והביווּב שנותנת אותה רשות; רשות מקומית כאמור שהעבירה את שירותים המים והביווּב בתחוםה לחברה, יחולו לגביה הוראות סעיף 39(ב) לחוק תאגידי מים וביוב".

67. (א) על אף האמור בסעיף 6(א) לחוק תאגידי מים וביוב, פטור לשנה הראונה שלאחר המועד הקובל, כהגדתו בחוק האמור, ניתן לחברה אם קבוע המונזה כי התקיימו לגבייה כל אלה, ולצורך זה תגיש החברה המבקשת דוח כספי שנתי לשנת 2014 לפי סעיף 54(א) עד יום י"א בניסן התשע"ה (31 במרץ 2015):

(1) ביצעה את תכנית הפיתוח השנתית לשנת 2014 שאישר המונזה לפי סעיף 112 בשיעור שלא יפתח מ-65%;

(2) ממוצע יחס כיסוי החוב שלה כפי שקבעה מועצת הרשות בכללים לפי סעיף 21(ד), לא פחות מ-1.

(ב) לעניין סעיף 26(ב) לחוק תאגידי מים וביוב, בנוסחו בסעיף 6(א) לחוק זה –

(1) החלת תקופת שאלותם של עובדים לפני יום תחילתו של חוק זה והעובדים היו מושאלים ביום תחילתו של חוק זה, רשאית החברה להאריך את תקופת שאלותם, כולל או חלקם, עד תום עשר שנים מיום תחילת פעילות החברה, באישור המונזה בכתב ומואש לגבי כל אחד מהם, לאחר שבחן את הצורך בכך ובתנאים שיקבע; החלטת המונזה תהיה מנומקת;

דברי הסבר

סעיף קטן (ב)

הוראת המuber נועדה להסדיר מקרים שבהם תקופת שלוש השנים שבה החוק הקיים מאפשר השאלת העובדים מהרשות המקומית לחברת הchallenge לפני פרסום חוק זה והעובדים עודם מושאלים ביום תחילתו. מוצע לקבוע כי במקרים אלו החברה תהיה רשאית להאריך את תקופת החשאה לעשר שנים מיום תחילת פעילות החברה, אך האריכה זו לא תהיה אוטומטית אלא כפופה לאישור

סעיף 67 לטעוף קטן (א) הוראת המuber נועדה להסדיר את המבנה שבhem תעריך חברה לעמוד כדי שמועצת הרשות תפטור אותה מהחובה להתמזג לחברה אזרחית החול מיום י"ג בסיוון התשע"ה (1 ביוני 2015) ועד כ"ג באיר התשע"ז (31 במאי 2016). מוצע כי לשם בחינת מתן פטור לחברות בשנה זו, ואך ורק לעניין אותה בבחינה, ייבחנו חברות לפחות מקלים ביחס לאליה הנדרשים מזמן בהתאם לכללים שפרסמה מועצת הרשות.

(2) הchallenge תקופת שאלותם של עובדים למעלה מעשר שנים לפני יום תחילתו של חוק זה, והעובדים היו מושאלים ביום פרסוםו של חוק זה, רשות החברה להאריך את תקופת שאלותם, ככלם או חלוקם, לתקופה נוספת, באישור הממונה בכתב וראש לאגבי כל אחד מהם, לאחר שבחן את הצורך בכך ובתנאים שיקבע.

(ג) הוראות סעיף 63(א) לחוק תאגידי מים וביוב, בנוסחו ערב יום תחילתו של חוק זה, יMISSIONO לחול על חברה שערוב יום התחלתה כיינה בה תשעה חברי דירקטוריון, עד למועד שבו לראשונה לאחר תחילתו של חוק זה תסתתיים תקופת כהונתו של דירקטור שהוא חבר מועצה או עובד של רשות מקומית.

(ד) על דרישות תשלום לפי סעיף 333 שהוצעו לפני תחילתו של חוק זה יחולו הוראות סעיפים 130 עד 137, כמפורט ערב התחלתה.

(ה) עד לקביעת כלליים על ידי מועצת הרשות, כהגדרתה בחוק תאגידי מים וביוב, לפי סעיף 5(ב) לחוק חובת המכירות, התשנ"ב-1992, בנוסחו בסעיף 65, רשות החברה להתקשרות לצורך רכישת טוביין, לביצוע עבדה או לרכישת שירות, עם מי זוכה במכרז שפרסם גוף ציבורי בעלות גוף שמאגד את רוב הרשותות המקומיות והמוסמך לפעול מטענן, והכל לפי הוראות הממונה באישור המועצה.

דברי הסבר

כהה ייכנסו הוראות החדשות לתוקף ורק לאחר שתסתיים תקופת כהונתו של דירקטור אחד בשל תום התקופה שלא מונה או בשל סיבה שאינה תלולה בחוק המוצע.

סעיף קטן (ד)

הוראת מעבר זו נועדה להחיל על דרישות תשלום בעניין יעוצים כספיים שהוצעו לפני מועד תחילתו של חוק זה, את הוראות שהיו קיימות ערב תחילתו.

סעיף קטן (ה)

موצע לקבע כי עד לקביעת כלליים בידי המועצה לפי חוק חובת המכירות במוצע בסעיף 17, שיאפשרו ביצוע עבודות פיתוח ורכישת טביין משותפים בין החברה לרשויות המקומיות לפי סעיף 26 לחוק כנוסחו בתיקון זה, יהיה הממונה רשאי להוציא הוראות, באישור המועצה, אשר יאפשרו התקשרות של החברה עם המשק וככליה בששליטה מרכזו השלטן המקומי, לצורך עירכת מכרזים מסגרת בעבור החברה.

הממונה伶בי כל אחד מהעובדים האמורים לאחר שבחן את הצורך בהמשך שאליהם. כן מוצע להסידר מצב של שאלות עובדים אשר תקופת השאלות המחייבת למעלה מעשר שנים לפני מועד פרסוםו של החוק המתקנן ולהקנות לממונה סמכות לאשר את שאלותם של אותם העובדים, ככלם או חלוקם, לתקופה נוספת, לאחר שבחן את הצורך בהמשך שאלת העובדים ובתנאים שיקבע.

סעיף קטן (ג)

הוראת מעבר זו נועדה למגע פגיעה בديرקטור שמוונה כדי לפני תחילת החוק המוצע על ידי challenge מיידית של ההוראות בדבר המספר המזריע של דירקטוריים הייצוניים. לפי סעיף 63(א) לחוק, מספר הדירקטוריים בחברה יהיה בין חמישה לתשעתה. אם במועד כניסה החוק לתוקף יש בחברה עד שמונה דירקטוריים, מינויו של דירקטור הייצוני נוספים כדי לעמוד בדרישות החוק המוצע לא יחייב הפקת מינוי של דירקטור שאינו הייצוני. הקשי ייווצר רק אם יש בחברה תשעה דירקטוריים. מוצע כי במקרה

פרק ט': שנות

- תיקון חוק הספריות (תיקון מס' 3, התשס"ז-2007⁸⁰, בסעיף 4 –
הספריות – תיקון 3)
- (1) בפסקה (2), במקומות "עד שנת הכספיים 2013" יבואו "עד שנת הכספיים 2012" והסעיף החול במילימ"ר "באופן שער" – תימוחק;
- (2) אחורי פסקה (2) יבואו:
- "(3) משנה הכספיים 2013 ועד שנת הכספיים 2014 – בשיעור זהה לשיעור שהוצע להושא בשנת הכספיים 2012";
- (4) בשנת הכספיים 2015 ייוסטו לבסיס תקציב הספריות 11 מיליון שקלים חדשים כך שתושלים מלאו ההשתתפות.
- תיקון חוק לפיצוי נפגעי גוזת, התשנ"ד-1994⁸¹ (בפרק זה – חוק הגוזת), בסעיף 20, אחרי נפגעי גוזת –
תיקון חוק לפיצוי גוזת, התשנ"ד-1994⁸¹ (בפרק זה – חוק הגוזת), בסעיף 3 (ב) יבואו:
(ג) לא תשולם לנפגע קצבה חודשית לפי סעיף 3 بعد תקופה העולה על 12 חודשים שקדמו בתוכף לפני החודש שבו הוגשה תביעה למשרד הבריאות כאמור בסעיף 6.
70. חוק הגוזת – תחילתו של סעיף 20(ג) לחוק הגוזת כמפורט בסעיף 69 לחוק זה, ביום א' באדר א' תחילה ותחולת התשע"ד (1 בפברואר 2014). והוא יהול על תביעות שיוגשו למשרד הבריאות לפי סעיף 6 לחוק הגוזת ביום האמור ואילך.

דברי הסבר

סעיף 20(ב) לחוק הגוזת קובע כי לא ניתן תשלום לפי חוק הגוזת, לפחות מענק כאמור בסעיף 10, בשל תקופה שקדמה ליום התchiaלה.

נוכח האמור, קצבה חודשית לפי סעיף 3 לחוק הגוזת תשולם לנפגע החל מיום תחילתו של חוק הגוזת התשאולת הchallenge בימים שבו הפרק ל"נפגע" כהגדרתו בחוק הגוזת ואילך, לפי המאוחר מביניהם. זאת, בעוד שעיל פי רוב, חוק הביטוח הלאומי וחוקים אחרים שמופעלים על ידי המוסד לביטוח הלאומי מגבילים את תקופת התשלומים הרטראקטיבי לשנים עשר החודשים שקדמו להגשת התביעה.

לפייך מוצע להתאים את תקופת התשלום הרטראקטיבי שכחוק הגוזת למקובל בחוק הביטוח הלאומי ולהעמידה על שנים עשר החודשים שקדמו בתוכף לפני החודש שבו הוגשה התביעה לפי חוק הגוזת.

סעיף 5ג כדי לאפשר לציבור נפגעי הגוזת להגיש תביעות עד למועד תחילת החוק, מוצע לקבוע תחילת מאוחרת, כך שהתיקון האמור יחול על תביעות לקצבה לפי חוק הגוזת אשר יוגש החל ביום א' באדר א' התשע"ד (1 בפברואר 2014).

סעיף 68 סעיף 5(ב) לחוק הספריות הציבוריות, התשל"ה-1975 (בפרק זה – חוק הספריות הציבוריות), כפי שתוקן בחוק הספריות הציבוריות (תיקון מס' 3, התשס"ז-2007 (פורסם בס"ח התשס"י, עמ' 390)).
קובע כי אוצר המדינה ישתחף בחזקתו ובניהולו של ספריות ציבוריות שהוקמו או הוכרו לפי חוק הספריות הציבוריות בשיעור של 50% מה嗑ומות הכלול בששתפות המדינה והרשות המקומיות בחזקתו ובניהולו אוצר המדינה והרשות המקומיות בחזקתו ובניהולו של הספריות הציבוריות בשנת 2006, אשר נקבע כ"סכום הבסיס" לעניין החוק האמור, תיקון זה הגדיל ממשמעותית את תקציב הספריות הציבוריות. כמו כן נקבע, כי ההסדר האמור יחול בהדרגה ובכל שנה ייוסטו שווה מתוך הסכום הכלול, כך שבשנת הכספיים 2013 תשולם מלאו ההשתתפות.

מוצע לדוחות את השלים מלאו ההשתתפות אוצר המדינה, כך שבשנת הכספיים 2013 עד שנת הכספיים 2014 הששתפות אוצר המדינה תהיה בשיעור זהה לשיעור שהוצע להושא בשנת הכספיים 2012, ובשנת הכספיים 2015, ייוסטו לבסיס תקציב הספריות 11 מיליון שקלים חדשים כך שתושלים מלאו ההשתתפות.

סעיף 69 סעיף 20(א) לחוק לפיצוי נפגעי גוזת, התשנ"ד-1994 (להלן – חוק הגוזת), קובע כי תחילתו של חוק הגוזת ביום כ"ט בטבת התשנ"ה (1 בינואר 1995).

⁸⁰ ס"ח התשס"ז, עמ' 390.

⁸¹ ס"ח התשנ"ד, עמ' 277; התשס"ד עמ' 484.

(א) אחרי ההגדירה "ועדה מחויזת" או "ועדה מקומית" יבוא:

"חברה ממשלתית" – כהגדרתה בחוק החברות הממשלתיות;

"חוק החברות הממשלתיות" – חוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-⁸³;

;";⁸³ 1975

(ב) בהגדירה "МИתקן בטחוני", הסיפה המתחליה במילים "לענין הגדרה זו" – תימחק;

(ג) אחרי ההגדירה "МИתקן בטחוני" יבוא:

"שלוחה אחרת של מערכת הביטחון" – לרבות שני אלה:

(1) חברה ממשלתית, שהשר שנקבע לפי חוק החברות הממשלתיות
באחראי לעניינה הוא שר הביטחון;

(2) חברה שהיתה חברה כאמור בפסקה (1), והופרטה בהתאם
להחלטת הפריטה במשמעותה בסעיף 1 לחוק החברות הממשלתיות,
למשך שבע שנים ממועד שבו חדלה להיות חברה ממשלתית,
לגביה מיתקן שהיה קיים באותו מועד; שר הפנים, שר האוצר ושר
הביטחון, באישור ועדת הפנים ואיוכות הסביבה של הכנסתת, רשיים
להאריך את התקופה האמורה בשנה נוספת, אם ראו כי הליכי הכנסתת
התקניות והפעולות הנעשות למימושן, לגבי הקרוות הנדרשות
לאוֹתָה חברה, מצוים בשלבים מתקדים.;

(2) בסעיף 172, אחרי פסקה (2) יבוא:

(3) היה המיתקן הביטחוני כאמור בפסקאות (1) או (2) מיתקן של חברה כאמור
בפסקה (2) בהגדירה "שלוחה אחרת של מערכת הביטחון" לא יהולו הוורות סעיף
זה אלא אם כן בניתו של המיתקן כאמור בפסקאות (1) או (2) אושרה בידי אנג'ו
הבינוי משרד הביטחון בהתאם לכלים הנוהגים לגבי ביןוי שנעשה על ידי
מערכת הביטחון ובכלל זה לעניין בחינת הוועדה לMITKINIM ביטחוניים".

דברי הסבר

שתכלול גם מבנים של חברה ביטחונית שהופרטה. הרחבות
ההגדירה תהייה רק לגבי מבנים אשר היו קיימים בעת
שהחברה חידלה להיות חברה ממשלתית ולמשך תקופה
של שבע שנים, אשר במהלכה יהיה על החברה להסדר
את מעמדם של המבנים, בין השאר על ידי הכנה של תכנית
לגביה מקרקעין שבhem הם מצויים. תקופה זו ניתנת
למשך שנה נוספת, בהחלטה מסווגת של שר
הביטחון, הפנים והאזור באישור ועדת הפנים ואיוכות
הסביבה של הכנסתת, ובבדר שהליך התקנון והביצוע לגבי
הקרוות הנדרשות לאותה חברה יהיו בשלבים מתקדים.
בנוגע לבניין חדש במיתקנים האמורים במהלך תקופה
הbinim, מוצע לקבוע בסעיף 172 לחוק התקנון והבנייה, כי
בינוי כאמור יאורש בידי אגף הבינוי במערכת הביטחון, וכן
יווחלו עליו הוורות הנוגעות למיתקנים ביטחוניים שמשרד

סעיף 17 המבנים הקיימים המשרתים את פעילותן של
חברות ממשלתיות העוסקות בייצור מוצריים
ביטחוניים, הוקמו במהלך השנים מיתקנים ביטחוניים
על פי פרק ו' לחוק התקנון והבנייה, התשכ"ה-1965 (להלן
– חוק התקנון והבנייה), אשר מאפשר הקמה והרחבה של
מבנים מכוח אישוריים של הוועדה לMITKINIM ביטחוניים
ובלא צורך בתכנית מתאר ובהתiringה בנייה.

כדי לאפשר הפרטה של חברות שר הביטחון הוא
השר האחראי לעניינהו, ולמנוע מצב שבו המבנים אשר
שימוש חברה ביטחונית שהפכו במועד ההפרטה
למבנה בלתי חוקים, וכן כדי לאפשר לרובש החברה
לבצע שינויים במסבינים אלה, מוצע להרחיב את ההגדירה
של "MITKINIM בטחוניים" בסעיף 159 לחוק התקנון והבנייה, כך
אשר ככלות גム מבנים של חברה ממשלתית ביטחונית, כך

⁸² ס"ח התשכ"ח, עמ' 307; התשע"ב, עמ' 741.

⁸³ ס"ח התשל"ה, עמ' 132.

72. בחוק שירות הדת היהודים [נוסח משולב], התשל"א-1971⁸⁴, אחרי סעיף 111 יבוא:

"משרתים בקדש" 111א. (א) הוראות סעיפים 111א(א) ו-111ג, 111, 111ג, 111ה ו-111ז יחולו.

על הוצאות שכרכם של המשרתים בקדש בשינויים המוחוביים.

(ב) המועצה האzuורית תפתח חשבון מיוחד לניהול הוצאות

שכרכם של המשרתים בקדש; המדינה והמועצה האzuורית

יעבירו לחשבון המוחוך את חלקן בהוצאות השכר של

המשרתים בקדש.

(ג) לעניין סעיף זה, "משרתים בקדש" – רבנים, בניוות

ושוחטים שמעסיקה מועצה אzuורית שלא הוקמה בה מועצה

דרתית או שמעסיק ועד מקומי במועצה אzuורית כאמור".

תיקון חוק
האפטורופוס
הכללי

73. בחוק האפטורופוס הכללי, התשל"ח-1978⁸⁵ (להלן – חוק האפטורופוס הכללי) –

(1) בסעיף 7, במקום "10,000 לירות" יבוא "50,000 שקלים חדשים";

דברי הסבר

"בהוצאות שכרכם של המשרתים בקדש שבאותה מועצה אzuורית"; (יצוין כי אין צורך להחיל את סעיף 111א(ב) שכן מילאן אין צורך בקביעת אמות מידה להשתתפות שכרכם המשרתים בקדש ובחינה היא לא לפי השכה. בנותך, חוות שמדובר בתשלומי שכר בלבד אין טעם במנגנון עירור על גובה ההשתתפות ועל כן סעיף 111ו(ח) לא יחול).

כמו כן מוצע לקבוע כי המועצה האzuורית והמדינה יעבירו את חלקן בהוצאות השכר לחשבון מיוחד מוחוך של המועצה האzuורית שממנו ישולמו תשלומי השכה, זאת כדי שנייתן יהיה לבחון בקלות אם אכן מעורבים התשלומיים בקבעו בחוק.

סעיף 7 לפסקה 1

סעיף 7 לחוק האפטורופוס הכללי, התשל"ח-1978
(פרק זה – חוק האפטורופוס הכללי). קובע כי האפטורופוס הכללי רשאי לנוהל גם בלא צו ניהול נכסים עזובים ושווים אינו עולה על 10,000 לירות או על סכום אחר שקבע שר המשפטים בצע, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הבנכת. כיוון עומד סכם זה, בהתאם להוראות צו האפטורופוס הכללי ניהול לא צו ניהול, התשמ"ד-1983, על 6,137 שקלים חדשים.

כדי ליעיל את ההליכים המשפטיים לפני חוק האפטורופוס הכללי ואת ניהול הנכסים על ידי, מוצע להעלות את שווי הנכסים שראשי האפטורופוס הכללי לנוהל גם בלא צו ניהול עד לסך של 50,000 שקלים חדשים. העלתה שווי הנכסים לנוהל שאינם מחיבים צו ניהול תביא לצמצום במספר הפניות לבית המשפט המוחוי לשם קבלת צו ניהול על נכסים ושווים נמו.

המשפטים הפיז במרס 2009 והוראותיו נוהגות ביחס לבינוי חדש במתכונים בייחוניים של מערכת הביטחון, ככל שמדובר במבנים שהנו הולחל עליהם.

סעיף 27 סעיף 111א(ג) לחוק שירות הדת היהודים [נוסח משולב], התשל"א-1971 (להלן – חוק השירות הדת), קובע כי בכלל, סכום השתתפות של הרשות המקומית בהוצאות תקציביה של מועצת דתית יהיה פי 1.5 מסכום השתתפות הממשלה בהוצאות אלה. וכך אם כן כי בסכום השתתפות הכלול (המתפרק מחלוקת סכום השתתפות של הממשלה וסכום השתתפות של הרשות המקומית) היחס בין הממשלה ובין הרשות המקומית הוא ייחס של 40:60. סעיף 11 ב לחוק מאפשר לשר לשירותי דת, לשר הפנים ולשר האוצר בחלהנה שהתקבלה ברוב דעתו, באישור ועדת הכספיים של הבנכת ולפי אמות מידה שווניות, לשנות את היחס שבין הממשלה ובין הרשות המקומית בסכום השתתפות הכלול באופן שייעור ההשתתפות של כל אחת מהן יהיה בין 25% לבין 75%.

בموיצעות אzuוריות שבchan אין מועצה דתית, נושאת המדינה ב-100% מעולות שכרכם המשרתים בקדש. המשרתים בקדש, שהם בניוות ושוחטים, פולעים באופן דומה לאופן שבו פועלות המועצה הדתית ולפיכך אין העדרה לפער זה בין מויצעות אzuוריות שבchan יש מועצה דתית שבchan המודינה נושאת ב-40% מתיקטיב המועצה הדתית, ובין מויצעת אzuוריות שבchan אין מויצעות דתיות ושבchan המדינה נושאת ב-100% מעולות שכרכם המשרתים בקדש. מוצע להחיל את סעיפים 111א(א) ו-111ג, 111, 111ג, 111ה ו-111ז לחוק שירות הדת על עלות שכרכם המשרתים בקדש בשינויים המוחוביים. כך למשל בסעיף 111א(ג), במקום "בהוצאות" שיפוטית" ייקראו התקציב של מועצת הנמצאת בתחום שיפוטית

⁸⁴ ס"ח התשל"א, עמ' 130; התשע"ב, עמ' 448.

⁸⁵ ס"ח התשל"ח, עמ' 61; התשע"ט, עמ' 330.

(2) בסעיף 9, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) אחת לחמש שנים מיום תחילת ניהולו של נכס לפי חוק זה, יזום האפוטרופוס הכללי הליך של חקירה ובדיקה לאיתור בעלי הזכויות בנכס, במטרה להסביר את הנכס לבעלי הזכויות בו, ובמסגרתו יבצע את הפעולות האלה:

(1) יפרנס הودעה לציבור באתר האינטרנט של משרד המשפטים שתכלול את סוג הנכס ואת שמו של בעל הזכויות האחרון בנכס;

(2) יפנה למנהל האוכלוסין במשרד הפנים ולרשם לענייני ירושה לשם בירור מידע סיוכן לסייע באיתורם של בעלי הזכויות בנכס.;

(3) בסעיף 50(ג), במקרים הסיפה החל במילימ"ם "באחת הדריכים" יבוא "בדרכ של הפקדותם בפיקדון נושא תשואה ינווהל במשרד האווצר בהתאם למנגנון השקעה שיקבע שר המשפטים בתקנות לפי הוראות סעיף 23א(3), באחת הדריכים שקבעה ועדת ההשകעות בהתאם לתקנות האמורות או בדרך שורה בית המשפט.:"

(4) בסעיף 23(א), אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) הדריכים והופן להזקתם או להשקעתם של הכספיים בידי האפוטרופוס הכללי בדורש לשם שמירת הקרן והבטחת הפירות. "

74. תחילתו של סעיף 50(ג) לחוק האפוטרופוס הכללי, נכון בסטף 3(3) לחוק זה ביום התקנת תקנות להשקעת כספים בידי האפוטרופוס הכללי לפי הוראות סעיף 23א(3) לחוק האפוטרופוס הכללי, כאמור בסעיף 23(4) לחוק זה.

חוק האפוטרופוס הכללי – תחילת

לפסקה 2

הapotropofos הכללי, נכון סעיף 50(א) לחוק האפוטרופוס הכללי, ועדת ההשകעות שתפקידה לקבע את דרכי השקעת הכספיים האמורים. במהלך השנה נצברו בידי האפוטרופוס הכללי כספים בהיקף רב, אשר טרם אותרו בעליה וטרם הגיעו מועד העברתם לקניין המדינה לפי הוראות סעיף 50 לחוק האפוטרופוס הכללי, כספים אלה מושקעים על ידי ועדת ההשകעות בשוק ההון.

מושיע לקבע, כי בנסיבות האפשריות להשקעת הכספיים המודgorות בסעיף 10 לחוק האפוטרופוס הכללי, האפוטרופוס הכללי יוכל להשיקע בנכסים עזובים שבניהולו גם בפיקדון שנוהל במשרד האווצר, בהתאם למנגנון השקעה שיקבע שר המשפטים בתקנות, וכי בתקנות אלה יוסדרו דרכי השקעת הכספיים על ידי ועדת ההשകעות.

פסקה 4

מושיע להסмир את שר המשפטים להתקין תקנות להוקם האפוטרופוס הכללי שעניין הדריכים והופן להזקתם הכספיים או להשקעתם בידי האפוטרופוס הכללי כדרישת לשם שמירת הקרן והבטחת הפירות.

סעיף 74 מושיע לקבע, כי יום התחלתה של סעיף 50(ג) לחוק האפוטרופוס הכללי, נכון סעיף 23(3) לחוק זה, ביום התקנת תקנות להשקעת הכספיים בידי האפוטרופוס הכללי לפי הוראות סעיף 23א(3) לחוק האפוטרופוס הכללי כאמור בסעיף 23(4) לחוק זה.

סעיף 9 לחוק האפוטרופוס הכללי עוסק בדרך ניהול הנכסים על ידי האפוטרופוס הכללי, כדי לשפר וליעיל את הפעולות שמבצע האפוטרופוס הכללי, לאייתור בעלי הזכויות בנכסים הנמצאים בניהולו, מוצע לקביעי כי אחת לחמש שנים מיום תחילת הניהול של נכס לפי חוק זה, יידרש האפוטרופוס הכללי ליזום הליך של חקירה ובדיקה לאייתור בעלי הזכויות בנכס, במטרה להסביר את הנכס לבבעל הזכויות בו, במסגרת ההליך יפרנס הופקדו הכספיים שקבעו בתקנות הדריכים בהתאם להחלטה של משרד המשפטים שתכלול את סוג הנכס ואת שמו של בעל הזכויות האחרון בנכס. כמו כן יפנה למנהל האוכלוסין במשרד הפנים לצורך בירור מידע סיוכן לסייע באיתור בעלי הזכויות בנכס.

פסקה 3

סעיף 50(ג) לחוק האפוטרופוס הכללי קובע כי על האפוטרופוס הכללי להזקיק ולהשקייע את הכספיים שבניהולו, שאינם נדרשים לצורכי הניהול השוטף. באופן שימוש על הקרן ויבטיה השואת, באחת הדריכים שקבעה ועדת ההשקעות או בדרך שורה בית המשפט. חובה זו נגוררת מוחבתו של האפוטרופוס הכללי לשמש כנאמן של הכספיים שבניהולו ולעשות בהם מה שעשו, לדעתו, להויעל למעוניינים בהם, כאמור בסעיף 9 לחוק

75. בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994⁸⁶ (פרק זה – חוק ביטוח בריאות ממלכתי) – תיקון חוק ביטוח בריאות ממלכתי

(1) בסעיף 2, אחרי הגדירה "חוק הביטוח הלאומי" יבוא:

"חוק הבטחת הכנסתה" – חוק הבטחת הכנסתה, התשמ"א-1980⁸⁷,";

(2) בסעיף 14 –

(א) בסעיף קטן (א), הגדירה "עקרת בית" – תימחך;

(ב) בסעיף קטן (ה), בפסקה (4), בסופה יבוא "ור'ו(ו)" ;

(ג) אחרי סעיף קטן (ו) יבוא:

"(ו') על אף האמור בסעיף קטן (ו), מבוטחים שהם בני זוג כהגרותם בחוק הבטחת הכנסתה ומשמעותם להם גמלה לפי החוק האמור, למעט בני זוג שלשניםיהם הכנסתה, סך דמי ביטוח הבריאות לפי סעיף זה שיישולמו בעדרם לא יעלה על סכום המינימום; ואולם אם לאחד מבני הזוג הכנסתה שבסלה משתלמים בעדרו דמי ביטוח בריאות לפי סעיף זה, בסכום העולה על סכום המינימום, יהיה סך דמי ביטוח הבריאות לפי סעיף זה שיישולם בעדר שני בני הזוג, בשיעור של 5% מההכנסה כאמור; בסעיף קטן זה, "הכנסה" – הכנסתה או גמלה לפי סעיפים קטנים (ב) עד (ד), לפי העניין";

(ד) בסעיף קטן (ז), המילים "بعد עקרה בית" – יימחקו.

76. תחילתו של סעיף 14 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, נכון בויסו (2) לחוק זה, ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014), והוא יחול על דמי ביטוח הבריאות המשתלמים עד היום האמור ואילך.

77. בחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988⁸⁸ (פרק זה – חוק ההגבלים העסקיים) – תיקון חוק ההגבלים העסקיים

דברי הסבר

עם זאת, מוצע לקבוע, כי בני זוג כהגרותם בחוק הבטחת הכנסתה, שמשמעותם להם גמלה לפי החוק האמור, כל אחד מהם חייב בתשלום דמי ביטוח בריאות לפי הוראות סעיף זה, ואולם סך דמי ביטוח הבריאות שישולמו שני בני הזוג כאמור לא יעלה על סכום המינימום אשר מוגדר גם הוא בחוק, מכך דמי ביטוח בריאות ממלכתי. ואולם אם לאחד מבני הזוג הכנסתה שבסלה משתלמים בעדרו דמי ביטוח בריאות לפי סעיף זה, בסכום העולה על סכום המינימום, יהיה סך דמי ביטוח הבריאות לפי סעיף זה שיישולם بعد שני בני הזוג, בשיעור של 5% מההכנסה כאמור. הכנסתה לעניין סעיף זה תוגדר כהכנסה או גמלה לפי סעיפים קטנים (ב) עד (ד), לפי העניין.

סעיפים חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן – סעיף 77 עד 79 חוק ההגבלים). קובע איסור על הסדרים כובלים, כללית דהיינו הסדרים העולאים לפוגע בתחרות, אלא אם כן ניתן להם אישור או פטור מマーף הפיקוח על הגבלים עסקיים. סעיף 3 לחוק ההגבלים מונה שורה של הסדרים שלא ייחסבו הסדרים כובלים לעניין חוק ההגבלים.

סעיפים חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994 (להלן – חוק ביטוח בריאות ממלכתי) פוטר עקרת בית מתשולם דמי ביטוח בריאות. בכךוגר לתשלומי מס הכנסתה, דמי ביטוח רפואי נגבים מכלל המבוטחים לרבות מלאה שאינם עובדים (מובטלים, סטודנטים, מחייבים צבעאות, וכו'ב). בנוסף, מבוטחים המקבלים גמול הבטחת הכנסתה משלימים גם הם דמי ביטוח בריאות, המקיימים מהגילה.

מהאמור לעיל נוצר מצב שבו קיימת אוכלותסיה נהchet הזכאית לשירותי בריאות, אך לא הלה אליה חובה תשלום דמי ביטוח רפואי. במצב זה אין הצדקה כלכלית, שכן אין מדובר בפערו הממושס על מבחני הכנסתה או בעיקורן של תשלומים פרוגרסיבי אלא בקריטריון של מצב משפחתי.

לפיכך מוצע לחייב עקרת בית בתשלום דמי ביטוח בריאות בהתאם להכנסותיה.

לפי המוצע תחילתו של תיקון האמור יהיה ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) והוא יחול על דמי ביטוח המשתלמים בעדר יום זה ואילך.

⁸⁶ ס"ח התשנ"ה, עמ' 156; התשע"ב, עמ' 582.

⁸⁷ ס"ח התשמ"א, עמ' 30.

⁸⁸ ס"ח התשמ"ח, עמ' 328; התשע"ב, עמ' 382.

(1) בסעיף 1, בהגדירה "השר" במקום "שר התעשייה והמסחר" יבוא "שר הכלכלה";

(2) בסעיף 3, בפסקה (4) –

(א) האמור בה יסומן בפסקת משנה "(א)" ובה, אחרי "זישוק" יבוא "בסטונות" ובמקום ה厮יפה החל במיללים "אם כל הצדדים" יבוא "להלן – תוצורת חקלאית", ומתקיים לגבי אחד מלה:

(1) כל הצדדים להסדר הם המגדלים של התוצרת החקלאית שאליה נוגע ההסדר;

(2) הצדדים להסדר הם מגדל אחד או יותר ורוכש תוצרת חקלאית של אותו מגדל או של אותם מגדלים, וכל כבילהתו נוגעת לשיווק בסיטוניות של התוצרת החקלאית שאותו מגדל או שאותם מגדלים מכורו לרוכש; הוראה זו לא תחול על מוצרים שיוצרו מהתוצרת החקלאית כאמור, השה בהסתמך שר החקלאות ופיתוח הכפר ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי בצו להוציא סוגים של תוצרת חקלאית או לגורוע מהם;"

דברי הסבר

מצוע לקבוע, כי הטעיף יחול רק על תוצרת חקלאית שייצר המגדל שהוא צד להסדר ולא על תוצרת חקלאית שאינה מייצרת עצמה, באופן זה, מגדל יוכל לעורר הסדרים אופקיים עם מגדלים אחרים וכן הסדרים אונכימים, רק בהתייחס לתוצרת החקלאית שהוא גידל. במקרה שבו המגדל הוא גם משוק בסיטוניות של תוצרת חקלאית של מגדלים אחרים, הוא לא יוכל לעשות הסדר כובל עם משוק אחר בנוגע לתוצרת זו.

כמו כן מוצע להוציא הגדולה למונח "מגדל", אשר כולל את הגורמים האלה: (א) מי שיוציא לפחות מ-25% לפוחות מפעילותו בעסקיות נוספות, אך גידול מהווה חלק מהוותי בפעילויות אחרות, יוכל בפטור הסטטוטורי, (ב) מי שЄ סכום הכנסתיו השנתיו מגידול תוצרת חקלאית עולה על הסכום המוער שקבע השר בהתייעצות עם שר האוצר ועם שר החקלאות ופיתוח הכפר, אך שמי שהכנסתיו מגידול תוצרת חקלאית הן משמעותית מאוד, ייחשב כגדל פעילותו האחרת; (ג) מי שעוסק בגידול תוצרת חקלאית והכנסתיו השנתיו משיווק סיטוני או של תוצרת חקלאית מעורר קטנות מעשרה מיליון שקלים חדשים. זאת כדי לכלול תחת הפטור הסטטוטורי גם מגדלים אשר אינם נכללים בהגדירות לעיל ובבדר שהיקף פעילותם בשיווק סיטוני או של תוצרת חקלאית הוא מצומצם דיו, באופן שאינו מעורר חשש לריגזה מההצדקות הקבועות למתן הפטור; (ד) מי שהוא בעלויות מלאה של מגדל (כהגדתו לעיל).

כמו כן מוצע לקבוע כי השר יקבע, בהתייעצות עם שר האוצר, שר החקלאות והמונה, את דרך החישוב של הכנסות מגידול תוצרת חקלאית ומשיווק סיטוני של תוצרת חקלאית לצורך הגדולה "מגדל".

הפטור הסטטוטורי הקבוע בסעיף (4) לחוק הגבאים הוא רחב מדי, באשר הוא חל, שלא לצורך, גם על הסדרים כובלם לשיווק תוצרת חקלאית. בין מי שהם אינם מגדלי התוצרת אלא משוקים בסיטוניות.

מצב זה הוא בלתי מידי והוא פוגע שלא לצורך בתחרות וביצירור לצרכני התוצרת החקלאית ואך ביצירור המגדלים. ההצדקה העקרונית לפטור הסטטוטורי ביחס לגידול תוצרת חקלאית ולהגנה על פעילות החקלאים אין קמות ביחס לפעולות השיווק בלבד, באמצעות גופים עסקיים לחלוויין, שאינם חקלאים.

לפיכך מוצע לצמצם את הפטור הקיים כולם בסעיף (4) לחוק הגבאים, ולקבוע כי יחול רק על הסדר שככלו נוגעת לנידול ושיווק בסיטוניות של תוצרת חקלאית שככל הצדדים לו הם המגדלים של התוצרת החקלאית שאליה נוגע ההסדר או שהם מגדל אחד או יותר ורוכש תוצרת חקלאית של אותו מגדל או של אותם מגדלים.

פסקה (2)

מושע לתקן את סעיף (3) לחוק הגבאים באופן שיחול רק על הסדר שלפיו כל אחד מהצדדים לו הוא מגדל (כהגדתו המוצהעת) של התוצרת החקלאית שאליה נוגע ההסדר וכן על הסדר אונכי (הסדר ספק-לקוח) שהצדדים לו הם מגדל אחד או יותר ורוכש של תוצרת, וכל כבילהתו נוגעת לשיווק בסיטוניות של התוצרת החקלאית של אותו מגדל או מגדלים.

בהתאם, משוקים סיטוניים שאינם מגדלים לא יחולו להיות צד להסדר אופקי (כגון הסדר אופקי בין משוקים בסיטוניות שעינינו קנית תוצרת חקלאית מגדלים או מכירתה لكمעונאים). הסדרים אונכיים שככל כבילהיהם נוגעת לשיווק בסיטוניות של התוצרת החקלאית שהצדדים להם הם מגדל ורוכש תוצרת לשם שיווק סיטוני ימשיכו להיכלל בפטור הסטטוטורי, ואילו הסדרים אונכיים אחרים יצאו מגרד הפטור.

(ב) אחרי פסקת משנה (א) יבוא:

– (ב) בסעיף זה, "מגדל" – כל אחד מלאה –

(1) מי ש-25% לפחות מפעילותו העסקית הם גידול תוצרת
חקלאית;

(2) מי שכובם הכנסותיו השנתיות מגידול תוצרת חקלאית עולה
על הסכום המזערי שקבע השר בהחלטה עם שר האוצר ועם שר
החקלאות ופיתוח הכפר;

(3) מי שעוסק בגידול תוצרת חקלאית והכנסותיו השנתיות
משווק סיטונאי של תוצרת חקלאית קטנות מעשרה מיליון שקלים
חדשים;

(4) מי שבבעלות מלאה של מגדל כאמור בפסקאות משנה (1)
עד (3).

(ג) השר יקבע, בהחלטה עם שר האוצר, שר החקלאות ופיתוח הכפר
והמונה, את דרך החישוב של הכנסות מגידול תוצרת חקלאית ומיפוי
סיטונאי של תוצרת חקלאית לעניין ההגדלה "מגדל" שבספקת משנה (ב)."

78. תקנות הראשונות לפי סעיף 3(4) לחוק החקלאים העסקיים כמפורט בסעיף 77 לחוק זה
יוטקנו בתוך שישה חודשים מיום פרסום של חוק זה.

79. תחילתו של סעיף 3(4) לחוק החקלאים העסקיים, כמפורט בסעיף 77 לחוק זה, שישה
חודשים מיום פרסום של תקנות כאמור בסעיף 78 לחוק זה.

80. בחוק חינוך ממלכתי, התשי"ג-1953⁸⁹ (פרק זה – חוק חינוך ממלכתי), סעיף 11א – בטל.
ממלכתי

דברי הסבר

בשל השוואת תנאי התקצוב של מוסדות חינוך
מוסכמים לא רשמיים למוסדות חינוך ממלכתיים רשמיים
ונוצר תמרץ שלילי למעבר של מוסדות אלה אל החינוך
הממלכתי-רשמי.

במטרה לחזק את החינוך הממלכתי-רשמי ומצווד
משלים למידניות שאוותה מוביל משרד החינוך בשנים
האחרונות לחיזוק החינוך הרשמי, מוצע לבטל סעיף זה
ולhashיב את המצען לקדמותו, לפני התקון.
נוטחו של סעיף 11א לחוק חינוך ממלכתי, אשר מוצע
כאמור לבטול הווא:

"השתפות רשות מקומית בתקציבי מוסדות חינוך מוכרים
לא רשמיים

11א. (א) קבע השר, לפי סעיף 11, סדרים ונתנאים
להשתפות המדינה בתקציבי שיעור הלימוד של מוסדות
חינוך מוכרים לא רשמיים, בשיעור יחסית להשתפות
המדינה בתקציביהם של מוסדות חינוך רשמי דומים
(סעיף זה – הסדר הקובלע), שתתפקיד רשות החינוך מקומית
בתקציבי מוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים הפעלים
בתחרומה בשיעור יחסית להשתפותה בתקציביהם

סעיפים מוצע לקבע כי בתוך שישה חודשים מיום
76 ו-77 פרסום חוק זה יקבע שר הכלכלה בתנאים
הקבועים בסעיף, את דרך חישוב הכנסות
מגידול תוצרת חקלאית ומיפוי סיטונאי של תוצרת
חקלאית וכן את הרף הבסיסי להגדלת מגדל כאמור לעיל.

כמו כן, כדי לאפשר תקופת ההתארגנות ביחס להסדרים
קיימים ולאפשר, במקרים המתאים, את הפעולות
הנחוצות להתאמתם לדרישות פרק ב' לחוק החקלאים,
مוצע לקבע כי תחילתו של תיקון זה שישה חודשים מיום
ספרם שר הכלכלה את הצו כאמור.

סעיף 85 סעיף 11א לחוק חינוך ממלכתי, התשי"ג-
1953 (פרק זה – חוק חינוך ממלכתי), אשר נוטש
לחוק חינוך ממלכתי בחוק חינוך ממלכתי (תיקון מס' 7),
התשס"ז-2007 (להלן – התקון), קבוע, כי השיעורים שקבע
שר החינוך, לפי סעיף 11 לחוק האמו, לעניין השתפות
המדינה בתקציבי שיעור הלימוד של מוסדות חינוך
מוסכמים לא רשמיים, יהולו גם על הרשות המקומית
ביחס להשתפותם בתקציבי מוסדות החינוך האמורים
הפעילים בתחום.

⁸⁹ ס"ח התשי"ג, עמ' 137; התשע"ב, עמ' 85.

על אף ביטולו של סעיף 11א לחוק חינוך ממלכתי, בסעיף 80 לחוק זה, בשנת הלימודים התשע"ה, תשתתף רשות חינוך מקומית בתקציבי מוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים שפועל בתחומה בשנת הלימודים התשע"ג ואשר הרשות כאמור השתתפה בתקציבים לפי סעיף 11א; השתתפות הרשות תהיה בהתאם לעמידתם של מוסדות החינוך כאמור בתנאים לתקצובם כפי שיוחלו בשנת הלימודים התשע"ד ובשיעור שלא יעלה על 50% מסכום השתתפותה בתקציבים בשנת הלימודים התשע"ג.

82. תיקון חוק לימוד חובה, התש"ט-1949⁹⁰ (פרק זה – חוק לימוד חובה) –

(1) לפניה סעיף 11, תחת כותרת פרק חמישי יבוא:

"תקציב מוסדות 50 א (א) אשר רשאי לקבוע הוראות ותנאים לעניין התקציב פטוריים מוסדות חינוך שנינתה לביהם הוראת פטור לפי סעיף 5(א)
(בסעיף זה – מוסד פטור), אם החלטת כי יש לתקציב מוסדות
כאמור ובלבד שיקבע, בין השאר, תנאים אלה:

(1) היקף תכנית הבסיס ותכנית היסוד שנלמד בו הוא
כמפורט בפסקאות משנה (א) או (ב):

(א) תכנית הבסיס נלמדת בו באותו היקף של
שיעור לימוד שהוא נלמדת במוסד חינוך רשמי
ותכנית היסוד נלמדת בו בהיקף של 55% לפחות
משעות הלימוד של תכניות היסוד שנלמדות
במוסד חינוך רשמי;

דברי הסבר

סעיף 82 לפסקה 1

סעיף 5(א) לחוק לימוד חובה, התש"ט-1949
(פרק זה – חוק לימוד חובה), קובע, כי שר החינוך רשאי להורות שהורי ילדים ונערים וכן הנערים עצם יהיו פטורים מחובת לימוד סדר הקבוצה בסעיף 4 לחוק לימוד חובה, אם הם לומדים באופן סדרי במוסד חינוך המתואר בהוראה (להלן – מוסד פטור).

לפי המצב הנוכחי היום, מוסד פטור יסודי נדרש ללמוד את תכנית היסוד, כמשמעותה בחוק חינוך ממלכתי, התשי"ג-1953, וכי שהוגדרה בחומר המנהלה הכללית של משרד החינוך בהיקף של 55% מההיקף שבו היא נלמדת במוסד חינוך רשמי (להלן – תכנית היסוד). עמידה בדרישה זו מהווה גנאי לתקצובם בשיעור של עד 55% משיעור תקציב שעות הלימוד במוסד חינוך רשמי. ואולם בכך להיום, אין לשור החינוך הסמכה מפורשת לקבוע הוראות ותנאים לתקצובו של מוסד פטור.

בשנים האחרונות מוביל משרד החינוך מדיניות של חיזוק החינוך הרשמי, וחיזוק לימידי היסוד במוסדות לא רשמיים על ידי חיזוק המוסדות הרשיים עצם והן על ידי קביעת תכנית יסוד לימיודים המכיתה בכל מערכת החינוך מדיניות זו נסמכת גם על פסיקותיו של בית המשפט העליון אשר קבע כי יש McCabe את האוטונומיה של המשפה להבחר את קו החינוך הרצוי לילדייה, אך תוך הכרה בנסיבות המדינה, להעתיר באוטונומיה זו ולשם

של מוסדות חינוך רשמיים דומים הופעלים בתחוםה, לפי הסדר הקובלע; השתתפות רשות חינוך מקומית בתקציביהם של מוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים כאמור, ככל או חלקה, יכול שתהייה גם בכיסף או בשווה כסף, כגון, באמצעות העסקת עובדים, לכלל המוסדות או לחלאם, וב└בד ששווי השתתפות לגבי כל מוסד יהיה שווה לסך ההשתתפות לפי הסדר הקובלע.

(ב) אין בהוואות סעיף קZN (א) כדי לגרוע מסמכותה של רשות חינוך מקומית לקבוע שימושו השתתפות בתקציבים מוסדרים לא רשמיים הופעלים בתחוםה, ככל או חלקם, העולה על השיעור בהסדר הקובלע, והוא רשאית לעשות כן גם לגבי רכיב מרכיבים להשתתפות בתקציב לפי סעיף זה.

סעיף 81 כדי לאפשר למוסדות החינוך שתוקצבו לפי סעיף 11א לחוק חינוך ממלכתי להתמודד עם ההפחתה התקציבית האמורה וכדי לצמצם את הפגיעה בהם בטוחה הזמן המידי, מוצע לקבוע הוראת מעבר שלפיה, רשות חינוך מקומית אשר השתתפה בתקציביהם של מוסד בשנת הלימודים התשע"ג מכוח סעיף 11א לחוק האמור, תשתתף בתקציבו בשנת הלימודים התשע"ד בשיעור שלא יעלה על 50% משיעור השתתפותה בשנת הלימודים התשע"ג ובאופן יחסית לעמידת מוסד החינוך כאמור בתנאים לתקצוב כפי שיוחלו בשנת הלימודים התשע"ה.

⁹⁰ ס"ח התש"ט, עמי' 287; התש"ג, עמי' 127.

- (ב) תכנית הבסיס נלמדת בו בהיקף של 55% לפחות משעות הלימוד בתכנית הבסיס הנלמדות במוסד חינוך רשמי, ותכנית היסוד נלמדת בו בהיקף של 55% לפחות משעות הלימוד בתכנית היסוד הנלמדות במוסד חינוך רשמי;
- (2) הוא משתתף במבחנים ובמחקרים באוטו-תאורה מהבולטת על מוסד חינוך רשמי;
- (3) הוא מדרוה למשרד החינוך על מצבת המורים המלמדים בו;
- (4) לא קיימת בו אפליה תלמידים לרבות בהליך קבלת התלמידים.

דברי הסבר

הפטור ללימוד מקצועות בסיס, שאוטם יקבע השר (להלן – תכנית הבסיס) כפי שנקבע בהחלטת ממשלה 151/1 מיום ד' בסיון התשע"ג (13 במאי 2013), שענינה חוות לימודיו היסודי ומערכת החינוך הרשמית–מלכתית, בהיקף זהה להיקף לימודים במוסד חינוך רשמי וכן יידרש ללמד את תכנית היסוד בהיקף שלא יפתח מיר 55% מוחיקף ללימודים במוסד חינוך רשמי. כמו כן, יידרש המוסד לעמוד בתנאים אלה: להשתתף במבחנים ומבחנים במתכונת שחלה על מוסד חינוך רשמי, לדוח על מצבת המורים המלמדים במוסד למשרד החינוך ולא להפלות בהליך קבלת תלמידים למוסד או בכל דרך אחרת (להלן – התנאים הנוטפים). מוסד פטור אשר יעמדו בתנאים אלה יזכה לתקצוב שלא יעלה על 55% משיעורו התקצוב שעתות הלימוד של מוסד חינוך רשמי.

במסגרת המסלול המשני יידרש מוסד הפטור ללמידה את תכנית הבסיס ותכנית היסוד בהיקף שלא יפתח מיר 55% מהיקף לימודיון של תכניות אלה במוסד חינוך רשמי, כפי שקבעו הימים בחוזר המנהל הכללי של משרד החינוך בנוסך יידרש המוסד לעמוד בכל התנאים הנוטפים. מוסד פטור אשר יעמדו בתנאים אלה יזכה לתקצוב שלא יעלה על 30% משיעורו התקצוב שעתות הלימוד של מוסד חינוך רשמי. יובהה, כי אין באמור בתיקון זה בעניין התנאים הנוטפים כדי לפגוע בהוראות כל דין, והאמור בו מתיחס רק לתנאים לתקצוב המוסדה.

כדי לאפשר למוסדות הפטור להתכוון לשינויים האמורים מוצע לקבוע כי שר החינוך יקבע תחולת הדרגותית בכל הנוגע להחלת חובת היקף הלימודים בלימודי הבסיס.

כדי לאפשר לשר החינוך גמישות ניהולה בהפעלת הכללים לתקצוב מוסדות הפטור ובלי לחרוג מיהוראות וה坦אים הנוטפים אשר פורטו לעיל, מוצע להסмир את שר החינוך, בהסכמה שר האוצר, לקבוע תנאים נוספים בכל הנוגע ליישום חובת הלימוד של תכנית הבסיס ושל תכנית היסוד במוסד הפטור שבסלול המרכז יידרש מוסד

השגת תכלית חברותית של ייצור מכנה משותף של ערכי חינוך בטיסיים. בג"ץ 4805/07 חמורכו לפולוולים יהודוי נ' משרד החינוך (פורסם בתק-על 2008(3), (1402) הבהיר בית המשפט בסמכותה של המדינה ולעתים אף בחובתה, להתערב באוטונומיה השמורה להעניק לילדיהם חוות הדואם את מושחתם ותובותם הייחודיים, לשם הגנה על טובת הילד זוכיותו ולהשגת תכלית חברותית בLİיט ביצירת מכנה משותף של ערכי חינוך בטיסיים, המאחדים את כל בני החברה. כמו כן קבע בית המשפט כי בתחום החינוך מוסמכת המדינה ואך חייבות לדאג להקניית ערכי יסוד בחינוך לכל ילד באשר הוא, כדי להכשירו לקראות חייו הבוגרים ולאפשר לו למצות את אישיותו ואת יכולותיו בחברה, חובה זו חיונית גם לצורך עיצוב חי חברה תקינית בראייה כולה.

בהתיחסו לחשיבות שילוב תכנית הליבה בתכנית הלימודים קבע בית המשפט העליון, כי תכנית הליבה נועדה להשפוך כל תלמיד בישראל, באשר הוא, ובלא שום לב למוגר החברתי שלו יזו מאשתיר, לתכנים לימודים בטיסיים בעלי אופי כלל, לאומי ואוניברסלי. תכנים אלה הם הגרעין הבסיסי, המשותף והמאחד את כל הזרמים השונים בחברה הישראלית, המהווה "מכנה משותף לכל התלמידים רימה המושגית – תכנית – ערכית ובכישורי חשיבה ולמידה". לימודי הבסיס והיסודות נועדו להציג שתי מטרות עיקריות: האחת – להוות חוליה מקשרת בין כל פלגי העם וככל מגוריו כדי ליזור מכנה משותף בטיסי, שהוא חינוי ליצור רmonoיה חיונית בין הרבדים האנושיים השונים של החברה; השניה – تحت ידיו כל ילד בישראל יכולים בטיסיים להתמודד עם החיים, ולמשם את הזכות לשינוי הזרמים בתפוחו אישיותו ועוצמותו, הן בילדותו והן בוגרו.

לאור האמור לעיל, מוצע להסмир את שר החינוך לקבוע הוראות ותנאים לתקצובם של מוסדות הפטור וברנאי שיקבע תנאים הנוגעים להיקף לימורי תכנית היסוד. מוצע, כי השר יוכל לקבוע שני מסלולים לתקצוב מוסדות הפטור: המסלול המרכז שבסגנון יידרש מוסד

(ב) החלטת השר לתקצוב מוסדות פטוריים כאמור בסעיף קטן (א), שייעור התקצוב של מוסדות פטוריים כאמור בסעיף קטן א(1)(א) לא יעלה על 55% משיעור התקצוב שעות הלימוד של מוסד חינוך רשמי, ושיעור התקצוב של מוסדות פטוריים כאמור בסעיף קטן א(1)(ב) לא יעלה על 30% משיעור התקצוב שעות הלימוד של מוסד חינוך רשמי.

(ג) בתקנות לפי סעיף קטן (א), יקבע השר תחולת הדרגתית לתנאי האמור בפסקה (1) של אותו סעיף, באופן שההיקף הנדרש לעניין תכנית הבסיס יעלה באופן הדרגתי בכל שנה למדוים בהתאם לשיעורים שיקבע, עד הגיעו לשיעור הקבוע בפסקה האמורה.

(ד) השר רשאי, בהסכמה שר האוצר, לקבוע הוראות ותנאים אחרים מלאה שנקבעו למוסד פטור לפי סעיף קטן (א)(א) בכל הנוגע ליישום חובת הלימוד של תכנית הבסיס ושל תכנית היסוד במוסד, ובכללן שלא יקבע התקציב גובה משיעור התקצוב האמור בסעיף קטן (ב) וכי מתיקיות במוסד הוראות סעיף קטן (א)(2) עד (4).

(ה) בסעיף זה –

"תכנית הבסיס" – מקצועות נבחרים מתוך תכנית היסוד כמי שיקבע השר;

"תכנית היסוד" – כמשמעותה בסעיף 1 לחוק חינוך ממלכתי, התשי"ג-1953; "

(2) בסעיף 12(ד)(א), במקום "כיתה יסוד" יבוא "כיתה א";

(3) אחרי סעיף 12(ד)(א) יירא:

"(א) לימודיים בכיתה ב' במוסד חינוך רשמי, יילמדו לפחות חמיש שעות מסך כל שעوت הלימוד השבוועית של מיזמנויות היסוד במסגרת לימודים שבה מספר התלמידים למורה אינו עולה על עשרים תלמידים;"

(4) בסעיף 12(ד)(ב), הגדירה "כיתה יסוד" – תימחק.

דברי הסבר

עם זאת, בעקבות יישום רפורמת "אפק חדש" בחינוך היסודי נוספו שעות לימודיים רבות למערכת החינוך, שמטוון העקרית היא לאפשר לימודיים בקבוצות קטנות, שבחן היחס בין מספר התלמידים למורה אינו עולה על 5 (שעות פרטניות). החלטות הממשלה מס' 4,014, מיום כ"ג באב התשס"ח (24 באוגוסט 2008), שענינה חקיקה לישום החלטות התקציב לשנת 2008 שטרם אישרו בכנסת ווחלטת ממשלה מס' 4,275, מיום כ"ט בחשוון התשס"ט (27 בנובמבר 2008), שענינה תכנית להקטנת מספר התלמידים בכיתה, קבעו את הפעלה של התכנית להקטנת מספר התלמידים בכיתה, באופן הדרגתי, החל בשנת הלימודים התשס"ט.

לפסקאות (2) עד (4)

חוק לימוד חובה תוקן בחוק לימוד חובה (תיקון מס' 28, התשס"ז-2007 (להלן – תיקון מס' 28), וכן לפי סעיף 12 ד שבותרתו הגבלה מס' 12(ה) התלמידים בימידי מיזמנויות היסוד. סעיף 12 האמור קובע, כי בימידי מיזמנויות במסדר חינוך רשמי, בכיתה יסוד (א' ויב') יילמדו 10 שעות לפחות כל שעות הלימוד השבוועית של מיזמנויות היסוד (קריאה, כתיבה, חיבור) בכיתה לימוד שבח היחס בין מספר התלמידים למורה אינו עולה על עשרים. תיקון האמור נקבעה תחולת הדרגתית אשר תוקנה במסגרת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010).

83. תחילתו של חוק זה ביום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013), אלא אם כן נקבע בו תחילת אחרת.

דברי הסבר

השפעת התקון המוצע על זכויותיהם של ילדים:
תקון המוצע קובע כאמור, כי בכיתה ב' יימחו לפחות חמישה מס' כל שנות הלימוד השבועיות של מינימניות היסודות במוגרת למורים שבה מספר התלמידים למורה אינו על עשרים תלמידים במקום 15 שעות בקבוע היום. בכך לחוות השרות הפרטניות שנוטפו למערכת החינוך היסודות כתוצאה מיישום רפורמת "אופק חדש" ומהחולשות הממשלה הממשלה המפעילות את תכנית הקטנת מספר התלמידים בכיתה מעניקות מענה לתלמידים.

ישום רפורמת "אופק חדש" והתכנית להקטנת מס' התלמידים בכיתה עצם את הצורך בתוספת שעות לימוד לשם הקטנת מספר התלמידים במסגרת הלימוד.

לנוכח האמור ולאור עלותו הגבוהה של תיכון מס' 28 מוצע לקבוע, כי בימודים בכיתה ב' במוסד חינוך רשמי, יימחו לפחות חמישה מס' כל שנות הלימוד השבועיות של מינימניות היסודות במוגרת למורים שבה מספר התלמידים למורה אינו עולה על עשרים תלמידים, וזאת כפי שהיה נהוג בשנת הלימודים התשע"ד. בשעות הלימוד של מינימניות היסודות בכיתה א' לא יהול שינוי. למעשה, תיכון החקיקה אינו גורע מהמצב הקיים ביום אלא רק מבטל פריטה של חמיש שעות לימוד נוספת לכיתה ב'.

